

Giới thiệu Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert

Hoa Hạ, nhân tài xuất hiện lớp lớp, ngoạ hồ tàng long, nhưng cũng chém giết không dứt.

Thế Giới các quốc gia , đồng dạng nhìn chăm chăm

Ở loại tình huống này dưới, Âu Dương Thần đến ba vạn năm trước Vô Cực đại để truyền thừa.

Quạt khởi mạnh mẽ, mỹ nữ cùng đạo, huynh đệ đi theo, giết địch vô số. Đạp biến các nơi trên thế giới, dương danh vô thượng Thần Hoàng.

Lâu rồi không convert , toàn tự đọc nên cái nào khó hiểu hay bị sai name gì đó cmt mình sửa nhé

Main inba , soái ca , gái đầy , tính cách lúc đầu chưa quyết đoán còn tha người chưa có giết thấy máu . Nhưng team thù không lầy lội lắm làm gây khó chịu

P/s : Giữ vững tâm cảnh xem main phát triển

=> Xu hướng Cổ Võ về sau không biết vì cái truyền thừa khúc sau nó quá bá

Lịch : 20 - 40c/1 ngày

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Trong núi đến truyền thừa

Hoa Hạ, Giang Châu, Viên Xuân thành phố.

Mùa hè, Nguyệt Sơn.

Trong núi hoàng hôn, tối như thế nhanh chóng, như thế không một tiếng động, hoảng hốt lúc hành tẩu, khắp Sơn Vũ sương mù theo sát sau lưng, một đường truy lùng lên, bất tri bất giác, từng cũng trang nghiêm, thạch cũng âm đạm, ánh cũng Bà Sa.

Đặt mình vào đỉnh núi khoáng đạt nơi, không phân biệt tinh quang, mưa bụi mờ mịt, mang khóa Viễn Sơn gần kề, gió nhẹ nhàng phất qua rừng tùng, như ả ả tiếng sóng. Dưới chân hạ trùng ni non, không biết tên chim chóc, ngẫu nhiên giữa khu rừng cao giọng nói gì đó, ẩm ướt màn đêm, tựa như mực nước một dạng nồng.

Một tòa phổ biến lữ hành trong lều vải.

"Âu Dương, đều tại ngươi, Dự Báo Thời Tiết đều bảo hôm nay sau đó mưa, ngươi còn lòi kéo ta tới leo núi "

Lưu Phong một bên dùng khăn giấy lau béo ị trên mặt thủy châu, một bên dùng cái kia cơ hồ không nhìn thấy mắt nhỏ trùng mắt Âu Dương Thần, oán hận nói ra.

"Không có việc gì, người điên, ngủ một giấc đứng lên mưa này liền ngừng, ta trước tiên đi ra phương tiện một chút "

Âu Dương Thần bỏ rơi cái kia phiêu dật tóc.

Nhìn xem Âu Dương Thần hình dáng phân minh, tuần mỹ ngũ quan, trên mặt nhàn nhạt mỉm cười.

Lưu Phong cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhún nhún vai.

Âu Dương Thần đi ra lều vải, muốn tìm cái rời lều vải xa một chút địa phương, không ngờ dưới chân trượt đi, liền theo Sơn Thể lăn xuống đi.

Bất thành linh Âu Dương Thần cảm thấy một cỗ hấp lực đem hắn hướng về một cái hướng khác thoát đi. Lúc này, hắn cảm giác toàn thân giống như là muốn tan ra thành từng mảnh, cũng không biết qua bao lâu, chỉ nghe thấy xẹt một tiếng.

Giống như là đánh vỡ cái gì, sau đó Âu Dương Thần đánh ngã ngược lại tại mặt đất, hắn dùng hết toàn lực bò đứng lên. Phát hiện mình không khỏi xuất hiện tại một cái trong thạch thất, cái này Thạch Thất ước chừng một 100 mét vuông, cao năm sáu mét, một tòa phong cách cổ xưa cầu thang đá đứng sừng sững tại thạch thất trung tâm, đằng sau là một mở đầu Thạch Sàng.

Cầu thang đá bên phải là một tòa hình người thạch tượng. Người kia sợ là có hai mét, thân hình cao lớn, khôi ngô dị thường.

Tay phải giơ cao ngang qua đỉnh đầu, trực chỉ thượng khung, thần sắc không gợn tự uy. Phảng phất muốn đem cái này thiên đều cho đâm thủng.

Nhìn thấy cảnh này, Âu Dương Thần nghĩ thầm "Tiểu Gia liền xui xẻo như vậy, không cũng là muốn thuận tiện một chút nha, hiện tại cũng không biết Đạo Thân nơi nào."

Thờ dài một tiếng, bất thành linh thạch tượng dưới chân có hào quang loé lên, Âu Dương Thần dùng hết sức lực bỏ đi qua, nguyên lai là một mai giới chỉ, nhìn kỹ, thượng diện có Vô Cực hai chữ.

Đang muốn đưa tay đi lấy, bất thành linh dừng lại, nghĩ đến phụ thân dạy bảo. Hướng về thạch tượng đập đầu ba cái.

Sau đó mới đưa giới chỉ nhặt lên mang theo trên tay. Không ngờ, cái này một mang lại xảy ra chuyện.

Âu Dương Thần chỉ cảm giác có cái gì đồ vật tiến vào hần đại não, sau đó cũng là các loại không biết Danh Ký ức dung nhập trong đầu hần.

Hần liền choáng đi qua, nhưng hần không biết là, hần các vị trí cơ thể vết thương cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Có lẽ là một phút đồng hồ, có lẽ là nửa giờ một giờ. Âu Dương Thần chậm rãi mở to mắt, xem một chút.

"Ba "

"Thật đau a, vậy thì không phải là mộng rồi. Ta thế mà đựng phải trong truyền thuyết thần tiên, hơn nữa còn đạt được tu luyện bí tịch. Tiểu gia ta đây là muốn quật khởi tiết tấu a."

Âu Dương Thần nhất thời cảm giác tương lai tràn ngập hi vọng a.

Nguyên lai ba vạn năm trước, tại đây từng là Vô Cực đại đế Mạc Vô Nhai tu luyện nơi ở địa phương.

Nhưng ba vạn năm trước bởi vì một trận Thiên Địa Đại Biến, Mạc Vô Nhai bản thân bị trọng thương sau cùng vô pháp khôi phục dẫn đến vẫn lạc nơi này.

Đành phải lưu lại truyền thừa. Hần một sợi tàn hồn chính là bám vào Vô Cực trong nhẫn.

Đồng thời thiết hạ cấm chế, thiên lương người mới có thể đạt được hần một đời đại đế truyền thừa. Cho nên Âu Dương Thần hần là may mắn nhớ tới phụ thân dạy bảo, không phải vậy hần hiện tại khả năng đã hồi phi yên diệt gặp Diêm Vương đi.

Vô Cực đại đế một sợi tàn hồn không chỉ có là cho Âu Dương Thần truyền thừa, còn giúp hần Tẩy Cân Phạt Tội, khiến cho hần thoát thai hoá cốt, tăng lên hần thiên tư.

Đồng thời cảm Âu Dương Thần công lực tăng lên tới Âm Kinh.

Cái gọi là võ giả đẳng cấp từ thấp đến cao, ban đầu là Minh Kinh, theo thứ tự là Âm Kinh, Hóa Kinh. Minh Kinh, Luyện Tinh Hóa Khí, Âm Kinh, Luyện Khí Hóa Thần, Hóa Kinh, Luyện Thần Hoàn Hư.

Lại nói tiếp là Hoàng cấp, Huyền Cấp, Địa Cấp, Thiên Cấp, Thánh Cấp, Thần Cấp võ giả. Công pháp đẳng cấp cũng là như thế.

Vô Cực Huyền Thể quyết, chính là bộ này phi thường cường đại Thần Cấp Công Pháp. Lấy Luyện Thể làm chủ, đồng thời hấp thu thiên địa linh khí cường đại tự thân, tổng cộng chia làm Thất Tầng, tầng thứ nhất đối ứng Minh Kinh, Âm Kinh, Hóa Kinh. Sau đó lục tầng thì đối ứng giống nhau võ giả đẳng cấp.

Âu Dương Thần lúc này đã là tầng thứ nhất trung kỳ. Không chỉ như thế, Vô Cực Huyền Thể quyết, còn bao hàm võ kỹ, thân pháp, võ kỹ có Vô Cực quyền, chia làm Thất Thức, mỗi Nhất Thức đều có cường đại uy lực, tỉ như Đệ Nhất Thức, Vô Song, điều động tự thân cực ít công lực, lấy đặc thù phương pháp vận hành, bạo phát ra ngoài, lại có thể đánh ra cường đại uy lực.

Thân pháp lại có Đầu Chuyển Tinh Di Đại Pháp, luyện Chí Đại thành nháy mắt liền có thể vượt qua Thiên Sơn Vạn Thủy. Trừ cái đó ra, còn có một bộ kiếm pháp, Phong Vân Kiếm Pháp, hào quang loé lên, Vô Cực kiếm xuất hiện tại Âu Dương Thần trong tay, đây là Vô Cực đại đế vũ khí, Vô Cực đại đế vẫn lạc hậu luôn luôn bảo tồn tại Vô Cực trong nhẫn, mà bây giờ cũng là tiện nghi Âu Dương Thần.

Một giờ sau, Âu Dương Thần xem tự thân tình huống, toàn thân các nơi thương tổn đều đã tốt, ngay cả vết sẹo đều không có để lại.

Không chỉ có như thế, trên thân da thịt trở nên trắng trắng mềm mềm, nhất định không giống như là một cái nam nhân phải có màu da.

"Móa, cái này nếu như bị Lưu Phong tên kia nhìn thấy chẳng phải là lại muốn nói Tiểu Gia là tiểu bạch kiếm?"

Âu Dương Thần đối với cái này thật sự là vừa yêu vừa hận. Tuy nhiên cảm thụ được trong cơ thể cường đại lực lượng, vẫn là kìm nén không được vui sướng trong lòng.

Âu Dương Thần lại hướng về Vô Cực đại đế đập đầu ba cái. "Tất nhiên ta tiếp nhận ngài truyền thừa, cũng cũng là ngài Vô Cực đại đế đệ tử, ta sẽ cảm ngài công pháp phát triển quang đại, đồng thời duy trì một khóa thiện lương tâm, chỉ giết người đáng chết, tuyệt không giết nhầm một cái người tốt "

Nói xong, Âu Dương Thần quay người hướng phía Thạch Thất phía đông đi đến, đối trên vách tường một chỗ, điều động toàn thân công lực, "Vô Song quyền, phá" một kích không thành, "Phá, phá, phá" Âu Dương Thần tiếp tục dùng Vô Song quyền ngay cả đánh ba quyền mới rốt cục nghe được xoạt xoạt, xoạt xoạt,

Sau cùng, vách tường vỡ vụn, đá vụn tán mát một chỗ, Âu Dương Thần đẩy ra trên vách tường đá vụn, đi ra ngoài. Cái này cũng là Vô Cực đại đế nói cho Âu Dương Thần rời Khai Phương pháp luật.

Âu Dương Thần đi ra Thạch Thất, nhìn phía xa đang từ từ bay lên thái dương. Sâu hô hấp một cái. Cái này sáng sớm không khí phảng phất so ngày xưa đều muốn tươi mát. Sáng ngời hai mắt lóe ra kích động quang mang. Hắn duỗi ra hai tay phảng phất muốn ôm ấp lại cái này thái dương.

Đồng thời hò hét,

"Từ hôm nay trở đi, Tiểu Gia liền xem như thu hoạch được tân sinh "

"Âu Dương "

"Âu Dương, ngươi ở đâu a, nghe được ứng ta một chút "

"Người điên, cái này đâu, ta ở chỗ này đây "

"Âu Dương, ngươi chạy đi đâu, ta tìm ngươi tốt lâu, ngươi không sao chứ "

"Ta cũng là không cần thận té một cái, không có việc gì "

Âu Dương Thần nhìn xem Lưu Phong đầu đầy mồ hôi, khắp núi tìm hắn, tâm lý rất là cảm động. Từ khi phụ mẫu đều không ở bên người về sau, trừ Lâm Gia Tỷ Tỷ, không còn người khác quan tâm như vậy hắn.

"Nếu không còn chuyện gì, vậy chúng ta liền mau sớm xuống núi về nhà a" Lưu Phong đối Âu Dương Thần nói ra.

"Tốt"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trở về cứu mỹ nhân

Viên Xuân thành phố là Hoa Hạ phía đông một tòa thành thị, tại đây kinh tế không thể nói lạc hậu, nhưng cũng không phát đạt. Sinh hoạt ở chỗ này người dân tiền lương đương nhiên cũng không cao.

Nhưng là Viên Xuân văn hóa tích lũy cần trọng, từ trước vì là "Giang Nam Giai Lệ Chi Địa, Văn Vật Xương Thịnh Chi Bang".

Từng có cổ nhân nói. Vật Hoa Thiên Bảo", "Nhân Kiệt Địa Linh", người, sự tình, vật đồng đều xuất từ Viên Xuân. Đại Văn Hào Hàn Vũ đã từng viết xuống "Chớ lấy Viên Xuân xa, giang sơn cỡ nào thắng du lịch" câu thơ ca ngợi Viên Xuân.

Viên Xuân trung học làm Viên Xuân thành phố lớn nhất cấp ba. Đương nhiên cũng là có rất tốt danh tiếng. Tiến vào tại đây liền mang ý nghĩa một chân bước vào đại học cánh cửa.

Âu Dương Thần, Lưu Phong chính là Viên Xuân trung học lớp mười một học sinh, đương nhiên tháng chín bọn họ cũng là Cao Tam Học Sinh.

Mậu dịch quảng trường, rời Viên Xuân trung học cũng không phải là rất xa, Âu Dương Thần thuê phòng trọ ngay ở chỗ này.

Đang ngồi hơn hai giờ xe buýt sau khi. Âu Dương Thần cùng Lưu Phong rốt cục Tòng Nguyệt vùng núi trở lại Âu Dương Thần thuê phòng trọ tại đây, phòng trọ không lớn, một cái giường, một cái cái bàn. Liền không sai biệt lắm chiếm cứ trong phòng sở hữu không gian.

Một tháng đại khái năm trăm tiền thuê. Trong phòng cũng không có hán nam hài tử loại kia lộn xộn, ngược lại là chính lý rất tốt. Các loại đồ vật bày đặt

chính tề.

"Âu Dương, vậy ta liền đi về trước, một thân mồ hôi, trở lại tắm một cái" Lưu Phong cười nói với Âu Dương Thần.

"Vậy được rồi, người về trước đi, ngày mai ta lại đi tìm người" Âu Dương Thần trả lời.

Chờ đợi Lưu Phong sau khi đi, Âu Dương Thần điều động trong đại não trí nhớ. Nhắm lại hai mắt, tĩnh tâm, ngưng thần, dựa theo Vô Cực Huyền Thể quyết tầng thứ nhất khẩu quyết bắt đầu tu luyện đứng lên.

Chỉ gặp không trung linh khí dần dần bị Âu Dương Thần hấp dẫn đến trong cơ thể. Một bộ phận chứa đựng tại đan điền bên trong, một bộ phận khác đang thông thả cải thiện lấy hần nhục thân. Khiến cho đến Âu Dương Thần càng thêm cường đại. Thời gian chậm rãi đi qua, Âu Dương Thần lần thứ nhất tu luyện cũng coi là kết thúc.

Âu Dương Thần mở cửa phòng đi ra ngoài, lại phát hiện trời đã hắc, nhìn xem điện thoại di động đều tám giờ tối chuông. Nguyên lai bất tri bất giác đã qua mười giờ, cảm thụ được thân thể mang đến thành thật cảm giác, Âu Dương Thần quyết định đi trước tìm tiệm cơm ăn cơm.

Ngõ sâu, vô danh Quán Ăn, chỗ này đồ ăn ăn rất ngon, với lại rất rẻ. Đương nhiên nghe nói trước kia nơi này là có tên, chỉ tuy nhiên tại một lần Lôi Vũ bên trong, Bảng Hiệu bị sét đánh rơi, từ đó liền thành vô danh Quán Ăn.

Dù vậy, bởi vì đồ ăn thật sự là ăn ngon, mỗi ngày người tới vẫn như cũ nối liền không dứt.

"Một bàn không đầu cá, một bàn Cà tím" cái này đã là Âu Dương Thần mấy ngày nay ăn tốt nhất. Đương nhiên lấy Hậu Sinh sống khẳng định sẽ càng ngày càng tốt, hiện tại Âu Dương Thần có cái này tự tin.

Ăn xong, tính tiền, rời đi.

Hoàng Hậu quán bar, ở vào Viên Xuân thành phố phồn hoa Thị Khu hoàng kim khu vực, tại toàn bộ Viên Xuân thành phố cũng là tương đối nổi danh một cái Dạ Tràng.

Hoàng Hậu quán bar một cái đặc điểm là Suất Ca Mỹ Nữ nhiều, không chỉ có phục vụ viên là suất ca, mỹ nữ. Lợi hại hơn là tới nơi này mỹ nữ khách nhân cũng đều là cao chất lượng, mặt khác chính là chỗ này không cho phép nháo sự, vô luận người lớn bao nhiêu hậu trường, lại tới đây cũng phải tuân thủ quán bar lão bản quy củ.

Mà Âu Dương Thần ở chỗ này nghề nghiệp là một tên Phục Vụ Sinh.

Mười giờ tối, tại đây đêm sinh hoạt mới vừa mới bắt đầu mà thôi. Âm nhạc cũng là tương đối thư giãn, khiến cho người say mê bên trong. Khách nhân dần dần nhiều, Âu Dương Thần cũng không thể không bắt đầu bận rộn. "Mỹ nữ, đây là người thiên sứ yêu, tối nay rất xinh đẹp ư."

"Tiểu Thần, dám đùa giỡn tỷ tỷ ta, cẩn thận ta khiếu nại người" ở chỗ này công tác lâu, Âu Dương Thần cũng cùng mấy cái thường tới Hoàng Hậu quán bar người rất quen. Thời gian giống nước từ giữa ngón tay di chuyển. Rất nhanh liền đến tới hơn mười hai giờ, Âu Dương Thần rốt cục có thể thở phào.",

Hoàng Hậu cửa quán bar, Taxi bên trên xuống tới hai cái nữ hài.

Bên trong một cái nữ hài ăn mặc một bộ màu trắng tinh lệ váy váy dài, mỹ lệ Xương Quai Xanh như ẩn như hiện, váy váy áo Bạch phảng phất trong suốt, hơi hơi phản quang, tựa như thiên sứ cánh, lại không một chút nào bại lộ.

Dưới váy bày xuống lộ ra thiếu nữ cặp kia như ngọc trắng nõn thon dài cặp đùi đẹp. Thiếu nữ đen nhánh mềm mại tóc dài tản ra trên bờ vai, sáng ngời ánh mắt nhạt yên tĩnh như biển, tình xảo ngũ quan, tình tế tỉ mỉ trắng nõn da thịt. Hết thấy hết thấy cũng là như vậy mỹ hảo.

Mà một cái khác nữ hài thì ăn mặc phần lam sắc váy, hơi mang theo Tiểu Mạch Sắc da thịt xem đứng lên rất là khỏe mạnh. "Mạn Nhu, ta xem chúng ta vẫn là trở về đi, tại đây quá không an toàn."

"Mộ Linh, không có việc gì, tại đây ta tới qua một lần, bên trong rất tốt" xuyên màu trắng cho nên nữ hài gọi Diệp Mộ Linh, mà một cái khác xuyên phần lam sắc váy gọi là Triệu Mạn Nhu. Bởi vì Diệp Mộ Linh Tâm tình không tốt lắm, Triệu Mạn Nhu liền muốn lấy mang Diệp Mộ Linh tới quán bar phát tiết một chút.

"Waiter, hai chén mỗi tình đầu" xoay người, Âu Dương Thần đã nhìn thấy bên quầy bar ngồi cái này hai cái nữ hài. "Là các nàng" Âu Dương Thần liếc thấy đi ra các nàng là hần cùng lớp đồng học, Diệp Mộ Linh vẫn là hần Lớp Trưởng. Không có cách, công việc vẫn là muốn làm.

"Cái này là các người điểm mỗi tình đầu"

"Âu Dương Thần, người làm sao lại ở chỗ này, là làm kiêm chức sao?" Diệp Mộ Linh cũng kinh ngạc.

"Vâng, ta ở chỗ này công tác, tuy nhiên các người loại này Tam Hào học sinh làm sao lại tới quán bar cái này loại địa phương" nghe được Âu Dương Thần nghi vấn lời nói. Diệp Mộ Linh cũng cũng xấu hổ, nàng thế nhưng là Lớp Trưởng, nếu là truyền đi coi như không tốt.

"Chúng ta chỉ là tới nơi này nhìn xem mà thôi, người cũng chớ nói lung tung" lúc này, Triệu Mạn Nhu cuối cùng thay Diệp Mộ Linh giải vây.

"Yên tâm đi, ta cũng không có thời gian khắp nơi đi nói, các người chậm rãi nhắm nháp cái này chén mỗi tỉnh đầu, nhớ kỹ cái miệng nhỏ nhắm nháp, ta còn muốn bận bịu, sẽ không quấy rầy." Âu Dương Thần nói xong xoay người đi bận bịu việc khác.

Lại nói Diệp Mộ Linh cái miệng nhỏ uống chút mỗi tỉnh đầu, cảm giác mềm nhũn như tơ, thơm ngọt như nụ hôn đầu, nhất định không bỏ được từng ngụm uống.

Chỉ có thể một môi môi nhấp.

Nữ tử mỗi tỉnh đầu có phải hay không cứ như vậy nhẹ nhàng tròn bóng, nhu nhuận?

Nhàn nhạt ngọt nhàn nhạt khô nhàn nhạt cay? Như thế nổi buồn cùng thả không xuống.

Có phải hay không tựa như nhìn thấy mỗi tỉnh đầu tỉnh nhân?

Đương nhiên Diệp Mộ Linh còn cũng không biết cái gì là mỗi tỉnh đầu.

Thời gian chảy xuôi, rất nhanh tới hai điểm, quán bar cũng sắp đóng cửa, Diệp Mộ Linh cùng Triệu Mạn Nhu không nhớ rõ chính mình uống bao nhiêu chén mỗi tỉnh đầu, này loại cảm giác thật không nên quá mỹ hảo.

May mắn là loại rượu này số độ cũng không cao, cho nên không dễ dàng say. Nhưng là do ở Diệp Mộ Linh thật sự là uống nhiều điểm, dẫn đến hiện tại có chút không thanh tỉnh, tuy nhiên Triệu Mạn Nhu ngược lại là không có vấn đề gì, cho nên Triệu Mạn Nhu vịn Diệp Mộ Linh ra quán bar đi về nhà. Mà lúc này Âu Dương Thần cũng tan ca, đi tại trên đường về nhà.

"Buông tay, đừng đụng ta, ta gọi người, các người những này thói lưu manh, vương bát đần" nghe được tựa như là Triệu Mạn Nhu âm thanh, Âu Dương Thần vội vàng chạy đi qua, liền thấy bốn cái hai mươi tuổi tà hữu, cách ăn mặc đáng vẻ lưu manh nam tử vây quanh Diệp Mộ Linh cùng Triệu Mạn Nhu, bên trong một cái đang nắm lấy Triệu Mạn Nhu tay.

"Âu Dương Thần, nhanh cứu lấy chúng ta." Triệu Mạn Nhu nhìn thấy Âu Dương Thần đến, vội vàng cầu cứu.

"Tiểu tử, không có người chuyện gì, đừng xen vào việc của người khác, mau rút" cái kia nắm lấy Triệu Mạn Nhu đối Âu Dương Thần hung hăng nói ra.

Âu Dương Thần mỉm cười, "Việc này ta còn thực sự muốn nhúng tay vào

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sơ Thí thân thủ

"Tiểu tử, người cái này là mình muốn chết" đối diện mấy cá nhân xông lại muốn đánh Âu Dương Thần, nhưng là ý nghĩ là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc.

Âu Dương Thần dù sao cũng là Âm Kinh võ giả, tại hiện tại địa cầu thiên địa linh khí không có thời cổ như vậy nồng hậu dày đặc tình huống dưới, Âm Kinh võ giả, cũng coi là cao thủ. Cho nên một phút đồng hồ sau, bốn cá nhân toàn bộ ngã xuống.

"Hiện tại là ai rút? Còn không mau rút đi, đừng có lại để cho ta xem lại các người, gặp một lần đánh một lần" Âu Dương Thần giả bộ như hung ác bộ dáng thờ ra nói.

"Các người không có sao chứ, muộn như vậy vẫn là mau về nhà a" Âu Dương Thần đối Triệu Mạn Nhu cùng giả vờ ngất then thùng Diệp Mộ Linh nói ra.

Nói xong liền chuẩn bị đi, lúc này Triệu Mạn Nhu gọi lại Âu Dương Thần, "Người có thể hay không giúp ta đem nạng đưa về nhà, bởi vì trong nhà ta bất thành linh có việc gấp, muốn lập tức chạy trở về "

"Cái này không tốt lắm đâu, vói lại ta cũng không biết Lốp Trương nhà ở đâu à" Âu Dương Thần cũng không muốn tìm cho mình phiền phức, cứ việc Diệp Mộ Linh xác thực rất xinh đẹp.

"Ai, Âu Dương Thần người có ý tứ gì a, người không muốn tiến đưa cứ việc nói thẳng, làm gì quanh co lòng vòng cự tuyệt" Triệu Mạn Nhu nhấn không, lớn tiếng nói.

Đồng thời đẩy đẩy tựa ở bả vai nàng bên trên Diệp Mộ Linh, ra hiệu nàng nói chuyện. Diệp Mộ Linh nếu sớm đã thanh tỉnh rất nhiều, lúc này cũng không

tốt già bộ tiếp nữa. Liền nói với Âu Dương Thần "Hiện tại như vậy buổi tối, ta một cá nhân trở lại có chút sợ hãi, người có thể hay không tiễn đưa ta đoạn đường "

Tất nhiên Diệp Mộ Linh đều nói như vậy, Âu Dương Thần cũng không có ý tứ từ chối nữa, liền đáp ứng.

Triệu Mạn Nhu cầm Diệp Mộ Linh giao cho Âu Dương Thần sau khi liền đánh Xa Ly mở.

Lúc này, cả phê vị đạo tan hết, Quả Chanh màu sắc đánh mất. Bầu trời bên trong treo đầy nháy mắt chấm nhỏ, trên mặt đất, như nước chảy xe hơi ánh đèn lấp lóe, đường đi bên cạnh Nghê Hồng Đăng đồng dạng mê người. Ngẫu nhiên ánh đèn hiện lên Diệp Mộ Linh.

Nhìn xem Diệp Mộ Linh này tinh xảo ngũ quan, trong trắng thấu Hồng Bì da. Âu Dương Thần không tự giác tim đập rộn lên. Mà đối với Diệp Mộ Linh tới bảo hôm nay sự tình lúc đầu chính là ngày xưa không từng trải qua, lúc này nhìn xem Âu Dương Thần khuôn mặt. Diệp Mộ Linh đột nhiên cảm thấy giống vô cùng mỗi tình đầu đầu tư vị đạo. Thời gian không gian đều phẳng phát đứng im, cuối cùng Âu Dương Thần đánh vỡ bầu không khí như thế này.

"Lớp Trưởng, nhà người ở đâu, ta tiễn người trở lại "

"Cách nơi này không xa, Cẩm Tú Hoa Viên tiểu khu" Diệp Mộ Linh sửng sờ lần sau nói.

"Vậy thì tốt, chúng ta bây giờ đi thôi "

Dưới ánh đèn, Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh bóng dáng kéo rất dài rất dài. Chỉ là Âu Dương Thần tâm lý giống như cỡ nào chút gì.

Ngay tại lúc này, thời gian phẳng phát rất dài nhưng lại rất ngắn.

Cửa tiểu khu, "Ta đến, ừ, hôm nay thật sự là cảm ơn người" Diệp Mộ Linh đối Âu Dương Thần cười cười.

"Không khách khí, có thể đến giúp Ban Trưởng Đại Nhân, đây là ta vinh hạnh" Âu Dương Thần vội vàng khoát tay.

"Vậy ta liền lên đi, người cũng về nhà sớm a" Diệp Mộ Linh nhìn xem Âu Dương Thần nói ra.

Âu Dương Thần tuy nhiên còn muốn lại cùng Diệp Mộ Linh ở lâu sẽ, nhưng lại tìm không thấy lý do gì tới giữ lại. đành phải nói "Vậy được rồi, ngủ ngon, mộng đẹp "

"Ừm, trở lại trên đường cẩn thận, ngủ ngon "

Âu Dương Thần một mình một cá nhân đi tại trên đường về nhà, trong đầu lại luôn hiện ra Diệp Mộ Linh dung nhan. Đây một cái nhãn mảy một nụ cười thật sự là đáng yêu vô cùng.

Về đến nhà, Âu Dương Thần nằm ở trên giường nhớ tới phát sinh sự tình, khóe miệng hơi hơi giương lên, sau cùng ngủ thật say.

Sáng sớm tám giờ, Âu Dương Thần rời giường đánh răng rửa mặt về sau, nhớ tới tu luyện sự tình, nhưng là phòng trọ thực sự quá nhỏ, không thích hợp.

Vừa lúc có một cái công viên cách nơi này không xa, với lại người cũng sẽ không quá nhiều, thế là hắn quyết định mỗi ngày đều đến đó tu luyện.

Âu Dương Thần cố ý tìm một cái vắng vẻ địa phương, chuẩn bị tu luyện Vô Cực quyền Đế Nhị Thức Phong Diệt, như thế nào Phong Diệt, tức một quyền ra gió đều phai mờ. Uy lực không thể nói không lớn a. Đương nhiên muốn luyện thành cũng không dễ dàng. Trừ cái đó ra, Âu Dương Thần còn muốn cảm thân pháp Đầu Chuyển Tinh Di, kiếm pháp Phong Vân, đều luyện một chút, để về sau có thể thuần thực vận dụng, cường đại tự thân.

Cứ như vậy, Âu Dương Thần ban ngày tu luyện, ban đêm đi quán bar làm kiêm chức. Trong thời gian này Diệp Mộ Linh cũng rất cuộc chưa từng tới.

Thời gian trôi qua rất nhanh, lập tức cũng là cấp ba khai giảng thời gian. Âu Dương Thần kết quán bar tiền lương về sau, đi vô danh Quán Ăn điểm mấy cái đồ ăn, ăn thật ngon một hồi. Đương nhiên dùng hắn lời nói tới nói là khao chính mình.

Lại là một lần Cao Tam Học Sinh a, bọn họ gánh vác trong nhà trường bối chờ mong, chính mình nội tâm muốn trở nên nổi bật khát vọng. Bắt đầu cấp ba một năm gian khổ phấn đấu.

12A1, Âu Dương Thần nhìn xem cái này chính mình học tập mấy năm địa phương, mang phức tạp tâm tình đi vào.

Tổ thứ ba hàng cuối cùng, Âu Dương Thần chỗ ngồi ngay ở chỗ này, với lại hắn là chính mình một cá nhân ngồi. Diệp Mộ Linh nhìn xem Âu Dương Thần tiến đến lại đưa mắt nhìn hắn đi đến trên chỗ ngồi ngồi xuống, không biết đạo tâm bên trong suy nghĩ cái gì.

"Âu Dương, người cuối cùng tới, chờ người tốt lâu" tại lớp học có thể dạng này cùng Âu Dương Thần nói chuyện phiếm trừ Lưu Phong cũng không có người khác.

"Thời gian vừa mới à, tới sớm cũng không có chuyện làm, ta cũng không giống như người, đã lâu không gặp đến Triệu Mạn Nhu tâm lý khó chịu a" Âu Dương Thần cười nói với Lưu Phong.

"Chớ nói lung tung, ta thế nhưng là tới học tập" Luru Phong giả bộ như vô sự bộ dáng. Từ khi tại một lần ngoài ý muốn bên trong, Âu Dương Thần cứu Luru Phong về sau, Luru Phong liền cũng tôn kính Âu Dương Thần, với lại Âu Dương Thần đối với bằng hữu đúng là rất tốt. Cho nên quan hệ bọn hắn phi thường tốt.

"Tốt, các bạn học, đều trở lại chỗ mình ngồi đi thôi, lão sư muốn mở ban sẽ "

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp nàng thanh tịnh sáng ngời đồng tử, cong cong lông mày, lông mi dài có chút rung động. Trắng nõn không tì vết da thịt lộ ra nhàn nhạt Hồng Phấn, hơi mỏng đôi môi như hoa hồng cánh kiều nộn ướt át. Như ma quỷ dẫn lửa đáng người, đen nhánh tóc có tự nhiên chập trùng cùng đường cong. Thon dài bắp đùi ăn mặc một đầu nga hoàng sắc váy ngắn, lộ ra xuất thân tài hoàn mỹ vô song. Nàng cũng là Âu Dương Thần Anh Ngừ Lão Sư, cũng là 12A1 Ban Chủ Nhiệm Lâm Nhã.

Nhìn thấy Lâm Nhã, lớp học sở hữu nam sinh đều cũng kích động, cũng bao quát Âu Dương Thần, mà nữ sinh thì là hâm mộ Lâm Nhã này mỹ lệ dung nhan, hoàn mỹ đáng người.

"Hôm nay ban sẽ muốn nói chuyện thứ nhất đâu, cũng là các người hiện tại cũng là Cao Tam Học Sinh, 12A1 tại sở hữu trong lớp cũng là đỉnh phong, ta hi vọng các người có thể càng thêm nỗ lực, tranh thủ thi đấu chính mình trong suy nghĩ lý tưởng đại học, cái này chuyện thứ hai đâu, cũng là một tuần lễ về sau, sẽ có một lần khảo thí, lần này khảo thí đâu, chủ yếu là kiểm nghiệm dưới các người nghỉ ở nhà có hay không thật tốt hoàn thành trường học bố trí làm việc, ..." Lâm Nhã hơi vừa cười vừa nói. Sau đó liền rời đi.

Nghe được lời này, lớp học đồng học có người hoan hỉ có người phiền muộn. Hoan hỉ đương nhiên là những cái kia nghỉ trong nhà thật tốt ôn tập với lại thành tích cũng không tệ người.

Tỉ như, Mã Chí, 12A1 phó Lớp Trưởng, ba hắn là Viên Xuân thành phố một cái giải trí công ty tổng giám đốc, trong nhà rất có tiền, với lại hắn học tập thành tích cũng không tệ, chỉ tuy nhiên dung mạo, nội tâm bản thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Mang theo mỹ nữ ăn cơm

Mã Chí ưa thích Diệp Mộ Linh, cái này cái sự tình trong lớp cơ hồ tất cả mọi người biết, tuy nhiên Diệp Mộ Linh đối với Mã Chí đồng thời không có quá nhiều hảo cảm.

Cái này không lúc này, Mã Chí chính đối Diệp Mộ Linh xum xoe đây.

"Mộ Linh, buổi chiều sau khi tan học chúng ta cùng một chỗ ôn tập tốt không tốt, sau đó ta mời người ăn cơm, ta biết một nhà nhà ăn đồ ăn cực kỳ ngon "

"Mã Chí đồng học, rất xin lỗi buổi chiều ta còn có việc, còn có xin gọi ta Diệp Mộ Linh hoặc là Lớp Trưởng" Diệp Mộ Linh nhàn nhạt liếc Mã Chí liếc một chút, quả quyết cự tuyệt.

"Âu Dương, người xem Mã Chí bộ kia đức hạnh, nếu không phải trong nhà có một chút tiền, có ai sẽ phản ứng đến hắn, còn muốn truy Diệp Mộ Linh, thật sự là Cóc Ghè mà đòi ăn thịt Thiên Nga, si tâm vọng tưởng" Luru Phong mị mị nói với Âu Dương Thần.

"Người điên, lời này ta đồng ý, người rốt cục nói câu tiếng người" Âu Dương Thần mở chơi cười cười nói.

Đón lấy, còn nói "Nói ra có tiền, trong nhà người chẳng lẽ còn kém?"

Nguyên lai Luru Phong trong nhà cũng là phi thường giàu có, ba hắn công ty tự Thiên Phong tập đoàn, nghe nói tập đoàn này vượt ngang mấy cái tỉnh, liên quan đến ăn uống, giải trí, địa sản, phục vụ mấy Đại Hành nghiệp.

Với lại Luru Phong trong nhà thân thích còn có làm quan. Cho nên Luru Phong thế nhưng là chính cống phú nhị đại. Tuy nhiên Luru Phong cũng không phải là ưa thích khoa trương người, không có hắn phú gia đệ tử loại kia ương ngạnh chi khí.

Những sự tình này cũng liền Âu Dương Thần biết một chút.

Ngay tại Âu Dương Thần cùng Luru Phong trò chuyện đang này thời điểm, lớp bên cạnh một cái trường mi thanh mục Tử Nữ sinh đi tới, đưa cho Âu Dương Thần một phong thư tình. Sau đó thẹn thùng chạy.

Một màn này bị lớp học rất nhiều đồng học đều nhìn thấy. Lấy Âu Dương Thần suất khí, loại tình huống này nếu rất nhiều, chỉ bất quá, Âu Dương Thần cũng không có ưa thích.

Âu Dương Thần vẫn tương đối tôn kính người khác, mở ra thư tình sau khi xem xong mới ném tới trong thùng rác. Bên cạnh Lưu Phong một mặt hâm mộ nhìn xem Âu Dương Thần, oán hận nói ra. "Vì sao liền không có người phát hiện ta tiến đâu?"

Âu Dương Thần đối với Lưu Phong tự luyện cũng là gặp cỡ nào không trách.

"Âu Dương Thần, lại tai họa nhà ai nữ hài" lúc này Triệu Mạn Nhu tới, tuy nhiên Triệu Mạn Nhu cùng Âu Dương Thần trước kia cũng không quen, nhưng là trải qua quán bar sự kiện về sau, quan hệ cũng coi là tốt đi một chút.

"Ta là như thế người nha, ta thế nhưng là cũng thuần khiết "

"Nay trời xế chiều cho người một cơ hội, mời ta cùng Mộ Linh ăn cơm thế nào" Triệu Mạn Nhu ngạo kiều nói ra. Loại cơ hội này người khác thế nhưng là muốn đoạt lấy.

Âu Dương Thần vốn muốn cự tuyệt, bởi vì hắn còn muốn trở về tu luyện, thế nhưng là nhìn thấy một bên trông mòn con mắt Lưu Phong, còn có Diệp Mộ Linh cũng đi, liền đáp ứng.

Triệu Mạn Nhu nghe được muốn muốn câu trả lời liền đi, cùng Diệp Mộ Linh nhỏ giọng nói gì đó.

"Âu Dương, người lúc nào cùng Triệu Mạn Nhu quan hệ tốt như vậy, còn có thể cùng nhau ăn cơm, mang ta cùng đi thôi" Lưu Phong buồn bã Cầu Đạo.

Không cần Lưu Phong nói, Âu Dương Thần vốn là dự định mang Lưu Phong đi, tuy nhiên Âu Dương Thần có lòng muốn trêu cợt một chút Lưu Phong.

"Dẫn người đi? Cái này không tốt a, ta không có nói với các nàng đâu, vạn nhất Triệu Mạn Nhu không cao hứng làm sao bây giờ "

"Ca, người là ta anh ruột, liền mang ta đi đi, muốn tuy nhiên mấy ngày ta mời người đi đánh Bi-a hát Karaoke thế nào" Lưu Phong lần nữa khẩn Cầu Đạo.

"Đã người đều như vậy nói, ta nếu là lại không đồng ý liền nói tuy nhiên đi" Âu Dương Thần mỉm cười nói.

Nhìn thấy Âu Dương Thần này tiện tiện bộ dáng, Lưu Phong cái nào còn không biết mình bị đùa giỡn.

Đình linh linh... Cuối cùng đến xế chiều tan học thời gian, Lưu Phong không kịp chờ đợi đẩy Âu Dương Thần đi mời Diệp Mộ Linh Triệu Mạn Nhu các nàng cùng đi ăn cơm.

Đương nhiên hắn còn biết chờ hắn đồng học đều sau khi đi, không phải vậy Diệp Mộ Linh cùng Triệu Mạn Nhu đồng thời cùng nam cùng nhau ăn cơm, còn không biết sẽ cho người có như thế nào rung động.

Lúc này, Âu Dương Thần vẫn là muốn duy trì phong độ, duỗi ra tay phải làm ra mời tư thế. "Hai vị mỹ lệ cô nương, mời đi "

Bọn họ không biết là một màn này bị Mã Chí chó săn Trương Tiểu Vĩ nhìn thấy.

Cầm Hoa nhà hàng, Viên Xuân thành phố số một số hai nhà hàng. Tùy tiện ăn một hồi đều phải tốn rơi người bình thường một hai tháng tiền lương.

Âu Dương Thần vốn là muốn mang lấy các nàng đi vô danh Quán Ăn.

Tuy nhiên Lưu Phong nói nơi đó quá đơn sơ với lại Cầm Hoa nhà hàng là hắn gia sản nghiệp. Lời nói đều nói đến phân thượng này, Âu Dương Thần đương nhiên là đồng ý.

Tiến vào nhà hàng, Lưu Phong đi mở một cái tốt nhất bao sương Bờ Biển Êgê. Lưu Phong làm như vậy đương nhiên là có tư tâm.

Bước vào bao sương, ánh đèn là lam sắc, bộ đồ ăn là xanh, cái bàn là xanh, để cho người ta hoảng hốt ở giữa có đến Bờ Biển Êgê bên cạnh ảo giác, lãng mạn duy mỹ sửa sang phong cách, trần ngập Âu Châu phong vị tinh xảo mỹ thực, khắp nơi tràn đầy Địa Trung Hải phong tình, là tình lữ hẹn hò không có chỗ thứ hai a.

"Sở hữu tại đây ăn ngon đồ ăn đều lên một phần "

"Người điên, chúng ta liền bốn cá nhân chỗ nào ăn đến nhiều như vậy, vẫn là đem Menu lấy ra" Âu Dương Thần vội vàng nói.

"Đúng vậy a Lưu Phong, không cần như thế lãng phí, chúng ta đều vẫn là học sinh" Triệu Mạn Nhu đồng dạng nói ra, nàng không biết nơi này là Lưu Phong gia sản nghiệp, còn tưởng rằng là Âu Dương Thần trả tiền, mà Âu Dương Thần đều đi làm kiêm chức kiếm tiền, hiển nhiên trong nhà không phải rất giàu dụ.

Lưu Phong xem tất cả mọi người nói như vậy, cũng không tiện cự tuyệt, liền đem Menu cho Triệu Mạn Nhu.

Triệu Mạn Nhu cùng Diệp Mộ Linh liền điểm vài món thức ăn, mấy bình đồ uống.

"Mạn Nhu, Lớp Trưởng, các người tại sao cùng Âu Dương Thần quen như vậy rồi" điểm xong đồ ăn Lư Phong liền hỏi.

Triệu Mạn Nhu cùng Diệp Mộ Linh người nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng vẫn là Triệu Mạn Nhu trả lời, giảng quán bar sự tình. Khiến cho Lư Phong hâm mộ ghen ghét nói với Âu Dương Thần, ta làm sao lại không gặp được dạng này sự tình đây.

Lúc này lại nói tới học tập sự tình, tuần sau khảo thí sự tình.

"Mộ Linh, khảo thí người khẳng định không có vấn đề, ta liền thăm, nếu là thi rớt, tiền tiêu vật khẳng định lại phải giảm bớt" Triệu Mạn Nhu phàn nàn nói.

"Ai bảo người nghỉ hè ở nhà không hảo hảo ôn tập, suốt ngày đi ra ngoài chơi" Diệp Mộ Linh trả lời. Đồng thời lại hỏi Âu Dương Thần "Người học tập cũng không tốt lắm, hơn nữa còn đi làm kiếm chức, khẳng định không có ôn tập được rồi, có muốn hay không ta giúp người ôn tập "

Không đợi Âu Dương Thần trả lời, Triệu Mạn Nhu liền nói nói, " tốt, Mộ Linh, người không giúp ta ôn tập, thế mà đi giúp Âu Dương Thần, trọng sắc khinh bạn "

Nghe nói như thế, Diệp Mộ Linh trên mặt có chút không tự nhiên, nàng cảm thấy mình tim đập rộn lên. Âu Dương Thần nhìn xem Diệp Mộ Linh này tuyệt mỹ dung nhan, hẳn cảm giác mình giống như thích nàng.

"Chớ nói lung tung, giữa chúng ta cũng trong sạch được rồi, tuy nhiên Lớp Trưởng, người khẳng định muốn giúp ta ôn tập?" Âu Dương Thần nói ra.

"Mạn Nhu, ta có thể giúp người ôn tập à" lúc này Lư Phong ân cần nói.

Triệu Mạn Nhu nhìn xem Lư Phong nói "Được rồi, liền cho người một cơ hội "

Diệp Mộ Linh cố gắng để cho mình tâm bình tĩnh trở lại nói ra "Đương nhiên rồi, ta là nghiêm túc, liền từ hôm nay bắt đầu đi, cơm nước xong xuôi ta liền giúp người ôn tập "

Tuy nhiên giắt mình Diệp Mộ Linh như thế nhanh chóng, Âu Dương Thần vẫn là đáp ứng tới.

Lúc này đồ ăn cũng lên, mấy cá nhân ăn ăn uống uống, trong bao sương tràn ngập hoan thanh tiểu ngữ.

Thời gian rất nhanh tới buổi tối bảy giờ nhiều, ăn cũng ăn không sai biệt lắm, Lư Phong đi tính tiền về sau, để giúp trợ Triệu Mạn Nhu ôn tập lý do mời Triệu Mạn Nhu đi nhà hắn

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Ôn tập

Trước khi đi, Triệu Mạn Nhu còn căn dặn Âu Dương Thần muốn hắn tiễn đưa Diệp Mộ Linh về nhà.

Đợi đến bọn họ sau khi rời đi, Âu Dương Thần đối Diệp Mộ Linh mỉm cười, cái này nụ cười làm cho Diệp Mộ Linh Tâm bên trong run lên.

"Âu Dương Thần, đi thôi, đi nhà ta ta giúp người ôn tập "

"Đi nhà người? Cái này không tốt a" Âu Dương Thần tâm lý nếu để nở hoa, mặt ngoài lại giả vờ làm cũng nghiêm túc bộ dáng.

"Người, người đừng nghĩ lung tung. Ta chỉ là giúp người ôn tập bài tập" Diệp Mộ Linh kiều hừ một tiếng.

"Ta cũng không nghĩ nhiều a, ta Đại Ban Trưởng, chúng ta đi thôi" Âu Dương Thần đề nghị.

"Ừm, tuy nhiên người cũng đừng cứ mãi gọi ta Lớp Trưởng, tự ta tên a" Diệp Mộ Linh nói ra.

Âu Dương Thần nghe được lời này, tâm lý đặc ý.

"Mộ Linh, trong nhà người còn có người khác tại đi "

"Trong nhà của ta tạm thời liền ta một cá nhân, Ngô mụ là cha ta mời đến bảo mẫu" Diệp Mộ Linh trả lời.

"VẬY là tốt rồi, vậy là tốt rồi" Âu Dương Thần nhỏ giọng thăm thẳm lấy.

"Người đang nói thăm cái gì đó đâu?"

"Không, không có gì, chúng ta đi nhanh đi "

Không biết vì sao, hai người đều không có đón xe, mà chính là lựa chọn đi đường. Có lẽ là Diệp Mộ Linh nhà cách nơi này xác thực không xa, lại có lẽ là hai người đều đang hưởng thụ lấy loại này dạo bước cảm giác.

Cầm Tú Hoa Viên, Diệp Mộ Linh nhà.

"Tiểu thư, người trở về, ngạc nhiên này là?" Ngô mụ nhìn xem đi theo Diệp Mộ Linh đồng thời trở về Âu Dương Thần nghi ngờ nói.

"Hắn là ta đồng học Âu Dương Thần, là tới cùng một chỗ học tập, Ngô mụ người đi làm việc trước đi, ta sẽ chào hỏi hắn" Diệp Mộ Linh nói ra.

"Đồng học à, trưởng rất đẹp trai à, xem đứng lên cũng xứng đi" Ngô mụ tự cho là rất nhỏ giọng, nhưng lại không biết đã bị hai người bọn họ cá nhân nghe được.

Diệp Mộ Linh khuôn mặt tại chỗ liền đỏ, vội vàng lôi kéo Âu Dương Thần đi gian phòng của mình.

Đối với nam sinh tới nói, thiếu nữ gian phòng dù sao là như vậy làm cho người say mê.

Tại phần hồng hiện lên Chủ đã sắc trong phòng, đủ loại lông nhung đồ chơi chiếm dụng rất lớn một bộ phận không gian. Một tấm phần hồng sắc Giường Simmons, thượng diện phủ lên phần hồng sắc đệm chăn. Trên giường phượng nhật phần hồng sắc màn cột vào trên cột giường, bên giường trong học tủ bày biện tiểu xảo cái chén. Giường cách đó không xa để đó một cái bàn đọc sách, thượng diện có một đài máy tính, còn có một số sách.

Trần ngập tiểu nữ sinh phong phạm, mười phần đáng yêu.

Diệp Mộ Linh nhìn xem Âu Dương Thần tổng nhìn mình chăm chăm gian phòng xem, cũng có chút thẹn thùng. Liền nói "Chúng ta bắt đầu ôn tập a "

"Ách, được rồi, " Âu Dương Thần không tình nguyện trả lời.

Ngồi tại bên bàn đọc sách."Vậy chúng ta liền từ toán học bắt đầu ôn tập thế nào?" Diệp Mộ Linh mở miệng hỏi.

"Ừm, có thể" Âu Dương Thần đương nhiên không có có ý kiến.

Diệp Mộ Linh vì là Âu Dương Thần giảng giải toán học Chương 1: nội dung, chuẩn bị mấy Đạo Đề để cho hắn làm. Chính mình đi đổ nước uống.

Sau khi trở về liền phát hiện Âu Dương Thần toàn bộ làm xong, đồng thời hoàn toàn đúng.

Diệp Mộ Linh rất là chấn kinh. Còn chất vấn Âu Dương Thần trước kia có phải hay không đóng vai Trư ăn lão hổ, có ý thì không tốt.

Thực sự Diệp Mộ Linh giảng giải thì Âu Dương Thần liền phát hiện mình đại não cùng trước kia không giống nhau. Không chỉ có sở hữu tri thức điểm toàn bộ đều nhớ lại với lại rất nhanh Địa Năng đủ lý giải. Âu Dương Thần nghĩ thăm hắc là Vô Cực đại để truyền thừa dẫn đến. Đương nhiên cái này lời không thể cùng người khác giảng.

Cho nên đối mặt Diệp Mộ Linh chất vấn, Âu Dương Thần cũng chỉ có thể cười một tiếng mà qua.

Tất nhiên Âu Dương Thần lợi hại như vậy, ôn tập đứng lên đương nhiên liền rất nhẹ nhàng. Âu Dương Thần cũng có thời gian cùng Diệp Mộ Linh đùa giỡn một chút. Tỉ như hỏi nàng có hay không có bạn trai à các loại.

Làm hỏi có hay không có bạn trai việc này thì Diệp Mộ Linh nhìn liếc một chút Âu Dương Thần, nhịp tim đập không tự giác tăng tốc.

Này thời không khí bên trong trần ngập lãng mạn khí tức. Âu Dương Thần hướng về Diệp Mộ Linh bên kia chậm rãi chuyển dời đi qua, càng ngày càng gần, hai người ánh mắt đối mặt, đều có thể từ đối phương trong mắt nhìn ra này phần yêu say đắm. Chậm rãi, bờ môi cơ hồ muốn đụng vào nhau.

Bất thành linh, thùng thùng thùng, thùng thùng thùng, dọa đến Diệp Mộ Linh tranh thủ thời gian đứng đứng lên, Âu Dương Thần tâm lý không khỏi có chút tiếc nuối. Có thể lại nghĩ tới cùng Diệp Mộ Linh quan hệ đã có đột nhiên tăng mạnh tiến bộ, lại mừng thăm.

"Tiểu thư, ta cho các người giặt thủy quả, ta bắt đầu vào tới?" Nguyên lai là Ngô mụ giặt thủy quả bùng lên.

"Ngô mụ, người liền thả tới cửa đi, đợi chút nữa chính ta cầm" Diệp Mộ Linh cái nào có ý tốt để cho Ngô mụ tiến đến.

Kính lịch trải qua vừa rồi sự tình về sau, tuy nhiên Diệp Mộ Linh đối mặt Âu Dương Thần càng thẹn thùng, tuy nhiên hai người quan hệ nhưng là thân mật hơn.

Mười một giờ, Diệp Mộ Linh một Biên Chấn kinh sợ Âu Dương Thần học tập tốc độ, một bên tâm lý lại đối Âu Dương Thần hảo cảm gia tăng, điểm này có lẽ chính nàng đều không có phát hiện.

Âu Dương Thần mặc dù là không muốn rời đi, thế nhưng là muốn như vậy, ở lại đây không tốt lắm, cũng liền đưa ra muốn về nhà.

"Vậy người về nhà, trên đường cẩn thận a" Diệp Mộ Linh nhìn xem bên ngoài đen nhánh bóng đêm, có chút lo lắng nói với Âu Dương Thần.

"Yên tâm đi, ta không sao" Âu Dương Thần đối với mình thân thủ vẫn là rất tự tin.

Âu Dương Thần ra Cẩm Tú Hoa Viên liền hướng nhà mình phương hướng đi, nhưng lại không biết còn có người đi theo phía sau hắn.

Lại nói một bên khác, Trương Tiểu Vĩ nhìn thấy Diệp Mộ Linh Triệu Mạn Nhu thế mà cùng Âu Dương Thần Lưu Phong cùng đi ăn cơm, vội vàng chạy tới hướng về Mã Chí báo cáo.

Mà Mã Chí nghe chính mình luôn luôn ưa thích nữ hài thể mà cùng mình luôn luôn xem thường Âu Dương Thần đi ăn cơm. Âu Dương Thần có cái gì tốt, học tập không có hắn Mã Chí tốt, trong nhà cũng không có hắn Mã Chí có tiền, trừ trường so với hắn tiền, hắn cái nào điểm so qua hắn Mã Chí. Vừa nghĩ như thế, Mã Chí tâm lý đặc biệt không thăng bằng. Thế là tìm mấy cá nhân chuẩn bị giáo huấn Âu Dương Thần một hồi.

Nhưng là không nghĩ tới là Diệp Mộ Linh thế mà mang theo Âu Dương Thần quay về nhà mình, còn ngốc mấy giờ, nhìn thấy một màn này, Mã Chí đều muốn điên, tại Cẩm Tú Hoa Viên các loại mấy giờ, cũng cho ăn mấy tiếng con muỗi.

Không phải sao, Âu Dương Thần vừa ra tới, Mã Chí liền theo sau, nghĩ đến tại vắng vẻ địa phương đánh Âu Dương Thần một hồi.

Cuối cùng, cơ hội tới, rời Âu Dương Thần nhà cách đó không xa có một cái ngõ nhỏ, muốn như vậy, không có người nào sẽ đi qua.

Mã Chí một cái bước xa xông đi lên ngăn tại Âu Dương Thần trước mặt, "Âu Dương Thần, đừng trách ta không để ý đồng học thể diện, là người quá phận, đánh cho ta "

Âu Dương Thần còn không có hiểu biết tình huống như thế nào đâu, liền thấy mấy cá nhân hướng lên muốn động thủ. Tốt xấu Âu Dương Thần cũng là Âm Kinh đại viên mãn võ giả, làm sao có khả năng bị mấy cái học sinh cấp ba làm bị thương, Âu Dương Thần cũng không có đụng tới nội kinh, hai ba lần liền đem bọn họ đánh ngược lại tại mặt đất.

Thấy ở đây, Mã Chí dọa sợ, "Âu Dương Thần, người dạng này đánh người là phạm pháp, ta muốn đi cáo người "

Âu Dương Thần cười, đầu năm nay thật đúng là là ai đều có, "Người gọi người tới muốn đánh ta, kết quả bị ta đánh ngã, người liền muốn báo động, nào có tốt như vậy sự tình" nói xong, Âu Dương Thần một cái bàn tay vung đi qua, Mã Chí tại chỗ liền mạng, từ nhỏ đến lớn, nào có người dám đối với hắn như vậy.

Mã Chí hô to người dám đánh ta, ta muốn giết người! Ta muốn giết người! Âu Dương Thần lại cho hắn một bàn tay, lần này đánh một bên khác. "Ừm, dạng này tốt nhiều, hai bên đối xứng "

"Cút, lần sau còn như vậy, ta còn đánh người" Âu Dương Thần nói xong cũng đi.

"Âu Dương Thần, người chờ đó cho ta, việc này không xong, người..." Mã Chí còn muốn nói, Âu Dương Thần xoay người một cái, giờ tay lên giả bộ như muốn đánh bộ dáng, Mã Chí tranh thủ thời gian chạy, mấy cái chó săn đều mặc kệ.

Âu Dương Thần về đến nhà, cũng không có tu luyện Vô Cực Huyền Thể quyết, liền ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Âu Dương Thần thân thể

Một giác tỉnh đến, Âu Dương Thần cảm thấy sáng khoái tinh thần a. Vòng quanh cách đó không xa công viên chạy tầm vài vòng. Tu luyện một chút *Đấu Chuyển Tinh Di thân pháp*, hắn cảm giác mình hắn là đạt tới Ngũ Tầng thân pháp đẳng cấp bên trong tầng thứ nhất Nhập Vi Cấp, mà hắn thì phân biệt là thành thạo cấp, đại sư cấp, Ý Cảnh cấp, cùng siêu việt cấp.

Nhập Vi Cấp, cũng là tại người có thể tận lực trốn tránh địch nhân thực thể công kích trên cơ sở, chỉ cần người nắm giữ địch nhân tiến công quỹ tích, biên

độ nhỏ tránh né, chỉ cần địch nhân công kích đánh không đến người là được.

Đồng thời đến Nhập Vi Cấp, tốc độ di chuyển đồng dạng tăng lên. Âu Dương Thần rất là hưng phấn.

12A1, Âu Dương Thần trở ra đối Diệp Mộ Linh mỉm cười, Diệp Mộ Linh cứ việc thẹn thùng nhưng cũng đồng dạng đối với Âu Dương Thần cười cười.

Lưu Phong nhìn thấy cái này trảng cảnh, vụng trộm hỏi Âu Dương Thần "Âu Dương, tối hôm qua người cùng Diệp Mộ Linh có phải hay không phát sinh cái gì, xem các người hiện tại quan hệ rất thân mật a "

Âu Dương Thần cũng không trở về đáp vấn đề này, ngược lại hỏi lại Lưu Phong "Người hôm qua cùng Triệu Mạn Nhu có hay không phát sinh chút gì à "

"Đừng đề cập, tay đều không dặt đâu, nàng nói ta quá béo" Lưu Phong một mặt phiền muộn.

Âu Dương Thần nhìn xem Lưu Phong này béo ị khuôn mặt, 172 thân cao, hai trăm cân Thể Trọng, đúng là rất béo. Nhưng là cũng không thể đã kích chính mình huynh đệ lòng tự tin a.

Liên nói cái này cũng không thể chỉ nhìn một cách đơn thuần tướng mạo nha, người muốn để nàng biết người ưu điểm. Cái này mới có thể đã động nàng nha.

Lưu Phong suy nghĩ kỹ một chút, cũng là có chút điểm đạo lý a. Cũng liên không xoắn xuýt cái này.

Mà một bên Triệu Mạn Nhu cùng Diệp Mộ Linh đồng dạng nói thì thầm, trò chuyện hôm qua sự tình.

Lúc này Ban Chủ Nhiệm Lâm Nhã cầm anh ngữ sách tiến đến. Chỉ gặp Lâm Nhã một bộ nhạ tử sắc ngấn áo choàng tiểu áo khoác, càng thêm làm nổi bật lên nàng tuyệt hảo đáng người, lại phối hợp một đầu non hoàng sắc Thiên Nga ngang gối váy, một đôi hắc sắc cao ống giày, đen nhánh tóc có tự nhiên đường cong dựng trên vai. Quả thực là mỹ lực vô cùng.

Nhìn xem Lâm Nhã, lớp học sở hữu nam sinh đều hormone bài tiết nhanh chóng quá nhiều a.

"Đứng dậy" Lớp Trưởng Diệp Mộ Linh hô.

"Lão sư tốt" chúng đồng học lập tức đứng đứng lên đồng thời đối Lâm Nhã vắn an.

"Các bạn học tốt, mời ngồi" Lâm Nhã cười trả lời.

"Hôm nay chúng ta giảng Sách giáo khoa Chương 3:, mời mọi người xuất ra sách tới lật đến thứ 36 trang..."

Nghe Lâm Nhã này ôn nhu âm thanh, nhìn xem Lâm Nhã này tuyệt mỹ dung nhan, hoàn mỹ đáng người. Sở hữu nam sinh đều giả bộ như nghiêm túc nghe giảng bộ dáng, đương nhiên nội tâm đang suy nghĩ gì cũng không biết.

Tại loại này hưởng thụ bên trong, cuối cùng tan học.

"Tốt, tan học, mọi người nghỉ ngơi một hồi, Diệp Mộ Linh, Âu Dương Thần, đi theo ta một chút" Lâm Nhã nói ra.

Âu Dương Thần một mặt mờ mịt, không biết phát sinh chuyện gì. Diệp Mộ Linh là lớp Anh ngữ đại biểu, Lâm Nhã lão sư tìm nàng rất bình thường, nhưng là thế nào đem Tiểu Gia kêu lên, không phải là nhìn ra ta đi học không tập trung (đảo ngũ) đi.

Mang tâm thần bất định tâm tình, Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh tiến vào Lâm Nhã văn phòng. Đương nhiên đây không phải tư nhân văn phòng, còn có hán lão sư tại.

"Mộ Linh, giúp ta đem bài thi phát hạ đi, để cho các bạn học làm một chút" Lâm Nhã đối với Diệp Mộ Linh nói ra.

"Tốt, ta biết" Diệp Mộ Linh nhìn xem Âu Dương Thần quay người rời đi.

"Âu Dương Thần, người biết lão sư tới tìm người là bởi vì cái gì sự tình sao?"

"Ách, không biết a "

"Là người học tập, cái này đều cấp ba, đi học còn không lắng nghe khóa, người dạng này làm sao thi tốt đại học, làm sao giống như người nhà người dặn dò" Lâm Nhã rất có điểm hận sắt không thành thép nói ra.

"Ha ha, ta nào có cái gì người nhà, mẹ mẹ đi, ba ba cũng đi. Cũng chỉ có ta một cá nhân" Âu Dương Thần tâm tình bất thành linh liên không tốt.

Nguyên lai Âu Dương Thần mẹ mẹ tại hán mười hai tuổi năm đó bất thành linh qua đời, mà hán ba ba tại hán vừa lên cấp ba lúc rời đi hán, không biết đi cái gì địa phương. Chỉ để lại một phong thư, nói muốn đi làm một kiện sự tình, về sau sẽ tìm đến hán, để cho hán thật tốt còn sống.

Nếu không có Lâm Gia Tỷ Tỷ Tư Mộng chiếu cố Âu Dương Thần, Âu Dương Thần hiện tại chỉ sợ cũng không biết lại biến thành bộ dáng gì. Cho nên Âu Dương Thần đối với Tư Mộng phi thường, tôn kính, thậm chí là thâm mến, chỉ bất quá hán chính mình không biết a.

"Vậy người Lâm Gia Tỷ Tỷ Tư Mộng đâu, người cũng không cần hướng về nàng dặn dò đi" Lâm Nhã nói ra.

"Lâm Gia Tỷ Tỷ, người biết nàng?" Âu Dương Thần có chút kích động.

"Ta cùng nàng là đại học đồng học, hơn nữa còn là bạn cùng phòng, chúng ta thế nhưng là tốt khuê phòng mật hữu, cũng là nàng để cho ta nhiều hơn khuyên bảo khuyên bảo người, người vẫn là cũng thông minh, nỗ lực chăm chỉ, có thể thi đậu tốt đại học" Lâm Nhã cười nói.

"Ta là muốn thật tốt học à, ai bảo người xuyên như vậy gọi cảm, còn xinh đẹp như vậy" Âu Dương Thần nói thầm lấy.

"Người nói thầm cái gì đâu, đã người tỷ đem người giao cho ta, ta cũng không thể không ra thêm chút sức, về sau mỗi ngày ta sẽ vì người anh ngữ học bù, thời gian ở giữa buổi trưa à" Lâm Nhã còn nói.

"Học bù? Không tốt a, quá chậm trễ người thời gian, lão sư" Âu Dương Thần trong lòng suy nghĩ, hiện tại có Diệp Mộ Linh giúp hắn ôn tập, muốn trước đem Diệp Mộ Linh cảm xuống lại nói.

"Yên tâm đi, sẽ không cần người tiền, cứ như vậy định, buổi trưa hôm nay mang lên sách liền đến ta lại địa phương tìm ta, "

Nghe được Lâm Nhã nói như vậy, Âu Dương Thần tuy nhiên có chút không tình nguyện, nhưng là cũng không thể cự tuyệt a. Không có cách nào cũng liền đáp ứng.

Đi tại trở về phòng học trên đường, Âu Dương Thần bất thành linh nghĩ thông suốt, Lâm Nhã lão sư cũng là phi thường xinh đẹp nha. Nói không chừng sẽ phát sinh chút gì đây. A, có chút tà ác. . . .

Nhìn xem Âu Dương Thần trở về, Diệp Mộ Linh muốn đến hỏi dưới hắn Lâm Nhã tìm hắn chuyện gì, nhưng lại không có ý tứ. Chỉ có thể coi như thôi.

Vẫn là Triệu Mạn Nhu nhìn thấy chính mình khuê phòng mật hữu bộ dạng này, đang đi học thời điểm truyền cái tờ giấy tới "Người nào đó muốn ta hỏi người, Lâm Nhã lão sư tìm người đến chuyện gì, Triệu Mạn Nhu viết "

Âu Dương Thần cái này cái nào còn không biết là người nào đó cũng là Diệp Mộ Linh, trong lòng nghĩ cái này cô gái nhỏ vẫn là thật quan tâm ta nha. Quay về cái tờ giấy "Không có cái gì đại sự, chính là muốn giúp ta bổ sung anh ngữ "

Diệp Mộ Linh nhìn thấy cái này, cũng rất vui vẻ. Lâm Nhã lão sư muốn giúp Âu Dương Thần học bù lời nói, Âu Dương Thần thành tích khẳng định sẽ đề cao rất nhanh.

Thời gian ngay tại cái này truyền đưa tấm giấy bên trong bay nhanh trôi qua. Rất nhanh giữa trưa tan học chuông reo.

Lưu Phong tìm Âu Dương Thần tới cùng đi ăn cơm. Có người mời khách, Âu Dương Thần đương nhiên là đồng ý. Tuy nhiên nghe được Lưu Phong muốn hắn đi mời Diệp Mộ Linh thời điểm, Âu Dương Thần liền biết Lưu Phong không là muốn mời hắn cùng nhau ăn cơm, mà chính là Triệu Mạn Nhu.

Tuy nhiên không quan hệ, Âu Dương Thần vốn là muốn cùng Diệp Mộ Linh cùng nhau ăn cơm.

Diệp Mộ Linh nhìn thấy Âu Dương Thần tới mời mình đi ăn cơm, mặc dù là có chút thẹn thùng, nhưng là nội tâm xác thực hoan hỉ. Hai người quan hệ tuy nhiên còn chưa làm rõ, nhưng lại đều lẫn nhau có hảo cảm.

Bởi vì là giữa trưa, thời gian không phải rất nhiều, với lại Âu Dương Thần còn muốn đi Lâm Nhã này học bù. Mấy cá nhân không có tìm rất xa địa phương. Trường học đối diện Quán Ăn, giá cả lợi ích thực tế, với lại lại tốt ăn. Rất thụ học sinh ưa thích.

Mấy cá nhân điểm vài món thức ăn ngồi xuống, từ từ ăn lấy. Âu Dương Thần còn muốn lấy nhanh chóng đi Lâm Nhã này, ăn liền tương đối nhanh. Ăn xong, Lưu Phong đi tính tiền.

Âu Dương Thần cùng hai nữ trước hết đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bạo lực cùng mập mờ

Không nghĩ tới là, cách đó không xa, Mã Chí cùng hán chó săn Trương Tiểu Vi còn mang theo mấy cá nhân khí thế hung hung hướng phía Âu Dương Thần bên này tới.

"Âu Dương Thần, ta nói ta sẽ đến lấy lại danh dự, có gan liền cùng ta đến bên này" Mã Chí dương dương đắc ý nói ra.

Âu Dương Thần còn chưa lên tiếng, Diệp Mộ Linh liền đối Mã Chí nói "Mã Chí ngươi muốn làm gì, ta lấy Lốp Trương thân phận mệnh lệnh ngươi quay về đi học "

Mã Chí nhìn thấy Diệp Mộ Linh giúp Âu Dương Thần nói chuyện, tâm lý càng là tức giận."Nơi này chính là ra ngoài trường, ngươi có thể không xen vào ta, Âu Dương Thần liền xem ngươi có phải hay không cái nam nhân, là nam nhân liền cùng ta tới" nói xong hướng phía một bên vắng vẻ địa phương đi đến.

"Đừng đi, bọn họ nhiều người như vậy, ta không cho phép ngươi đi" Diệp Mộ Linh lo lắng nhìn xem Âu Dương Thần.

Âu Dương Thần tâm lý rất là cảm động, nhưng có một số việc vẫn là muốn làm."Không có gì, ta đi một lát sẽ trở lại đến, " nói xong Âu Dương Thần đi theo Mã Chí đi.

"Tính ngươi còn có loại, đợi chút nữa ta ra tay nhẹ một chút" Mã Chí rất đắc ý a.

"Hướng ngươi câu nói này, đợi chút nữa ta ra tay cũng sẽ nhẹ một chút" Âu Dương Thần trả lời.

"Động thủ, đánh cho ta đoạn hán một cái chân" một thời gian đối với mặt bảy tám cá nhân cảm Thiết Côn liền hướng lên.

Bên trái một người Nhất Côn đối Âu Dương Thần đầu muốn vung xuống, Âu Dương Thần sử xuất Đấu Chuyển Tinh Di, tránh đi qua, nhưng là Âu Dương Thần bên phải người liền không có Âu Dương Thần dạng này phản ứng, tốc độ. Bị bên trái người Nhất Côn từ đánh trên bờ vai, đau đến kém chút đều khóc.

Vừa nhìn đánh tới người một nhà, Mã Chí mắng to, đều con mẹ nó cho ta nhắm ngay điểm, hướng về Âu Dương Thần trên thân chào hỏi.

Nhưng là cái này sẽ hữu dụng sao? Đáp án hiển nhiên là không có. Âu Dương Thần thân pháp tốt xấu đến Nhập Vi Cấp, tránh né những này người bình thường công kích vẫn là có thể.

Nhìn thấy chính mình mang đến người chẳng những không có giáo huấn đến Âu Dương Thần, ngược lại bị hán đánh ngã mấy cái. Mã Chí nghĩ thầm, liền biết những người này không đáng tin, may mắn ta còn có đòn sát thủ. Chu Tam, đến ngươi xuất thủ.

Lúc này Âu Dương Thần cũng chú ý tới cái này cá nhân, dáng người khôi ngô, cánh tay cường tráng, xem đứng lên rất lợi hại bộ dáng.

Quả nhiên, người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không. Chỉ gặp Chu Tam đại cát bước, vận khởi thân thể nội khí lực, Đại Bi Chương, nhất chương đánh về phía Âu Dương Thần, Âu Dương Thần cũng sử xuất Vô Cực quyền pháp Đệ Nhị Thức Phong Diệt, cùng Chu Tam đối đầu.

Chỉ nghe thấy Chu Tam kêu thảm một tiếng, sau đó bay rớt ra ngoài, tay phải hiển nhiên cũng đã đoạn. Lấy Âu Dương Thần Ám Kinh đại viên mãn thực lực, Chu Tam này Minh Kính trung kỳ thực lực, khẳng định là không địch lại.

Mã Chí nhìn thấy ngay cả hán thật vất vả từ ba hán này mượn tới bảo tiêu đều đánh tuy nhiên Âu Dương Thần. Cũng không đoái hoài tới đi đỡ Chu Tam, liền muốn chạy. Vừa mới chuyển thân thể lại nhìn thấy Âu Dương Thần mỉm cười nhìn xem hán.

Đến, lần này là chạy không, Mã Chí nói "Âu Dương Thần, ngươi muốn làm sao giải quyết, cho cái lời nói "

"Cái này, ngươi làm thành như vậy, ta tổn thất rất lớn a, " nói xong động động thủ chỉ làm tất cả mọi người hiểu thủ thế.

Mã Chí vừa nhìn tình cảnh này, cái nào còn không biết Âu Dương Thần là muốn Tồn Thất Phí. Liền nói "Vậy ta cho ngươi một ngàn, ngươi thả ta đi "

"Một ngàn, ngươi lừa gạt ai đây, ta cái này tinh thần Tồn Thất Phí, còn ngươi nữa chậm trễ ta thời gian, một ngàn sao đủ" Âu Dương Thần bất mãn nói ra.

"Ngày 5 Thiên Tổng được thôi "

"Hai vạn, chớ cùng ta cò kè mặc cả, " Âu Dương Thần nói ra.

Hiện tại là Âu Dương Thần cường thế, Mã Chí cũng không dám nhiều lời, vạn nhất bị đánh một hồi làm sao bây giờ. Cũng chỉ đành chuyển khoản.

Âu Dương Thần nhìn thấy tiền quay tới, cười nói với Mã Chí "Hoan nghênh lần sau lại đến a "

Đến, đây là coi Mã Chí là thành máy rút tiền.

Mã Chí đều không ứng liền tranh thủ thời gian chạy.

Âu Dương Thần sau khi ra ngoài nhìn thấy Diệp Mộ Linh mấy người bọn hán đang đứng tại này lo lắng chờ đợi, tâm lý ảm áp. Mỉm cười nói "Ta không sao, để cho các ngươi lo lắng "

Diệp Mộ Linh tiến lên một bước dùng quyền đầu nhẹ nhàng chùy Âu Dương Thần một chút, dịu dàng nói "Lần sau cũng không thể như thế tùy hứng, cớ nào nguy hiểm à" ngừng đầu lại phát hiện Triệu Mạn Nhu cùng Lưu Phong đều cười xấu xa nhìn xem nàng.

Vừa muốn chạy ra, lại bị Âu Dương Thần kéo. Diệp Mộ Linh muốn tránh thoát lại vô pháp thoát ly, cúi đầu xuống không nói lời nào.

Bởi Vu Hoàn muốn đi Lâm Nhã nơi đó học bù, Âu Dương Thần liền cùng Diệp Mộ Linh bọn họ tách ra. Cầm anh ngữ sách tìm tới Lâm Nhã tại trong trường học chỗ ở.

Giáo sư nhà trọ lâu ba, Âu Dương Thần đứng ở trước cửa, bất thành linh có chút khẩn trương, do dự một hồi, hạ quyết định quyết tâm gõ tay lên muốn gõ cửa. Lại không nghĩ rằng cửa mở, Lâm Nhã cũng là nghĩ thời gian đi qua lâu như vậy, Âu Dương Thần làm sao còn chưa tới, liền ra đến xem.

Âu Dương Thần nhìn thấy Lâm Nhã, có chút không có ý tứ cúi đầu xuống, tuy nhiên Lâm Nhã không có nghĩ nhiều như vậy, liền để Âu Dương Thần tiến đến.

Tiến vào Lâm Nhã nhà, Âu Dương Thần cũng liền không như vậy khẩn trương, bắt đầu đánh giá đến Lâm Nhã nhà. Một phòng ngủ một phòng khách, đầu tiên nhìn thấy một cái Bàn ăn xoay, mặt trên còn có đồ ăn, hẳn là Lâm Nhã vừa mới cơm nước xong xuôi. Bên cạnh bàn ăn bên cạnh là một cái hai tầng tủ lạnh. Mà bên trái hẳn là phòng ngủ.

"Muốn uống chút gì không, trong tủ lạnh chính mình cầm đi, người trước tiên ngồi một chút" Lâm Nhã nói với Âu Dương Thần. Nói xong tiến vào phòng ngủ.

"Không cần, " Âu Dương Thần nói xong ngồi trên ghế tường tượng lấy Lâm Nhã tại trong phòng ngủ sẽ làm những gì đây.

Rất nhanh, cửa phòng ngủ mở ra, đoán chừng là Lâm Nhã vừa mới ăn cơm hơi nóng, xuất mồ hôi, cho nên đòi kiện y phục. Áo cũng là một kiện ngắn tay, hạ thân cũng là quần soóc ngắn.

Hoàn mỹ cảm đáng người bày biện ra đến, Âu Dương Thần nhìn thấy Lâm Nhã cái này dẫn lửa bộ dáng, nội tâm thật sự là để hồng. Nhưng mặt ngoài giả bộ như cũng nghiêm túc bộ dáng. Chỉ là thỉnh thoảng dùng mắt Thần Thâu xem Lâm Nhã.

Lâm Nhã sau khi ra ngoài, nhìn thấy Âu Dương Thần liền hối hận dạng này mặc. Cũng là bởi vì nay ngày ngày khí hơi nóng, với lại bình thường cũng không ai sẽ đến nhà tại đây, nàng đều là một cá nhân ở nhà. Nhưng là đều xuyên ra tới cũng không thể lập tức lại trở lại đổi a.

Cũng chỉ có thể là cố gắng trấn định, "Vào đi, bàn đọc sách ở bên trong "

Âu Dương Thần nghe được còn có thể tiến vào Lâm Nhã phòng ngủ, tâm lý thoải mái hơn. Đương nhiên mặt ngoài không thể biểu hiện ra ngoài "Úc, tốt "

Lâm Nhã phòng ngủ cùng Diệp Mộ Linh không giống nhau, Diệp Mộ Linh đơn thuần cũng là tiểu nữ hài loại kia đáng yêu loại hình. Mà Lâm Nhã trong phòng ngủ không có loại kia vài Oa Oa, Cầu Hùng, sách tương đối nhiều, với lại y phục, đồ trang phẩm cũng rất nhiều.

Đi vào trước bàn sách, Âu Dương Thần liền thấy Lâm Nhã cùng Tư Mộ Dung chụp ảnh chung. Đây cũng là tại đại học đập, hai cá nhân cũng là mỹ nữ, đương nhiên là phi thường đẹp mắt.

Lâm Nhã cũng không thể để cho Âu Dương Thần tại nhìn loạn, xuất ra sách đến, chuẩn bị giúp hắn học tập.

"Liền từ sách thứ nhất Chương 1: bắt đầu đi, " Lâm Nhã bắt đầu dạy.

Âu Dương Thần tất nhiên dự định muốn thật tốt học tập, vẫn là rất chân thành. Bất quá, cứ việc trong lòng là muốn thật tốt học tập, nhưng là Âu Dương Thần thân thể vẫn là cũng thành thật.

Thỉnh thoảng liếc trộm Lâm Nhã, bất thành linh Lâm Nhã đứng đứng lên cầm bên trong một quyển sách, cúi người thì Âu Dương Thần nhìn thấy này no đủ. Hồng sắc. (Ta tin tưởng xem người đều hiểu.) trong nháy mắt Âu Dương Thần hormone bài tiết tăng cao a, máu mũi kém chút đều chảy ra.

Âu Dương Thần vội vàng chạy đến phòng vệ sinh đi, nhìn thấy Âu Dương Thần dạng này chạy trời chết, Lâm Nhã có chút mờ mịt, bất thành linh cúi đầu mới kịp phản ứng. Lâm Nhã cũng liền so Âu Dương Thần lớn hơn vài tuổi mà thôi, với lại tại đại học cũng không có có bạn trai. Lâm Nhã hôm nay cũng không có ý tứ sẽ giúp Âu Dương Thần học bù, liền nói "Âu Dương Thần, ta trước tiên đi học, hôm nay liền học bù đến nơi đây, người chờ đợi sẽ tự mình quay về đi học a "

Nói xong, Lâm Nhã vội vàng đổi y phục, đi học, mà Âu Dương Thần tại phòng vệ sinh chờ đợi hồi lâu mới đi học.

Chương 8: Trường Thi phong ba

Buổi chiều cơ bản không có gì khóa, bình thường cũng là tự học. Tại kinh lịch trải qua và Lâm Nhã mập mờ về sau, Âu Dương Thần đi học đều không có gì tinh thần, trong đầu thỉnh thoảng hiện ra Lâm Nhã bộ dáng.

Cứ như vậy, một cái buổi chiều liền đi qua. Sau khi tan học Âu Dương Thần vẫn như cũ là cùng Diệp Mộ Linh, Lưu Phong còn có Triệu Mạn Nhu cùng nhau ăn cơm, sau đó Âu Dương Thần đi Diệp Mộ Linh nhà học bù, Lưu Phong mời Triệu Mạn Nhu đi nhà hắn làm khách.

Đương nhiên, nam nữ chung sống một phòng, tình cảm phương diện tự nhiên sẽ phát sinh biến hóa, Âu Dương Thần thỉnh thoảng cũng sẽ động động tay chân, muốn ăn ăn Diệp Mộ Linh đậu hũ. Tuy nhiên cũng cũng là dặt dặt tay, càng tiến một bước Diệp Mộ Linh liền không cho. Cứ việc Âu Dương Thần tâm lý ngứa nhưng cũng là cũng tôn trọng Diệp Mộ Linh.

Một ngày lại một ngày, Âu Dương Thần mỗi ngày giữa trưa đi Lâm Nhã này học bù, ban đêm thì đi Diệp Mộ Linh nơi đó ôn tập. Tại loại này khoái lạc lại phong phú tình huống dưới, Âu Dương Thần thành tích cũng là từng bước tăng lên, một tuần lễ về sau, Âu Dương Thần đã trên cơ bản đem Cao Trung tri thức nắm giữ, đối với Vu Minh trời khảo thí cũng là tự tin hoàn toàn.

Khảo thí thời gian là hai ngày, đệ nhất trời là buổi sáng thi Ngữ Văn, buổi chiều thi toán học. Anh ngữ tại đệ nhị trời xế chiều khảo thí, buổi sáng là văn tổng khảo thí.

Cùng thường ngày, Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh mấy cá nhân cùng nhau ăn cơm, Lưu Phong đem một miếng thịt kẹp tiến vào miệng bên trong nhai nuốt lấy, mồm miệng không rõ nói "Âu Dương, lần này khảo thí có không có có nắm chắc?"

Âu Dương Thần xem liếc một chút Diệp Mộ Linh, vầy vầy phiêu dật tóc, nói nói, "khẳng định không có vấn đề a, dù sao Tiểu Gia thiên phú dị bẩm, hơn nữa còn có Ban Trưởng Đại Nhân phụ trợ" nghe được Âu Dương Thần nói như vậy, Diệp Mộ Linh Bạch Âu Dương Thần liếc một chút.

"Thật giả à, liền vài ngày như vậy người liền sẽ, khoác lác a" Triệu Mạn Nhu nghĩ đến Âu Dương Thần trước mấy ngày thành tích cũng giống như mình đồ ăn, mới không tin liền mấy Thiên Thời ở giữa liền lợi hại như vậy.

Âu Dương Thần cũng không tranh biện, chỉ nói qua mấy ngày các người liền biết.

Thời gian rốt cục đến khảo thí ngày này, bởi vì khảo thí ban cấp đều theo chiếu trước kia thành tích tới phân chia, Âu Dương Thần đương nhiên bị chia tại tương đối kém ban cấp.

Tiến vào ban cấp, Âu Dương Thần tìm tới chính mình chỗ ngồi ngồi xuống. "Suất ca, người là cái nào ban? Gọi cái gì tên à" Âu Dương Thần quay đầu lại xem liếc một chút, một bộ tiêu biểu hình trứng ngỗng khuôn mặt, tuy nhiên trên mặt có

Điểm tàn nhang ảnh hưởng mỹ mạo. Ánh mắt rất lớn, tuy nhiên đầu nàng rất ngắn, rất nhiều lập đứng lên nhìn qua rất là tinh thần, trên cánh tay còn hoa văn một chi con bướm. Xem đứng lên cũng là một cái Tiểu Thái Muội.

Âu Dương Thần đối với cái này Chúng Nữ hài không có hứng thú gì, cũng chỉ là nói rằng tại 12A1, tên ngược lại là không nói.

Này nữ hài nghe xong tại 12A1 tốt như vậy ban muốn Âu Dương Thần đợi chút nữa cho nàng truyền đáp án. Âu Dương Thần tưởng rằng chính mình suất khí hấp dẫn nàng, không nghĩ tới là vì đáp án. Cả cá nhân đều không tốt.

Nhìn xem chung quanh, tiền tiền hậu hậu cơ bản bên trên tại làm dạng này sự tình, thành tích hơi tốt đi một chút liền nói muốn cho phía trước người phía sau chép, nhưng là cũng không nghĩ một chút, đều chia tại một lớp, thành tích năng lượng chênh lệch đi nơi nào.

Cũng liền Âu Dương Thần dạng này kỳ hoa năng lượng tại mấy ngày ở giữa tiến bộ nhanh chóng. "Thật tốt, không nên nói nữa lời nói, đem có quan hệ khảo thí đồ vật phóng tới Giảng Thai lên, lập tức chuẩn bị khảo thí" nghe nói như thế, Âu Dương Thần ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là Lâm Nhã Giám Khảo hân. Âu Dương Thần hướng Lâm Nhã cười cười, Lâm Nhã trừng Âu Dương Thần liếc một chút liền đi mở.

Lúc này một cái khác Giám Khảo Lão Sư Chu Minh nhìn thấy Lâm Nhã thế mà cùng một cái học sinh liếc mắt đưa tình. Tâm lý rất là phiền muộn, riêng là nhìn thấy Âu Dương Thần đẹp trai như vậy, suy nghĩ lại một chút chính mình gương mặt này, đành phải thờ dài một tiếng. Bất quá trong lòng nhưng là đem Âu Dương Thần ghi hận bên trên.

Cầm lấy bài thi, Âu Dương Thần trước tiên đem tên ban cấp viết xong. Liền bắt đầu bài thi, lấy Âu Dương Thần thực lực làm loại này bài thi đó là một bữa ăn sáng a.

Lâm Nhã đương nhiên sẽ chú ý Âu Dương Thần, thỉnh thoảng từ bên cạnh hắn đi qua, Âu Dương Thần có lòng muốn muốn trêu đùa một chút Lâm Nhã, liền nói "Lão sư, người có thể hay không đừng dù sao là tại bên cạnh ta đi tới đi lui a, cái này giày cao gót âm thanh cũng tiếng nổ, quấy rầy đến ta"

Lâm Nhã cái nào còn không biết Âu Dương Thần là cố ý, hung dữ trừng Âu Dương Thần liếc một chút. Rất giận ức, nhưng vẫn là phải gín giữ lão sư phong độ, ôn nhu nói "Vậy thì thật là không có ý tứ, vị này đồng học" nói xong đi tới cửa trên ghế ngồi xuống.

Âu Dương Thần thành công trên đầu Lâm Nhã tâm lý thật cao hứng, dù sao tại học bù thời điểm Lâm Nhã dù sao là chọc ghẹo hắn.

Lúc này Chu Minh tìm cách muốn làm Âu Dương Thần, bất thành linh hắn nhìn thấy Âu Dương Thần dưới mặt bàn có một đoàn viên giấy. Cái này cá nhân ý nghĩ tà ác đến, liền vùng đi không được. Chu Minh trực tiếp đi đến Âu Dương Thần trước mặt, nhìn thấy Âu Dương Thần cơ hồ muốn viết xong, dùng cái kia mập mạp đại thủ, đập trên bàn.

"Phanh "

"Vị này đồng học, ngươi gọi cái gì tên "

Toàn lớp người cũng nghe được, đến mức cả đám đều dừng lại bút, ngẩng đầu thấy là cái nào thẳng xui xẻo gian lận bị phát hiện.

Âu Dương Thần đều viết không sai biệt lắm, dự định giao, không nghĩ tới tại thời khắc sống còn, cái này lão sư còn nói hắn gian lận, nhất định vô pháp để dàng tha thứ.

Âu Dương Thần cái này hỏa khí liền lên, "Ngươi lúc nào nhìn thấy ta gian lận" Chu Minh vừa nhìn, Hảo Tiểu Tử, còn dám mạnh miệng. "Chia tại cái này bàn cấp, ngươi làm nhanh như vậy, với lại cái này viên giấy ngay tại ngươi tại đây, không phải ngươi gian lận chẳng lẽ còn là ta oan uổng ngươi? Không hài!"

"Cũng không biết là ai tại khôì hài, cái gì cũng không biết liền nói lung tung, " Âu Dương Thần phản bác.

Lúc này Lâm Nhã nện bước đôi chân dài, giẫm lên giày cao gót tới, "Chu lão sư, Ta tin tưởng Âu Dương Thần là sẽ không gian lận, ngươi có phải hay không nhìn lầm "

Chu Minh nhìn thấy Lâm Nhã lại tại giúp Âu Dương Thần nói chuyện, đã vô pháp khống chế chính mình, này phần nộ xông thẳng lên đầu, "Ta làm lão sư cũng không phải một năm hai năm, loại người như ngươi ta gặp nhiều, tất nhiên Lâm Nhã lão sư không tin, vậy liền đem cái này viên giấy mở ra, nhìn xem có phải là hắn hay không tại gian lận "

Nói xong liền đem viên giấy mở ra, Lâm Nhã vừa nhìn nguyên lai là toán học Hàm Số, Âu Dương Thần cũng nhìn thấy, chỉ có Chu Minh cũng tự tin khiến người khác xem ngược lại chính mình không thấy.

"Nhìn thấy đi, ta liền nói hắn là tại gian lận "

"Chu lão sư, ngươi vẫn là trước tiên tự mình nhìn xem đi" cùng vì là lão sư, Lâm

Nhã cũng không tốt đều khiến Chu Minh mất mặt.

Chu Minh vừa nhìn mắt tròn, đây là Ngữ Văn khảo thí, toán học Hàm Số tính là gì gian lận. Người khác nhao nhao chế giễu. Nghe người khác tiếng cười nhạo, Chu Minh tâm lý hung ác, hô to "Cái này cũng là gian lận" Lâm Nhã nhìn thấy Chu Minh tại hung hăng càn quấy cũng là không thể làm gì.

Âu Dương Thần thật sự là chán ghét vô cùng cái này cái bàn tử, với lại ở loại tình huống này dưới cũng không tốt động thủ, liền nói với Lâm Nhã nộp bài thi, dù sao hắn cũng làm xong, sau đó liền rời đi.

Lúc này giáo viên rất là yên tĩnh, người khác tại khảo thí, Âu Dương Thần đi tại bóng rùng trên đường nhỏ. Không nghĩ tới là Lâm Nhã từ phía sau đuổi tới.

"Ngươi không sao chứ, đừng để ở trong lòng. Chu lão sư cũng không phải cố ý muốn chinh ngươi" cũng liền Lâm Nhã đơn thuần như vậy mới nhìn không ra, Âu Dương Thần làm sao nhìn không ra Chu Minh phân minh cũng là nhắm vào hắn.

Bất quá bây giờ chính là tranh thủ Lâm Nhã hảo cảm thời điểm, Âu Dương Thần có thể sẽ không bỏ qua. "Ai, ta hiện tại trái tim thật đau a" Lâm Nhã làm sao biết Âu Dương Thần là Trang, liền vội vàng hỏi "Ngươi làm sao, chỗ nào không thoải mái sao "

"Đúng vậy a nơi này có điểm buồn bực, ta cảm giác thờ ơ tuy nhiên khí tới" Âu Dương Thần giả bộ như cũng thống khổ bộ dáng.

"Thế nào, ta xem một chút" Lâm Nhã đưa tay sờ lấy Âu Dương Thần ở ngực.

"Thật thoải mái a, tay này thật trơn" Âu Dương Thần tâm lý thoải mái bạo. Miệng bên trong lại nói "Lão sư có thể hay không giúp ta xoa xoa "

Lâm Nhã nhưng không biết đã mắc lừa, thật đúng là nhẹ Khinh Nhu. Bất thành linh nhìn thấy Âu Dương Thần khoe miệng cười xấu xa, mới biết được là mắc lừa, nâng lên ăn mặc giày cao gót đôi chân dài muốn đá Âu Dương Thần, Âu Dương Thần duỗi tay nắm lấy Lâm Nhã chân, còn sờ một chút. Cảm giác cũng thoải mái.

Bị Âu Dương Thần dạng này bắt lấy, còn bị hắn vuốt ve, Lâm Nhã cảm giác mình sắp điên. Âu Dương Thần thấy tốt thì lấy, vội vàng chạy mất, Lâm Nhã tại phía sau truy, thế nhưng là ăn mặc giày cao gót thực sự chạy không nhanh. đành phải coi như thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Một tiếng hét làm kinh người

Lưu Phong, Diệp Mộ Linh bọn họ nghe nói Âu Dương Thần bị oan uổng, đều vì hắn bắt binh. Lưu Phong thậm chí nói muốn chinh cả cái kia Chu Minh. Tuy nhiên Âu Dương Thần cho rằng không cần thiết.

Ngữ Văn Trường Thi bên trên phát sinh sự tình cũng không có ảnh hưởng Âu Dương Thần, đón lấy mấy môn khảo thí, Âu Dương Thần dễ dàng vượt qua. Nếu khảo thí đối với Âu Dương Thần tới nói thật không tính là gì, mấu chốt là Lâm Nhã tìm hắn mấy lần tuy nhiên đều bị hắn trốn, nhưng là trốn được lần đầu tiên, tránh tuy nhiên mười lăm a.

Không phải sao, tại ngày thứ ba, cũng cũng là Friday này trời xé chiều, 12A1 cử hành ban sẽ. Lâm Nhã thân trên xuyên là một kiện màu trắng áo sơ mi, bên ngoài phủ lấy hắc sắc Tiểu Tây phục, tóc dài tùy ý khoác trên vai thượng, hạ mặt là một đầu chức nghiệp bộ váy, trên bàn chân phủ lấy vớ cao màu đen, dưới chân là một đôi giày cao gót, dạng này khiến cho nàng vốn là 170 thân cao xem đứng lên càng cao hơn.

"Các bạn học, khảo thí thành tích đã trong tay ta, lần này khảo thí có đồng học tiến bộ rất lớn, mà cũng có đồng học thi không phải như vậy lý tưởng, tuy nhiên cũng không nên nản chí, tiếp tục nỗ lực "

"Phía dưới tới công bố dưới thành tích, Trương Tiểu Vi 250 "

Lưu Quân 320, ... Triệu Mạn Nhu 430, Triệu Mạn Nhu có chút tiến bộ a

Phía dưới đâu? Là ban cấp ba hạng đầu, này Đệ Tam Danh là Lưu Phong 650, niên cấp Đệ Bát Danh. Tên thứ hai là Diệp Mộ Linh, 689 chia, niên cấp Đệ Tam Danh.

"Không thể nào, Diệp Mộ Linh đệ nhị danh, này đệ nhất danh là ai?" Mọi người nghị luận ầm ĩ.

"Âu Dương, giống như người điểm số còn không có công bố a, không phải là người đi" Lưu Phong hỏi.

Âu Dương Thần cứ việc trong lòng là có nắm chắc, nhưng là ngoài mặt vẫn là giả bộ như gạt mình bộ dáng. Lúc này Diệp Mộ Linh cũng đem ánh mắt chuyển hướng Âu Dương Thần, trong mắt tràn đầy vui vẻ.

"Lão sư, người liền đừng thừa nước đục thả câu, tranh thủ thời gian công bố là ai a" mọi người thực sự là nghĩ không ra còn có ai lợi hại như vậy. Chủ yếu cũng là Âu Dương Thần trước kia thành tích thật sự là có chút kém. Ai có thể nghĩ tới một cái học sinh kém bất thành linh liền lợi hại như vậy cảm ệ nhất đây.

"Vậy thì tốt, cái này đệ nhất danh đâu? Chính là chúng ta Âu Dương Thần đồng học, đồng thời cũng là niên cấp đệ nhất danh, để cho chúng ta chúc mừng Âu Dương Thần đồng học" Lâm Nhã cười mím nói. Tất cả mọi người mắt tròn, "Ta không tin, hắn thành tích kém như vậy cái này làm sao có thể bất thành linh tốt như vậy, hắn khẳng định là gian lận" lúc này Mã Chí có thể mặc kệ, lần này Mã Chí thi không tốt như vậy, nhưng là không nghĩ tới hắn luôn luôn xem thường Âu Dương Thần vậy mà thi tốt như vậy, cái này sao có thể nhẫn.

"Mã Chí, người cái này cũng là ghen ghét, xem không người khác so người tốt" Lưu Phong nhưng là muốn rất Âu Dương Thần. Lúc này Lâm Nhã cũng nói "Mã Chí, ta hi vọng người năng lượng từ từ thân tìm kiếm nguyên nhân, mà không phải đi phi báng người khác, Âu Dương Thần thành tích là không có có lượng nước" Lâm Nhã lúc này có chút sinh khí, nàng thế nhưng là giúp Âu Dương Thần học bù. Nói Âu Dương Thần chép không phải cũng là nói nàng không được nha.

Đồng thời Lâm Nhã còn nói "Ta hi vọng mọi người có thể hướng về Âu Dương Thần đồng học học tập "

Âu Dương Thần cái này thật cao hứng a, nhưng là cũng không thể đắc ý vong hình a, chủ yếu cũng là Lâm Nhã, Diệp Mộ Linh bọn người hỗ trợ để cho hắn cũng cảm động, trong lòng cũng âm thầm hạ quyết định quyết tâm phải thật tốt đối với bọn họ.

Đội đến tất cả mọi người nghị luận không sai biệt lắm, Lâm Nhã lại tuyên bố chuyện thứ hai "Ta quyết định sáng Thiên Tổ chúc mọi người đi du ngoạn, địa điểm đâu? Ngay tại Nguyệt Sơn, chúng ta đi trước bờ Nguyệt Sơn, sau đó tại đỉnh núi cắm trại dã ngoại, chuẩn bị ngày thứ hai xem Nhật Xuất, cho nên là muốn lại một buổi tối, cái này hoạt động là tự nguyện, có người không muốn đi sao? Có thể nói ra "

Nói đùa, vừa trải qua khảo thí, nào có người sẽ không muốn ra ngoài chơi.

"Tất nhiên đều nguyện ý đi, như vậy mọi người hôm nay trở lại chuẩn bị một chút, mang tốt cái kia mang đồ vật, còn có tiền, buổi sáng ngày mai tám giờ, chúng ta tại cửa trường học tập hợp, đến lúc đó ngồi Xe buýt đi qua, tan học" Lâm Nhã nói ra.

Tại mọi người thu thập đồ vật thời điểm, Lâm Nhã liền dùng năng này mắt to nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, cũng không nói chuyện, liền nhìn xem. Âu Dương Thần bị năng xem tâm lý tê dại. Tranh thủ thời gian thu thập đồ vật muốn chạy trốn, Lâm Nhã gặp hấn còn muốn chạy, vội vàng đuổi theo "Đi theo ta, ta có việc tìm người "

Âu Dương Thần hiện tại là sợ năng, nào dám đi, "Ta còn có việc, đi trước "

"Ta là thật có chuyện tìm người, liên quan tới tỷ người" Lâm Nhã cản ở trước mặt hấn. Âu Dương Thần bắt đầu dĩ đành phải là cùng Lâm Nhã đi "Mộ Linh, ta tới nay đi nhà người tìm người" Diệp Mộ Linh gặp Âu Dương Thần còn nhớ thương năng, trong lòng cũng là rất vui vẻ.

Tiến Lâm Nhã nhà, Lâm Nhã liền đem môn đóng lại "Người muốn làm gì, ta vẫn là ngây thơ Tiểu Xử Nam đâu, người chó làm loạn a" Âu Dương Thần cố ý đùa giỡn Lâm Nhã. Nghĩ đến dù sao đều như vậy, cũng không quan tâm. "Thôi đi, liền người cái này tiểu thí hải, người nào coi trọng người" Lâm Nhã khinh thường nói ra.

Tuy nhiên tiện tay Lâm Nhã liền cầm lên cái chổi muốn đánh Âu Dương Thần, Âu Dương Thần đương nhiên sẽ không ngốc đứng tại này, thế là liền cả phòng chạy loạn, "Âu Dương Thần người đừng chạy, để cho ta đánh một chút" Lâm Nhã thờ hồng học đuổi theo. Âu Dương Thần đối Lâm Nhã làm cái mặt quỷ "Ngu ngốc mới không chạy đâu?" Không ngờ lúc này Lâm Nhã dẫm lên Bàn Thượng nước đọng, mất thăng bằng phải trượt đến.

"A" một cái Đầu Chuyển Tinh Di, Âu Dương Thần đi vào Lâm Nhã bên cạnh, đỡ dậy năng. "Còn không mau đem người tay lấy ra" Lâm Nhã nổi giận. Nguyên lai là Âu Dương Thần tay đụng phải Lâm Nhã nơi đó. "Úc" Âu Dương Thần sững sờ một chút mới kịp phản ứng, tranh thủ thời gian lấy ra, bắt qua trong lòng vẫn đang suy nghĩ "Thật mềm, thật lớn" Lâm Nhã gặp Âu Dương Thần còn giống như tại say mê giống như, này hóa khí càng lớn, liền muốn cho hấn một quyền.

Âu Dương Thần trực tiếp bắt lấy Lâm Nhã tay, còn sờ một chút. "Người, người, người quá phận" Lâm Nhã nhất định muốn khóc, không khỏi điệu bộ dạng này, năng thế nhưng là bạn trai đều không giao qua.

Âu Dương Thần nhìn thấy Lâm Nhã dạng này, cũng hù đến "Ta sai còn không được nha, ta xin lỗi người, người vui vẻ lên chút thôi" Âu Dương Thần lại là rót cốc nước cho Lâm Nhã, lại giúp năng quét dọn vệ sinh. Qua một hồi, Lâm Nhã khí cũng tiêu nghĩ thầm "Ta thế nhưng là lão sư, cũng không thể cùng hấn một cái học sinh so đo nhiều như vậy" Âu Dương Thần gặp Lâm Nhã giống như khôi phục bình thường, cũng yên lòng. Liền muốn đi trên ban công nhìn xem bên ngoài tình huống như thế nào.

Không nghĩ tới cái này vừa nhìn lại nhìn thấy Lâm Nhã nội y, thử nghĩ Âu Dương Thần một cái nam hài, cái này cái nào nhận được, máu mũi đều chảy ra, vội vàng chạy tới phòng vệ sinh, mà Lâm Nhã lúc này cũng đoán được đại khái phát sinh cái gì, Lâm Nhã trong nháy mắt liền bạo tẩu, nhưng là loại sự tình này thật sự là quá xấu hổ. "Âu Dương Thần người tốt không có, đi nhanh lên, đi nhanh lên" Âu Dương Thần cũng là cũng phiền muộn a, chỗ nào nghĩ đến có thể như vậy, vội vàng từ phòng vệ sinh muốn xuất đến, thế nhưng là càng không nghĩ tới là hấn thế mà trượt đến. Dám tin tưởng? Một cái Ám Kinh cao thủ thế mà trượt đến.

Âu Dương Thần gặp bạn bị đứng đứng lên, sờ đầu một cái, đối Lâm Nhã cười cười, Lâm Nhã nhìn thấy hấn dạng này, "Bật cười" cũng là nhìn không được cười ra tiếng, "Tốt, người không sao chứ, " "Không có việc gì, tốt cũng" Âu Dương Thần có chút không có ý tứ.

"Vậy ta đi trước, Lâm tỷ" Âu Dương Thần tự chủ trương kêu lên. "Àn, người đi đi, không đúng, người gọi ta cái gì" Lâm Nhã nhất thời còn không có kịp phản ứng.

"Lâm tỷ a, người cùng ta tỷ là hảo bằng hữu, về sau tự mình ta cứ như vậy bảo người" Âu Dương Thần nói xong cũng mở cửa phòng chạy.

Lâm Nhã bắt hấn không có cách nào cũng liền theo hấn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Trở lại Nguyệt Sơn

Rời đi Lâm Nhã nhà, Âu Dương Thần đi vào Diệp Mộ Linh nhà. Làm theo là Diệp Mộ Linh khuê phòng, phấn sắc thế giới. Âu Dương Thần vừa vào cửa liền lôi kéo Diệp Mộ Linh tay, sờ lấy Tiềm Tiềm ngọc thủ, Âu Dương Thần đối với Diệp Mộ Linh nói: "Ngày mai đi Nguyệt Sơn, muốn chuẩn bị đồ vật người thu thập xong đi" Diệp Mộ Linh đi đến một bên, xuất ra một cái cũng đại túi du lịch, "Ừm, đều chuẩn bị kỹ càng "

Âu Dương Thần nhìn thấy lớn như vậy bao cũng là rất giật mình "Liền đi một ngày, về phần mang nhiều như vậy đồ vật đi "

"Cũng không có rất nhiều a, cũng là một chút y phục đi" Diệp Mộ Linh ngược lại là xem thường. Âu Dương Thần cũng không biết nói nói cái gì. Sau đó lại nghĩ tới chính mình Vô Cực giới có cái này trừ vật công năng, với lại không gian lớn như vậy, cũng liền không quan trọng. "Ta giúp người đem đồ vật cầm đi qua, ngày mai ta tới đón người sau đó cùng đi trường học" Âu Dương Thần như thế cân thận, Diệp Mộ Linh đương nhiên cao hứng.

Lại cùng Diệp Mộ Linh mập mờ một hồi, Âu Dương Thần liền mang theo Diệp Mộ Linh đại túi du lịch về nhà.

Về đến nhà, Âu Dương Thần cho Lưu Phong đánh cái điện thoại, dặn dò hẳn muốn dẫn tốt đồ vật về sau, liền tắm một cái ngủ.

Đệ nhị Thiên Nhất thật sớm, Âu Dương Thần đầu tiên là giống như ngày thường, vòng quanh công viên chạy vài vòng, sau đó tu luyện quyền pháp, thân pháp. Đợi đến bảy giờ đồng hồ tả hữu liền đi Diệp Mộ Linh nhà tiếp Diệp Mộ Linh. Đương nhiên đồ vật đại bộ phận đặt ở Vô Cực trong nhẫn, vì là không khiến người ta phát hiện, cũng dùng sách bao trang chút đồ vật công.

"Cái kia đại túi du lịch, người quên mang đi" Diệp Mộ Linh hỏi. "Dĩ nhiên không phải a, đợi đâu?" Âu Dương Thần ra vẻ thần bí nói ra. "Được rồi"

Diệp Mộ Linh cùng Âu Dương Thần tính ra tương đối trẻ, đến lúc đó rất nhiều người đều đến. Lưu Phong chính đối Triệu Mạn Nhu đại diện ân cần. "Mộ Linh, người đến, hỗ trợ đếm một hạ nhân số" Lâm Nhã đối Diệp Mộ Linh nói ra, chính mình thì là trợ giúp các bạn học đem hành lý để lên. Âu Dương Thần vội vàng chạy đi hỗ trợ.

Cuối cùng, tất cả mọi người đến đông đủ, lên xe, Lưu Phong không hề nghi ngờ đi cùng Triệu Mạn Nhu ngồi vào cùng một chỗ, mà mấu chốt là Diệp Mộ Linh là muốn cùng Âu Dương Thần ngồi cùng một chỗ, Âu Dương Thần đầu, lại không hi vọng Lâm Nhã cùng với người khác, khả năng này cũng là thiếu niên nội tâm tại quá phá đi. Mà Lâm Nhã nếu cũng là không muốn cùng người khác ngồi.

Thế là Âu Dương Thần đem Lâm Nhã cùng Diệp Mộ Linh đều để đến phía sau cùng, sau đó hẳn ngồi tại hai người bên trong ở giữa. "Mộ Linh, tới ngồi ở đây a" Mã Chí nhìn thấy Âu Dương Thần đã vậy còn quá thoải mái, đương nhiên là xem không đi xuống. Âu Dương Thần gặp Mã Chí còn dám khiêu khích hắn, 188 vóc dáng đứng đứng lên trùng Mã Chí liếc một chút, Mã Chí 165 tên nhỏ con lập tức liền không nói lời nói.

Gặp Mã Chí sợ, với lại xe trên người nhiều như vậy, Âu Dương Thần cũng liền không truy cứu. "Mộ Linh, ta tới cấp cho người xem tướng tay như vậy?" Âu Dương Thần tựa như là Đại Hối Lang chờ lấy Tiểu Bạch Thỏ mắc câu dạng mỉm cười nhìn xem Diệp Mộ Linh. "Hừ, không cần" Diệp Mộ Linh nơi đó còn không biết Âu Dương Thần đang suy nghĩ gì. "Này Lâm Nhã lão sư, ta cho người xem một chút như vậy, yên tâm đi ta cũng chuyên nghiệp" Âu Dương Thần lại chuyển hướng Lâm Nhã. "Vậy thì cho người một cơ hội tốt" Lâm Nhã cũng không biết như thế liền đáp ứng.

Bởi vì cái gọi là "Chỉ nếu giọt hành căn, miệng nếu ngâm Chu Đan, um tùm làm mảnh bước, tính diệu đời Vô Song" Lâm Nhã tay cho Âu Dương Thần cảm giác chính là như vậy. Vuốt ve tay nàng: "Đây là người hôn nhân tuyến..." Cũng Hứa Minh biết Âu Dương Thần tại nói bừa. Lâm Nhã các nàng cũng không có vạch trần.

Rất nhanh hai giờ liền đi qua, mấy người các nàng quan hệ cũng là thân thiết hơn tiến vào. Lúc này đại khái là mười một điểm tả hữu, xe đứng ở rồi Nguyệt Sơn không xa địa phương. "Tốt, các bạn học chúng ta xuống xe a" Lâm Nhã Nhu cùng âm thanh truyền đến.

Hôm nay thái dương vẫn như cũ chói mắt, quang mang vô hạn, đứng tại Nguyệt Sơn dưới chân, mọi người mồ hôi đầm đìa, tuy nhiên nghe ve kêu, chim gọi, nhìn xem Nguyệt Sơn này cao sơn trùng điệp, thẳng tắp rậm rạp cây cối, này trong suốt lục sắc, mọi người tâm tình nhất thời mỹ hảo, phẳng phát đều không có nóng như vậy. Ngẫu nhiên gió nhẹ thổi qua, càng cho các bạn học mang đến một chút hơi lạnh. Nhìn xem Nguyệt Sơn, Âu Dương Thần tâm tình Thị Phục hỗn tạp. Nếu như không có Vô Cực đại đế, hẳn liền sẽ không có hôm nay dạng này thành tựu.

"Các bạn học, chúng ta bắt đầu leo núi đi, mọi người chú ý an toàn" Lâm Nhã dặn dò. Tất cả mọi người cũng hưng phấn, tranh nhau chen lấn đi lên chạy. "Âu Dương, chúng ta đi trước a" Lưu Phong mang theo Triệu Mạn Nhu nhìn xem Diệp Mộ Linh lại nhìn xem Lâm Nhã một mặt cười xấu xa đi. "Lâm tỷ, ta giúp người cầm bao a" Lâm Nhã vốn là không cho, tuy nhiên cũng cố chấp tuy nhiên Âu Dương Thần.

Cứ như vậy, Âu Dương Thần mang theo Lâm Nhã cùng Diệp Mộ Linh hai cá nhân cùng một chỗ vừa nói vừa cười đi lên đi. Nhìn xem bên đường đại thụ, tiểu thảo, nghe ve kêu, chim gọi, bên cạnh lại có mỹ nữ tiếp khách, thật sự là được không hài lòng.

Có lẽ, tại có người bồi tiếp, riêng là mỹ nữ thời điểm, là cảm giác không thấy thời gian trôi qua. Chỉ chớp mắt, ba giờ đi qua

, bọn họ cũng đi lên đỉnh núi, tất cả mọi người mệt mỏi không được, dù sao bình thường đều không chút vận động. Hiện tại là ba giờ chiều, ánh sáng mặt trời vẫn như cũ cũng độc, dựa theo kế hoạch, là trước tiên muốn dựng tốt lều vải, sau đó cùng một chỗ nấu cơm dã ngoại (bởi vì nơi này có cung cấp nấu cơm dã ngoại sân bãi).

Tuy nhiên cùng ở tại một lớp bên trên, nhưng là cũng là chia khác biệt Tiểu Tập Thể. Cho nên tất cả mọi người là mấy cá nhân ghé vào một khối làm cho. Âu Dương Thần bọn họ đương nhiên cũng giống như vậy. Lâm Nhã cũng tại. Mà lúc này đây liền xem có sai lệch, Âu Dương Thần thế nhưng là có Vô Cực giới, mang đồ vật đương nhiên liền cũng sung túc, mà người khác khả năng lại không được. Âu Dương Thần Lưu Phong thế nhưng là thường xuyên đi ra chơi, mặc lều bông vẫn tương đối thuận thực. Rất nhanh hai đỉnh Đại Trưởng Bồng liền dựng tốt.

"Nhìn không ra, các người còn rất lợi hại" Triệu Mạn Nhu không nghĩ tới bọn họ lợi hại như vậy. Diệp Mộ Linh Lâm Nhã cũng là phụ họa, nghe mấy cái mỹ nữ ca ngợi, vẫn là cũng thoải mái. Lâm Nhã làm vì là lão sư đương nhiên muốn nhìn hẳn đồng học tình huống, mà Diệp Mộ Linh làm Lớp Trưởng cũng cùng đi. Cho nên về sau liền cùng một chỗ nhìn xung quanh. Nhìn thấy hẳn đồng học không hoàn thành, Âu Dương Thần cũng là rất nhiệt tâm đi hỗ trợ.

Bất thành linh, Âu Dương Thần cảm thấy được có cái gì đồ vật "A, cứu mạng a, có răn, Lâm lão sư, cứu ta" một cái nữ hài tử tiếng thét chói tai truyền đến, mọi người vội vàng đuổi đi qua, đi qua vừa nhìn, nguyên lai là Dương Tiểu Lệ muốn qua bên kia hái hoa, không nghĩ tới gặp được răn, nhưng là cũng là mười mấy tuổi học sinh, mà Lâm Nhã lại là nữ, trời sinh liền sợ cái này.

"Mã Chí, người làm phó Lớp Trưởng, có nghĩa vụ trợ giúp đồng học, nếu không người đi đem răn lấy đi" lớp học có không quen nhìn Mã Chí người tại bạo động, Mã Chí nào dám a "Ách, cái này..." Lúc này Âu Dương Thần tới "Dương Tiểu Lệ, người đừng nhúc nhích, tuyệt đối đừng động" sau đó liền lên đi một phát bắt được con rắn kia đầu cầm tới rất xa địa phương đang lộng chết.

Đợi đến Âu Dương Thần trở về, "Âu Dương Thần người thật lợi hại, gan Từ Chân lớn, cũng không giống như một ít người, thật sợ" "Đúng vậy a đúng vậy a, thật sợ" tất cả mọi người ca ngợi Âu Dương Thần mà chế giễu Mã Chí. Dương Tiểu Lệ cũng là tới cảm tạ Âu Dương Thần. "Vừa mới cỡ nào nguy hiểm a, người cứ như vậy lấy tay bắt" Âu Dương Thần nghe Diệp Mộ Linh bọn họ mặt ngoài quát lớn kì thực quan tâm lời nói đáp lại nói "Không có việc gì, ta thể nhưng là rất mạnh"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hiện lộ thực lực

Đợi đến tất cả mọi người bình tĩnh trở lại, lều vải cái gì cũng chuẩn bị kỹ càng. Mọi người cũng là có chút điểm đói, có người đề nghị đi nấu cơm dã ngoại.

Nơi này là có cung cấp đồ làm bếp, bất quá hần muốn chính mình mang tới. Còn tốt trước khi đến đều có hiểu biết, cái kia mang vẫn là mang. Âu Dương Thần đều là một cá nhân lai, loại chuyện lật vặt này tự nhiên không thành vấn đề, Lâm Nhã vậy thì lại càng không cần phải nói, Triệu Mạn Nhu ở nhà cũng thường xuyên hỗ trợ. Cũng cũng là Diệp Mộ Linh, Lưu Phong cơ bản sẽ không, cũng chỉ có thể nhìn xem mọi người bận rộn, ngồi đợi ăn.

Rất nhanh Âu Dương Thần bọn họ bên này liền đã là làm tốt, mùi thơm bốn phía, nhắm trúng người chung quanh không ngừng hâm mộ, dù sao hiện ở cấp ba sinh cũng là cơm tới là miệng, áo đến thì đưa tay, nơi nào sẽ cái này. Số ít mấy cái sẽ làm lại không có mang đủ nguyên liệu nấu ăn, với lại lớp học mấy đại mỹ nữ đều ở nơi này.

Cũng có đồng học mặt dày mày dạn muốn chia một ít, nhưng đều bị Lưu Phong đuổi đi, nói đùa cái này chút đồ vật, Lưu Phong chính mình cũng không đủ đây. Mấy cá nhân ngồi vây chung một chỗ, bắt đầu hưởng thụ lấy mỹ vị. Lưu Phong là ăn nhiều nhất, Triệu Mạn Nhu một mặt ghét bỏ nhìn xem hần "Không phải đã nói giảm béo nha, còn ăn nhiều như vậy" Lưu Phong cười ha ha một tiếng "Không ăn no cái nào có khí lực giảm béo a" nói xong nhìn xem Triệu Mạn Nhu, sau đó đối mọi người giảng "Ta cho các người kể chuyện cười a "

Trong sân trường, nam hài cúi người vì là nữ hài buộc lên dây giày, nữ hài chặt chẽ che miệng, cảm động lời nói trong nháy mắt bị nghẹn đến hai tròng mắt, mắt thấy là phải hóa thành nước mắt. . .

Nam hài ngẩng đầu thăm thăm giọt nói: "Buộc chặt điểm tốt, miễn cho mùi thối chạy đến!"

"Ha-Ha a" mấy cá nhân đều cười, "Lưu Phong người muốn chết a" Triệu Mạn Nhu nói muốn đi đánh Lưu Phong.

Ăn uống no đủ về sau, Diệp Mộ Linh bọn họ đi đánh bài, mà Âu Dương Thần thì là muốn đi một chút, thế là dọc theo tiểu lộ thưởng thức phong cảnh. Có lẽ thượng thiên cũng là sẽ ở người không có việc gì thời điểm cho người tìm điểm sự tình, để người mới không còn nhàm chán như vậy, sinh hoạt mới có tư có vị.

Trong núi hoàng hôn, trời chiều dần dần rơi xuống, hết thảy cũng là như vậy duy mỹ. Âu Dương Thần giờ phút này cảm giác mình tâm linh mới chậm rãi bình tĩnh trở lại. Nhưng mà phần này nhưng là rất có thể bị đánh phá. "Độc Nhân Long, người làm bản nhiều như vậy nữ hài tử, đừng chạy" "Làm bản nữ hài tử? Cái này cũng không thể tha thứ" Âu Dương Thần tuy nhiên không phải cái gì thích xen vào chuyện của người khác người, nhưng là đụng phải loại người này vẫn là quyết định đi xem một chút.

"Phanh "

Không nghĩ tới còn chưa chạy tới liền nghe đến tiếng sấm. Âu Dương Thần tăng tốc cước bộ. "Dương Lam Lạc đúng không, tên còn thật là dễ nghe, dáng dấp cũng xinh đẹp như vậy, có phải hay không không nghĩ tới ta cái này còn có trợ thủ a" Độc Nhân Long một mặt cười dâm đãng nhìn xem Dương Lam Lạc. "Độc Nhân Long, người bị ồ, vô sỉ, người nếu là dám đụng đến ta người liền chết chắc" | Dương Lam Lạc có chút sợ hãi, năng thể nhưng là biết Độc Nhân Long là cái gì đức hạnh người, với lại bây giờ còn có hần sư huynh Người thọt tại.

Âu Dương Thần núp trong bóng tối quan sát, nhìn thấy Dương Lam Lạc ăn mặc áo da bó người, phủ lấy Trường Nga, tay trái trên cánh tay bởi vì y phục bị vạch phá lộ ra một đĩnh bông tuyết da thịt. Một bộ tiêu biểu hình trướng ngỗng khuôn mặt, ánh mắt rất lớn, chỉ tới nơi bả vai tóc xem đứng lên lộ ra cá cá nhân đều mười phần tinh xảo.

Mà vừa nhìn bên cạnh liền Đại Sát phong cảnh, một cái Độc Nhân Long, cứ việc thân hình cao lớn, nhưng là thiếu một con mắt a, đồng thời trên mặt dữ

ton còn có một đạo vết sẹo, cả cá nhân đáng dấp tựa như người xấu. Còn có một cái Người thọt, vậy thì lại càng không cần phải nói, không chỉ có khắp khuôn mặt khuôn mặt mặt rỗ, vẫn là cái Đầu Hói, hai người này cũng không hổ là sư huynh đệ, đều rất giống người xấu.

Âu Dương Thần nghĩ thầm muốn tìm cái phương pháp cứu nỡ nữ a, đúng không. Chỉ gặp Âu Dương Thần đầu tiên là vây quanh phía sau bọn họ, hướng về phía Dương Lam Lạc nháy mắt mấy cái, cũng mặc kệ nàng có thể hay không hiểu chính mình ý tứ. Sau đó liền đem Kính Lực vận đến chân, đột nhiên đập về phía sau, mượn nhờ lực bắn ngược lượng, cả cá nhân như là thoát ly dây cung mũi tên, mãnh mẽ đẩy ra hai người. Lần này, xem đứng lên đơn giản, nhưng là Âu Dương Thần thể nhưng là vận dụng Đấu Chuyển Tinh Di. Tốc độ thật nhanh.

Mà Dương Lam Lạc cũng may mắn là linh hội Âu Dương Thần ý tứ. Tại Âu Dương Thần xuất thủ thời điểm, nhanh chóng thoát ly hai người không chế. "Cảm ơn người cứu ta, người gọi cái gì tên à, ta sẽ báo đáp người" Dương Lam Lạc cảm kích nói ra. "Ách..." "Tiêu tử người là ai, dám quân chúng ta sự tình, muốn chết a" không đợi Âu Dương Thần nói chuyện, Độc Nhân Long đứng đứng lên hung dữ mắng.

"Ta gọi Âu Dương Thần, ta thể nhưng là trợ người vì để Tam Hảo học sinh, đương nhiên không có thể để các ngươi khi dễ xinh đẹp như vậy nữ hài a" Âu Dương Thần đầu tiên là trả lời Dương Lam Lạc vấn đề, sau đó lại trêu đùa Độc Nhân Long bọn họ. Độc Nhân Long dù sao cũng là Minh Kính cao thủ, chỗ nào chịu dạng này trêu đùa, điều động chính mình thân thể nội kính lực. "Ăn ta một quyền" Độc Nhân Long làm ra bản thân độc môn tuyệt kỹ Phục Hồ Quyền.

Dựa theo hấn lường trước, cái này một quyền xuống dưới, Âu Dương Thần đoán chừng phải óc vỡ toang. Nhưng là kết quả là thể này phải không? Dĩ nhiên không phải. Đối mặt Độc Nhân Long cái này một quyền, Âu Dương Thần không tránh không né, tựa như là dọa sợ định trụ tại này một dạng. Thẳng đến Độc Nhân Long quyền đầu sắp đánh đến lúc đó, Âu Dương Thần tay phải nắm tay, đón lấy Độc Nhân Long quyền đầu.

Quyền đối với quyền.

"Phanh "

Độc Nhân Long cảm thấy mình cái này một quyền giống như là đánh tại một tòa trên ngọn núi lớn, sở hữu Kính Lực không chỉ có bị ma diệt, trên nắm tay càng là truyền đến một cỗ nóng bỏng đau đớn. Tựa như là quyền đầu muốn phế. Cái này khiến Độc Nhân Long trong lòng kinh hãi.

Không chỉ như vậy, Âu Dương Thần không làm dừng lại, lại là một quyền Vô Song đánh vào Độc Nhân Long mặt bên trên, cũng là may mắn vô dụng toàn lực, tuy nhiên cho dù là dạng này, Độc Nhân Long hai cái răng cửa cũng là bị đánh rơi. Độc Nhân Long vội vàng lui lại, Âu Dương Thần cũng là không có đuổi theo, Độc Nhân Long âm thầm may mắn thời điểm, hé miệng răng cửa trộn lẫn lấy dòng máu phun ra.

Nhìn thấy Độc Nhân Long thảm trạng, một bên Người thọt nhìn không được, chỉ gặp thân hình hấn nhất động, trong nháy mắt đến Âu Dương Thần trước mặt đưa tay cũng là nhất chương, nào có bình thường nhân què chân chậm chạp.

Hồ

Nhất chương đánh ra, không khí phảng phất đều bị kích phá một dạng, Kính Khí đập vào mặt thổi hướng về Âu Dương Thần.

Thật nhanh!

Đối mặt Người thọt khí thế hung hung, Âu Dương Thần làm theo bạo lực, vận khởi Kính Lực, một quyền Phong Diệt sử xuất.

Quyền đối chương

Cũng là Âm Kính cao thủ, cứ việc Người thọt chỉ là Âm Kính trung kỳ, nhưng đối với người bình thường tới nói vẫn là vô pháp tương tượng. Đụng đụng vào nhau, giống như hai chiếc xe hơi đụng vào cùng một chỗ, khủng bố Kính Lực oanh Người thọt không nhận không chế lui về sau, chân dưới một khối thạch đầu đều bị Bạng tứ phân ngũ liệt.

Âu Dương Thần lại không lùi mà tiến tới, lại một cái bước nhanh về phía trước, thừa dịp Người thọt lui lại thì một cái Tiên Thối đá hướng về hấn, Người thọt muốn tránh cũng không được, đành phải tiếp chiêu, đồng dạng một cái Tiên Thối, nhưng là Âu Dương Thần là dùng toàn lực, mà Người thọt vội vàng phía dưới vô pháp phát huy ra thực lực, bị một kích đánh ngã xuống đất, vô pháp tái chiến.

Một bên Dương Lam Lạc gặp này cũng là không lo được hấn, xuất ra còng tay cầm Người thọt cùng Độc Nhân Long khảo cùng một chỗ. "Thành thật một chút"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Âu Dương Thần muốn ca hát

"Móa, nhỏ như vậy niên kỷ liền có mạnh như vậy thực lực, tiểu tử ngươi là cái nào môn truyền nhân, " Độc Nhân Long mặt mũi tràn đầy dữ tợn nhìn xem Âu Dương Thần rất là không cam lòng hỏi. Một bên Dương Lam Lạc cũng rất muốn biết. Âu Dương Thần tuy nhiên niên kỷ Tiểu Khả là cũng không ngốc, đầu năm nay nếu là không có hậu trường có thể không dễ giả mạo "Ta sư phụ không cho ta nói "

"Chẳng lẽ là Ân Sĩ tông môn người?"

Độc Nhân Long cùng Người thọt hai cá nhân hai mặt nhìn nhau, đều mắt tròn tròn. Dương Lam Lạc đồng dạng là cảm thấy Âu Dương Thần sử dụng chiêu số không phải mình quen thuộc. Bất quá bây giờ cũng không phải truy đến cùng lúc này, chỉ gặp Dương Lam Lạc cảm ra điện thoại di động tới đánh cái điện thoại "Người đã bắt được, các ngươi tới đem bọn họ mang đi" vài phút về sau liền có mấy cá nhân tới mang đi Độc Nhân Long bọn họ.

Lúc này Dương Lam Lạc quay người nhìn về phía Âu Dương Thần "Lần nữa cảm tạ ngươi cứu ta, ngươi cũng nhìn thấy ta là tới truy nã Độc Nhân Long quy án, không nghĩ tới hắn ở chỗ này có trợ thủ, lấy hắn nói, cho nên ngươi có chuyện gì là ta có thể giúp đỡ, ta có thể giúp ngươi "

"Hỗ trợ? Không cần đi, ngươi nói cho ngươi biết tên là được" Âu Dương Thần khoát khoát tay, nghĩ thầm hiện tại chính mình cũng không có cái gì là cần người giúp.

"Ách, ta gọi Dương Lam Lạc, vậy dạng này đi, đây là ta điện thoại dây số, về sau ngươi có cần ta hỗ trợ có thể tùy thời tìm ta" Dương Lam Lạc cũng không phải cái ưa thích thiếu người khác nhân tính. Âu Dương Thần tùy ý nhớ kỹ dây số, đồng thời phát đi qua "Đây là ta dây số, ngươi có việc cũng có thể tìm ta "

Nhìn thấy Âu Dương Thần như thế cổ cổ cá tính hành vi, Dương Lam Lạc cũng là dở khóc dở cười, tại kinh thành không ai có thể đối với nàng dạng này. "Đội trưởng, chúng ta nên đi" nghe được thủ hạ nhắc nhở, Dương Lam Lạc cũng là minh bạch nên đi, còn muốn trở về báo cáo lần này hành động tình huống. "Vậy ta đi trước, có việc đánh cho ta điện thoại "

Âu Dương Thần vẫy vẫy phiêu dật tóc nói câu "Gặp lại" xoay người rời đi.

Âu Dương Thần dọc theo lúc đến đường đi trở về, vừa đi vừa nghĩ "Xem ra cái này cái thế giới so ta muốn phức tạp nhiều, còn có rất nhiều là ta không biết, ta suy nghĩ thật kỹ lấy hậu sự "

"Âu Dương, ngươi đi nơi nào" Lưu Phong âm thanh xáo trộn Âu Dương Thần suy nghĩ, dứt khoát liền không nghĩ, dù sao ngày tháng sau đó còn dài mà. "Không có, cũng là tùy tiện đi một chút" lúc này Diệp Mộ Linh các nàng nghe được âm thanh cũng đi ra "Chúng ta thương lượng qua bên kia Thanh Vân Sơn Đạo nhìn xem, ngươi có đi hay không" Diệp Mộ Linh hỏi ý kiến hỏi, Âu Dương Thần nghĩ đến cũng là tới chơi, đương nhiên đều muốn qua đã nghiền. Liền đồng ý.

Thanh Vân Sơn Đạo vị trí Vu Hải rút ra ước 1500 mét Nguyệt Sơn đỉnh núi, toàn bộ Trường Ước 3100 mét, bởi vì quanh năm vân vụ lượn lờ, hành tẩu phía trên, có bình vài Thanh Vân cảm giác, tên cổ Thanh Vân Sơn Đạo. Nó bắt nguồn từ Mộng Nguyệt sơn trang, xuyên tinh nguyệt động mà ra, dừng ở Nguyệt Lượng Hồ, bên trong tinh nguyệt động trường 150 mét, là một ngày nhưng Thạch Động, đông ẩm hè mát, khe nước sần động. Ra tinh nguyệt động, gặp vùng núi mặt nước, sáng tỏ thông suốt. Đứng tại ngắm cảnh trên bình đài, quan sát Quần Sơn, có thể cảm giác tạo hóa ngàn vạn.

Đứng tại Thanh Vân Sơn Đạo bên trên, nhìn phía xa sơn phong, dưới chân Thâm Cốc, cả cá nhân cảm giác lòng dạ khoáng đạt, sở hữu phiền não đều biến mất vô tung. Cũng kỳ quái, cái này loại địa phương nữ hài tử tới có thể sẽ sợ hãi, nhưng là Diệp Mộ Linh bọn họ cũng không có, ngược lại luôn luôn đùa giỡn, ở chỗ này, Lâm Nhã cũng buông xuống lão sư thân phận thật tốt chơi.

"Lâm lão sư, ngươi trước kia tới qua tại đây sao" Diệp Mộ Linh hiếu kỳ hỏi. Lâm Nhã cười nói "Không có, ta là lần đầu tiên tới tại đây "

"Lão sư, nhà ngươi là nơi nào à" Triệu Mạn Nhu cũng gia nhập bọn họ nói chuyện phiếm. "Lão sư nhà tại Hàng Châu, nếu như các ngươi về sau đi Hàng Châu, lão sư có thể mang các ngươi đi chơi "

"Đây chính là ngươi nói, cũng không thể đổi ý" Âu Dương Thần Lâm Gia Tỳ Tỳ Tư Mộng ngay tại Hàng Châu công tác, hắn cũng là quyết định có thời gian liền đi Hàng Châu nhìn nàng một cái trời qua như vậy, dù sao thật lâu không có gặp mặt. "Ách, tốt" Lâm Nhã hơi muốn dưới cũng là biết Âu Dương Thần đang suy nghĩ gì, dù sao nàng và Tư Mộng thể nhưng là đại học bạn cùng phòng.

Một đường chơi đùa, cãi nhau, từ khi trong nhà xuất hiện biến cố về sau, Âu Dương Thần thật lâu không có vui vẻ như vậy qua.

Rất nhanh, màn đêm buông xuống, trong núi hoàn toàn yên tĩnh. 12A1 các bạn học tập hợp một chỗ nói chuyện phiếm. Đối với Cao Tam Học Sinh tới nói, loại tình huống này xác thực không nhiều, cho nên đa số người đều cũng trân quý. Với lại tại sống ở dã ngoại, đối với tại bọn họ loại này cả ngày học tập, Ôn Thất bên trong bông hoa, càng là chuyện mới mẻ vật, cho nên bọn họ lại cũng hưng phấn.

"Triệu Mạn Nhu, tới biểu diễn cái Tài Nghệ thôi, cái này cỡ nào cơ hội tốt a" lớp học một vị bình thường cùng nàng quan hệ không tệ nam sinh nói ra. "Đúng, Triệu Mạn Nhu, tới một cái" lại có mấy người nam sinh ồn ào. Triệu Mạn Nhu giỏi ca múa mọi người là biết, mà nàng tính cách cũng là tương đối sáng sủa, cùng tất cả mọi người chơi đến tới.

"Tốt" Triệu Mạn Nhu một lời đáp ứng. Nhưng lại nói "Ta còn cần mấy cá nhân theo giúp ta cùng một chỗ, nếu không liền các ngươi tới đây a dạng, Lưu Phong ngươi cũng tới" Lưu Phong ăn đồ ăn thật tốt, bất thành linh nghe được chính mình tên, còn không có kịp phản ứng, liền bị Âu Dương Thần đẩy lên đi. Mọi người thấy gặp Lưu Phong mập mạp kia thân thể, miệng đầy cũng đều là dầu, cười vang. Tuy nhiên bởi vì Lưu Phong bình thường cũng là vui với

trợ giúp đồng học, mọi người cũng cũng là cảm thấy buồn cười a.

Triệu Mạn Nhu là chuẩn bị hát < Tiểu Bình Quả - Little Apple >, sau đó Lưu Phong bọn họ khiêu vũ, < Tiểu Bình Quả - Little Apple > làm Thần Khúc, mọi người vẫn là rất quen. Nhưng là người năng lượng tương tượng 200 cân Đại Mập Mạp, nhảy Tiểu Bình Quả - Little Apple buồn cười tràng diện nha. Sở hữu đồng học đều đề, Lưu Phong này tuyệt diệu đáng người, nhẹ nhàng vũ bộ. Thật sự là tại mọi người trong đầu vung đi không được a.

Một bài ca xướng xong, múa tắt. "Ba ba ba" mọi người nhao nhao vỗ tay, Lưu Phong sau khi xuống tới, đối cười đang này Âu Dương Thần cũng là một chân, "Ta cũng không biết tình huống như thế nào, người liền đẩy ta đi lên" Âu Dương Thần tránh thoát, cười nói "Đây chính là người cơ hội, lại đến mấy lần dạng này, đuổi kịp Triệu Mạn Nhu tuyệt đối với không có vấn đề "

"Người còn muốn lừa gạt ta, lại đến mấy lần ta còn có hình tượng đi" Lưu Phong cũng không ngốc, tương phản còn cũng thông minh "Ta cảm thấy Âu Dương Thần đồng học hẳn là biểu diễn một cái, mọi người nói đúng hay không" cái này lập tức đợi cơ hội muốn làm Âu Dương Thần.

"Đứng đứng đứng, Âu Dương Thần niên cấp đệ nhất danh đầu, khẳng định phải tới một cái a" 12A1 rất nhiều người cũng chỉ là biết Âu Dương Thần đáng đáp rất đẹp trai, thường xuyên có nữ sinh tới tiền đưa thư tình, mà thành tích không thể nào tốt, nhưng là lần này thế mà thi niên cấp thứ nhất, tâm lý đều rất không cam tâm "Dựa vào cái gì người ta Âu Dương Thần đáng đáp đẹp trai không nói, thành tích còn như thế tốt "

Cái này bên trong Mã Chí âm thanh là lớn nhất, hẳn cảm thấy Âu Dương Thần trong nhà không có gì tiền, khẳng định liền không khả năng đi bên trên loại kia Tài Nghệ Lớp Đào Tạo, đương nhiên cũng không có cái gì Tài Nghệ, lên khẳng định xảy ra xấu.

"Người có thể a, người điên" Âu Dương Thần mắt thấy việc này cự tuyệt không, cũng liền không có từ chối nữa. Đi lên tiếp nhận Microphone, Âu Dương Thần nhìn quanh một chút bốn phía, Diệp Mộ Linh, Lâm Nhã các loại bọn người bị hắn từng cái đảo qua, nhưng là đối Mã Chí ý vị thâm trường cười xuống "Tất nhiên mọi người như thế nhiệt tình, vậy ta liền hát một bài đi, một bài < tình khế cầu > đưa cho mọi người"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cùng bạn 6 trận bóng rổ

Nhồi vào bờ sông, Tả Ngạn cà phê, tay ta một chén, nhắm nháp người đẹp, lưu lại dấu son môi miệng, tiệm hoa hoa hồng, tên viết sai người nào, cáo bạch khế cầu gió thổi đến đối với đường phố, mỉm cười tại trên trời bay, người nói người có chút khó hồi ức đề cho ta biết khó mà lui, lễ vật không cần chọn đắt nhất chỉ cần Hương Tạ là rụng.

Ồ kiến tạo lãng mạn hẹn hò không sợ làm hư hết thấy, có được người liền có được toàn bộ thế giới, thân ái yêu người từ ngày đó trở đi. Ngọt ngào rất dễ dàng, thân ái đừng tùy hứng ánh mắt người, đang nói ta nguyện ý.

Bản cũng là lãng mạn ca, tại trải qua Âu Dương Thần đặc biệt tiếng nói hát đi ra, ở đây nữ sinh đều say mê, lại càng không cần phải nói Diệp Mộ Linh. Diệp Mộ Linh chỉ cảm giác Âu Dương Thần là cố ý hát cho mình, (có được người liền có được toàn bộ thế giới) nhìn về phía Âu Dương Thần Âu Dương Thần ánh mắt cũng biến thành càng ngày càng đến thâm tình. Không chỉ là Diệp Mộ Linh, liền ngay cả Lâm Nhã tâm lý cũng không biết nàng là cái gì cảm giác, này cảm giác cũng kỳ diệu, cũng mỹ hảo.

Một khúc cuối cùng, đang ngồi đều có các cảm thụ. Âu Dương Thần đi đến Lưu Phong bên cạnh ngồi xuống, "Có thể a, Âu Dương, ta nếu là cái nữ ta cũng sẽ thích được người" Lưu Phong nói đùa nói ra. "Cút, ta có thể không tốt này một cái" Âu Dương Thần cười mắng, nói nhìn về phía Diệp Mộ Linh, Diệp Mộ Linh bị hắn thấy khuôn mặt đều đỏ. Âu Dương Thần ngược lại nhìn chăm chăm Lâm Nhã xem, Lâm Nhã cũng bị hắn thấy không tự tại, quay người đi.

Âu Dương Thần cười ha ha.

Lục tục ngo ngoe lại có người khác đi lên biểu diễn Tài Nghệ, đều cũng đặc sắc. Nhưng là mọi người trong đầu hoặc Hứa Vĩnh xa sẽ có như vậy một Bức Họa mặt: Một cái thiếu niên, lẻ loi mà đứng, thâm tình chậm rãi diễn xướng một bài cáo bạch khế cầu.

Tán đi, mọi người tất cả quay về tất cả lều vải, Âu Dương Thần là cùng Lưu Phong cùng một chỗ ngủ, mà mấy người các nàng thì là cùng một chỗ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, lần Nhật Thanh Thần, Diệp Mộ Linh các nàng liền đem Âu Dương Thần cùng Lưu Phong gọi đứng lên, nói là muốn tìm cái tốt địa phương xem Nhật Xuất. "Nhìn cái gì Nhật Xuất a, còn không bằng ngủ thêm một hồi" Lưu Phong phản nản nói.

"Tiếp Triệu Mạn Nhu người cũng không nguyện ý a" Âu Dương Thần một bên trêu ghẹo nói.

"Âu Dương Thần ngươi cũng chớ nói lung tung, coi chừng ta đánh ngươi!" Triệu Mạn Nhu nắm quyền đầu hung dữ nói. "Còn ngươi nữa, ngươi còn cười!" nhìn xem Lưu Phong còn cười càng là khí không đánh một chỗ tới.

"Được rồi, đều an tĩnh một lát, thái dương lập tức liền muốn xuất tới!" Diệp Mộ Linh xem lấy bọn họ cãi lộn không ngừng, khuyên giải nói.

Làm một vòng Hồng Nhật cuối cùng từ đỉnh núi từ từ bay lên, từng chút từng chút tách ra cái kia rực rỡ quang mang. Thật là phi thường hùng vĩ, mỹ lệ. "Oa, thật sự là xinh đẹp!" Diệp Mộ Linh không tự kìm hãm được nói ra. "Đúng vậy a nghênh đón tia nắng ban mai, không chỉ có là thị giác bên trên hưởng thụ, trên tinh thần cũng là một loại vui vẻ!" Lâm Nhã đối mọi người nói.

Chơi đùa thời gian dù sao là trôi qua rất nhanh, mọi người cũng chuẩn bị đi trở về. Nghĩ đến muốn rời khỏi lúc này đi học tập, mọi người hào hứng đều không cao lắm.

Hơn hai giờ sau khi, đồng dạng là tại cửa trường học xuống xe.

"Lâm lão sư, gặp lại, ngày mai gặp" mọi người nhao nhao cáo biệt.

"Ừm, trên đường chú ý an toàn, ngày mai gặp" Lâm Nhã dặn dò.

"Ta tiễn ngươi trở về đi, Mộ Linh, mặt khác người điên, ngươi tiễn đưa Triệu Mạn Nhu trở lại, Lâm lão sư chúng ta cũng đi" Âu Dương Thần nói ra.

Âu Dương Thần đưa xong Diệp Mộ Linh về sau liền về nhà, tại kinh lịch trải qua Nguyệt Sơn Độc Nhãn Long các loại nhân sự kiện về sau, hắn cảm thấy cái này cái trên thế giới còn có cũng cỡ nào cường đại người, cho nên hắn nhất định phải cường đại đứng lên, chỉ có đủ đủ cường đại mới có thể bảo vệ mình cùng người bên cạnh, còn có cũng là hắn muốn tìm đến hắn phụ thân. Giải được phát sinh cái gì hồng bét sự tình, mới có thể đề cho một cái phụ thân vứt xuống chính mình hài tử. Xét thấy đủ loại này nguyên nhân, Âu Dương Thần quyết định càng thêm nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt tới Hóa Kinh.

Ngày thứ hai, 12A1.

"Các ngươi có nghe nói hay không, hôm nay lớp chúng ta muốn cùng cấp ba ban 6 cử hành trận bóng rổ, bọn họ thể nhưng là Lý Khoa ban, chỉ chúng ta Văn Khoa ban mấy cái này nam làm sao hơn được, khẳng định là muốn mất mặt "

Âu Dương Thần vừa mới tiến phòng học chỉ nghe thấy rất nhiều người đang nghị luận cái này "Người điên, đến tình huống như thế nào" "Chính là chúng ta phó Lớp Trưởng Mã Chí cùng ban 6 người lên xung đột, nhưng hậu nhân nhà liền Hạ Chiến Thư, mấu chốt là hiện tại Mã Chí còn không biết tránh đi đâu" Lưu Phong khinh thường nói ra. "Đúng vậy a lúc đầu cũng là Mã Chí làm ra giải quyết bùng, chính hắn còn chạy, loại người này liền không có tư cách làm chúng ta 12A1 phó Lớp Trưởng" bên cạnh cũng có đồng học không quen nhìn.

"Cũng may mà ban 6 nghĩ ra được cùng chúng ta so bóng rổ "

"Đúng vậy a liền bọn họ cái kia kém ban, làm sao không thể so với học tập "

Mọi người nghị luận âm ỉ, căn bản ngừng không xuống, chủ yếu cũng là ban một nam sinh vốn lại ít, hơn nữa còn đều rất yếu bộ dáng.

"Mọi người im lặng dưới, Lâm lão sư tới!" Diệp Mộ Linh làm Lớp Trưởng cuối cùng nói chuyện."

Giày cao gót giẫm tại Bàn Thượng phát ra thanh thúy tiếng vang, Lâm Nhã đứng tại trên giảng đài "Tình huống ta đã giải, cũng đi tìm ban 6 Ban Chủ Nhiệm Tả Dung muốn muốn hủy bỏ lần này trận đấu, chỉ tuy nhiên năng đồng thời không đồng ý "

Lâm Nhã dừng một cái, vẫy phía dưới tóc, tiếp tục nói "Việc đã đến nước này, vô pháp cải biến, chúng ta cũng chỉ có thể nghênh chiến, ta đối với chúng ta ban đồng học vẫn là có lòng tin, ta hi vọng chúng ta bóng rổ đánh tốt đồng học có thể chính mình đứng ra vì là ban cấp làm vẻ vang "

"Lớp học có người báo danh sao? Đến chỗ của ta đăng ký dưới!" Diệp Mộ Linh đối với sở hữu người nói.

"Cái này ai sẽ báo danh a, đi lên không cũng là tự rước bồi nhọ nha, không nhìn thấy Mã Chí đều không gặp bóng người đi "

"Đúng vậy a ban 6 thực lực mạnh như vậy, Đồ Uy thế nhưng là trường học đội bóng rổ đội trưởng "

"Ta xem vẫn là bỏ quyền quên "

"Không thể bỏ quyền, người ta Chiến Thư đều dưới, bỏ quyền quá mất mặt "

"Không bỏ quyền, không bỏ quyền người đi đánh a "

Bởi vì chuyện này, lớp học đồng học tâm đều loạn, chúng thuyết phân vân, Hữu Tướng tin chính mình ban có thể thắng, nhưng đại đa số cũng là cho rằng đi lên sẽ rất mất mặt, căn bản không có phần thắng.

"Ta báo danh tham gia, còn có Lưu Phong" liền tại mọi người vẫn còn ở tranh cãi thì Âu Dương Thần đứng ra, thuận tiện mang lên Lưu Phong. Ban trên người nghe xong còn có người thật tự rước bồi nhọ, ngẩng đầu nhìn lên nguyên lai là Âu Dương Thần "Âu Dương Thần tuy nhiên ngươi thành tích rất tốt, nhưng là đây là đánh bóng rổ, cũng không phải là so học tập" có người liền nói. "Đúng a, Âu Dương Thần, ngươi nhìn ta vốc người này năng lượng đánh

bóng rổ?" Luru Phong cũng là đối với Âu Dương Thần kéo lên hẳn cùng một chỗ biểu thị rất bất đắc dĩ.

"Mộ Linh, đem chúng ta tên đăng ký lên đi" Âu Dương Thần cũng không có giải thích, mà chính là mỉm cười muốn Diệp Mộ Linh đăng ký bên trên tên. Diệp Mộ Linh sững sờ, "Âu Dương Thần, ngươi là nghiêm túc?" Âu Dương Thần không nói gì, chỉ là dùng ánh mắt nói cho nàng cũng không phải là đang nói đùa.

"Các vị đồng học, đó cũng không phải đang nói đùa, ban 6 đã Hạ Chiến Thư, chúng ta không có khả năng không ứng chiến, chúng ta không là tiểu hài tử, có chính mình tôn nghiêm, ta hi vọng còn có người có thể đứng ra" Diệp Mộ Linh lần nữa hô hào toàn lớp.

"Đúng, Lớp Trưởng nói đúng, chúng ta không thể trốn tránh, tính ta một người, ta báo danh" lớp học thể dục Ủy Viên Thời Minh Tuấn đứng ra.

"Ta cũng tới "

"Còn có ta "

...

Cuối cùng ban một tự tin trở về, với lại nhân số cũng đủ, theo thứ tự là Âu Dương Thần, Thời Minh Tuấn, Thôi Dương Vũ, Đàm Anh Quang, Luru Phong. Cuối cùng Âu Dương Thần vẫn là đem Luru Phong chuẩn bị đi vào, hiện tại liền đợi đến buổi chiều cùng ban 6 trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Bóng rổ trận đấu bị trào phúng

Sân bóng rổ

Bởi vì ban 6 muốn ban một người mất mặt, thế là thông tri cơ hồ toàn trường người, cho nên cũng là dẫn đến Thính Phòng trên người Sơn Nhân biển. Dù sao ban một là Văn Khoa ban tốt nhất ban cấp một trong, hơn nữa còn có Âu Dương Thần cái này trường học thảo trên bảng bài danh thứ ba cùng Diệp Mộ Linh cái này Hoa Khôi bảng đệ nhất tồn tại.

Về phần ban 6, cứ việc học tập thành tích tại Lý Khoa trong ban không thật là tốt, thế nhưng là đội bóng rổ mấy cái cũng là ban 6, quan trọng hơn là, Đỗ Uy không chỉ có là đội bóng rổ đội trưởng, vẫn là trường học thảo bảng đệ nhất danh. Cho nên cái này trận đấu thật có thể nói là toàn trường người đều phi thường chờ mong.

"Mau nhìn, là ban một người đến, khi đó Âu Dương Thần, rất đẹp trai a!"

"Có cái gì tốt xem, nhà ta Đỗ Uy mới là Tới Soái" bên ngoài sân nữ sinh hỗ trợ Âu Dương Thần đều cũng kích động, tuy nhiên cũng có là Đỗ Uy Fan, dù sao Đỗ Uy trong nhà nghe nói là Hồn Hắc.

"Âu Dương Thần, Ta tin tưởng ngươi có thể, các ngươi cũng là" Diệp Mộ Linh vì là Âu Dương Thần bọn họ động viên. Sau đó đi đến Thính Phòng bên kia cùng Triệu Mạn Nhu ngồi cùng một chỗ.

Trên trận ban một người đang làm lấy làm nóng người vận động, Luru Phong ăn mặc Cầu Y tựa như là mặc áo bó sát người giống như, lung tung nhảy nháy một cái liền cảm giác mồ hôi rơi như mưa, miệng lớn thở phì phò "Âu Dương Thần, làm gì nhất định phải đem ta nhắc lên, ta chạy đi đâu đứng lên "

"Ta thế nhưng là vì là ngươi tốt a, ngươi điên, ngươi muốn a, nếu là ngươi ra sân sau đó lớp chúng ta lại thắng, này Triệu Mạn Nhu nhưng là sẽ đối với ngươi lau mắt mà nhìn" Âu Dương Thần giả bộ như một bộ vì muốn tốt cho hẳn bộ đáng.

Luru Phong lệt ra lấy đầu ngấm lại sau đó nói với Âu Dương Thần "Nói là có đạo lý a, thế nhưng là có thể thắng sao? Tuy nhiên ngươi đánh bóng rổ là rất lợi hại ta biết, có thể là người khác chênh lệch quá lớn "

"Không có việc gì, đến lúc đó các ngươi tận lực đem cầu hướng về ta cái này truyền là được" câu nói này, Âu Dương Thần là hướng về phía tất cả mọi người giăng.

"Ban 6 người ra sân, là Đỗ Uy! Đỗ Uy rất đẹp trai a!" Ban 6 người vừa đến nhất thời gây nên oanh động. Dù sao Đỗ Uy là đội bóng rổ đội trưởng hình tượng đã xâm nhập nhân tâm. Đối mặt trên trận người xem, Đỗ Uy làm phát tay thủ thế.

Lưu Phong không quên nhìn "Thật sự là có đủ Trang "

"Ta còn tưởng rằng các người ban một sẽ bỏ quyền đầu, không nghĩ tới còn dám ra sân, đây là tới tìm tai vạ sao? Thỏa mãn các người" Đỗ Uy còn chưa lên tiếng, ban 6 liền có một tên nói, cũng phách lối bộ dáng. "Thật sự là Lâm Tử lớn, người nào đều có a, Đỗ Uy người cũng mặc kệ quản người chó nuôi trong nhà, còn gọi bậy" Lưu Phong cũng không phải có thể chịu người.

"Cái này cũng không nhọc đến phiền các người quan tâm, vẫn là muốn muốn làm sao thua càng thể diện điểm a" Đỗ Uy chọn chọn lông mày nói. Bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Đỗ Uy quay tới còn nói "Âu Dương Thần, nghe nói gần nhất người giống như Diệp Mộ Linh đi rất gần, ta khuyên người vẫn có chút tự mình hiểu lấy, mau chóng rời đi, chỉ bằng người, còn không xứng với nàng "

Âu Dương Thần lúc đầu không muốn nhiều lời, không ngờ tới Đỗ Uy lại để cho hắn rời xa Diệp Mộ Linh, việc này, là nam nhân liền không thể nhẫn, huống hồ hiện tại Âu Dương Thần cũng không phải trước kia cái Âu Dương Thần. "Ta làm cái gì không cần người tới dạy, người cũng không có tư cách này, đợi chút nữa hi vọng người đừng thua quá thảm "

Đỗ Uy nghe được Âu Dương Thần lời nói căn bản không thêm để ý, mà chính là nhàn nhạt nói "Hi vọng các người Cầu Kỳ cũng có thể như người miệng một dạng lợi hại "

"Xuyt" trạm canh gác tiếng vang lên, trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Âu Dương Thần bọn họ bên này là Thời Minh Tuấn đi đoạt cầu, thật đáng tiếc, cứ việc Thời Minh Tuấn cũng là rất mạnh, nhưng là hiển nhiên cùng Đỗ Uy so đứng lên vẫn là kém rất nhiều, vừa mới phát bóng, Đỗ Uy liền nương tựa theo thân cao ưu thế cướp được cầu, sau đó cũng là một cái Hộ Công chạy, căn bản cũng không cho Thời Minh Tuấn phản ứng cơ hội, Đỗ Uy dựa vào bay nhanh chóng độ cùng ưu tú Không Cầu Kỹ Thuật, dẫn bóng đến ba phần tuyến nơi, lên nhảy, ném rõ, bóng rõ tại không trung vạch ra xinh đẹp đường vòng cung "Loảng xoảng" một tiếng cầu liền tiến vào vòng rỏ. Thời Minh Tuấn sắc mặt hết sức khó coi, tuy nhiên ngờ tới có khoảng cách, nhưng là chênh lệch rõ ràng như vậy, còn có thắng được hi vọng sao?

"Oa, Đỗ Uy hào lợi hại, vừa mở cầu cũng là ba phần, ban một thua định" có người nghị luận.

"Đỗ Uy rất đẹp trai "

Trên khán đài nữ sinh lập tức kích động động đứng lên, ban 6 mỹ nữ Nhóm Múa Cổ Vũ cũng là lớn tiếng reo hò.

Cấp ba mấy cái lão sư là ngồi cùng một chỗ xem trận đấu, lúc này ban 6 Ban Chủ Nhiệm Tà Dung và Lâm Nhã vừa lúc là ngồi cùng một chỗ. Nhìn thấy trong lớp mình Đỗ Uy đến một lần cũng là ba phần, Tà Dung nhìn không được chăm chọc nói "Lâm Nhã lão sư, thật sự là không có ý tứ , chờ đến trận đấu kết thúc, ta sẽ thật tốt nói một chút Đỗ Uy, trận đấu thứ nhất, hữu nghị đệ nhị nha, sao có thể như vậy chứ, thật sự là không tương nổi" chung quanh lão sư nghe được Tà Dung lời nói đều giữ im lặng, đem đầu chuyển hướng đi một bên.

Tà Dung và Lâm Nhã không cùng tất cả mọi người là biết, nguyên nhân đơn giản là Tà Dung ghen ghét Lâm Nhã so với nàng xinh đẹp, so với nàng tuổi trẻ, lúc đầu tại Lâm Nhã còn chưa tới thời điểm, rất nhiều Nam Lão Sư cũng là vây quanh Tà Dung xum xoe, mà bây giờ thì rất nhiều đều không thể nào phản ứng năng, một cái hơn 30 người còn tổng cách ăn mặc trang điểm lộng lẫy, có so sánh về sau cũng xác thực không có nhiều người ưa thích.

Lâm Nhã cũng là biết loại tình huống này, bất quá nghĩ đến trận đấu trước Âu Dương Thần tới tìm nàng nói nhất định sẽ thắng, cứ việc không biết Âu Dương Thần làm sao đi thắng, nhưng là hiện tại nhất định phải tin tưởng hắn "Tà Dung lão sư, cái này cũng là không cần, sau cùng thắng bại còn không biết đâu?"

Lại nói một bên Triệu Mạn Nhu nhìn thấy ban một bắt đầu liền bất lợi, hơn nữa còn bị ban 6 người trào phúng, mạnh mẽ tính cách một chút liền lên, đối Lưu Phong hô to "Lưu Phong chỉ cần người có thể thắng, ta liền đáp ứng người "

"Đáp ứng ta? Đáp ứng ta cái gì" Lưu Phong còn không có kịp phản ứng, bên cạnh Âu Dương Thần xem không đi xuống "Đương nhiên là làm người bạn gái a "

"A, Âu Dương người có thể nhất định phải mang bọn ta thắng a, huynh đệ hạnh phúc coi như dựa vào người "

Âu Dương Thần đối Diệp Mộ Linh làm cái mặt quỷ ra hiệu nàng không cần lo lắng.

Tiếp tục tranh tài, ban 6 đã dẫn trước ban một hai mươi điểm, song phương chênh lệch tựa hồ càng thêm lớn.

Thắng đến hơn nửa hiệp kết thúc, ban 6 đến 50 chia, mà ban một mới cầm 28 chia, rõ ràng kém 22 chia. Với lại cái này 28 chia cơ bản cũng là Âu Dương Thần cùng Thời Minh Tuấn hai cá nhân cầm.

"Móa, Âu Dương Thần, tiếp tục như vậy, chúng ta căn bản không có khả năng thắng được a" Lưu Phong đầu đầy mồ hôi, gấp rút thở phì phò tại phòng nghỉ nói với Âu Dương Thần. Thời Minh Tuấn hắn mấy người đồng dạng là đem ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Thần, Âu Dương Thần uống miếng nước, đối với lấy bọn họ cười cười nói "Không có việc gì, đón lấy ta sẽ nghiêm túc, các người chỉ cần đem cầu cho ta là được, tin tưởng ta!"

"Đúng vậy a chúng ta tin tưởng các người sẽ thắng" cửa ra vào Diệp Mộ Linh Triệu Mạn Nhu mấy cái Nhóm Múa Cổ Vũ thành viên vào nói nói.

"Lão sư cũng tin tưởng các người, cố lên!"

"Lâm lão sư làm sao người tới, người chỉ cần ngồi ở chỗ đó quan sát là được, ta sẽ chỉ huy bọn họ lấy thu được thắng lợi sắc." Âu Dương Thần nói

ra."Đến, cố lên! Chúng ta tất thắng!" Nói xong đem bàn tay đi ra, Luru Phong bọn họ đồng dạng một cái tiếp một cái tay cầm thả tại thượng diện "Cố lên! Chúng ta tất thắng!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Diệp Mộ Linh bị bắt cóc

Nửa trăng sau bắt đầu.

Nửa trăng sau trận đấu thể nhưng là cực kỳ trọng yếu, thua trận đấu thể nhưng là thật mất mặt,

Lần này đối Âu Dương Thần đến, Âu Dương Thần trực tiếp từ Đỗ Uy trong tay cướp được cầu, đột nhiên khởi xướng tiến công, xông phá Đỗ Uy bọn họ phòng khóa sau khi, đồng dạng là đi vào ba phần tuyến nơi, xoay người một cái ném rõ, tiến vào. Trong nháy mắt cảm xuống ba phần.

Đỗ Uy khinh thường mắt nhìn Âu Dương Thần "Liên xem như để người tiến vào mấy cái cầu lại như thế nào, chúng ta chênh lệch không phải như vậy một chút liền có thể kéo trở về, ta sẽ cho người thua thương tích đầy mình "

"Móa, chẳng cái gì chứ, tứ chi phát triển, đầu óc đơn giản gia hỏa" Thời Minh Tuấn có chút kích động, kém chút liền muốn động thủ.

Đỗ Uy ý vào cao lớn đáng người liền muốn đi qua, bất thành linh chú ý tới nhiều như vậy nữ sinh nhìn xem đầu, cũng không thể ảnh hưởng hình tượng, riêng là hấn ưa thích Diệp Mộ Linh, lúc này toàn trường đều biết. Đỗ Uy sắc mặt cũng không dễ nhìn, đi tới một bên liền phát bóng.

Đón lấy trận đấu hoàn toàn biến thành Âu Dương Thần Cá Nhân Tú, nói đùa, Âu Dương Thần thể nhưng là có võ công. Hơn nửa hiệp hấn không có sử dụng Kính Lực là bởi vì hấn muốn nhìn một chút mình tới có thể đánh thành cái dạng gì, mà kết quả phát hiện mấy cái nghiệp dư cùng Đỗ Uy bọn họ đem mấy cái đội bóng rõ so xác thực có khoảng cách, cho nên nửa trăng sau Âu Dương Thần thì là không có chuẩn bị lưu thủ. Dù sao hấn đáp ứng các năng muốn thắng được.

Theo Âu Dương Thần lần lượt ném rõ, lần lượt quăng vào, Đỗ Uy sắc mặt càng ngày càng kém, hiện tại ban 6 cũng chỉ là dẫn trước ban một một điểm mà thôi, mà rời trận đấu kết thúc còn có một phút đồng hồ."Phòng thủ Âu Dương Thần, tuyệt đối không thể để cho hấn lấy được banh, chống nổi cái này sau cùng một phút đồng hồ chúng ta liền thắng" Đỗ Uy đối người khác nói.

Kết quả là, ban 6 người cơ hồ đều vây quanh Âu Dương Thần, tuyệt không để hấn lấy được banh. Mà người xem cũng là phát hiện ban 6 ý đồ, hô to bị ôi, nhưng là Đỗ Uy nhưng là thờ ơ. Âu Dương Thần cũng phát hiện, nhưng là chuyện này với hấn thật hữu dụng sao? Đáp án hiển nhiên là không có.

Âu Dương Thần liên tục chạy nhanh, gia tốc, gia tốc, hất ra tất cả mọi người, vừa vận lúc này Luru Phong đưa bóng truyền tới, Âu Dương Thần vận khởi cầu hướng phía vòng rõ bên kia chạy tới, tại một cái Hộ Công chạy xuống, ngay tại rời vòng rõ hơn hai mét địa phương, Âu Dương Thần bất thành linh lạng không vọt lên, tay phải nâng bóng rõ, đi xuống mặt vòng rõ giữ lại đi.

"Loảng xoảng" một tiếng, tất cả mọi người ánh mắt nhìn bóng rõ từ trong vòng rõ xuống dưới, sau đó tất cả mọi người cũng đều kích động nhìn xem Âu Dương Thần

"Oa dựa vào, là ném rõ a, Âu Dương Thần lại có thể ném rõ "

"Thật rất đẹp trai a, ta muốn cho hấn sinh con khi "

"Thật sự là không Khả Tư đề nghị a "

Người xem nhất thời liền sôi dâng đứng lên, cảm giác tựa như là xem NBA một dạng, quả thực là quá kích thích, quá đã nghiền.

Trận đấu kết thúc, ban một thắng. Luru Phong, Thời Minh Tuấn mấy người bọn hấn lớn tiếng hoan hô, "Âu Dương Thần có thể a, ta cũng không biết người có thể ném rõ" Luru Phong xông lại cho Âu Dương Thần một quyền, tiếp theo cùng Thời Minh Tuấn bọn họ đem hấn nâng đứng lên đi lên khoảng trống vút.

So sánh với ban một reo hò, ban 6 thì là âm u đầy từ khí, mặt ừ mảy chau. Đỗ Uy sắc mặt tái xanh, khí phát run, xoay người rời đi. Mà ban 6 hấn mấy cái nhìn thấy Đỗ Uy đều đi, cũng là không mặt mũi lại lưu lại nơi này.

Luru Phong bọn họ cuối cùng cảm Âu Dương Thần thả tới trên mặt đất, Diệp Mộ Linh xem lấy bọn họ đùa giỡn cũng là vì bọn họ cao hứng, khóe miệng

hơi hơi giương lên, "Âu Dương Thần chúc mừng các người lấy thu được thắng lợi sắc, ừ, uống nước "

Nói cảm đồ uống đưa đi qua, "Không chỉ như vậy úc, còn có bước kế tiếp đâu?" Triệu Mạn Nhu ở một bên ồn ào. Tại Âu Dương Thần còn không có kịp phản ứng thời điểm, Diệp Mộ Linh bất thành linh tại trên mặt hân hân một chút. Diệp Mộ Linh hôn xong khuôn mặt liền đỏ, xoay người chạy.

Âu Dương Thần sờ lấy bị người thân địa phương, cũng là có chút điểm kinh ngạc. Diệp Mộ Linh da mặt thể nhưng là rất mỏng, nhìn xem chạy đi Diệp Mộ Linh, Âu Dương Thần cười cười không nói gì. Ngược lại là Lư Phong truy vấn Triệu Mạn Nhu phát sinh cái gì, nguyên lai là các nàng hai cá nhân hứa một hứa hẹn: Nếu như Âu Dương Thần bọn họ thắng, Triệu Mạn Nhu liền đáp ứng làm Lư Phong bạn gái, mà Diệp Mộ Linh thì là ngay trước mọi người mặt hôn Âu Dương Thần một lần.

Nhìn thấy Diệp Mộ Linh hôn Âu Dương Thần, Lâm Nhã tâm lý không biết vì sao có chút ề ề, người ta cặp vợ chồng liếc mắt đưa tình, ta vì sao có chút không thoải mái đây. Tuy nhiên Lâm Nhã cũng không nghĩ nhiều, đi đến Âu Dương Thần bên cạnh tới "Không nghĩ tới người đánh bóng rổ lợi hại như vậy, thật sự là thâm tàng bất lộ a" Âu Dương Thần bị nàng xem có chút không có ý tứ, gãi gãi đầu không nói chuyện, chỉ là cười cười, lúc này Âu Dương Thần cũng không thể để cho Lâm Nhã cho rằng là tại kiêu ngạo.

Âu Dương Thần bề ngoài hiện thực tại là làm cho người rất hưng phấn, thắng đến bọn họ rồi đi, trên sân bóng vẫn như cũ phi thường náo nhiệt, rất nhiều người vẫn còn ở dự vị Âu Dương Thần sau cùng này một cầu ném rổ, thật sự là quá tuần tú.

"Âu Dương Thần đến, lấy đồ uống thay rượu, ta kính người một chén, hôm nay thật sự là toàn bộ nhờ người, muốn không phải vậy chúng ta khẳng định thất bại cũng thảm" Thời Minh Tuấn đứng đứng lên một mặt chân thành nhìn xem Âu Dương Thần, trong mắt tràn đầy kính nể. "Cũng là mọi người cùng nhau nỗ lực kết quả, chỉ dựa vào ta một cá nhân cũng thắng à không, cho nên mọi người cùng nhau uống một chén a" nói xong một uống mà tiến, người khác cũng là uống xong trong tay đồ uống. Âu Dương Thần biểu hiện cũng khiêm tốn. Đường nhiên cái này hân hân thấy bản liền không tính là gì, cũng không có gì có thể kiêu ngạo.

Cầm Hoa trong tiệm cơm bao sương, Âu Dương Thần, Thời Minh Tuấn, Lư Phong, Lâm Nhã các loại các loại bọn họ đều tại. Duyệt chỉ có Diệp Mộ Linh đối với tại Sân Bóng làm việc cảm thấy rất thẹn thùng, liền chính mình về nhà trước. Rồi đi Sân Bóng sau khi bọn họ liền trực tiếp tại Lư Phong đề nghị hạ xuống đến hân gia sản nghiệp, Cầm Hoa nhà hàng.

Bởi vì đều vẫn là học sinh, với lại Lâm Nhã vẫn còn, cho nên mấy cá nhân đều không uống rượu. Mà chính là lựa chọn đồ uống. Không thể phủ nhận, Cầm Hoa nhà hàng làm Viên Xuân thành phố tốt nhà hàng. Thức ăn này còn thị phi thường ăn ngon, lại bởi vì Thời Minh Tuấn mấy người bọn họ vừa mới lên trận đánh bóng rổ tiêu hao quá nhiều thể lực, với lại trong nhà cũng không phải là rất giàu dự, cái này loại địa phương trên cơ bản quên là lần đầu tiên tới đi. Ăn vẫn là rất vui sướng, bầu không khí cũng là tương đối hòa hợp.

"Âu Dương Thần, gần nhất người biến hóa thật lớn a, không chỉ có học tập thay đổi tốt, đánh bóng rổ kỹ thuật cũng tốt như vậy, là có cái gì phương pháp sao?" Thời Minh Tuấn học tập tuy nhiên tại lớp học cũng là trung đẳng đi, nhưng là ai không muốn càng bên trên một tầng lầu đầu, mà Âu Dương Thần tại gần nhất một đoạn thời gian bên trong, biến hóa lớn như vậy, khó tránh khỏi sẽ có người hoài nghi.

"Cũng không phải cái gì phương pháp đi, chỉ là gần nhất bỗng nhiên Khai Khiếu, Ta tin tưởng người nỗ lực học tập thành tích cũng sẽ thay đổi tốt" Âu Dương Thần bí mật có thể không có ý định để cho người khác biết, không phải vậy lời nói còn không biết sẽ xuất hiện chuyện gì chứ. Ngay tại Âu Dương Thần bọn họ trò chuyện đang này thời điểm, Âu Dương Thần chuông điện thoại di động tiếng nổ.

"Uy, vị nào "

"Là ta Đỗ Uy, người là Âu Dương Thần a "

"Đúng, ta là, người có chuyện gì đi "

"Diệp Mộ Linh hiện tại tại ta chỗ này làm khách, nếu như người muốn gặp nàng lời nói, mười giờ tối liền đến Viên Xuân đường số 30 tại đây đến, nhớ kỹ chỉ có thể một cá nhân đến, với lại không thể nói cho bất luận kẻ nào, nếu như bị ta phát hiện người dám không nghe lời ta, hậu quả tự phụ "

"Tốt, ta sẽ đến đúng giờ, người không năng lượng thương tổn nàng"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cứu người

"Âu Dương, phát sinh chuyện gì, người sắc mặt khó coi như vậy "

"Không có cái gì đại sự, chính ta năng lượng giải quyết" Âu Dương Thần cũng không muốn bọn họ đi theo lo lắng, quyết định ban đêm chính mình đi cứu Diệp Mộ Linh.

"Chúng ta là huynh đệ, có việc nhất định muốn nói cho ta biết, chúng ta cùng một chỗ gánh chịu" Lưu Phong rất quen thuộc Âu Dương Thần, biết chắc là phát sinh chuyện gì, nhưng là cũng biết nếu như Âu Dương Thần không muốn nói vậy thì thật không biết nói.

"Âu Dương Thần, lão sư cũng lại trợ giúp người "

"Chúng ta cũng là" Lâm Nhã mấy người đồng dạng là một mặt lo lắng. Âu Dương Thần cảm nhận được bọn họ chân thành cùng quan tâm thật cũng vui mừng, nhưng là chuyện này thật không thể đem bọn họ liên lụy đi vào. Bởi vì hắn nghe nói Đỗ Uy trong nhà có Quyền có Thế, tại Viên Xuân nơi này có cùng Đại Năng Lượng, đồng thời hắn cũng tin tưởng mình có thể đem Mộ Linh cứu trở về. Bảo vệ tốt chính mình nữ nhân, đây là một cái nam nhân phải làm. Tại hắn tâm lý Diệp Mộ Linh nhất định là hắn nữ nhân.

Lại nói Diệp Mộ Linh, hôm nay đối với nàng lúc đầu cũng là một cái đột phá tính cụ có kỷ niệm ý nghĩa một ngày, nàng bởi vì đánh cược thua muốn hôn Âu Dương Thần một chút, nhưng cái này không phải là không năng nội tâm hi vọng bộ dáng. Nàng là thẹn thùng, tại nhiều người như vậy trước mặt làm ra loại này trước kia chưa bao giờ nghĩ tới sự tình, nàng thật sự là không biết nên như thế nào đi đối mặt hắn người nhãn quang. Cho nên lựa chọn về nhà, nàng cần thời gian tới tốt tốt bình tĩnh tâm tình,

Nhưng là không có không có ngờ tới là, tại Diệp Mộ Linh đi tại về nhà cần phải trải qua trên đường thì Mã Chí còn có Đỗ Uy bọn họ xuất hiện ở trước mặt nàng. "Diệp Mộ Linh, người cái này con đi, trước kia đối với ta hờ hững, còn tưởng rằng là thật muốn học tập mới không nói chuyện yêu đương, không nghĩ tới thế mà còn tại nhiều người như vậy trước mặt người thân Âu Dương Thần này tiêu tử "

"Đúng vậy a ta đối với người tốt như vậy người đều không để ý ta, không nghĩ tới lúc này mới mấy ngày liền cùng người khác đánh cho hòa nhiệt, lần này xem người chạy thế nào" Mã Chí cùng Đỗ Uy kẻ xướng người họa, trong giọng nói tràn ngập khinh thường, chủ yếu là lần này đã kích đối với bọn họ quá lớn, chính mình khổ tâm theo đuổi nữ thần bất thành liền cùng người khác tốt, với lại người kia còn là mình ghét nhất, để cho mình mất mặt, dẫn đến vì yêu sinh hận.

"Tốt, buổi tối hôm nay người liền biết chúng ta lợi hại, không chỉ có là người, còn có Âu Dương Thần" Đỗ Uy một mặt dâm cười nói.

Diệp Mộ Linh bị bọn họ nói sợ hãi, xoay người chạy, thế nhưng là nàng xuyên là loại kia váy, thật sự là chạy không nhanh, không có mấy bước liền bị bọn họ bắt lấy "Lại chạy a, nhìn người năng lượng chạy đến đâu đi" Đỗ Uy đem Diệp Mộ Linh mang về nhà mình địa bàn, sau đó liền đánh điện thoại cho Âu Dương Thần, hắn phải thật tốt giáo huấn Âu Dương Thần tới xả giận, nghĩ hắn Đỗ Uy, lúc nào nhận qua dạng này sỉ nhục.

Âu Dương Thần tại và Lâm Nhã các nàng cáo biệt sau khi liền một mình một cá nhân lại tới đây. Âu Dương Thần đến sau khi mới phát hiện tại đây nếu cũng là Viên Xuân thành phố nổi danh hộp đêm—— xuân quang hộp đêm. Cũng cũng là Đỗ Uy gia sản nghiệp.

Hiện tại chỉ là chín giờ tối, Âu Dương Thần sớm đến nơi đây, mặc dù chỉ là lần đầu tiên tới cái này loại địa phương, bất quá hắn dù sao cũng là tại Hoàng Hậu quán bar lăn lộn hơn người, không đến mức giống hắn học sinh một dạng cái gì cũng đều không hiểu. Tại cửa ra vào bảo an nhìn soi mói, Âu Dương Thần rất bình tĩnh tiến vào bên trong. Chỉ gặp bên trong cơ bản cũng là loại kia cách ăn mặc cũng thành thực trung niên nam nhân, hoặc là tịch tịch lãnh đạo thiếu phụ, từng cái cũng là diêm dúa lêu lệt vô cùng, tới nơi này làm trò cười.

Trước sân khấu muội tử nhìn thấy như thế tuổi trẻ Âu Dương Thần tiến đến, cũng là cảm thấy có chút kỳ quái, tuy nhiên cũng không có suy nghĩ nhiều, thế nhưng là Âu Dương Thần nhưng là chủ động đi đến qua: "Mỹ nữ, muốn hỏi thăm người chuyện gì, Đỗ Uy có phải hay không ở chỗ này "

Này nữ cũng coi là xinh đẹp, chỉ tuy nhiên họa quá nồng trang, xem đứng lên có chút không tự nhiên, nghe được có người hỏi nhà mình thiếu gia, muội tử một mặt cảnh giác nhìn xem Âu Dương Thần "Người hỏi cái này làm gì" Âu Dương Thần cười nhạt một tiếng, "Ta cùng hắn là đồng học, có chút việc tìm hắn" nói xong hướng về trong ngực nàng nhét một chồng tiền mặt. Muội tử vừa nhìn Âu Dương Thần cũng không giống là người xấu, đáng đáp còn như thế tiến, xuất thủ lại hào phóng, nhưng lại không biết cái này đã là Âu Dương Thần mấy cái tuần lễ tiền ăn. Liền nói là ở chỗ này, tuy nhiên cũng nhắc nhở Âu Dương Thần đừng nói cho người khác biết là nàng nói. Âu Dương Thần như thế đáp ứng, thuận tiện lại hỏi tại cái nào bao sương.

202 bao sương, Âu Dương Thần đứng tại cửa ra vào cũng là nghe không rõ ràng bên trong đến tình huống như thế nào, kêu loạn. Vừa lúc lúc này nơi xa tới một cái bụng tửu bàn phục vụ viên, xem bộ dáng là muốn cho 202 bao sương người tiền đưa tửu. Âu Dương Thần sinh lòng một kế, đi đi qua đối hắn nói "Là đưa đến 202 đi, cho ta là được" nói xong cũng không cho phục vụ viên phản ứng cơ hội, cầm rượu lên bàn liền đi. Này phục vụ viên một mặt mộng ép.

"Đồng, đồng, đồng "

Đi đến 202 cửa bao sương, Âu Dương Thần gõ gõ cửa.

"Người nào à" Âu Dương Thần nghe ra được là Trương Tiểu Vi âm thanh, "Chẳng lẽ Mã Chí cũng tại cái này?" Âu Dương Thần nghĩ thầm. Dù sao Trương Tiểu Vi là Mã Chí chó săn.

"Ta là tới tiền đưa tửu" Âu Dương Thần hỏi đáp. Kỳ thực là làm tốt xông đi vào chuẩn bị.

"Đến, làm sao chậm như vậy a, ta muốn hướng các người giám đốc khiếu nại người a" Trương Tiểu Vi đánh mở cửa cũng không nhìn là ai liền mắng, nếu là hắn bình thường đều tới không như thế hào hoa địa phương, dạng này năng lượng đây Túc Hạ hắn lòng hư vinh. Âu Dương Thần cũng không nghĩ tới Trương Tiểu Vi vậy mà giúp mình đại ân, hắn vốn là muốn xông đi vào, Trương Tiểu Vi thế mà chính mình đi ra cửa, Âu Dương Thần không do dự, một

cái Thủ Đạo đánh vào hán cái ót, Trương Tiểu Vĩ tại chỗ liền choáng đi qua.

Đáng thương Trương Tiểu Vĩ còn muốn khoe khoang một chút, Âu Dương Thần đem hán lấy tới thì chỗ gian phòng rồi, liền ném tới trên bồn cầu, đầu hán còn kém chút ngã vào đi, tuy nhiên Âu Dương Thần cũng không có thời gian giúp hán điều chỉnh tư thế, quay người lại nhanh chóng tiến vào 202 bao sương.

Trong bao sương một mảnh hỗn loạn, Đỗ Uy đang cùng một người mặc Bikini tiểu thư đang hát cái kia < yêu người một vạn năm >, Đỗ Uy bản thân liền Ngũ Âm không được đầy đủ, cuồng hống còn không tốt, hát đi ra ca nhất định năng lượng cao chết người, thật là người khác ca hát đòi tiền hán ca hát muốn mạng, hết lần này tới lần khác này nữ còn một mực khen hán hát tốt, người chung quanh thật đúng là cường đại, nghe được dạng này tiếng ca còn vỗ tay.

Mà Mã Chí thì là ngồi tại trên ghế sa lon cùng một tên đồng dạng mặc hồ hang nữ tử ở nơi đó oản tù tì, thua thoát y phục. Cũng thật sự là làm khó hán năng lượng muốn ra dạng này chủ ý, này nữ đoán chừng toàn bộ trên thân dưới cũng liền hai kiện đi. Đáng đáp ngược lại là còn có thể gặp người. Mà bao sương bốn phía thì là phân bố bốn cái bảo tiêu, đáng người đều cũng khò ngò, tản ra phát ra cường thế khí tức, còn kém trên mặt viết hai chữ "Mãnh nhân".

Âu Dương Thần lại nhìn thấy Diệp Mộ Linh toàn thân bị dây thừng trói chặt, ngồi tại bao sương một cái góc, trên mặt còn có một khối hồng sắc ấn ký, tóc cũng là lộn xộn hất lên, cúi đầu rất là thất lạc bất lực. Trên thân ngược lại là rất chỉnh tề, hán không có chịu đến hán thương tổn. Nhìn thấy Diệp Mộ Linh bộ dạng này, Âu Dương Thần cảm giác tâm lý tại tích huyết, nộ hỏa ngăn không được đi lên tuôn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Giáo huấn Đỗ Uy

Âu Dương Thần không để lại dấu vết hướng về Diệp Mộ Linh bên kia di động, muốn trước tiên đem nàng giải cứu ra. Thế nhưng là tại hán mới vừa đi tới bao sương trung gian vị trí thời điểm "Trương Tiểu Vĩ, người làm cái gì, lâu như vậy còn không có nâng cốc lấy tới" Mã Chí cũng không có ngăn đầu chỉ là hô một tiếng, thế nhưng là Âu Dương Thần cũng không trở về đáp, mà chính là nhanh chóng vận chuyển lên Đẩu Chuyển Tinh Di, chỉ gặp cũng là trong nháy mắt công phu, Âu Dương Thần đã đến Diệp Mộ Linh trước mặt.

Không chờ đợi bọn họ kịp phản ứng, Âu Dương Thần vội vàng đem trói tại Diệp Mộ Linh trên thân dây thừng buông ra. "Người nào!" Đứng tại Diệp Mộ Linh bên cạnh trông coi cái kia bảo tiêu nhìn thấy bất thành linh xuất hiện một cá nhân, còn muốn cứu Diệp Mộ Linh, hét lớn một tiếng. Một tiếng này đem tất cả mọi người cho giật mình tỉnh lại. Mấy cái khác bảo tiêu cũng là lập tức liền vây tới.

Âu Dương Thần cảm Diệp Mộ Linh hộ tại sau lưng, "Thần, người cuối cùng tới cứu ta, ta liền biết người sẽ đến" mà Diệp Mộ Linh lúc này lại vẫn là cảm thấy có điểm không chân thực, "Nhưng là người một cá nhân tới cứu ta thật sự là quá nguy hiểm "

"Tin tưởng ta, ta sẽ đem người dây an toàn ra ngoài" Âu Dương Thần sờ sờ Diệp Mộ Linh cái trán, ôn nhu nói ra. "Hiện tại ta tới, ta sẽ không lại để người chịu đến thương tổn, người muốn ngoan ngoãn "

"Ừ" Diệp Mộ Linh nhẹ giọng đáp ứng.

Âu Dương Thần tại trấn an Diệp Mộ Linh về sau, quay người nhìn về phía người khác. Lúc này đầu đầy mồ hôi trên thân cơ bản cái gì cũng không mặc Mã Chí vội vàng bộ lên một cái quần, giống như Đỗ Uy đứng tại mấy cái bảo tiêu đằng sau. "Ta không nghĩ tới người thật đúng là dám đến, xem ra người đối với cái này Diệp Mộ Linh thật đúng là có điểm cảm tình a" không khỏi diệu, Âu Dương Thần liền xuất hiện tại trong bao sương, đây đối với luôn luôn ưa thích đùa bốn người khác Đỗ Uy tới nói là một loại si nhục. "Tuy nhiên đã người đến, ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa "

Đỗ Uy ngấm lại nói "Cũng không thể nói ta dựa vào nhiều người khi dễ người, như vậy đi, người cùng ta đơn đấu, thua ta cũng chỉ cắt ngang người hai cái đùi, nhìn người còn thể nào phách lối, thắng ta cầu không được sao?"

"Vậy nếu là ta thắng đâu?" Âu Dương Thần lông mày nhướn lên, biểu lộ lạnh nhạt nói ra.

"Người thắng?" Vấn đề này Đỗ Uy thật đúng là không nghĩ tới, hán nhưng là Minh Kính trung kỳ cao thủ, Minh Kính cao thủ thương tổn cũng không phải Âu Dương Thần loại này người bình thường có thể tưởng tượng. Cho nên hán thật đúng là không nghĩ tới chính mình thất bại. "Nếu như người thắng, người liền có thể bình an mang Diệp Mộ Linh rời đi nơi này, thế nào?"

"Ta làm sao có thể tin tưởng người? Người nhân phẩm thực sự không dám lấy lòng" Âu Dương Thần khinh thường nhìn xem Diệp Mộ Linh.

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Đỗ Uy hiện tại chỉ muốn phải thật tốt dạy dỗ hắn một chút.

"Cho ta 10 vạn khối tiền, dạng này ta liền bồi ngươi đánh" Âu Dương Thần đột nhiên nghĩ đến một cái hố Đỗ Uy phương pháp, dù sao hắn biết Đỗ Uy là sẽ không dễ dàng như vậy liền để hắn đem người mang đi.

"Tốt, đem ngươi thế ngân hàng hào cho ta" Âu Dương Thần nói muốn chuyển khoản.

"Uy Thiếu, cái này tiểu tử sẽ có hay không có cái gì âm mưu, hắn nhưng là cũng âm hiểm" Mã Chí thế nhưng là ném qua Âu Dương Thần rất nhiều lần đau khổ, biết hắn lợi hại.

"Ngươi còn chưa tin ta thực lực? Không phải vậy ngươi tới?" Đỗ Uy gặp Mã Chí giống như còn chưa tin chính mình, rất là nổi nóng.

"Không phải, không phải, Uy Thiếu thực lực ta đương nhiên là yên tâm, nhất định sẽ đánh hắn mụ cũng không nhận ra hắn" Mã Chí hiện tại có thể còn không dám đắc tội Đỗ Uy, cứ việc trong lòng vẫn là có chút hoài nghi nhưng cũng không dám nói ra tới.

Mấy cái bảo tiêu đem trong bao sương hắn đồ vật đều dọn đi, tốt đưa ra địa phương tới để cho bọn họ tỷ thí."Hiện tại để ngươi nhìn một cái ta lợi hại" Đỗ Uy không kịp chờ đợi muốn xem đến Âu Dương Thần tại chính mình võ lực quỳ xuống cầu xin tha thứ tình cảnh. Nói xong, tay phải nhanh chóng nắm tay, lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế hướng về Âu Dương Thần mặt kích đánh đi qua. Theo Đỗ Uy cái này một quyền liền có thể đem Âu Dương Thần cho đánh nửa tàn. Đối mặt Đỗ Uy quyền đầu, Âu Dương Thần không nhanh không chậm đi phía trái bước một bước, tránh thoát cái này một quyền."Đền mà không trả lễ thì không hay, cũng ăn ta một quyền "

"Ba, " chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn, Đỗ Uy tay phải gãy xương. Đối mặt Âu Dương Thần cái này một quyền, Đỗ Uy không có cách nào tránh đi qua, đành phải nâng lên tay phải tới chặn, cũng may mắn là Âu Dương Thần cũng không muốn quá mức bạo lực, chỉ dùng ba phần Kính Lực.

Đỗ Uy cơ hồ không thể tin được chính mình sẽ trước tiên thụ thương, tại hắn trong tưởng tượng, hắn là Âu Dương Thần bị hắn một chiêu Phế Tài đúng, không nghĩ tới kết cục là trái lại."Uy Thiếu, ngươi không sao chứ, " nhìn thấy Đỗ Uy một chiêu liền bị thương tổn, Mã Chí nghiệm chứng chính mình phỏng đoán, nhưng lại không thể tin được, Đỗ Uy thực lực hắn là biết, rất mạnh. Thế nhưng là dễ dàng như vậy liền thụ thương, tiếp tục như vậy, còn có ai có thể trị Âu Dương Thần a. Mã Chí có chút sợ hãi, cảm thấy không nên đi gây Âu Dương Thần, hiện đang khiến cho đám lao phải theo lao.

"Tiểu tử, ngươi muốn tìm cái chết a, dám thương tổn Uy Thiếu" Đỗ Uy mấy cái bảo tiêu nhìn thấy Đỗ Uy thế mà tại chính mình mấy người bảo vệ dưới thụ thương, cái này nếu như bị hắn phụ thân biết, lấy Đỗ Tùng đối với Đỗ Uy yêu chiều, mấy người bọn hắn không chừng chịu đến cái gì trừng phạt. Chi có thể nói bảo hộ Đỗ Uy là một cái mỹ soa, bình thường có thể đi theo Đỗ Uy ăn ngon uống sướng, nhưng là nếu là Đỗ Uy chịu đến một điểm thương tổn, này mấy người bọn hắn coi như thảm. Nghĩ đi nghĩ lại liền muốn hướng lên phẩy Âu Dương Thần, tốt lấy.

"Không có việc gì, các ngươi đi xuống trước" Đỗ Uy cũng không thể để cho Âu Dương Thần xem thường chính mình, trọng điểm là Diệp Mộ Linh còn ở đây, hắn bản ý chính là muốn để cho Diệp Mộ Linh có thể tại nhìn thấy chính mình tự mình đánh bại Âu Dương Thần tình huống dưới, vứt bỏ Âu Dương Thần sau đó thích chính mình. Dạng này liền không gần như chỉ ở thân thể phương diện cũng có thể tại trong nội tâm đã kích Âu Dương Thần, đắc tội hắn Đỗ Uy cũng không phải dễ dàng như vậy liền bỏ qua hắn.

Âu Dương Thần cũng không nói chuyện, sẽ bỏ mặc Đỗ Uy mấy người bọn hắn ở nơi đó cãi nhau, đương nhiên cái này tại Đỗ Uy tâm lý cũng là Âu Dương Thần tại không nhìn hắn Đỗ Uy, căn bản là không có có đem hắn để vào mắt, nghĩ hắn Đỗ Uy từ nhỏ đến lớn, nơi đó trải qua cái này, nhất định không thể nhịn được nữa.

Điều chỉnh tốt tư thế, Đỗ Uy lại là một quyền đánh ra, lần này là hắn dùng toàn lực, Gân Cốt Tề Minh, quyền phong gào thét, chợt một nghe vào phảng phất là không khí đều bị đánh bạo, phát ra đùng đùng âm thanh. Nhìn thấy Đỗ Uy thế mà lợi hại như vậy, phát ra như thế cường đại uy lực quyền pháp, Mã Chí còn có hắn mấy cái bảo tiêu đều cho rằng cái này một quyền Âu Dương Thần cảm vô pháp ngăn cản. Liền ngay cả Đỗ Uy chính mình cũng cho là như vậy, dù sao đây là hắn Gia Truyền võ kỹ.

Ngay tại tất cả mọi người cho rằng Âu Dương Thần sẽ như lần trước một dạng né tránh thời điểm, Âu Dương Thần lại vẫn cứ không theo lẽ thường ra bài. Tay phải bất thành linh vung lên, một cổ vô cùng Đại Lực Lượng từ trong tay hắn tản ra phát ra tới, "Phanh" quyền đối với quyền, Đỗ Uy chỉ cảm giác mình một quyền giống như là đánh vào khối chì bên trên, căn bản là vô pháp đánh xuyên, phản mà chính là quyền đầu đi truyền đến nóng bỏng cảm giác, không chỉ có như thế, này Kính Lực còn tiến vào trong cơ thể hắn, phá hư hắn thân thể.

Tại tiếp nhận như thế kịch liệt đau nhức phía dưới, "A, đau nhức, đau quá!" Đỗ Uy cuối cùng nhịn không được kêu đi ra, tiếng kêu kia thật sự là thảm Tuyệt Nhân hoàn a! ! !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Cùng tiến lên thì sao

"Hiện tại chúng ta có thể đi đi" Âu Dương Thần đồng thời không cảm thấy là mình ra tay hấn quá ác, dám đối với Diệp Mộ Linh ra tay, lại thể nào cũng không tính là hung ác. Nói xong cũng nắm Diệp Mộ Linh tay muốn rời khỏi, "Đi? Đã thương Uy Thiệu còn muốn đi, lên cho ta, đánh hấn sinh hoạt không thể tự gánh vác" nhìn thấy Âu Dương Thần bọn họ thể mà còn muốn đi, một cái bảo tiêu lập tức nhảy ra lấy tay ngăn lại bọn họ đồng thời còn đối Âu Dương Thần quát lớn.

"Thế nào, Đỗ Uy, đây là muốn chơi xấu rồi, nếu ta lúc đầu cũng không tin ngươi, chỉ là tận mắt nhìn đến vẫn là khó mà tin được, chỉ có thể nói ngươi thật cũng rác rưởi" Âu Dương Thần nhẹ nhàng đẩy ra bảo tiêu tay, nhìn thấy có trở ngại cản cũng không sinh khí chỉ là quay đầu đối Đỗ Uy mỉm cười.

"Ta là nói qua thả ngươi đi, hiện tại cũng không phải ta à, không phải sao?" Nhìn thấy Âu Dương Thần này quý dị nụ cười, Đỗ Uy cảm thấy mình giống như làm gì sai, nhưng là từ nhỏ đến lớn hấn lúc nào nhận qua dạng này khuất nhục, đương nhiên hấn là sẽ không nghĩ lại cái này nếu là chính hấn tạo thành. "Đánh cho ta, ta muốn để hấn sống không bằng chết, hơn nữa còn muốn ở trước mặt hấn chơi đùa cái này Diệp Mộ Linh!" Một câu cuối cùng lời nói, Đỗ Uy cơ hồ là kêu đi ra, có thể thấy được hấn đối với Âu Dương Thần xác thực hận thấu xương.

Mấy cái bảo tiêu sớm liền chuẩn bị tốt, liền đợi đến Đỗ Uy vừa dứt lời liền xông đi lên. Xem đứng lên bọn họ cũng hấn là luyện qua, chỉ gặp hai cá nhân công Âu Dương Thần hai bên trái phải, mặt khác hai cá nhân thì là một trước Nhất Hậu. Âu Dương Thần sắc mặt bất biến, hai tay nhanh chóng thành quyền, phân biệt công kích này hai cá nhân bụng, đối với mấy cái này trợ Trụ vi ngược bảo tiêu, Âu Dương Thần có thể không có ý định lưu tình, mức độ dụng lực còn là rất lớn, chỉ là không thể tạo thành tử vong a.

"A!"

"A!"

Cùng với hai tiếng kêu thảm thiết, hai cái bảo tiêu thân hình, giống như là điều đứt dây, bay về phía Đỗ Uy cùng Mã Chí phương hướng.

"Àm! Àm!" Cơ hồ là đồng thời, hai cái thân thể trực tiếp nện tại bọn họ trên thân, bốn cá nhân ngược lại tại mặt đất, sàn nhà đều kém chút nứt, có thể thấy được Âu Dương Thần cường độ to lớn. "Muốn chết a, còn không đứng lên!" Đỗ Uy cũng là đáng thương, vốn là thương tổn không nhẹ, lại bị dạng này làm một chút, MD thật sự là muốn chết tâm đều có, cũng đối Âu Dương Thần có càng đại hận ý. Mà Mã Chí thể nhưng là cái người bình thường, bất thành linh tiếp nhận như thế Đại Lực Lượng, thân thể căn bản không chịu nổi, trên thân xương sườn đều đoạn không biết bao nhiêu cái.

"Uy Thiệu, ta, Ngã Lưu thật là nhiều máu, ta giống như sắp chết" Mã Chí trên thân Huyết Chi không được chảy ra ngoài, nhiễm thấu hấn y phục, lưu tại mặt đất, "Mã Chí, ngươi không sao chứ, ngươi đừng dọa ta à" Đỗ Uy nhìn thấy Mã Chí thể mà dạng này tình hình, cũng là dọa sợ, nói đùa nhà hấn mặc dù là không sợ Mã gia, nhưng là cũng không thể đắc tội a, huống hồ Mã Chí là tại hấn tại đây bị đánh thành dạng này, cái này vạn nhất nếu là chết, vậy hấn cha còn không phải tìm hấn liều mạng a!

"Đừng đánh, đừng đánh!" Đỗ Uy vội vàng hô to, đứng dậy vừa nhìn nguyên lai hấn hai cái bảo tiêu cũng là ngược lại tại mặt đất, "Tranh thủ thời gian đứng lên, gọi xe cứu hộ, đem Mã Chí tiễn đưa đi bệnh viện" Đỗ Uy hiện tại thật sự là hận chết Âu Dương Thần, nhưng là hôm nay là không thể lại động thủ, chỉ có thể nói là không nghĩ tới Âu Dương Thần thể mà cũng là võ giả, với lại thực lực còn mạnh như vậy. Hấn mấy cái bảo tiêu thể nhưng là ba hấn phái tại bên cạnh hấn bảo hộ hấn, cũng là Minh Kính đại viên mãn thực lực.

"Chẳng lẽ Âu Dương Thần lại là Âm Kinh cao thủ" nghĩ đến chính mình lại dám đi trêu chọc Âm Kinh cao thủ, Đỗ Uy thật sự là muốn quát chính mình mấy cái to mồm, thể nhưng là việc đã đến nước này cũng chỉ có thể là để cho hấn phụ thân đến xử lý. Nghĩ đến chính mình phụ thân Đỗ Tùng thể nhưng là Hóa Kính cao thủ, nhất thời an tâm không ít, hiện tại việc cấp bách là đem Mã Chí đưa đến bệnh viện. Cho nên hấn cũng là không thêm quan tâm Âu Dương Thần bọn họ, theo bọn họ rời đi.

"Ngươi thể nào? Bọn họ không có thương tổn ngươi đi" ra xuân quang hộp đêm, Âu Dương Thần quan tâm hỏi Diệp Mộ Linh.

"Ta không sao, bọn họ không có có thương tổn, cũng là muốn dẫn ngươi đi ra, tốt giáo huấn ngươi, nhưng là không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy" Diệp Mộ Linh một mặt sùng bái nhìn xem Âu Dương Thần. Tuy nhiên tại nhà nàng bên kia, rất nhiều tộc nhân đều so Âu Dương Thần lợi hại nhiều, nhưng là ở thời điểm này, cũng chỉ có Âu Dương Thần hầu ở bên người nàng. Diệp Mộ Linh chủ động nắm Âu Dương Thần tay, nhẹ nhàng lau đi hấn y phục thượng diện tro bụi, dịu dàng nói: "Tiền ta về nhà nhà tốt không tốt "

"Tốt" Âu Dương Thần xuất ra khăn tay ôn nhu thay nàng lau đi trên mặt mồ hôi, thâm tình nhìn xem nàng. "Loại sự tình này sẽ không lại phát sinh" nói xong đem nàng đưa về nhà.

Phảng phất là chịu chủ nhân ảnh hưởng, nguyên bản thiếu nữ phần sắc hệ đáng yêu gian phòng bây giờ lại giống như là có chút lam sắc u buồn. "Tốt, ngươi tốt tốt nghỉ ngơi, ngày mai ta tới đón ngươi đi trường học" Âu Dương Thần mặc dù là cũng muốn lưu lại, nhưng là tóm lại là không tốt. Dù sao rất nhiều chuyện vẫn là muốn chú ý hình tượng.

"A, ngươi đừng đi, lưu lại theo giúp ta tốt không tốt" Diệp Mộ Linh nhưng là có chút sợ hãi, muốn cùng với Âu Dương Thần, nói xong giữ chặt Âu Dương Thần không cho hấn rời đi. "Ngươi nhẫn tâm để cho ta một cá nhân sao "

Âu Dương Thần nguyên bản rời đi ý niệm cũng không phải là rất mãnh liệt, lại trải qua Diệp Mộ Linh như thế một giữ lại, này xóp gòn xóp gòn âm thanh ở bên tai tiếng vọng, nhất thời liền quyết định lưu lại "Tốt, vậy ta ở chỗ này cùng ngươi "

"Ừm, vậy cứ như thế quyết định, ngoan tay" Diệp Mộ Linh một mặt chờ mong nhìn qua Âu Dương Thần.

"Được rồi, ngoan tay" nhìn xem Diệp Mộ Linh trên mặt nụ cười, nàng ngây thơ cùng tính trẻ con, nàng thiện lương nàng ái tâm, đây hết thấy hết thấy đều để Âu Dương Thần từ đau lòng thích cái này cái nữ hài. Thế nhưng là Đỗ Uy bọn họ thế mà còn có thể xuống tay với nàng, để cho nàng tiếp nhận nhiều như vậy thương tổn, đây là Âu Dương Thần vô pháp dễ dàng tha thứ, cứ việc hôm nay khả năng bọn họ cũng coi là chịu đền trừng phạt, nhưng là như thế vẫn chưa đủ, hắn Âu Dương Thần có thể không phải cái gì thiện lương người, hắn có thể không điều kiện trợ giúp người khác, nhưng là tuyệt đối vô pháp làm đến đối với thương tổn tới mình thân mật người tha thứ, cái gọi là rộng có nghịch lân, chạm vào tất nhiên vong. Đối với Âu Dương Thần tới nói, Diệp Mộ Linh tuyệt đối là hắn yêu người.

"Vậy ta đi tắm trước, ngươi trước tiên ở cái này ngồi một hồi" nhìn xem Âu Dương Thần trầm tư hồi lâu, với lại dù sao là nắm tay mình, trong nhà mình, Diệp Mộ Linh có chút thẹn thùng, nói liền đem tay rút ra đi tắm rửa.

Nhìn thấy Diệp Mộ Linh chạy trời chết, Âu Dương Thần cũng là cười.

"Tí tách" nghe trong phòng tắm truyền đến âm thanh, Âu Dương Thần tâm lý ngứa, bản cũng là Tuổi dậy thì thiếu niên, đối với nữ sinh thân thể dù sao là có loại vô pháp không chế ảo tưởng, Âu Dương Thần đứng ngồi không yên, một hồi cảm chân trái khoắc lên phải chân thượng diện, một hồi lại đem đùi phải dựng bên chân trái thượng diện. Một hồi lại đứng đứng lên trong phòng đi tới đi lui.

Hắn trong đầu cũng là phảng phất có hai cái tiểu nhân ở tranh luận, bên trái cái này nói "Không thể dạng này, ta thế nhưng là thuần khiết thiếu niên, sao có thể nghĩ như vậy chứ" bên phải cái này lại nói như thế "Dù sao Diệp Mộ Linh cũng là ngươi bạn gái, ngấm lại có cái gì đại không "

Bên trái còn nói "Liền xem như ngươi bạn gái, nhưng là như thế này làm cũng là không tốt hành vi" bên phải lại phản bác "Có cái gì không tốt, cũng là ngấm lại mà thôi "

...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Mỹ diệu ban đêm

Ngay tại Âu Dương Thần xoắn xuýt hồi lâu, không biết nên làm thế nào cho phải thời điểm, trong phòng tắm âm thanh đình chỉ..... . Nếu Diệp Mộ Linh cũng là cũng xoắn xuýt, nàng không biết mình hôm nay làm sao lại to gan như vậy lưu Âu Dương Thần ở chỗ này, hơn nữa còn tại hắn tại tình huống dưới tiến vào tới phòng tắm tắm rửa, có lẽ là hôm nay phát sinh sự tình làm nàng có chút không biết làm sao, có lẽ là hồi lâu giấu trong lòng nàng tâm tình vào hôm nay Âu Dương Thần cứu nàng về sau trong nháy mắt bạo phát.

Tóm lại hôm nay phát sinh sự tình quá nhiều, nhiều đến làm nàng cảm giác được có chút hoang tưởng, loại kia tâm tình tại nàng tâm lý bắn ra, tiến tới bị phóng đại.

Tại âm thanh đình chỉ thời điểm, Âu Dương Thần vì là không cho Diệp Mộ Linh nhìn ra cái gì đến, nhanh chóng ngồi tại bên bàn đọc sách theo tay cầm lên một quyển sách đến xem. Nhưng cùng lúc trong lòng cũng là phi thường chờ mong mỹ nhân đi tắm tròng cảnh.

Cuối cùng, cửa phòng tắm mở.

Đẹp, thật sự là quá đẹp! Âu Dương Thần thế, chính mình cả đời này cho đến trước mắt chưa từng có thấy qua xinh đẹp như vậy nữ hài. Chỉ gặp Diệp Mộ Linh một bộ phần hồng sắc váy ngủ, nhìn một cái, mơ hồ có thể nhìn thấy này vú bò da thịt, thật sự là trong trắng lộ ra đỏ, riêng là trên cổ lộ ra da thịt.

Ngủ dưới quần lộ ra qua đầu gối, lộ ra tuyết trắng bắp chân, trên chân thì là ăn mặc phần sắc đáng yêu Tiểu Hùng Dế lê, xinh đẹp bàn chân nhỏ vurun ra càng là tăng thêm một chút đáng yêu.

Một đầu đen nhánh rậm rạp như thác nước tóc dài tùy ý khoắc tại trên thân, tuyệt mỹ trên dung nhan mang theo mấy Tích Thủy châu, không chỉ có là đáng yêu, càng là đáng yêu.

Thật sự là sở hữu từ cũng không có thể chuẩn xác miêu tả ra nàng đẹp, nàng là như vậy đáng yêu, trang nhã, xinh đẹp. Thật giống như cửu thiên thượng tiên nữ, đây hết thấy hết thấy đều để Âu Dương Thần say mê, nhiệt huyết sôi trào, vô pháp tự kiềm chế.

Bất thành linh adrenalin gia tốc lưu động, Âu Dương Thần chỉ cảm giác trong lỗ mũi có cái gì đồ vật chảy ra."Thần, ngươi làm sao. Ngươi làm sao đỏ mầu" Diệp Mộ Linh nhìn thấy Âu Dương Thần ngờ ngác nhìn lấy chính mình là lại hoan hỉ lại thẹn thùng, nhưng bất thành linh Âu Dương Thần liền chảy ra

máu mũi đến, vẫn là đem Diệp Mộ Linh hù đến.

"Ách, không có việc gì, chờ ta một chút liền tốt" nói xong, Âu Dương Thần vội vàng liền hướng phòng vệ sinh chạy chỗ đó đi.

"Ai, chờ một chút" Diệp Mộ Linh gấp hần đi phòng vệ sinh liền vội vàng muốn để cho hần trước tiên dừng lại, bởi vì nàng vừa mới bị thay thế y phục chính ở chỗ này để đó đây. "Hần hần là sẽ thấy a" nghĩ đến cái này Diệp Mộ Linh khuôn mặt xoát một chút liền đỏ đến lỗ tai nơi.

Chỉ gặp Âu Dương Thần chạy vào phòng vệ sinh nhanh chóng thanh tẩy một chút, không nghĩ tới cái này vừa ngẩng đầu một cái, liền thấy Diệp Mộ Linh thay đổi y phục. Âu Dương Thần tùy ý nhìn liếc một chút, lập tức liền tại tâm lý mặc niệm nói: "Phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nhìn, Tiểu Gia thể nhưng là thuần khiết người văn minh, có thể không thể làm ra như thế sự tình tới "

"Thần, người tốt không có a "

"Ách, tốt, ta lập tức đi ra" nghe được Diệp Mộ Linh đang gọi hần, Âu Dương Thần mau đem đồ vật thả lại chỗ cũ, sau đó một mặt mỉm cười đi tới. Ánh mắt lại không tự giác nhìn về phía nàng mỹ mạo khuôn mặt.

Nhìn thấy Âu Dương Thần mỉm cười, còn có xấu xa kia ánh mắt. Diệp Mộ Linh không khỏi tim đập rộn lên, phảng phất bị người phát hiện cái gì bí mật giống như. Nàng biết Âu Dương Thần khẳng định là nhìn thấy nàng y phục, cái này khiến Diệp Mộ Linh Tâm tình càng thêm chập trùng không chừng.

"Đây là ta áo ngủ, người đi tắm trước, sau đó tập hợp tập hợp nhất xuống đi "

"Người để cho ta mặc cái này?" Âu Dương Thần một trận phiền muộn, chỉ gặp Diệp Mộ Linh đưa nàng một kiện tử sắc váy ngủ đưa cho Âu Dương Thần, để cho hần chấp nhận một đêm.

"Thật sự là trong nhà cũng không có nam sinh áo ngủ a, người liền thích hợp xuyên một chút thôi" Diệp Mộ Linh làm cái mặt quỷ nói ra.

"Vây được rồi, đây có phải hay không là người xuyên qua à" Âu Dương Thần nói xong cũng cảm váy ngủ tiến vào phòng tắm, "Hắc hắc, đại không ta liền mặc nội khố ra ngoài liền tốt, cái này váy ngủ ta cũng không xuyên" Âu Dương Thần lẩm bẩm, nói xong cảm váy ngủ cảm đứng lên nghe, "Ừm, quả nhiên là có cổ mùi thơm, chẳng lẽ là mùi thơm cơ thể?"

Mà Diệp Mộ Linh lúc này thì là đứng tại trên ban công, nhìn xem Mãn Thiên Tinh Tinh, nghĩ đến một hồi Âu Dương Thần mặc vào váy ngủ bộ dáng, không khỏi cười ra tiếng.

"Ha ha, nghĩ gì thế, vui vẻ như vậy!" Âu Dương Thần bất thành linh tại Diệp Mộ Linh sau lưng đập nàng một chút, quái khiếu mà nói. Nhưng làm Diệp Mộ Linh bị dọa cho phát sợ.

"Không, không có gì, người làm sao nhanh như vậy à" Diệp Mộ Linh quay về một câu, quay người lại nhìn thấy Âu Dương Thần thể mà không có mặc váy ngủ có hơi thất vọng, nhưng nhìn gặp hần chỉ mặc một bộ nội khố, cường tráng thân thể trần trụi bên ngoài, mặc dù hần không phải loại kia Hoa Si - mê gái (trai) nữ sinh, thể nhưng là nhìn thấy Âu Dương Thần này đều đều tinh tế bắp thịt cũng là không tự giác liền bị hấp dẫn lấy, ai bảo Âu Dương Thần tu luyện là Vô Cực Huyền Thể quyết đâu, bộ này tu luyện bí quyết làm cho Âu Dương Thần dáng người thật thị phi thường hoàn mỹ, không phải cái gọi là loại kia tập thể hình huấn luyện tên cơ bắp, cũng không phải trời gả không chặt lực lượng thư sinh yếu đuối, mà chính là một cái nhìn qua bề ngoài đồng thời không cái gì lực lượng, mà thực tế trong thân thể ẩn giấu đi cực đại năng lượng người.

Diệp Mộ Linh cái này có thể còn là lần thứ nhất nhìn thấy nam sinh thân thể, cái này khiến nàng cũng không thích ứng, có chút không dám nhìn. Tâm lý nhưng lại có chút muốn nhìn "Người làm sao không mặc váy ngủ a, nhiều như vậy không tốt "

"Có cái gì không tốt, người không vui sao?" Âu Dương Thần có lòng muốn muốn trêu chọc dưới nàng, hơn nữa còn cố ý xếp đặt ra loại kia triển lãm lực lượng tư thế.

"Ừm, người thật sự là quá xấu, ta không để ý tới người, ta đi ngủ" Diệp Mộ Linh thật sự là đầu bắt quá hần liền lấy cớ nói muốn ngủ.

"Đừng nha, vậy ta ngủ cái nào a" Âu Dương Thần cười hắc hắc.

"Người à, người ngủ ra đất ngủ rồi, không phải vậy người còn muốn thế nào" Diệp Mộ Linh nở nụ cười xinh đẹp, giả bộ như không nhìn thấy Âu Dương Thần về mặt vô tội.

"Ách, được rồi" gặp Diệp Mộ Linh là hạ quyết định quyết tâm, Âu Dương Thần cũng chỉ đành là đồng ý, liền cầm lấy Diệp Mộ Linh cho chặn mền ngủ tại mặt đất.

Ngoài cửa sổ đèn đuốc vẫn như cũ thông minh, trên đường ánh đèn thỉnh thoảng lóe ra, trên trời chằm nhỏ tại nỗ lực nháy mắt, giống như là tại đáp lại mặt đất cầu nguyện mọi người. Tại cái này thành thị bên trong, phảng phất hết thấy cũng là giống như ngày thường bình tĩnh. Chỉ là đối với Âu Dương Thần tới nói nhưng là cái đêm không ngủ.

Một giờ đêm nhiều, Diệp Mộ Linh đã là ngủ, thể nhưng là Âu Dương Thần có thể sẽ không có dễ dàng như vậy ngủ, tại cái này yên tĩnh đều có thể nghe thấy Diệp Mộ Linh hô hấp trong đêm, mặc dù là một mảnh đen nhánh, nhưng đối với Âu Dương Thần tới nói lại năng lượng có thể xem cái đại khái, vừa nghĩ tới Diệp Mộ Linh này tuyệt diệu đáng người, mỹ lệ dung nhan. Âu Dương Thần chỗ nào có thể ngủ được. Âu Dương Thần ở nơi đó lật qua lật lại cũng là không chế không nổi trong lòng mình suy nghĩ. "Không được, nếu không ta liền đi nhìn một chút, liền nhìn một chút?"

Chỉ gặp Âu Dương Thần thật sự là không thể chịu đựng được, đứng dậy đi vào Diệp Mộ Linh bên giường, nhìn xem nàng ngủ say lúc đáng yêu khuôn mặt, đỏ tươi bờ môi, nhìn không được liền muốn hôn đi, chỉ gặp bọn họ chỉ gặp khoảng cách càng ngày càng gần, từng chút từng chút, cuối cùng tiếp cận, phảng phất lại là chạm đến.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Này một hôn phong tình

Nhẹ nhàng nhẹ nhàng...

Hôn lên Diệp Mộ Linh trên môi, Âu Dương Thần không biết đó là cái gì tư vị, không cách nào hình dung nhưng lại là như thế mỹ hảo. Phảng phất là Chocolate này điểm điểm tư vị, lại hoặc là ưu chua sữa như vậy êm ái. Tóm lại tuyệt không thể tả. Âu Dương Thần trong say mê vô pháp tự kiềm chế, nhưng là hắn không biết là Diệp Mộ Linh sớm tại hắn đi đến bên giường lúc đã tỉnh lại.

Diệp Mộ Linh không biết làm sao bây giờ mới tốt, liền bị Âu Dương Thần hôn, nàng vốn là muốn đẩy ra Âu Dương Thần, nhưng là cái này cảm giác, cái này vị đạo đồng dạng làm nàng mê muội, hăm sâu bên trong. Có lẽ loại này lãng mạn sự tình cũng là sẽ vô sự tự thông, Âu Dương Thần càng hôn càng nặng, tay hắn cũng là không tự giác tại nàng trên thân du tẩu, bị hắn hôn mê lý, Diệp Mộ Linh cũng là tự nhiên đáp lại hắn.

Hai người tiếng hít thở càng ngày càng nặng, Âu Dương Thần chỉ cảm giác mình trong cơ thể có một đám lửa tại đốt, muốn phát tiết ra ngoài. Mà Diệp Mộ Linh thì là sắp vô pháp hô hấp. Điều này cũng làm cho nàng tỉnh táo lại, Diệp Mộ Linh dùng lực đẩy ra Âu Dương Thần. "Ách, thật xin lỗi, " Âu Dương Thần lúc này cũng là cảm thấy vừa rồi cử động có chút xúc động, mặc dù hắn hiện tại có loại bỏ nhào Diệp Mộ Linh xúc động.

"Không phải như vậy, ta không có quái ngại, chỉ là chúng ta hiện tại còn không thể làm loại chuyện đó" Diệp Mộ Linh cũng không phải sinh khí, bọn họ bản cũng là ngầm sinh tình cảm. Chỉ là bởi vì Diệp Mộ Linh tự thân đặc thù thể chất, nàng hiện tại là không thể thất thân.

"Ách, là ta quá mạnh động, ta có chút sốt ruột" thanh tĩnh hạ xuống Âu Dương Thần cũng là ý thức được chính mình sai lầm, vạn nhất thật làm loại chuyện đó, hiện tại Âu Dương Thần còn không có một chút thành tựu, hắn cũng không biết nói như thế nào đi gánh chịu phần này trách nhiệm. Âu Dương Thần cố nén chính mình xúc động, ép buộc chính mình không còn không muốn loại chuyện đó.

Tại hiện ở cái này Sơ Trung Học Sinh học sinh cấp ba rất nhiều đều không phải là xử nữ thời đại, Diệp Mộ Linh cũng không phải cái gì Tiểu Bạch, nhìn xem Âu Dương Thần nhăn khổ cực như vậy, nàng cũng là có chút điểm áy náy tâm lý. "Nếu không, ta giúp ngại lấy ra a" vừa nói ra câu nói này, Diệp Mộ Linh liền hối hận, nàng là quá yêu Âu Dương Thần, không đành lòng nhìn xem hắn khổ cực như vậy, thế nhưng là nàng bản thân lại là như vậy thẹn thùng, muốn nàng làm ra dạng này sự tình tới. Cũng là làm khó nàng.

"Cái gì? Ngươi..." Âu Dương Thần nhất định không thể tin được chính mình lỗ tai, hắn tưởng rằng nghe lầm, thế nhưng là nhìn thấy Diệp Mộ Linh đối với hắn gật gật đầu, hắn thật sự là mừng như điên, đồng thời lại phi thường cảm động. Hắn biết Diệp Mộ Linh là rất đơn thuần thẹn thùng, muốn để nàng làm ra loại này quyết định, nàng thật sự là thích vô cùng hắn.

Tại Diệp Mộ Linh không ngừng nỗ lực dưới, "Hô" Âu Dương Thần rốt cục phát tiết ra ngoài, thở dài một hơi. Âu Dương Thần đầy mắt ý cười nhìn xem đang tại thanh lý Diệp Mộ Linh, trong mắt tràn ngập yêu say đắm. Cái này cũng là hắn nữ nhân, hắn muốn dùng một đời đi thủ hộ nữ nhân.

"Hừ"

"Ngươi thật sự là một cái đại bại hoại" Diệp Mộ Linh thẹn thùng không thôi.

Đi qua như thế một phen giằng co, hai cá nhân đều có chút mệt mỏi, Âu Dương Thần liền muốn quay về chính mình ngã ra đất nghỉ bên trên nghi ngại, vừa định xuống giường, Diệp Mộ Linh nhưng là lôi kéo hắn, dùng thường nhân cơ hồ nghe không được âm thanh nói "Chúng ta ngủ chung đi, tuy nhiên ngại nhưng không cho lại động hồng tâm tư" nói xong cũng cúi đầu xuống.

"Yên tâm đi, ta thế nhưng là cũng thuần khiết, ngại phải tin tưởng ta" nghe thấy Diệp Mộ Linh lời nói, Âu Dương Thần thế nhưng là trong nháy mắt liền bò lên giường, tại Diệp Mộ Linh bên phải nằm xuống, vừa cười vừa nói.

Nhìn thấy Âu Dương Thần này một bộ giả bộ như cũng thuần khiết bộ dáng, lại nghĩ tới vừa mới hắn biểu hiện, Diệp Mộ Linh nhìn không được cười.

"Ngươi cười cái gì, còn dám chê cười ta, xem ta như thế nào thu thập ngại" Âu Dương Thần gặp nàng thế mà còn dám cười hắn, ngồi đứng lên cào nàng ngứa.

Diệp Mộ Linh là có chút sợ cái này, đành phải cầu xin tha thứ."Ta sai, tha ta a "

"Được rồi, gặp người thái độ coi như đoan chính, liền bỏ qua người" Âu Dương Thần cười hắc hắc.

Như thế nháo trò, Diệp Mộ Linh rốt cục nhìn không được, ngủ thật say. Nhìn xem mặt nàng bàng, nghe nàng trên thân mùi thơm cơ thể, Âu Dương Thần cảm giác hết thấy cũng là như vậy hoang tưởng, trước đây không lâu hắn vẫn là một cái gì đều không phải là Điều Ti, hiện tại không chỉ có học tập thành tích tốt như vậy, hơn nữa còn có được xinh đẹp như vậy nữ hài."Tất nhiên thượng thiên cho ta cơ hội, như vậy ta muốn tóm chặt lấy, đồng thời nỗ lực làm đến Nhân Thượng Nhân" cái này ban đêm, Âu Dương Thần muốn rất nhiều, liên quan tới lý tưởng, liên quan tới tương lai, liên quan tới thân nhân, liên quan tới sự nghiệp.

Cảm sạch Thần tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu tiến gian phòng thời điểm, Âu Dương Thần liền tỉnh, nhìn bên cạnh mỹ lệ bộ dáng, hắn cảm thấy tất cả mọi thứ cũng là đáng giá, hắn muốn càng thêm nỗ lực. Phải biết quý trọng đây hết thấy.

Bất thành lĩnh, Diệp Mộ Linh mí mắt động động, cảm giác nàng sắp tỉnh, Âu Dương Thần lại vội vàng nằm xuống, làm bộ ngủ. Diệp Mộ Linh ngẩng đầu, nhìn xem Âu Dương Thần này khuôn mặt tuần tú, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hắn, càng là làm cho Diệp Mộ Linh Tâm động. Nàng nhẹ nhàng ôn nhu tại Âu Dương Thần trên mặt hôn một chút, hôn xong sau khi khuôn mặt liền đỏ "Diệp Mộ Linh a, Diệp Mộ Linh người thật đúng là một cái..." Lúc này lại nhìn thấy Âu Dương Thần khoe miệng hơi hơi giương lên, cái nào còn không biết hắn đã tỉnh.

Diệp Mộ Linh nhất thời liền muốn xuống giường chạy mất, thế nhưng là nàng sao có thể nhanh hơn Âu Dương Thần đây. Âu Dương Thần đưa tay liền kéo lại tay nàng, hơi hơi một dùng lực, nàng chính là té ở trong ngực hắn."Hôn ta, ta nhưng là muốn người thân trở về" Âu Dương Thần nhìn xem ánh mắt của nàng liền hôn đi, hôn lâu, rồi mới.

"Hừ" Diệp Mộ Linh chính là chạy đi.

Nhìn xem nàng thân ảnh, Âu Dương Thần cười.

Đi tại đại trường học trên đường, Diệp Mộ Linh vẫn có chút phiền muộn, mà tại Diệp Mộ Linh hầu hạ dưới mặc y phục Âu Dương Thần, hiện tại tâm tình thế nhưng là vô cùng tốt. Nghĩ đến vừa mới Ngô mục nhìn thấy Âu Dương Thần từ Diệp Mộ Linh trong phòng đi ra thời điểm, này kinh ngạc biểu lộ, hắn nhìn không được liền cười ra tiếng.

"Còn cười, đều tại người, ai bảo người không tránh đứng lên "

"Cái này cái nào có thể trách ta a, ta làm sao biết" nghe thấy Diệp Mộ Linh oán trách âm thanh, Âu Dương Thần thì là quả quyết lựa chọn chết không thừa nhận.

Cứ như vậy một đường cãi nhau, bọn họ đến ban cấp bên trên.

Bọn họ xem như tới tương đối trẻ, may mắn là không có cái gì người nhìn thấy bọn họ là một đứng lên trường học. Không phải vậy trường học thăm mền Diệp Mộ Linh người nhiều như vậy, mọi người nước bọt đánh giá Kế Đô có thể đem Âu Dương Thần cho chìm

Lớp học phần lớn người đều đã là tại sách, Văn Khoa nha, cần sau lưng đồ vật vẫn là thật nhiều. Thậm chí rất nhiều người đều lên đặc biệt sớm, sau đó tới phòng học thư xác nhận, chính là vì có thể thi bên trên một cái tốt đại học, về sau năng lượng có tốt tương lai. Thế nhưng là cái này giống như Âu Dương Thần cũng không có quá Đại Quan Hệ, bởi vì hắn có thể là có thể đã gặp qua là không quên được, trong sách vở những cái kia muốn công hắn đã sớm sau lưng tốt, thế nhưng là Diệp Mộ Linh không được, cho nên tiến phòng học, vì là duy trì tốt thành tích, Diệp Mộ Linh vẫn là nỗ lực tại học tập.

Âu Dương Thần mặc dù là rất muốn cùng Diệp Mộ Linh nói chuyện phiếm, thế nhưng là tại trong lớp vẫn là muốn điều thấp một điểm, dù sao trường học vẫn là quy định không cho phép nói chuyện yêu đương, hắn cũng không muốn ảnh hưởng Diệp Mộ Linh. Thế nhưng là Âu Dương Thần lại rất là nhàm chán, có lòng muốn tìm một chút chuyện làm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Mã Chí phụ mẫu

Viên Xuân thành phố đệ nhất nhân dân bệnh viện, 606 phòng bệnh.

Trong phòng tràn ngập gay mũi mùi nước thuốc. Một tấm trên giường bệnh nằm một cái sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc nào thiếu niên. Trên thân quần đầy băng vải, một vòng một vòng vây quanh, rất giống cái Xác Ướp. Bình lớn được thủy liên tục đưa vào thiếu niên trong cơ thể, thế nhưng là

thiếu niên lại thỉnh thoảng hô đau, đồng thời liên tục ho khan.

Có lẽ có người đã đoán được thân phận của hắn, là, không có sai, cũng là Mã Chí!

"Cái này đến là ai làm, đem con trai của ta đánh thành dạng này, còn có hay không vương pháp!" Giường bệnh bên cạnh một người mặc váy thiếu phụ. Dung mạo của nàng coi như mỹ lệ, nhưng là cặp kia mắt phượng toát ra mấy phần vũ mị phong tao. Có lời có lờn thân thể, ăn mặc diễm lệ bộ váy, trước ngực to lớn làm lòng người động. Nàng cũng là Mã Chí mẫu thân —— Hoàng Quỳnh Phương. "Tìm tới hung thủ, ta muốn để hắn sống không bằng chết" nàng giận không kềm được hô.

"Người liên yên tĩnh sẽ đi, nhi tử sự tình ta sẽ xử lý" một cái khác tai to mặt lớn, thân thể cường tráng, vóc dáng ngược lại là rất cao trung niên nam tử nói ra. "Chuyện này còn cần điều tra, dám làm ra loại sự tình này, người kia khả năng có cái gì bối cảnh "

"Mã Hắc, người đến có còn hay không là cái nam nhân, nhi tử đều bị người đánh thành dạng này người còn sợ hãi rụt rè" Hoàng Quỳnh Phương nghe xong Mã Hắc lời nói liền khí, nàng bình thường yêu thương vô cùng Mã Chí, nhất định cũng là ngấm trong miệng sợ hóa, nâng ở trong lòng bàn tay sợ rơi. Nơi đó bỏ được đánh hắn, Mã Chí muốn cái gì nàng liền cho hắn chuẩn bị cái gì. Mã Chí năng lượng làm thành dạng này, cũng là có nàng yêu chiều nhân tố tại. Bây giờ thấy Mã Hắc thế mà còn uất ức như thế, liền nói "Tốt, người không dám, vậy ta đi, ta vì là nhi tử lấy lại công đạo "

"Đồng đồng đồng "

Vừa lúc lúc này tiếng đập cửa vang lên, cũng là hơi hóa giải một chút gian phòng bên trong không khí khẩn trương. Thế nhưng là vừa nhìn là Đỗ Uy phụ thân Đỗ Tùng, Hoàng Quỳnh Phương liền không cao hứng, nàng thế nhưng là biết nhà mình nhi tử là tại đó giúp trên địa bàn bị người đánh thành dạng này, cứ việc việc này không phải hắn đỡ giúp làm, thế nhưng là nhi tử xảy ra chuyện thời điểm Đỗ Uy thế nhưng là tại, sẽ bỏ mặc người khác cầm Mã Chí đánh thành dạng này, Hoàng Quỳnh Phương năng lượng không khí đi! Thế là đem đầu chuyển hướng một bên, không để ý bọn họ.

"Đỗ huynh, có thể tới nhìn ta nhà Chí Nhi, thật sự là hắn vinh hạnh a" Mã Hắc thấy một lần lão bà của mình như thế không lý trí, cũng là không thể làm gì, nhưng là tốt xấu người ta cũng là đến xem nhi tử, cũng không thể cứ như vậy gạt sang một bên a!

"Mã huynh khách khí, ta lần này là mang theo Đỗ Uy tới chịu nhận lỗi" Đỗ Tùng biết hôm nay là tới làm tôn tử, cũng là không so đo Hoàng Quỳnh Phương hành vi, dù sao cũng là con trai mình có lỗi phía trước. Với lại mẹ nàng nhà lợi hại như vậy, bằng không hắn cũng không thêm nghĩa nàng. "Mã Chí cùng ta mà Đỗ Uy tại cái kia xuân quang hộp đêm chơi đùa, không ngờ, Mã Chí nhưng là ở nơi đó thu đến thương tổn, đây là chúng ta đỡ giúp trách nhiệm, ta sẽ cho các người một cái hài lòng trả lời chắc chắn, còn không mau hướng về người Mã thúc thúc cùng Hoàng a đi xin lỗi "

Đỗ Tùng không hô là trên giang hồ lăn lộn nhiều năm như vậy nhân vật, lời này nói là giọt nước không lọt, để cho người ta sinh không nổi căm ghét căm giận.

Nghe Đỗ Tùng những lời này, Hoàng Quỳnh Phương phụ phụ sắc mặt cũng rốt cục tốt đi một chút, hiện tại trọng yếu nhất tìm tới hung thủ vì là Mã Chí báo thù, hắn đều có thể phóng tới đăng sau tới nói.

"Đỗ Uy a, cái này người có thể hay không đem ngày đó tình huống nói một chút, chúng ta cũng là cần hiểu biết một chút tình huống" Hoàng Quỳnh Phương kèm chế lừa giận trong lòng, nói với Đỗ Uy.

Đỗ Uy mắt nhìn Đỗ Tùng, gấp hắn gật đầu mới đưa sự tình chậm rãi nói đến, đương nhiên bọn họ lừa mang đi Diệp Mộ Linh sự tình liền bị hắn tự động tình lược, chỉ nói là bọn họ đang tại 202 trong bao sương chơi, bất thành linh Âu Dương Thần liền xông tới, võ công rất cao, không chỉ có hắn đánh không lại, liền ngay cả hắn bốn cái bảo tiêu cùng tiến lên đều bị Âu Dương Thần đánh ngã, mà Mã Chí cũng là bị thương tổn.

Tại Đỗ Uy thuyết pháp bên trong đâu, cũng là bọn họ đều là người bị hại, Âu Dương Thần là một cái cũng bạo lực người, không nói lời gì liền đem bọn hắn đánh một trận, bọn họ thật sự là phi thường ủy khuất.

"Thật sự là to gan lớn mật, dám vô duyên vô cớ liền đem Chí Nhi đánh thành dạng này" nghe Đỗ Uy kể ra, Hoàng Quỳnh Phương thật sự là nộ khí trùng thiên a, tại Viên Xuân thành phố trên vùng đất này, lấy bọn họ Mã gia, còn có người nào dám dạng này vô duyên vô cớ đánh Mã gia người. Cho nên lại hỏi Đỗ Uy một chút "Người vừa mới nói hắn là Viên Xuân trung học một cái học sinh, hơn nữa còn cùng Chí Nhi tại chung lớp đúng không "

"Được"

"Liền một cái học sinh, liền dám hạ dạng này tay, chẳng lẽ hắn có cái gì bối cảnh hay sao? Thế nhưng là Viên Xuân thành phố cũng không có họ Âu Dương nhân vật lợi hại hoặc là gia tộc a" Mã Hắc tự nhủ.

"Đừng quản, ta nhìn hắn cũng chính là một cái bình thường người, cũng không có cái gì hậu trường" Hoàng Quỳnh Phương đã là không kịp chờ đợi muốn vì là Mã Chí báo thù.

"Nếu hắn có thể là một cái Âm Kinh võ giả, không phải vậy lời nói là không thể nào đánh bại dễ dàng ta tự mình vì là uy mà chọn lựa bảo tiêu" Đỗ Tùng ở một bên nhắc nhở. "Tuy nhiên các người yên tâm, ta đã phái ta đỡ giúp tam trưởng lão tự mình đi bắt hắn, tin tưởng tới nay Âu Dương Thần tiểu tử kia liền có thể tùy ý các người xử trí "

"Đỗ huynh quả nhiên là hành động nhanh chóng a, vậy chúng ta liền đợi đến người tốt tin tức" Mã Hắc phụ phụ lẫn nhau nhìn một chút, sau đó liền giữ im lặng. Đỗ Tùng tại 606 trong phòng bệnh lại chờ đợi một hồi sau đó liền rời đi.

12A1, lớp Anh ngữ.

Hôm nay Lâm Nhã tựa hồ là càng xinh đẹp hơn, tâm tình tốt giống cũng là rất không tệ, lại là mang theo mỉm cười tiến đến, cũng đối dù sao cũng là ban một thoáng qua ban 6, nàng cũng sẽ không ở bên trái dung trước mặt mắt mặt, ngược lại là trào phúng trở lại. Đương nhiên những này nàng cũng sẽ không quên là Âu Dương Thần công lao, cho nên một tiết lớp Anh ngữ điểm tám lần Âu Dương Thần tên, để cho hắn đứng lên trả lời vấn đề.

Những đề mục kia Âu Dương Thần đương nhiên sẽ làm, thế nhưng là Âu Dương Thần ngại phiền a, hắn còn muốn đi học ngủ một hồi đầu, dù sao tối hôm qua ngủ được thật sự là không thể nào tốt. Gọi là nơi nào có áp bách, chỗ nào liền có phản kháng. Âu Dương Thần cũng không phải cái gì lương thiện, tất nhiên Lâm Nhã không cho hắn ngủ, hắn cũng liền thật sự là không ngủ, chẳng qua là cả tiết khóa, Âu Dương Thần ánh mắt căn bản cũng không có rời đi Lâm Nhã trên thân, cổ kia có Xuyên Thấu Tinh ánh mắt phảng phất là có được một loại nào đó ma lực, khiến cho Lâm Nhã toàn thân không được tự nhiên. Nàng cảm giác Âu Dương Thần ánh mắt tựa như là có thể xuyên thấu nàng y phục.

Một tiết khóa liền tại bọn hắn lẫn nhau đấu tranh bên trong kết thúc. Tiếng chuông tan học vừa tiếng nổ, Âu Dương Thần liền muốn đi ra ngoài. "Âu Dương Thần, đến phòng làm việc của ta tới một chút" không ngờ Lâm Nhã âm thanh vang lên.

"Ách, không phải đâu, còn không buông tha ta "

"Âu Dương, ngươi có phải hay không làm cái gì có lỗi với Lâm lão sư sự tình a, ai, thật sự là sai lầm a" Lưu Phong một bộ người tự cầu phúc ánh mắt.

"Đúng vậy a chuyện gì xảy ra a" Diệp Mộ Linh cũng là có chút điểm hiếu kỳ.

"Không có việc gì, nàng cũng là muốn ta" Âu Dương Thần cảm giác mình là chơi với lừa a.

"Thật sao?" Quả nhiên lời này bị Lâm Nhã nghe được.

Âu Dương Thần xoay người chạy, tới trước Lâm Nhã vẫn phòng đợi nàng.

"Cái kia, Lâm tỷ tới tìm ta là chuyện gì a, đến, uống chén trà" Âu Dương Thần rót chén trà ninh nọt nói ra.

"Không có gì, chính là tỷ tỷ của người Tư Mộng nghe nói người bây giờ thành tích rất tốt, sau đó muốn ta nói với người một tiếng, nàng ăn tết sẽ trở về, muốn người tiếp tục cố gắng" Lâm Nhã một mặt cười nhìn xem Âu Dương Thần.

"Nguyên lai là cái này a, vậy người đang đi học thời điểm như vậy đùa giỡn ta "

"Ta vui lòng a, người năng lượng bắt ta thế nào" nhìn thấy Âu Dương Thần một mặt phiền muộn, Lâm Nhã ngược lại là cười rất vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đỗ Hải đột kích

Ban đêm mười một giờ, bên đường Nghệ Hồng Đăng lấp lóe liên tục, trên đường xe hơi như nước chảy. < . AI YouS Hen. Co m . Lui tới đám người liên tục biến hóa.

"Thật sự là, Triệu Mạn Nhu cô nàng này làm sao bất thành linh đi Mộ Linh nhà ở làm gì, hại ta cũng không thể đi nhà nàng" tiện tay hái một mảnh bên đường lá cây, Âu Dương Thần vừa đi vừa nói thầm lẩm, rất là phiền muộn bộ dáng. "Xem ra, người diên còn không có hoàn toàn cảm Triệu Mạn Nhu cảm xuống a, ta thúc thúc hắn thêm chút sức, không phải vậy lời nói lẩm không phải quấy rầy ta cùng Mộ Linh gia tăng cảm tình nha." Mặc dù là hôm qua cũng không có làm loại sự tình này, nhưng là đối với một cái huyết khí phương cương mà thuần khiết thiếu niên tới nói, hôm qua đã là đối hắn có không có cái nào lớn hơn sức hấp dẫn, hôm nay bị Triệu Mạn Nhu làm thành như vậy, Âu Dương Thần thật sự là phiền muộn.

Cái này không đồng nhất tan học cũng là đành phải một thân một mình người về nhà. Bất tri bất giác cách hắn nhà đã là không xa, với lại vì là ham tiện nghi, Âu Dương Thần đất cho thuê mới là cũng vắng vẻ hơn nữa còn rất nghèo địa phương. "Móa, đường này đèn có hồng, hôm trước thời điểm không cũng còn tốt thật sao! Loại địa phương này đồ vật thật đúng là không có gì bảo chứng" đi tới đi tới liền hắc, Âu Dương Thần sờ mũi một cái, nhin không được phàn nàn một chút.

"Hô"

Bất thành linh một trận kinh phong từ Âu Dương Thần bên trái gào thét mà đến, mắt thấy là phải đánh trúng cánh tay hắn, Âu Dương Thần rốt cục kịp phản ứng, thuận thế lóe lên, né qua một trào này. Tập trung nhìn vào, nguyên lai là một người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn, dáng người cường tráng trung

niên nam tử. Cánh tay hấn sợ là to hơn cả bắp chân người thường, giữ lại đầu trục, ánh mắt phi thường hung ác. Vừa mới cũng là hấn muốn bắt lấy Âu Dương Thần.

"Người là ai, tại sao phải tập kích ta" bị người trước cửa nhà tập kích, Âu Dương Thần hóa không đánh một chỗ đến, hỏi.

Trung niên nam tử cũng chính là Đỗ Tùng phái tới bắt Âu Dương Thần tam trưởng lão —— Đỗ Hải. Hấn chẳng những là Đỗ Tùng thân tín, hơn nữa còn là Âm Kinh đại viên mãn cao thủ, trên tay công phu. Hấn thấy, vừa mới này một chút đủ để bẻ vụn Âu Dương Thần cánh tay, không nghĩ tới thể mà bị Âu Dương Thần tránh thoát đi, cái này khiến hấn rất là khó chịu.

"Tiểu tử, thức thời một chút liền đi với ta một chuyến đi, ai bảo ngươi gây không nên dây vào người." Đỗ Hải vẫy vẫy tay, dùng nhãn thần hung ác nhìn xem Âu Dương Thần, nói ra. "Nếu như, ngươi bây giờ chính mình ngoan ngoãn cùng ta trở lại lời nói, còn có thể ăn ít một chút khổ "

"Đại Cá Tù, ngươi là hôm nay đi ra ngoài nào tử bị môn chen, vẫn là vong uống thuốc, một câu nói liền muốn để cho Tiểu Gia thức thù chịu trời, ngươi cho ta ngốc a" Âu Dương Thần khinh thường nhìn xem Đỗ Hải, lông mày nhướn lên, trêu đùa nói ra. "Đánh thắng ta, hôm nay liền bồi ngươi đi một chuyến, bằng không lấy ở đâu cái nào đợi đi "

Nghĩ hấn Đỗ Hải, ngày bình thường cái nào không phải đối với hấn cung kính kính, hôm nay ngược lại tốt, bị một cái mùi mấy tuổi thiếu niên gọi thành Đại Cá Tù không nói, còn bị mắng thành như thế. Đỗ Hải hóa khí lập tức liền lên đến, "Tiểu tử, hôm nay không cắt ngang ngươi một cái chân, đại gia ta theo họ ngươi." Nói xong cũng tay phải thành trào, như điều hầu hướng phía Âu Dương Thần nhào tới.

"Mới không cần ngươi cùng ta họ đâu, ta không có ngươi đàn như vậy nhi tử." Âu Dương Thần cười ha ha, sau đó lại là vận chuyển lên Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp, lấy hấn bây giờ cấp độ nhập môn thân pháp, ngang cấp không có tu luyện thân pháp võ giả trên cơ bản không đụng tới hấn. Âu Dương Thần tránh thoát Đỗ Hải một trào này về sau, thừa dịp hấn tại quán tính phía dưới còn chưa dừng chân thời điểm, một quyền đột nhiên đánh vào Đỗ Hải ở ngực, chỉ nghe thấy phanh một tiếng, ngũ nhô một bên vách tường vỡ tan, cục gạch tứ phân ngũ liệt. Rơi là tả trên đất.

Đỗ Hải chỉ cảm thấy chính mình hô hấp khó khăn, "PHỐC" một ngụm máu nhịn không được phun ra ngoài, cổ nén chính mình đau xót, hấn đứng lên, dùng tay áo xóa đi bên miệng vết máu, phần nộ ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Âu Dương Thần.

Âu Dương Thần bị hấn thấy được không tự tại, nói. "Ta cũng không tốt này một cái, nhìn ngươi cũng là đáng thương. Tiểu Gia cũng liền lòng từ bi buông tha ngươi, ngươi đi đi "

"Không được, ta muốn dẫn ngươi trở lại" Đỗ Hải cũng muốn rời đi a, thể nhưng là nếu như không có cảm Âu Dương Thần mang về, còn không biết Đỗ Tùng sẽ làm sao bảo chế hấn đây. "Đây đều là ngươi bức ta, nói Đỗ Hải từ trong túi xuất ra một hạt màu trắng Viên Viên thuốc tới.

Nhìn xem Đỗ Hải bất thành linh xuất ra một hạt thuốc đến, Âu Dương Thần cho là hấn là muốn không ra muốn tự sát, thế là hô to "Ai, ngươi muốn làm gì, không đến mức như thế liền muốn không ra a "

"Nghĩ quẩn? Tiểu tử ngươi biết đây là cái gì ư? Đây chính là ta ba năm trước đây trong lúc vô tình đạt được Phí Huyết Đan, ăn liền có thể tăng cường công lực, lần này ta nhìn ngươi còn có chết hay không." Đỗ Hải cũng là không có cách nào, cái này Phí Huyết Đan mặc dù là có thể tăng cường công lực, nhưng là dùng qua về sau, võ giả sẽ rơi xuống một cái cấp bậc. Cho nên hấn mới là lưu đến bây giờ mới dùng.

"Nếu không cần thiết a, chúng ta lại không có cái gì Đại Cừ, cần gì phải dạng này làm cho ngươi chết ta sống đâu, " Âu Dương Thần thể nhưng là không muốn tìm cho mình phiền phức, Đỗ Hải nếu là ăn một lần thuốc này, cái kia chính là tương đương với Tử Thù, đây cũng không phải là hấn muốn. Hấn nhìn xem Đỗ Hải mỉm cười nói. "Người bình tĩnh một chút, mới hảo hảo ngâm lại thôi "

Nói đến Đỗ Hải khả năng cũng là có chút điểm hối hận, cảm thấy mình quá mạnh động. Thế nhưng là cứ như vậy bị một cái tiểu tử giáo huấn, hơn nữa còn luôn ồm ồm. Thật sự là khiến cho hấn không có tồn nghiệm "Đây là ngươi bức ta, a" Đỗ Hải trong cơn tức giận liền cho nuốt vào, chỉ gặp hấn trên thân nổi gân xanh, đồng tử phóng đại, trên thân khí thế cũng là dần dần phóng đại, cảm thụ được trong cơ thể lực lượng cường đại, Đỗ Hải tạm thời cảm Phí Huyết Đan hại ra cấp quên mất. Hiện tại hấn chỉ muốn thật tốt giáo huấn một chút Âu Dương Thần.

Nhìn xem Đỗ Hải trên thân biến hóa, Âu Dương Thần cũng là kinh hãi không thôi, cứ việc tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa, hấn là biết đan dược tồn tại, hơn nữa còn biết đan dược đối với võ giả trợ giúp cực độ. Nhưng là tận mắt nhìn đến, đây là lần thứ nhất, cho nên đang khiếp sợ đồng thời, cũng là để cho Âu Dương Thần đối với đan dược hướng tới không thôi.

Nhưng là tình huống bây giờ không để cho Âu Dương Thần suy nghĩ nhiều, chỉ gặp Đỗ Hải là trực tiếp hướng về Âu Dương Thần chạy tới, tốc độ kia là so Âu Dương Thần cũng kém không rất nhiều, không nghĩ tới viên đan dược này không chỉ có là tăng lên Đỗ Hải nội kinh, với lại ngay cả tốc độ cũng là tăng lên không ít.

Đỗ Hải tựa như là một người hình King Kong, một quyền đánh ra, dùng dùng, phảng phất không khí đều bị đánh bạo.

"Phanh "

Đối mặt Đỗ Hải khí thế hung hung một quyền, Âu Dương Thần không có tránh né, Nhất Thức Vô Song nói liền đi, hai quyền chạm vào nhau đi lên một sát na kia, Âu Dương Thần chỉ cảm thấy chính mình là đánh vào cương thiết bên trên, này lực lượng bắn ngược chấn động hấn hỏ khẩu đều muốn vỡ ra, đồng dạng đối mặt Âu Dương Thần một quyền này, Đỗ Hải cũng là không dễ chịu, lui về sau mấy bước mới xem như dừng lại.

Nhìn thấy Âu Dương Thần lại là đỡ được chính mình một quyền này, Đỗ Hải rất là khó chịu, "Lại đến, " nói sử xuất Đỗ Tùng truyền cho hấn chiêu thức Thủ Tâm trào, Đỗ Hải nhất trào hướng phía Âu Dương Thần cổ Chop tới, đi qua cái này hồi lâu đánh nhau, Đỗ Hải sớm đã là quên không thể hạ tử thủ,

quy tắc này. Một trào này nếu là chứng thực, Âu Dương Thần cổ đầu muốn đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đỗ Hải, người sợ là phải bồi thường tiền rồi

Nhìn thấy Đỗ Hải thế mà ác độc như vậy, muốn đẩy hắn vào chỗ chết. Âu Dương Thần tâm tính cũng là thay đổi, không còn là chơi đùa ý nghĩ. "Người thật đúng là cây già lên mặt, đầu phụng "

Nói chẳng những không tránh, ngược lại lần người mà lên, hậu Phát chế Nhân. Đưa tay trái ra, đẩy ra Đỗ Hải này một trào, sau đó tay phải một quyền bay thẳng hấn mặt. Không thể không nói, Đỗ Hải thân là Âm Kinh cao thủ, phản ứng vẫn là rất nhanh, nhìn thấy chính mình nhất trào lại không có đánh tới Âu Dương Thần trên thân, ngược lại bị Âu Dương Thần phản công. Vội vàng hất ra Âu Dương Thần trời buộc, sau đó hướng về bên cạnh trốn một chút.

"Tránh? Nhìn người năng lượng trốn đến đi đâu!" Âu Dương Thần đắc thế không tha người, một cái bật lên, đùi phải bắn thẳng đến Đỗ Hải ở ngực. Đỗ Hải vội vàng lui lại, thế nhưng là đằng sau cũng là vách tường thật sự là lui không thể lui, đành phải hai tay khoanh phía trước, để ngăn cản Âu Dương Thần cái này nhất cước.

Đỗ Hải cảm giác mình giống như là bị đạn pháo đập trúng, chỉ nghe thấy "Xoạt xoạt" một tiếng, hấn hai cánh tay cánh tay cũng là không có bất ngờ đoạn. Thân thể càng là không bị khống chế sau này ngã xuống, đâm vào trên vách tường, thật sự là bị kịch lần nữa diễn ra, tường này vách tường vốn là thật lâu trước đó căn phòng cũ, thật lâu không có người lai, làm sao chịu đựng lấy lớn như vậy trùng kích lực, đương nhiên lại là phá vỡ một cái lỗ hổng lớn.

"Úc. Đại Cá Tù, người thật sự là thiên cổ tội nhân a, phá hư nhiều như vậy Văn Vật, người xem khối này gạch, đây chính là vài thập niên trước Lão Đồ Cổ, còn có cái này phế mảnh, cái này đồng dạng là bảo bối a. Hiện tại thế mà bị người làm hỏng, người nói người cũng là để mạng lại cũng là không thường nổi à" cái này trên tay công phu liền không nói, Âu Dương Thần miệng cũng là đem người vào chỗ chết nói a.

"PHỐC" Đỗ Hải vốn đang là cố nén trong lòng kia ngum máu không có phun ra ngoài, bây giờ bị Âu Dương Thần kiêu nói này, cũng là khí không được, một ngum máu thật sự là nhìn không được phun tại mặt đất. "Người, người, người. . ." Đỗ Hải vốn cũng không phải là rất biết cách nói chuyện người, như bây giờ càng là một câu nói đều nói không ra.

"Người người người, người cái gì người, người còn muốn không bồi thường tiền là đi." Âu Dương Thần cố nín cười ý, dùng tay chỉ Đỗ Hải nói ra. "Cái này, không chỉ là những này a, ta lúc đầu vô cùng cao hứng về nhà, không nghĩ tới bị người cho tập kích, dọa đến ta đến bây giờ còn là lòng còn sợ hãi a! Người nói số tiền này làm như thế nào quên a "

Đỗ Hải quả thực là muốn chộc giận nổ, máu tươi càng không ngừng chảy ra, vẩy vào mặt đất đều nhanh thành dòng suối nhỏ. "Nhanh, nhanh, mau giúp ta gọi xe cứu hộ a" nhìn thấy Âu Dương Thần giả bộ như nghe không được bộ dáng, Đỗ Hải không có biện pháp đành phải nói, "Trong túi ta có một tấm mười vạn khối tiền chi phiếu, " |

Âu Dương Thần biết Đỗ Hải thân là Âm Kinh cao thủ, là có thể kiên trì thật lâu, điểm ấy thương tổn còn không đến mức chết, không phải vậy lời nói hấn cũng sẽ không dạng này làm. Cho nên nghe được Đỗ Hải nói chi phiếu, hấn lập tức nói ra "Còn có chi phiếu a, người nói sớm đi, sớm nói xe cứu hộ đều đến" nói liền đem bàn tay đến Đỗ Hải trước mặt.

"Tay ta đều đoạn, người liền không thể diu ta đứng lên đi" Đỗ Hải còn tưởng rằng Âu Dương Thần là muốn kéo hắn đứng lên, .

"Người nghĩ quá nhiều, chi phiếu ở đâu?" Âu Dương Thần cũng không có tha thứ như vậy, Đỗ Hải đều muốn giết hắn, hắn cũng sẽ không đối với địch nhân nhân từ.

"Người!" Đỗ Hải vốn là muốn chửi ầm lên, tuy nhiên khi nhìn đến Âu Dương Thần ánh mắt sau khi vẫn là lựa chọn im miệng. Ngược lại nói ra "Chi phiếu ngay tại ta túi áo trên bên trong, chính người cầm đi, "

Âu Dương Thần đối với địch nhân cũng sẽ không khách khí, đưa tay từ hấn túi áo trên là quả nhiên tìm hấn tấm chi phiếu kia. Tuy nhiên nhìn thấy thượng diện Đỗ Hải vết máu về sau, nói ra. "Người làm sao đem trọng yếu như vậy đồ vật để ở chỗ này a, hơn nữa còn không nói với ta, không phải vậy lời nói ta liền không đánh người ở ngực, như bây giờ không phải là thực hiện không a "

Nhìn thấy Âu Dương Thần chỉ quan tâm chi phiếu, thủy chung không giúp hấn gọi xe cứu hộ, Đỗ Hải thật sự là bị tức không được, gấp rút hô hấp, sau đó đại lượng máu từ trong miệng chảy ra, "Tranh thủ thời gian gọi xe cứu hộ a, chi phiếu khẳng định có thể dùng" Đỗ Hải cảm giác mình cả đời đều không có như thế khổ rồi qua a.

"Ai, người không phải là chết đi, thật sự là, không phải liền là chỉ đùa một chút đi" Âu Dương Thần nói liền dùng Đồ Hải điện thoại gọi 120, sau đó đang nói địa điểm, tình huống về sau liền trốn ở một bên chờ đợi xe cứu hộ đến, hắn cũng không muốn bị người ta biết chuyện này, tin tưởng Đồ Hải cũng là sẽ không tới nơi đó nói. Dù sao bọn họ loại này võ giả có được lực lượng thật sự là viễn siêu người bình thường tưởng tượng.

Có lẽ là Đồ Hải nhân phẩm bạo phát, chỉ qua mười mấy phút, xe cứu hộ thế mà liền đến, cái này tại bình thường thế nhưng là không có khả năng. Khi nhìn đến Đồ Hải được đưa lên xe cứu hộ về sau, Âu Dương Thần liền rời đi.

Trở lại chính mình thuê lại phòng trọ, Âu Dương Thần tâm lý an tâm rất nhiều, chờ nhìn hắn vừa mới giống như là rất nhẹ nhàng ngược Đồ Hải. Thế nhưng là trong lòng của hắn lại không phải mặt ngoài bình tĩnh như vậy, dù sao hắn cũng không biết đến có mấy người khả năng tới bắt hắn. Hắn cũng đoán được Đồ Hải khẳng định là cùng Đồ Uy có quan hệ, gần nhất cũng chính là Đồ Uy cùng Mã Chí cùng hắn có chút xung đột, nhưng là Mã Chí hắn là biết, trong nhà là làm ăn, mà Đồ Uy trong nhà ngược lại là có người nói là cùng Hắc Đạo có quan hệ.

"Quên, không muốn nhiều như vậy, Bình đến Tương chấn, Nước đến Đất chặn. Tăng lên thực lực mình mới là trọng yếu nhất, chỉ cần mình thực lực cường đại, liền không sợ bất kỳ âm mưu quỷ kế gì" thực sự vừa mới cùng Đồ Hải trong chiến đấu, Âu Dương Thần cũng cảm giác được chính mình thân thể ** sức lực có chút xùn xùn dục động, giống như là muốn đột phá dấu hiệu. Thế là Âu Dương Thần tại giải quyết Đồ Hải về sau, lập tức về đến nhà, xếp bằng ở trên giường, dựa theo Vô Cực Huyền Thể quyết để bụng pháp luật bắt đầu tu luyện.

Chỉ gặp trong không khí liên tục có từng điểm từng điểm ánh sáng từ bốn phương tám hướng tụ tập đến Âu Dương Thần trong cơ thể, đây chính là cái gọi là thiên địa linh khí, phải biết hiện tại địa cầu, thiên địa linh khí đã là cũng mỏng manh, nhưng lại vẫn như cũ có như thế cỡ nào linh khí bị Âu Dương Thần hấp thu, cái này đủ để nhìn ra Vô Cực Huyền Thể quyết không thẹn là Thần Cấp Công Pháp.

Linh khí tại Âu Dương Thần trong cơ thể dựa theo nhất định mạch lạc lưu động. Một chu thiên, hai cái Chu Thiên. . . Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Âu Dương Thần trong cơ thể thiên địa linh khí càng tụ càng nhiều, thân thể của hắn, kinh mạch, cốt cách, máu thịt bên trong đều có thiên địa linh khí tồn tại, những linh khí này tại Âu Dương Thần khổng lồ dưới liên tục ngưng luyện, áp súc cuối cùng biến thành Âu Dương Thần tự thân nội kinh, năng lượng.

Đây chính là Vô Cực Huyền Thể quyết chỗ cường đại, không chỉ có là có thể nhanh chóng hấp thu linh khí từ đó tăng lên tu luyện tốc độ, hơn nữa còn có thể rèn luyện người tu luyện nhục thân, cốt cách, toàn thân các nơi. Nếu như là bình thường Tu Luyện Bí Tích khả năng chỉ là tăng lên nội kinh trong cơ thể đi.

Nhưng là đây cũng là có tốt có xấu, chỗ tốt là tu luyện quyền bí tích này người tại phương diện chiến đấu phi thường cường thế, không chỉ có là chiến đấu lực cường đại, hơn nữa còn năng lượng đánh lâu dài đâu. Mà chỗ xấu khả năng cũng chính là hiện tại Âu Dương Thần chỗ đứng trước tình huống: Trong cơ thể linh khí càng ngày càng nhiều, nhưng là muốn cảm thiên địa linh khí chuyển biến thành tự thân Kinh Lực, lại cần thời gian rất lâu, với lại phi thường thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thổ lộ sự kiện

Chỉ gặp Âu Dương Thần đầu đầy mồ hôi, thân thể đều phảng phất là đang run rẩy..... "Ta muốn kiên trì, ta muốn đi tìm tìm phụ thân, ta còn muốn bảo hộ Mộ Linh, ta phải biến đổi đến mức cường đại, để cho thể nhân đều ngưỡng vọng ta, ta muốn làm Nhân Thượng Nhân, ta muốn đột phá, phá!" Âu Dương Thần ở trong lòng hò hét. Không biết là đi qua bao lâu, trong cơ thể hắn linh khí dần dần bị áp súc, ngưng luyện.

Cuối cùng trời không phụ người có lòng, Âu Dương Thần cuối cùng là đột phá. Cảm thụ trong cơ thể cùng Âm Kinh lúc hoàn toàn khác biệt bằng bạc lực lượng, Âu Dương Thần nhất thời cảm giác lúc trước kiên trì cũng là đáng giá.

Hóa Kinh võ giả cùng Minh Kinh, Âm Kinh võ giả có rất lớn khác biệt, Hóa Kinh võ giả là có thể cảm trong cơ thể Kinh Lực ngoại phóng, cũng chính là làm một cái Âm Kinh võ giả cùng Hóa Kinh võ giả quyết đấu thời điểm, khả năng Âm Kinh võ giả căn bản là đánh không đến cái này Hóa Kinh võ giả. Bọn họ có lẽ cũng đừng tiếp xúc đến, Hóa Kinh võ giả liền có thể đánh cho tàn phế Âm Kinh võ giả thậm chí là đánh giết.

Đương nhiên Kinh Lực ngoại phóng khoảng cách, lượng thượng diện cũng là có chỗ khác biệt. Giống Âu Dương Thần như bây giờ vừa đột phá đến Hóa Kinh võ giả bình thường là một mét khoảng cách, có thậm chí ngắn hơn, tuy nhiên Âu Dương Thần có hay không Cực Huyền thân thể quyết, với lại bản thân thực lực muốn mạnh hơn đồng cấp võ giả, đoán chừng là có thể ngoại phóng hai ba mét.

"Đậu phộng, cái này hương vị gì, " Âu Dương Thần xuống giường sau khi cũng cảm giác trong phòng có cỗ là lạ mùi vị, cúi đầu vừa nhìn, trên người mình có thật nhiều đen nhánh đồ vật."Chẳng lẽ Tiểu Gia đây là lại Tẩy Cân Phạt Tùy? Nếu như mỗi lần đột phá đều có thể Tẩy Cân Phạt Tùy, cái này Vô Cực

Huyền Thế quyết cũng quá biến thái." Theo đạo lý tới nói võ giả Tây Cân Phật Tủy cũng là tại vừa mới trở thành Minh Kính cao thủ lúc kia, nhưng là đột phá Minh Kính, có thể cho tự thân mang đến bao lớn chỗ tốt? Mà Âu Dương Thần thì là có thể tại mỗi một lần đột phá một cái đại cảnh giới thời điểm đều có thể Tây Cân Phật Tủy, cứ thế mãi xuống dưới, Âu Dương Thần trong cơ thể tạp chất sẽ càng ngày càng ít thậm chí là hoàn toàn không tồn tại, đương nhiên hiện tại Âu Dương Thần còn làm không được Ích Cốc, nghe nói Cao Cấp Vô Giả có thể làm đến dựa vào hấp thu thiên địa linh khí liên có thể duy trì tự thân cấp độ, không cần lại ăn Ngũ Cốc Hoa Mầu.

Đương nhiên Âu Dương Thần cũng sẽ không làm như vậy, cái này mỹ thực sao có thể giới đâu, đúng không. Với lại cảnh giới kia đối với hiện tại Âu Dương Thần tới nói còn có chút xa. "Bây giờ nghĩ lại nhiều đều vô dụng, vẫn là đi tắm trước đi, mùi vị kia Tiểu Gia chính mình cũng chịu không, cái này nếu như bị người khác biết, còn không hủy Tiểu Gia một thế này anh danh a!"

Sau khi tắm xong, Âu Dương Thần nhìn xem thời gian, buổi sáng bảy giờ, hắn cảm thấy thời gian còn sớm, thì đến nhà phụ cận công viên, tìm không ai địa phương, muốn kiểm nghiệm dưới chính mình sau khi đột phá uy lực.

"Hô"

Tại một góc thường nhân cánh tay lớn nhỏ Bách Thụ trước một mét nơi đứng thẳng, Âu Dương Thần dưới hai tay buông xuống, phun ra một ngụm trọc khí, sau đó đột nhiên đề khí, tay phải nắm tay, Kính Lực hội tụ bên trong, cách không nhắm ngay Thụ đánh tới. Chỉ cảm thấy giống như là một đạo gió lạnh thổi qua, trực tiếp đánh vào Bách Thụ bên trên. "Phong Diệt, phá!" Âu Dương Thần hô to, sau đó liền thấy này Bách Thụ cắt thành hai đoạn, đi vào vừa nhìn, chỗ đứt còn tính là chỉnh tề. "Đậu phộng, uy lực này thế mà lớn như vậy, cái này nếu là đánh vào trên thân người cái kia còn." Âu Dương Thần nhất thời cảm thấy nhân sinh rất tốt a.

Nhìn xem chung quanh, vừa rồi náo ra động tĩnh giống như là bị người phát hiện. Âu Dương Thần xoay người chạy, "Cái này nếu như bị người phát hiện còn không làm quái nhân" sau đó liền đi thường xuyên đi bữa sáng cửa hàng ăn mấy cái bánh bao, uống chén sữa đậu nành sau khi liền đi trường học.

Hôm nay không cần đi đón Diệp Mộ Linh, nàng sẽ cùng Triệu Mạn Nhu cùng đi trường học. Cho nên Âu Dương Thần là một người đi tới trường học.

"Oa, là Âu Dương Thần a, hắn thật sự là rất đẹp trai a!"

"Đúng vậy a bất quá hôm nay làm sao lại một mình hắn a, bình thường không cũng là hắn cùng Diệp Mộ Linh cùng đi nha, chẳng lẽ bọn họ náo mâu thuẫn?"

...

Âu Dương Thần vừa tới trường học, liền có người nhận ra hắn, dù sao tại lần kia bóng rổ sự kiện về sau, hắn cái kia ném rổ thật sự là hiện ra rất nhiều mắt người, với lại hắn vốn chính là rất đẹp trai, đến mức hiện tại vừa xuất hiện liền có rất nhiều nữ sinh nghị luận âm ỉ.

Cái này không phải cũng có lẽ là nhìn thấy hôm nay Diệp Mộ Linh không tại, rất nhiều nữ sinh đều giống như nhìn thấy hi vọng. Một người mặc truyền thống trường học phục, ghim song đuôi ngựa nữ hài liền đến đến Âu Dương Thần trước mặt "Âu Dương Thần sư huynh, ta thích ngươi, ngươi có thể làm bạn trai ta sao?" Nói xong còn một mặt chờ mong nhìn xem Âu Dương Thần, đôi mắt đáng yêu như thể nữ sinh, cứ như vậy cự tuyệt đi, quá tàn nhẫn, thế nhưng là cũng không thể tiếp nhận a, dù sao hắn đã có Diệp Mộ Linh.

Đang rầu rĩ đâu, liền nghe đến có người nói "Ngươi xem, vậy có phải hay không Diệp Mộ Linh a, "

"Đúng, chính là nàng, bên cạnh là nàng hảo bằng hữu Triệu Mạn Nhu."

Âu Dương Thần linh cơ nhất động, liền nghĩ đến muốn làm thế nào. "Ài nha, sư muội a, cái này, ngươi còn nhỏ, còn không biết cái gì là ưa thích, nếu không chờ ngươi lớn lên lại nói thế nào?"

"Mộ Linh, ngươi xem, vậy có phải hay không Âu Dương Thần." Lúc đầu Âu Dương Thần bên này liền tụ tập rất nhiều người, dẫn đến Triệu Mạn Nhu là nhìn thấy một màn này.

"Ai ư, Âu Dương Thần lại tại cái này lừa gạt tiểu nữ hài đâu, lần trước cái kia đâu?" Diệp Mộ Linh vốn là muốn đi mở, nàng tính tình không quen dạng này tràng cảnh. Tuy nhiên Triệu Mạn Nhu lôi kéo Diệp Mộ Linh đi tới, còn cố ý nói như vậy Âu Dương Thần. Ngược lại đối ghim song đuôi ngựa nữ hài nói, "Ngươi thế mà còn xem ra hắn, hắn nhưng là cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy), phi thường hoa tâm. Hơn nữa còn phi thường táo bạo, thỉnh thoảng đánh người. . . ." Tóm lại là cái gì nói xấu đều nói xong.

Sau đó Triệu Mạn Nhu nhìn thấy cô bé kia còn chưa đi liền hỏi nàng "Ngươi làm sao còn không đi a, chẳng lẽ còn chưa từ bỏ ý định?"

"Ta không tin, Ta tin tưởng Âu Dương Thần sư huynh không phải như vậy, hắn rất tốt, toàn trường nữ sinh đều biết đây. Ngươi đừng nghĩ gạt ta." Cô bé kia cũng là quật cường, cũng là không tin đây này.

"PHỐC "

So sánh với Triệu Mạn Nhu một mặt kinh ngạc, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh ngược lại là không nhận được, bật cười.

"Âu Dương Thần ngươi còn dám cười ta, còn có Mộ Linh ngươi, ngươi cũng cười ta, ta thế nhưng là đang giúp ngươi." Triệu Mạn Nhu cảm thấy mình thật sự là xử lý kiện chuyện sai, cong lên cái miệng tới nói. "Vậy ta về sau cũng không giúp ngươi, liền đề cái này Âu Dương Thần đi trừ hoa gheo nguyệt, đến lúc đó nhìn ngươi làm sao khóc." Triệu Mạn Nhu nhắm mắt sau khi liền đi.

Mà lúc này, nữ sinh kia cũng là chú ý tới Diệp Mộ Linh cũng ở nơi đây, nghĩ đến Diệp Mộ Linh cùng Âu Dương Thần ở giữa đủ loại truyền thuyết, nhất thời có chút không trả ý tứ "Sur huynh, đi học, ta đi trước, Mộ Linh sư tỷ gặp lại "

Nhìn qua nữ sinh đi xa thân ảnh, Diệp Mộ Linh không tự kìm hãm được cười, "Người cười cái gì, ta còn tưởng rằng người sẽ tức giận đâu?" Âu Dương Thần nhìn xem nàng nụ cười, ra vẻ thoải mái nói ra. Nếu đây là lần đầu tiên tại loại này trước công chúng phía dưới bị người thổ lộ, cho nên trong lòng của hắn cũng không phải là hắn biểu hiện ra ngoài như vậy tự tại.

Diệp Mộ Linh lại là cười nhạt một tiếng, hồi đáp "Không biết a, tại sao phải tức giận, cũng là có nhiều người hơn đối với người cảm mến mới càng năng lượng thể hiện ra người đến cỡ nào ưu tú, ánh mắt của ta đến cỡ nào tốt." Cũng khó trách Diệp Mộ Linh sẽ như vậy muốn, tại bọn họ nơi đó, ưu tú cường đại nam nhân có mấy người nữ nhân cũng không kỳ quái.

"Thật giả, còn có loại thuyết pháp này." Đương nhiên Âu Dương Thần không cách nào trải nghiệm loại ý nghĩ này.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chuyện lý thú

Theo hai người cùng đi tiến vào phòng học, hai người bọn họ người luyện tình cũng coi là ngồi vững.

"Thật hâm mộ Diệp Mộ Linh a, không chỉ có học tập tốt như vậy, xinh đẹp như vậy, hiện tại càng là có Âu Dương Thần làm bạn trai nàng, thật sự là thật hạnh phúc a "

"Đúng vậy a nghe nói Diệp Mộ Linh trong nhà còn phi thường có tiền, mỗi ngày xuyên cũng là bài danh y phục."

"Thôi đi, không phải liền là dựa vào khuôn mặt nha, có cái gì không dậy nổi, "

"Đúng vậy a không chừng là dùng thủ đoạn gì đây dựa bên trên Âu Dương Thần đâu?"

Nhìn xem bọn họ, riêng là Diệp Mộ Linh, có mấy người nữ sinh liền sẽ cùng một chỗ nói này nói kia, dù sao nữ sinh ở giữa lẫn nhau ganh đua so sánh cũng không phải cái gì chuyện mới mẻ, có so với ai khác trong nhà có tiền, có liền so với ai khác sinh đẹp mắt, tóm lại cấp ba sinh hoạt cũng là cần điều hoà.

Nếu lớp học cũng có thăm đến Diệp Mộ Linh, chỉ có điều trước kia là có Mã Chí tại, bọn họ không dám nói ra đến, hiện tại thế nào, Mã Chí đã không có tới, nghe nói là sinh bệnh nằm viện, Lâm lão sư còn tổ chức đồng học đi xem hắn. Thế nhưng là có Âu Dương Thần tại Diệp Mộ Linh bên người, bọn họ cũng là không có cơ hội, cho nên cũng chỉ có thể là ở sau lưng âm thầm hâm mộ Âu Dương Thần có thể có được Diệp Mộ Linh ưu tú như vậy bạn gái.

Đối với hắn người nghị luận cùng thuyết pháp, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh đều không có đi để ý tới. Chỉ là đi đến chỗ mình ngồi xuống. Lớp đầu tiên là Ngữ Văn khóa, Ngữ Văn lão sư là một cái hơn năm mươi tuổi lão đầu, khuôn mặt hơi có vẻ già nua, hai tóc mai tóc đã là Bạch, tuy nhiên chải cẩn thận tỉ mỉ, mặc một bộ áo khoác màu đen, phía dưới thì là một kiện Quần thể thao. Trên mặt thủy chung treo nụ cười, "Các bạn học, đem sách bản lật đến thứ hai mươi trang, hôm nay chúng ta tới giảng Lý Bạch < Tương Tiến Từ > "

...

Rất nhanh một tiết khóa liền kết thúc, Lưu Phong thần bí đi đến Âu Dương Thần trước mặt, "Âu Dương, làm sao, nhanh như vậy liền đem Ban Trưởng Đại Nhân bắt lại?" Nói xong còn chỉ chỉ Diệp Mộ Linh.

Âu Dương Thần cười nhạt một tiếng "Đừng thế, cũng không nhìn một chút Tiểu Gia là ai, ta thế nhưng là diện mạo so Phan An người gặp người thích Đại Suất Ca, Đại Suất Ca biết không "

"Vâng vâng vâng, " Lưu Phong ngênh hợp hắn lời nói, sau đó lại hỏi "Vậy là người làm sao giải quyết Diệp Mộ Linh? Dạy một chút ta thôi "

Nhìn thấy Lưu Phong mặt chờ mong bộ dáng, Âu Dương Thần giả bộ như trầm tư một hồi, sau đó nói "Quản chi là không được rồi, ta cái này Tiên Thiên điều kiện người liền không có a, " nói xong chỉ chỉ chính mình khuôn mặt. Sau đó còn nói thêm "Còn có ở đâu là ta truy nàng, ta là bị truy, cũng là ta quá thiện lương, không đành lòng cự tuyệt người khác "

Nhìn thấy Âu Dương Thần bộ kia đắc ý bộ dáng, Lưu Phong thực sự nhìn không được liền đổi Diệp Mộ Linh gọi tiếng "Ban Trưởng Đại Nhân, nơi này có một ít chuyện, có thể hay không tới đây một chút." Diệp Mộ Linh nếu là chú ý tới bên này, trải qua lần kia sự tình về sau, nàng tâm đều tại Âu Dương Thần tại đây.

Nghe được Lưu Phong gọi tiếng, nàng liền nện bước tiểu toái bộ tới, dù sao trên cơ bản lớp học người đều biết bọn họ sự tình. Mà những cái kia thời khắc chú ý Âu Dương Thần bên này tình huống người lại là một trận đau lòng.

"Chuyện gì a" Diệp Mộ Linh thanh âm êm ái vang lên.

"Ách, không có việc gì, cũng là Lưu Phong tiểu tử này lung tung hồ" nhìn thấy Diệp Mộ Linh thật tới, Âu Dương Thần cũng là có chút điểm không có ý tứ.

"Làm sao không có việc gì, sự tình là như thế này, là được. . ." Sau đó liền đem vừa mới Âu Dương Thần nói chuyện hoàn toàn nói ra, còn thêm một chút chính hấn nguyên tố.

Theo Lưu Phong kể ra, Âu Dương Thần luôn luôn chú ý đến Diệp Mộ Linh biểu lộ, nhưng là nàng biểu lộ luôn luôn rất bình tĩnh, Âu Dương Thần thật sự là nhìn không ra nàng là có ý tứ gì.

Biết Lưu Phong kể xong, Diệp Mộ Linh vẫn là không có gì sinh khí bộ dáng, ngược lại còn cười. Cái này để cho Âu Dương Thần không có manh mối nào. Còn Lưu Phong, này càng là một mặt mộng ép "Lớp Trưởng, người liền không tức giận sao? Làm sao còn cười "

Đối với Lưu Phong vấn đề Diệp Mộ Linh thì là không quan trọng giải thích nói, "Có cái gì tốt sinh khí, Âu Dương Thần nói như vậy cũng không có gì không hay lắm "

Nhìn xem Diệp Mộ Linh giống như thật sự là không quan tâm cái này. Lưu Phong quả thực là không thể tin được. Đợi đến Diệp Mộ Linh đi, hấn hỏi, "Âu Dương, ta làm sao cảm giác Ban Trưởng Đại Nhân tư duy giống như đại đa số nữ sinh cũng không giống nhau a "

"Đó là đương nhiên, nàng vốn là cùng hấn nữ sinh không giống nhau." Nhìn thấy Diệp Mộ Linh tốt như vậy, Âu Dương Thần tâm lý đối với nàng càng là yêu thương.

Thời gian trôi qua rất nhanh, cho tới trưa rất nhanh liền đi qua, lúc này cũng là đến ăn cơm trưa thời gian. "Âu Dương, cùng đi ăn cơm đi" quả nhiên lại là Lưu Phong đến, gia hỏa này đối với ăn là chống cự không. Trách không được thân thể mập như vậy. Tại hấn hun đúc phía dưới, Âu Dương Thần cảm thấy mình đối với thực vật cũng càng cái kia.

"Không, chờ sau đó ta muốn cùng Mộ Linh cùng nhau ăn cơm" Âu Dương Thần vẫy vẫy Lưu Hải, cười cười nói ra.

"Vậy chúng ta có thể cùng đi a" Lưu Phong lần nữa mời.

Âu Dương Thần xem Lưu Phong một hồi, chỗ nào còn không biết hấn đánh ý định gì "Người chính là muốn cho ta đem Mộ Linh mang đến đi, sau đó Triệu Mạn Nhu cũng sẽ cùng theo một lúc đi, dạng này người liền có thể cùng nàng giữ gìn mối quan hệ" đón đến, Âu Dương Thần còn nói thêm, "Lúc đầu giúp người cũng không có gì, nhưng là hôm nay ta muốn cùng Mộ Linh đơn độc ăn cơm, người hiểu" nói xong còn buông buông tay, biểu thị cũng bất lực bộ dáng.

Bị Âu Dương Thần xem thấu, Lưu Phong cũng không để ý, ngược lại cười hắc hắc "Ta liền biết người không có dễ gạt như vậy." Tiếp theo còn nói thêm, "đã người muốn Lớp Trưởng đơn độc ở chung, vậy thì đừng cho Triệu Mạn Nhu đi cùng "

"Đương nhiên, hôm nay chỉ có hai chúng ta người" Âu Dương Thần đương nhiên biết Lưu Phong đánh là ý định gì, chỉ cần mình cùng Diệp Mộ Linh cùng đi ăn cơm, hơn nữa còn không cho Triệu Mạn Nhu đi theo, Triệu Mạn Nhu thế tất yếu cùng người khác cùng một chỗ, mà lúc này Lưu Phong liền có cơ hội. Tuy nhiên cũng là huynh đệ, bận rộn như vậy đương nhiên muốn giúp.

Nói xong cũng đi tìm Diệp Mộ Linh, "Mộ Linh, mời người ăn cơm thế nào?"

"Tốt" cùng Âu Dương Thần cùng nhau ăn cơm, Diệp Mộ Linh đương nhiên là vui lòng.

"Ta cũng đi, Âu Dương Thần người sẽ không không nở mời ta a" trong dự liệu, Triệu Mạn Nhu cũng phải cùng một chỗ đi theo.

"Ách, cũng không phải không mời người a, nhưng là người liền không thể cho ta cùng Mộ Linh chọn món đơn độc ở chung thời gian nha, lần sau, lần sau mời người thế nào" Âu Dương Thần cảm Triệu Mạn Nhu kéo đến một bên nhỏ giọng nói ra.

"Vậy được rồi, nói xong lần sau muốn mời ta ăn tiệc" đối với Âu Dương Thần thỉnh cầu, Triệu Mạn Nhu ngầm lại cũng là hợp tình lý. Nói xong cũng đến Diệp Mộ Linh bên tai nhỏ giọng nói gì đó, sau đó chỉ có một người đi ra. Lúc này Lưu Phong cũng là theo sát về sau, trước khi ra cửa vẫn không quên đối với Âu Dương Thần cười cười.

Mà Diệp Mộ Linh đâu, cũng không biết Triệu Mạn Nhu vừa mới nói với nàng cái gì, khuôn mặt luôn luôn Hồng Hồng, còn cúi đầu. Nhìn thấy Diệp Mộ Linh đáng yêu như thế bộ dáng, Âu Dương Thần có lòng muốn trêu đùa một chút nàng, ngay tại bên tai nàng nhẹ nói "Vừa mới nàng nói gì với người a, có phải hay không có liên quan tới ta a "

Diệp Mộ Linh bị nàng như thế một chuẩn bị, càng thẹn thùng "Không, không có gì, chúng ta đi nhanh đi "

Nói xong cũng đi ra ngoài.

Nhìn xem nàng chạy trốn chết bộ dáng, Âu Dương Thần cảm thấy buồn cười, sau đó cũng theo sát lấy nàng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nữ thần, người thế mà liền lưu lạc

Đuổi theo nàng cước bộ, bọn họ song song đi tới, tự nhiên cũng là không thể tránh né sẽ có các loại nghị luận, có hăm mộ ghen ghét, cũng có chửi rủa khinh thường, tuy nhiên những này bọn họ đều không thêm để ý.

Nhìn xem Diệp Mộ Linh này tinh xảo khuôn mặt, Âu Dương Thần cảm thấy mình thật sự là nhân phẩm tốt. "Muốn đi đâu ăn cơm?"

"Ừm, đều có thể." Đối mặt Âu Dương Thần vấn đề, Diệp Mộ Linh quả nhiên là cho ra sở hữu nữ sinh đều sẽ trả lời đáp án.

"Ách" Âu Dương Thần cũng là sửng sốt một chút, giảng đạo lý hần nhất thời cũng không biết muốn đi đâu ăn cơm, đây chính là hai người bọn họ người chân chính trên ý nghĩa lần thứ nhất đơn độc ở chung.

Nhìn thấy Âu Dương Thần giống như thật khó khăn bộ dáng, sau đó lại nghĩ tới từng tại quán bar nhìn thấy Âu Dương Thần làm kiêm chức bộ dáng, cho là hẳn là không có tiền, nhưng là Diệp Mộ Linh cũng không phải những cái kia vô não nữ sinh, liền chủ động nói ra "Liền đi căn tin ăn đi, nghe nói tới một cái tân đầu bếp, làm đồ ăn ăn thật ngon."

"Thật sao?" Âu Dương Thần dừng bước lại nhìn xem Diệp Mộ Linh nói ra. Hẳn chỗ nào không biết Diệp Mộ Linh chỉ là không muốn để cho hắn quá khó nhìn, nàng cũng không biết chính mình có tiền mà thôi, thế nhưng là nàng lại làm tốt như vậy, không một chút nào sẽ roi Âu Dương Thần mặt mũi, còn không biết ghét bỏ hắn. Cái này khiến Âu Dương Thần cũng cảm động.

"Đương nhiên rồi, chúng ta đi nhanh đi" Diệp Mộ Linh cũng biết Âu Dương Thần khả năng nhìn ra, thế là chủ động dắt hắn lôi kéo hắn hướng về căn tin đi đến. Nhìn thấy Diệp Mộ Linh thế mà chủ động dắt Âu Dương Thần tay, trên đường người quả thực là sắp điên.

"Ta nữ thần, người thế mà cứ như vậy lưu lạc, ta sống còn có cái gì ý tứ! A!" Một nam sinh lộ ra rất là bi thương.

"Vậy người liền đi chết đi" đồng bạn bên cạnh hiển nhiên là không tin hắn sẽ đi chết.

"Ách. . ." Nam sinh kia cũng là cũng im lặng.

Viên Xuân trung học phòng ăn thứ nhất, tại đây hết thảy có ba tầng lầu, thứ nhất, hai tầng lầu cơ bản cũng là loại kia quần chúng cửa sổ, nói cách khác là cho loại kia trong nhà cũng không giàu có người ăn cơm địa phương. Mà tầng lầu thứ ba thì là loại kia rau xào loại hình tương đối tốt một điểm món ăn. Cho nên nói có thể tới tầng lầu thứ ba học sinh trong nhà cũng là tương đối có tiền, dù sao tại đây một món ăn khả năng liền cần mười mấy khối, mấy chục khối. Đây không phải bình thường người có thể gánh vác lên.

Mà theo Diệp Mộ Linh cùng Âu Dương Thần đến, tại đây rất nhiều học sinh cũng là sôi trào, nam sinh thì là bởi vì có thể nhìn xem Diệp Mộ Linh, nữ sinh đương nhiên chính là do tại Âu Dương Thần. Dù sao cũng là Hoa Khôi trường học thảo a.

Phải biết bình thường Diệp Mộ Linh thế nhưng là sẽ không tới căn tin ăn cơm, cho nên đây là lần đầu, cái này để cho rất nhiều nam sinh mặc dù là nghe nói qua nàng tên, nhưng lại là lần đầu tiên nhìn thấy bản thân nàng.

Rất nhiều người gặp cũng là đồng ý nàng Hoa Khôi địa vị. "Quả nhiên không hổ là Hoa Khôi, người xem này tinh xảo khuôn mặt, này thật to ánh mắt, này hoàn mỹ dáng người. Thật là khiến người ta muốn ngừng mà không được a, "

"Đúng vậy a cái này nếu là bạn gái của ta thật là tốt bao nhiêu a, liền xem như sống ít đi mấy năm cũng được a" một cái mang theo hắc sắc đại khung ánh mắt, tóc rối bởi Tiểu Mập Mập ảo tưởng nói.

"Thôi đi, liền người? Kiếp sau đều không có cái này phúc khí" người chung quanh cũng là khinh thường nhìn xem hắn.

Tuy nhiên nhìn thấy Diệp Mộ Linh bọn họ trực tiếp hướng đi lầu ba, rất nhiều người đều đắm ngực dậm chân, hận không thể theo sau, tuy nhiên ngẫm lại chính mình giáo viên trong thế số dư còn lại, vẫn là bắt buộc đi dừng bước. Thế nhưng là không thể không nói nữ thần nị lực là cự đại, không thể phủ nhận

là cũng có rất nhiều nhân tình nguyện vọng sau này hôm nay trôi qua gian khổ. Cũng không buông tha lần này có thể cùng nữ thần cùng nhau ăn cơm cơ hội, mặc dù chỉ là tại cùng một lầu mà thôi. Cho nên dạng này kết quả chính là người bình thường không nhiều lần ba, lần này cơ bản ngồi đầy người.

Âu Dương Thần bọn họ chọn một bên cạnh gần cửa sổ cái bàn ngồi xuống, chờ đến bọn họ sau khi ngồi xuống, một cái bện tóc, ăn mặc quần áo lao động dáng dấp vẫn rất nữ sinh xinh đẹp liền đến. Nàng cũng là tại đây học sinh, lớp mười một, chỉ có điều gia đình tình huống không phải rất tốt, cho nên ở chỗ này làm việc ngoài giờ. "Sư huynh, sư tỷ, muốn ăn chút gì đâu?"

"Ách, Mộ Linh người muốn ăn chút gì đâu?" Âu Dương Thần đối ngồi ở trước mặt hắn Diệp Mộ Linh nói ra.

"Điều có thể a, người điểm liền có thể" Diệp Mộ Linh ôn nhu cười, thâm tình đưa tình nhìn xem hắn.

"Vậy được rồi" Âu Dương Thần cũng không chối từ, hắn biết Diệp Mộ Linh chưa có tới tại đây. Thế là liền đối nữ sinh kia nói "Tôi cái Lạt Tiêu xào thịt, còn có một cái canh chua cá, bánh bao nắm đồ ăn, đồ đậm phần, lại đến một cái cơm cuộn rong biển trứng hoa canh đi, trước hết như vậy đi "

"Ừm, tốt, xin chờ một chút "

"Âu Dương Thần, không cần gọi nhiều như vậy đồ ăn, chúng ta cũng liền hai người, lại ăn không hết." Nhìn thấy Âu Dương Thần gọi nhiều như vậy, vừa mới là có người tại, Diệp Mộ Linh không tốt giằng, cho nên đợi đến nàng rời đi, Diệp Mộ Linh nói ngay.

Âu Dương Thần biết Diệp Mộ Linh là muốn giúp mình tiết kiệm tiền, đây chính là lần thứ nhất mang nàng tới dùng cơm, coi như không đi rất tốt địa phương, vậy cũng không thể quá bạc đãi nàng a, thế là liền nói "Yên tâm đi, sẽ không lãng phí, ta có thể ăn xong, còn người nữa vừa mới gọi ta cái gì, không phải đã nói không còn ngoại nhân tình huống dưới tự thân đi "

"Được rồi, thần, thật bất ngờ người không có cách nào" Diệp Mộ Linh nũng nịu nhẹ nói.

"Người đang nhìn làm sao!"

"Không có gì, ta năng lượng nhìn cái gì "

"Còn ngại biện, ta đều nhìn thấy người dù sao là xem nữ sinh kia, thật sự là không biết xấu hổ "

...

Bất thành linh, tiếng cãi vã âm truyền đến, Âu Dương Thần theo tiếng kêu nhìn lại, nguyên lai là tại bọn họ bên cạnh cũng có một đôi tình lữ đang dùng cơm, nam kia xuyên cũng đều là bài danh, dáng dấp trắng trắng mềm mềm, xem ra cũng là phú gia đệ tử, còn nữ kia sinh thì là ăn mặc trường học trường học phức, tướng mạo cũng là không tệ, Tiểu Gia Bích Ngọc loại kia.

Xem tình cảnh lời nói, hắn là nam kia đang dùng cơm thời điểm dù sao là nhìn về phía Diệp Mộ Linh, sau đó bị bạn gái hắn phát hiện, cho nên liền rùm beng đứng lên.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần cười, đối Diệp Mộ Linh nháy mắt mấy cái, nói "Người xem, cái này đều là bởi vì người a, thật tốt một đôi tình lữ muốn náo chia tay, ài, đây thật là Hồng Nhan. . "

"Hồng Nhan cái gì, người có phải hay không muốn nói Hồng Nhan Họa Thủy" nhìn thấy Âu Dương Thần cố ý kéo lấy âm thanh, thế nhưng là Diệp Mộ Linh hạng gì thông minh, chỗ nào không biết hắn muốn nói gì.

"Ta cũng không có nói a, là tự người nói" Âu Dương Thần cười hắc hắc.

"Liền xem như Hồng Nhan Họa Thủy lại thế nào, vậy người còn muốn hay không ta" Diệp Mộ Linh cũng là không cam lòng yếu thế.

"Muốn, đương nhiên muốn á. Người tốt như vậy đúng không, có người làm bạn gái thế nhưng là ta phúc khí, không thấy được bên cạnh nam kia vẫn còn ở nhìn người nha, tầng lầu này người đâu, thế nhưng là không biết đến cỡ nào hâm mộ ta à" Âu Dương Thần đắc ý nói ra.

Nghe thấy Âu Dương Thần nói như vậy, Diệp Mộ Linh Tâm bên trong mặc dù là rất cao hứng, nhưng chính là không biểu hiện đi ra. Tương phản còn đã kích hắn nói "Có lẽ lúc nào bản tiểu thư không thích người, liền đem người vùng ức "

"Hắc hắc, muốn vứt bỏ ta nhưng không có dễ dàng như vậy ức, vô luận người ở đâu ta đều sẽ tìm tới người" Âu Dương Thần kiên định nói ra.

"Thật sao?" Diệp Mộ Linh có chút lo lắng người nhà mình sẽ ngăn cản bọn họ.

Âu Dương Thần dùng sức chút gật đầu.

Chương 27: Lại so một trận

Chờ một hồi, đồ ăn cũng là lên, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh vừa ăn cơm một bên nói chuyện phiếm. . Thật sự là quên cả trời đất.

Thế nhưng là sự tình chắc là sẽ không như vậy như người mong muốn, đang lúc bọn họ ăn đang vui vẻ thời điểm, một cái rất chán ghét người xuất hiện.

Chỉ gặp Đỗ Uy nghênh ngang từ cửa thang lầu đi tới, đằng sau còn đi theo Trương Tiểu Vĩ cái kia tiêu chuẩn chó săn, không có cách, tại Mã Chí nằm viện về sau Trương Tiểu Vĩ liền theo Đỗ Uy lẫn lộn.

"Mộ Linh a, ngươi làm sao lại ăn những này đồ ăn a, như thế giả rẻ, trộn như vậy bên trên thân phận của ngươi đâu, nếu không ta mời ngươi ăn được thế nào" Đỗ Uy đi đến bọn họ tại đây đến, nhìn thấy trên bàn đồ ăn, hơn nữa còn nghe nói Âu Dương Thần trong nhà không có gì tiền, thế là liền đối với Diệp Mộ Linh nói như thế.

Diệp Mộ Linh cau mày một cái, vốn là rất không muốn nhìn thấy Đỗ Uy, không nghĩ tới hắn đến từ sau khi còn nói như vậy, thì càng căm ghét hắn."Ta ăn cái gì không cần ngươi để ý tới" phải biết Diệp Mộ Linh tính cách thế nhưng là rất tốt, có thể làm cho nàng nói ra lời như vậy, có thể thấy được Đỗ Uy là đến cỡ nào làm cho người chán ghét.

Đỗ Uy thấy một lần tại Diệp Mộ Linh tại đây ném mùi thất bại, liền muốn tại Âu Dương Thần tại đây tìm tới điểm cảm giác ưu việt, tuy nhiên Âu Dương Thần rất lợi hại, nhưng là hắn cũng không tin Âu Dương Thần dám ở nhiều người như vậy trước mặt động thủ đánh người. Với lại hắn nhưng là nghe hắn cha Đỗ Tùng nói, đã phái tam trưởng lão đi làm Âu Dương Thần, tại hắn cho rằng lấy tam trưởng lão Âm Kinh đại viên mãn thực lực, đánh bại Âu Dương Thần còn không phải một bữa ăn sáng, cho nên tối nay Âu Dương Thần cũng là cái người chết, tất nhiên lập tức liền là người chết, cái kia còn có cái gì tốt sợ đây. Hắn còn không biết hắn cái gọi là tam trưởng lão sớm đã bị Âu Dương Thần đánh giống một con chó.

Cho nên Đỗ Uy rất là phách lối nhìn xem Âu Dương Thần, chỉ hắn cái mũi nói, "Âu Dương Thần, ngươi căn bản cũng không xứng làm Mộ Linh bạn trai, ngươi nói ngươi đòi tiền không có tiền, muốn tài hoa không giỏi hoa. Ngươi có cái gì?" Quay người lại chỉ chỉ chính mình nói "Chỉ có ta như thế anh tuấn tiêu sái mới xứng với Mộ Linh "

"Đúng vậy a chỉ có Uy Thiếu mới xứng với Mộ Linh tiểu thư" Trương Tiểu Vĩ thân là chó săn, cái này vượt mong ngựa công phu cũng là rất đúng chỗ.

Cái này, Âu Dương Thần nhìn thấy Đỗ Uy như thế da mặt dày cũng là rất bất đắc dĩ a, với lại lần kia thế mà còn không có đem hắn đánh sợ. Điều này cũng làm cho hắn rất là không hiểu "Chẳng lẽ Đỗ Uy liền thật sự là không sợ?" Âu Dương Thần trong lòng nghĩ."Quên trước tiên mà kể, vẫn là đánh trước tóc hắn đi, tuy nhiên Đỗ Hải hắn là cùng hắn có quan hệ hệ, thế mà phái người tới giết ta, ta cũng không thể thủ hạ lưu tình."

"Đỗ Uy a, ngươi hôm nay đi ra ngoài uống thuốc sao?" Âu Dương Thần Tà Mị cười một tiếng.

Nghe thấy Âu Dương Thần không khỏi điệu nói ra dạng này một vấn đề, Đỗ Uy nhất thời còn không có kịp phản ứng, liền nói "Không có a, làm sao "

"Ách, " Âu Dương Thần gặp hắn thật đúng là chừng chặc đang hoảng trả lời, cũng không biết nói nói cái gì cho phải.

Thế nhưng là người khác coi như không phải như vậy, bên cạnh vậy xem người cả đám đều cười ha ha đứng lên."Thật là khờ a, cái này cái gì nào từ a."

"Đúng vậy a thật sự là ngu ngốc một cái "

Lúc này Đỗ Uy cũng là kịp phản ứng."Âu Dương Thần, ngươi dám đùa ta!"

Âu Dương Thần giả bộ như cũng nghiêm túc bộ dáng nhìn xem Đỗ Uy, chỉ gặp hắn chăm chăm hắn một hồi sau đó chừng chặc đang hoảng nói "Ngươi gần nhất sợ là có họa sát thân a, ta khuyên ngươi a, vẫn là về nhà sớm đợi đi, không phải vậy khẳng định là muốn Kiến Huyết." Nói xong còn giả bộ như cũng đáng sợ bộ dáng.

"Hừ hừ, Âu Dương Thần ngươi cũng đừng đùa giỡn ngươi trò vật, ngươi cảm thấy nói như ngươi vậy liền có thể hù đến Uy Thiếu? Đừng nằm mơ, Uy Thiếu là sẽ không bỏ qua ngươi" không đợi Đỗ Uy nói chuyện, chuyên nghiệp chó săn Trương Tiểu Vĩ liền bắt đầu đối Âu Dương Thần. Sau đó lại quay đầu nói với Đỗ Uy "Uy Thiếu, ngài nhìn ta nói đúng a "

Đỗ Uy vẫn là rất hài lòng chó săn Trương Tiểu Vĩ phương pháp làm. "Ừm, làm không sai "

Âu Dương Thần gặp Đỗ Uy không tin cũng không nói chuyện liền cùng Diệp Mộ Linh ăn cơm, dù sao cũng là không để ý tới Đỗ Uy.

Đỗ Uy vừa nhìn cái này không được a, hắn tới cũng là muốn cho Âu Dương Thần rơi mặt mũi, sau đó tiện đem Diệp Mộ Linh đoạt tới, thế nhưng là nếu như Âu Dương Thần đều không để ý cái kia chẳng phải hết cơ hội lần này nha. Nhưng là trong lúc nhất thời hắn thật đúng là không biết làm sao bây giờ mới tốt, thế là liền đối Trương Tiểu Vĩ nháy mắt.

Nhìn thấy Đỗ Uy ánh mắt, Trương Tiểu Vĩ cũng là thông minh, hiểu biết ý hẩn. Thế là ngay tại Đỗ Uy bên tai nhỏ giọng nói "Nghe nói Uy Thiếu uống rượu rất lợi hại, chúng ta có thể đem hẩn quá chén, tại đây nhiều người như vậy, Diệp Mộ Linh cũng ở nơi đây, nếu như bọn họ nhìn thấy Âu Dương Thần uống say sau khi đùa giỡn từ điên bộ đáng, khi đó Âu Dương Thần đâu còn có cái gì cái gì mặt mũi."

Nghe thấy Trương Tiểu Vĩ thế mà năng lượng muốn ra làm như vậy pháp luật, Đỗ Uy không khỏi đối với hẩn lau mắt mà nhìn a, vỗ vỗ bả vai hẩn nói với hẩn "Có thể có thể, rất không tệ, quay đầu có cùng."

Kế hoạch đã là nghĩ kỹ, nhưng là muốn làm đứng lên cũng không dễ dàng a, Âu Dương Thần cũng không phải ngu ngốc, làm sao lại vô duyên vô cớ liền cùng hẩn đụng rượu. Lúc này, lại đến phiên Trương Tiểu Vĩ.

Chỉ gặp Trương Tiểu Vĩ đi vào Âu Dương Thần trước mặt, nói với hẩn, "Âu Dương Thần, lần trước trận bóng rổ Uy Thiếu thua ngươi, nhưng là đây chẳng qua là cái ngoài ý muốn, cũng không tính cái gì, cho nên chúng ta Uy Thiếu dự định lại cùng ngươi so một trận, ngươi có dám hay không đáp ứng?"

Âu Dương Thần tiếp tục cầm một miếng thịt bỏ vào trong miệng, coi như không nghe thấy lời này, không thèm để ý hẩn.

"Là nam nhân liền tiếp nhận, chẳng lẽ ngươi Âu Dương Thần cũng là cái thứ hèn nhát đi!" Trương Tiểu Vĩ gặp hẩn đều không để ý chính mình, liền muốn chọc giận hẩn.

Nghe hẩn nói như vậy, Diệp Mộ Linh đều nhìn có chút không đi xuống, liền muốn phản bác, tuy nhiên Âu Dương Thần ở thời điểm này ngăn cản năng, sau đó đứng lên ở trên cao nhìn xuống nhìn xem Trương Tiểu Vĩ nói "Ngươi nói so liền so, ta cũng không có hứng thú"

"Đúng vậy a nào có dạng này, lần trước trận bóng rổ vốn là ban 6 tài nghệ không bằng ngươi." Một cái sùng bái Âu Dương Thần nam sinh nói ra.

"Ách, vậy ngươi muốn thế nào mới bằng lòng so, " Trương Tiểu Vĩ cũng là không có cách.

"Muốn ta so cũng được, cho ta mười vạn khối tiền, ta liền cùng ngươi so một trận." Lời này Âu Dương Thần là hướng về phía Đỗ Uy nói. Trương Tiểu Vĩ dù sao chỉ là chó chân, không có tư cách làm chủ.

Đỗ Uy hiện tại nhất tâm muốn Âu Dương Thần roi mặt mũi, cũng liền mặc kệ nhiều như vậy, lại nói hẩn đối với mình từ lượng vô cùng tin tưởng, cảm thấy mình khẳng định là sẽ không thua. Liền nói: "Tốt, mười vạn khối tiền ta cho ngươi"

Nghe thấy Đỗ Uy đáp ứng, Trương Tiểu Vĩ tựu phục vụ viên mang rượu tới, tại loại phương diện này Trương Tiểu Vĩ chân chó này từ vẫn là cũng xứng chức. Một rương Rượu Trắng mười hai bình; lập tức cũng là bày ở trên mặt bàn.

"Không phải đâu, thế mà uống Rượu Trắng, nhiều như vậy là muốn uống chết a"

"Đúng vậy a đây cũng quá hung ác"

Nhìn thấy lại là Rượu Trắng, chung quanh học sinh đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ vốn là chỉ là học sinh cấp ba, nơi nào thấy qua dạng này tràng diện, nhiều như vậy Rượu Trắng, cái này nếu là uống hết cái kia còn.

Đỗ Uy rất hài lòng dạng này oanh động hiệu quả, hẩn nhưng là luyện qua, hai bình Rượu Trắng không là vấn đề, hẩn thấy liền Âu Dương Thần cái nhà kia đời, có hay không uống qua Rượu Trắng cũng là vấn đề, làm sao có khả năng uống qua hẩn. Thế là niềm tin của hẩn hoàn toàn, nói với Âu Dương Thần "Ngươi không phải là sợ đi, nếu là sợ, cũng có thể nhận thua. Ha ha ha!"

Âu Dương Thần cho Diệp Mộ Linh một cái yên tâm ánh mắt về sau, nói "Liền chút rượu này, ta còn không để tại mắt bên trong"

"Vậy ta cũng phải nhìn ngươi làm sao uống hết" Đỗ Uy đáp lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Đến ngươi

Khui rượu cái bình dạng này sống đương nhiên là không cần Âu Dương Thần bọn họ làm, Trương Tiểu Vĩ đã là mở tốt hai bình từ đang chờ.

"Thế nào, hiện tại hối hận còn tới kịp, chỉ cần ngươi quỳ xuống tới nói tiếng xin lỗi ta liền bỏ qua ngươi, với lại mười vạn khối tiền làm theo cho ngươi" tại khai rượu thời điểm, Đỗ Uy nhìn thấy Âu Dương Thần đồng tử co rút lại một chút, hẩn coi là Âu Dương Thần là sợ, cho nên càng phải xấu hổ hẩn.

Âu Dương Thần cũng không có lập tức phản bác, mà chính là cúi người tại Diệp Mộ Linh trên trán nhẹ nhàng hôn một chút, sau đó mới ngẩng đầu nhìn xem Đỗ Uy, nói "Người cứ như vậy nhận định ta sẽ thua? Tất nhiên lời như vậy, tiền đặt cược gấp bội thế nào, nếu như ta thắng người cho ta hai mươi vạn, "

Đỗ Uy nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà ngay trước hân mặt hôn lên Diệp Mộ Linh, há miệng đều tức điên, hiện tại hân chỉ muốn sớm một chút nhìn thấy Âu Dương Thần mất mặt, thế là liền nói "Tốt, người thắng, ta cho người hai mươi vạn, nhưng là nếu như người thua lời nói, ta muốn người từ nơi này chạy trần truồng trở về phòng học, thế nào, có dám hay không?" Từ nơi này đến phòng học cơ bản cũng là nửa cái trường học, nếu như Âu Dương Thần thật như vậy làm, nhìn hân còn mặt mũi nào chờ đợi ở trường học.

"Oa khaó, cược lớn như vậy, cái này nếu là thật chạy trần truồng, đầu còn có cái gì thể diện a."

"Đúng vậy a hiện tại mạng lưới như thế phát đạt, đây nhất định sẽ bị người truyền đi lên, đến lúc đó chẳng phải là rất nhiều người đều biết."

...

Rất nhiều người đều khuyên Âu Dương Thần không cần cược, liền ngay cả Diệp Mộ Linh cũng tại thay Âu Dương Thần lo lắng.

Âu Dương Thần sắc mặt ngược lại là không có gì biến hóa, ngược lại cười nhạt một tiếng "Có thể, ta đáp ứng "

Nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà đáp ứng, rất nhiều người đều cảm thấy hân là muốn tiền muốn điên, đều không suy nghĩ hậu quả.

Âu Dương Thần mới mặc kệ người khác cái nhìn đầu, hân chỉ là nhẹ nhàng nắm chặt Diệp Mộ Linh ngọc thủ, ra hiệu mình có thể ứng phó tới. Tất nhiên Âu Dương Thần đều đáp ứng, Diệp Mộ Linh tự nhiên cũng sẽ không lại đi ngăn cản hân, nàng sẽ chỉ lựa chọn tại sau lưng của hân hỗ trợ hân.

Đỗ Uy nhìn thấy Âu Dương Thần quả nhiên đáp ứng, kém chút không có bật cười, "Tốt, quả nhiên có đảm lượng, vậy thì bắt đầu a" nói xong cầm lấy một bình liền thổi lên, tốc độ của hân rất nhanh, xem người chung quanh một trận tặc lưỡi, phải biết đây chính là Rượu Trắng, 53 độ, cũng không phải cái gì vài lần Bia. Người bình thường chỉ sợ một chén đều uống không, huống chi cầm một bình liền muốn uống nước sôi để nguội một dạng uống hết.

Thời gian không dài, cũng liền mấy chục giây đi, này bình rượu đã là không có nhiều. "Phanh" Đỗ Uy đem chai rượu đặt ở trên mặt bàn. "Đến người" hân chà chà khoe miệng dấu vết, đối Âu Dương Thần đắc ý nói ra.

"Lợi hại như vậy, tuyệt đối là luyện qua a, Âu Dương Thần có thể thắng sao?" Đứng tại cái bàn bên trái một cái nhỏ gầy nam sinh nói ra, hân thực sự nghĩ không ra có người có thể giống uống nước một dạng uống hết một bình Rượu Trắng.

"Ta xem treo, đây cũng không phải là so cái gì học tập, Âu Dương Thần thực sự không có gì phản kháng a" tại bên cạnh hân một người nữ sinh ngậm lại nói ra.

Đối mặt mọi người nghi vấn, Âu Dương Thần cũng không nói chuyện, cầm lấy một cái khác bình rượu cũng là giống Đỗ Uy như thế uống, chỉ bắt quá hân tốc độ cũng không nhanh, ngược lại là duy trì tại một cái tần suất, không nhanh không chậm từng chút một uống hết.

"Thật đúng là có thể uống, cũng là tốc độ không có Đỗ Uy nhanh như vậy a" nam sinh kia nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà cũng có thể cứ như vậy một bình uống hết, cảm giác có chút không chân thực.

Đồng dạng, này bình rượu tại mọi người trước mắt từng chút từng chút biến mất, tất cả đều tiến vào Âu Dương Thần trong bụng. Uống xong về sau, Âu Dương Thần còn cố ý cầm miệng bình từng tới tới tại Đỗ Uy trước mắt lắc lắc. Chỉ nhìn đến Đỗ Uy sắc mặt tái xanh, hân không nghĩ tới Âu Dương Thần thế mà cũng như thế có thể uống, phải biết hân tư lượng cũng chính là hai bình mà thôi, mà xem Âu Dương Thần mặt không đổi sắc, chỉ sợ là không chỉ số lượng này, nghĩ đến cái này hân hung hăng quay đầu trừng Trương Tiểu Vĩ liếc một chút, cũng là hân ra cái gì chủ ý ngu ngốc, hiện tại thật sự là không tốt xuống đài.

Cái này nếu là thua, hân khuôn mặt thế nhưng là tất cả đều mất hết, dù sao nói đến đây là hân đưa ra trận đấu, hơn nữa còn có này hai mươi vạn, hai mươi vạn cũng không phải số lượng nhỏ a. Hiện tại hân là có chút hối hận, không nên dễ dàng như vậy trêu chọc Âu Dương Thần, rõ ràng phụ thân hân đã phái tam trưởng lão đi thu thập Âu Dương Thần, hân chỉ cần chờ tin tức là được, tại sao phải nhảy ra đây.

"Tiếp tục uống a, làm sao không uống, hay là chuẩn bị nhận thua" mọi người nhìn thấy Đỗ Uy một người cúi đầu tại cái kia không biết nghĩ cái gì, bọn họ là chờ có chút không kiên nhẫn, đợi chút nữa thế nhưng là còn phải đi học đây.

Quên, không muốn. Đỗ Uy không có biện pháp, chỉ có thể là cầm lấy này bình rượu bắt đầu uống, chỉ có điều lần này tốc độ của hân rõ ràng liền chậm lại, với lại cũng không phải một hơi uống hết, mà chính là đứt quãng. Rót cục cầm bình rượu này uống xong, Đỗ Uy buong lỏng một hơi, hân cảm giác cổ họng đều có điểm giống hỏa thiêu giống như.

"Cảm giác là không được à, chậm như vậy, khuôn mặt đều đỏ" này nhỏ gầy nam sinh há miệng thật sự là không dùng được, bắt được ai nói người nào.

Chỉ bắt quá bây giờ Đỗ Uy thật sự là không tâm tư cùng hân so đo, cũng không có tinh lực, hân cảm giác mình có chút không được, mặc dù nói là có thể uống hai bình, nhưng là lần này hân là có lòng muốn muốn đùa giỡn một chút uy phong, uống có chút gấp, với lại đồ ăn cũng không có nếm qua, như bây giờ một làm, thật sự là có chút không chịu nổi, hân không có cách nào tìm ghế ngồi xuống, hít sâu một chút sau đó nhìn Âu Dương Thần, chỉ chỉ trên bàn này bình vừa khai rượu.

Âu Dương Thần cũng không nhiều lời, cầm rượu lên liền uống, vẫn là như thế tốc độ, không nhanh không chậm duy trì đuổi theo một bình giống nhau tàn suất, chỉ gặp hần miệng căn bản là không có có dừng lại. Ùng ục ùng ục liền uống xong. Mọi người thấy trợn mắt hốc mồm, "Lợi hại a, thật sự là quá lợi hại "

Không nghĩ tới cái này vẫn chưa xong, Âu Dương Thần cầm lấy mở bình khí lại mở một chai, mở xong liền hướng miệng bên trong tiến đưa, vẫn là như thế tàn suất, không bao lâu bình rượu này lại để cho hần cho uống xong. Âu Dương Thần làm theo là mặt không đỏ tim không nhảy, không có hần triệu chứng, lúc này hần mới là nhìn về phía Đỗ Uy, mỉm cười, nói "Đến ngươi "

Nhìn thấy Âu Dương Thần nụ cười, Đỗ Uy sợ hãi trong lòng, hần biết mình tình huống không thể lại uống, lại uống tuyệt đối phải xảy ra chuyện, nhưng là muốn hần cứ như vậy nhận thua, hơn nữa còn là ngay trước nhiều người như vậy trước mặt, hần cũng thật sự là thất lạc không cái mặt này a. Thế là hần liền nói " Âu Dương Thần, hôm nay thân thể ta không tốt lắm, không tại trạng thái, chúng ta lần sau lại so thế nào "

Còn không đợi Âu Dương Thần nói chuyện đâu, vậy xem người liền rùm beng nói "Không được, không được, cái gì lần sau lại so, muốn so liền hiện tại so, bằng không lời nói liền nhận thua."

"Ngươi xem, liền xem như ta đồng ý bọn họ cũng không đồng ý a, huống hồ ta còn thực sự không đồng ý." Âu Dương Thần cũng không có dự định cứ như vậy buông tha hần, chính là muốn để cho hần mất mặt mới tốt.

Đỗ Uy bị buộc thật sự là không có cách nào, đành phải là lần nữa cầm rượu lên bình uống, thế nhưng là này chỗ nào có thể uống xong đi, từng miếng từng miếng, hần là cỡ nào muốn từ bỏ, thế nhưng là nhìn thấy người bên cạnh sắc mặt, nghĩ đến chính mình thua là cỡ nào mất mặt, hần vẫn là cố nén cầm bình rượu này chậm rãi uống một nửa, nhưng là một nửa kia hần thật sự là uống không trôi, với lại hần hiện tại tinh thần đều có chút không rõ ràng, "Loảng xoảng" bình rượu rơi xuống đất, Đỗ Uy cũng rơi vào mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Uy Thiếu? Dạ dày chảy máu?

"Uy Thiếu, Uy Thiếu, ngươi không sao chứ" nhìn thấy chủ tử nhà mình thế mà ngược lại, Trương Tiểu Vi vội vàng liền muốn đem hần nâng đỡ, nhưng là bây giờ Đỗ Uy đã là say không thanh tỉnh. Miệng bên trong thật không minh bạch nói "Dù ta đứng lên, ta còn có thể uống, "

"Ha ha ha, thật sự là khôi hài" vậy xem người nhìn thấy Đỗ Uy bộ dạng này đều cười.

Tuy nhiên Âu Dương Thần cũng mặc kệ cái này, "Hai mươi vạn đâu, đây chính là ngươi thua. Ngươi lại là giả say muốn trốn nợ a" Âu Dương Thần đối với địch nhân cũng không có nhân từ như vậy.

"Tại, tại, tại trong túi ta, đây là cha ta làm cho ta sự tình dùng, ngươi không thể cầm" Đỗ Uy nói nói xong nôn.

Nhìn thấy Đỗ Uy cái này xấu xí bộ dáng, rất nhiều người đều là đối hần ấn tượng rất là không tốt, lúc đầu lấy Đỗ Uy tướng mạo còn có gia thế, trong trường học vẫn là có rất nhiều nữ sinh ưa thích hần, tuy nhiên đi qua làm như vậy, sợ là muốn cắt giảm rất nhiều.

Âu Dương Thần mặc kệ nhiều như vậy, từ hần trong túi xuất ra tấm chi phiếu kia sau khi liền mang theo Diệp Mộ Linh rời đi."Tranh thủ thời gian dẫn hần đi bệnh viện a" câu nói này, Âu Dương Thần là nói với Trương Tiểu Vi.

Mọi người cũng là giải tán lập tức, chỉ có điều không ai chú ý tới là, tại vừa mới Âu Dương Thần ngay tại chỗ phương, dưới mặt đất có một vũng nước, nếu đây chính là Âu Dương Thần đem rượu trong vòng sức lực bức đi ra kết quả, bằng không hần cũng không có cách nào thắng Đỗ Uy, tuy nhiên đây cũng là Vô Cực Huyền Thể quyết chỗ đặc thù, bình thường công pháp thật đúng là không có loại này công hiệu.

Rời đi căn tin về sau, thừa dịp rời đi học còn có chút thời gian, Âu Dương Thần mang theo Diệp Mộ Linh ở sân trường bên trong bốn phía dạo chơi. Dù sao bọn họ cũng không cần muốn chờ học sinh như thế giành giật từng giây học tập. Thắng đến chuông vào học tiếng vang, bọn họ mới vội vàng tiến đến phòng học đi học. Chỉ có điều tiến phòng học, cũng cảm giác bầu không khí có chút không đúng, rất nhiều người gặp bọn họ ánh mắt đều có chút không đúng, riêng là nhìn xem Âu Dương Thần thời điểm. Bất quá hần phỏng đoán khả năng bởi vì căn tin sự tình đi, hần cũng không có để ý, dù sao ở cái này trong lớp chơi tốt cứ như vậy mấy cái.

Bình tĩnh tại chỗ mình ngồi ngồi xuống, Âu Dương Thần xuất ra anh ngữ sách tới tùy tiện lật qua, nếu phía trên này đồ vật hần đều nhớ kỹ. Ai bảo hần hiện tại là đã gặp qua là không quên được đây.

"Bạch bạch bạch" giày cao gót âm thanh truyền đến, lúc này sở hữu học sinh đều ngồi nghiêm chỉnh, bọn họ biết là Lâm Nhã đến, dù sao Lâm Nhã không

chỉ có là Ban Chủ Nhiệm, với lại người còn như thế xinh đẹp, đối với đồng học cũng là phi thường quan tâm, cho nên ở cái này trong lớp, vô luận nam nữ tất cả mọi người đối với nàng cũng tôn kính.

Hôm nay Lâm Nhã vẫn là phi thường xinh đẹp, mị lực mười phần, đơn giản trang phục nghề nghiệp liền đem nàng đáng người hoàn mỹ bày ra, trên đùi phủ lấy vớ màu da, dưới chân là một đôi cao gót giày da, tóc hơi hơi co lại, càng lộ ra cao quý. Chỉ có điều giống như tâm tình không phải rất tốt.

"Các bạn học, lời đầu tiên tập, lão sư có chút việc, Âu Dương Thần cùng ta đi ra." Lâm Nhã kéo đến tận lời như vậy ngược lại là lần đầu, dù sao lấy hướng về cũng là có việc tan học nói, sẽ không chậm trễ thời gian lên lớp.

Nhìn xem bị kêu lên đi Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh trong đôi mắt đẹp tràn đầy lo lắng. Bất quá khi sự tình người Âu Dương Thần nhưng không có cái này giác ngộ. Chỉ gấp hần đi theo Lâm Nhã đằng sau, ánh mắt lại là dù sao là nhìn chăm chăm Lâm Nhã này hoàn mỹ đáng người, miệng bên trong còn thỉnh thoảng nói thầm lấy.

Đối mặt Âu Dương Thần bộ dạng này, dù là Lâm Nhã dạng này tại gặp nhiều người cũng là có chút điểm chịu không, thế là nàng bất thành linh dừng bước lại muốn để cho Âu Dương Thần đi ở phía trước, nhưng là không nghĩ tới Âu Dương Thần trực tiếp đụng vào thân thể nàng, Lâm Nhã chỉ cảm thấy Âu Dương Thần rộng lớn lồng ngực đâm vào tự mình công bộ. Mà cái này va chạm cũng là để cho Âu Dương Thần kịp phản ứng, nguyên lai hần sở hữu chú ý lực đều tại này hoàn mỹ đáng người bên trên, không nghĩ tới Lâm Nhã bất thành linh dừng lại, thế là liền đụng vào.

"Âu Dương Thần, người đang làm gì" Lâm Nhã hôm nay thật sự là bị Âu Dương Thần giật đến.

Nhìn xem Lâm Nhã sinh khí bộ dáng cũng là đẹp như vậy, Âu Dương Thần không tự giác liền nói ra miệng "Lâm tỷ, người đẹp quá a" cũng là may mắn hiện tại là thời gian lên lớp, cũng không có người khác tại.

Không biết làm sao, câu nói này, Lâm Nhã từ nhỏ đến lớn nghe vô số lần, nhưng là hết lần này tới lần khác Âu Dương Thần nói ra, nàng nhưng là có chút không biết làm sao "Còn không mau đi" nàng chỉ có thể là nói sang chuyện khác để che dấu chính mình có chút nóng lên khuôn mặt.

Bây giờ nói ra câu nói kia về sau, Âu Dương Thần cũng là có chút điểm hối hận, nhưng là Lâm Nhã thế mà không có truy đến cùng, thế là hần đáp một câu "Ừ" sau đó liền nhanh đi Lâm Nhã văn phòng.

Nhìn xem Âu Dương Thần rời đi thân ảnh, cao ngất kia thân thể, nghĩ đến cái kia suất khí khuôn mặt, Lâm Nhã cảm giác mặt nàng càng đỏ "Người đang suy nghĩ gì đây, Lâm Nhã, hần chỉ là người học sinh thôi, hơn nữa còn là người đại học bạn cùng phòng đệ đệ, người sao có thể có dạng này cách nghĩ." Sau đó dụng lực vẩy vẩy đầu, cảm những ý nghĩ kia ném đến sau đầu.

Đang làm việc trước bàn ngồi xuống, Lâm Nhã cầm lấy trên mặt bàn cái chén liền muốn uống nước.

"Ai, Lâm Nhã, chờ một chút, đây lạnh đi, uống nước lạnh đối với thân thể không tốt, ta giúp người pha một ly" nói xong Âu Dương Thần liền đem cái chén từ Lâm Nhã trên tay cướp đi.

Nhìn xem hần pha trà bộ dáng, Lâm Nhã không tự giác muốn "Bị người chiều cổ cảm giác thực tốt" thế nhưng là chính sự vẫn phải nói "Âu Dương Thần, người hần phải biết ta vì sao tìm người tới đi "

"Không biết a, chuyện gì a" Âu Dương Thần chuyên chú trước mặt chén trà, phảng phất có bí mật gì giống như cũng không ngẩng đầu lên trả lời.

Lâm Nhã mới không tin hần không biết đâu, "Còn không phải liền là bởi vì Đỗ Uy sự tình, nghe nói là bởi vì liễu mạng với người tửu, sau đó đưa đi bệnh viện, bác sĩ nói là dạ dày chảy máu. Giống như thật nghiêm trọng" cầm lấy Âu Dương Thần rót trà ngon, Lâm Nhã trả một cái nói tiếp "Hiện tại Đỗ Uy hần mục gọi điện thoại tới trường học đến, muốn học trường học khai trừ người" phải biết Đỗ gia tại Viên Xuân thành phố cũng là có thân phận có địa vị, mà Âu Dương Thần thì là người có đơn một cái, cái gì đều không có, nếu không phải lần trước khảo thí thi niên cấp đệ nhất danh, chỉ sợ hiện tại cũng không phải là nàng lớp này chủ nhiệm tới nói, mà chính là trực tiếp khuyên lui.

Mặc dù là có chút sợ, nhưng là xã hội này không phải liền là dạng này nha.

Nghe Lâm Nhã lời nói, Âu Dương Thần cũng là không nghĩ tới Đỗ gia thế mà ác như vậy, hần coi là bất quá chỉ là lý luận một phen, không nghĩ tới thế mà trực tiếp liền muốn khai trừ hần. Nói "Đỗ gia không biết xấu hổ như vậy? Trường học cũng đồng ý?"

"Trường học còn không có đồng ý, dù sao người là trường học trọng điểm bồi dưỡng học sinh, tương lai là có thể thi đậu trọng điểm đại học." Lâm Nhã có chút lo lắng nói ra. "Nhưng liền xem như dạng này, người đi bệnh viện xin lỗi đoán chừng là thiếu không "

"Xin lỗi? Tiểu Gia mới không đi đâu, ta xem không có hứng thú này" nói đùa, Âu Dương Thần nhưng không có cho Đỗ gia cúi đầu ý nghĩ.

"Người liền không thể nhịn một chút nha, liền xem như vì lão sư, vì người tỷ." Muốn nói Lâm Nhã đối với Âu Dương Thần đó là thật rất tốt, cái này nếu là người khác đoán chừng đã sớm mặc kệ việc này.

Nhìn thấy Lâm Nhã này lo lắng bộ dáng, Âu Dương Thần có chút đau lòng, đành phải đáp ứng trước hạ xuống, nhưng là trong lòng hần thì là cảm Đỗ gia phán tử hình. Với lại cái này cũng càng thêm kiên định hần trở nên mạnh mẽ tín niệm, chỉ có đủ cường đại, mới có thể không e ngại bất luận kẻ nào.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Uy Thiếu? Tự sát?

Tại nói rõ với Âu Dương Thần lợi hại quan hệ về sau, Lâm Nhã liền để Âu Dương Thần trở về phòng học. Mà chính nàng thì là trên ghế trầm tư hồi lâu, không biết đang suy nghĩ gì.

Nghe Lâm Nhã miêu tả về sau, Âu Dương Thần cũng cảm thấy không thể còn như vậy xuống dưới, dạng này quá bị động. Nhưng là trong lúc nhất thời hần cũng là không có làm rất dễ pháp luật, đang tự hỏi, phòng học đã gần ngay trước mắt, Âu Dương Thần cũng chỉ đành là lên trước khóa, dù sao những sự tình này hần không muốn để cho Diệp Mộ Linh bọn người biết. Nhìn thấy Âu Dương Thần trở về, Diệp Mộ Linh trong ánh mắt tràn đầy lo lắng. Tại Âu Dương Thần đi qua năng chỗ ngồi lúc đưa cho hần một cái tờ giấy. Âu Dương Thần thì thừa cơ dặt một chút tay nàng.

Trở lại trên chỗ ngồi ngồi xuống, Âu Dương Thần cầm lấy tờ giấy đến, trên đó viết: Lâm lão sư tìm người có phải hay không bởi vì Đỗ Uy sự tình? Người có thể hay không chịu đến xử phạt? . . .

Cảm thụ được Diệp Mộ Linh trong câu chữ để lộ ra quan tâm, Âu Dương Thần nhất thời cảm thấy hết thảy cũng là đáng giá, với lại hần nhất định phải trở nên cường đại lên, mặc dù hần hiện tại đã là Hóa Kính võ giả, nhưng là như thế vẫn chưa đủ, trên cái thế giới này khẳng định còn có rất nhiều phi thường nhân vật lợi hại, với lại căn cứ Vô Cực đại để truyền thừa đến xem, đẳng cấp càng cao võ giả thọ mệnh liền sẽ càng dài, cho nên không chừng có cái gì lão quái vật đây.

Bất quá bây giờ không phải muốn lúc này, việc cấp bách là trước tiên giải quyết Đỗ gia, không phải vậy lời nói còn không biết sẽ xảy ra bao nhiêu sự cố, với lại bọn họ an toàn cũng vô pháp cam đoan.

Ngẫm lại, Âu Dương Thần xuất ra giấy đến cho Diệp Mộ Linh Hồi Tín. . .

Không nói đến Âu Dương Thần quay về là cái gì.

Viên Xuân thành phố Đệ Nhất Bệnh Viện 607 phòng bệnh. Đỗ Uy một mặt tái nhợt, sinh không thể yếu giống như nằm nơi đó, tay trái đánh lấy một chút. Cũng bởi vì giữa trưa uống này mấy bình tửu, Đỗ Uy dạ dày chảy máu, gần nhất là không thể ăn cái gì đồ vật, hơn nữa còn muốn nằm viện, chuyện này với hần loại này Hoa Hoa Công Tử(Playboy) tới nói nhất định sống không bằng chết a, không chỉ có như thế, mỗi lần nghĩ đến giữa trưa sự tình, Đỗ Uy thật sự là khí phôi đều muốn nổ. Không chỉ tổn thất hai mươi vạn khối tiền, còn để cho hần tại như vậy nhiều người trước mặt mất mặt.

Thật sự là càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng giận, Đỗ Uy trực tiếp là cảm bên cạnh ĐTDĐ Samsung ném trên mặt đất, chỉ nghe thấy "Phanh" một tiếng, ĐTDĐ Samsung thế mà trực tiếp là nổ, "Móa, con mẹ nó, trên Internet truyền lại là thật." Đỗ Uy trực tiếp là bạo nói tục. Tiếp theo không đợi hần tỉnh táo lại, chỉ thấy Nhất Hộ sĩ chạy tới, sau đó liền hô to "Không được, không được, có người tự sát, " này đề-xi-ben quả thực là muốn xông ra chân trời a, mấy tầng lầu cũng nghe được.

"Đồng đồng đồng" tận lực bồi tiếp thật nhiều người tiếng bước chân truyền đến, đầu tiên đuổi tới cũng là Đỗ Uy mẹ —— Cầu Nhục Anh. Chỉ gặp nàng người mặc hắc sắc váy dài, tóc co lại, cứ việc tuổi tác không nhỏ, nhưng vẫn là Phong Vân vẫn còn.

"Nhi tử, người làm sao nghĩ như vậy không ra a, người nếu là đi, mẹ sống thế nào a" chỉ gặp nàng vừa lên tới cũng là ôm Đỗ Uy khóc rống. Đỗ Uy bị nàng khiến cho không khỏi điệu, thật vất vả tránh ra, "Mẹ, người làm gì a, cái gì nghĩ quẩn a, ta đây không phải thật tốt đi "

Cầu Nhục Anh lúc này mới thật tốt tình hình cụ thể Đỗ Uy, mới phát hiện hần thật tốt "Thế nhưng là vừa mới y tá kia không phải nói người tự sát đi "

"Cái gì tự sát, ta không phải liền là đánh ngã cái điện thoại nha, chỉ là ĐTDĐ Samsung chất lượng thật sự là quá kém, thế mà nổ tung, còn có cái này y tá cũng thế, cái gì đều không rõ ràng liền nói lung tung" Đỗ Uy cũng là bị mẹ hần khiến cho dở khóc dở cười.

"Ai, hù chết mẹ mẹ, người nói người êm đẹp đánh ngã điện thoại di động làm gì, " Cầu Nhục Anh thở dài một hơi, sau đó lại đổi y tá kia nói "Còn người nữa, thật sự là, không có việc gì hồ loạn cái gì, người này làm sao làm y tá. . ."

Cái này y tá cũng không dám đáp lời, chỉ có điều tâm lý ngược lại là oán trách bên trên, tuy nói nàng cũng là có lỗi, thế nhưng là nàng vừa tiến đến liền thấy trong gian phòng đó khói bụi tràn ngập, với lại tiếng nổ mạnh như vậy tiếng nổ, cho nên nàng mới tưởng rằng Đỗ Uy tự sát. Nghĩ đi nghĩ lại đã cảm thấy cũng ủy khuất, trong hốc mắt không tự giác tràn ngập nước mắt.

Còn tốt lúc này Đỗ Tùng đến, để cho nàng ra ngoài, không phải vậy lời nói còn không biết sẽ bị Cầu Nhục Anh mắng thành cái dạng gì đây.

"Người để cho nàng đi cái gì, ta lời còn chưa nói hết đây." Nhìn thấy Đỗ Tùng để cho nàng đi, Cầu Nhục Anh oán giận nói.

Đỗ Tùng lúc này ngược lại bất thành linh hảo tâm đứng lên " quên đi, nàng cũng không có phạm cái gì sai lầm lớn."

Cầu Nhục Anh vẫn như cũ không buông tha "Cái này còn không phải sai lắm lớn a, chú con của chúng ta chết đây. . ."

Đỗ Tùng không để ý tới nàng nữa, nhắc tới Cầu Nhục Anh đi, cũng là ưa thích hung hăng càn quấy, với lại đặc biệt sùng ái Đỗ Uy, từ nhỏ đến lớn vô luận Đỗ Uy làm việc là đối vẫn là sai, nàng đều sẽ đứng tại Đỗ Uy bên này, không chỉ như vậy còn giúp lấy khi dễ người khác, cho nên liền dẫn đến Đỗ Uy tạo thành loại này ác thiếu tính cách.

Nếu Đỗ Tùng là từ 608 hào phòng bệnh tới, như vậy khả năng có người muốn hỏi, 608 hào phòng bệnh ở ai đây? Là Đỗ Hải.

Thật đúng là đừng nói, cái này thật đúng là có duyên, đêm qua Đỗ Hải cũng là được đưa đến 608 tới cứu trị, sau đó Mã Chí tại 606 phòng bệnh ở đâu, hôm nay đâu, Đỗ Uy lại ở tại 607 phòng bệnh. Thật sự là hữu duyên.

Đỗ Tùng vừa mới đi xem Đỗ Hải cũng là muốn coi xuống Âu Dương Thần tình huống, dù sao Đỗ Hải là Âm Kinh đại viên mãn cao thủ a, cứ như vậy bị người đánh thành trọng thương, Đỗ Tùng là muốn biết đến là Âu Dương Thần ra tay, vẫn là hấn phía sau có người tương trợ, nếu như là cái trước vậy thì có điểm đáng sợ, nhỏ như vậy niên kỷ liền có cao như vậy võ công, Âu Dương Thần vô cùng có khả năng là đại gia tộc hoặc là đại môn phái đệ tử, nếu như là cái sau kia liền càng đáng sợ, còn có người bảo hộ, với lại võ công cao như thế.

Thế nhưng là đi qua cùng Đỗ Hải nói chuyện, giải được lúc Âu Dương Thần một người liền đem Đỗ Hải đánh thành dạng này, Đỗ Tùng hiện tại thật sự là có chút không nắm được chủ ý, không biết nên không triều này hấn ra tay.

"Cha, người nhưng phải báo thù cho ta a, ta muốn Âu Dương Thần sống không bằng chết" Đỗ Uy thấy một lần Đỗ Tùng đến, liền vội vàng lôi kéo tay hấn khóc Cầu Đạo.

"Đúng vậy a Đỗ Tùng, người nhưng phải vì là con của chúng ta báo thù a, nhất định phải cảm kia là cái gì Âu Dương Thần chém thành muôn mảnh." Cầu Nhục Anh cũng ở một bên nói ra. Này cất ra tới Mất hai mí nhất động nhất động, rất là quý dị.

Đỗ Tùng không có trả lời ngay, mà chính là trầm tư một hồi, sau đó mới nói "Bây giờ không phải là đối với tiểu tử kia ra tay thời điểm, chúng ta còn không có tra rõ ràng hấn lai lịch, tùy tiện động thủ chỉ sợ sẽ có biến cố "

Nghe xong lời này, Đỗ Uy đều gấp "Âu Dương Thần nơi nào có lai lịch ra sao a, không phải liền là một cái không cha không mẹ cô nhi thôi "

Đỗ Tùng cũng không có tin tưởng Đỗ Uy lời nói, hỏi lại nói "Vậy sao người giải thích hấn cái này một thân võ công đâu, phải biết hấn nhưng là đem người Hải thúc đánh thành trọng thương "

"Cái gì, Hải thúc thụ thương!" Đỗ Uy một mặt chấn kinh, hấn tự lẩm bẩm "Không có khả năng, Âu Dương Thần làm sao có khả năng đánh bại Hải thúc, Hải thúc thế nhưng là Âm Kinh đại viên mãn cao thủ "

"Cho nên tại không có làm rõ ràng tình huống của hấn trước đó, chúng ta không thể ra tay" Đỗ Tùng sắc mặt âm trầm nói ra, bị một cái học sinh cấp ba bức đến tình trạng này, hấn cũng thật mất mặt.

"Cha, Âu Dương Thần khẳng định là có cái gì kỳ ngộ, cho nên mới sẽ lợi hại như vậy, hấn trước kia thế nhưng là cũng uất ức. Ngài không phải cũng là bởi vì khi còn bé một lần kỳ ngộ cho nên mới lợi hại như vậy nha, cho nên chúng ta càng hấn là lập tức ra tay, đem hấn kỳ ngộ đoạt lại, dạng này chúng ta liền có thể trở nên lợi hại hơn." Đỗ Uy đột nhiên nghĩ đến Âu Dương Thần lấy trước như vậy đồ ăn, khẳng định nói ra.

Nghe thấy Đỗ Uy lời nói, Đỗ Tùng trong lòng cũng là ngửa, hận không thể lập tức cầm Âu Dương Thần kỳ ngộ đoạt tới."Người có thể xác định?"

"Đương nhiên" Đỗ Uy một mặt kiên nghị.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Để cho bão táp tới mãnh liệt hơn chút a

Chỉ gặp cái này Đỗ Tùng nghe Đỗ Uy lời nói về sau đâu, cũng là quyết định hướng phía Âu Dương Thần ra tay, đương nhiên vì là để phòng vạn nhất, hấn lại đem trong bang đại trưởng lão Điều Vĩnh An, nhị trưởng lão Điều Vĩnh Toàn kêu đến.

Cái này Điều Vĩnh An cùng Điều Vĩnh Toàn đâu, là một đôi Loạn Sinh Huỳnh Đề, đại khái hơn bốn mươi tuổi, bởi vì Điều Vĩnh An ra đời sớm, cho nên hấn là đại ca. Tuy nhiên hai người kia phẩm vị đều không khác mấy, cũng là ăn mặc trung niên nam nhân phục trang, cách ăn mặc cũng là dạng chó hình

người. Cũng là một lần ngẫu nhiên cơ hội đi, bọn họ bị Đỗ Tùng cho thu phục, làm Đỗ Bang trưởng lão. Điều Vinh An có Hóa Kính sơ kỳ thực lực, chỉ so với Đỗ Tùng kém một cái đoạn ngắn vị trí thôi, mà Điều Vinh Toàn thì là ám kinh đại viên mãn thực lực.

Bởi vì bọn họ hai thực lực đều khá mạnh mẽ, cho nên đối với Đỗ Tùng tâm tư cũng không có như vậy trung thành, chỉ có điều luôn luôn không có tìm được cơ hội tốt, thế nhưng là lần này không giống nhau, bọn họ sớm đã là nhận được tin tức: Đỗ Hải đã trọng thương. Hiện tại cũng chỉ còn lại có Đỗ Tùng một người, hai người bọn họ hợp lực là có rất lớn phần thắng, đến lúc đó Đỗ Bang cũng là bọn họ thiên hạ.

"Hai vị trưởng lão tới vừa vặn, lần này tìm các ngươi tới là có chuyện muốn nhờ a, " Đỗ Tùng cũng không nói nhảm, vừa đến đã đi thẳng vào vấn đề "Tin tưởng các ngươi cũng là nghe nói con ta Đỗ Uy còn có Đỗ Hải sự tình, cho nên lần này đâu? Là muốn các ngươi đồng loạt ra tay, trợ giúp ta cầm xuống tiểu tử kia "

Mặc dù đã là đoán được chuyện này, nhưng khi mặt nghe Đỗ Tùng nói lên, Điều Vinh An vẫn cảm thấy có chút thật không thể tin, nói "Chuyện này, chúng ta là biết, nhưng là chuyện này không đơn giản a, tiểu tử kia tuy nhiên mười bảy mười tám tuổi, vẫn là cái học sinh cấp ba, thực lực liền như thế cường đại, muốn nói không có bối cảnh chúng ta là không tin, cái này vô duyên vô cớ đắc tội với người, việc này chúng ta lại làm không được."

Cái này hai cái lão hồ ly, không phải liền là muốn chỗ tốt nha, chờ ta đoạt đến kỳ ngộ, liền phế các ngươi. Đỗ Tùng tâm lý thầm mắng. Nhưng là mặt ngoài vẫn là bất động thanh sắc "Cái này, ta đã điều tra, tiểu tử kia bất quá là đạt được một chút kỳ ngộ thôi, không đáng nhắc lên, chỉ cần hai vị xuất thủ, ta có một trăm phần trăm tự tin."

"Không biết giúp đỡ có thể tra ra, đến ra sao kỳ ngộ có thể làm cho một cái bình thường người trong khoảng thời gian ngắn năng lượng có được cường đại như vậy thực lực." Điều Vinh An cười tủm tỉm nói.

Thế mà còn muốn nhúng chàm kỳ ngộ, khẩu vị có chút lớn, xem ra bọn họ đã là không đem ta để vào mắt, nhưng là bây giờ ta còn không thể đắc tội bọn họ. Đỗ Tùng trông mắt liên tục chuyển, nói: "Kỳ ngộ gì cái này còn không có tra được, hết thấy liền chờ cầm xuống tiểu tử kia liền biết." Đỗ Tùng cũng không đàn, lời nói cũng không thể nói quá nhiều.

Điều Vinh An thói quen sờ sờ đầu hất tóc, sau đó nói "Vậy thì tốt, muốn để chúng ta xuất thủ cũng được, chỉ có điều sở hữu chỗ tốt chúng ta muốn sáu thành..."

"Không có khả năng, sáu thành tuyệt đối không có khả năng" không đợi hắn nói xong Đỗ Tùng liền cự tuyệt. "Nhiều lắm là chia năm năm."

"Thành giao" Điều Vinh An cùng Điều Vinh Toàn hoàn toàn đứng xem một chút, sau đó cười ha ha.

Lúc này Âu Dương Thần vẫn còn ở trong phòng học cùng Hoa Khôi truyền tờ giấy đầu, còn không biết có người đang tại chuẩn bị muốn đối phó hắn. Cao Trung lớp học dù sao là thiếu không tiếng hoan hô cười nói, thời gian trôi qua rất nhanh nhưng lại rất ngắn.

Tan học, Âu Dương Thần đi một mình tại trên đường về nhà, hắn không có tiễn đưa Diệp Mộ Linh về nhà, mà chính là muốn Lưu Phong tiễn đưa. Bởi vì hắn biết Đỗ gia mục tiêu là hắn, Diệp Mộ Linh cùng với hắn một chỗ sợ rằng sẽ nguy hiểm. Đương nhiên dạng này kết quả là lúc gần đi đội, Hoa Khôi cũng không có giống thường ngày thời điểm một dạng tới cái hôn dừng. Âu Dương Thần cũng không có biện pháp, một khắc không giải quyết cái này Đỗ gia, hắn liền không thể để cho Diệp Mộ Linh ở vào trong nguy hiểm.

Đang đi tới, Âu Dương Thần cảm giác xối mấy giọt mưa. "Móa, như thế trời mưa, Dự Báo Thời Tiết không nói hôm nay sau đó mưa a, quả nhiên Dự Báo Thời Tiết không thể tin a" càng làm cho hắn im lặng là mưa còn càng rơi xuống càng lớn, xem bộ dáng là muốn tới một trận mưa to. Âu Dương Thần tăng tốc cước bộ hướng về trong nhà chạy như điên.

Có lẽ bão táp chỉ là một cái báo hiệu mà thôi, quả nhiên phía trước lại xuất hiện vài bóng người, liền ngăn tại Âu Dương Thần trước mặt, "Đỗ Uy ba hắn?" Âu Dương Thần nhận ra hắn, trước kia ở trường học xuất hiện qua, "Về phần nha, dưới mưa lớn như vậy. Nếu không lần sau sẽ bàn?" Âu Dương Thần đối bọn họ hô. Đương nhiên trong lòng của hắn nghĩ như thế nào cũng không biết.

"Bớt nói nhảm, để cho đại gia tại như vậy trong mưa to chờ người lâu như vậy, trước hết để cho ta đánh một gậy lại nói" dưới lớn như vậy đến mưa, còn chờ lâu như vậy, Điều Vinh Toàn đã sớm không kiên nhẫn. Cho nên nhìn xem Âu Dương Thần xuất hiện, hắn liền xông lên.

Cứ việc mưa to tọp rữa, nhưng là Âu Dương Thần chú ý lực nhưng là độ cao tập trung, đối diện thế nhưng là có ba người, hắn không thể khinh thường. Âu Dương Thần chân trái sau này vừa lui, tránh thoát một cơn này tử.

Nhìn thấy Âu Dương Thần cư nhiên như thế tùy tiện tránh thoát đi, Điều Vinh Toàn có chút tức giận "Lại đến" tiếp theo hai tay vung lên, cây gậy hoành hành quét về phía Âu Dương Thần phần eo vị trí, lúc này, dù sao còn có hai người không có xuất thủ đâu, với lại hắn có thể cảm giác được hai người kia càng mạnh. Cho nên Âu Dương Thần cũng không muốn bộc lộ ra chính mình thực lực chân thật.

Chỉ gặp hắn hai chân nhanh chóng hướng về phía trước đạp, hai tay mở ra. Thân thể nhưng là cấp tốc lui lại. Lại là tránh thoát một cơn này. Điều Vinh Toàn tiếp tục lần người hướng về phía trước, sau đó một gậy hướng về phía trước đâm về Âu Dương Thần ngực phải. Âu Dương Thần mỉm cười, chân trái hướng phía dưới đạp một cái, thân thể phiêu nhiên nhi khởi, chân phải thì là rơi vào cây gậy bên trên. Sau đó mấy cái đánh rơi liền đến kén Điều Vinh Toàn diện trước, chỉ gặp hắn thân thể đột nhiên sau này nhất chuyển, chân trái một cái hoành đá, đánh vào Điều Vinh Toàn trên mặt, thẳng đem hắn đục lỗ bóc lên Kim Tinh, tìm không thấy đông nam tây bắc. Cái này vẫn chưa xong, đối với địch nhân, Âu Dương Thần thế nhưng là xưa nay sẽ không nhân từ. Không do dự, một cái phải Cầu Quyền đánh vào hắn trên sống mũi, chỉ nghe thấy "Phanh" Điều Vinh Toàn té ở tràn ngập nước đọng trên mặt đất. Máu mũi ứa ra, căn bản không dừng được.

Một màn này khiến cho Điều Vinh An cùng Đỗ Tùng một trận choáng váng, rõ ràng phía trước vẫn là Điều Vinh Toàn chiếm thượng phong, đánh Âu

Dương Thần liên tục lùi về phía sau, làm sao đột nhiên liền bại đây.

"Vĩnh Toàn, ngươi không sao chứ" Điều Vĩnh An vội vàng chạy tới đem hấn nâng đỡ.

"Không có trở ngại, tiểu tử này quá âm hiểm" Điều Vĩnh Toàn oán hận nói ra.

Nhìn thấy Điều Vĩnh Toàn không có trở ngại về sau, Điều Vĩnh An cũng là thở phào, ngẩng đầu nhìn về phía Âu Dương Thần, quát "Tiểu tử, ngươi đây chính là đang tìm cái chết, ngoan ngoãn liền cảm lời nói, còn có thể tốt hơn một điểm, không phải vậy chờ chúng ta bắt được ngươi liền không tốt "

"Đại ca, đừng nói nhiều như vậy, trực tiếp đánh lại nói" Điều Vĩnh Toàn hiện tại thể nhưng là kìm nén nổi giận trong bụng đây.

"Tốt, lần này chúng ta cùng tiến lên, không thể cho hấn bất cứ cơ hội nào" Đỗ Tùng tuy nhiên rất muốn Điều Vĩnh Toàn chết hết rồi, nhưng là lúc này vẫn là trước đem Âu Dương Thần cầm xuống mới là vương đạo.

Nghe thấy bọn họ lời nói, Âu Dương Thần giả bộ như cũng sợ hãi bộ dáng "Nhiều người như vậy khi dễ ta một cái học sinh, không tốt a, truyền đi, các ngươi cũng không mặt mũi nào a. Cần gì chứ, liền không thể tha ta một mạng nha. Hiện tại cũng là Văn Minh Thời Đại, chém chém giết giết cỡ nào không tốt" vừa nói còn bên cạnh lui lại.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thân Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Tiêu diệt từng bộ phận

"Bên trên, hấn muốn chạy!" Đỗ Tùng vung tay lên. Vừa dứt lời liền đuổi theo, Điều Vĩnh An hai huynh đệ cũng là theo sát sau khi.

Điều Vĩnh Toàn tắt cả phía sau hô to: "Tiểu tử, có gan liền đừng chạy "

Âu Dương Thần cũng không có phản ứng đến hấn bọn họ, ngược lại là tăng tốc cước bộ, lấy hấn thân pháp, muốn chạy đó còn là rất có thể, nhưng là hôm nay Âu Dương Thần cũng không chuẩn bị chạy, mà chính là muốn một cổ tác khí đem bọn hấn giải quyết, chỉ có điều không thể hành sự lỗ mãng, một mạch xông đi lên rất có thể cầm chính mình lâm vào nguy hiểm bên trong, hấn nhưng không biết Đỗ Tùng bọn họ còn có hay không trợ thủ. Cho nên hấn muốn làm cũng là chậm rãi thu thập bọn họ.

Ở chỗ này, Âu Dương Thần ưu thế cũng là hấn rất quen thuộc tại đây, dù sao hấn tốt xấu cũng ở nơi đây lai thật lâu, thế nhưng là Đỗ Tùng bọn họ cũng không phải là cũng hiểu biết, cho nên Âu Dương Thần mới có thể tăng thêm tốc độ, hấn biết bọn họ nhất định sẽ đuổi theo, nhưng là tốc độ bọn họ là không giống nhau, cái này cho Âu Dương Thần tiêu diệt từng bộ phận cơ hội.

Bởi vì nơi này là một cái thị trường, cho nên có rất nhiều cửa hàng, liền dẫn đến tại đây sẽ có rất nhiều hẻm nhỏ, chưa quen thuộc người là rất có thể đi nhầm đường.

Chạy ở sau cùng dĩ nhiên chính là thực lực yếu nhất Điều Vĩnh Toàn, hiện tại hấn đã lạc hậu Đỗ Tùng bọn họ mấy con phố, đã sớm nhìn không thấy bọn họ bóng người, hướng hồ vốn là tại hạ mưa to, tầm mắt không phải rất rõ ràng. Nhưng là bởi vì vừa mới bị Âu Dương Thần đánh ra máu mũi, kén Điều Vĩnh Toàn tâm bên trong nổi giận trong bụng, cho nên vẫn còn ở bằng cảm giác đuổi theo. Hung hăng phun một ngụm nước mưa, Điều Vĩnh Toàn nói "Móa, tiểu tử này chạy là thật nhanh a! Chớ bị đại gia ta đuổi kịp, bằng không cắt ngang hấn chân "

"Ngươi là đang tìm ta sao?" Âu Dương Thần thân ảnh tại sau lưng của hấn hiển hiện ra.

Điều Vĩnh Toàn vừa định hỏi Âu Dương Thần làm sao lại xuất hiện sau lưng hấn. "Ngươi, ngươi làm sao..." Lời nói vẫn chưa nói xong, liền thấy một cái quyền đầu tại chính mình trong ánh mắt phóng đại, sau đó hấn liền ngất đi.

"Cái này ngất đi? Đây cũng quá không trải qua đánh" Âu Dương Thần nhìn xem quả đấm mình "Tiểu Gia cũng là dừng mảnh, Ha-Ha" hơi tự luyến một chút. Bất quá hấn nghĩ đến còn có hai cái thực lực càng mạnh không có giải quyết, cũng là nhanh chóng điều chỉnh chính mình tâm tính.

"Ai, Cách Mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần nỗ lực a!" Âu Dương Thần ngửa đầu thờ dài một tiếng, tiếp tục hướng phía trước truy Đỗ Tùng bọn họ đi, tuy nhiên trước khi đi tại Điều Vĩnh Toàn cái chỗ kia giẫm mấy cước , vừa giẫm bên cạnh mắng "Đề ngươi theo đuổi giết Tiểu Gia, đề ngươi theo đuổi giết Tiểu Gia, Tiểu Gia đề ngươi không làm được nam nhân..." Đoán chừng Điều Vĩnh Toàn sau khi tỉnh lại sẽ tự sát a.

Mưa to như trước đang rơi xuống, đánh vào trên mặt khiến người ta cảm thấy một trận băng lãnh. Âu Dương Thần đi tắt đuổi kịp Đỗ Tùng bọn họ. Nơi này là một cái cửa hàng ăn nhanh cửa ra vào, chỉ có điều lúc này đã là đóng cửa.

"Tiểu tử kia cũng không biết là chạy đi nơi đâu, bằng không chúng ta lần sau lại đến a" bị dầm mưa lâu như vậy, Điều Vĩnh An có chút chịu không, phải biết từ khi hắn lên làm Đô Bang đại trưởng lão về sau, loại này trên đường chém chém giết giết sự tình, hắn đã thật lâu không có làm, mỗi ngày uống rượu làm vui, hắn trạng thái sớm đã không có trước kia dũng mãnh.

Thế nhưng là theo Đỗ Tùng, Âu Dương Thần trên thân kỳ ngộ khẳng định thị phi cùng Tiểu Khả, nếu là bỏ lỡ cơ hội lần này, vạn nhất Âu Dương Thần trực tiếp chạy ra Viên Xuân thành phố làm sao bây giờ, cho nên hắn là không đồng ý Điều Vĩnh An thuyết pháp "Không được, nếu là lần này không có bắt được tiểu tử kia, lần sau hắn liền sẽ có phòng bị, còn muốn tìm hắn liền không có dễ dàng như vậy" đón đến, hắn nói tiếp "Chúng ta lại tách ra tìm xem, tiểu tử kia khẳng định tại cái này, hắn chạy không bao xa, tìm tới lập tức kêu gọi một người khác "

Không có cách, Điều Vĩnh An cũng chỉ đành đáp ứng, hiện tại hắn một người thế nhưng là không dám phản đối Đỗ Tùng quyết định.

Lại nói Âu Dương Thần, hắn liền giấu ở cửa hàng ăn nhanh đằng sau, quan sát hai người bọn hắn động tĩnh, liền đợi đến bọn họ tách ra đâu, quả nhiên Đỗ Tùng đi cửa hàng ăn nhanh bên trái một đầu ngõ nhỏ, mà Điều Vĩnh An thì là đi một bên khác. Âu Dương Thần vội trộm đi theo phía sau hắn, may mắn là Vũ Thiên, không dễ dàng phát giác. Điều Vĩnh An cũng căn bản không có suy nghĩ Âu Dương Thần sẽ cùng tại phía sau hắn. Thế là hắn một đường hướng về phía trước, mà Âu Dương Thần đang cùng hắn mấy con phố về sau, cảm thấy hắn là rời Đỗ Tùng rất xa, hắn chuẩn bị xuống tay.

Nói động thủ liền động thủ, Âu Dương Thần cầm Đầu Chuyển Tinh Di vận dụng đến cực hạn, trong nháy mắt nước mưa phảng phất đều bị ngăn cách bên ngoài, tại rời Điều Vĩnh An còn có ba mét thời điểm, Âu Dương Thần chân trái hướng về sau đột nhiên đạp một cái, cả người cấp tốc xông về phía trước, hắn đùi phải trên không trung tới cái 360 độ quay lại hoành đá. Hắn đùi phải cùng không khí ma sát phát ra tiếng gió vun vút, một cước này nếu như là đá trúng Phổ Thông Nhân Thân thân thể, khẳng định như vậy là sẽ gãy xương.

Thế nhưng là Điều Vĩnh An không hổ là Hóa Kính sơ kỳ cao thủ, cảm giác được phía sau động tĩnh, nhưng là vội vàng ở giữa hắn đã tới không kịp làm hắn ngăn cản, bản năng dùng cánh tay để ngăn cản Âu Dương Thần một cước này, hắn cảm nội kinh trong cơ thể tất cả đều vận dụng đến cánh tay mình phía trên, toàn thân huyết dịch trong nháy mắt sôi trào lên.

"Phanh "

Âu Dương Thần đùi phải chuẩn xác đá vào Điều Vĩnh An trên cánh tay, Điều Vĩnh An cũng cảm giác chính mình là bị một cái đạn đạo cho đánh trúng, thân thể không kịp kim lại được lui về sau vài chục bước, trên cánh tay da thịt trực tiếp liền vỡ ra, toàn bộ cánh tay trong nháy mắt bị máu tươi cho nhuộm đỏ, sau đó lại bị nước mưa cọ rửa đi, trên mặt lộ ra một vòng thống khổ thần sắc.

Mà Âu Dương Thần chính mình cũng không chịu nổi, dù sao lực là lẫn nhau. Hắn đùi phải cũng là một trận đau đớn. Dùng lực vẩy vẩy chân, Âu Dương Thần lần nữa cảm sắc bén ánh mắt nhìn về phía Điều Vĩnh An. Toàn thân Kính Lực phun trào đứng lên, giờ phút này Âu Dương Thần phảng phất giống một đầu vận sức chờ phát động mãnh thú, bất cứ lúc nào cũng sẽ khởi xướng tiến công.

Điều Vĩnh An dưới chân nước mưa đã bị vết máu nhuộm đỏ, trên cánh tay truyền đến đau đớn bao giờ cũng không tại kích thích hắn đại não, hắn đã thật lâu không có thụ thương. Cái này khiến hắn càng thêm phần nộ. "Con mẹ nó, còn dám đánh lên lão tử, xem lão tử không sống róc thịt người."

"Tới a, nhi tử, Tiểu Gia còn sợ người không thành." Âu Dương Thần nói xong đối hắn xoay xoay cái móng.

"A!" Điều Vĩnh An chỗ nào nhận được dạng này khuất nhục, hắn hô to một tiếng, nhanh chân hướng phía Âu Dương Thần bước qua đến, một quyền đánh phía Âu Dương Thần trái tim vị trí chỗ ở, công kích đơn giản trực tiếp, đâm ra một quyền, long trời lở đất, một quyền này quán chú Điều Vĩnh An tất cả lực lượng.

Âu Dương Thần đương nhiên sẽ không lựa chọn chính diện tiếp nhận một quyền này của hắn, chỉ gặp hắn một cái né người, tốc độ thật nhanh, thế nhưng là Điều Vĩnh An tốc độ cũng không chậm, Âu Dương Thần cũng chỉ là khó khăn lắm tránh thoát một quyền này.

"A" Điều Vĩnh An rất là kinh ngạc, cứ việc ngờ tới Âu Dương Thần tốc độ rất nhanh, thế nhưng là không nghĩ tới Âu Dương Thần có thể hoàn toàn tránh thoát đi, hắn lúc đầu coi là Âu Dương Thần coi như tránh thoát đi, cũng phải chịu đến trọng thương. Tuy nhiên rất là kinh ngạc, nhưng là Điều Vĩnh An thế nhưng là không có ý định buông tha Âu Dương Thần, lại là xoay người một cái, hắn một quyền hướng phía Âu Dương Thần đầu đánh tới.

Âu Dương Thần phảng phất là đã sớm nghĩ đến Điều Vĩnh An xảy ra một chiêu này, lần này Điều Vĩnh An quyền đầu còn không có tiếp cận, Âu Dương Thần thân ảnh chính là cấp tốc lui về sau đến mấy mét, né tránh một chiêu này.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đánh bại Đồ Tùng

Cái gọi là một cô tác khí, Tái mà suy Tam mà kiệt. Âu Dương Thần chính là muốn thừa dịp Điều Vĩnh An thư giãn thời điểm, nhất cử đánh bại hắn.

Thế là như thế tới lui mấy lần, Điều Vĩnh An thủy chung vô pháp đánh trúng Âu Dương Thần, ngược lại là chính mình mỗi lần cũng là toàn lực xuất thủ, dẫn đến hắn hiện tại có chút Hậu Kính không đủ. Biết lấy chính mình tốc độ là đuổi không kịp Âu Dương Thần, Điều Vĩnh An dừng lại, dùng tay chỉ Âu Dương Thần nói: "Cố còn hay không là cái nam nhân, dạng này luôn tránh tính là gì hảo hán. Có gan liền cùng ta mặt đối mặt đánh một trận."

Âu Dương Thần biết Điều Vĩnh An hiện tại tâm tính, thể lực đều đã là không lớn bằng lúc trước, cũng là thời điểm tiêu diệt hắn, chậm thì sinh biến, Đồ Tùng hắn là đang chạy về đằng này. Tuy nhiên Âu Dương Thần ngoài miệng cũng không có ý định buông tha hắn, "Tiểu Gia vốn chính là một cái nam hài, còn có là chính người đuổi không kịp Tiểu Gia, cũng không cần nói cái gì đường hoàng lời nói. Tuy nhiên người muốn đánh, ta liền bồi người đánh, để người tâm phục khẩu phục."

Nghe được Âu Dương Thần thế mà không tránh, Điều Vĩnh An ở trong lòng mắng câu "Ngốc thiếu, quả nhiên là người trẻ tuổi a, chịu không được kích thích, lần này xem người chết như thế nào" vì là để tránh Âu Dương Thần thay đổi chủ ý, Điều Vĩnh An quyết định không cho hắn có bất kỳ thời cơ hội, hắn quyết định tốc chiến tốc thắng. Nói thì chậm khi đó thì nhanh, Điều Vĩnh An trên thân khí thế bỗng nhiên tăng lên, một cái Tiên Thối quét về phía Âu Dương Thần.

Cứ việc kinh ngạc tại Điều Vĩnh An thế mà còn có mạnh như vậy khí thế, nhưng là Âu Dương Thần động tác cũng không chậm, nói không tránh liền không tránh, Âu Dương Thần nhanh chóng tay phải nắm tay, đè khí, "Tới đi" hô to một tiếng. Âu Dương Thần phát sau mà đến trước, quyền đầu cùng chân chạm vào nhau, phát ra "Xoạt xoạt" tiếng vang, cứ việc có tiếng mưa rơi, nhưng là vẫn như cũ rõ rệt có thể nghe.

Sau đó chỉ nghe thấy Điều Vĩnh An phát ra một tiếng hét thảm, Âu Dương Thần liếc nhìn lại, hắn đùi phải đã là hiện lên uốn lượn hình, hiện tại Điều Vĩnh An chỉ có thể là dựa vào chân trái chống đỡ mới có thể miễn cưỡng duy trì thăng bằng. Âu Dương Thần nhìn xem quả đấm mình, thượng diện da thịt cũng là vỡ ra, có máu chảy ra, chỉ bất quá bây giờ cũng không phải là xoắn xuýt lúc này, thừa dịp người bệnh đòi mạng người, Âu Dương Thần không do dự, tiếp tục truy kích.

Chỉ gặp hắn một cái lên xuống liền đến Điều Vĩnh An trước mắt, sau đó nhất cước đá ra, cái này nhất cước quán chú Âu Dương Thần cơ hồ toàn bộ lực lượng. Cho Điều Vĩnh An mang đến cực độ cảm giác áp bách. Nhưng là hắn không có lựa chọn khác, hiện tại đùi phải hành động bất tiện, hắn là không có khả năng tránh thoát đi, chỉ có thể liều mạng. Điều Vĩnh An vội vàng điều động toàn thân mình lưu lại nội kinh, đem bọn hắn tất cả đều vận dụng đến chính mình trong hai tay. Sau đó hai tay khoanh che ở trước ngực, đương nhiên đây hết thấy cũng là tại rất ngắn thời gian bên trong hoàn thành.

"Phanh "

Điều Vĩnh An không ngừng lùi lại, mà hai tay của hắn thì là mềm nhũn rũ xuống, bên trong xương cốt phần lớn đều bị chấn nát. Âu Dương Thần thì là tại trước người hắn đứng thẳng, Lặng lặng nhìn xem hắn, Âu Dương Thần biết hắn đã không có tái chiến năng lực, vội lại hai tay đoán chừng cũng tốt không.

Nhìn xem chính mình rũ xuống hai tay, Điều Vĩnh An biết hắn bại, vội lại thất bại phi thường hoàn toàn, hắn không nghĩ tới chính mình sẽ bại tại một cái mười bảy mười tám trên người thiếu niên, đây là lớn cỡ nào châm chọc, vênh vang đắc ý mà đến, không nghĩ tới lại là dạng này kết quả. Hắn ngẩng đầu nhìn Âu Dương Thần, vài lần muốn há miệng, lại phát hiện không biết nên nói cái gì, cầu xin tha thứ? Khẩn cầu? Cái này sẽ chỉ để cho hắn đánh mất sau cùng tôn nghiêm.

Nếu giờ phút này Âu Dương Thần tâm tình cũng cũng phức tạp, hắn nghĩ tới nếu như giờ phút này thất bại là chính mình, như vậy kết cục có phải hay không cũng là dạng này, hoặc là thậm hại hơn. Hắn giống như bắt đầu đồng tình bọn họ, cũng đáng thương, vội lại ở chỗ này hắn cũng không có khả năng giết người, thế là hắn nói "Người đi đi, hi vọng người về sau có thể làm người tốt, mặt khác đệ đệ người chính ở đằng kia" Âu Dương Thần chỉ một cái phương hướng.

"Người sẽ bỏ qua ta?" Điều Vĩnh An có chút không tin Âu Dương Thần thế mà dễ dàng như vậy liền bỏ qua hắn.

"Vâng, người đi đi" Âu Dương Thần cũng không muốn nhiều lời. Hắn đem ánh mắt nhìn về phía lúc đến phương hướng, nơi đó Đồ Tùng đang tại chạy đến.

Không nói tiếng nào, lần này Âu Dương Thần lựa chọn chủ động xuất kích. Vô Cực quyền pháp, Đệ Nhất Thức Vô Song, đâm ra một quyền, mang theo cực độ khí thế áp bách lấy Đồ Tùng thân kinh. Tuy nhiên Đồ Tùng dù sao cũng là Hóa Kính trung kỳ võ giả, nếu bản về đẳng cấp, so Âu Dương Thần cao hơn một cái đoạn ngắn vị trí.

Đồ Tùng lấy chưởng đối với quyền, chỉ gặp hắn thế tới không giảm, sau đó tay phải hóa chưởng, đột nhiên gia tốc, Quyền Chưởng va nhau, phát ra vang cực kỳ lớn âm thanh. Âu Dương Thần hướng lui về phía sau ba bước, mà Đồ Tùng lại chỉ là lui một bước. Va chạm phía dưới, lập tức phân cao thấp.

Tuy nhiên Âu Dương Thần cũng không phải dễ dàng như vậy chịu thua người, huống hồ hắn còn có bài không có lộ ra tới đây. Lại là đâm ra một quyền, lần này là Đệ Nhị Thức Phong Diệt, mưa gió tương trợ, tại Vũ Thiên, một chiêu này sẽ càng khủng bố hơn. Cũng là đơn giản thô bạo, Âu Dương Thần một quyền này trực tiếp là hướng về Đồ Tùng đầu đánh tới.

Đồ Tùng chiến đấu kinh nghiệm cũng là cực kỳ phong phú. Đối mặt một quyền này hắn dùng tay trái đẩy ra, sau đó không lùi mà tiến tới, đồng dạng là một quyền đánh phía Âu Dương Thần ở ngực. Một quyền này nếu là đánh trúng, liền xem như lấy Âu Dương Thần thân thể, cũng là gánh không được.

Tuy nhiên Âu Dương Thần phản ứng cũng là thật nhanh, Đầu Chuyển Tinh Di thân pháp vừa ra, hắn bắt thành linh phía bên trái tránh đi, chờ đến Đồ Tùng

ý thức khi đi tới đội đã tới không kịp biến chiêu. Thế nhưng là Âu Dương Thần lại cũng không dự định buông tha cơ hội tốt như vậy. Chỉ gặp hán một cái bay lên, đầu phải trực tiếp là đánh trúng Đỗ Tùng ở ngực. Chỉ có điều bởi vì là vội vàng tình huống phía dưới, cái này nhất cước chỉ hội tụ hán Tứ Thành lực lượng, bằng không Đỗ Tùng không chết cũng tàn phế.

Sờ sờ ở ngực, cảm thụ được trong cơ thể đau đớn, Đỗ Tùng khí thế càng ngày càng mạnh, thần sắc càng phát ra sắc bén, "Người đây là đang muốn chết!" Âu Dương Thần lần này là hoàn toàn đem hán chọc giận, Đỗ Tùng sử xuất hán thành danh võ kỹ Thủ Tâm trào đây cũng là hán có thể đánh xuống phần này gia nghiệp nguyên nhân.

Nhất trào ra, Thiên Hạ Kinh. Tại sử xuất một trào này về sau, khí thế của hán trở nên càng thêm tàn nhẫn, phảng phất muốn nhất trào cảm Âu Dương Thần cổ làm gãy.

Âu Dương Thần không dám khinh thường, chú ý lực toàn bộ tập trung ở tay kia bên trên, cũng may tốc độ của hán đầy đủ nhanh, chỉ gặp hán tay trái đột nhiên xuất kích, hậu Phát chế Nhân, bắt lấy Đỗ Tùng cánh tay kia, sau đó tay phải nhanh chóng đuổi theo, một quyền đánh vào trên tay hán. "Xoạt xoạt" một tiếng, Đỗ Tùng cánh tay bắt lực rũ xuống.

Mà Đỗ Tùng cũng không hổ là Hóa Kính trung kỳ cao thủ, không chỉ có đối với người khác hung ác đối với mình cũng hung ác, nơi cánh tay sau khi bị thương, hoàn toàn không hề phòng, ngược lại là càng nhanh hơn cùng Âu Dương Thần rút ngắn khoảng cách. Đến đến chỉ có chừng một mét thời điểm, bất thành linh dùng cái tay còn lại, chụp vào Âu Dương Thần, khoảng cách gần như vậy, Âu Dương Thần cũng là không tốt né tránh, dứt khoát cũng là tới cái cứng đối cứng. Hán một quyền đánh phía Đỗ Tùng ở ngực, mà đối mặt Đỗ Tùng một trào này, thân trên hướng về phía cạnh nhất chuyển, nhưng vẫn là bị hán chụp vào trên bờ vai. Lập tức cũng là máu tươi chảy ròng. Âu Dương Thần nhìn đau đau nhức, quyền đầu cùng Đỗ Tùng ở ngực tới cái rắn chắc va chạm. Thăng đánh hán bộ ngực trực tiếp là rơi vào đi. Có thể thấy được Âu Dương Thần một quyền này uy lực là lớn cỡ nào.

Hai người tách ra, Âu Dương Thần chỉ có trên bờ vai thụ thương, thế nhưng là Đỗ Tùng liền có chút thảm, một cánh tay gãy xương, ở ngực sụt. Chà chà khoe miệng vết máu, Đỗ Tùng nạt lộ ra hung quang nhìn xem Âu Dương Thần "Có thể a, tiểu tử nhiều năm như vậy người là cái thứ hai cảm ta thương tổn nặng như vậy người."

"Vây thật đúng là rất vinh hạnh" Âu Dương Thần cũng mặc kệ nhiều như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Âu Dương Gia Tộc

Hiện tại Đỗ Tùng đã không có quá nhiều khí lực tái chiến, chính hán cũng là biết, đồng dạng hán cũng biết Âu Dương Thần sẽ không giết hán.

Âu Dương Thần xác thực sẽ không giết người, nhưng là cũng sẽ không dễ dàng như vậy buông tha hán. Âu Dương Thần chậm rãi áp vào Đỗ Tùng, giờ phút này hán có chút thâm, khoe miệng mạng máu, cánh tay buông lỏng, y phục rách rưới, đầy đều là đang đánh nhau bên trong tạo thành. "Người không có nghĩ qua chính mình sẽ bại tại ta một cái học sinh trên tay đi, hiện thực tình lúc đầu không có nghiêm trọng như vậy, muốn trách thì trách con trai của người tốt Đỗ Uy đi, hán thật sự là không nên lừa mạng đi nữ nhân ta." Vừa dứt lời, hán một quyền đánh vào Đỗ Tùng một cái khác trên cánh tay, "Xoạt xoạt" một tiếng, Đỗ Tùng cái cánh tay này cũng gãy xương. "Ừm, quả nhiên vẫn là đối xứng một điểm khá là đẹp đẽ."

Tro mắt nhìn xem cánh tay mình bị đánh gãy, Đỗ Tùng trong lòng là đắng chát, nhưng cùng lúc lại là si nhục, tốt xấu tại Viên Xuân thành phố hán cũng coi là một nhân vật, không nghĩ tới cũng sẽ có hôm nay kết cục. Bất quá hán cũng coi là cái người đàn ông, cũng không có kêu thành tiếng. Chỉ là tâm lý miễn không nể dưới Đỗ Uy "Thật sự là hổ cha a!"

Âu Dương Thần gặp Đỗ Tùng không nói một lời, cảm thấy không có tí sức lực nào. Lại có hán cũng không có hứng thú khi dễ một cái dạng này người, vừa mới này một chút chỉ là cảm Đỗ Uy lừa mạng đi Diệp Mộ Linh sổ sách quên tại trên đầu của hán a. Hiện tại Âu Dương Thần chỉ muốn trở lại thật tốt ngủ một giấc, cái này trải qua đại chiến hạ xuống, hán thực sự mệt mỏi. Thế là hán nói với Đỗ Uy "Nhìn người coi như kiên cường, ta cũng không có hứng thú cùng người dây dưa tiếp, ta hi vọng người về sau không cần tới quấy rầy ta" nói xong, Âu Dương Thần quay người rời đi.

Nhìn xem Âu Dương Thần rời đi bóng lưng, Đỗ Tùng lộ ra quỷ dị tàn nhẫn nụ cười, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái kia thon dài thân thể.

Cuối cùng giải quyết chuyện này, Âu Dương Thần như trút được gánh nặng. Bất quá trong lòng nhưng là nhớ tới phụ thân hán. Cái kia trong ấn tượng có thể vì hán che gió che mưa tồn tại. Nhưng là bây giờ hán nhưng là rời đi hán. Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một phong thư xuất hiện trong tay hán, đây chính là hán phụ thân Âu Dương Quân lúc rời đi lưu lại lá thư này, hán luôn luôn mang theo trên người, thỉnh thoảng liền sẽ lấy ra nhìn một chút, khi lấy được Vô Cực giới về sau, hán liền đem tin đặt ở bên trong.

Nếu trên thư nội dung cũng không nhiều, chỉ có ngắn ngủi mấy câu, đại khái cũng là hán muốn đi, muốn đi làm một kiện rất trọng yếu sự tình, sau đó Âu

Dương Thần lên cấp ba, lớn lên, năng lượng chính mình chiếu cố chính mình. Còn có cũng là cần dặn Âu Dương Thần thật tốt sách, nhất định phải thi đậu Ngô Giang đại học, đến lúc đó hẳn sẽ đi tìm Âu Dương Thần. Đang lúc Âu Dương Thần lâm vào trầm tư thời điểm, "Tích đáp tí tách" âm thanh đem hẳn suy nghĩ lôi kéo trở về.

Nguyên lai là trên bả vai hẳn máu theo cánh tay hẳn chảy tới trên thư, sau đó nhỏ xuống trên sàn nhà. Âu Dương Thần vội vàng đem tin lấy ra, nhưng là cái này một kích động, dùng sức quá lớn, "Tê" trên bờ vai truyền đến đau đớn làm cho Âu Dương Thần không khỏi hít một hơi lạnh khí. Cầm tin đặt lên giường, Âu Dương Thần liền đi tắm rửa, xối lâu như vậy mưa, không chỉ có toàn thân ướt đầm không nói, còn để cho hẳn cảm giác toàn thân đều không thoải mái.

Hắn không biết là vừa mới buông xuống Tín Chính phát sinh cái này một loại nào đó biến hóa, nguyên bản phổ thông trang giấy dần dần nhiều một ít phức tạp hoa văn. Với lại thượng diện nguyên bản chữ cũng bị hẳn chữ thay thế.

Lần này Âu Dương Thần gạt thật lâu, thẳng đến hẳn cảm giác mình lại lần nữa trở lại này thom ngào ngát Âu Dương Thần, hẳn mới ra ngoài. Vừa ra tới hẳn mới nghĩ đến chính mình cầm tin cứ như vậy đặt lên giường thật sự là có chút chủ quan, vạn nhất bị cái gì côn trùng, lão thử chuẩn bị phá vậy thì quá khổ rồi. Cho nên vừa ra tới hẳn liền hướng trên giường xem, thế nhưng là nguyên bản tin nhưng là không thấy, biến thành cái này thần bí trang giấy.

Âu Dương Thần cẩn thận đưa nó cầm lên, liền gặp được phía trên là chính mình quen thuộc Bút Tích —— phụ thân viết. Thế nhưng là cha tin ta không phải xem rất nhiều lần nha, làm sao đột nhiên lại có một tấm. Hẳn có chút nghi hoặc.

Hắn biết có lẽ thượng diện đồ vật có thể giúp hẳn giải khai một chút nghi hoặc, tí như vì sao phụ thân hẳn muốn rời khỏi hẳn, món kia rất trọng yếu sự tình là cái gì. Hẳn tiếp theo nhìn xuống, cuối cùng hiểu rõ rất nhiều chuyện, thế nhưng là còn có chút là hẳn không rõ.

Nguyên lai Âu Dương Thần gia tộc, Âu Dương gia đã từng là kinh thành Địa Cấp gia tộc, lúc kia kinh thành là có chín đại Địa Cấp gia tộc, nhưng là lẫn nhau ở giữa cũng là có khoảng cách. Bên trên năm nhà phân biệt là Đông Phương Gia Tộc, Thượng Quan gia tộc, Vũ Văn Gia Tộc, Nam Cung gia tộc, Âu Dương Gia Tộc. Xuống bốn nhà thì làm Hàn gia, Bạch gia, Dương gia, Trương Gia. Đường nhiên đây là Địa Cấp gia tộc, trong kinh thành còn có gia tộc của hẳn.

Tại hai mươi năm trước, Âu Dương gia một lần tình cờ đạt được một chiếc đỉnh —— Dược Vương đỉnh. Đây là một kiện đặc thù vũ khí, không chỉ có thể phụ trợ tu luyện còn có thể luyện chế các loại đan dược. Nghe nói đây chính là một kiện thiên hạ ít có Thần Cấp vũ khí. Mà Âu Dương gia lão tổ tông, cũng chính là dựa vào cái này Thần Cấp vũ khí, tại ngăn ngừa trong vòng một năm đã đột phá bình cảnh, trở thành cửu đại gia trong tộc một vị duy nhất Thiên Cấp võ giả, phải biết Thiên Cấp võ giả thế nhưng là có 800 tuổi thọ mệnh, trọn vẹn so Địa Cấp võ giả cỡ nào 300 năm. Lúc đầu Âu Dương gia cũng là nghĩ buồn bực thanh âm phát đại tài, thật tốt phát triển Âu Dương gia.

Nhưng là không biết làm sao làm, tin tức truyền đi, cửu đại gia tộc vốn chính là cạnh tranh quan hệ, quan hệ rắc rối phức tạp. Vũ Văn Gia Tộc cùng Âu Dương Gia Tộc là Tử Thủ, bình thường còn tốt, gia tộc lực lượng không kém bao nhiêu, sẽ không dễ dàng động thủ, để tránh ngao cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi. Nhưng là lần này đạt được Âu Dương gia lão tổ tông thế mà đột phá đến Thiên Cấp, bọn họ phi thường lo lắng Âu Dương gia sẽ tìm cơ hội bắt bọn họ ra tay. Cho nên tại trải qua một phen suy nghĩ về sau, bọn họ thế mà liên hợp hẳn mấy gia tộc lớn —— Đông Phương Gia Tộc, Nam Cung gia tộc còn có Trương Gia, Hàn gia. Đánh lên Âu Dương Gia Tộc. Bởi vì Âu Dương Gia Tộc đang chìm ngấm ở lão tổ tông đột phá Thiên Cấp võ giả trong vui sướng, căn bản là không có có nghĩ đến sẽ có người dám hướng phía bọn họ ra tay. Dẫn đến không có chuẩn bị phía dưới, rất nhiều tộc nhân Uổng Tử.

Mà Âu Dương gia lão tổ tông mặc dù là đột phá đến Thiên Cấp, nhưng dù sao vừa mới đột phá không lâu, cảnh giới còn không có ổn định lại, lại tảo ngộ gia tộc của hẳn năm cái Địa Cấp đại viên mãn lão tổ tông vây công. Cũng là rất không may mắn. Nói đến hẳn còn tính là Âu Dương Thần Tăng Tổ Phụ. Là bọn họ mạch này lão tổ tông.

Khi đó Âu Dương Thần gia gia chính là Âu Dương gia gia chủ, tại này nguy nan thời khắc, gia gia hẳn cũng chỉ có thể là đem hẳn con trai duy nhất, cũng chính là Âu Dương Thần phụ thân đưa ra tới. Để cho hẳn trốn qua một kiếp, đồng thời mang đi còn có Dược Vương đỉnh.

Mà tại này một trận sau đại chiến, người nhà họ Âu Dương cũng là cơ bản thương vong hầu như không còn. Hiện nay kinh thành cũng liền còn lại Bát Đại Gia Tộc. Đến nay bọn họ đều coi là Âu Dương gia đã không có hậu nhân, dù sao lúc trước Âu Dương Thần gia gia tìm người giả trang Âu Dương Quân.

Thế nhưng là từ đầu đến cuối Vũ Văn Gia Tộc bọn họ đều không có tìm tới Dược Vương đỉnh, bọn họ cũng hoài nghi có phải hay không có khả năng có người lấy đi, thế nhưng là Âu Dương gia nhân vật trọng yếu đều chết. Bọn họ thật sự là không biết còn có ai có thể lặng yên không một tiếng động mang đi Dược Vương đỉnh. Đến mức hiện tại bọn họ vẫn còn đang tìm kiếm, nhưng là luôn luôn không có tìm được.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Tới phòng học bắt người

Mang theo Dược Vương đỉnh, Âu Dương Quân đi vào hiện tại Âu Dương Thần quê hương, đương nhiên mẫu thân hắn là tình huống như thế nào, trên thư đồng thời không có cùng nói, chỉ là nâng lên Dược Vương đỉnh, Âu Dương Quân cũng không có mang đi, bởi vì Âu Dương Quân làm sự tình giống như rất nguy hiểm, mang theo trên người không an toàn. mà chính là đặt ở Âu Dương Thần nhà. Sau cùng trên thư nói là, tất nhiên Âu Dương Thần máu tươi có thể mở ra mở ra tin, nói rõ là đi đến tu luyện chỉ lộ.

Lúc đầu Âu Dương Quân là không muốn Âu Dương Thần luyện võ, bởi vì đường báo thù thực sự nhấp nhô, hắn không muốn Âu Dương Thần gánh vác quá nhiều, nhưng là tất nhiên đi đến con đường này như vậy thì muốn kiên định làm việc nghĩa không chùn bước đi xuống, trở nên phi thường cường đại, bởi vì chỉ có dạng này mới có thể làm chính mình muốn làm sự tình, với lại mấy gia tộc lớn một khắc không có tìm được Dược Vương đỉnh, bọn họ liền sẽ không định chỉ tìm kiếm, cho nên Âu Dương Thần là bao giờ cũng không ở vào trong nguy hiểm.

Một câu cuối cùng lời nói cũng là: Thật tốt còn sống!

Sau khi xem xong, Âu Dương Thần không khỏi nước mắt chảy xuống, đều nói nam nhi có nước mắt không dễ rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm. Hắn nghĩ tới gia gia mình, Tăng Tổ Phụ, còn có nhiều như vậy tộc nhân, cũng là bị mấy gia tộc lớn giết chết. Thâm như vậy, cha mình cũng là bởi vì bọn họ mà lựa chọn ly biệt Quê Hương, hiện tại càng là rời đi hắn đi làm một kiện rất trọng yếu sự tình. Đây hết thảy hết thảy để cho Âu Dương Thần hận không thể hiện tại liền giết tới kinh thành đi, thế nhưng là hắn biết hắn không thể làm như thế, hắn thực lực bây giờ còn chưa đủ."A!" Âu Dương Thần hướng về phía ngoài cửa sổ hò hét.

Mấy phút đồng hồ sau, Âu Dương Thần cuối cùng tỉnh táo lại, hắn đang muốn tìm cái thời gian quay về lợi nhà, cảm Dược Vương đỉnh mang theo trên người, dù sao cũng có Vô Cực giới cũng thuận tiện.

Nhìn xem thời gian, đã là một giờ đêm nhiều, ngày mai còn phải đi học, tuy nhiên lấy hiện tại Âu Dương Thần thành tích thi đậu Ngô Giang đại học không có bất kỳ cái gì lo lắng, nhưng là dù sao Lâm Nhã là hắn Ban Chủ Nhiệm, với lại những sự tình này hắn cũng không muốn khiến người khác biết, riêng là Diệp Mộ Linh bọn họ.

Nằm ở trên giường, Âu Dương Thần suy nghĩ rất nhiều... Đã khuya mới ngủ thật say.

Ngày kế tiếp, buổi sáng hơn sáu giờ, Âu Dương Thần như thường lệ muốn đi thường xuyên đi công viên chạy bộ, sau đó là nhà kia ăn ngon bữa sáng cửa hàng. Đi trường học đi học, mọi chuyện đều tốt giống thường ngày, chỉ là nội tâm của hắn trở nên càng thêm kiên cường.

12A1, Diệp Mộ Linh đã cúi đầu ở nơi đó sau lưng bài khoá. Nhìn qua này tuyệt mỹ bên mặt, điềm tĩnh ưu nhã tư thế. Âu Dương Thần cảm thấy mình thật hắn là cổ mà trần quý hiện tại vốn có hết thảy.

Cũng may mắn, tiết khóa thứ nhất lại là Lâm Nhã lớp Anh ngữ. Tại cái này buồn tẻ không thú vị cấp ba, năng lượng có như thế một vòng màu sắc rực rỡ, thật là tốt nhiều, rất nhiều học sinh mỗi ngày đều chờ mong bên trên lớp Anh ngữ. Tại mọi người trong chờ mong, Lâm Nhã nện bước ưu nhã tốc độ đi vào phòng học, hôm nay nàng không có mặc giày cao gót, mà chính là lựa chọn một đôi màu trắng Giày thể thao. Phía trên là một kiện mát lạnh ngắn tay, hạ thân thì là một đầu bó sát người Cao Bồi, nhìn qua sức sống mười phần. Thanh xuân vô hạn.

Không có ngoài ý muốn, cái này lễ lớp Anh ngữ, Âu Dương Thần lại là bị lão sư có một chút trả lời vấn đề nhiều nhất cái kia, dù sao từ khi Âu Dương Thần thành tích tốt về sau, cái này trở thành lớp Anh ngữ bên trên mọi người nhìn lắm thành quen sự tình, dù sao Âu Dương Thần dù sao là có thể chính xác. Bất quá hôm nay có thể sẽ xuất hiện một chút biến cố.

Đang lúc Âu Dương Thần đứng tại trước tấm bảng đen trả lời vấn đề thời điểm, "Không trả ý tứ quấy rầy một chút, chúng ta là thành phố Cục Công An, xin hỏi ai là Âu Dương Thần?" Cửa ra vào xuất hiện mấy cái cảnh sát cách ăn mặc người, dẫn đầu là một cái ba mươi tuổi tả hữu nam tử, quần chúng khuôn mặt, giấy chứng nhận bên trên tên là Cam Phi Chương, một mặt nghiêm túc hỏi.

Âu Dương Thần sững sờ một chút, lập tức nói ra "Là ta, có chuyện gì sao?"

"Là như thế này, có người cáo người cô ý đã thương người tội, mời người theo chúng ta đi một chuyến" Cam Phi Chương một bộ giải quyết việc chung bộ dáng.

"Cô ý đã thương người? Âu Dương Thần muốn đi ngồi tù sao?"

"Không biết a, tuy nhiên Âu Dương Thần là đã thương ai vậy, thế mà lại có cảnh sát tới bắt hắn" ...

Rất nhiều học sinh cũng là lần thứ nhất nhìn thấy loại này Hình Cảnh Đội người tới bắt, đặc biệt là bọn họ còn sờ trường công tay, thế là tất cả mọi người đầu? Đều đã vì là Âu Dương Thần là làm cái gì thương Thiên hại Lý sự tình, trong lúc nhất thời rất nhiều người nhìn về phía Âu Dương Thần ánh mắt đều thay đổi, trước vài phút hay là sùng bái, hiện tại liền biến thành căm ghét, khinh bỉ.

Chỉ có Lưu Phong, Diệp Mộ Linh, Triệu Mạn Nhu còn có Thời Minh Tuấn mấy cái kia đã từng kề vai chiến đấu đánh qua đội bóng rổ bằng hữu còn luôn luôn ủng hộ hắn, tin tưởng hắn cũng không phải là như thế người.

"Âu Dương Thần không thể lại đã thương người, hắn không phải là như thế người."

Âu Dương Thần cũng vui mừng còn có người hỗ trợ hắn, tuy nhiên không nhiều, nhưng là lời nói âm vang mạnh mẽ, nghe ấm lòng.

"Không biết là người nào cáo?" Âu Dương Thần liếc Cam Phi Chương liếc một chút, từ tốn nói.

Cam Phi Chương không để ý đến hán học sinh, mà chính là vèn vèn trả lời Âu Dương Thần vấn đề. "Cái này ta nghĩ người hán phải biết, cũng là Đỗ Tùng thê tử vào hôm nay sáng sớm liền đến cáo người đã thương trọng phu nàng, với lại thương thể vô cùng nghiêm trọng, người vẫn là không cần ngại biện, theo chúng ta đi một chuyến a" nói xong cũng muốn sai sử bọn thủ hạ cầm Âu Dương Thần còng lại.

"Ta mặc kệ các người có cái gì lý do, nhưng là muốn trong phòng học bắt người, tuyệt đối không có khả năng!" Lúc này Lâm Nhã bất thành linh bắt đầu cường thế.

"Lâm lão sư, người là thể nào trực ban chủ nhiệm, học sinh xuất hiện loại này đánh người tình huống không nói, còn chống lệnh bắt, với lại người tốt xấu cũng là lão sư, làm sao còn có thể làm ra loại này cản trở cảnh sát phá án sự tình tới."

Không nghĩ tới Lâm Nhã vừa mới nói hết lời, liền có âm thanh từ cửa ra vào truyền vào tới. Mọi người nhìn lại, nguyên lai là cấp ba chủ nhiệm, tai to mặt lớn, nâng cao cái bụng bia đang tựa ở cạnh cửa. Các học sinh đều để hán xung quanh Đầu Hói, không chỉ có là bởi vì hán trên đầu không có tóc, càng nhiều là bởi vì xem thường hán, nghe nói là đi quan hệ mới lên làm niên cấp chủ nhiệm, lợi dụng chính mình Chức Quyền tai họa rất nhiều Nữ Học Sinh cùng lão sư. Gần nhất giống như cầm ma trảo vượn hướng Lâm Nhã, cho nên lần này mới ra đến phản đối nàng.

"Đúng thế, vị lão sư này nói đúng, làm một cái lão sư liền không nên ngăn cản cảnh sát chúng ta phá án." Cam Phi Chương gật gật đầu.

"Đừng nói với ta những cái kia có hay không, ta nói không thể bắt liền không thể bắt" Lâm Nhã vẫn là cường thế vô cùng.

"Ai, Lâm lão sư, người nói người làm sao làm, người ta cảnh sát đồng chí người tới bắt, dù cho người là lão sư hán, nhưng là hán đã thương người nên đi tiếp thu điều tra, người như thể ngăn cản lời nói, chỉ sợ cái này lão sư chức vị người cũng là không muốn làm?" Xung quanh Đầu Hói sờ sờ cái kia không có tóc đầu, cười tủm tỉm nhìn xem Lâm Nhã, trong mắt uy hiếp không cần nói cũng biết.

Âu Dương Thần không thể để cho việc của mình ảnh hưởng đến Lâm Nhã, "Quên, Lâm lão sư, người giúp ta cũng đã đủ nhiều, chính ta có thể giải quyết."

"Âu Dương Thần "

Nghe được Diệp Mộ Linh âm thanh, Âu Dương Thần quay đầu cho hán một cái yên tâm ánh mắt: "Yên tâm đi, ta không sao "

"Không có việc gì? Tiểu tử, người quá ngây thơ!" Cam Phi Chương một cái cấp dưới nói ra.

"Tốt, ta đi với các người." Âu Dương Thần không để ý đến người này, mà chính là đối với Cam Phi Chương nói ra.

Tại Âu Dương Thần nói xong, cái kia cấp dưới cầm còng tay muốn cầm Âu Dương Thần còng, tuy nhiên Âu Dương Thần né tránh, "Đi với các người, cũng không đại biểu ta sẽ cam tâm đeo lên cái này" Âu Dương Thần nhìn một chút Cam Phi Chương, vừa cười vừa nói.

"Quên, cứ như vậy đi thôi" Cam Phi Chương cũng không muốn cầm sự tình huyền ảo quá cường. Nói xong cũng đi ra ngoài.

Mà đối thành bên ngoài mấy người thì là cầm Âu Dương Thần bảo hộ ở trung gian, sợ hán chạy mất giống như.

"Yên tâm đi, ta sẽ không chạy." Nhìn thấy mấy người bọn hán này khẩn trương bộ dáng, Âu Dương Thần từ tốn nói. Ngay tại Âu Dương Thần sẽ đi ra phòng học thời điểm, "Âu Dương, người yên tâm, ta nhất định sẽ cứu người đi ra" Lưu Phong kiên định âm thanh truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nghiêm hình bức cung?

Cảnh sát ở trường học bắt người động tĩnh lớn như vậy, cho dù là đi học vẫn như cũ bị rất nhiều học sinh nhìn thấy, dẫn đến kết quả chính là rất nhiều học sinh ghé vào trên cửa sổ xem. Mà khi nhìn đến lại là Âu Dương Thần thời điểm. Tất cả ân tình tự đều bị dẫn bạo

"Âu Dương Thần, lại là Âu Dương Thần, cảnh sát vì sao lại tới bắt hán a" rất nhiều người là không hiểu. Cảm thấy có phải hay không có cái gì hiểu lầm, dù sao cảnh sát bắt người đối với học sinh tới nói vẫn là rất xa xôi.

Đương nhiên cũng có rất nhiều đối với Âu Dương Thần không hữu hảo học sinh, trực tiếp cũng là suy đoán, hoặc là nói xấu Âu Dương Thần là đánh nhau, thậm chí còn có nói giết người.

Vui mừng là, còn có rất nhiều Âu Dương Thần người ái mộ, hoặc là những cái kia sùng bái hấn ở đâu, kiên quyết bảo vệ cho hấn, cùng người khác tại tranh luận.

Đương nhiên những này đều không có quan hệ gì với Âu Dương Thần, nhưng là lại cùng hấn có quan hệ, bởi vì trải qua như vậy một kiện sự tình về sau, cơ hồ tất cả mọi người biết Âu Dương Thần, đối với hấn đánh giá cũng là có tốt có xấu.

Thực sự Âu Dương Thần trong lòng là đã đoán được là Đỗ Tùng giờ trò quỷ, chỉ có điều loại này trên quan trường động tác hấn thật đúng là không tốt ứng phó. Dù sao cũng không thể cầm cục cảnh sát tất cả mọi người đánh một trận đi.

Một đường xô xô đẩy đẩy, Âu Dương Thần cứ như vậy lên xe cảnh sát, hấn là ngồi ở phía sau, mà cái kia cấp dưới an vị tại bên cạnh hấn, Cam Phi Chương thì là ngồi ở vị trí kế bên tài xế bên trên. Trên đường đi cũng là cái này cấp dưới thủy chung đẩy hấn, giám sát chặt chẽ gấp, lại còn coi Âu Dương Thần là phạm nhân. Lên xe cũng thế, hai cái con người từ cứ như vậy nhìn chằm chằm Âu Dương Thần, bị một cái nam như thế nhìn chằm chằm, làm Âu Dương Thần toàn thân không được tự nhiên.

"Ai, vị này cảnh, cảnh, cảnh quan, người già như vậy là nhìn ta làm gì, không phải là xem ra ta đi, ta đối với cái kia nhưng không có hứng thú." Âu Dương Thần bĩu môi, khinh thường nhìn xem hấn. Sau đó lại nói với Cam Phi Chương: "Cái này cam cảnh quan, người lần này thuộc không có cái gì không tốt ham mê đi, ta làm sao có chút hải đến hoảng a" trên trận mấy người chỗ nào không biết Âu Dương Thần căn bản chính là cố ý.

Nhưng là loại thời điểm này thật đúng là khó thực hiện, chí ít mặt ngoài công phu vẫn là muốn có, Cam Phi Chương tốt xấu cũng lăn lộn nhiều năm như vậy, nơi đó còn không biết đạo lý này."Tiểu Lưu a, người cũng đừng như thế, hấn chạy không "

"Nguyên lai người gọi tiểu Lưu a, " Âu Dương Thần giả bộ như cũng kinh ngạc bộ dáng, sau đó "Xoẹt" một chút bật cười, nỗ lực giả bộ như để cho mình không cười, "Cái này, ta liền để người tiểu Lưu cảnh quan đi, có thể chứ, tiểu Lưu cảnh quan!" Không chỉ là gọi hai lần, mấy cái kia chữ còn cố ý tăng thêm âm điệu.

"Người, người là có ý đúng không" Lưu Tráng chỗ nào nhìn không ra Âu Dương Thần đây là đang trả thù, thế nhưng là lấy hấn bình thường đi theo Cam Phi Chương bên người ăn ngon uống sướng, bao lâu nhận qua dạng này khí, ngày bình thường người khác gọi vào, cái nào không phải gọi hấn Lưu Đại cảnh quan, hiện tại thế mà bị một cái học sinh kêu cái gì tiểu Lưu cảnh quan. Cái này nếu là truyền đi hấn mặt mũi hướng về cái nào thả.

Với lại trọng điểm là bọn họ vốn là nhận Đỗ gia tiền, phải thật tốt bảo chế Âu Dương Thần, đủ loại này nguyên nhân cộng lại, Lưu tăng thêm lòng dũng cảm từ liến lớn, dù sao xảy ra chuyện có người chịu trách nhiệm. Chỉ gặp hấn biến sắc, giống như chịu lớn cỡ nào ủy khuất giống như, nước mắt đều muốn đến rơi xuống, dùng tay chỉ Âu Dương Thần cái mũi, khóc gáy gáy nói: "Người, người đây là đang vũ nhục ta, vũ nhục một người cảnh sát người phải bị tội gì "

Nói giờ tay lên liền muốn cho Âu Dương Thần tới một bàn tay, chỉ có điều Âu Dương Thần là ai, nếu là dễ dàng như vậy bị một cái bình thường người đánh một bàn tay, vậy thì thật là trò cười. Tại Lưu Tráng tay vừa cầm lấy thời điểm, Âu Dương Thần một cái đơn giản bắt, liền khống chế hấn. Vì là cho hấn một bài học, còn hơi hơi dùng một điểm lực, thế nhưng là cứ như vậy từng chút một lực lượng cũng không phải một cái bình thường người có thể tiếp nhận.

"A, đau, đau! Buông tay, tranh thủ thời gian buông tay!" Lưu Tráng đau xanh cả mặt, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

"Ừm?" Liền cái này thái độ, Âu Dương Thần cũng không chú ý lại thêm lớn một chút lực lượng, dù sao hấn là dùng xảo kính, tra là không tra được.

"Ta, ta tìm người" Lưu Tráng cũng cảm giác tay mình đều trở nên không giống như là chính mình, căn bản là đau đến chết lặng, hấn thật sự là đau đến không được, thật vất vả mới từ trong kẽ răng gạt ra một câu.

Nhìn hấn dạng này, Âu Dương Thần cũng không muốn lại chuẩn bị, không có ý nghĩa, bọn họ căn bản cũng không là một cái thế giới người.

Mà Lưu Tráng đang ăn thua thiệt về sau, cũng không dám quấy rầy nữa Âu Dương Thần, xe cứ như vậy bình ổn mở ra cục cảnh sát.

"Tranh thủ thời gian xuống xe, nhanh lên" thú vị là, bất quá là đến cục cảnh sát, Lưu Tráng phảng phất là tìm tới cái gì ô dù giống như, thái độ lại bắt đầu cường ngạnh.

Không nói gì, Âu Dương Thần chỉ là đối với hấn nâng nâng quyền đầu, hấn cũng không dám lại làm càn, lắc đầu, đối với loại người này, Âu Dương Thần là thật khinh thường.

Phòng thẩm vấn, đây là một kiện không phòng lớn ở giữa, cũng liền mười mấy mét vuông đi, rất tối tăm, cũng không biết là vì tiết kiệm điện vẫn là cố ý làm cho.

Âu Dương Thần vừa tiến đến, Cam Phi Chương liền đem phòng thẩm vấn môn cho khóa, sau đó chỉ nghe thấy Lưu Tráng đối một người nói "Quy củ cũ, trước đem camera cho quan."

Quan camera, chẳng lẽ muốn nghiêm hình bức cung? Âu Dương Thần tại trên TV cũng thấy qua cái gì nghiêm hình khổ đánh a, điện giật, Côn Bồng loại hình cảnh quan đánh người trắng cảnh, không nghĩ tới hôm nay chính mình cũng có thể sẽ kinh lịch trải qua những thứ này.

Quả nhiên, tại hán suy nghĩ thời điểm, Luru Tráng đã cầm một cây Điện Côn tới, vừa làm bên cạnh trong tay đập, tựa như là loại kia Hắc Bang Lão Đại muốn đánh người trước một dạng "Vừa mới trên xe người không phải rất lợi hại nha, lần này, ta nhìn người còn thể nào cần rồi." Nói đột nhiên cầm Điện Côn hướng về Âu Dương Thần trên lưng đánh tới, loại tốc độ này tại Âu Dương Thần trong mắt giống như là rùa đen bò một dạng, dễ dàng trốn một chút.

"Còn dám tránh! Xem ra hôm nay muốn nhiều gỗ mấy lần." Luru Tráng gặp Âu Dương Thần tránh roi công kích mình, tức giận nói ra. Mà miệng thảo luận lấy, dưới chân động tác cũng không ngừng, luôn luôn đuổi theo Âu Dương Thần đánh, gian phòng kia cứ như vậy lớn, bọn họ dạng này một truy đuổi, Âu Dương Thần ngược lại là không có gì, dù sao lấy tốc độ của hán, thực lực, vô luận cái dạng gì địa hình đều có thể tùy tiện vượt qua, thế nhưng là Luru Tráng liền không có linh hoạt như vậy.

Phải biết trong gian phòng đó còn có người khác đâu, như thế giầy vò, Luru Tráng một cái không cẩn thận, liền đem Điện Côn đánh vào Cam Phi Chương trên cánh tay. Thẳng điện hán một trận run rẩy. "Luru Tráng, người là muốn chết a! Hướng về cái nào điện đây!"

Luru Tráng vừa nhìn điện làm người, vội vàng xin lỗi nói "Đội trưởng, ta, ta không phải cố ý, đây chỉ là không cẩn thận, cái này đều muốn trách hán, hán chạy quá nhanh" Luru Tráng chỉ một bên cười trộm 0 Âu Dương Thần hung hăng nói ra.

"Không cẩn thận, không cẩn thận con em người a, nếu không ta điện người một chút thế nào?" Cam Phi Chương khi không được, cổ đều lớn. Bình phục một chút tâm tình sau khi còn nói "Hán chạy nhanh, người con mẹ nó sẽ không đem hán trời lại a, thật sự là ngu ngốc."

"Vâng, là đội trưởng, ta cái này đem hán trời lại. Vẫn là đội trưởng ngài có biện pháp" Luru Tráng nịnh nọt đối Cam Phi Chương nói ra. Sau đó lại đối người khác nói "Tranh thủ thời gian đến giúp đỡ đem hán trời lại."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Lớn con

Hiện tại Cam Phi Chương bọn họ là không vội mà muốn Âu Dương Thần chịu tội, dù sao đánh trước một hồi lại nói, đây cũng là Đỗ gia yêu cầu một trong, lấy người tiền tài thay Người tiêu Tài nha. Cam Phi Chương tự nhận là vẫn là muốn có tín dự, không phải vậy về sau đâu còn có người tìm hán làm việc đây.

Lại nói bên này Luru Tráng mấy người cầm dây thừng liền muốn cầm Âu Dương Thần trời lại. "Không nên phản kháng, thật tốt phối hợp lời nói, có thể để người ăn ít một chút khổ" Luru Tráng dương dương đắc ý nói. Bộ kia tiện dạng, Âu Dương Thần thật sự là nhìn không được, trong nháy mắt xuất hiện tại phía sau hán, một chân đá vào hán trên mông, Luru Tráng một cái bơi chó kiêu, hướng phía trước ngã chổng vó, răng đều kém chút Băng rơi mấy khóa.

Mấy cái khác người nhìn thấy hán bộ dáng này đều cười ha ha. Luru Tráng đứng lên hung hăng trừng bọn họ liếc một chút "Cười cái gì cười, không cho cười!" Tốt xấu hán cũng là Cam Phi Chương thân tín a.

Quyền lợi vẫn là rất lớn. Đương nhiên đối với kẻ cầm đầu Âu Dương Thần, hán là càng thêm thống hận.

Thế nhưng là Luru Tráng cũng rất cục mình bạch, lấy Âu Dương Thần thân thủ không phải mấy người bọn hán người có thể đối phó được. "Đội trưởng, ta cảm thấy tiểu tử này khẳng định là loại kia luyện qua cao thủ, băng vào chúng ta mấy người thật sự là đối phó không hán a, nếu không cầm lớn con lấy ra làm hán?"

"Thế nhưng là lớn con cũng không tốt chuẩn bị a, tức giận ai cũng không để ý tới, cái này nếu là vạn nhất đem tiểu tử này đánh chết làm sao bây giờ" lớn con, Cam Phi Chương là biết, hơn hai mét kích cỡ, đáng người phi thường khôi ngô, nghe nói còn luyện võ qua, tóm lại là phi thường có thể đánh. Lúc trước tựa như là bởi vì đánh một cái phú gia đệ tử sau đó bị giam tiến đến, hiện tại là ngục bên trong một phương bá chủ.

Luru Tráng đi dạo tròn mắt, trong mắt hung quang hiện lên, nói "Chết thì chết, dù sao loại sự tình này trước kia cũng không phải không có, đến lúc đó liền tùy tiện tìm lý do đến "

Cam Phi Chương nghe xong cảm thấy cũng có đạo lý, dù sao tiểu tử này đắc tội Đỗ gia, còn cùng bọn hán cảnh sát đối nghịch, chết thì chết "Tốt, liền chiếu người nói xử lý, người bây giờ liền đi cầm lớn con tìm đến "

Âu Dương Thần nhìn xem Luru Tráng bọn họ nói nhỏ cũng không biết đang nói cái gì, nhưng là hán suy đoán khẳng định không phải chuyện gì tốt, không chừng cũng là đang thương lượng làm sao đối phó hán đâu, tiếp theo lại nhìn thấy Luru Tráng vội vã ra ngoài, quên, dù sao Bình đến Tướng chấn, Nước đến Đất chặn. Hán thăm nghĩ.

Lại nói cái này Luru Tráng, vừa ra khỏi cửa liền thẳng đến bên trong một cái căn phòng nhỏ đi, vào nhà nhìn thấy một cái hơn hai mét trắng hán đang nằm trên giường ngủ, nhìn xem này rắn chắc bắp thịt, Luru Tráng không khỏi có chút sợ hãi. Nhưng là hôm nay chủ yếu vẫn là muốn giáo huấn Âu Dương Thần, thế là hán cũng là không thể không cả gan gọi tiếng "Lớn con "

Kêu một tiếng không có trả lời, Luru Tráng lại tiếng kêu "Lớn con" lần này âm thanh lớn một chút.

Chờ hán vẫn còn ở cẩn thận từng li từng tí hướng phía trước dò xét thời điểm, chỉ nghe thấy đình tai nhức óc một câu "Người nào à!" Kém chút không có đem hán dọa đến quăng xuống đất. Lúc này, lớn con ngồi xuống, "Có phải hay không lại muốn ta đi giáo huấn ai vậy?" Nhìn thấy Luru Tráng, lớn con liền biết chuyện gì, trước kia cũng có mấy lần tình huống như vậy, có loại kia tương đối lợi hại, cũng là hán xuất thủ, không phải vậy hán cũng không có khả năng nắm giữ một cái người ở tại một căn phòng dài ngoáy.

"Ách, là, lần này người thực lực rất cao, " Luru Tráng nhỏ giọng hồi đáp, sợ lớn con trong con tức giận liền cho hán tới một quyền.

Lớn con nghe nói như thế liền cười, "Trước kia mấy cái các người cũng là nói như vậy, kết quả một quyền liền giải quyết "

"Vâng vâng vâng, hán khẳng định không phải đối thủ của người, " Luru Tráng cũng không dám chọc giận lớn con, trước kia liền có một cái đồng sự mắng hán vài câu, sau đó liền bị hán đánh xương sườn đều đoạn mấy khối, thế nhưng là lớn con chính mình lại một chút việc không có, có người nói là cục trưởng tại bảo đảm hán. Tóm lại là cục trưởng cùng hán có một loại nào đó quan hệ.

Cho nên cho dù lớn con là một cái phạm nhân, nhưng là thật đúng là không ai dám trêu chọc hán. Chỉ có điều mỗi lần gặp được có không giải quyết được người cũng là lớn con xuất thủ.

"Đi thôi, mang ta đi nhìn xem đến là ai" nói ngay tại Luru Tráng chỉ huy dưới hướng về phòng thẩm vấn đi đến.

Âu Dương Thần không nghĩ tới Luru Tráng ra ngoài lại là gọi một cái dạng này người tiến đến, cánh tay kia đến có thường nhân to bằng bắp đùi đi, còn có cái đầu kia, phòng thẩm vấn môn đều không cao như vậy, với lại hán là người dề trần, này một thân bắp thịt thật sự là so kia cái gì mông lớn bên trong Ngạnh Hán còn Ngạnh Hán.

"Cũng là hán, lần này cần giáo huấn người cũng là hán" vừa tiến đến Luru Tráng liền chỉ Âu Dương Thần hét lớn. Hán thật sự là cấp thiết muốn muốn nhìn thấy Âu Dương Thần bị lớn con thu thập tràng cảnh.

"Tiểu tử, cũng là người? Nhìn người da nện thịt mềm, ta còn thực sự không muốn đánh người, nếu không người liền tranh thủ thời gian chịu tội đến, tình còn bị đánh" lớn con vừa nhìn liền loại học sinh này bộ dáng, năng lượng có cái gì có thể đánh, nếu là một quyền đâm chết liền không tốt.

"Ha ha " Âu Dương Thần cười cười, lắc đầu nói "Đánh bại người vẫn là có thể làm đến "

"Người dám xem nhẹ ta?" Nói giờ lên quả đâm mình đối Âu Dương Thần thị uy một chút "Biết đây là cái gì ư? Sa Bao Đại quyền đầu, ta sợ người một quyền đều chịu không nổi "

Nhìn xem bọn họ một mực đang trò chuyện, Cam Phi Chương không chờ được, phải biết Đỗ gia phu nhân còn đang chờ hán tin tức đâu, "Lớn con, nhanh lên giải quyết hán, buổi tối hôm nay cho người thêm đồ ăn "

Lớn con nghe xong thêm đồ ăn thật hưng phấn, dùng cái kia lớn giọng hô "Tốt, ta muốn ăn năm cái gà quay "

"Không có vấn đề" Cam Phi Chương một lời đáp ứng

Nghe được Cam Phi Chương đáp ứng, lớn con càng thêm hưng phấn, tại Âu Dương Thần không rõ năm cái gà quay liền có thể để cho hán hưng phấn như thế không hiểu ánh mắt bên trong, mấy bước liền vọt tới Âu Dương Thần trước mặt, giờ lên quyền đầu liền đối Âu Dương Thần ở ngực đánh tới, nhìn qua này cường tráng cánh tay, Sa Bao Đại quyền đầu, cái này nếu là đánh nếu, liền xem như lấy Âu Dương Thần hiện tại nhục thể, đoán chừng cũng quá sức.

Chỉ có điều gặp được loại người này, Âu Dương Thần thật đúng là muốn thử một chút hán lực lượng đến lớn bao nhiêu, thế là đồng dạng giờ lên chính mình Hữu Quyền cùng hán va chạm cùng một chỗ. Đương nhiên hành động này tại Cam Phi Chương trong mắt bọn họ, Âu Dương Thần đây chính là chính mình tìm đường chết, bọn họ giống như đã thấy Âu Dương Thần tay phải đổ máu, gãy xương hình ảnh.

"Phanh "

Theo bọn họ quyền đầu đụng vào nhau, cả phòng đều chấn động một chút, phảng phất là chấn động giống như. Trên mặt bàn tờ giấy đều bay tới mặt đất, mà Cam Phi Chương bọn họ cũng cảm giác là có cổ cái gì lực lượng đem bọn họ chấn khai một dạng. Mấy người không kịp lại được lui về sau mấy bước.

Về phần lớn con, cũng lui về sau một bước, trên tay truyền đến ma ma đau đớn, tuy nhiên không có gì lớn ngại, lại nhìn đứng tại hán đối diện Âu Dương Thần, cũng không có di động, chỉ có điều cả người phảng phất chìm xuống mấy centimet giống như, nhìn kỹ nguyên lai là dưới chân địa tấm đều sụt.

"Lực lượng quả nhiên rất lớn a, không hổ là lớn con" cứ việc một quyền này Âu Dương Thần cũng không có vận dụng võ kỹ, mà chính là dùng Thuần Nhục Thân Lực Lượng, nhưng là hán nhục thân đã là trải qua Vô Cực Huyền Thể quyết mấy lần Tây Cấn Phạt Tùy, đồng thời còn có mỗi ngày tu luyện đều sẽ thói luyện hán nhục thân, cho nên hán Nhục Thân Lực Lượng là cũng đáng sợ. Dù vậy, lớn con lực lượng thế mà cùng hán không kém bao nhiêu. Trọng điểm là Âu Dương Thần đó có thể thấy được lớn con cũng không có tu luyện qua bất kỳ cái gì công pháp, chẳng qua là trong thể tục phổ biến

luyện quyền a.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Luru Phong tìm người

Không nói đến Âu Dương Thần như thế nào bảo chế lớn con, Luru Phong nhìn thấy Âu Dương Thần bị bắt đi, nội tâm phi thường lo lắng hẳn. "Âu Dương ta nhất định sẽ cứu người đi ra" hẳn ở trong lòng âm thầm nói ra.

Lấy điện thoại di động ra, nhìn xem cái kia quen thuộc tên, Luru Phong ở trong lòng do dự một hồi, nhưng là cuối cùng vẫn thông qua đi, "Uy" nghe bên kia hùng hậu thanh âm trầm thấp, Luru Phong yên lặng một hồi, giống như không biết như thế nào nói tiếp, nhưng cuối cùng vẫn kiên định hạ xuống.

"Cha, là ta" hô lên cái này hồi lâu không có gọi qua xưng hô, Luru Phong lộ ra có chút khẩn trương, dù sao hẳn hôm nay là vì chính mình huynh đệ, mà hẳn cùng phụ thân ở giữa mâu thuẫn nhưng là từ mâu thuẫn sau khi qua đời liền bắt đầu.

"Phong nhi à, có chuyện gì sao?" Đang tại công ty văn phòng xử lý văn kiện Luru Phong phụ thân Luru Hưng An hỏi, bởi vì hẳn biết mình nhi tử đã thật lâu không có cùng mình thông qua điện thoại, hiện tại đánh tới khẳng định là có chuyện.

Hít sâu một cái khí, Luru Phong tận lực dùng bình tĩnh âm thanh nói "Là như thế này, ta có một cái hảo huynh đệ Âu Dương Thần bị cảnh sát cho bắt đi, ta nghĩ người mau cứu hẳn."

"Cũng là người lớp học cái kia Âu Dương Thần? Hẳn làm sao lại bị bắt? Chỉ có hiểu biết càng đa tình huống, ta mới tốt tìm người đem hẳn liền đi ra" đầu bên kia điện thoại Luru Hưng An nghe Luru Phong lên tiếng nói.

Luru Phong nghe được cha mình đồng ý giúp đỡ, trên mặt lộ ra buống lòng nụ cười, đại bá của hẳn thế nhưng là tại Giang Châu bên trên có thực quyền nhân vật, hẳn tin tưởng chỉ cần mình phụ thân cho Đại Bá gọi điện thoại, Âu Dương Thần khẳng định là sẽ không nhận thương tổn. Nhưng là đối với Âu Dương Thần vì sao lại bị bắt, cái này hẳn thật đúng là không biết.

Chỉ là xuyên thấu qua hôm nay cảnh sát cùng Âu Dương Thần đôi câu vài lời suy đoán hẳn là Âu Dương Thần đã thương người nào đó, với lại người kia có rất lớn bối cảnh. Thế là hẳn liền đối với hẳn phụ thân nói "Nếu ta cũng không phải rất rõ ràng Âu Dương đến là phạm tội gì, tuy nhiên tựa như là đã thương người nào đó."

"Dạng này a, ta biết, vậy bọn ta dưới cho người Đại Bá gọi điện thoại, để cho hẳn đem người bạn học kia cứu ra. Đến lúc đó ta sẽ điện thoại cho người" Luru Hưng An trả lời. Ngồi để ý Đại Lợi nhập khẩu da thật trên ghế, Luru Hưng An tâm muốn lần này thật vất vả Luru Phong chủ động gọi điện thoại cho hẳn tìm hẳn hỗ trợ, hẳn nhất định phải cảm Âu Dương Thần cho cứu ra.

Phải biết từ khi Luru Phong mâu thuẫn nhiễm bệnh sau khi qua đời, Luru Phong liền đối với hẳn sinh ra hiểu lầm. Cho tới bây giờ bọn họ cũng không thể nào liên hệ, sự tình lần này thật đúng là hòa hoãn quan hệ bọn hẳn một cái cơ hội tốt.

Nghĩ bọn họ ở giữa có lẽ sau đó không lâu có thể trở lại trước kia loại quan hệ, Luru Hưng An không khỏi lộ ra nụ cười, nhưng là sự tình vẫn là muốn làm tốt, không phải vậy hết thảy cũng chỉ là ảo tưởng. Thế là hẳn lập tức cầm điện thoại di động lên phát đại ca hẳn điện thoại, cảm sự tình cùng hẳn giảng, sau đó nói "Đây chính là Phong nhi mấy năm qua này lần đầu tìm ta, người có thể nhất định phải giúp ta làm tốt a!"

Nghe nói như thế, Luru Phong Đại Bá Luru Hưng Quốc cũng là dở khóc dở cười, còn tưởng rằng chính mình nhị đệ gọi điện thoại tới là có cái gì chuyện quan trọng đâu, không nghĩ tới nhưng là muốn chính mình vận dụng thân phận, cảm một người đem thả, lúc đầu chuyện này hẳn là muốn cự tuyệt, bởi vì cái này nếu như bị người biết, đối với hẳn danh tiếng sẽ có thật không tốt ảnh hưởng.

Chỉ có điều chuyện này nhưng là liên quan đến cháu mình cùng hẳn nhị đệ ở giữa quan hệ, với lại theo bọn họ nói, cái kia Âu Dương Thần vẫn là một cái thành tích học tập ưu dị học sinh, sẽ không phạm tội. Lời nói đều nói đến nước này, không giúp cũng là không được.

"Tiểu Trần, người lập tức gọi điện thoại cho Viên Xuân thành phố Lại Đức Minh, muốn hẳn cảm hôm nay bắt được cái kia học sinh cấp ba đem thả."

"Úc, tốt, ta lập tức đánh" hẳn bí thư Tiểu Trần đáp lại nói.

Biết mình phụ thân sẽ đánh điện thoại cho Đại Bá về sau, Luru Phong âm thầm buống lòng một hơi, nghĩ thầm lần này hẳn là không có vấn đề. Đi vào phòng học Luru Phong đã nhìn thấy ngồi tại vị trí trước làm bộ sách kỉ thực lo lắng Diệp Mộ Linh, Luru Phong đi qua đem tin tức nói cho nàng, muốn nàng không cần lo lắng, có lẽ không lâu sau đó, Âu Dương Thần liền sẽ được thả ra.

"Cảm ơn người, Luru Phong, cảm ơn người trợ giúp Âu Dương Thần." Diệp Mộ Linh như trút được gánh nặng nói ra.

Luru Phong cau mày một cái, giả bộ như cũng không vui bộ dáng nói: "Âu Dương nhưng cũng là ta hảo huynh đệ đâu?"

Lúc này Triệu Mạn Nhu an vị tại Diệp Mộ Linh bên cạnh, chỉ gặp nàng một bộ người cũng thức thời biểu lộ nhìn xem Luru Phong, nói: "Tình người còn có chút lương tâm, chỉ có điều người không phải là cái quan nhị đại đi, lại có thể dễ dàng như vậy liền đề cử cảnh sát thả người." Nàng tuy nhiên đi qua Luru Phong trong nhà, biết nhà hắn rất có tiền nhưng là đối với Luru Phong trong nhà tình huống lại không phải cũng hiểu biết.

"Ha-Ha, ta ở đâu là cái gì quan nhị đại, chẳng qua là cha ta nhận biết mấy người thôi" Luru Phong hiện tại còn không muốn đề cho người khác biết trong nhà mình tình huống, thế là cười ha ha nói ra.

"Nếu không các người hai cái tại cái này tâm sự, ta đi nói với Lâm lão sư một chút, nàng hẳn là cũng cũng lo lắng Âu Dương Thần." Ra loại sự tình này, lớp học khóa là không lên được, lớp học sở hữu đồng học cũng đang thảo luận Âu Dương Thần sự tình, mà Lâm Nhã cũng tại tuyên bố tự học về sau liền trở lại phòng làm việc của mình. Nhưng là hiện tại Âu Dương Thần sẽ được thả ra, Diệp Mộ Linh cảm thấy có cần phải đi nói cho nàng một chút.

Khi nàng đi vào văn phòng về sau, nhìn thấy Lâm Nhã đang cùng một người thông điện thoại, bên trong còn giống như nâng lên cục cảnh sát loại hình chữ. Chỉ có điều nhìn thấy Diệp Mộ Linh đến, Lâm Nhã liền tắt điện thoại.

"Có chuyện gì sao, Mộ Linh?" Lâm Nhã xoa xoa cái trán, nhẹ giọng hỏi.

"Lâm lão sư, là như thế này, Luru Phong tìm người cứu Âu Dương Thần, theo Luru Phong nói, Âu Dương Thần có lẽ lập tức liền muốn bị phóng xuất." Diệp Mộ Linh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nghe được Âu Dương Thần không có việc gì, Lâm Nhã cũng là thở phào. Phải biết nàng mới vừa rồi là đang đánh điện thoại cho đệ đệ của nàng, gọi hắn tìm người cứu Âu Dương Thần, chỉ có điều lời còn chưa nói hết, Diệp Mộ Linh liền tiến đến, còn nói cho nàng cái tin tức tốt này. Cái này khiến nàng tiến đưa khẩu khí. Không phải vậy lời nói, nếu là vận dụng trong nhà mình thế lực, như vậy mình tại Viên Xuân thành phố tin tức liền sẽ bị người ta biết, nói như vậy, nàng phiền phức muốn tới.

Mà bây giờ cũng không dùng vận dụng trong nhà thế lực, Âu Dương Thần cũng có thể được thả ra, dạng này kết quả thật sự là vô cùng tốt.

Chỉ là trong nháy mắt, trên mặt nàng liền tách ra mê người nụ cười, "Này Âu Dương Thần bên trên lúc nào có thể đi ra a, nếu không chúng ta đi đón hắn?"

"Tốt, " Diệp Mộ Linh đáp ứng lập tức, nếu nàng tới này lại làm sao không phải vừa vặn phân dạng này tâm tư.

Lại nói bên kia Viên Xuân thành phố cục cảnh sát cục trưởng Lại Đức Minh tại nhận được Tiểu Trần bí thư điện thoại sau khi cũng là kinh sợ, mà đang nghe là muốn chính mình thả một cái cương trào không lâu học sinh thì sắc mặt kia càng là như heo lá gan khó coi.

Lại Đức Minh chính tại chính mình tân bao dưỡng tình nhân trong nhà phiên vân phúc vũ đâu, nhưng là đang phát sinh loại sự tình này về sau, hắn là một giây đều không tiếp tục chờ được nữa, sở hữu kích tình toàn bộ rút đi. Hiện tại hắn chỉ có một cái ý nghĩ: Mau sớm cầm Âu Dương Thần đem thả.

Thế là hắn tranh thủ thời gian lái xe đi cục cảnh sát, bởi vì gấp vàng đầu, đều quên trước tiên cho Cam Phi Chương gọi điện thoại. Chỉ lo đến lái xe chạy tới sở cảnh sát. Trên đường đi cầm xe bảo tố đến cực hạn, trên đường cảnh sát giao thông nhìn thấy là Lại Đức Minh xe cũng là rất bất đắc dĩ, muốn ngăn cũng không dám cản trở, sau cùng đành phải xem như không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Từ sở cảnh sát đi ra

Ngay tại vội vã như vậy nhanh dưới, Lại Đức Minh cuối cùng tại mấy mươi phút sau khi đến cục cảnh sát.

"Tiểu Trương, Tiểu Trương! Hôm nay là không phải bắt một cái học sinh cấp ba? Tranh thủ thời gian cho ta thả hắn" đi vào, Lại Đức Minh liền lớn tiếng nói.

Tiểu Trương là Lại Đức Minh bí thư, hơn hai mươi tuổi cô nương, đáng dấp mí thanh mục tú, không tính xinh đẹp. Lại Đức Minh rời đi sở cảnh sát về sau, lúc bình thường dưới, có chuyện gì tình cũng là Tiểu Trương hướng hắn báo cáo.

"Cục trưởng, cái này ta không biết a. Ta đi hỏi một chút cam đội trưởng a" lại tới đây làm bí thư lâu như vậy, Tiểu Trương còn không có gặp qua Lại Đức Minh hốt hoảng như vậy, thậm chí là hoảng sợ.

"Quên, chính ta đi phòng thẩm vấn a" Lại Đức Minh thế nhưng là biết Cam Phi Chương là cái dạng gì mặt hàng, hắn là Phó Cục Trưởng Quan Vĩ toàn bộ người, mà Quan Vĩ đều nhờ vào lấy chính mình là Viên Xuân thành phố thị trưởng Quan Vĩ mạnh mẽ, luôn luôn không đem hắn để vào mắt, từ đó làm cho Cam Phi Chương ở cục cảnh sát cũng là phi thường phách lối.

Bình thường rơi vào tay Cam Phi Chương phạm nhân đều không có cái gì kết cục tốt, mà nghe tên bí thư kia nói, Âu Dương Thần đã bị bắt thật lâu, tiếp tục như vậy sẽ bị Cam Phi Chương giày vò thành cái dạng gì, Lại Đức Minh nghĩ cũng không dám muốn, hắn cảm thấy mình mũi Ồ Sa lập tức liền nếu không bảo đảm. Trong lòng không khỏi dâng lên một sợi phiền muộn.

Đi vào phòng thẩm vấn cửa ra vào, liền nghe đến từng tiếng kêu thảm, cái này khiến Lại Đức Minh càng hoảng sợ, hắn sợ Âu Dương Thần đã bị Cam Phi Chương bọn họ đánh thành trọng thương "Nhanh lên đem cửa mở ra "

Tiểu Trương vốn chính là cái nữ hài tử, lá gan không lớn, bây giờ nghe tiếng kêu thảm kia , khiến cho trong nội tâm nàng hãi đến hoảng. Trong lòng run sợ đi lên trước, tay cũng không dám dùng lực gõ. "Dùng sức chút a" nhìn thấy bên trong vẫn chưa có người nào tới mở cửa, Lại Đức Minh Tâm phiền ý loạn. Phải biết này môn một khi đóng lại, duy nhất mở ra phương thức cũng là ở bên trong mở ra, bên ngoài là vô pháp mở ra.

Tiểu Trương lại dùng sức gõ mấy lần, lần này tựa như là có thể, bọn họ nghe được có người tiếng bước chân đang hướng về môn bên này. "Cứu" một tiếng, môn cuối cùng mở, Lại Đức Minh lập tức gõ ra môn chui vào. Đi vào vừa nhìn mắt tròn tròn.

Tại hắn tưởng tượng bên trong, hắn là Âu Dương Thần cái này học sinh cấp ba bị Cam Phi Chương bọn họ đánh thành trọng thương, vào chỗ chết giày vò. Thế nhưng là sau khi đi vào hắn mới phát hiện căn bản cũng không là mình muốn như thế, nằm trên mặt đất tru lên là Cam Phi Chương bọn họ. Chỉ gặp bọn họ trên thân cũng không có rõ ràng vết thương, nhưng là từng cái cũng rất thống khổ giống như, tiếng la không ngừng. Không biết còn tưởng rằng là bọn họ đoàn thể tại sinh con đây.

"Lại cục trưởng, làm sao người tới, là đến xem ta sao?" Đang tại Lại Đức Minh Ám từ giật mình, muốn biết đến phát sinh sự tình gì thời điểm, hắn nghe được lớn con âm thanh, nhìn lại, nguyên lai lớn con liền sau lưng hắn môn vị trí, bởi vì hắn tiến đến rất là vội vàng, dẫn đến không nhìn thấy lớn con.

Cái này vừa nhìn mới phát hiện, lớn con rất là mỗi một người dưới đất, không có ngày xưa tinh thần. Phảng phất đại chiến thật lâu, dùng hết lực khí toàn thân giống như. "Lớn con, người làm sao cũng tại cái này, người học sinh kia đâu?" Mặc dù hắn tâm lý rất rõ ràng lớn con cũng là để giáo huấn không nghe lời phạm nhân, có khả năng hôm nay còn đánh Âu Dương Thần, nhưng là trong lòng của hắn như trước vẫn là ôm một tia ảo tưởng.

"Người tìm ta?" Âu Dương Thần vô thanh vô tức xuất hiện tại sau lưng của hắn.

Nhìn xem Âu Dương Thần vẫn như cũ trắng nõn y phục, toàn thân cao thấp cũng không có một tia tổn hại địa phương, Lại Đức Minh có chút khó có thể tin "Người chính là người học sinh kia?"

"Nếu như người nói là bị các người bắt tới câu nói kia, hắn là ta không sai" cười nhạt một tiếng, Âu Dương Thần cứ như vậy nhìn xem hắn.

"Thế nhưng là người làm sao không bị thương tổn?" Lại Đức Minh nghi hoặc hỏi.

" chẳng lẽ Lại cục trưởng hi vọng ta thụ thương" Âu Dương Thần chất vấn, nhân nhạ âm thanh nghe vào Lại Đức Minh trong tai lại phảng phất là có một loại nào đó ma lực, để cho người ta không tự giác e ngại.

Lại Đức Minh bất thành linh cảm giác mình phảng phất là thừa nhận một loại nào đó áp lực thật lớn, liền thanh nói "Không phải, không phải, ta là chuyên môn tới thả người ra ngoài, hi vọng người đại nhân có đại lượng, không cần cùng chúng ta so đo "

"Không thể thả hắn, Lại cục trưởng người không thể thả người, đây chính là Quan cục phó điểm danh chốt tới" nghe được Lại Đức Minh lại để cho thả Âu Dương Thần, liễu mạng bên trên đau xót, Cam Phi Chương kêu to lên, phải biết hắn nhưng là tại Âu Dương Thần trên tay ăn lớn như vậy thua thiệt, còn không có lấy lại danh dự, sao có thể cứ như vậy thả đây. Với lại đây chính là Quan Vĩ toàn bộ tự mình muốn hắn đi bắt người. Cái này nếu là thả, hắn nhưng phải ăn không ôm lấy đi.

Nhìn thấy Cam Phi Chương hiện tại còn muốn ngăn cản chính mình, Lại Đức Minh không khỏi giận dữ, ngày bình thường cũng coi như, nhưng là bây giờ thật vất vả nhìn thấy Âu Dương Thần thật tốt, không có thụ thương. Hiện tại chỉ cần đem hắn thả ra ngoài, nói không chừng chính mình mũi Ồ Sa liền bảo trụ, với lại đi qua như thế một lần sự kiện về sau, nói không chừng còn có thể cùng Tỉnh Ủy Thư Ký đáp lên quan hệ đâu, đến lúc đó chính mình coi như cũng coi là có nể dựa lớn, thăng quan còn không phải phi thường chuyện dễ dàng nha.

"Cam Phi Chương, người lại dám vi phạm kết thúc ván trường mệnh lệnh, là ai cho người sao mà to gan như vậy "

Cam Phi Chương gặp Lại Đức Minh hôm nay như thế khác thường cũng là cũng nghi hoặc, phải biết bình thường chỉ cần đánh ra Quan Vĩ tên đầy đủ hào, Lại Đức Minh Đô chọn nhượng bộ, nhưng là hôm nay là thế nào? Hắn không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Thần, chẳng lẽ tiểu tử này có cái gì bối cảnh? Thế nhưng là rõ ràng điều tra qua hắn cũng không có bối cảnh gì a.

Cam Phi Chương làm sao cũng sẽ không nghĩ đến Âu Dương Thần là không có hậu trường, nhưng là hắn có một cái có hậu đài hào huynh đệ Lưu Phong a.

"Cái này, Âu Dương thiếu gia, hiện tại ta liền tiễn đưa ngài ra ngoài được chứ?" Đi qua hôm nay sự tình về sau, Cam Phi Chương bọn họ khẳng định sẽ gặp phải Âu Dương Thần trả thù, Lại Đức Minh tâm muốn, cái này về sau cục cảnh sát cũng là một mình hắn thiên hạ, nghĩ đến cái này hắn đã cảm thấy nhất định phải thật tốt cùng Âu Dương Thần tạo mối quan hệ.

Nghe được Lại Đức Minh đối với hắn xưng hô, Âu Dương Thần có chút muốn cười, hắn suy đoán việc này hắn là Lưu Phong làm cho, bởi vì hắn nghe Lưu Phong nói qua đại bá của hắn tựa như là trong tình cao quan. Nếu là Lại Đức Minh biết rõ chính mình cái gì đều không có lời nói, vậy hắn có thể hay không hối hận đây.

Bất quá hắn cũng không có chủ động nói cho Lại Đức Minh dự định, để cho hắn hiểu lầm cũng tốt, về sau nói không chừng còn hữu dụng bên trên Lại Đức Minh địa phương, dù sao cũng không phải hắn cố ý muốn gạt người, chẳng qua là Lại Đức Minh bạch mình không thông minh a.

Dù sao Cam Phi Chương bọn họ cũng đã là bị hắn giáo huấn một lần, đợi tiếp nữa cũng không có gì ý tứ, với lại hắn sợ Diệp Mộ Linh bọn họ lo lắng hắn, ngay tại Lại Đức Minh cùng đi ra phòng thẩm vấn.

"Âu Dương thiếu gia, có muốn hay không ta phái người đem người đến trường học đi a?" Lại Đức Minh mặt mũi tràn đầy ân cần nói ra, còn kém không có lấy thân báo đáp.

"Ách, không cần, ta cũng không muốn lại ngồi xe cảnh sát, ta vẫn là chính mình đánh lại a" Âu Dương Thần cũng không muốn lại ngồi xe cảnh sát sẽ trường học, bị người khác nhìn thấy tóm lại là ảnh hưởng không tốt.

Lại Đức Minh xét Âu Dương Thần thái độ kiên quyết cũng liền theo hắn đi, năng lượng leo đến vị trí này, hắn cũng không ngốc, hăng quá hoá dở đạo lý hắn vẫn là hiểu, dù sao Âu Dương Thần ngay ở chỗ này đèn trường, nhiều cơ hội là.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Diệp Mộ Linh này ôm một cái

Đi ra cục cảnh sát, Âu Dương Thần cũng là buông lỏng một hơi, nếu từ hắn bị bắt vào tới bắt đầu hắn tuy nhiên nhìn rất bình tĩnh, nhưng là nội tâm lại không một chút nào bình tĩnh. Hắn cho là mình buông tha Đỗ Tùng bọn họ, những chuyện này liền xem như giải quyết, thế nhưng là không nghĩ tới là lại bị bị cắn ngược lại một cái, may mắn lần này là có Lưu Phong trong nhà trợ giúp, không phải vậy lời nói cuối cùng hậu quả còn rất khó nói.

Nhưng là kinh lịch trải qua sự kiện lần này về sau, Âu Dương Thần minh bạch đối phó địch nhân thật sự là không thể có nửa điểm lơ đãng, nhân từ. Nếu không mình khả năng liền sẽ có nguy hiểm. Không chỉ như vậy, hắn còn minh bạch một người nhất định phải có được thực lực cường đại, còn có thể lực. Dù sao song quyền nan địch bốn tay. Cái này khiến hắn có thành lập thể lực ý nghĩ.

"Âu Dương, người cuối cùng đi ra, chúng ta thế nhưng là chờ người thật lâu" nhìn trước mắt lo lắng chờ đợi huynh đệ, nữ nhân, bằng hữu. Âu Dương Thần tâm lý tràn ngập ấm áp, ở cái thế giới này bên trên, thực tình quan tâm người một nhà chỉ sợ cũng mấy cái như vậy. Mà hắn thế nhất định phải thật tốt thù họ bọn họ.

Nhìn xem Âu Dương Thần này thân ảnh quen thuộc, Diệp Mộ Linh trong nháy mắt vẻ mặt tươi cười cùng hoan hỉ, cũng không để ý bên cạnh còn có người khác tại, trực tiếp xông lên đi ôm chặt lấy Âu Dương Thần nói: "Thần, người không sao chứ, cuối cùng trở về, người có biết hay không, ta cũng lo lắng người, ta rất sợ hãi người sẽ xảy ra chuyện." Nói trên dưới đánh giá Âu Dương Thần, sợ hắn chịu đến một chút không tốt đãi ngộ.

Nói thật, Diệp Mộ Linh phản ứng vượt quá Âu Dương Thần đoán trước, nàng cho tới bây giờ không có ở có người ngoài tình huống phía dưới, chủ động cùng mình thân mật như vậy đâu, xem ra lần này xác thực đem nàng dọa cho phát sợ, Âu Dương Thần âm thầm tự trách. Âu Dương Thần cũng không tính cảm mình tại trong phòng thẩm vấn sự tình nói ra, miễn cho bọn họ lo lắng, huống chi mình cũng xác thực không có việc gì. Thế là hắn cười nói: "Người nhìn ta đây không phải trở về nhà, cũng đều thật tốt, một chút việc không có, cũng là đi uống chén trà mà thôi."

"Ai, Âu Dương, người cái này không thể được a, ta nói chuyện với người người thế mà còn không để ý tới ta, hai người các người lỗ hổng muốn trò chuyện có thể đi trở về trò chuyện được rồi." Đứng ở một bên Lưu Phong nhìn xem hai người bọn họ một mực đang xuất sắc ân ái, nói đùa nói ra.

"Người có phải hay không ghen ghét, bên cạnh người không phải cũng có một cái nha, người cũng ôm chứ sao." Âu Dương Thần buông ra Diệp Mộ Linh, thay vào đó là lôi kéo nàng ngọc thủ, phản bác. Đồng thời còn nghiêng mắt nhìn mắt tại Lưu Phong bên cạnh Triệu Mạn Nhu.

"Ai, Âu Dương Thần người nói gì thế, " nghe lời này, Triệu Mạn Nhu cũng không cao hứng, mặc dù biết hắn là đang nói đùa, thế nhưng là lấy Triệu Mạn Nhu này mạnh mẽ tính tình cũng không phải ăn thiệt thòi người.

"Tốt, tốt, cái này Lâm lão sư còn ở đây, chúng ta cũng không cần đứng tại cục cảnh sát cửa ra vào nói chuyện phiếm, khí trời cũng không còn sớm, không bằng chúng ta đi trước tìm một chỗ chúc mừng Âu Dương thuận lợi trở về thế nào?" Nhìn xem Triệu Mạn Nhu khẩn cấp cùng mình bỏ qua một bên tâm lý, Lưu Phong tâm lý có chút không dễ chịu, nhưng là bây giờ không phải là thảo luận lúc này, cho nên hắn cũng chỉ có thể là chôn giấu ở trong lòng. Lại nói Lâm lão sư còn ở đây, trường học thế nhưng là vẫn bản rõ ràng quy định không cho phép yêu sớm.

Âu Dương Thần nếu đã sớm chú ý tới Lâm Nhã, đang muốn cùng nàng tâm sự, thế nhưng là vừa mới Diệp Mộ Linh xông lại, liền đem việc này cắt ngang. "Lâm lão sư, cảm ơn người tự mình đến tiếp ta" Âu Dương Thần hướng về phía Lâm Nhã suất khí cười một tiếng.

"Người môn còn biết ta tới à, vừa mới thế nhưng là coi ta không tồn tại à, lại nói các người chừng nào thì bắt đầu nói chuyện yêu đương à, lúc đầu có người nói các người đang nói yêu đương, ta còn chưa tin đâu, nhưng là bây giờ ngược lại tốt, ngay trước ta lớp này chủ nhiệm mặt liền bắt đầu tình chàng ý thiếp, " không biết làm sao, nhìn thấy Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh hai người ôm ấp cùng một chỗ, tay trong tay. Lâm Nhã tâm lý rất là khó chịu, thế nhưng là chính nàng cũng không biết đến tột cùng là nguyên nhân gì. Thế là liền có lòng muốn muốn dời đi một chút, nàng cố ý xếp đặt ra Ban Chủ Nhiệm tư thế tới.

Nhìn thấy Lâm Nhã giống như không vui, Diệp Mộ Linh có chút sợ hãi, trong lòng bàn tay đều có chút đổ mồ hôi, ánh mắt cũng không dám và Lâm Nhã đối mặt, hơi hơi cúi đầu xuống. Phảng phất là cảm nhận được Diệp Mộ Linh Tâm tình, Âu Dương Thần tại trong lòng bàn tay nàng cào một chút, sau đó còn hướng về phía mình cười, ra hiệu nàng không cần sợ hãi.

"Lâm tỷ, không cần như vậy đi, bằng ta quan hệ, đúng không. Nếu không ta mời người ăn cơm thế nào, cảm tạ người tự mình đến tiếp ta" Âu Dương Thần đối Lâm Nhã cười hắc hắc.

Lâm Nhã cố ý xụ mặt trong nháy mắt giải phong, trong nháy mắt nụ cười nở rộ, phảng phất là Mùa xuân đến, mình mị, ảm áp "Được rồi, không cần như thế nịnh nọt ta. Về sau vẫn là muốn chú ý một chút, người khác nhìn thấy ảnh hưởng không tốt, lần trước trận bóng rổ sự tình, Tả Dung bọn họ thế nhưng là vẫn muốn tìm cơ hội lật về tới "

Nhìn thấy Lâm Nhã rốt cục không so đo, Diệp Mộ Linh bọn họ đều buông lỏng một hơi, nhìn xem bọn họ bộ dáng, Lâm Nhã không khỏi cảm thấy buồn cười. "Đi thôi, tìm một chỗ ăn cơm."

Tận lực bồi tiếp mở cửa xe âm thanh, chỉ gặp Lâm Nhã quay người liền lên một cỗ hồng sắc Porsche M A, cái này mặc dù là Porsche đẩy ra thù khoản giá bán kém hơn một trăm vạn SUV, tính so sánh giá cả tương đối cao, thế nhưng là vẫn là Porsche xe hình cao hơi lạnh chất, đồng thời còn tham khảo Cayenne thiết kế phong cách, hoàn toàn mới gia tộc kiểu da mặt cũng bị áp dụng, bề ngoài chột nhìn cũng là một cái Tiểu Tạp tiệc rượu. Với lại tính năng tốt đẹp.

"Lâm tỷ, đây là xe của người a? Nhìn rất đắt bộ dáng a, không nghĩ tới người vẫn là cái Phú Bà đâu?" Âu Dương Thần hỏi.

"Ừm, là ta, làm sao rồi? Người cái tiểu thí hài cũng còn không có tròn mười tám tuổi đâu, biết cái gì." Lâm Nhã gọi cảm bờ môi khẽ mở.

Lưu Phong ở một bên nghe được Âu Dương Thần lại gọi một tiếng Lâm tỷ không khỏi có chút hiếu kỳ. "Đúng, Âu Dương, người vì sao gọi Lâm lão sư Lâm tỷ a, các người còn có cái gì quan hệ thân thích."

"Ách, quan hệ thân thích cũng không phải, chỉ là có chút đặc thù nguyên nhân thôi, lại nói ta so với các người cũng đại không mấy tuổi, các người cũng có thể gọi ta Lâm tỷ, đương nhiên là tại tự mình thời điểm." Lâm Nhã sưng sờ, nhưng vẫn là chủ động giải thích nói.

"Này..."

Nhìn xem Lưu Phong còn giống như muốn hỏi bộ dáng, Âu Dương Thần vội vàng nói "Tốt, mau lên xe đi, người làm sao nhiều chuyện như vậy."

"Được rồi" Lưu Phong bắt đầu đi nói ra.

"Ha ha "

Diệp Mộ Linh mấy người bọn hắn nhìn thấy cái kia vô tội bộ dáng đều cười.

Ngồi thời điểm, bởi vì xe không phải rất lớn, cho nên là cần ba người ngồi ở phía sau, sau đó một người ngồi tay lái phụ, Lâm Nhã đương nhiên cũng là lái xe. Triệu Mạn Nhu đầu tiên cũng là ngồi ở phía sau, cũng chính là Lâm Nhã đằng sau, sau đó Lưu Phong nhìn thấy Triệu Mạn Nhu ngồi vào đi, liền muốn cùng nàng ngồi cùng một chỗ. Cái này còn không có đi vào đâu, thế nhưng là không nghĩ tới liền bị Triệu Mạn Nhu chối từ nói cái gì Lưu Phong quá béo, ba người không ngồi được, khiến cho Lưu Phong rất là xấu hổ.

"Lưu Phong, nếu không người an vị phía trước đi." Diệp Mộ Linh đối Lưu Phong áy náy cười cười nói.

Tất nhiên Lưu Phong ngồi phía trước, như vậy đằng sau cũng là Diệp Mộ Linh cùng Âu Dương Thần đồng loạt ngồi.

"Đều ngồi xuống đi, muốn xuất phát, thắt chặt dây an toàn a" lúc này Lâm Nhã cũng là chuẩn bị muốn đi. Địa điểm vẫn là tại Cẩm Hoa nhà hàng.

Chương 41: Bản sắc KTV

Cầm Hoa nhà hàng, Bờ Biển Êgê.

Tựa hồ từ lần kia sau khi ăn com, tại đây liền bị Lưu Phong định là thuộc về riêng mình hán bọn họ mấy cái ăn com địa phương, chỉ cần tới nơi này ăn com, không hề nghi ngờ cũng là tại Bờ Biển Êgê.

Hôm nay chủ giác mặc dù là Âu Dương Thần, nhưng là bởi vì Lâm Nhã, Diệp Mộ Linh bọn họ nữ sinh cũng có, cho nên cũng không có uống rượu dự định, huống hồ Lâm Nhã còn phải lái xe.

Đồ ăn cũng cùng phong phú, cũng là Viên Xuân thành phố đặc sắc, còn có Cầm Hoa bảng hiệu đồ ăn các loại. Tóm lại chỉ xem đến tựa khiến người khẩu vị mở rộng, chứ nói chỉ là còn có mấy vị này nữ tại.

Đến mức đồ ăn vừa lên đến, Lưu Phong giống như mấy ngày chưa ăn com một dạng ăn như hổ đói đứng lên, hoàn toàn không để ý bên cạnh còn có mấy vị nữ tại, mà Âu Dương Thần cứ việc còn có điều khác chế, nhưng cũng là hoàn toàn thả tự mình, bởi vì hán là thật đói, một ngày chưa ăn com. Mà Lâm Nhã bọn họ thì là như chân chính thực nữ, nhai kỹ nuốt chậm.

Rất nhanh, Âu Dương Thần liền ăn xong, ngẩng đầu nhìn liếc một chút, Lưu Phong ý nguyên còn tại ra sức khổ chiến, Diệp Mộ Linh các nàng cũng đang từ từ tiêu hóa trước mắt thực vật. Nhìn xem các nàng ăn com, thật sự là nhất đại hưởng thụ, trách không được cô nhân nói, sắc đẹp có thể ăn được. Quả nhiên có đạo lý, Âu Dương Thần nghĩ thầm.

"Không bằng chúng ta đợi chút nữa đi ca hát thế nào?" Lưu Phong miệng bên trong còn nhét một đồng thực vật, mồm miệng không rõ nói ra.

Nghe được cái chủ ý này, Âu Dương Thần âm thầm gật đầu, nếu hán cũng biết Lưu Phong cũng là muốn cùng Triệu Mạn Nhu nhiều một ít ở chung thời gian, dù sao nếu như hán đơn độc ước Triệu Mạn Nhu lời nói, Triệu Mạn Nhu cũng sẽ không cùng hán ra ngoài. Cho nên nhân cơ hội này tranh thủ thời gian ra tay.

Đương nhiên Lưu Phong cùng với Triệu Mạn Nhu, Âu Dương Thần vẫn là rất xem trọng, cứ việc Lưu Phong có chút béo, nhưng là mình sẽ nghĩ biện pháp trợ giúp hán giảm béo thành công, trọng yếu nhất là Lưu Phong nhân phẩm rất tốt, sẽ không cô phụ Triệu Mạn Nhu, dạng này đối với hai người đều tốt. Hiện tại trọng yếu nhất cũng là như thế nào để cho Triệu Mạn Nhu thích Lưu Phong.

Nghĩ đến cái này thế là hán cũng đồng ý nói "Tốt, vậy chúng ta liền đi bản sắc KTV đi, nơi đó ta nghe nói rất tốt, không biết các người cảm thấy thế nào?"

Diệp Mộ Linh cùng Triệu Mạn Nhu là không có ý kiến, chỉ có điều Lâm Nhã có chút có kỵ, nàng dù sao cũng là lão sư, cùng mình học sinh đi KTV loại địa phương này, luôn cảm giác không tốt lắm. Gặp nàng không muốn đi, Âu Dương Thần hướng Diệp Mộ Linh nháy mắt, ý tứ cũng là để cho nàng thật tốt khuyên nhủ Lâm Nhã.

Cảm nhận được Âu Dương Thần truyền đạt ánh mắt, Diệp Mộ Linh không khỏi cười khỏ, nàng mặc dù là lớp Anh ngữ đại biểu, nhưng lại có chút sợ Lâm Nhã, không thể nào dám vi phạm nàng. Chỉ có điều chính mình bạn trai đều như vậy, nàng cũng không muốn để cho hán thất vọng. Thế là liền sử xuất cơ hồ sở hữu nữ sinh đều sẽ một chiêu đòn sát thủ: "Lâm tỷ, người liền đi thôi, đi chứ sao... "

Gặp nàng hai tay đóng đưa Lâm Nhã tay, dùng loại kia cũng ôn nhu, có chút ôn ền âm thanh nói ra dạng này nũng nịu lời nói, Âu Dương Thần không khỏi mở rộng tâm mắt, mà người khác cũng là có chút điểm khó có thể tin, bọn họ thế nhưng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua Diệp Mộ Linh sẽ làm ra dạng này sự tình đến, riêng là Lâm Nhã, nàng cơ hồ là lập tức sẽ đồng ý đi. Cảm giác thiên hạ này cơ hồ không ai có thể đủ ngăn cản được Diệp Mộ Linh dạng này uy lực.

Tất nhiên thương lượng xong, như vậy tại ăn no uống đã về sau bọn họ liền xuất phát, bản sắc KTV tại Viên Xuân thành phố phồn hoa khu vực, cách trước kia Âu Dương Thần từng công tác Hoàng Hậu quán bar không phải rất xa. Không bao lâu, bọn họ liền đến, tại phục vụ thành viên chỉ huy dưới tiến vào mở tốt bao sương. Bao sương không có rất lớn, dù sao người cũng không nhiều, bên trong dụng cụ rất đầy đủ, trước sau đều có loại kia màn hình, có thể để cho người tại bao sương bất kỳ địa phương nào đều có thể nhìn thấy Ca Từ, để tại diễn xướng.

Trong rạp ở giữa còn có một cái cái bàn, dùng cho để đặt nước, thực vật các loại. Ghế sofa tại sau cái bàn mặt dựa vào tường. Âu Dương Thần bọn họ đầu tiên là ngồi xuống, mà Lưu Phong thì là tâm sự nặng nề đi điểm ca, khúc nhạc dạo đi ra thời điểm, Âu Dương Thần bọn họ đều không có nghe được là cái gì ca, biết Lưu Phong tiếp theo chậm rãi hát xuống dưới thời điểm, mới cho đến hán dùng này trầm thấp, hùng hậu, mang theo điểm bi thương ngữ điệu hát đến cao trào câu kia ta rất xấu, thế nhưng là ta cũng ôn nhu thời điểm, Âu Dương Thần biết hán đây là hát cho Triệu Mạn Nhu. Không nghĩ tới Lưu Phong dùng tình sâu như vậy.

Lưu Phong hát bài hát này rất thâm tình, cũng ôn nhu, nhưng cũng có chút bi thương. Triệu Mạn Nhu chính mình giống như cũng là phát giác được, nàng

xem thấy hấn, Lư Phong rất mập, với lại vóc dáng cũng không cao, thế nhưng là người rất tốt, thành tích học tập cũng tốt, nàng là biết, nàng cũng biết Lư Phong đối với nàng cảm tình, thế nhưng là chính là không có cái loại cảm giác này, bọn họ có thể làm bằng hữu, nhưng là muốn càng sâu một bước, chỉ sợ rất khó, thế là nàng chỉ có thể giả bộ như nghe không hiểu bộ dáng.

Một khúc hoàn tất, nhìn xem Triệu Mạn Nhu vẫn là không có bất luận cái gì biểu hiện, Lư Phong sắc mặt trầm xuống, hấn có hơi thất vọng. "Âu Dương, ta có phải hay không không có cơ hội?" ngồi tại Âu Dương Thần bên cạnh, hấn yên lặng hỏi Âu Dương Thần.

"Hoàn toàn tương phản, ta cảm giác người sau đó không lâu liền có thể ôm thuộc về mỹ nhân, vừa mới ta chú ý tới, Triệu Mạn Nhu nếu là cũng quan tâm người, tâm tình chấp chèn rất lớn, chỉ có điều hôm nay tại nhiều người như vậy, với lại Lâm tỷ cũng tại, nàng khẳng định là không có ý tứ biểu hiện ra ngoài" Âu Dương Thần cũng không thể đá kích Lư Phong lòng tự tin, huống hồ hấn thấy nam sinh nha, đeo đuổi nữ sinh vẫn là muốn da mặt dày, không thể dễ nổi giận như vậy.

Nghe thấy Âu Dương Thần nói như vậy, Lư Phong sắc mặt dần dần tốt, dần dần lại khôi phục bình thường sáng sủa. Nhìn thấy trên mặt hấn nụ cười, luôn luôn chú ý bọn họ Triệu Mạn Nhu cũng có chút không có manh mối nào "Chẳng lẽ là ngốc?" Nàng thấp giọng tự nói.

"Âu Dương Thần, người tại sao không đi hát? Vừa mới thế nhưng là ồn ào muốn tới." Đang lúc bọn họ xì xào bàn tán thì đi vào luôn luôn rất trầm mặc Lâm Nhã bất thành lời nói câu nào, hơn nữa còn trực chỉ Âu Dương Thần.

Âu Dương Thần sững sờ, chợt liền kịp phản ứng, Lâm Nhã khẳng định là đoán được vừa mới Diệp Mộ Linh phương pháp làm là Âu Dương Thần xúi giục, thế là muốn báo vừa mới thù đấy. Thế nhưng là Âu Dương Thần cũng không phải cái gì ăn thiệt thòi người, "Không như Lâm tỷ chúng ta Hợp Xướng một bài thế nào, ta cũng còn chưa từng nghe qua người ca hát đây."

"Ách, " lần này đến phiên Lâm Nhã có chút không biết làm sao, mà một bên xem nào nhiệt nhưng là không chê chuyện lớn, "Tốt, không giữ quy tắc hát một bài tình ca a thế nào, " đây là Triệu Mạn Nhu âm thanh, nàng thế nhưng là liền ưa thích dạng này. Cái này vẫn chưa xong, nàng lại đối Diệp Mộ Linh nói "Mộ Linh, người sẽ không ăn dấm a "

Diệp Mộ Linh nở nụ cười xinh đẹp, không quan trọng nói "Sẽ không à, ta không ngại "

"Vậy ta giúp các người điểm ca, " nói liền vội vội vàng vàng chạy tới điểm ca, "Này, giúp các người điểm tốt" nói xong đối Diệp Mộ Linh nháy mắt mấy cái.

Lấy được mạch, Lâm Nhã còn có chút mộng, vốn là muốn báo thù, không nghĩ tới kết quả là đem chính mình góp đi vào. Cứ việc ca hát nàng là không sợ, dù sao nàng âm thanh là phi thường xuôi tai, nhưng là cái này chẳng phải mang ý nghĩa chính mình lại bị Âu Dương Thần phương pháp nha.

Lúc này bọn họ cũng còn không có chú ý tới ngồi tại Diệp Mộ Linh bên cạnh Triệu Mạn Nhu trên mặt xấu xa kia cười, phảng phất là làm cái gì thật không tốt sự tình,

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Gặp lại bạn thân, Quân Hạo

Cuối cùng khúc nhạc dạo đi ra, quả nhiên là một bài tình ca, thế nhưng là nhìn thấy ca tên, Âu Dương Thần và Lâm Nhã đều ngốc. < hôm nay người muốn gả cho ta >, Diệp Mộ Linh cũng thế, hung hăng trừng liếc một chút Triệu Mạn Nhu.

"Nếu không đổi một bài tốt" dù sao còn có Diệp Mộ Linh ở chỗ này, Âu Dương Thần cũng không tốt làm quá mức, nếu như là chỉ có hấn và Lâm Nhã hai người lời nói, có lẽ hấn liền sẽ không dạng này. Lâm Nhã mị lực không giống với Diệp Mộ Linh, nàng là loại kia phát dục hoàn toàn, thậm chí thành thực loại kia mị lực, cũng là loại khí chất này để cho Âu Dương Thần vô pháp tự kiềm chế.

"Không cần, tất nhiên điểm tốt, vậy thì hát cái này tốt." Lâm Nhã cũng không muốn bị người xem thương, chỉ có điều dù sao hiện tại Âu Dương Thần bạn gái là Diệp Mộ Linh, với lại nàng cũng ở nơi đây, mặc dù chỉ là một ca khúc, đại biểu không cái gì, cho dù là dạng này, Lâm Nhã cũng không muốn bị hiểu lầm, cho nên nàng còn có ý hỏi một chút Diệp Mộ Linh, "Mộ Linh, liền hát bài hát này thế nào, người sẽ không chú ý a "

Diệp Mộ Linh cũng không phải loại kia ngực to mà không có não nữ sinh, lại nói Âu Dương Thần và Lâm Nhã cũng không có gì, "Không sao a, dù sao cũng là một ca khúc thôi "

Tất nhiên Diệp Mộ Linh đều nói như vậy, tuy nhiên không biết nội tâm của nàng là thế nào nghĩ. Nhưng là trước mắt vẫn là trước tiên đem bài hát này hát tốt lại nói. Âu Dương Thần ca hát rất êm tai, cái này bọn họ tại Nguyệt Sơn liền nghe qua, cho nên mọi người chờ mong là Lâm Nhã thủ hát.

Quả nhiên không phụ mọi người hi vọng, chỉ gặp Lâm Nhã môi son khê mở, uyển chuyển dễ nghe âm thanh từ trong miệng nàng truyền đến, lại phối hợp này ưu mỹ động tình Ca Từ, quả thực là không nên quá xuôi tai.

Nhìn qua Lâm Nhã này dung nhan tuyệt mỹ, nghe nàng này tiếng hát tuyệt vời, Âu Dương Thần không tự giác say mê bên trong, phảng phất là kiếp trước vài ngoài nhìn, mới đổi lấy kiếp này một lần sát vai, mà là bao nhiêu lần sát vai, mới có thể có như vậy một lần thực tình đối lập. Âu Dương Thần không biết.

Lúc này Âu Dương Thần không khỏi hoảng hốt, hần thừa nhận hần tựa như là thích cái này làm hần mê Ban Chủ Nhiệm, hần Lâm tỷ, nhưng là hần lại thích vô cùng Diệp Mộ Linh, hần Lớp Trưởng, cái kia lần thứ nhất vì hần làm loại chuyện đó nữ hài. Hần cũng xoắn xuýt, không muốn từ bỏ bất luận kẻ nào, lại không muốn phụ lòng bất luận kẻ nào.

Âu Dương Thần cần bình tĩnh một chút, không đợi Lâm Nhã hát xong, tại người khác không hiểu trong mắt buông xuống Microphone, đi ra bao sương.

"Âu Dương, làm sao?"

Đối với Lưu Phong vấn đề, Âu Dương Thần không có quay đầu chỉ nói là câu: "Ta không sao, đợi chút nữa liền trở lại."

"PHỐC "

Âu Dương Thần dùng nước lạnh giặt một cái khuôn mặt, vẩy vẩy đầu, nỗ lực làm chính mình không suy nghĩ thêm nữa chuyện này "Liền thuận tự nhiên a" tâm hần muốn, "Xe đến trước núi ắt có đường, "

Bất thành linh bên ngoài truyền đến rồi loạn tung bùng, ầm ầm còn có đánh nhau âm thanh, Âu Dương Thần tạm thời còn không muốn quay về bao sương, thế là dự định đi qua nhìn một chút.

Nhắc tới quốc nhân xem náo nhiệt tâm tính vẫn là không có thay đổi, Âu Dương Thần còn chưa đi đến bên đó đây, liền nghe đến rất nhiều vây xem người đang sôi nổi nghị luận. Đại khái nói đúng là, một cái tóc ngắn thiếu niên gây Hồng Đô thành phố một cái Hắc Bang Lão Đại, sau đó chạy trốn tới tại đây, làm một tên Phục Vụ Sinh, nhưng là không nghĩ tới bị cái kia Lão Đại phái tới thù hạ phát hiện ra, thế là bây giờ đang ở giáo huấn thiếu niên kia.

Âu Dương Thần nghe đến đó, cảm giác thật sự là không có cái gì ý tứ, liền định rời đi. Thế nhưng là ngay tại hần quay người thời điểm, sự tình lại có chút vượt quá hần dự liệu.

"Đao ca, xem ở chúng ta đã từng về mặt tình cảm, ta trở về với người gặp Hắc ca, người thả qua nàng đi, " cái kia tóc ngắn thiếu niên thương tiếc nỗi buồn nhìn một chút nữ sinh bên cạnh, sau đó đối với một cái trên mặt có một vết sẹo, trên cánh tay còn hoa văn Bạch Hồ khối ngó đại hán nói ra.

Còn các loại tráng hán kia nói chuyện, bên cạnh nữ hài kia liền lôi kéo cái kia tóc ngắn thiếu niên tay , vừa khóc vừa kêu nói ". Hạo Ca, ta sẽ không rời đi người, muốn chết chúng ta cũng chết cùng một chỗ."

"Không được! Người cho ta thật tốt còn sống." Tóc ngắn thiếu niên quát. Ánh mắt nhưng là thủy chung nhìn chăm chăm cái kia Đao ca , chờ đợi lấy hần trả lời.

Lúc này tráng hán kia bắt đầu đi lắc đầu "Quân Hạo, vô dụng, không phải làm ca không cho các người đường sống. Chúng ta cũng là không có cách nào, các người ai cũng chạy không, Lão Đại lên tiếng, các người hai cái người đều muốn dẫn trở lại."

"Quân Hạo? Không phải là hần a" nghe được cái kia tóc ngắn thiếu niên tên, Âu Dương Thần bất thành linh nhớ tới cái gì, vội vàng đẩy ra đám người hướng bên trong chen tới.

"Đậu phộng, thật đúng là người a, chuột! Đây là chuyện gì xảy ra a! Đến phát sinh chuyện gì, lúc trước người không phải ra ngoài làm thuê nha, tại sao lại sẽ chọc cho bên trên cái gì Hắc Bang Lão Đại a."

Tuy nhiên mấy năm không gặp, nhưng là Âu Dương Thần vẫn là liếc một chút liền nhận ra cái này tóc ngắn thiếu niên chính là mình bạn thân, khi còn bé cùng nhau lớn lên đồng bọn.

"Người là?" Quân Hạo có chút kỳ quái , ẩn lý thuyết mình tại cái này đậm hần không có người quen.

"Âu Dương Thần a, người ngay cả ta cũng không nhận ra á. , đây cũng quá làm tổn thương ta tâm" Âu Dương Thần giả bộ như rất thương tâm bộ dáng.

"Úc, nguyên lai là người a, ta nhớ lại, thế nhưng là tiểu tử người làm sao trở nên đẹp trai như vậy a, lúc trước người cũng không phải dạng này" tóc ngắn thiếu niên cũng chính là Quân Hạo vừa cười vừa nói. Thế nhưng là ngược lại lại nhượng mây "Âu Dương, đây là chính ta sự tình, chính ta có thể giải quyết, người bây giờ hần là còn ở đến trường đi."

Âu Dương Thần đương nhiên biết Quân Hạo đây là không muốn liên lụy chính mình, thế nhưng là trước kia cũng là hần giúp mình chỗ dựa, lần này tất nhiên bị tự mình nhìn đến, như vậy làm sao có thể như vậy không để ý tới đâu, cái này rõ ràng không phải Âu Dương Thần phong cách.

Chỉ gặp Âu Dương Thần đứng tại cái kia mặt thẹo tráng hán đối diện, lông mày nhướn lên, hơi mang một ít khinh thường ngữ khí nói ra "Không biết huynh đệ của ta Quân Hạo làm sao chọc tới các người, có thể hay không nói nghe một chút."

"Tiểu tử, liền ngươi? Miệng còn hôi sữa đủ còn muốn quản chúng ta sự tình, có phải hay không sống không kiên nhẫn, " mặt thẹo còn chưa lên tiếng, bên cạnh hắn một cái nhuộm Hồng Mao tiểu đệ liền nhảy ra nói ra.

"Ta đang cùng lão đại ngươi nói chuyện, ngươi có cái gì tư cách?" Âu Dương Thần lập tức liền đổi trở lại, dù sao hôm nay hắn là quyết định vì là Quân Hạo ủng hộ đến, cho nên nói lên lời nói tới cũng là chẳng sợ hãi.

"Ngươi..." Đây Hồng Mao còn muốn nói chuyện, liền bị mặt thẹo một cái thủ thế ngăn cản.

"Tiểu tử, không phải ta nói. Việc này ngươi thật đúng là quản không, liền ngươi dạng này vẫn là sẽ trường học đi thật tốt sách a" không để ý Âu Dương Thần, hắn còn nói "Quân Hạo, tất nhiên đây là bằng hữu của ngươi, xem ở trước kia về mặt tình cảm, cho ngươi cái mặt mũi, việc này coi như, ngươi gọi hắn đi thôi. Không phải vậy lời nói, dưới huynh đệ có thể hay không nhận được ta liền không cách nào không chế."

"Âu Dương, năng lượng lần nữa nhìn thấy ngươi ta thật cao hứng, nhưng là hôm nay sự tình ngươi vẫn là không cần quản, ta thật mình có thể giải quyết." Quân Hạo thật sự là không muốn Âu Dương Thần lại có tổn thất gì, dù sao mình đã là không chỗ có thể trốn, lúc này nhất định không thể lại liên lụy Âu Dương Thần.

Thế nhưng là lúc này, Quân Hạo bên cạnh cái kia nữ sinh xinh đẹp nhưng là nhìn không được lại rút xuống nước mắt, đã là lệ rơi đầy mặt. Trừu khắp nói "Thế nhưng là chúng ta thật sự là không có cách nào à, nếu như bị bắt trở lại cũng là một con đường chết."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Giáo huấn mặt thẹo

"Chuột, còn tưởng là không làm ta là huynh đệ ngươi, trước kia ngươi giúp ta khiêng nhiều như vậy, hiện tại làm sao không phải liền là mấy năm không gặp, chẳng lẽ ta Âu Dương Thần cũng là loại kia không nhận huynh đệ người nha, vấn đề này ta còn thực sự quản định. Ta ngược lại muốn xem xem hôm nay ai có thể đem các ngươi mang đi." Âu Dương Thần từ tốn nói, này bình thân ngữ điệu lại để lộ ra một cỗ không thể làm trái lực lượng.

Hắn đã nhìn ra nữ sinh này khẳng định cùng Quân Hạo có một loại nào đó quan hệ, nói không chừng cũng là Quân Hạo bạn gái, hiện tại nàng nói ra lời như vậy, vậy đã nói rõ Quân Hạo sự tình không phải việc nhỏ. Hơn nữa còn liên lụy âm thanh xã hội đen Lão Đại, này làm không tốt liền sẽ thiếu cánh tay thiếu chân, hắn đương nhiên không có khả năng trơ mắt nhìn xem Quân Hạo bị mang đi.

"Tiểu tử, ngươi rất ngông cuồng a! Hôm nay ta còn muốn đem bọn hắn mang đi, muốn quản chuyện này liền nhìn ngươi có hay không tư cách này" nghe được Âu Dương Thần nói ra lời như vậy đến, cái kia mặt thẹo cũng là giận, phải biết tại Hồng Đô thành phố dưới mặt đất thế giới nhắc lên hắn mặt sẹo, bình thường người cái nào không phải kêu một tiếng Dao ca, thế nhưng là cái này không biết từ chỗ nào xuất hiện tiểu tử, lại dám không đem hắn để vào mắt. Chỉ gặp hắn đối bên cạnh cái kia tóc đỏ thanh niên nói: "Hồng Mao, ngươi bên trên, dạy hắn làm người, tuy nhiên đừng ra tay quá nặng, tại đây dù sao không phải Hồng Đô "

"Tốt, Dao ca, ta có chừng mực" Hồng Mao đi dạo cổ mình, hai tay cũng là như thế xoay mấy lần, phát ra đùng đùng âm thanh. Cười gằn nhìn xem Âu Dương Thần "Tiểu tử, dám chọc Nộ Dao ca, yên tâm, ta sẽ thật tốt giáo huấn ngươi, "

Âu Dương Thần nhìn ra cái này Hồng Mao bất quá chỉ là Minh Kính trung kỳ thực lực, cứ như vậy thực lực, coi như Âu Dương Thần đứng ở chỗ này mặc hắn đánh, hắn cũng không đã thương được Âu Dương Thần. Đối phó dạng này cặn bã, Âu Dương Thần thật sự là không có hứng thú, hiện tại hắn còn luôn tại này nói liên tục "Tranh thủ thời gian, đừng BB, một quyền đánh nổ ngươi "

"Ngươi dám xem nhẹ ta, đợi chút nữa ta muốn đánh ngươi răng rơi đầy đất" Hồng Mao nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà còn dám khinh bỉ hắn, hô lớn.

Mà ở một bên Quân Hạo biết Hồng Mao lợi hại, một cái đánh mấy cái không là vấn đề, với lại tại hắn trong ấn tượng, Âu Dương Thần thế nhưng là yếu đuối, căn bản cũng không sẽ đánh đỡ, trước kia đều là hắn thay Âu Dương Thần cản. Nhưng là bây giờ hắn đã bị đánh thương tổn, căn bản cũng không năng lượng động thủ lần nữa "Âu Dương, cẩn thận, Hồng Mao không phải người bình thường."

"Yên tâm đi, ta sẽ thay ngươi đòi lại" Âu Dương Thần quay người đối hắn cười một tiếng, sau đó lại khinh thường nhìn xem Hồng Mao "Để ngươi xuất thủ trước, không phải vậy lời nói, ngươi liền xuất thủ cơ hội đều không có" nói xong đối hắn ngoắc ngoắc ngón tay.

"A!" Bị Âu Dương Thần như thế vũ nhục, Hồng Mao thật sự là chịu không, quát to một tiếng, liền hướng về Âu Dương Thần xông lại, trên tay cũng không có dừng lại, một quyền đánh về phía Âu Dương Thần đầu lâu.

Âu Dương Thần đứng tại chỗ, phảng phất là không nhìn thấy một quyền này giống như.

Ngược lại là người chung quanh nhìn thấy một màn này, hoặc là quay đầu đi, hoặc là làm bộ che hai mắt, tựa như là đã thấy óc bọ liệt cảnh tượng.

"Âu Dương, tránh a!" Quân Hạo cảm giác mình tâm đầu nát, nhiều năm không thấy huynh đệ, cái này vừa mới gặp mặt cũng bởi vì việc của mình hại hắn. Mà nữ sinh kia cũng là nước mắt ngăn không được chảy xuống, không dám tưởng tượng đón lấy sẽ phát sinh cái gì.

Liền ngay cả cái kia Hồng Mao đều cho là mình sẽ đánh chết Âu Dương Thần, vội vàng nghĩ đến thu hồi quả đấm mình, "Không nghĩ tới tiểu tử này khoát lác nói tốt như vậy, nguyên lai vô dụng như vậy, nhiều người như vậy nhìn xem đâu, ta cũng không thể giết người, không phải vậy lời nói Lão Đại cũng cứu không ta" tâm hần nghĩ.

Nhưng vào lúc này, Âu Dương Thần động, chỉ gặp hần phát sau mà đến trước, làm theo một quyền cùng Hồng Mao một quyền kia đánh vào cùng một chỗ, trong nháy mắt "Xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt" tiếng xương gãy âm truyền đến,

"Âu Dương, ngươi không sao chứ, ngươi thế nào?" Quân Hạo thanh âm bên trong mang theo quan tâm.

Tất cả mọi người tưởng rằng Âu Dương Thần xương tay nứt, nhưng là không nghĩ tới "A, đau nhức, đau nhức!" Hồng Mao này như giết heo âm thanh vang lên.

Lúc này mọi người mới đem ánh mắt nhìn về phía hần, chỉ gặp hần tay giống như là loại kia bánh quai chèo một dạng, một tiết một tiết, hiển nhiên vừa rồi tiếng xương nứt âm là trên tay hần truyền đến. Lúc này mọi người nhìn qua Âu Dương Thần ánh mắt cũng thay đổi, "Không nghĩ tới đây mới là đóng vai trư ăn lão hồ chủ a, đây cũng quá hung ác "

Cảm thụ được Quân Hạo trong mắt nghi hoặc, Âu Dương Thần nói với hần các loại giải quyết việc này về sau lại nói với hần.

Tiểu đệ bị đánh thành dạng này, làm đại ca đương nhiên muốn xuất tới báo thù cho hần, huống chi hôm nay hần là nhất định phải mang đi Quân Hạo bọn họ, không phải vậy lời nói trở lại vô pháp giao nộp. Với lại lúc này Hồng Mao nâng cánh tay hần tại mặt thẹo bên cạnh luôn luôn khóc lóc kể lể lấy. "Không nghĩ tới ngươi cũng là võ giả, với lại thực lực vẫn rất mạnh, tuy nhiên vừa mới ra tay có chút nặng."

"Ra tay nặng? Ta cũng không cảm thấy, huynh đệ của ta trên thân thương tổn ngươi sẽ không nói cho ta đây là chính hần đánh ngã đi, các ngươi làm sao đối đãi huynh đệ của ta, ta đều sẽ gấp bội từ trên người các ngươi tìm trở về" Âu Dương Thần thay đổi ngày xưa ôn hòa hình tượng, mà chính là loại kia vì huynh đệ thật có thể cảm người khác Lưỡng Dao người.

"Vậy thì tốt, ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi làm sao tìm được trở về" mặt thẹo nói xong một cái Câu Quyền từ dưới đi lên oanh đến, Âu Dương Thần sắc mặt bất biến, hần đã nhìn ra mặt thẹo thực lực chân chính hần là ở trong tối sức lực đại viên mãn. Dạng này thực lực đối phó người bình thường còn có thể, thế nhưng là đối đầu hần Âu Dương Thần coi như có chút không đáng chú ý.

Đối mặt mặt thẹo một quyền này, Âu Dương Thần hướng về bên cạnh lóe lên, tránh thoát đi, sau đó quay người một cái lượn vòng hoành đá, mạnh mẽ lực lượng thậm chí gây nên tiếng xé gió. Mặt thẹo không nghĩ tới Âu Dương Thần tốc độ thế mà nhanh như vậy, lúc này muốn biến chiêu đã là không kịp, chỉ có thể là ngạnh kháng, hần nghĩ.

Thế là hần nhanh chóng dùng cái tay còn lại che ở trước ngực, mà lúc trước xuất kích cái tay kia vẫn như cũ bất biến, chẳng qua là chệch đi góc độ, làm cho có thể đạt tới ngăn cản Âu Dương Thần con mắt.

"Mắc lừa" Âu Dương Thần khoe miệng hơi hơi giương lên, đá ra đi chân một loại quỷ dị phương thức đứng ở giữa không trung, ngược lại là mặt khác cái kia nguyên bản chống đỡ thân thể chân, trong nháy mắt lảng không. Đến mức Âu Dương Thần cả người giống như là bay lên, Âu Dương Thần làm như vậy dĩ nhiên không phải vì là cái gọi là chiêu thức đẹp mắt, mà chính là hần nghiên cứu ra được một loại đối địch kỹ xảo, hiện tại chỉ có điều lấy ra thí nghiệm một chút thôi, chỉ có điều nhìn vẫn là cũng thành công.

Chỉ gặp hần tựa như là mũi tên một dạng, bắn về phía mặt thẹo, cái kia chân bất thành linh xuất hiện tại mặt thẹo trước mắt, tiếp theo cũng là mặt thẹo ngã xuống đất. Chỉ gặp hần trên mặt có một cái to lớn dấu giày. Đương nhiên cũng là Âu Dương Thần này 41 yard giày tạo thành.

Một màn này thật sự là quá nhanh, nhanh đến vậy xem người căn bản là không có có kịp phản ứng, mặt thẹo liền đã ngã trên mặt đất, nhanh đến mặt thẹo chính mình cũng không biết phát sinh cái gì. Hần liền ngất đi. Mà hần tiểu đệ càng là dọa đến không được, vội vàng công lên mặt thẹo liền chạy ra ngoài, sợ chạy chậm Âu Dương Thần sẽ đuổi theo giống như. Nếu Âu Dương Thần cũng không có truy cứu ý nghĩ. Dù sao chuyện này cuối cùng vẫn là muốn nhìn huynh đệ mình Quân Hạo ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Chân tướng

"Âu Dương, không nghĩ tới người bây giờ thế mà lợi hại như vậy, mấy năm này đều phát sinh cái gì."

Có lẽ theo Âu Dương Thần đối phó mặt thẹo bọn họ rất là có thể, thế nhưng là đối với Quân Hạo tới nói, mặt thẹo này loại nhân vật tại Hồng Đô thành phố dưới mặt đất thế giới đều có thể kêu lên danh hào. Đã từng cái kia cần hắn bảo vệ người, hiện tại thế mà trở nên lợi hại như vậy, Quân Hạo cao hứng đồng thời còn bí mật mang theo một tia thất lạc.

Lần nữa nhìn thấy nhiều năm không thấy bạn thân, Âu Dương Thần lộ ra vui vẻ nụ cười, nói "Việc này nói rất dài dòng, chúng ta có thời gian lại nói" tiếp theo ánh mắt của hắn nhìn về phía Quân Hạo bên cạnh nữ sinh kia, đối Quân Hạo mập mờ cười một tiếng "Đây cũng là bạn gái của người đi, "

"Ách, đúng a! Ta cùng người giới thiệu một chút" Quân Hạo có chút không có ý tứ nói ra.

Lúc này Âu Dương Thần rút cuộc biết nữ sinh này gọi Hứa Trúc, tên rất sạch sẽ, văn nhã.

"Người chính là Âu Dương Thần a, Hạo Ca đề cập với ta người..." Nghe xong là Âu Dương Thần, Hứa Trúc liền không có như vậy lạnh nhạt, cùng Âu Dương Thần trò chuyện Quân Hạo cùng hắn nói qua chuyện cũ.

May mắn Âu Dương Thần còn biết trong đại sảnh trò chuyện những cái kia không tốt lắm, đem bọn hắn đưa đến mờ trong rạp, đi vào liền nghe đến Triệu Mạn Nhu đang hát một bài gần nhất rất hòa ca. Mà Diệp Mộ Linh, Lâm Nhã, Lưu Phong bọn họ thì tại một bên chơi lá bài, thỉnh thoảng H còn giống như Triệu Mạn Nhu liền đến điểm hồ động.

Vừa thấy được Âu Dương Thần tiến đến, bọn họ phảng phất như là thương lượng xong giống như, cùng nhau dừng lại trong tay động tác, đồng loạt vùi đôi ánh mắt nhìn chằm chằm Âu Dương Thần. Âu Dương Thần đều bị xem không có ý tứ.

Bất thành linh Quân Hạo cùng Hứa Trúc thân ảnh từ Âu Dương Thần phía sau nhảy lên đi ra, nhìn thấy cái này, bọn họ mới đưa ánh mắt chuyển hướng nơi khác, chỉ có điều Lưu Phong ngược lại là thật tò mò đằng sau hai người cùng Âu Dương Thần là quan hệ thế nào, hắn cũng không có nghe qua Âu Dương Thần tại cái này có cái gì bằng hữu, thế là hắn lại hỏi "Âu Dương, đây là bằng hữu của người?"

Âu Dương Thần nghe xong liền biết Lưu Phong đây là giúp mình, thế là hắn lập tức trả lời "Đúng vậy a đây là ta bạn thân Quân Hạo, sau đó đây là hắn bạn gái. Chúng ta cũng là vừa mới đụng phải, đều tốt mấy năm không gặp." Tiếp theo hắn lại nhất nhất giới thiệu Diệp Mộ Linh bọn họ.

Chỉ có điều đang nghe Lưu Phong nói Diệp Mộ Linh là Âu Dương Thần bạn gái, Lâm Nhã là hắn Ban Chủ Nhiệm về sau. Quân Hạo mặt mờ hường về Âu Dương Thần dựng thẳng lên ngón tay cái. Tiếp theo lại lộ ra một cái tự nhận là nam nhân đều hiểu nụ cười.

Âu Dương Thần bất đắc dĩ lắc đầu, không để ý đến hắn vấn đề này, mà chính là hỏi hắn "Vừa mới những người đó đến là ai, còn có bọn họ bắt người môn làm cái gì. Chẳng lẽ vừa mới bọn họ nghị luận nói người đắc tội cái gì Hắc Bang Lão Đại những sự tình kia cũng là thật?"

"Cái gì? Đắc tội Hắc Bang Lão Đại? Chuột a, có cái gì cần huynh đệ ta hỗ trợ một mực nói!" Nghe được Âu Dương Thần nói cái gì Hắc Bang Lão Đại, Lưu Phong ở một bên vội vàng tỏ thái độ, vỗ cái kia thịt ục ục bộ ngực nói ra, vội lại tại cùng Quân Hạo uống vài chén tửu về sau, nghe được Âu Dương Thần gọi hắn chuột, Lưu Phong cũng là đi theo gọi.

"Ai, cái kia Hắc Bang Lão Đại Nhân xưng Hắc ca, là Hắc Hồ bang giúp đỡ. Tại Hồng Đô thành phố dưới mặt đất thế giới rất có địa vị. Ta trước đó tốt nghiệp trung học về sau liền đi Hồng Đô thành phố làm thuê, thế nhưng là bởi vì không có cái gì Văn Bằng, tìm không thấy cái gì tốt công tác, tại một lần cơ duyên xảo hợp phía dưới, liền theo Hắc ca làm. Làm mấy năm, từ một cái tiểu côn đồ làm đến Hắc Hồ bang một cái đường chủ." Quân Hạo uống chén rượu tiếp tục nói.

"Tại trong lúc này cũng là nhận biết Tiểu Trúc. Lúc đầu hết thảy đều rất tốt, nhưng chính là một lần trong bang tụ hội bên trên, Hắc ca xem ra Tiểu Trúc, sau đó muốn ta đưa nàng đưa qua, ta không chịu, nhưng là trên tụ hội, ngay trước nhiều người như vậy mặt hắn cũng không có nói cái gì, chỉ là sắc mặt rất khó coi, thế nhưng là ta biết hắn là loại kia không từ thủ đoạn người, thế là ta liền mang theo Tiểu Trúc trốn." Quân Hạo nói thời điểm rất bình thản, thế nhưng là mặc cho ai nhìn thấy bạn gái mình bị người khác như thế đối đãi, tâm lý cũng là không dễ chịu.

"Thế nhưng là coi như thế lời nói, tựa hồ cũng không có tất yếu truy sát người đến nơi đây đi. Điều làm đến lớn như vậy lão, cái dạng gì nữ nhân không có chơi qua" lúc này Lưu Phong vừa nghi nghi ngờ hỏi.

Không đợi Quân Hạo nói chuyện đâu, Hứa Trúc trong hốc mắt lại tràn đầy nước mắt, "Cái này đều tại ta, Hạo Ca cũng là nhìn ta bị khinh bỉ, vì là giúp ta xả giận, chém thương tổn Hắc ca."

"Có thể a, chuột, không nghĩ tới người vẫn rất có huyết tính, muốn ta nói a, kia là cái gì Hắc ca không chỉ có người hắc, tâm cũng hắc. Ta cảm thấy người làm không sai, bạn gái mình đều chịu đến khi dễ, là nam nhân liền không thể nhẫn..."

Mất thấy Lưu Phong tựa hồ muốn nói cái không xong, Âu Dương Thần vội vàng ngăn cản hắn "Bình thường làm sao không gặp người có nhiều như vậy lời nói, chuột sự tình ta sẽ xử lý, cũng không cần người quan tâm. Người vẫn là quản tốt chính người a" tại đây dù sao còn có mấy nữ sinh ở đây, có mấy lời khó mà nói.

"Người muốn làm sao xử lý a, chẳng lẽ lại còn có thể chạy đến Hồng Đô thành phố đi đánh bọn hắn một hồi?" Lâm Nhã ở một bên nghe nửa ngày rất cục hiểu rõ tình huống, nhưng lại bắt đầu lo lắng lên Âu Dương Thần tới.

Gãi gãi đầu, Âu Dương Thần có chút không biết làm sao bây giờ mới tốt, dù sao hắn vẫn chỉ là một cái học sinh cấp ba, gặp được loại này bình thường chỉ có tại điện ảnh trong tiểu thuyết nhìn thấy Hắc Bang Lão Đại, vẫn có chút không biết xử lý như thế nào. "Ách, cái này ta còn chưa nghĩ ra, tuy nhiên đây cũng không phải là không có khả năng a. Dù sao ta không thể gặp huynh đệ của ta bị giày vò, còn bỏ mặc."

"Lần này ngươi Đả Dao sẻo, hắn nhưng là Hắc ca thủ hạ Đắc Lực Can Tướng, ta muốn lần này chỉ sợ là ta liên lụy ngươi. Hắc ca tuyệt đối là sẽ không bỏ qua cho chúng ta" một bên Quân Hạo có chút tự trách nói ra.

"Nếu không liên đề ta đi tiếp Hắc ca tốt, chuyện này về kết là trách ta..." Hứa Trúc hai mắt vô thần nói ra. Dạng như vậy nhìn xem cũng làm người ta đau lòng, phảng phất không có linh hồn, sinh hoạt trở nên không có ý nghĩa.

"Không được, tuyệt đối không được! Ta là tuyệt đối sẽ không để cho ngươi đi cùng hắn, " Quân Hạo rất là kích động. Hắn thật sự là vô pháp dễ dàng tha thứ bạn gái mình làm ra dạng này hi sinh, hắn thống hận chính mình vô năng.

"Đừng lo lắng, nhất định sẽ có biện pháp, ta nhất định sẽ giúp ngươi giải quyết hết cái kia Hắc ca. Tin tưởng ta!" Âu Dương Thần đặt quyết tâm, tìm thời gian liền đi Hồng Đô thành phố cầm kia là cái gì Hắc ca giải quyết. Vô luận cái nào Hắc ca đến cỡ nào đáng sợ, nhưng là uy hiếp được huynh đệ mình cũng là không được.

Trong bao sương bầu không khí bất thành linh có chút trầm nặng, lúc này Lư Phong lại phảng phất là không có cảm giác đến giống như, cầm rượu lên bình cho Quân Hạo, Âu Dương Thần còn có tự mình rót một chén rượu, đem chén rượu đưa cho hắn bọn họ nói "Không cần như vậy bi hoan, đều vui vẻ lên chút, còn có ta ở đây, liền một cái nho nhỏ Hắc Bang Lão Đại. Tính không được cái gì. Đến lúc đó ta giúp các ngươi giải quyết hắn "

Âu Dương Thần biết Lư Phong tuy nhiên thành thạo sẽ đùa giỡn một chút, nhưng là tại loại đại sự này bên trên vẫn là cũng đáng tin, tất nhiên hắn nói có thể giải quyết liền có thể giải quyết. Thế là Âu Dương Thần cứ yên tâm "Ài, người điên, tiểu tử ngươi còn có cái gì là không có nói cho ta biết, tranh thủ thời gian dọn dồ. Thằng thần sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị a!"

"Cái này thật đúng là khó mà nói, có cơ hội sẽ nói cho ngươi biết a" Lư Phong cười hắc hắc.

Ngược lại là Hứa Trúc cũng cảm kích nói: "Vậy thì thật là rất cảm tạ các ngươi, bằng không ta còn thực sự không biết làm sao bây giờ mới tốt." Mà một bên Quân Hạo tuy nhiên lời gì cũng không nói, nhưng là ánh mắt vẫn là tràn ngập cảm kích.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Diệt Mộ Linh nhà

Mặc dù có Lư Phong cam đoan, nhưng là Âu Dương Thần tâm lý trở nên cường đại tín niệm càng thêm mãnh liệt. Không chỉ là vì là cho chết đi tộc nhân báo thù, vẫn là thù hận hiện tại thân bên cạnh thân nhân, huynh đệ. Hắn sẽ không để cho hai mươi năm trước bị kịch lần nữa phát sinh. Hắn âm thầm thề nhất định phải mau sớm làm bản thân mạnh lên, cường đại đến bất luận kẻ nào cũng không thể tùy ý ức hiếp bọn họ.

Tuy nhiên Âu Dương Thần hiện tại tốc độ tăng lên đã là làm cho rất nhiều người ghen hờn nhìn trần trối, nhưng là cái này còn xa xa không đủ. "Trước mắt có khả năng nhất mau sớm trợ giúp ta tăng thực lực lên có lẽ cũng là lão ba lưu lại Dược Vương đỉnh, hi vọng đúng như trong truyền thuyết thần kỳ như vậy. Hôm nay muộn như vậy, vậy thì ngày mai liền trở về đi. Dù sao ngày mai sẽ là Saturday." Hắn âm thầm trầm tư.

Thế là hắn đối với đang cùng Lư Phong dụng rượu Quân Hạo nói "Ta dự định ngày mai trở lại, các ngươi đâu?"

Cầm trong tay Bĩa uống một hơi cạn sạch, Quân Hạo dùng khăn giấy chà chà khóe miệng, sau đó quay đầu cùng Hứa Trúc liếc nhau, rồi mới hỏi đáp "Trở về, ta cũng đã lâu không có trở về, không biết mẹ ta một người ở nhà thế nào. Lần này vừa vặn cũng cầm Tiểu Trúc mang về để cho nàng lão nhân gia nhìn một cái, tình trước kia Lão nói ta tìm không thấy bạn gái." Nói xong cười ha ha. Đã biết Âu Dương Thần bọn họ có thể giúp hắn giải quyết Hắc ca, hắn hiện tại là một thân thoải mái.

"Ô ô u , có thể a, chuột, có thể tìm tới Hứa Trúc đẹp mắt như vậy bạn gái!" Nhìn thấy Quân Hạo đều mang bạn gái về nhà gặp phụ mẫu, Âu Dương Thần cũng có Diệt Mộ Linh, mà chỉ có chính mình cùng Triệu Mạn Nhu ở giữa vẫn là loại kia xa xôi khoảng cách, Lư Phong có chút ghen ghét nói ra.

Tuy nhiên Quân Hạo ngược lại là không có nghe được Lư Phong trong lời nói ý tứ, chỉ là cho là hắn đang nói đùa, thế là cười đáp lại nói "Cái này cao trung giáo viên bên trong không phải có rất nhiều nữ sinh xinh đẹp nha, ngươi cũng phải mau sớm tìm một cái a, "

Ngay trước Ban Chủ Nhiệm mặt, trò chuyện đuổi theo nữ sinh sự tình, đoán chừng Viên Xuân trung học trừ bọn họ cũng là không có người nào, nhìn

thấy Lâm Nhã sắc mặt có chút không vui, Âu Dương Thần vội vàng cắt ngang bọn họ, "Đã đã khuya, nên thời điểm trở lại ngủ. Tuy nhiên ngày mai là Saturday, nhưng là thức đêm đối với thân thể không tốt, chúng ta nơi này chính là còn có mấy vị trí nữ sinh đây."

Nghe được Âu Dương Thần lời nói, Quân Hạo cùng Lưu Phong khiêm tốn một chút, sau đó mọi người cũng là đồng ý hiện tại liền trở về để nghỉ. Lần này tính tiền thật đúng là Âu Dương Thần kết, bởi vì là tại Đồ gia lấy tới đại khái ba mươi vạn, với lại Âu Dương Thần đã là cầm số tiền này đều chuyển dời đến chính mình Caly, cho nên lần này trực tiếp cũng là Âu Dương Thần đi quét thẻ.

Bởi vì lần này Âu Dương Thần khăng khải, thẳng đến ra KTV đại môn, Lưu Phong còn luôn luôn nói Âu Dương Thần thật sự là ẩn tàng quá sâu, nhìn thấy lần này có mấy người nữ sinh liền chạy đi trả tiền. Nhìn xem Lưu Phong một bộ người nếu dám phản bác liền cùng người tuyệt giao biểu lộ, Âu Dương Thần sáng suốt lựa chọn giữ im lặng, dù sao Im Lặng là Vàng a!

Nhìn xem bọn họ cùng một chỗ đùa giỡn trăng cảnh, Diệp Mộ Linh, Lâm Nhã bọn họ đều cười, cảnh tượng như thế này trên người bọn họ hẳn biểu hiện ra ngoài, khiến cho mọi người cảm thấy vô cùng thân thiết, muốn cười.

Lâm Nhã đi trước Bãi Đỗ Xe cầm lái xe đi ra, thừa này thời cơ. Quân Hạo nắm Hứa Trúc mềm mại tay nhỏ, đi đến Âu Dương Thần trước mặt, đầu tiên là đối Âu Dương Thần ở ngực nện một chút. Sau đó mới mở miệng nói ra "Vậy ta liền cùng Tiểu Trúc đi trước, ngày mai chúng ta tại bến xe chờ người, đến lúc đó sẽ cùng nhau đón xe trở lại."

"Ách, vậy các người tối nay lại thì sao?" Âu Dương Thần nghĩ đến Quân Hạo bọn họ hẳn là không có chỗ ở phương, với lại dựa theo lúc trước hắn nói, hẳn trên người bây giờ cũng là không có cái gì tiền, thế là Âu Dương Thần có chút lo lắng hỏi.

Quân Hạo biết Âu Dương Thần là đang lo lắng hắn, nhưng là Hắc ca sự tình đã là để cho hắn cũng tự trách, thật sự là không muốn lại phiền phức Âu Dương Thần. Thế là hắn cự tuyệt nói: "Không cần lo lắng, tối nay chúng ta có thể giải quyết."

Nghe bọn họ đối thoại, hiện tại Diệp Mộ Linh cũng là biết đại khái phát sinh chuyện gì, với lại hôm nay phát sinh nhiều chuyện như vậy. "Tất nhiên bọn họ đều biết ta cùng thân ở giữa quan hệ, như vậy ta muốn làm tốt hẳn bạn gái." Diệp Mộ Linh tâm muốn, lại nói đi qua tối nay cùng Quân Hạo tiếp xúc, cảm thấy hắn cũng coi là một người tốt, hướng hồ tại vừa mới trong đoạn thời gian đó, Diệp Mộ Linh thế nhưng là đã cùng Hứa Trúc kết xuống thâm hậu cảm tình.

Với lại Diệp Mộ Linh cũng biết loại sự tình này, Âu Dương Thần là không tốt nói thẳng ra miệng, như thế sẽ làm bị thương Quân Hạo lòng tự trọng, cho nên về tình về lý nàng tới nói là tốt nhất. Thế là nàng đi lên trước, đối Hứa Trúc nói "Nếu không tối nay đi nhà ta lại đi, còn có rất nói nhiều không cùng người cứ nói đi. , đối với Quân Hạo cũng có thể tới a, dù sao nhà ta có rất nhiều gian phòng" nói xong còn nở nụ cười xinh đẹp, tràn ngập cảm giác thân thiết, khiến cho người không tự giác liền sẽ đáp ứng nàng.

Đối với Diệp Mộ Linh thỉnh cầu, thế là nói là thỉnh cầu không bằng nói là khéo hiểu lòng người. Nếu Hứa Trúc cùng Quân Hạo tâm lý đều hiểu Diệp Mộ Linh đây là đang giúp bọn họ. Chính là bởi vì như thế bọn họ mới không tiện cự tuyệt.

"Đừng nhìn ta a, ta cũng không biết." Đối mặt Quân Hạo quảng tới ánh mắt, Âu Dương Thần lắc đầu, giả bộ như không hiểu tình huống bộ dáng, vụng trộm lại là đối lấy Diệp Mộ Linh dựng thẳng lên ngón tay cái.

Diệp Mộ Linh cũng là cười một tiếng, đạt được mình thích người khẳng định, Diệp Mộ Linh thật sự là vui vẻ vô cùng.

Mà bên này Quân Hạo đâu, không có cách nào cũng chỉ đành là đáp ứng.

Lúc này Lâm Nhã xe rốt cục đến trước mặt mọi người, bởi vì nhân số hơi nhiều, Lâm Nhã xe là không thể nào làm nhiều người như vậy. Với lại nhiều người như vậy bên trong, Âu Dương Thần, Quân Hạo, Hứa Trúc, Diệp Mộ Linh cũng là đi Diệp Mộ Linh nhà, Lưu Phong cùng Triệu Mạn Nhu ai về nhà này, chỉ bắt quả đấm bọn họ nhà cùng đường. Lâm Nhã sau cùng thì là muốn về trường học, thế là một phen thương thảo phía dưới, dứt khoát Lâm Nhã tự mình lái xe quay về trường học, không chờ bất luận kẻ nào. Mà Lưu Phong cùng Triệu Mạn Nhu đánh một chiếc taxi xe trở lại. Còn Âu Dương Thần bọn họ, thì là đồng dạng đánh lại.

Đối mặt an bài như vậy, Lâm Nhã là không có ý kiến, Lưu Phong thì là vụng trộm để đây.

Trở lại Diệp Mộ Linh nhà, cảm Quân Hạo cùng Hứa Trúc an bài tại nhà nàng một kiện trong phòng khách ở lại sau khi. Diệp Mộ Linh cùng Âu Dương Thần hai người xuất hiện tại Diệp Mộ Linh trong phòng ngủ. "Vẫn là như vậy sắc màu ấm áp, Mộ Linh mấy ngày nay ta không có tới, người có phải hay không muốn ta rồi" vừa tiến đến, Âu Dương Thần liền miệng ba hoa nói ra.

"Làm gì có, ai sẽ nghĩ người cái này đại bại hoại a!" Không có người ngoài, Diệp Mộ Linh phảng phất như là đỡ xuống một tảng Bao Phục, không giống như là tại đối mặt ngoại nhân như thế mang theo tránh xa người ngăn chặn lạnh lùng mặt nạ, mà chính là đối Âu Dương Thần phóng xuất ra chính mình nội tâm loại kia tiểu nữ sinh thiện tình cùng nhiệt tình.

Đối với Diệp Mộ Linh dạng này biểu hiện, Âu Dương Thần ngược lại là cảm thấy rất là yêu thích, dù sao nàng ôn nhu chỉ vì chính mình, đây đối với một cái nam sinh tới nói. Còn có cái gì so đây càng có cảm giác thành công nha.

"Không muốn ta? Vậy người muốn ai vậy?" Âu Dương Thần có lòng muốn muốn đùa giỡn một chút nàng, thế là từng bước một tới gần Diệp Mộ Linh, nói xong có ý bụm lấy bộ ngực mình giả bộ như rất là đau lòng bộ dáng.

Diệp Mộ Linh kiều hừ một tiếng, mân mê tươi đẹp môi đỏ, Bạch Âu Dương Thần liếc một chút. "Được rồi được rồi, nghĩ người còn không được nha, mỗi lần liền biết khi dễ ta "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Âm mưu

Âu Dương Thần cười hắc hắc, không nói lời nào, trực tiếp cũng là duỗi ra hai tay vây quanh lại Diệp Mộ Linh, cứ việc không phải lần thứ nhất bị Âu Dương Thần như thế ôm lấy, nhưng là mỗi lần Diệp Mộ Linh đều sẽ có một loại không khỏi cảm giác an toàn, phảng phất người này có thể bảo hộ nàng thẳng đến vĩnh cửu, tựa như là lần kia tại xuân quang trong câu lạc bộ đêm một dạng, tại nàng nguy nan lúc đi ra bảo hộ nàng.

"Thật là ấm áp, thật hạnh phúc" cảm đầu tựa ở Âu Dương Thần trên bờ vai, Diệp Mộ Linh ở trong lòng mặc niệm. Đây là nàng hiện tại lớn nhất trực quan cảm thụ.

Một lát nữa về sau, Âu Dương Thần gấp Diệp Mộ Linh từ đầu đến cuối không có nói chuyện, nhìn kỹ, nguyên lai là Diệp Mộ Linh tựa ở Âu Dương Thần trên bờ vai ngủ. Âu Dương Thần lắc đầu, nghĩ thầm buổi tối hôm nay như vậy yên tĩnh, quả nhiên là một mối. Chỉ gấp hẩn nhỏ nhỏ cẩn thận cảm Diệp Mộ Linh nhẹ đặt ở nàng món kia phần sắc trên giường lớn, sau đó lại ôn nhu thay nàng bỏ đi giày, đắp chăn.

Đứng ở giường một bên, Âu Dương Thần cung chiều nhìn xem Diệp Mộ Linh này ngủ như cùng ngủ mỹ nhân một dạng yên tĩnh, điềm tĩnh gương mặt. Bình thường chỉ có ở trước mặt hẩn mới hiển hiện ra tiểu nữ sinh thẹn thùng, hoạt bát. Âu Dương Thần cúi người, ôn nhu hôn lên Diệp Mộ Linh trên trán, đồng thời ở trong lòng cảm khái: "Có được người, thật sự là ta không có cái nào lớn hơn may mắn!"

Sáng sớm hôm sau, ánh trăng trong ngần rút đi, minh mị Dương Quang Phổ Chiếu đại địa. Lại là một ngày tốt thời gian, chỉ có điều Âu Dương Thần tối hôm qua ngủ cũng không tốt, mặc dù là rất muốn cùng Diệp Mộ Linh ngủ chung ở trên giường lớn, nhưng là sau cùng hẩn vẫn là tại bên giường đánh cái chặn đệm nằm dưới đất. Ngã ra đất nghỉ ngược lại là không có gì, chẳng qua là bởi vì Diệp Mộ Linh như thế một cái nữ sinh xinh đẹp ngay tại bên cạnh, Âu Dương Thần cũng là mâu thuẫn giãy dụa thật lâu, sau cùng mới miễn cưỡng ngủ mấy giờ đi.

"Chào buổi sáng nè" đang lúc Âu Dương Thần còn buồn ngủ thời điểm, Diệp Mộ Linh này nhẹ nhàng âm thanh vang lên ghé vào lỗ tai hẩn. Âu Dương Thần ngẩng đầu quý dị cười một tiếng, ngay tại Diệp Mộ Linh cảm thấy không lành muốn chạy trốn thời điểm, một tay lấy nàng kéo xuống, Diệp Mộ Linh kinh hô một tiếng, sau đó liền té ở Âu Dương Thần trên thân. nỗ lực giãy dụa mấy lần đều không có thoát ly, Diệp Mộ Linh cũng là theo hẩn.

"Dù sao lại không có người khác, người sợ cái gì?" Âu Dương Thần cười ha ha, sau đó còn thừa dịp nàng không chú ý thời điểm, hôn lên Diệp Mộ Linh trên gương mặt.

Diệp Mộ Linh giãy dụa càng hung ác, miệng bên trong cũng là không lưu tình chút nào "Người chính là một cái đại bại hoại, lưu manh." Nói xong nện Âu Dương Thần ở ngực.

...

Hai người đùa giỡn một lúc sau, rốt cục yên tĩnh. Sau đó đồng loạt từ trong phòng đi ra, chỉ có điều lúc này, Ngô mục cũng là không cảm thấy kinh ngạc. Dù sao cũng đã gặp nhiều lần như vậy. Ngược lại là Quân Hạo một trận trêu ghẹo, nói cái gì hiện tại vẫn là học sinh, không thể quá quá mức, thẳng đem Diệp Mộ Linh nói khuôn mặt đều đỏ.

Ngược lại là Âu Dương Thần bình chân như vại ngồi ở kia ăn Ngô mục chuẩn bị sớm một chút, không để ý tới hẩn. Quân Hạo nói sau một lúc phát hiện đều không người để ý đến hẩn, cảm thấy không thú vị, liền đối với một bên Tiểu Trúc nói: "Tiểu Trúc. Người làm sao cũng không giúp ta à, khiến cho ta một người tốt xấu hờ a"

Tiểu Trúc còn chưa lên tiếng đâu, lúc này ăn được Âu Dương Thần liền nói "Tranh thủ thời gian ăn, ăn xong đợi chút nữa chúng ta liền trở về,"

"Tốt" Quân Hạo đáp.

Ngay tại Âu Dương Thần bọn họ thương lượng về nhà sự tình thời điểm, một bên khác, Viên Xuân thành phố đệ nhất nhân dân bệnh viện, 605 phòng bệnh.

"Người nói cái gì? Mấy người các người người cùng đi vây công Âu Dương Thần tiểu tử kia, sau cùng lại là tiểu tử kia một chút việc không có, mấy người các người từng cái trọng thương. Các người đây là đang đùa ta à!" Lúc này Mã Chí mẩu thân Hoàng Quỳnh Phương một mặt phần nộ nhìn trước mắt nằm tại trên giường bệnh bao vây lấy băng vải Đỗ Tùng, quai hàm bởi vì phần nộ dẫn đến chập trùng không chừng. Trước ngực cũng thế, lác Đỗ Tùng đều muốn chịu không.

"Cái này, chúng ta cũng không có nghĩ đến tiểu tử kia thế mà có thể đánh như vậy, hẩn đẳng cấp mặc dù không có ta cao, chỉ là Hóa Kính sơ kỳ, nhưng

là hẳn thực lực nhưng là ngay cả ta cái này Hóa Kính trung kỳ đều đánh không lại." Bị Hoàng Quỳnh Phương như thế châm chọc, mà lấy Đỗ Tùng mấy chục năm Lão Giang Hồ trên mặt mũi cũng là không nhịn được, chỉ có điều sự tình lần này xác thực bọn họ làm không được, với lại hẳn còn muốn ý lại Hoàng Quỳnh Phương nhà mẹ đẻ thực lực. Bằng không hẳn cũng sẽ không khách khí như vậy nói chuyện cùng nàng.

Nhìn thấy nhà mình lão công bị người như thế nhục mạ, một bên Cầu Nhục Anh có chút chịu không. Chỉ gặp nàng cười đắc ý, nói: "Ta đã cùng Quan Vĩ Dân đã hảo chiêu hô, hẳn đã phái người đi bắt tiểu tử kia. Tin tưởng rất nhanh liền có tin tức tốt."

"Quan Vĩ Dân? Cũng là người cảnh sát kia cục phó cục trưởng? Người lúc nào cùng hẳn làm đến cùng đi?" Nghe được thê tử cùng một cái nam quan hệ tốt như vậy, Đỗ Tùng có loại là lạ cảm giác.

"Cái gì gọi là làm đến cùng đi, ta cái này không phải cũng đều là vì các người nha, làm chúng ta nghề này không cùng cảnh sát tạo mối quan hệ có thể làm nha, người còn hoài nghi ta" Cầu Nhục Anh giả bộ như rất là ủy khuất bộ dáng, nước mắt giống như đều tại trong hốc mắt đảo quanh. Một bộ là chỉ chực khóc bộ dáng.

Đỗ Tùng cũng là chịu không nổi nhân khóc, thế là Cầu Nhục Anh vừa khóc hẳn liền không có rút lui, đành phải nhận sợ. Lần này cũng không ngoại lệ. "Tốt tốt tốt, ta biết người là vì muốn tốt cho chúng ta, cái này được rồi đi, đừng khóc! Người lớn như thế còn khóc như cái gì lời nói, cho người ta nhìn thấy còn tưởng rằng làm sao đâu?"

Nghe được bọn họ nói chuyện, Hoàng Quỳnh Phương không nói một lời, chỉ là đang nghe Quan Vĩ Dân tên thời điểm, cười lạnh một tiếng.

Tiệc vui chóng tàn, Cầu Nhục Anh tại nhận được một chiếc điện thoại về sau, sắc mặt trong nháy mắt trở nên rất là khó coi, giống như người nào thiếu năng mấy trăm vạn giống như.

Đỗ Tùng luôn luôn chú ý nàng, nhìn thấy nàng bộ dáng này sắc mặt cũng là có chút điểm khó coi, hẳn biết chắc là Âu Dương Thần sự tình làm hư, thế là hẳn lập tức hỏi thăm "Có phải hay không tiểu tử kia sự tình xảy ra vấn đề?" Chỉ là hẳn cũng không có chú ý tới Hoàng Quỳnh Phương một bộ quá là thê biểu lộ.

Đối mặt Đỗ Tùng vấn đề, Cầu Nhục Anh cũng sờ nửa ngày không biết trả lời như thế nào, vừa mới cũng là Quan Vĩ Dân gọi điện thoại tới, trong điện thoại không chỉ là nói Âu Dương Thần sự tình không có giải quyết, còn nâng lên Âu Dương Thần là bị người cho cứu ra ngoài, với lại người kia năng lượng còn rất lớn, tối thiểu nhất so với hẳn Quan Vĩ Dân lợi hại. Không chỉ như vậy, Quan Vĩ Dân vẫn còn ở trong điện thoại trách cứ Cầu Nhục Anh hại thảm hẳn.

Trợn vện là ngọc có hai phút đồng hồ, Cầu Nhục Anh mới lấy lại tinh thần đến, hồi đáp "Đúng, tiểu tử kia bị người cho cứu ra ngoài"

Đỗ Tùng không có ở nói chuyện, chỉ có điều trên mặt nháy lên thịt, cùng này liên tục chuyển động lấp lóe con ngươi biểu hiện ra hẳn cũng không có từ bỏ, chẳng qua là đang tự hỏi càng âm hiểm chiêu số.

Mà lúc này, Hoàng Quỳnh Phương lại đứng lên, đối bọn họ cười nhạt một tiếng, phảng phất là muốn hiển lộ rõ ràng chính mình đến cỡ nào lợi hại giống như, chỉ nghe thấy nàng đắc ý nói "Ta đã liên lạc ta đại ca, hẳn biểu thị sau đó không lâu liền sẽ đến tại đây, hẳn nhưng là Hóa Kính đại viên mãn cao thủ, cái kia gọi Âu Dương Thần tiểu tử tuyệt đối không phải là ta đại ca đối thủ. Đến lúc đó các người liền đợi đến xem kịch vui đi!" Nói xong nàng liền đi ra ngoài, trở lại con trai của nàng Mã Chí trong phòng bệnh.

Mà Đỗ Tùng trong mắt thì là hiển hiện lấy âm mưu đạt được thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 47: Tìm tới Được Vương Đỉnh

Tại kinh lịch trải qua hai giờ xe hơi xóc nảy về sau, Âu Dương Thần, Quân Hạo còn có Hứa Trúc cuối cùng trở lại La Hạ Thôn, đây là một cái thuộc về Thị Trấn biên giới thôn làng, cho tới nay tương đối vắng vẻ. Cứ việc mấy năm gần đây tới đang kiến thiết tân nông thôn, nhưng là tại đây biến hóa vẫn là không lớn.

Âu Dương Thần cũng đã có một thời gian ngắn chưa có trở về, tính toán sợ là gần một năm, mà Quân Hạo thì là đã nhiều năm đều không có trở về. Âu Dương Thần nhà tại thôn làng phía đông, mà Quân Hạo nhà thì là tại thôn làng phía tây. Mặc dù là chỗ hai đầu, nhưng là khi còn bé Quân Hạo thì là thường xuyên hướng về Âu Dương Thần trong nhà chạy. Bởi vì là phương hướng khác nhau, cho nên bọn họ tại đầu thôn liền tách ra.

Âu Dương Thần nhà vẫn là đáng về đó, hai tầng lầu nhà trệt, bên ngoài không có làm cái gì sửa sang, cũ nát cửa gỗ. Cho dù ở cái này nghèo khó thôn

làng cũng lộ ra keo kiệt. Xuất ra đã nhanh muốn rỉ sét chìa khoá, Âu Dương Thần tâm tình phức tạp mở cửa.

Có lẽ là thật lâu không có lai người, trong phòng có cỗ mốc meo mùi vị, chỉ có điều những này hán cũng không có ở ý, lần này Âu Dương Thần trở về cũng là hướng phía phụ thân hán lưu lại Dược Vương Đình đi. Dựa theo trong thư nói, Dược Vương Đình là đặt ở nhà hán trong tầng hầm ngầm, trước kia hán còn nhỏ thời điểm, ngược lại là cũng đi chơi qua, nhưng là cho tới nay không có phát hiện cái gì vật quý trọng.

"Hi vọng thật sự ở nơi này" Âu Dương Thần nghĩ thầm. Đồng thời trực tiếp hướng về tầng hầm ngầm đi đến. Tầng hầm ngầm ngay tại trước kia Âu Dương Thần phụ mẫu ở lại gian phòng phía dưới, cầm lên Đèn pin, mở ra sàn nhà, theo dưới bậc thang đi. Tuy nhiên từ khi mẫu thân sau khi qua đời, Âu Dương Thần liền không có tại tiến vào tại đây, nhưng là hiện tại liền thấy cùng trong ấn tượng vẫn là cũng tương tự.

Chỉ có điều tới nơi này lần nữa, Âu Dương Thần tâm tình đã là khác biệt, trước kia là ôm chơi vui tâm tính đến, mà lần này thì là cần tìm kiếm Dược Vương Đình tăng thực lực lên. Hán tìm kiếm khắp nơi, dựa theo hán ý nghĩ, Dược Vương Đình hán là cái đỉnh hình dáng, với lại hán là thể tích còn không nhỏ, thể nhưng là đang tìm kiếm một phen về sau, cũng không có phát hiện có cùng loại đỉnh đồ vật. Không chỉ có như thế thậm chí ngay cả bất luận cái gì có quan hệ với tu luyện đồ vật cũng không có phát hiện.

Lần nữa tìm kiếm không có kết quả về sau tại, Âu Dương Thần đứng vững hạ xuống, "Đến ở chỗ nào, chẳng lẽ còn có địa phương nào là ta bỏ sót?" Trầm tư hồi lâu sau, hán bỗng nhiên linh cơ nhất động, đi đến trước kia phụ thân hán thường xuyên đứng thẳng địa phương. Sau đó cúi người nhẹ nhàng gõ một chút, "Quả nhiên là dạng này" tâm hán nghĩ.

Thế là hán cảm khối này bàn đá cầm lên, đập vào mi mắt cũng là cũng là một cái Tiểu Đỉnh. Chỉ thấy nó Tam Túc Lưỡng Nhĩ. Toàn thân có khắc rất tinh xảo hoa văn. Mặt trên còn có phong đóng "Đây chính là Dược Vương Đình? Nhìn cũng không giống là rất lợi hại bộ dáng a?" Âu Dương Thần nhìn không được đưa nó cầm lên. Nhắc tới cũng kỳ quái, làm Âu Dương Thần tay đụng chạm đến Dược Vương Đình thời điểm, Vô Cực Huyền Thể quyết tự động liền vận chuyển lại, với lại Âu Dương Thần nội kinh trong cơ thể không bị không chế tràn vào Dược Vương trong đỉnh, cứ như vậy tiếp tục vài phút, Âu Dương Thần chỉ cảm thấy trong cơ thể mình nội kinh đều nhanh phải dùng xong. Tinh huyết như vậy rất cực nghe hạ xuống.

Thế nhưng là càng quý dị hơn sự tình xuất hiện, chỉ gặp nguyên bản chỉ có thủ chương đại Dược Vương Đình trong nháy mắt biến thành một cái quái vật khổng lồ. "Ta đi, cái này còn biến thân! Không hổ là Thần Cấp vũ khí, hiện tại cái này cần có cao hơn hai mét đi, cũng may mắn là cái này dưới đất thật đủ cao, không phải vậy lời nói không chừng còn chưa đủ đây." Âu Dương Thần thầm nói.

Không chỉ có như thế, biến lớn về sau, trên đỉnh mặt hoa văn cũng biến thành rõ ràng, Âu Dương Thần nhìn kỹ, rất nhiều cũng là kỳ hoa dị thảo đồ án, còn có thì là các loại sơn hà cảnh tượng. Tóm lại khí thế bàng bạc, vô cùng mệnh mông. Tại đỉnh kia dưới, làm cho người không tự giác liền bị khí thế kia rung động. Với lại Âu Dương Thần trong cơ thể tâm pháp vẫn còn ở vận chuyển, phảng phất là sẽ không dừng lại.

"Đây thật là quá tốt, cái này chẳng phải tương đương với ta tại thời thời khắc khắc tu luyện nha, mặc dù không có tinh toạ tu luyện như thể hiệu quả tốt, nhưng là một ngày như vậy hạ xuống vẫn là cũng có thể nhìn. Tiểu gia ta quả nhiên là thiên tài a!" Nghĩ đi nghĩ lại, Âu Dương Thần nhìn không được cười ra tiếng. Đồng thời hán cũng có muốn đi vào trong đỉnh vừa nhìn suy nghĩ.

Muốn làm liền làm, thế là Âu Dương Thần đầu tiên là lui về sau mấy bước, sau đó thả người nhảy lên, sau đó vững vàng rơi vào thân đỉnh phía trên. Mở ra nắp đỉnh, bên trong thế mà đi ra một trận mùi thơm ngát, nghe ngóng làm cho người tinh thần chấn động, phảng phất thực lực lại có tăng lên. Không do dự, Âu Dương Thần lập tức nhảy vào trong đỉnh, tiến trong đỉnh, Âu Dương Thần trên thân Vô Cực Huyền Thể quyết vận chuyển càng thêm nhanh chóng, bất thành linh hán đeo tại trong tay trái mang theo giới chỉ trên ngón tay truyền đến từng trận nhói nhói, tận lực bồi tiếp một trận chương mất hào quang loé lên.

Làm cho Âu Dương Thần không tự giác hai mắt nhắm lại, đợi cho hán mở mắt ra liền phát hiện mình đã là xuất hiện tại một cái khác hoàn cảnh bên trong với lại tại đây hoàn cảnh còn tương đối tốt "Thiên địa linh khí thật là nồng nặc a, đầu phong, còn có tại đây thế mà còn có nhiều như vậy Linh Dược." Âu Dương Thần tại ngắn ngủi sau khi khiếp sợ liền bắt đầu bốn phía đi lại. "Chắc chắn chắc, đây là Nhân Sâm à, " đột nhiên hán nhìn thấy một gốc cánh tay lớn nhỏ, ba đầu sáu tay hình dáng Nhân Sâm. Âu Dương Thần đang muốn động thủ, lại phát hiện nháy mắt nhân sâm kia thế mà không thấy.

"A, còn có thể chạy? Cái này không phải là yêu quái a" Âu Dương Thần có chút giật mình, cứ việc tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa, giống như tại ba vạn năm trước, loại này sinh ra linh tính thực vật cũng không hiếm thấy, thế nhưng là tận mắt nhìn đến vẫn là đầu một lần, thế là Âu Dương Thần có chút nóng lòng không đợi được ý tứ.

Vận chuyển lên Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp, đuổi theo, mặc kệ nhân sâm kia như thế nào chạy trốn, cũng là thoát khỏi không Âu Dương Thần truy đuổi. Sau cùng có lẽ là nhân sâm kia chạy đã mệt, ngay tại một khối cao điểm bên trên dừng lại, gặp này Âu Dương Thần lập tức nhào tới. Đang muốn một cái vét được, lại không nghĩ rằng nhân sâm kia ngay tại cách đó không xa đối hán xoay cái mông đầu, dạng như vậy phảng phất cũng là đang cười nhạo hán.

Âu Dương Thần cười lắc đầu, nghĩ thầm cùng như thế một cái Linh Dược tức giận thật là không đến mức, thế nhưng là cứ như vậy bị chế giễu cũng không phải hán phong cách, thế là hán cảm Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp vận chuyển tới cực hạn, chỉ là một cái trong nháy mắt, Âu Dương Thần thân ảnh liền xuất hiện tại nhân sâm kia đằng sau, thừa dịp nhân sâm kia còn không có kịp phản ứng thời điểm, một tay lấy nó chộp vào trong lòng bàn tay.

Mặc cho nhân sâm kia như thế nào phản kháng, nhưng là Âu Dương Thần cũng là tóm chặt lấy không buông tay, có lẽ là biết phản kháng vô dụng, nhân sâm kia cũng liền đình chỉ giãy dụa.

Ngay tại lúc này, một cái thanh âm già nua vang lên, "Tiểu chủ nhân, người liền thả nhân sâm kia đi, tu hành không dễ."

Liền biết còn có người, Âu Dương Thần một bộ quá là thể biểu lộ, nhưng là cái này tiểu chủ nhân xưng hô ngược lại là khiến cho hán rất là mơ hồ "Người là ai, tiểu chủ nhân là đang gọi ta?"

Vừa dứt lời, hai đạo nhân ảnh đáp xuống trước mặt hắn, Âu Dương Thần ngưng thần nhìn lại, bên trái người kia, tóc hoa râm, sợi râu rủ xuống, người mặc Cổ Đại Nhân Vật trang phục. Tuy nhiên sắc mặt cũng rất là hồng nhuận phơn phớt, không giống như là lão nhân như vậy, giống như là một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, mà bên phải người thì là khác nhau rất lớn, tóc đen Hắc Nhãn, ánh mắt sắc bén, người mặc người hiện đại loại kia quần áo thoải mái. Cả người nhưng là lộ ra rất là cường tráng, còn có một cổ ngay ngắn nghiêm nghị.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Thần khí có linh

"Người tiếp nhận chúng ta chủ nhân đòi trước Vô Cực đại đế truyền thừa, như vậy dĩ nhiên chính là chúng ta bây giờ chủ nhân, chỉ có điều người tuổi còn nhỏ, với lại cũng là vì phân chia người cùng Vô Cực đại đế, cho nên ta mới cả gan ở phía trước thêm một cái chữ nhỏ về phần thân phận ta, ta nghĩ người đã đoán được" bên trái lão giả hiền lành nói ra.

Nghe nói như thế, Âu Dương Thần trên mặt vẻ khiếp sợ càng sâu, thất kinh hỏi "Người thật sự là thuộc này Vương Đình khí linh?" Thần khí có linh, cái này tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa cũng có nâng lên, chỉ có điều bởi vì Vô Cực đại đế này một sợi tàn hồn tồn thất có chút nghiêm trọng, dẫn đến rất nhiều thứ đều không có hoàn chỉnh truyền thừa xuống, chỉ là có linh tinh trí nhớ.

Khi lấy được lão giả khẳng định trả lời về sau, Âu Dương Thần trong lòng vẫn có chút không bình tĩnh, cho tới nay hắn đạt được giáo dục cũng là tin tưởng khoa học, cho dù chính mình đạt được truyền thừa, có thể phát huy ra viễn siêu người bình thường thực lực, thế nhưng là trong lòng hắn, cái này cũng còn xem như có dấu vết mà lần theo, dù sao Hoa Hạ cổ đại liền có võ nghệ cao cường, niệm diệt giết người truyền thuyết. Nhưng là như loại này đồ vật có linh sự tình, hơn nữa còn phát sinh ở trước mắt hắn, chuyện này làm hắn vô pháp bình tĩnh.

Thật vất vả cảm tâm tình hơi bình tĩnh một chút, lúc này mới nghĩ đến lão giả bên cạnh còn có một cái thanh niên tóc đen đây. Sau đó lại liên tưởng đến trong truyền thừa nâng lên Vô Cực đại đế cùng sở hữu ba kiện thần khí. Một là Dược Vương Đình, hai là Vô Cực Kiếm, ba vì là Vô Cực giới. Bên trong Vô Cực Kiếm cùng Vô Cực giới cũng là Vô Cực đại đế chính mình tìm kiếm tài liệu chính mình chế tạo, mà chỉ có Dược Vương Đình là Vô Cực đại đế thiếu thời tại một chỗ trong di tích đạt được, cũng chính là bởi vì cái này Dược Vương Đình mới có về sau Vô Cực đại đế.

Như vậy cứ như vậy, vị này thân phận cũng liền miêu tả sinh động, dù sao Vô Cực giới mặc dù là thần khí, nhưng lại tại trận đại chiến kia bên trong, khí linh vẫn lạc. Cho nên hiện tại Vô Cực trong nhần là không có khí linh, "Vậy người cũng là Vô Cực Kiếm khí linh?" Âu Dương Thần có chút kích động hỏi. Tại trải qua sau khi khiếp sợ, nghĩ đến chính mình có khả năng có được nhiều như vậy thần khí, Âu Dương Thần hiện tại cũng là kích động dị thường a.

"Ừm, người nói không sai, ta chính là Vô Cực Kiếm khí linh. Người có thể gọi ta Kiếm Thần" chỉ gặp thanh niên tóc đen kia mặt không biểu tình nói ra. Ngữ khí cũng không vì là Âu Dương Thần là chủ nhân hắn mà có nửa điểm tâm tình.

"Tất nhiên lời như vậy, này tại ta vừa tiếp nhận truyền thừa thời điểm, người vì sao không có hiện thân thể?" Âu Dương Thần có chút không hiểu.

Thanh niên tóc đen cũng không trở về đáp, đang lúc bầu không khí lộ ra có chút xấu hổ thời điểm, lão giả cũng chính là Dược Vương thờ dài, sau đó nói "Ách, Tiểu Kiếm chỉ là có chút hoài niệm Vô Cực đại đế a. Người đừng để ý, hắn chính là cái này tính khí. Cho tới nay cũng là tương đối quật cường."

Nghe được lời này, Âu Dương Thần cũng không dễ nói cái gì, chỉ là ở trong lòng nhưng là cảm thấy Vô Cực Kiếm đây là đang ghét bỏ hắn thực lực quá thấp, đây càng thêm kiên định hắn phải nhanh một chút tăng thực lực lên tín niệm. Thế là hắn hỏi "Như vậy Dược Vương gia gia, ta nghe nói thuộc này Vương Đình có thể giúp người tăng thực lực lên, không biết có phải hay không là thật?"

"Người nói không sai, Dược Vương Đình xác thực có thể giúp người tăng thực lực lên, chẳng qua là muốn tu luyện Vô Cực Huyền Thể quyết người mới được, người khác lời nói cũng chỉ có thể phục dụng đan dược." Dược Vương vuốt vuốt thật dài ria mép, sau đó mới chậm rãi nói ra.

Âu Dương Thần nghe xong nghĩ thầm chính mình không phải liền là tu luyện Vô Cực Huyền Thể quyết nha, đó không phải là nói mình có thể dùng Dược Vương Đình tăng thực lực lên? Thế là hắn lập tức hỏi thăm "Vậy ta đâu, Dược Vương gia gia có thể giúp ta tăng thực lực lên sao?"

"Có thể!"

Đạt được Dược Vương khẳng định đáp án về sau, Âu Dương Thần lúc này mới thở phào, lời như vậy về nhà con mắt cũng đã là đạt tới. "Vậy chúng ta liền bắt đầu a" Âu Dương Thần không kịp chờ đợi nói ra.

"Hiện tại còn không được, tại đây hoàn cảnh quá kém, thiên địa linh khí quá ít, không đủ hoàn thành một lần Thối Thể cần thiết. Hướng hồ lần thứ nhất

Thối Thê mới là trọng yếu nhất, không chỉ có tăng thực lực lên nhanh, hơn nữa còn có thể trợ giúp người thoát thai hoá cốt, cải biến người thể chất. Cho nên lần thứ nhất nhất định phải thận trọng." Dược Vương từ tốn nói, cứ việc ngữ khí không mang theo bất luận cái gì sắc thái.

Thế nhưng là Âu Dương Thần làm sao lại cảm giác hần lờ nói bên trong mang theo một tia chế nhạo, "Chẳng lẽ là ta muốn sai?" Âu Dương Thần có chút không hiểu Dược Vương nói chuyện, "Tại đây thiên địa linh khí còn chưa đủ sung túc sao? Bên ngoài bây giờ là không thể nào tìm tới so tại đây còn muốn nồng hậu dày đặc thiên địa linh khí."

Dược Vương nghe xong cười ha ha, sau đó chỉ chung quanh nơi này nói ra "Tại đây chính là Dược Vương trong đỉnh bộ không gian, tại đây linh khí tuy nhiên sung túc, nồng hậu dày đặc. Nhưng là nhất định phải duy trì cái không gian này vận chuyển, là không thể điều động quá nhiều, không phải vậy lời nói tại đây không gian muốn sụp đổ. Tại đây hết thảy cũng cảm không còn tồn tại "

"Nhưng là bây giờ bên ngoài thiên địa linh khí đã là phi thường mỏng manh, xa xa vô pháp đạt tới trước kia cái cấp độ, vậy ta làm sao có thể đủ tìm được nồng hậu dày đặc thiên địa linh khí đâu?" Nghe xong tại đây thiên địa linh khí thể mà không thể dùng, Âu Dương Thần có chút nhụt chí.

"Tại đây một nơi, thiên địa linh khí phi thường nồng hậu dày đặc, cơ hồ so ra mà vượt trước kia thánh địa thủy chuẩn." Âu Dương Thần vừa nhìn, lần này lại là Vô Cực Kiếm mở miệng. Kết quả Dược Vương cũng gật đầu nói "Tiểu Kiếm nói không sai, cái này bên ngoài có một nơi, thiên địa linh khí phi thường nồng hậu dày đặc, hoàn toàn đầy đủ người hoàn thành lần này Thối Thê, chỉ có điều cụ thể ở nơi nào, còn muốn tìm kiếm "

Âu Dương Thần nghe đến đó có nồng hậu dày đặc thiên địa linh khí, vốn đang thật cao hứng, dù sao dạng này là hần có thể tăng thực lực lên, chỉ có điều thể mà còn muốn tìm chỗ kia. Phải biết tại đây trừ này mấy chục hộ nhân gia, còn lại cũng là vùng núi, chẳng lẽ lại đi trên núi tìm?" "Này muốn làm sao tìm?"

"Không cần phải gấp, việc này liền giao cho Tiểu Kiếm đi làm đi, hần sẽ làm tốt" Dược Vương đầu tiên là an ủi một chút Âu Dương Thần, tiếp theo liền đối với Vô Cực Kiếm nói "Tiểu Kiếm, vậy thì người tìm đi, dù sao đây cũng là người lão Bản Hành."

Vô Cực Kiếm cũng không nói chuyện, hóa thành một vệt ánh sáng bay đi. Một màn này xem Âu Dương Thần rất là hâm mộ, nghĩ thầm lúc nào chính mình cũng có thể dạng này bay tới bay lui. Phảng phất là nhìn ra Âu Dương Thần suy nghĩ trong lòng, Dược Vương nhẹ nhàng nói một câu: "Chờ người tới Địa Cấp, người cũng có thể bay "

"Ta đương nhiên biết tới Địa Cấp liền có thể bay, thế nhưng là tới Địa Cấp còn không biết muốn tới ngày tháng năm nào đâu?" Âu Dương Thần nói lầm bầm

"Chớ mơ tưởng xa vời, đây chính là tu luyện tới kỳ. Hiện tại người muốn làm cũng là làm đến nơi đến chốn, một bước một cái dấu chân vững vàng trèo lên trên! Phải biết người thể nhưng là tốt gánh vác Vô Cực đại đê huyết cừu, tin tưởng những người đó cũng sẽ có truyền nhân tại, đến lúc đó các người nếu là tao ngộ, kẻ yếu là không có sinh tồn cơ hội, bởi vì đó là huyết cừu, không cách nào hóa giải." Dược Vương dặn dò.

Nghe được Dược Vương lời nói, Âu Dương Thần cũng cảm giác được chính mình trên vai gánh rất nặng, không chỉ có phải vì sư cha Vô Cực đại đê báo thù, còn có Âu Dương Gia Tộc này mấy trăm cái nhân mạng huyết cừu.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Màu sắc rực rỡ thiên địa linh khí?

Âu Dương Thần cùng Dược Vương đang trò chuyện, Vô Cực Kiếm ánh bất thành linh từ trên trời giáng xuống. Vừa thấy được hần, Âu Dương Thần liền cấp thiết muốn phải biết tình huống cụ thể. Còn tốt Vô Cực Kiếm lần này cũng không có làm người khác khó chịu vì thêm "Ta tìm tới chỗ kia địa phương, cách không xa, cách tại đây đại khái năm sáu dặm đi. Là một cái sơn động, bên trong bị hạ phong ấn, hần là thật lâu. Không phải vậy lời nói cũng sẽ không bảo tồn đến bây giờ."

"Vậy chúng ta bây giờ liền lên đường đi, " Dược Vương mỉm cười nói. "Bởi vì hiện tại chúng ta là người nhận chủ thần khí, cho nên hết thảy cũng phải cần người tới hành động. Chúng ta chỉ có thể là phụ trợ người, đây chính là chúng ta vũ khí tồn tại ý nghĩa. Cho nên đợi chút nữa ta sẽ trước tiên tiến đưa người ra ngoài, sau đó Tiểu Kiếm sẽ nói cho người biết như thế nào đến đó."

Sau khi nói xong, Dược Vương vung tay lên, Âu Dương Thần chỉ cảm thấy một trận không gian biến hóa, cả người liền xuất hiện tại nhà hần trong tầng hầm ngầm. Vô Cực Kiếm lạnh lùng âm thanh vang lên "Đi phía Tây đi, đi thẳng. Năm sáu dặm liền đủ "

Âu Dương Thần gãi gãi đầu, miệng há mấy lần, cuối cùng vẫn không nói gì, chỉ là ở trong lòng mặc niệm, "Tiểu gia ta nhẩn, ..." Cuối cùng vẫn là dựa theo Vô Cực Kiếm chỉ điểm hướng về mục đích tiến đến. Chỉ có điều nghĩ lại "Năm sáu dặm bên ngoài sơn động, không phải là khi còn bé thường đi cái kia

động dơi? ... Quên không nghĩ, đến liền biết "

Năm sáu dặm đối với hiện tại Âu Dương Thần tới nói thật đúng là không tính là gì, hướng hồ cơ bản cũng là Sơn Đạo, hiện tại lúc này cũng không có người nào, cho nên Âu Dương Thần liền buông ra tốc độ, cái này nếu là có người bình thường nhìn thấy, đoán chừng là không thể tin được chính mình ánh mắt, chỉ gặp Âu Dương Thần một loại thường nhân không thể nào hiểu được tốc độ hướng về phía trước chạy tới, còn thảnh thơi mượn nhờ cây cối tới tiến hành chuyển dời.

Rất nhanh, động khẩu gần ngay trước mắt, khi lấy được Vô Cực Kiếm khẳng định về sau, Âu Dương Thần chỉ muốn nói một câu: "Ồ thảo!" Nơi này, bị bọn họ gọi là động dơi, chính là do ở trong đó có thật nhiều biên bức. Với lại khi còn bé hẳn thường xuyên cùng Quân Hạo còn có trong thôn người khác cùng đi, quả thực là quen không năng lượng quen đi nữa.

Thế là hẳn liền hỏi Vô Cực Kiếm "Kiếm Thần, người xác định là tại đây, tại đây ta tới qua rất nhiều lần, trừ những biên bức đó, còn có mua hè tại đây tương đối mát mẻ bên ngoài, thật sự là không có phát hiện thiên địa linh khí nồng hậu dày đặc địa phương. Có hay không có thể là người làm?"

"Nếu như ngay cả người cũng năng lượng phát hiện phong ấn tại tại đây thiên địa linh khí lời nói, như vậy cũng sẽ không bảo tồn đến bây giờ, sớm đã bị người lấy đi." Vô Cực Kiếm khinh thường nói ra, nếu như lúc này Âu Dương Thần có thể nhìn thấy Vô Cực Kiếm lời nói, như vậy thì sẽ phát hiện hẳn trong ánh mắt tràn ngập đối với Âu Dương Thần khinh thường, một mặt ghét bỏ bộ dáng.

Đương nhiên những này Âu Dương Thần cũng không nhìn thấy. Tiếp theo liền lại nghe được Vô Cực Kiếm nói: "Tiếp tục đi vào bên trong, tại phía trước 100 mét nơi khối đá lớn kia phía trước dừng lại, sau đó đưa nó đánh nát "

Âu Dương Thần chiếu vào Vô Cực Kiếm lời nói đi lên phía trước, chỉ có điều xâm nhập 100 mét, cái này hẳn trước kia thật đúng là chưa từng làm, dù sao khi đó còn nhỏ, với lại bên trong càng đi vào trong thì càng đen nhánh, hướng hồ biên bức số lượng cũng là càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng nhìn thấy khối đá lớn kia, chỉ gặp hòn đá kia đại khái là hình lập phương hình dáng, ba mét gấp cao, xa xa nhìn lại tựa như là một cái căn phòng lớn giống như. Chẳng qua là thật tâm. Với lại thượng diện điều khắc một chút không biết tên hoa văn, chỉ có điều Xem ra hẳn là thật lâu. Không do dự, tất nhiên Vô Cực Kiếm nói muốn đánh nát nó, Âu Dương Thần làm theo là được. Chỉ gặp hẳn hô to một tiếng: Nhìn ta Vô Cực quyền Đệ Nhất Thức Vô Song nói một quyền mang theo thẳng tiến không lùi khí thế trong nháy mắt liền oanh ra ngoài.

"Phanh "

Một tiếng vang thật lớn, Âu Dương Thần một quyền trực tiếp nện ở trên tảng đá, lúc đầu hẳn là coi là một quyền này liền có thể hoàn toàn vỡ nát tảng đá kia, nhưng là không có a nghĩ đến là, thạch đầu hoàn hảo không chút tổn hại, ngược lại là Âu Dương Thần chính mình, bị một cỗ cường đại lực lượng bắn ngược trở về. Lùi lại mấy bước.

"Đậu phộng, tà môn không thành, liền một khối đá còn có thể thượng thiên." Vừa nói vừa là một quyền đánh vào trên tảng đá, lần này càng là hoàn toàn ra khỏi Âu Dương Thần đoán trước, thạch đầu vẫn không có bất kỳ biến hóa nào. Nhìn thấy loại tình huống này, Âu Dương Thần liền biết bằng vào chính mình lực lượng là vô pháp đánh nát tảng đá kia.

"Hiện tại biết mình mức độ a" Vô Cực Kiếm này lạnh lùng âm thanh lại tới.

"Biết, người vẫn là tranh thủ thời gian giải quyết vấn đề a" nghe được Vô Cực Kiếm này căn ăn đòn âm thanh, Âu Dương Thần cố nén động thủ xúc động. Mặc niệm "Không phải liền là một kiện vũ khí nha, dù cho có khí linh nhưng vẫn là một kiện vũ khí, ta không thể cùng hắn so đo."

"Nhìn kỹ" Vô Cực Kiếm nhận nhậ nói một câu, sau đó đã nhìn thấy chướng mắt kim sắc quang mang chợt lóe lên, tiếp theo chỉ nghe thấy tạch tạch tạch âm thanh vang lên, Âu Dương Thần ngưng thần vừa nhìn, nguyên lai là hắn luôn luôn không cách nào phá hư thạch đầu hiện tại đã là tứ phân ngũ liệt. Không đợi hắn cảm khái một tiếng đây.

Càng thêm thần kỳ đến sự tình phát sinh, nguyên bản thạch đầu sở tại địa phương, bất thành linh tuân ra đại lượng thiên địa linh khí, với lại tựa hồ cùng Âu Dương Thần bình thường nhìn thấy có chỗ khác biệt, chỉ gặp tại đây thiên địa linh khí bày biện ra một loại bảy màu sắc.

"Được Vương, hiện tại liền giao cho người" chỉ gặp hiện tại Vô Cực Kiếm phi thường suy yếu, phảng phất là vừa mới một kiếm kia tiêu hao hẳn rất nhiều lực lượng.

"Tốt, người tốt nhất đi khôi phục a" Được Vương đáp ứng một tiếng. Tiếp theo hai tay huy động, kết xuất một loại đặc thù thủ thế, nguyên bản lớn chừng bàn tay Được Vương Đỉnh bất thành linh thay đổi đến thường nhân lớn nhỏ. Chỉ gặp này nắp đỉnh vừa mở, Âu Dương Thần cũng cảm giác chính mình không bị khổng chế đi đến bay đi.

"Phanh "

Âu Dương Thần thân ảnh ngã sấp xuống tại Được Vương Đỉnh trong không gian."Đậu phộng, Được Vương gia gia người liền không thể nhắc nhở ta một chút. Lần sau cũng tốt xấu để cho ta có cái chuẩn bị."

Chỉ có điều lúc này Được Vương cũng không để ý gì tới hắn, hai tay của hắn liên tục múa, sau đó liền thấy đại lượng thiên địa linh khí lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ hướng về Được Vương trong không gian vọt tới. Chỉ chớp lát thời gian, Âu Dương Thần chung quanh liền cũng là loại này thiên địa linh khí.

Ngay tại lúc này, Được Vương hô to một tiếng: "Tranh thủ thời gian vận chuyển Vô Cực Huyền Thủ quyết, hấp thu tại đây thiên địa linh khí "

"Úc" Âu Dương Thần tranh thủ thời gian ngồi xếp bằng, mà lúc này Dược Vương thì là hoàn toàn thay đổi một cái bộ dáng, tàn mát ra một cỗ tuyệt đối khí thế cường đại, phảng phất là vô thượng cao thủ, tràn đầy cường thế.

Mà giờ khắc này Âu Dương Thần thì là toàn thân đau đớn không thôi, nguyên bản suất khí khuôn mặt lúc này cũng biến thành dữ tợn vặn vẹo, cực kỳ thống khổ.

Suru!

Bất thành linh Dược Vương thủ thế biến đổi, Dược Vương trong không gian nơi trực tiếp bộc phát ra một đạo hào quang óng ánh bao phủ Âu Dương Thần, mà ngoại giới thiên địa linh khí vẫn còn đang không ngừng tràn vào tới. Theo Dược Vương không ngừng đánh lấy thủ thế, dần dần sở hữu thiên địa linh khí đều tụ tập tại Âu Dương Thần trên thân.

Âu Dương Thần thân thể run không ngừng lấy, dần dần cái kia thống khổ thần sắc cũng bắt đầu hoà hoãn lại, mà giờ khắc này Âu Dương Thần trong cơ thể một đạo màu sắc rực rỡ quang mang không khô lấy toàn thân, rửa sạch Âu Dương Thần Toàn Thân Kinh Mạch, thậm chí là huyết nhục, cốt tủy.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Liên tiếp đột phá

Không biết đi qua bao lâu, Âu Dương Thần toàn thân lần nữa một trận đau đớn, lập tức một cỗ hắc sắc tạp chất từ trong cơ thể hắn nổi lên, trực tiếp bao trùm toàn thân.

"Oanh "

Chỉ gặp Dược Vương trong không gian nơi lần nữa bộc phát ra một đạo càng thêm sáng chói giống như Thái Dương Quang Huy quang mang bao phủ Âu Dương Thần, lúc này Âu Dương Thần hai mắt nhắm nghiền, toàn thân cao thấp hội tụ vô tận màu sắc rực rỡ thiên địa linh khí, cả người phảng phất là biến thành một cái màu người.

Không biết chừng nào thì bắt đầu, Âu Dương Thần bắt đầu hai tay múa, hội tụ ở đây thiên địa linh khí trực tiếp hình thành một cỗ vòi rồng bao quanh Âu Dương Thần, sau đó lại toàn bộ bị Âu Dương Thần hấp thu chuyển hóa thành tự thân nội kinh, sau đó tiến vào toàn thân các nơi kinh mạch.

Âu Dương Thần đã không phải là mới vừa tiến vào võ đạo Tiểu Bạch, tự nhiên biết Minh Kinh, Âm Kinh cùng Hóa Kinh nếu cũng là tại thông qua thiên địa linh khí tới rửa sạch ra bản thân trong cơ thể tạp chất, đồng thời vì là về sau leo lên cao hơn võ đạo đánh xuống cơ sở. Mà mỗi người trong cơ thể đều sẽ có thật nhiều tạp chất, mỗi người bồi vì nuốt Ngũ Cốc Hoa Mầu, cho nên trong cơ thể hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có tạp chất.

Mà những tạp chất này sẽ ảnh hưởng một người tu luyện, cho nên tại trở thành Hoàng cấp võ giả trước đó nếu như có thể tận khả năng thanh trừ trong cơ thể mình tạp chất, như vậy hắn tu luyện chỉ lộ liền sẽ thông thuận rất nhiều. Mà lần này màu sắc rực rỡ thiên địa linh khí, đã đem Âu Dương Thần trong cơ thể tạp chất thanh trừ rất sạch sẽ. Lại thêm Vô Cực Huyền Thể quyết có thể cho tu luyện người khác tại mỗi một lần đột phá một cái đại cảnh giới thì làm đến Tẩy Căn Phạt Tùy tác dụng. Cho nên Âu Dương Thần tu luyện nhất định là sẽ nhanh hơn người khác bên trên rất nhiều.

Lúc này bởi vì Âu Dương Thần bị màu sắc rực rỡ thiên địa linh khí bao vây, bên ngoài Dược Vương đã không cách nào cảm thấy đến tình huống của hắn.

Chỉ gặp Âu Dương Thần hai tay liên tục biến hóa thủ thế, thiên địa linh khí liên tục không ngừng hội tụ tại Âu Dương Thần trong cơ thể, thâm nhập Cốt Tủy, rửa sạch hắc kinh mạch.

Một giờ sau, tại không lồ như thế thiên địa linh khí còn có Dược Vương Đỉnh thần bí lực lượng phía dưới, Âu Dương Thần thực lực giống như cười tên lửa trực tiếp đột phá đến Hóa Kinh trung kỳ, với lại thực lực vẫn còn ở không ngừng tăng lên, nếu như có thể nội thị, liền sẽ phát hiện lúc này Âu Dương Thần trong cơ thể kinh mạch bị khuếch trương thập phần lớn lớn, viễn siêu đồng cấp võ giả, cái này mang ý nghĩa hắn có thể phát huy ra càng thêm cường đại lực lượng.

Cảm thấy mình trực tiếp đột phá một cái đẳng cấp, Âu Dương Thần nghĩ thầm Dược Vương gia gia quả nhiên không có lừa hắn, mà lúc này thiên địa linh khí vẫn còn đang liên tục tràn vào Âu Dương Thần trong cơ thể. Âu Dương Thần biết mình bây giờ đang cao thủ mạnh mẽ trước mặt vẫn là không đáng chú ý, kinh thành Âu Dương Gia Tộc huyết cừ, sư phụ Vô Cực đại đế Đại Cừ cũng còn không được báo.

Âu Dương Thần biết mình nhất định phải mau sớm tăng cường thực lực mình.

Lại là hai giờ đi qua.

"Phá!"

Âu Dương Thần hô to một tiếng.

Phảng phất là đánh vỡ thân thể gồng cùm xiềng xích, Âu Dương Thần tựa như là nghe được một tiếng vang thật lớn từ trong cơ thể mình truyền đến, tiếp theo chung quanh thiên địa linh khí càng thêm tăng tốc tràn vào Âu Dương Thần trong cơ thể tốc độ. Giờ phút này Âu Dương Thần thực lực rõ ràng cũng là đạt tới Hóa Kính hậu kỳ.

Lúc này ở Dược Vương Đình không gian bên ngoài, cái kia Thần Bí Không Gian phóng thích thiên địa linh khí lấy một loại càng nhanh hơn tốc độ, bị Dược Vương Đình hấp thu. Vô tận thiên địa linh khí phảng phất sắp là ngưng tụ thành trạng thái Dịch, toàn bộ bị Âu Dương Thần lấy Vô Cực Huyền Thể quyết cho hấp thu, lập tức bị Âu Dương Thần dùng để trùng kích chính mình kinh mạch, toàn thân bao phủ tại màu sắc rực rỡ khí thể phía dưới.

"Băng "

Bất thành linh một tiếng vang thật lớn, Dược Vương Đình trong không gian nơi lần nữa phát ra tiếng ầm ầm, lập tức thiên địa linh khí điên cuồng tràn vào Âu Dương Thần trong cơ thể, Âu Dương Thần bất thành linh đột nhiên phóng đại, nghiêm chỉnh là đã đạt tới Hóa Kính đại viên mãn.

Tại ngắn ngủi trong vòng mấy tiếng liền đạt tới Hóa Kính đại viên mãn, cái này nếu như bị người biết tuyệt đối là dọa đến gần chết. Phải biết người bình thường muốn từ Hóa Kính sơ kỳ đạt tới Hóa Kính đại viên mãn, liền xem như thiên tư thông tuệ, chỉ ít cũng cần bốn tháng thời gian, mà Âu Dương Thần thì là một ngày thời gian cũng chưa tới.

Theo đột phá đến Hóa Kính đại viên mãn, Âu Dương Thần tốc độ tăng lên dần dần chậm lại, tuy nhiên so với người khác vẫn là tiến bộ nhanh chóng.

Đạt tới Hóa Kính đại viên mãn, bước kế tiếp cũng là đột phá Hoàng cấp, mà muốn đột phá Hoàng cấp đầu tiên là muốn khai thác ra bản thân đan điền, đồng thời cảm nội kinh chuyển hóa làm chân khí. Chỉ có dạng này mới xem như sơ bộ tiến vào võ đạo giới đại môn.

Kế tiếp Âu Dương Thần muốn làm cũng là một bước này, khai thác đan điền. Còn nội kinh hóa chân khí, tại màu sắc rực rỡ thiên địa linh khí tẩy lễ dưới, trên cơ bản không có vấn đề.

Cho dù đối với người khác tới nói, khai thác đan điền, đi vào Hoàng cấp là một kiện rất khó sự tình, nhưng là đối với có được không lồ như thế thiên địa linh khí, Thần Cấp Công Pháp Vô Cực Huyền Thể quyết, lại thêm Dược Vương Đình trợ giúp phía dưới đột phá Hoàng cấp cũng chính là cái thời gian vấn đề.

Ngay tại Âu Dương Thần tu luyện đồng thời, bên ngoài Dược Vương cùng Vô Cực Kiếm cũng là lúc nào cũng chú ý đến tại đây tình huống, bất thành linh nhìn thấy Âu Dương Thần yên tĩnh lại, Vô Cực Kiếm có chút khẩn trương hỏi thăm "Chẳng lẽ là đột phá Hoàng cấp thất bại? Nghe nói Dược Vương trong đình, chỉ có tại Hoàng cấp phía dưới mới có thể tiếp nhận thối luyện, với lại đột phá càng nhiều đã nói lên tư chất càng tốt, về sau thành tựu cũng liền càng cao. Nếu như là có thể trực tiếp đột phá đến Hoàng cấp võ giả lời nói, như vậy về sau thành tựu nhất định bất khả hạn lượng, vô pháp đoán chừng."

Đem ánh mắt từ trên người Âu Dương Thần chuyển dời đến Vô Cực Kiếm tại đây, Dược Vương cũng là có chút điểm lo lắng nói: "Tiểu chủ nhân tình huống ta cũng vô pháp xem xét, chỉ có điều năm đó Vô Cực đại đế cũng chỉ là có Hóa Kính trung kỳ đột phá đến Hóa Kính đại viên mãn, sau cùng vô pháp đột phá Hoàng cấp. Nhưng là dù vậy, Vô Cực đại đế cũng chung quy là thành tựu đại đế tên a "

Mà liền tại bọn họ nói chuyện trời đất đại, hồi lâu không có động tĩnh Âu Dương Thần bất thành linh biến hóa thủ thế. Một cỗ thiên địa linh khí giống như sợi tơ vũ động.

"Rầm rầm rầm "

Thuốc kia Vương Đình trong không gian phảng phất cũng là có cảm ứng, liên tục phát ra tiếng vang ầm ầm âm thanh. Lúc này Âu Dương Thần toàn thân cao thấp bao phủ màu sắc rực rỡ chỉ khí cũng là dần dần tiêu tán. Âu Dương Thần luôn luôn nhắm chặt hai mắt bỗng nhiên mở ra, trong chốc lát hai mắt hiện lên hai đạo kim quang.

"Vô Cực Huyền Thể quyết, cho ta lực lượng a" lúc này Âu Dương Thần hai tay liền động, tâm lý mặc niệm nói. Thiên địa linh khí cũng là giống như như thủy triều tràn vào trong cơ thể hắn, này mắt trần có thể thấy thiên địa linh khí trực tiếp hội tụ ở trong cơ thể hắn, lập tức bắt đầu hiển hóa.

Chỉ gặp Âu Dương Thần trong cơ thể sở hữu kinh mạch đều hội tụ hùng hậu chân khí, đang không ngừng điên cuồng phun trào. Mà theo Âu Dương Thần liên tục biến hóa thủ thế, trong cơ thể các vị trí cơ thể chân khí đều hướng phía hân bụng mà đi. Nơi đó cũng chính là khai thác đan điền địa phương, chỉ gặp từng đạo từng đạo chân khí thật giống như dòng suối nhỏ đánh thẳng vào nơi đó đan điền.

"Phá phá phá "

Âu Dương Thần trực tiếp hô lớn. Hai tay liên tục múa, nhất thời trong cơ thể hội tụ chân khí hướng thẳng đến đan điền oanh kích mà đi.

"Phanh "

Một tiếng vang thật lớn, Âu Dương Thần khòe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Thất bại! Âu Dương Thần trong mắt đều là điên cuồng.

"Vô Cực Huyền Thể quyết, phá, phá cho ta!"

Âu Dương Thần điên cuồng hô, lập tức điều động toàn thân chân khí không ngừng hướng phía bụng mà đi, giống như khe suối hướng đập, từng tiếng mụm hướng truyền lại, Âu Dương Thần khòe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, nhưng là mỗi lần nghĩ đến trên thân gánh vác gánh nặng, này huyết cừu. Âu Dương Thần liền lần lượt kiên trì, quyết không từ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Lại đột phá tiếp

Nhìn thấy Âu Dương Thần càng như thể điên cuồng, ương ngạnh. Được Vương cùng Vô Cực Kiếm dần dần cải biến đối với Âu Dương Thần cái nhìn, nguyên bản đây chẳng qua là coi là Âu Dương Thần cũng là một cái hảo vận tiêu tử, đạt được Vô Cực đại đế truyền thừa, nhưng là hiện tại xem ra Âu Dương Thần về mặt tâm trí cũng không thua ở bất luận kẻ nào. Với lại phần này ương ngạnh, điên cuồng có đôi khi hoàn toàn cũng là thành tựu Vô Thượng Cường Giả nhất định có được.

"A "

Âu Dương Thần bất thành linh hô to một tiếng, tràn ngập đau đớn. Nhưng là hai tay của hắn vẫn còn đang liên tục múa, chân khí trong cơ thể vẫn như cũ hướng phía bụng dừng mảnh lao tới, thiên địa linh khí liên tục không ngừng hội tụ tại Âu Dương Thần bên cạnh, lập tức hình thành vô số dịch giọt trực tiếp phun ra tiến vào Âu Dương Thần trong cơ thể.

Đúng lúc này, Được Vương trong không gian nơi lần nữa phát ra tiếng ầm ầm, phóng tới một đạo so trước đó càng thêm hào quang óng ánh, trực tiếp tiến vào Âu Dương Thần trong cơ thể, mà quang mang kia vừa tiến vào Âu Dương Thần trong cơ thể, trong nháy mắt tựa như là ngòi nổ một dạng, dẫn bạo nguyên bản trong cơ thể hắn tồn tại chân khí, đồng thời vẫn còn ở xúc tiến chân khí sinh ra.

Chỉ gặp những này chân khí phảng phất là bạo tẩu, lấy một loại cực kỳ cuồng bạo bộ dáng hướng phía Âu Dương Thần nơi bụng dừng mảnh lao tới.

Âu Dương Thần trong lòng mặc niệm "Phá! Phá! Phá!" Chân khí như là như sóng biển đánh thẳng vào.

"Oanh "

Phảng phất là một tiếng sét tại Âu Dương Thần trong cơ thể vang lên, ngay sau đó Âu Dương Thần bụng trực tiếp hình thành một cái không gian, bên trong có nhàn nhạt màu sắc rực rỡ quang mang thời gian lập lòe. Phương viên trăm mét. Cao cũng là như thế, chính là đan điền. Sau một khắc chân khí trong cơ thể như là như thủy triều điên cuồng tràn vào đan điền, Âu Dương Thần lần nữa vận chuyển Vô Cực Huyền Thể quyết, vô số thiên địa linh khí lần nữa tràn vào Âu Dương Thần trong cơ thể.

Chỉ nghe thấy một tiếng vang trầm, Âu Dương Thần khí thế lần nữa phóng đại, bây giờ hắn là chân chính đột phá trở thành Hoàng cấp sơ kỳ võ giả. Nhưng là cái này vẫn chưa xong, chỉ gặp Âu Dương Thần khí thế vẫn còn ở liên tục kéo lên, sau cùng tại Hoàng cấp sơ kỳ đỉnh phong dừng lại.

Âu Dương Thần đã là liên tục đột phá rất nhiều đẳng cấp, lại đột phá sợ rằng sẽ căn cơ bất ổn, vạn tầng cao ốc đất bằng lên, căn cơ vẫn là rất trọng yếu. Không thể một cái liên ăn thành cái Đại Mập Mạp.

Lập tức Âu Dương Thần hai tay hướng phía dưới vỗ, cả người đất bằng mà lên, rơi vào Được Vương cùng Vô Cực Kiếm trước. Tiếp theo vận chuyển Vô Cực Huyền Thể quyết, khí thế dần dần thu liễm lại đến, sau cùng khôi phục bình thường, người bình thường căn bản là nhìn không ra Âu Dương Thần là cái Hoàng cấp võ giả.

Nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà thật một cổ tác khí đột phá đến Hoàng cấp sơ kỳ, liền ngay cả luôn luôn lạnh lùng Vô Cực Kiếm đều không thể che giấu chính mình chấn kinh, miệng há thật to, nhất định cũng là không thể tin được. Mà cùng Vô Cực Kiếm khác biệt là, Được Vương chính mình là Được Vương Đỉnh khí linh, nhưng là dù vậy hắn cũng không có thấy qua người nào có thể ở chỗ này đột phá đến Hoàng cấp, chỉ có Âu Dương Thần một cái.

Chính là như vậy, mới càng lộ ra Âu Dương Thần điên cuồng, ương ngạnh. Tu luyện chi lộ gian khổ.

"Đã ngời đã đột phá đến Hoàng cấp, như vậy thì có tư cách tiếp nhận Vô Cực Huyền Thể quyết sau cùng truyền thừa." Tuy nhiên chấn kinh, nhưng là

Dược Vương dù sao cũng là thấy qua việc đòi người, không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là cười nhạt nói. Hắn biết có Âu Dương Thần tại, có lẽ này hồi lâu không thành công sự tình thật có thể thực hiện.

Tại Âu Dương Thần trên thân, Dược Vương nhìn thấy loại hy vọng này.

"Sau cùng truyền thừa? Chẳng lẽ ta tu luyện Vô Cực Huyền Thể quyết không là hoàn chỉnh?" Nghe được Dược Vương lời nói, Âu Dương Thần có chút nghi hoặc. Hiện tại hắn cảm giác Vô Cực Huyền Thể quyết cũng đã là rất cường đại, xưng là Thần Cấp Công Pháp, thế nhưng là nghe Dược Vương lời nói nói là Vô Cực Huyền Thể quyết thế mà còn không phải hoàn chỉnh. Hoàn chỉnh như vậy Vô Cực Huyền Thể quyết cái kia mạnh bao nhiêu, chẳng lẽ còn sẽ siêu việt Thần Cấp?

Dược Vương không có chính diện trả lời Âu Dương Thần vấn đề, nếu chuyện này liền ngay cả chính hắn cũng là nửa biết nửa hồ, bởi vì chỉ có tại Dược Vương trong không gian đột phá đến Hoàng cấp nhân tài có tư cách tiếp nhận cái này truyền thừa cuối cùng, cho nên liền ngay cả Vô Cực đại đế đều không có từng chiếm được lấy sau cùng truyền thừa.

Có lẽ thật sự là chỉ có Âu Dương Thần có thể có được.

Đi theo Dược Vương, Âu Dương Thần đi vào Dược Vương trong không gian nơi, liếc nhìn lại, tại đây đứng sừng sững lấy một tòa lù lù mà lực nguy nga long lấy kiến trúc cao lớn, đầu cùng giao thoa, ngói vàng ngập đầu, giống như là thần thoại truyền thuyết trung kim loan điện.

Đi đến tòa đại điện này trước, Dược Vương liền dừng bước lại, quay người nói ra: "Trong này cũng là tôn phủng Vô Cực Huyền Thể quyết truyền thừa cuối cùng địa phương, nhưng là bởi vì tại đây chính là sáng tạo Dược Vương Đỉnh tồn tại lưu lại, đồng thời lưu lại phong ấn. Chỉ có tu luyện Vô Cực Huyền Thể quyết còn có ở đây Dược Vương trong không gian đột phá đến Hoàng cấp người mới có thể đi vào. Cho nên ngay cả ta cũng không thể đi vào."

Thở dài, Dược Vương nói tiếp: "Lại có chính là do người là cái thứ nhất ở chỗ này đột phá đến Hoàng cấp người, liền xem như sư phụ người Vô Cực đại đế đều không có làm được. Cho nên trong này đến có cái gì ai cũng không biết. Cho dù là gặp nguy hiểm cũng chỉ có thể là dựa vào người chính mình đi ứng phó."

"Sư phụ Đại Cừu còn chưa đến báo, giết tộc nhân ta hung thủ y nguyên còn tại nhón nhơ ngoài vòng pháp luật. Trên cái thế giới này còn có nhiều người như vậy cần ta đi thù hận. Ta nhất định sẽ đạt được truyền thừa, bình an trở về." Mấy câu nói đó, Âu Dương Thần cơ hồ là kêu đi ra, tràn ngập kiên định.

Đi vào đại điện, chính trung là một cái ước cao hai mét son son đài vuông, thượng diện sắp đặt lấy kim son khắc long bảo tọa, phía sau là Điều Long bình phong, đài vuông hai bên có Lục Cẩn cao lớn Bàn Long Kim Trụ, mỗi cái đại trụ bên trên quay quanh lấy một đầu mạnh mẽ kim long; ngưỡng vọng đỉnh điện, trung ương khung trang trí bên trên có một đầu cự đại Điều Long Bàn long. Tổng Long trong miệng rủ xuống một khóa màu trắng bạc đại viên châu, bao quanh lấy sáu viên Tiểu Châu, đầu rồng, bảo châu chính đối phía dưới Kim Loan bảo tọa, lưng tại ở giữa màu họa long lấy, tươi đẹp vui mắt, Hồng Hoàng hai màu kim long văn đồ án, có Song Long Hí Châu, Đơn Long Phi Vũ, có Hành Long, Tọa Long, Phi Long, Hàng Long, nhiều màu nhiều sắc, long chung quanh còn lộ ra Lưu Vân hóa điểm.

Âu Dương Thần đi ra phía trước, đại khái ngay tại khoảng cách bảo tọa ba mét nơi, bỗng nhiên có một vệt kim quang suu một chút hướng phía đỉnh đầu hắn phóng tới, căn bản không kịp trốn tránh, đạo kim quang kia liền đến Âu Dương Thần trong cơ thể, khiến cho Âu Dương Thần càng thêm không nghĩ tới là, đạo kim quang kia thế mà bay thẳng hắn vùng đan điền, Âu Dương Thần liền mạng vận chuyển lên chân khí trong cơ thể, muốn ngăn cản đạo kim quang kia, thế nhưng là đạo kim quang kia thế mà như không có gì, lập tức sẽ xuyên qua đi, sau đó nhanh chóng xông vào Âu Dương Thần đan điền.

Xong, lần này xong. Thật vất vả khai thác Đan Điền Không Gian sẽ không cứ như vậy bị phá hủy đi.

Phải biết võ giả Đan Điền Không Gian nếu như bị phá hủy lời nói, như vậy muốn lần nữa khai thác ra một cái tới bất nhất định cũng là khó mà lên trời. Trên cơ bản cũng là đoạn võ giả con đường. Cho nên Âu Dương Thần tâm tình nhất định cũng là như trên lò lửa con kiến một dạng.

Từ khi đạo kim quang kia tiến vào Đan Điền Không Gian về sau, Âu Dương Thần thời thời khắc khắc chú ý nơi đó tình huống, tình huống hoàn toàn tương phản, đạo kim quang kia không phải tới phá hư, mà chính là tới cải tạo Đan Điền Không Gian. Chỉ gặp đạo kim quang kia chỗ đến, vốn chỉ là nhàn nhạt màu sắc rực rỡ không gian, trong nháy mắt giống như là phủ thêm một kiện trang phục màu vàng óng. Trở nên mang theo điểm một chút kim quang.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Con thú nhỏ trắng như tuyết

Sau đó Âu Dương Thần cũng cảm giác được chính mình Đan Điền Không Gian trở nên càng kiên cố hơn, ẩn chứa càng nhiều năng lượng. Nếu như nói

vốn chỉ là Hoàng cấp sơ kỳ võ giả trình độ, như vậy hiện tại đi qua đạo kim quang kia cải tạo về sau, ít nhất tương đương với Huyền Cấp võ giả trình độ.

Không chỉ như vậy, Âu Dương Thần còn phát hiện chính mình Đan Điền Không Gian cỡ nào một loại nào đó thuộc tính, cụ thể là cái gì hiện tại còn vô pháp biết được, nhưng là hiện tại có thể đạt được kết luận cũng là đạo kim quang này đối với Âu Dương Thần Đan Điền Không Gian có lợi thật lớn.

Kiểm chế lại vui sướng trong lòng, Âu Dương Thần đem ánh mắt nhìn về phía cái kia Điều Long bảo tọa. Rất kỳ quái là từ khi đạo kim quang kia nhập thể về sau, Âu Dương Thần cảm thấy mình cùng cái này bảo tọa phảng phất có một cái bên trong liên hệ. Trong lòng loại kia nguy hiểm rung động cũng biến mất.

Không nhanh không chậm, Âu Dương Thần dần dần tới gần cái kia bảo tọa. Cuối cùng Âu Dương Thần ngồi lên.

Mà giờ khắc này Âu Dương Thần đột nhiên cảm thấy chính mình ý thức tựa hồ là tiến vào cái nào đó thần kỳ không gian. Tại đây trắng xóa một mảnh, cái gì đều không nhìn thấy. Âu Dương Thần chỉ có thể là hướng phía một cái phương hướng đi đến.

Bất thành linh phía trước cuối cùng có biến hóa, nguyên bản không có vật gì trong không gian trong nháy mắt xuất hiện một bóng người. Người mặc áo giáp màu vàng óng, cầm trong tay hoàng kim trường thương. Giống như thần nhân đứng ngạo nghễ ở trong thiên địa này, bá khí trùng thiên.

Giờ phút này Âu Dương Thần cảm thấy mình là nhỏ bé như vậy. Ngay sau đó đạo thân ảnh kia một đôi tròng mắt màu vàng óng bất thành linh nhìn về phía Âu Dương Thần. Đầu phảng phất là bị thứ gì nhói nhói một chút, Âu Dương Thần liền ngất đi.

Chờ đến hần sau khi tỉnh lại liền phát hiện chính mình nằm tại Dược Vương trong không gian trên đồng cỏ, mà Dược Vương cùng Vô Cực Kiếm ngay tại bên cạnh hần nhìn xem hần.

"Thế nào, người không sao chứ." Nhìn thấy Âu Dương Thần tỉnh lại, Dược Vương vội vàng hỏi hần tình huống.

Cảm nhận được bọn họ quan tâm, Âu Dương Thần trong lòng vẫn là thật áy náy, đương nhiên hần cũng biết giờ phút này Dược Vương bọn họ muốn biết cái gì, thế là hần gật gật đầu, vừa cười vừa nói: "May mắn không làm nhục mệnh, truyền thừa đạt được..."

Cứ việc tâm lý có chỗ suy đoán, nhưng là đạt được Âu Dương Thần chính miệng thừa nhận. Dược Vương cùng Vô Cực Kiếm đều không che giấu được vui sướng trong lòng, thực tình vì Âu Dương Thần cảm thấy cao hứng, cũng vì chính bọn hần cảm thấy may mắn.

Lúc đầu Dược Vương còn muốn hỏi lên cái kia sáng tạo Dược Vương Đình thần bí tồn tại, chỉ có điều chuyện này ngay cả Âu Dương Thần chính mình cũng không làm rõ ràng được, cho nên cũng là vô pháp trả lời. Với lại trong đại diện tình huống Âu Dương Thần cũng không có nhiều lời, cũng không phải là không tín nhiệm bọn họ, chỉ có điều đạo kim quang kia cùng đạo thân ảnh kia thật sự là quá mức kinh hãi thể tục.

Tất nhiên Âu Dương Thần đã là đạt được truyền thừa cuối cùng, thế là liền từ Dược Vương trong không gian đi ra. Chỉ thấy hết mạng lóc lên, Âu Dương Thần thân ảnh xuất hiện tại động doi bên trong, vẫn như cũ là khối đá lớn kia sở tại địa phương, chỉ bất quá bây giờ cái kia phong ấn chi địa thiên địa linh khí đã cơ hồ không có.

Một phần là bị Âu Dương Thần cầm lấy đi đột phá dùng xong, còn lại thì là bị Dược Vương Đình toàn bộ hấp thu đến Dược Vương trong không gian, lấy duy trì trong không gian vận chuyển. Cứ việc cái này phong ấn chi địa đã không có bất kỳ giá trị gì, nhưng là lần thứ nhất nhìn thấy loại địa phương này, Âu Dương Thần vẫn là tràn ngập lòng hiếu kỳ, thế là hần trực tiếp nhảy đi xuống.

Đi vào, Âu Dương Thần liền phát hiện tại đây tuy nhiên không lớn, nhưng là tràn ngập phong cách cổ xưa khí tức, có một loại viễn cổ hàm ý ở bên trong. Phảng phất là từ viễn cổ bảo lưu lại tới Tiểu Không Gian. Chỉ có điều bởi vì thiên địa linh khí toàn bộ biến mất, dẫn đến hiện tại nơi này có điểm rách nát. Rất dùng nhiều thảo đều khô héo.

Cái này khiến Âu Dương Thần hô to đáng tiếc, nhưng là tại Âu Dương Thần không ngừng tìm kiếm phía dưới, thế mà lúc phát hiện một cái trứng. Chỉ gặp cái này trứng chính thể hiện ra màu sắc rực rỡ, không lớn, đại khái cũng là so người trưởng thành hai cái quyền đầu còn muốn lớn hơn một chút. Cần thận nghe tựa hồ còn mang theo mùi thơm ngát, Âu Dương Thần không tự giác thấy nhiều biết rộng mấy lần.

Đang lúc Âu Dương Thần cầm trong tay nghiên cứu thời điểm, ngoài ý muốn sự tình phát sinh, nguyên lai là Âu Dương Thần chân khí trong cơ thể đang không ngừng chảy đến cái này màu sắc rực rỡ trứng bên trong. Tựa như là rút máu một dạng, càng về sau Âu Dương Thần cảm thấy mình sắp hư thoát, chân khí trong cơ thể cơ bản không có, toàn bộ đều bị cái này mai màu sắc rực rỡ trứng hấp thu.

Cho đến lúc này, màu sắc rực rỡ trứng mới đình chỉ đối với Âu Dương Thần tước đoạt. Đúng, cũng là tước đoạt. Chỉ ít Âu Dương Thần là cho rằng như vậy. Nhưng là màu sắc rực rỡ trứng cũng phát sinh biến hóa, chỉ nghe thấy tách tách tách tiếng vang, tại Âu Dương Thần kinh ngạc trong ánh mắt, cái này mai màu sắc rực rỡ trứng cứ như vậy vỡ ra.

Sau đó từ bên trong leo ra một cái thịt thịt đồ vật, tiếp theo chỉ thấy nó Tap Tap Tap mấy lần liền đem màu sắc rực rỡ Vô trứng ăn vào trong bụng. Sau đó toàn bộ liền bắt đầu phát sinh biến hóa.

Chỉ một hồi thời gian, liền có phi thường lớn cái biến. Xuất hiện ở trong mắt Âu Dương Thần là một cái lông xù tuyết trắng không biết tên sinh vật Ấu Tử. Toàn thân lông tóc phi thường mềm mại, tản mát ra thuần trắng quang trạch.

Vừa lúc Âu Dương Thần một tay nắm có thể hoàn toàn nâng tiểu Ấu Tử, chỉ thấy nó giờ phút này co quắp tại Âu Dương Thần lòng bàn tay. Một đôi thật to ánh mắt như đá quý màu đen sáng ngời, lúc này đang ngẩng đầu nhìn Âu Dương Thần, tràn ngập linh tính. Sáng ngời ánh mắt nháy mắt nháy mắt nhìn xem Âu Dương Thần, phi thường có tính người, càng là làm người thương yêu thích.

Nhìn thấy nó đáng yêu như thế bộ dáng, Âu Dương Thần không tự giác lộ ra nụ cười. Dùng cái tay còn lại tới đùa nó. Có lẽ là nhìn thấy cái thứ nhất sinh vật cũng là Âu Dương Thần, giờ phút này đối mặt Âu Dương Thần trên cột, con thú nhỏ trắng như tuyết cũng không có không kiên nhẫn, dù sao là một bộ cũng hưởng thụ bộ dáng.

Đang lúc Âu Dương Thần chơi hưng khởi thời điểm, con thú nhỏ trắng như tuyết bất thành linh lấy như thiểm điện tốc độ cắn một cái tại Âu Dương Thần trên ngón tay, tốc độ kia liền ngay cả Âu Dương Thần cũng không có kịp phản ứng. Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem ngón tay bị cắn phá, máu tươi chảy đến Tiểu Thú trong miệng.

Đúng lúc này, sự tình kỳ dị phát sinh, con thú nhỏ trắng như tuyết cái trán bất thành linh hiện ra một cái đặc thù ấn ký, phảng phất là Cổ Đại Thần Thoại Trung Thiên Không Phách Chủ Côn Bằng, lại hoặc là Tầu Thú Chi Vương Kỳ lân. Tóm lại tản mát ra thần bí khí tức cường đại.

Chỉ gặp này ấn ký bắn ra một đạo hồng quang, trên không trung vung vẩy ra một cái không biết tên thần kỳ phù hào, ngay sau đó cái kia đạo hồng quang một chia làm hai, chia rơi vào Âu Dương Thần cùng con thú nhỏ trắng như tuyết trên thân.

Sau đó Âu Dương Thần cũng cảm giác chính mình giống như cùng con thú nhỏ trắng như tuyết có liên hệ nào đó, mà con thú nhỏ trắng như tuyết đối với Âu Dương Thần cũng càng ý lại thân cận. Giống như là thật sự đem hân xem như thân nhân mình.

"Đã ngươi cùng ta có thân mật như vậy liên hệ, vậy ngươi về sau liền theo ta có được hay không, nếu là ngươi đồng ý lời nói liền nháy mắt mấy cái?" Âu Dương Thần đã là thích con thú nhỏ này, quyết định đưa nó mang theo trên người, nhìn thấy Tiểu Thú thật chớp mắt, Âu Dương Thần không tự kìm hãm được cười ra tiếng, nói tiếp đi: "Đã ngươi đồng ý đi theo ta, vậy ta vì ngươi lấy cái tên thế nào? Nhìn ngươi như thế khiết bạch vô hạ, nếu không tự Tiểu Bạch đi, có được hay không?"

"Lắm bầm "

Nhìn thấy Tiểu Thú kêu một tiếng sau đó lại lắc đầu, một bộ rất không hài lòng bộ dáng, Âu Dương Thần không khỏi vì nó có như thế linh tính điểm khen. Sau đó nhớ tới một cái bộ phim Lý mỗ một nhân vật, thế là còn nói: "Nếu không gọi Đại Bạch thế nào?"

"Lắm bầm "

Con thú nhỏ trắng như tuyết ngoẹo đầu làm trăm tư hình, tròn mắt liên tục chuyển động, cuối cùng vẫn là gật gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Vô sĩ bác sĩ

Tất nhiên con thú nhỏ trắng như tuyết đồng ý, Âu Dương Thần liền đem nó mang đi ra ngoài.

Động doi bên ngoài, vẫn như cũ là khí trời sáng sủa, ánh nắng tươi sáng. Bởi vì thành công đột phá, giờ phút này Âu Dương Thần tâm tình cũng là vô cùng tốt. Con thú nhỏ trắng như tuyết cũng chính là Đại Bạch hiện tại ghé vào Âu Dương Thần trên bờ vai, từ xa nhìn lại phảng phất tựa như là một cái hõn cầu.

Bởi vì muốn tại Dược Vương trong không gian hoàn thành đột phá, thế là Âu Dương Thần đưa điện thoại di động đặt ở Vô Cực Giới bên trong, hiện tại lấy ra vừa nhìn có thật nhiều cái điện thoại chưa nhận. Diệp Mộ Linh, Lư Phong, thậm chí còn có Lâm Nhã, cũng không biết là chuyện gì tình. Sau cùng nhìn thấy Hứa Trúc điện thoại, Âu Dương Thần có chút nghi hoặc, vừa nhìn là hôm qua đánh tới. Với lại đánh còn không chỉ một cái.

"Chẳng lẽ là có cái gì chuyện quan trọng?" Âu Dương Thần nghĩ thầm. Dù sao theo đạo lý tới nói Hứa Trúc hẳn là không có lý do gọi điện thoại cho hắn à. Thế là Âu Dương Thần lập tức gọi lại, điện thoại kết nối, chỉ nghe thấy Hứa Trúc tiếng khóc âm: "Riu rít, Thần ca, ngươi có thể hay không mau cứu Hạo Ca..."

Dạng này nghe xong, Âu Dương Thần tranh thủ thời gian hỏi nàng phát sinh cái gì, đồng thời cả người hướng trở về. Thẳng đến nghe xong Hứa Trúc khóc lóc kể lể, Âu Dương Thần lúc này mới rõ cuộc minh bạch cụ thể chuyện phát sinh. Nguyên lai tại Âu Dương Thần vào động đột phá trong ba ngày này, đầu tiên là Quân Hạo mẫu thân bởi vì tại trên trần bán cơm chiến thời điểm, bị mấy cái tiểu côn đồ muốn thu phí bảo vệ.

Nhưng là Quân Hạo mẫu thân ngày đó thật sự là không có kiếm đến tiền, cho nên liền không có cấp bọn họ. Với lại mấy cái kia hồ đồ gặp nàng một cái Nông Thôn Phụ Nữ dễ khi dễ, liền ngôn ngữ nhục mạ, còn động thủ động cước, cầm Quân Hạo mẫu thân đã thương không nói, sau cùng thậm chí đem Sạp hàng đều cho nện. Tất cả mọi thứ rơi lá tả trên đất.

Cứ như vậy một lần, nếu là bình thường lời nói, có lẽ Quân Hạo mẫu thân cũng liền nhìn một chút quên, dù sao Nông thôn Phụ Nữ lại không có hậu trường, đâu không lại những tên côn đồ các kìa. Nhưng là vừa lúc trước mấy ngày Quân Hạo trở về, Quân Hạo ở đâu là cái gì tốt khinh người, vừa nhìn thấy mẫu thân hân thụ thương bộ dáng, biết chuyện đã xảy ra hân lập tức ngồi không yên. Cái này không tại hôm qua trực tiếp liền tìm tới mấy cái kia tiểu côn đồ.

Nhưng là thật đáng tiếc là, Quân Hạo cũng không có tu luyện, với lại bọn họ lại nhiều người, cho nên kết quả cuối cùng cũng là Quân Hạo bị bọn họ đánh một trận, càng nghiêm trọng hơn là đùi phải bị đánh gãy. Cho nên lúc này mới dẫn đến Hứa Trúc khóc khóc lóc lóc gọi điện thoại tới tìm tìm Âu Dương Thần trợ giúp, dù sao hiện tại có thể trợ giúp Quân Hạo cũng chỉ có Âu Dương Thần.

"Các người hiện tại ở đâu bên trong? Ta lập tức tới." Biết sự tình tình huống về sau, Âu Dương Thần đầu tiên là an ủi một chút Hứa Trúc, đang hỏi rõ ràng hiện tại Quân Hạo bọn họ vị trí về sau lập tức chạy tới.

Quân Hạo trị liệu địa phương tại trong huyện thành vị trí bệnh viện huyện.

Một giờ sau, Âu Dương Thần từ một chiếc taxi trên xe đi xuống, sau đó vội vàng hướng về bệnh viện lầu ba phòng bệnh chạy tới. Thế nhưng là khi hân vừa mới đi qua một cái văn phòng thời điểm. Lại nghe thấy bên trong truyền đến Hứa Trúc tiếng cầu khẩn: "Tăng bác sĩ, người trước hết vì là Hạo Ca làm giải phẫu đi, hân chân đều đoạn, cái này cũng không thể chậm trễ a! Tiền sự tình ta sẽ nghĩ biện pháp. Khẳng định sẽ giao."

"Bệnh viện chúng ta có quy định không có giao tiền trước đó là không thể làm giải phẫu, nếu như ta giúp các người làm giải phẫu, ta là muốn chịu đến xử phạt, lại nói tất nhiên không có tiền còn làm cái gì thủ thuật, tới cái gì bệnh viện a! Dù sao cũng chỉ là đoạn một cái chân, không có gì lớn không." Âu Dương Thần xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thấy một người mặc áo khoác trắng, trong tay cầm ống nghe bệnh trung niên nam tử không để ý Hứa Trúc đau khổ cầu khẩn vô tình cự tuyệt nói.

Nghe được bác sĩ kia như thế vũ nhục lời nói, Hứa Trúc biến sắc, trong nháy mắt trắng bệch, hiển nhiên là tức giận chết, liền muốn phản bác. Nhưng là cuối cùng vẫn cắn chặt bờ môi của mình nhìn xuống không có phát tác. Ngược lại là thở dài một hơi, nỗ lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, sau đó tiếp tục khẩn cầu: "Tăng bác sĩ, người liền phá lệ một lần đi, ta nhất định sẽ mau sớm tìm tới tiền tới..."

Mà lúc này cái kia tăng thể diện trung niên nam tử trầm tư một hồi, ánh mắt lại là có ở đây không vào đề đánh giá Hứa Trúc, cứ việc hiện tại Hứa Trúc không có tan trang, nhưng là loại kia thiên nhiên mỹ lệ, cùng trong lúc giờ tay nhấc chân loại kia ưu nhã khí thế cũng không phải cái này trong huyện thành nhỏ người có thể so sánh với. Hướng chỉ bác sĩ này nguyên bản liền trường không ra thế nào, trong nhà còn có cái Thiếu Phụ

Hiện tại bất thành linh nhìn thấy Hứa Trúc xinh đẹp như vậy, hơn nữa còn là muốn cầu cạnh hân, thế là liền lên ý đồ xấu: "Cái này trước tiên làm giải phẫu cũng không phải không thể, liền xem như tiền thuốc men ta cũng có thể giúp các người phó, nhưng là ta cũng không thể vô duyên vô cớ bỏ ra nhiều như vậy, luôn luôn điểm hồi báo." Lúc nói chuyện này ánh mắt mị mị ngược lại là thấy Hứa Trúc toàn thân không được tự nhiên.

Nhưng là bị buộc bắt đắc dĩ, Hứa Trúc vẫn là dò hỏi: "Muốn cái gì hồi báo?"

Chỉ gặp này tăng thể diện bác sĩ giờ lên ba ngón tay, miệng đầy cười thâm nói: "Cái này sao, chỉ cần người theo giúp ta ba ngày, ta liền giúp bạn trai người làm giải phẫu thể nào?"

"Không có khả năng! Cái này tuyệt đối không có khả năng!" Nghe được trung niên nam tử điều kiện lại là cái này, Hứa Trúc khí toàn thân phát run, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

"Không đồng ý? Vậy người liền trông mắt nhìn xem bạn trai người gãy chân đi! Về sau trở thành một cái Người tàn tật, ta nhìn người làm sao cùng hân dẫn dờ" nghe được Hứa Trúc nói không đồng ý, cái kia Tăng bác sĩ trong nháy mắt thay đổi khuôn mặt, ngữ khí lạnh lùng nói ra. Bất quá khi hân nhìn thấy Hứa Trúc trên mặt gầy dựa về do dự thời điểm, hân lại dùng rất là thanh âm ôn hòa nói: "Nếu người cũng không có tổn thất cái gì, không phải liền là ba ngày thời gian nha, với lại chỉ cần đáp ứng, ta hiện tại liền có thể lập tức chuẩn bị giúp hân làm giải phẫu. Phải biết việc này cũng không thể kéo a!"

Nhìn thấy cái này cái gì Tăng bác sĩ thế mà vô sỉ như vậy, Âu Dương Thần nhất thời liền muốn có một loại đánh người xúc động, nhưng đúng lúc này, luôn luôn dựa dựa Hứa Trúc phảng phất là dưới một loại nào đó quyết tâm, chỉ gặp nàng chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt đã là lệ rơi đầy mặt. Ngữ khí nhẹ giọng nhưng lại kiên định nói: "Ta đáp ứng người, chỉ có điều người không thể để cho hân biết, với lại người lập tức muốn giúp hân làm giải phẫu."

Nghe xong Hứa Trúc đáp ứng, cái kia Tăng bác sĩ vội vàng liền tục nói xong, lập tức liền vì hân mổ, vừa nghĩ tới lập tức liền có thể lấy có được cái này xinh đẹp mỹ nữ, Tăng Quốc tâm lý quả thực là muốn để nở hoa. Trên mặt chất đầy nụ cười. Sau đó lại nghĩ tới trong nhà cái kia Thiếu Phụ về nhà ngoại đi. Lập tức liền nói với Hứa Trúc trong nhà mình địa chỉ còn gọi nàng tới nay liền đến trong nhà hân đi.

Hứa Trúc hai mắt vô thần ứng một tiếng, cả người lộ ra không có linh hồn. Chỉ là nàng suy nghĩ nhưng là trở lại lúc trước lần thứ nhất cùng Quân Hạo gặp mặt thời điểm, đó là một cái Vũ Thiên, nàng không có mang dù, cơ khổ một người đi tại trên đường cái, nàng không biết đi bao lâu, cũng không biết đi tới chỗ nào. Nhưng là bất thành linh một cây dù ngăn tại đỉnh đầu nàng, nghe nàng nói không có nhà về sau, hân liền mang nàng quay về nhà mình, để cho nàng đi tắm rửa, còn giúp nàng mua quần áo mới, đôi nàng phi thường tốt.

Chương 54: Chữa cho tốt Quân Hạo

Cũng là lần kia quen biết, sau đó Hứa Trúc luôn luôn hầu ở Quân Hạo bên người, bọn họ trở thành tình lữ. Nhưng là về sau tại lần kia trên yến hội, nàng bị Hắc ca xem ra, kém chút chịu nhục. Quân Hạo sau khi biết không nói hai lời một người liền đi đã thương hắc lão đại. Cái này khiến nàng rất là cảm động, nhưng là Quân Hạo tiền đồ hủy hết, còn gặp phải hắc lão đại truy sát, không thể không mang theo nàng về tới đây.

Lần này Quân Hạo bị đánh thương tổn, nàng thật sự là không có lý do gì cũng không đành lòng trở mắt nhìn xem Quân Hạo cứ như vậy tàn phế. Hứa Trúc biết Quân Hạo có rất rộng lớn khát vọng, nếu như Quân Hạo tàn phế khẳng định như vậy lại nhận đã kích rất lớn, có lẽ liền sẽ không gượng dậy nổi, cho nên cho dù là hi sinh chính mình, Hứa Trúc cũng phải để cho Quân Hạo khôi phục tới.

Mà ở ngoài cửa Âu Dương Thần, giờ phút này cũng phi thường rung động, Hứa Trúc nếu như không phải thích Quân Hạo thích đến cực hạn, thích đến thực chất bên trong, đó là tuyệt đối không có khả năng làm ra lớn như thế hi sinh.

Âu Dương Thần cũng may mắn chính mình hảo huynh đệ Quân Hạo có thể tìm được tốt như vậy bạn gái, nhưng cùng lúc cũng cũng khâm phục Hứa Trúc có thể vì là Quân Hạo làm đến trình độ như vậy. Đáng hận hơn chính là cái này Tăng bác sĩ. Hắn sở tác sở vi làm cho Âu Dương Thần cảm thấy buồn nôn, thế là Âu Dương Thần trực tiếp một chân đá vào trên cửa.

"Loảng xoảng "

Môn liền bị Âu Dương Thần cho đá văng. Trong lúc nhất thời Tăng Quế cùng Hứa Trúc cũng là giật mình, chỉ có điều làm Tăng Quế nhìn thấy chỉ là một thiếu niên thời điểm, nhất thời Tăng Quế giận không kiềm được. Phải biết hắn Tăng Quế dù sao cũng là cái y sĩ trưởng, tại bệnh viện này bên trong địa phương cũng là không thấp, bình thường người nào nhìn thấy hắn không phải tôn kính tiếng là Tăng bác sĩ, làm sao dám tới đập bọn họ.

Nhưng là hôm nay hắn cái này y sĩ trưởng môn thế mà bị một thiếu niên cho đập, cái này nếu là truyền đi, hắn Tăng Quế khuôn mặt có thể hướng về cái nào thả a! Thế là Tăng Quế tại ngăn ngòi kinh hãi về sau lập tức quát lớn: "Người là ai, dám đập chúng ta, ăn gan hùm mật gấu."

Cũng không để ý gì tới sẽ Tăng Quế gào thét, Âu Dương Thần trực tiếp hướng đi Hứa Trúc: "Về sau không cần làm ngu như vậy sự tình, Quân Hạo là huynh đệ của ta, ta sẽ giúp hắn lấy lại công đạo!"

Nghe xong lời này, Hứa Trúc liền biết Âu Dương Thần là biết chuyện đã xảy ra, nhất thời tâm lý sợ hãi vô cùng: "Người đừng nói cho Hạo Ca, hắn biết sẽ không vui "

Âu Dương Thần thờ dài gật gật đầu.

Nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà không có phản ứng chính mình, ngược lại là cùng Hứa Trúc nói chuyện với nhau, Tăng Quế liền biết Âu Dương Thần cùng Hứa Trúc là người quen, nếu là người quen lời nói vậy liền dễ làm, Tăng Quế nghĩ thầm.

Người nghèo bằng hữu không phải là người nghèo nha, nếu là có loại kia có tiền bằng hữu, vừa mới làm sao có khả năng sẽ đáp ứng loại kia điều kiện. Nghĩ như vậy, Tăng Quế tâm lý liền có. Thế là hắn vênh vang đắc ý nhìn xem Âu Dương Thần: "Tiểu tử, đã người cùng nàng là người quen, như vậy hắn phải biết bạn trai nàng chân gãy đi, hiện tại chỉ có ta có thể cứu nàng bạn trai, với lại nàng đã vừa mới là đáp ứng ta. Cho nên người có bao xa cút bao xa, đã hỏng chúng ta cũng liền không cho người bồi!"

Nói xong còn một bộ đại khí bộ dáng, phảng phất không cần Âu Dương Thần bồi môn kia là lớn cỡ nào ban thưởng là!

Nghe nói như thế, Âu Dương Thần cứ vui vẻ, trên đời này a còn cũng là không thiếu loại này tự cho là đúng người!

"Người có phải hay không ngốc?" Âu Dương Thần lấy một bộ nhìn thẳng ngốc bộ dáng nhìn xem Tăng Quế.

Tăng Quế nhất thời còn không có kịp phản ứng: "Cái gì?"

"Ta nói người là không phải ngốc! Đần độn! Tự cho là đúng! Nghe hiểu?" Lần này Âu Dương Thần dùng rất lớn tiếng với lại vừa nói một tiếng liền hướng phía Tăng Quế phương hướng bước một bước, tiếng bước chân phảng phất bước vào Tăng Quế nơi trái tim trung tâm.

Từng bước một dọa đến Tăng Quế không tự giác liền hướng lui lại, sau cùng lui không thể lui trực tiếp tựa ở trên tường! Dọa đến đầu đầy mồ hôi!

Nhìn thấy hắn bộ này sợ dạng, Âu Dương Thần khinh thường cười một chút, sau đó lấy ra điện thoại di động của mình, thả ra vừa mới ghi âm, chính là Tăng Quế uy hiếp Hứa Trúc muốn nàng tiếp âm thanh.

Giờ khắc này Tăng Quế càng là dọa đến tràn đầy hoảng sợ, cái này nếu là truyền đi, vậy hắn coi như xong, hắn bác sĩ này liền thân bại danh liệt, với lại trong nhà cái kia Thiếu Phụ cũng sẽ không buông tha hắn. Hiện tại Tăng Quế là thật sợ.

Chỉ gặp hán đưa tay muốn đi đoạt Âu Dương Thần trong tay điện thoại di động, không có cướp được thế mà trực tiếp quỳ rạp xuống đất, hai tay nắm kéo Âu Dương Thần cái quần, sau đó cầu khẩn muốn Âu Dương Thần xóa bỏ đoạn này ghi âm.

Nhìn thấy Tăng Quế như thế không chịu nổi, Âu Dương Thần nhất thời không có trên cột tâm hán nghĩ, thế là không hứng lắm nói: "Về sau không cần để cho ta nhìn thấy người khó xử người tốt, thấy chết không cứu. Bằng không hậu quả người hiểu được!"

Nói xong không để ý Tăng Quế cầu khẩn, Âu Dương Thần liền mang theo Hứa Trúc rời đi, đi Quân Hạo chỗ phòng bệnh.

Đi vào, liền thấy Quân Hạo đang nằm trên giường, trong tay cầm một quyển sách ở. Nhìn thấy Âu Dương Thần đến, Quân Hạo giẫy dụa lấy muốn ngồi xuống, Âu Dương Thần vội vàng chạy tới, nói với hán: "Chuột, người liền nằm đi."

"Ai, ta ta cảm giác cũng là một phế nhân..." Quân Hạo văng đầu ủ rũ nói ra, ngữ khí tràn ngập tự trách cùng bi thương.

Nhìn thấy hảo huynh đệ cái dạng này, Âu Dương Thần đau lòng vô cùng. May mắn là trước đó đạt được Vô Cực Huyền Thể quyết toàn bộ truyền thừa, nguyên lai sau cùng truyền thừa cũng là liên quan tới Đan Đạo phương diện. Bên trong bao quát như thế nào lợi dụng Được Vương Đình tu luyện, còn có luyện đan, được tài các loại các loại tri thức.

Không chỉ có như thế, Âu Dương Thần cũng phát hiện đi qua đạo kim quang kia cải tạo, chính mình Đan Điền Không Gian bên trong này vốn chỉ là chân khí màu vàng óng, bây giờ thế mà mang theo thanh sắc. Đến mức hiện tại hán chân khí màu sắc cũng là kim sắc bên trong mang theo điểm thanh sắc.

Mà tại cùng Được Vương thảo luận thí nghiệm về sau, đại khái có thể xác định hiện tại Âu Dương Thần chân khí trong cơ thể không chỉ có uy lực mạnh mẽ, hơn nữa còn có cực mạnh khôi phục năng lực. Nói cách khác sinh cơ cùng hủy diệt cùng tồn tại. Cái này để cho Âu Dương Thần chân khí có thể giúp Quân Hạo cảm gãy chân khôi phục lại.

Nhưng là người bệnh viện người tới hướng về, thật sự là không tiện. Thế là Âu Dương Thần đầu tiên là cảm Quân Hạo mang ra bệnh viện, ở bên ngoài tìm tân khách, mở gian phòng. Đóng cửa phòng, cảm Quân Hạo đặt lên giường về sau, Âu Dương Thần vận chuyển lên Vô Cực Huyền Thể quyết, chân khí trong cơ thể hội tụ tại Quân Hạo cái kia gãy chân bên trên, tận lực bồi tiếp chứng kiến kỳ tích thời khắc.

Chỉ gặp nguyên bản vẫn là bất lực chân tại Âu Dương Thần liên tục chân khí vận công phía dưới, Quân Hạo cũng cảm giác ma ma ngứa. Phảng phất là xương cốt lại lần nữa dán lại cùng một chỗ, thậm chí là so trước kia càng kiên cố hơn. Âu Dương Thần còn không có đình chỉ, ngược lại là càng thêm tăng lớn chân khí vận chuyển lượng. Bởi vì vừa mới chỉ là sơ bộ nối liền, còn không có hoàn toàn khép lại, ngay tại loại này liên tục không ngừng chân khí sinh cơ khôi phục phía dưới. Mười mấy phút về sau, Quân Hạo chân đã là hoàn toàn tốt, có thể xuống đất đi đường.

Trước đó Âu Dương Thần nói có thể giúp Quân Hạo khôi phục gãy chân, Hứa Trúc bọn họ còn không dám tin tưởng, nhưng là hiện tại nhìn thấy một màn này, nội tâm đối với Âu Dương Thần không chỉ có cảm kích còn có bội phục. Đây quả thực là thần tiên thủ đoạn, mười mấy phút liền nối liền Quân Hạo gãy chân. Với lại khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí càng tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Truyền thụ công pháp

Đối với Quân Hạo cùng Hứa Trúc chấn kinh, đây cũng là tại Âu Dương Thần trong dự liệu, nhưng là lần này trừ chữa cho tốt Quân Hạo chân bên ngoài, Âu Dương Thần còn có hán dự định.

Tại trải qua cẩn thận suy nghĩ về sau, Âu Dương Thần muốn để cho Quân Hạo cũng bắt đầu tu luyện, đi đến tu luyện chi lộ. Muốn làm liền làm, thế là Âu Dương Thần đối vẫn còn ở cao hứng bùng bùng hoạt động đi đứng Quân Hạo nói: "Chuột, người cảm thấy ta võ lực thế nào? Cường đại hay không?"

Quân Hạo không cần suy nghĩ trả lời: "Vây khẳng định cường đại a! Liền ngay cả mặt sẹo lợi hại như vậy nhân vật đều bị người đánh bại "

"Vây nếu như ta có biện pháp để người cũng có thể thay đổi giống như ta đâu?" Âu Dương Thần hỏi tiếp.

"Thay đổi giống như người lợi hại như vậy? Thật giả?" Quân Hạo nhìn xem Âu Dương Thần, có chút hoài nghi nói ra. "Nghe nói mặt sẹo là luyện qua, chẳng lẽ người cũng luyện qua võ công bí tịch gì? Có phải là thật hay không có thể bay mái hiên nhà đi vách tường a?"

Âu Dương Thần nhẹ nhàng cười một tiếng, chỉ chỉ Quân Hạo chân, sau đó nói: "Đây là một loại võ đạo, nếu người tu luyện ta cho người bí tịch, đánh bại mặt sẹo nhất định không nên quá thoải mái. Đồng thời chờ người đăng cấp võ giả tăng lên về sau, còn có thể kéo dài thọ mệnh."

Quân Hạo nghe xong năng lượng trở nên rất cường đại, rất là hưng phấn, thế là vội vàng nói: "Vị người tranh thủ thời gian truyền cho ta đi! Ta phải thật tốt giáo huấn một chút những cái kia đã thương ta người "

"Nhìn người gấp, ta lập tức liền lấy cho người" Âu Dương Thần cũng không có để cho Quân Hạo chờ lâu, cầm chuẩn bị kỹ càng Thánh Cấp Công Pháp < Thiên Kỳ Phách Điện > đưa cho Quân Hạo. Âu Dương Thần tại cùng Dược Vương nói về sau, Dược Vương liền lấy ra quyển công pháp này, nghe nói là năm đó Vô Cực đại đế chinh phạt địch lúc đoạt lại công pháp. Làm một đời đại đế, Vô Cực đại đế lưu lại loại công pháp này còn có rất nhiều, đều đặt ở Dược Vương Đình bên trong.

Chưa từng có tiếp xúc qua cái này bên trong Tu Luyện Bí tịch Quân Hạo, bất thành linh nhìn thấy loại này nghe nói tu luyện thành công về sau liền có thể bỏ kim toái thạch, kéo dài thọ mệnh, nhất định liền giống như Lục Địa Thần Tiên đồ vật về sau, trở nên hưng phấn dị thường. Nhưng là đang khiếp sợ sau khi, nhớ tới bạn gái mình Hứa Trúc, Quân Hạo liền có chút không hứng lắm.

Nhìn ra Quân Hạo không phải hưng phấn như vậy, Âu Dương Thần cười cười, cũng vui mừng. Quả nhiên vẫn là không có nhìn lầm huynh đệ mình, ở loại tình huống này Hạ Đồ sẽ không quên bạn gái. Thế là Âu Dương Thần lại lấy ra một bản bí tịch, đây là hắn chuyên môn giúp Hứa Trúc chuẩn bị.

Nhìn thấy loại tình huống này, Quân Hạo trong nháy mắt liền bỏ nhào vào Âu Dương Thần trên thân, hô lớn: "Âu Dương, quả nhiên là hảo huynh đệ, về sau anh em ta liền theo người lẫn lộn, người để cho ta hướng về đông, ta tuyệt không hướng tây. Người để cho ta giết gà, ta tuyệt không giết vịt." Biểu tình kia, động tác kia, còn kém không có khóc.

Mà Âu Dương Thần thì là một chân cầm Quân Hạo đập ra ngoài, "Ta cũng không tốt chiếc kia!" Đồng thời còn vội vàng chạy đến Hứa Trúc trước mặt, giả bộ như rất là thụ thương bộ dáng nói: " người cũng mặc kệ quản chuốt, cái này người nào nhận được a!" Nói xong còn cố ý khinh bỉ liếc một chút Quân Hạo.

Hứa Trúc nơi nào thấy qua Âu Dương Thần cùng Quân Hạo bộ dạng này đùa giỡn trăng diện, đều biết bọn họ là nói đùa. Thế là hai tay một nắm, điềm tĩnh cười một tiếng. Hiên nhiên là không muốn quản chuyện này.

Nhưng là lúc này Quân Hạo nội tâm nhưng là cũng không bình tĩnh, đối với Âu Dương Thần phi thường cảm kích. Chỉ có Hoạn Nạn mới có thể gặp chân tình, là Âu Dương Thần tại Quân Hạo khó khăn thời điểm trợ giúp hắn, cũng là Âu Dương Thần cho Quân Hạo tái sinh. Giờ khắc này ở Quân Hạo tâm lý, vừa rồi này lời nói, mặc dù là lấy nói đùa ngữ khí nói ra, nhưng là những lời kia nhưng là Quân Hạo lời trong lòng, thật sâu khắc ở Quân Hạo tâm lý.

Tại Âu Dương Thần yêu cầu dưới, Quân Hạo tốn một chút thời gian cầm công pháp phía trước cho ghi ở trong lòng. Âu Dương Thần vì là Quân Hạo giảng giải trong tu luyện cần thiết phải chú ý sự tình cùng tu luyện như thế nào về sau, lại đem một khóa đan dược giao cho Quân Hạo.

Đây là một cái Thối Thể Đan, chủ yếu tác dụng cũng là Tẩy Căn Phạt Tủy, khử trừ trong cơ thể tạp chất. Quan trọng hơn là Thối Thể Đan hiệu quả tại lần thứ nhất quá trình tu luyện bên trong là tốt nhất. Với lại có thể giúp võ giả tại lần thứ nhất lúc tu luyện năng lượng có càng lớn đột phá.

Đây cũng là Âu Dương Thần tại Dược Vương nơi đó lấy tới, là ba vạn năm trước lưu giữ lại. Tuy nhiên tại ba vạn năm trước, loại đan dược này rất nhiều, cũng không đáng tiền, nhưng là đi qua Thiên Địa Đại Biến về sau, hiện tại đan dược đã thay đổi cũng khan hiếm.

Đầu tiên là có thể luyện chế đan dược dược tài thay đổi rất ít, lại có cũng là có thể luyện chế đan dược Luyện Đan Sư cũng rất ít. Hiện tại đoán chừng cũng chính là Dược Tông còn có được có thể luyện chế đan dược Luyện Đan Sư, hắn võ đạo thế gia Luyện Đan Sư chỉ sợ là còn thừa không có mấy. Bởi vậy liền có thể nhìn ra Âu Dương Thần xuất ra cái này mai Thối Thể Đan giá trị.

Nhưng là những này Quân Hạo cũng là không biết, giờ phút này Quân Hạo đã là xếp bằng ở tân khách trên giường, cầm Thối Thể Đan ăn vào về sau liền bắt đầu vận chuyển lên Thiên Kỳ Phách Điện.

Tại đan dược thôi thúc phía dưới, Quân Hạo trong cơ thể tạp chất liên tục bị bài xuất bên ngoài cơ thể. Chỉ chốc lát sau, Quân Hạo mặt ngoài thân thể liền hiện ra một tầng hắc sắc tạp chất. Với lại Quân Hạo khí thể đang không ngừng tăng cường, đất trời bốn phía linh khí tại Thiên Kỳ Phách Điện hấp dẫn phía dưới liên tục không ngừng tiến vào Quân Hạo trong cơ thể.

Nhìn xem Quân Hạo tu luyện đã đi đến quỹ đạo, Âu Dương Thần đổi đồng dạng chặt chẽ chú ý Hứa Trúc nói ra: "Người cũng đi tu luyện đi, ta cho các người hộ pháp." Đồng thời cầm một cái Thối Thể Đan giao cho nàng.

Tiếp nhận đan dược, Hứa Trúc có chút khản trương, nhưng là tại Âu Dương Thần cổ vũ phía dưới vẫn là tại giường một bên khác bắt đầu tu luyện.

Cứ như vậy, vô số thiên địa linh khí lại Hứa Trúc cùng Quân Hạo dẫn dắt phía dưới, liên tục hướng về trong nhà khách hội tụ. Hứa Trúc cùng Quân Hạo khí thể vẫn còn đang không ngừng tăng cường.

Bất thành linh Quân Hạo đột phá, Minh Kính sơ kỳ, tiếp theo là trung kỳ... Sau cùng ở trong tối sức lực trung kỳ dừng lại.

Mở mắt ra, Quân Hạo nắm chặt chính mình song quyền, cảm thụ được trong cơ thể mình bàng bạc lực lượng, kích động nhảy dựng lên.

"A!"

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần nhin không được cười. Nguyên lai là Quân Hạo vừa mới đột phá vô pháp tốt không chế lại trong cơ thể mình lực lượng, một cái dùng sức quá mạnh, đầu trực tiếp đụng phải trần nhà.

"Tốt, Âu Dương, người còn cười." Quân Hạo nói làm bộ liền muốn đánh Âu Dương Thần.

Âu Dương Thần tránh thoát về sau, chỉ chỉ một bên vẫn còn ở tu luyện Hứa Trúc, làm hư thanh động tác.

Bình thường tôi nói, võ giả tại tu luyện thời điểm là không thể bị quấy rầy, để tránh nhiễu loạn tâm thần, dẫn đến vận công bất ổn các loại vấn đề xuất hiện.

Lại một lát nữa, Hứa Trúc lần thứ nhất tu luyện cũng sắp kết thúc. Chỉ gặp nàng là trực tiếp đột phá đến Âm Kinh hậu kỳ. Đăng cấp võ giả vậy mà so Quân Hạo cao hơn một cái đoạn ngắn vị trí. Cái này khiến Âu Dương Thần kinh hãi không thôi, phải biết Quân Hạo có thể duy nhất một lần đột phá đến Âm Kinh trung kỳ, trừ Thối Thể Đan trợ giúp bên ngoài, Quân Hạo bản thân tư chất cũng là phi thường nghịch thiên.

Nhưng là không nghĩ tới Hứa Trúc tư chất vậy mà so Quân Hạo còn tốt hơn một điểm, cái này khiến Âu Dương Thần vì bọn họ cảm thấy cao hứng. Ngược lại là Quân Hạo bởi vì so Hứa Trúc kém một cái đoạn ngắn vị trí, có chút rầu rĩ không vui.

"Ta làm sao ta cảm giác hiện tại cần nhờ Tiểu Trúc bảo bọc à!"

Nghe được Quân Hạo nói lời này, Hứa Trúc cùng Âu Dương Thần đều cười.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Hoàng gia người tới

Mập dịch quảng trường, Âu Dương Thần thuê lại trong phòng.

"Âu Dương, vừa mới ở trong điện thoại, người nói có thể giúp ta giảm béo, có phải là thật hay không a?" Lúc này Lưu Phong chính đại miệng hơi thở, bởi vì mập mạp, tại cái này trời rất nóng mồ hôi đầm đìa.

Âu Dương Thần đang trợ giúp Hứa Trúc cùng Quân Hạo tu luyện xong về sau liền trở lại thành phố, mà Quân Hạo bọn họ thì là về nhà. Thậm chí Quân Hạo còn muốn đi giáo huấn một chút mấy cái kia đã thương hại tiểu côn đồ. Lấy Quân Hạo thực lực bây giờ, giáo huấn mấy cái tiểu côn đồ vẫn là dư xài, cho nên Âu Dương Thần liền không có đi lẫn vào.

Trở lại thành phố về sau, Âu Dương Thần nghĩ đến Lưu Phong, thế là gọi điện thoại đem hắn kêu đến.

Đối mặt Lưu Phong nghi vấn, cùng này chờ mong ánh mắt. Âu Dương Thần gật đầu, cười nhạt một tiếng.

"A!" Đạt được Âu Dương Thần khẳng định trả lời, Lưu Phong hưng phấn nhất định muốn nhảy dựng lên.

Không có trải qua loại kia mập mạp, thể nhân khinh bỉ, chế giễu nhân quang. Không cách nào lý giải đến loại tâm tình này.

Chờ đến Lưu Phong bình tĩnh trở lại về sau, Âu Dương Thần cảm trước đó chuẩn bị kỹ càng công pháp < Tự Bảo Tinh quyết > giao cho hắn, cùng nhau còn có Thối Thể Đan. Đồng dạng dựa theo trợ giúp Quân Hạo bọn họ như thế, trợ giúp Lưu Phong tiến hành lần thứ nhất tu luyện.

Bởi vì Lưu Phong bản thân liền là mập mạp, đến mức tạp chất ô uế đặc biệt nhiều, cho nên Thối Thể Đan hiệu quả phát huy rất tốt, chỉ gặp đại lượng vật chất màu đen từ Lưu Phong bên ngoài thân nổi lên. Mà Lưu Phong cả người thì lộ ra càng thêm tinh luyện.

Thời gian dần dần đi qua, Lưu Phong lần này thời gian sử dụng ở giữa so Quân Hạo muốn nhiều được nhiều, có thể là thể chất khác biệt nguyên nhân. Cuối cùng tại trời sắp hắc thời điểm, Lưu Phong mở hai mắt ra, mà lúc này chung quanh hắn đã là toàn bộ bị hắc sắc tạp chất nơi bao bọc.

"A! Vị gì, làm sao thúi như vậy! Âu Dương, có phải hay không là người đại tiện không có hướng bồn cầu a!" Vừa tỉnh dậy, đã nghe đến phi thường dày đặc mùi thối, Lưu Phong tranh thủ thời gian che cái mũi, sau đó hét lớn.

Nhìn thấy Lưu Phong thế mà còn như thế nói hắn, Âu Dương Thần lắc đầu, giả bộ như cũng ghét bỏ bộ dáng, chỉ chỉ Lưu Phong trên thân: "Người xem một chút chính người liền biết chuyện gì xảy ra!"

Lưu Phong cúi đầu vừa nhìn trên người mình tất cả đều là loại kia vật chất màu đen, với lại mùi thối cũng là từ trên người hắn phát ra, nhất thời kêu to: "A! Chuyện gì xảy ra a, Âu Dương, trên người của ta tại sao có thể có loại vật này, lúc nào chuẩn bị!" Sau đó tranh thủ thời gian chạy tới cọ rửa đi.

Âu Dương Thần giải thích cho hắn một chút nguyên nhân, Lưu Phong nhất thời không gọi. Chỉ có điều tại cọ rửa xong sau, nhìn thấy rõ ràng gây mấy chục cân chính mình. Lưu Phong cả người xông về Âu Dương Thần, ôm lấy hắn bắt đầu, kêu to nói: "Âu Dương, là thật, ta thể mà thật gây hạ xuống! Đây

quả thực là quá thần kỳ, cứ như vậy một chút thời gian."

Âu Dương Thần đá một cái bay ra ngoài Lư Phong, nhìn thấy hắn hiện tại là giống như Quân Hạo đột phá đến Âm Kinh trung kỳ cảnh giới. Tâm lý không khỏi trầm nghĩ, bên cạnh mình mấy cái này bằng hữu thật đúng là Luyện Võ Kỳ Tài a, từng cái cũng là lợi hại như vậy! Sau đó cười mắng: "Ta chẳng lẽ còn sẽ gạt ngươi sao, chỉ cần ngươi kiên trì tu luyện, không chỉ có là có thể giảm béo, hơn nữa còn năng lượng trở nên phi thường cường đại."

"Trở nên cường đại ngược lại là không quan trọng a, chủ yếu là có thể giảm béo, đây mới là trọng yếu nhất!" Lư Phong một mặt không quan tâm nói ra. Nhưng lại không biết hắn tu luyện Tụ Bảo Tinh quyết, là bao nhiêu vô giả tha thiết ước mơ nhưng là không thể được Thánh Cấp Công Pháp.

Nhìn thấy Lư Phong dạng này, Âu Dương Thần cũng không thèm để ý, dù sao chỉ cần Lư Phong chính mình vui vẻ là được, huynh đệ không phải liền là dạng này nha.

Lúc này bên ngoài trời đã là hoàn toàn tối xuống, chỉ có điều trên đường đủ mọi màu sắc Nghê Hồng Đăng vẫn còn ở liên tục lóe ra. Âu Dương Thần cùng Lư Phong chuẩn bị ra ngoài ăn cơm, giày vò lâu như vậy đã sớm đói, riêng là Lư Phong vừa mới đột phá, trong cơ thể năng lượng sớm đã tiêu hao sạch sẽ. Đang muốn ăn nhiều một trận đâu, còn nói muốn mời Âu Dương Thần ăn cơm, để bày tỏ bày ra lòng biết ơn.

Âu Dương Thần cùng Lư Phong theo ra ngoài đường đi tới, làm đi qua một cái hẻm nhỏ thời điểm, phía trước chỗ cua quẹo bỗng nhiên xuất hiện mấy người, dẫn đầu là một người trung niên nam tử, đại khái hơn bốn mươi tuổi đi, người không cao, cũng liền một mét bảy tả hữu, mặt chữ quốc, ánh mắt sắc bén, ăn mặc áo sơ mi trắng, hạ thân là một kiện hắc sắc Quần thể thao. Cả người không có tản mát ra bất luận cái gì khí thế. Nhưng nhìn đến hắn thật giống như có loại sợ hãi cảm giác.

Phía sau nam tử đi theo trung niên đại hán, dáng người khôi ngô, to bằng cánh tay lớn. Có thậm chí trên mặt còn có vết sẹo, vừa nhìn cũng không phải là cái gì tốt lắm cho người ta.

Nhìn thấy mấy người này, Âu Dương Thần tưởng rằng tìm người khác, cũng không muốn nhiều chuyện, thế là liền muốn mang theo Lư Phong đi vòng qua. Nhưng là không nghĩ tới đang muốn rời đi, lại nhìn thấy ba cái kia trung niên đại hán trực tiếp vây quanh.

"Ngươi chính là Âu Dương Thần?" Cầm đầu tên nam tử kia biểu lộ lạnh lùng, nhưng trong xương nhưng là phảng phất là có một loại cảm giác ưu việt giống như. Giống như cùng Âu Dương Thần nói câu nào cũng là đối với hắn bố thí.

Nhìn thấy người này thái độ như thế không hữu hảo, Âu Dương Thần cũng không phải cái gì lương thiện, dù sao là địch không phải bạn, tâm hắc nghĩ. Thế là Âu Dương Thần cố ý không có nhìn về phía tên nam tử kia, mà chột đem ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa một con chó trên thân, quát to một tiếng: "Đúng vậy a ta chính là Âu Dương Thần "

Cái này nhất đại gọi, tựa như là đem con chó kia bị dọa cho phát sợ, chỉ gặp con chó kia gâu gâu một tiếng vội vàng chạy đi.

Một bên Lư Phong không chế không nổi cười ha ha đứng lên. Mà tên kia trung niên nam tử sắc mặt trực tiếp cũng là trầm xuống, hắc phảng phất có thể a nhả ra Mặc Thủy tới.

"Dám nhục nhã đại thiếu gia, các ngươi đây là muốn chết" chỉ gặp ba cái kia đại hán bên trong trên mặt mang theo vết sẹo cái kia trực tiếp giơ tay lên liền muốn cho Âu Dương Thần một bạt tai. Còn bên cạnh hai cái trên mặt thì là lộ ra tàn nhẫn nụ cười, phảng phất là nhìn thấy Âu Dương Thần kết quả bị thảm một dạng.

"Ba!"

Sau đó liền thấy tên kia trên mặt mang theo vết sẹo trung niên đại hán trực tiếp bay rớt ra ngoài, trên mặt có hết sức rõ ràng đỏ bầm năm ngón tay ấn. Nguyên lai là ở cái này đại hán tay còn không có hoàn toàn vươn ra thời điểm, Âu Dương Thần trở tay một cái bàn tay liền lắc tại đại hán này trên mặt, phải biết lấy Âu Dương Thần hiện tại tốc độ quá nhanh, lực lượng to lớn, nếu không phải lo sự tình làm lớn chuyện, một tát này trực tiếp cũng là cảm đại hán kia đánh chết.

Nhìn thấy lại là chính mình đồng bạn ngã xuống, hai gã khác đại hán thì là khua tay quyền đầu xông lên, dạng như vậy thật giống như là muốn cùng Âu Dương Thần liều mạng một dạng. Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần thì là chơi tâm nổi lên, cũng là khua tay quyền đầu, hướng về bọn họ xông tới. Tiếp theo một quyền một cái trực tiếp đánh vào bọn họ ánh mắt nơi, thế là liền thấy hai người như là điều đứt dây một dạng bay ra ngoài. Ánh mắt sung giống như Đại Gấu Mèo giống như.

Không để ý này ba tên đại hán trên mặt đất tiếng kêu rên, Lư Phong cười ha ha, cười đặc biệt vui vẻ, đồng thời còn lớn hơn gọi Âu Dương Thần uy vũ, Âu Dương Thần lợi hại loại hình lời nói. Thẳng làm này ba tên đại hán xấu hổ vô cùng a!

Đồng thời Lư Phong trong lòng cũng âm thầm nghĩ đến có võ lực thật sự là thoải mái, đánh người tư thế đẹp trai như vậy, như vậy khốc. Âm thầm quyết định nhất định phải thật tốt tu luyện, tốt lắm đến cũng có thể một cái đánh mấy cái cấp độ. Nếu hắn không biết là mấy cái này đại hán tuy nhiên nhìn xem rất là khôi ngô, nhưng là lấy cái kia Âm Kinh trung kỳ thực lực đánh bại bọn họ vẫn là không có vấn đề.

Chương 57: Khổ rồi Hoàng Quỳnh Thiên

Đối với Lưu Phong ca ngời, Âu Dương Thần cũng không có quá nhiều biểu thị.

Chỉ có điều đối diện trung niên nam tử nhưng là sắc mặt âm trầm xuống, mắt lộ ra hung quang nhìn xem Âu Dương Thần, phảng phất là một đầu cuồng bạo dã thú để mắt tới Âu Dương Thần, cả người vận sức chờ phát động.

"Đại thiếu gia, ngài nhất định phải giúp chúng ta xuất khí a!" Mặt đất nằm cái kia trên mặt mang theo mặt sẹo trung niên đại hán hét lớn. Nói chuyện đều đứt quãng, cả người đều bị Âu Dương Thần này mấy bàn tay đánh được.

Vốn là chuẩn bị trong công kích năm nam tử lúc này nghe được dưới tay mình tiếng gọi âm ỉ, rốt cuộc nhịn không được, thân thể đột nhiên gia tốc, vọt thẳng hướng về Âu Dương Thần, lập tức cuồng bạo một quyền âm âm mà ra.

Bạch!

Âu Dương Thần dưới chân nhất động, trực tiếp tránh đi một quyền này. Tay phải nâng lên trực tiếp một chưởng vỗ ra, tuy nhiên chỉ sử xuất một thành chân khí, Âu Dương Thần hiện tại còn không muốn để cho người khác biết chính mình đột phá đến Hoàng cấp. Đối mặt Âu Dương Thần một chưởng này, trung niên nam tử cũng là phản ứng rất nhanh, cái tay còn lại trực tiếp cũng là một chưởng vỗ ra, cùng Âu Dương Thần đối oanh cùng một chỗ.

"Ầm!"

Vừa chạm liền tách ra, cái kia trung niên nam tử thân thể không kim lại được sau này lùi lại mấy bước, mà Âu Dương Thần chỉ là thân thể khẽ run lên, hai cái chân tựa như là đinh cái đinh một dạng đứng tại chỗ.

"Quả nhiên thật sự có tài, mười bảy mười tám tuổi liền có dạng này thực lực cố nhiên đáng giá ăn mừng, nhưng là ngươi ngàn không nên vạn không nên dây vào bên trên ta người Hoàng gia! Cái này nhất định ngươi kết cục bi thảm!" Cứ việc lần này giao phong là trung niên nam tử thua, nhưng là hán phảng phất có không có cái nào lớn hơn tự tin, một đôi mắt như là Xà Hạt âm ngoan nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, dạng như vậy tựa như là cảm Âu Dương Thần xem như hán con mồi.

"Ha ha ha ha, thật sự là khôi hài! Đầu năm nay trang bức người thật đúng là nhiều, ngươi cũng không sợ gặp sét đánh! Vừa mới rõ ràng cũng là ngươi thua cho Âu Dương, còn cái gì chọc ngươi Hoàng gia liền sẽ có kết cục bi thảm, thật sự là thật là tức cười!" Tuy nhiên vẫn là so người bình thường muốn béo một chút, nhưng là gây hạ xuống Lưu Phong hiện tại ngũ quan cũng là có chút điểm lập thể cảm giác, thế nhưng là lúc này hán nhưng là cười không ngậm miệng được, này mặt nhỏ đã là híp mắt đến cùng đi.

"Ngươi đây là muốn chết" nghe được như thế vũ nhục lời nói, trung niên nam tử giận không kềm được, trực tiếp cước bộ bỗng nhiên về phía sau đạp mạnh, cả người lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ hướng phía Lưu Phong bắn tới, tiếp theo một chân bỗng nhiên đá ra đi. Phải biết ngày bình thường hán sống an nhàn sung sướng, địa vị cao thượng. Nơi nào có người dám nói thế với hán, huống chi vẫn là tại Viên Xuân thành phố loại này hán thấy là Tiểu Địa Phương thành thị bên trong.

"Âu Dương cứu ta!" Nhìn thấy trung niên nam tử kia thế mà hướng phía chính mình vọt tới, Lưu Phong có chút sợ hãi, hét lớn.

Âu Dương Thần luôn luôn chú ý đến người trung niên này nam tử, đương nhiên là sẽ không để cho hán thương hại đến Lưu Phong, thế là tại trung niên nam tử vừa động thời điểm, Âu Dương Thần cũng động. Trực tiếp cũng là một cái Vô Song quyền oanh ra, cường đại uy lực phảng phất xông phá không khí, mang theo tiếng rít hướng phía trung niên nam tử mà đi. Một quyền này trực tiếp cũng là phong bế hán đường đi.

Trung niên nam tử cảm nhận được một quyền này kinh phong đánh tới, vội vàng dừng lại tiến lên cước bộ, lập tức hai tay oanh ra, chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, trung niên nam tử thất tha thất thểu lui về sau vài chục bước. Mà Âu Dương Thần thì là một cái lên xuống trực tiếp rơi vào Lưu Phong trước mặt.

"Ngươi là người Hoàng gia? Ta và ngươi cũng không quen đi, tại sao phải tới tìm ta phiền phức?" Âu Dương Thần lạnh lùng hỏi, ba phen mấy bận trước cửa nhà bị người tập sát, Âu Dương Thần đã là động chân nộ, trước kia là mình thực lực còn chưa đủ, còn có chút sợ hãi rụt rè nhưng là hiện tại Âu Dương Thần đã là đột phá đến Hoàng cấp, với lại thực lực vẫn còn ở liên tục tăng trưởng lấy, cho nên hiện tại Âu Dương Thần sẽ không còn lùi bước, hét thây địch nhân đều sẽ không lại nương tay!

Lúc này trung niên nam tử đã là có chút sợ hãi, vừa mới này một chút hán đã là sử xuất toàn lực, nhưng là thế mà còn không phải Âu Dương Thần đối thủ, cái này khiến trong lòng của hán âm thầm kêu khổ, nhưng là cũng biết hôm nay vô pháp thoái mái rồi đi, thế là cũng chỉ đành chịu thua nói: "Ta là Hoàng gia đại thiếu gia Hoàng Quỳnh Thiên, cũng là Hồng Đô thành phố cái kia Hoàng gia. Ta tới tìm ngươi phiền phức là bởi vì ngươi đã thương ta Cháu Ngoại, cũng chính là bởi vì ta vừa lúc tới Viên Xuân thành phố làm việc cho nên mới sẽ. . ." Đẳng sau lời nói Hoàng Quỳnh Thiên cũng không có nói xuống dưới, nhưng là hiển nhiên cũng là vừa mới chuyện phát sinh.

"Ngươi Cháu Ngoại? Ngươi Cháu Ngoại kêu cái gì?" Âu Dương Thần vẫn còn không biết rõ đến là ai!

Nhìn thấy Âu Dương Thần vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, Lưu Phong một bên nói ra: "Cũng là Mã Chí a! Ta nghe nói hắc mụ mụ giống như cũng là họ Hoàng."

Thì ra là thế, Âu Dương Thần làm sao cũng sẽ không nghĩ đến Mã Chí thế mà còn có như thế một cái Cừu Cừu, hơn nữa thoát nhìn Hoàng gia còn giống như là một cái rất lợi hại gia tộc đâu, không phải vậy lời nói cái này Hoàng Quỳnh Thiên sẽ không ở nhắc lên Hoàng gia thời điểm một mặt tự hào kiêu ngạo biểu lộ, vậy cái này sự kiện ta vẫn phải thật tốt suy nghĩ một chút, Âu Dương Thần nghĩ thầm

"Dạng này a, đã ngại là giúp ngại Cháu Ngoại đến đòi cái công đạo, không biết ngại muốn làm gì?" Âu Dương Thần đi đến Hoàng Quỳnh Thiên trước mặt, khinh thường nhìn xem hắn, từ tốn nói.

Đối mặt Âu Dương Thần dạng này nhàn nhạt khẩu khí, không biết làm sao, Hoàng Quỳnh Thiên nhưng là tâm lý có chút sợ hãi, phảng phất là tại đối mặt cái gì hồng hoang mãnh thú. Chỉ gặp hắn mang theo nịnh nọt ngữ khí cười nói với Âu Dương Thần: "Cái này hết thấy cũng là ta này Cháu Ngoại sai, ngài giáo huấn hắn cũng là phải. Hắn là! Ta cảm tạ ngại cũng còn đến không kịp đâu, làm sao lại trách tội ngài đây!"

"Thật sự là nguy quân tử, nịnh hót. Mặt mũi này trở nên thật nhanh! Thật sự là sẽ chơi!" Lưu Phong ở một bên rất là khinh bỉ nhìn xem Hoàng Quỳnh Thiên. Liền ngay cả mặt đất nằm mấy cái kia trung niên đại hán đều có chút xấu hổ vô cùng, liền muốn tìm một cái lỗ để chui vào. Đối mặt dạng này chủ tử thật sự là mất mặt.

Thế nhưng là Hoàng Quỳnh Thiên nhưng là không quan tâm, chỉ là nhìn xem Âu Dương Thần, chờ đợi lấy Âu Dương Thần thái độ.

"Không hổ là Hoàng gia đi ra người, cái này không biết xấu hổ thái độ giống như Hán Gian có liều mạng! Tha các ngại cũng không phải không thể, nhưng là các ngại hôm nay cầm ta ngân ở tại đây, không chỉ có lãng phí thời gian của ta, còn để cho ta động tay chân, phải biết ta thế nhưng là còn không có ăn cơm chiều, trách nhiệm này không biết các ngại muốn làm gì?" Hôm nay Âu Dương Thần còn không muốn đánh cỏ động rắn, lại nói cũng không có khả năng tại cái này trong hẻm nhỏ giết người đi. Tất nhiên nào như vậy không hảo hảo xảo trá Hoàng Quỳnh Thiên một hồi.

"Âu Dương, cứ như vậy buông tha hắn á. . ." Nghe được Âu Dương Thần thế mà liền muốn như thế buông tha bọn họ, Lưu Phong có chút không cam lòng nói ra.

"Không có việc gì, về sau còn sẽ có cơ hội." Âu Dương Thần tại Lưu Phong bên tai nhẹ nói nói. Tiếp theo lại đem ánh mắt nhìn về phía Hoàng Quỳnh Thiên, "Nghĩ kỹ làm sao đền bù tổn thất đi "

Biết hôm nay không có khả năng thoát mái rời đi, nhưng là không nghĩ tới Âu Dương Thần cứ như vậy quang minh chính đại xảo trá, cái này khiến Hoàng Quỳnh Thiên hận đến nghiến răng nghiến lợi. Nhưng là hiện tại quyền chủ động tại Âu Dương Thần trong tay, Hoàng Quỳnh Thiên cũng chỉ đành dựa theo Âu Dương Thần phương thức đến, chỉ gặp hắn trực tiếp từ trong túi lấy ra một tờ thẻ ngân hàng tới: "Trong này có hai mươi vạn, mặt mã là sáu cái 0 "

Âu Dương Thần còn chưa lên tiếng đâu, Lưu Phong liền kêu to: "Ngươi cho chúng ta gọi là ăn mày a! Chỉ có ngàn ấy tiền có thể làm gì! Ngươi nói đúng không, Âu Dương!"

Vốn còn muốn tiếp nhận tấm thẻ này Âu Dương Thần cũng là phi thường phối hợp giữ yên lặng, dù sao có Lưu Phong tại, loại sự tình này liền để hắn đi làm đi.

Mà loại biểu hiện này theo Hoàng Quỳnh Thiên cũng là không hài lòng biểu lộ, thế là đi qua một phen cò kè mặc cả, sau cùng Lưu Phong trực tiếp là từ trên người Hoàng Quỳnh Thiên lấy đi một trăm vạn!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Càn rỡ Mã Chí

Viên Xuân trung học, 12A1.

Đang quyết định Hoàng Quỳnh Thiên về sau, Lưu Phong liền về nhà, Âu Dương Thần trong nhà nghỉ ngơi một đêm về sau, ngày thứ hai liền quyết định tới trường học đi học, dù sao cái này đô tinh kỳ bốn, luôn không đến trường học tóm lại là không tốt, tuy nhiên có Lâm Nhã giúp hắn ôm lấy trường học sẽ không tìm hắn phiền phức, nhưng là Âu Dương Thần có chút muốn Diệt Mộ Linh, thế là sáng sớm liền chạy tới trong phòng học.

Chỉ có điều tiến đến vừa nhìn, rất nhiều người cũng đã là đến, đang ở nơi đó học tập đây. Đối với Âu Dương Thần đến, rất nhiều người đều biểu thị ngạc nhiên. Còn lớp học mấy cái kia Hoa Si - mê gái (trai) thì là càng thêm khuếch trương, trực tiếp liền chạy tới Âu Dương Thần trên chỗ ngồi, hỏi thăm Âu

Dương Thần bữa sáng ăn không có, muốn hay không cùng đi ăn điểm tâm loại hình lời nói.

Đối mặt loại tình cảnh này, Âu Dương Thần trong lúc nhất thời còn có chút không quen, dù sao lúc trước hắn thành tích học tập không tốt thời điểm, lớp học người thế nhưng là không ít cho hắn sắc mặt xem.

Chỉ chốc lát sau Diệp Mộ Linh cũng tới, nhìn thấy Âu Dương Thần thời điểm cứ việc che giấu nhưng là cũng giấu không được này giữa lòng mây vui sướng. Phải biết mấy ngày nay không có nhìn thấy Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh đi học tinh thần đều không phải là rất tốt, thỉnh thoảng thất thần, ngẩn người. Lúc này vừa thấy được Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh nhất thời cái biến ngày xưa rụt rè, cơ hồ là chạy trước đến Âu Dương Thần trước mặt: "Người cuối cùng trở về "

Lời vừa ra khỏi miệng, người bên cạnh cười vang, Diệp Mộ Linh lúc này mới phát hiện chính mình biểu hiện quá mức rõ ràng. Âu Dương Thần cũng mặc kệ những này, để bọn hắn đều đi ra về sau, lúc này mới chậm rãi quan sát tỉ mỉ lấy Diệp Mộ Linh. Thân trên là một kiện áo sơ mi trắng, hiện ra nàng ngọt ngào, phủ lấy một kiện lam sắc tay áo dài áo khoác. Hạ thân thì là một đầu màu trắng Bánh Kem váy ngắn, váy có tam tầng, sắc là màu trắng, thượng diện hai tầng là lam sắc. Một đôi lam sắc đến gối Trường Ngoa, giày bên trên có hai cái Lưu Tô, Lưu Tô dưới cột hai cái màu trắng lông tơ Tiểu Cầu.

Quả thực là không nên quá thanh thuần mỹ lệ. Mặc dù là cùng Diệp Mộ Linh ở chung lâu như vậy nhưng nhìn đến nàng bộ này cách ăn mặc còn là lần đầu tiên, Âu Dương Thần nội tâm xác thực bị xúc động. Không khỏi thốt ra: "Mộ Linh, hôm nay người đẹp quá a!"

Diệp Mộ Linh lập tức khuôn mặt đều đỏ, nàng nhưng không có Âu Dương Thần dày như vậy da mặt, lớp học nhiều người như vậy, rất nhiều người đều đang chú ý bên này động tĩnh. Lúc này thấy đến Âu Dương Thần không biết nói cái gì lời nói, để cho Diệp Mộ Linh khuôn mặt đều đỏ. Một cái kia cái thăm mền Diệp Mộ Linh trong nam sinh tâm là sụp đổ, thậm chí có vẫn còn ở nguyên rủa Âu Dương Thần.

Chỉ có điều những này Âu Dương Thần cũng không có thời gian đi để ý tới, hắn đang cùng Diệp Mộ Linh nói thì thầm đây.

Bất thành linh cửa ra vào truyền đến rồi loạn tung bừng, tiếp theo chỉ nghe thấy Trương Tiểu Vĩ này cần ăn đòn bị coi thường âm thanh truyền đến: "Mã thiếu, mấy ngày nay không có người ở phòng học, bạn cùng lớp đều rất là tưởng niệm người a, từng cái ồn ào nói muốn đi nhìn người a! Cái này đủ để chứng minh người rất thụ các bạn học ưa thích a. . ."

Tiếp theo tại Trương Tiểu Vĩ nâng phía dưới, Mã Chí chậm rãi đi vào phòng học. Chỉ bất quá bây giờ hắn nhìn có chút thảm, trước ngực còn quần băng vài đầu, đi trên đường cũng là một hồi một hồi, không chỉ có chậm còn muốn cẩn thận cẩn thận. Bởi vì bác sĩ nói thương thế hắn không nên quá độ vận động.

Vốn là không thể xuất viện, nhưng là Mã Chí một lần tình cờ nghe được mẹ hắn nói mời Cửu Cửu đi giáo huấn Âu Dương Thần, nói cách khác Âu Dương Thần khẳng định sẽ bị sửa chữa cũng thảm. Mã Chí suy nghĩ một chút không có Âu Dương Thần, lớp học chẳng phải không ai dám cùng chính mình đối nghịch nha. Lại nói đều ở bệnh viện đợi, lấy hắn Hoa Hoa Công Tử(Playboy) tính cách chỗ nào chịu đựng.

Cho nên lập tức liền yêu cầu xuất viện, cho nên mới có trong phòng học một màn này.

Chỉ có điều tiến phòng học, Mã Chí liền chịu không được, tại hắn tưởng tượng bên trong, Âu Dương Thần đã là trở thành quá khứ kiêu, như vậy Diệp Mộ Linh cũng là hắn Mã Chí. Nhưng là không nghĩ tới vừa tiến đến liền thấy Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh tại châu đầu ghé tai, rất là thân mật.

Bởi như vậy, Mã Chí chỗ nào nhận được, lại nói hắn thấy Âu Dương Thần coi như hiện tại hoàn hảo tốt, nhưng là mình Cửu Cửu đã quyết định xuất thủ, hắn nhưng là biết mình Cửu Cửu thực lực gì, một người đánh mấy người không là vấn đề. Muốn đến đối phó Âu Dương Thần cũng là dễ như trở bàn tay, đến mức tại hắn xem rồi Âu Dương Thần khẳng định là muốn chết cũng thảm.

Thế là Mã Chí kêu to: "Đi tu ta tới!" Nói chỉ một chút Âu Dương Thần phương hướng, mọi người nhìn thấy hắn lại là muốn đi Âu Dương Thần bên kia, nhất thời tới tinh thần, biết hôm nay có trò vui xem.

Trương Tiểu Vĩ tiểu tử này cũng là có thể, vẫn thật là đem Mã Chí đưa đến Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh trước mặt.

"Âu Dương Thần, hiện tại người đâu còn có tư cách giống như Mộ Linh nói chuyện phiếm, cũng không tề đảm chiếu chiếu chính người, người cái nào phối, còn không mau mau chóng rời đi. Không cần ảnh hưởng ta cùng Mộ Linh nói chuyện phiếm." Vừa đến cái này, Mã Chí liền một bộ cao ngạo bộ dáng chỉ trích nói.

Âu Dương Thần không để ý tới hắn, ngược lại là dựa vào Diệp Mộ Linh thêm gần. Duỗi ra một cái tay tới ôm Diệp Mộ Linh.

Nhìn thấy Âu Dương Thần không chỉ có không để ý tới hắn, ngược lại là vẫn còn ở khiêu khích. Mã Chí trong nháy mắt giận, khuôn mặt bởi vì tức giận dâng lên lộ ra đỏ bừng. Trong tay phải trọng lực đập vào Âu Dương Thần phía trước trên mặt bàn.

"Àm!"

Trên mặt bàn sách đều bị đánh rơi xuống, chỉ có điều bởi vì dùng sức quá mạnh, Mã Chí nguyên bản liền không chịu nổi thân thể nhất thời có chút không đáng chú ý. Dùng lực ho khan mấy lần, mới đưa khí lưu loét.

Nhìn thấy Mã Chí cư nhiên như thế không chịu nổi, chung quanh đồng học nhao nhao cười.

"Cười cái gì cười! Có cái gì tốt cười! Không cho cười!" Trương Tiểu Vĩ lúc này lại là kịp thời làm một cái chó săn phải làm sự tình.

"Âu Dương Thần, đừng cho khuôn mặt không biết xấu hổ! Thử thời, tranh thủ thời gian cứu cho ta! Không phải vậy đừng trách ta không khách khí!" Mọi người như thể một chế nhạo, Mã Chí trên mặt nhất thời có chút không nhịn được, hiện tại hắn chính là muốn tại Âu Dương Thần trên thân tìm về tôn nghiêm đến, lấy bảo vệ cho hắn ở cái này lớp học uy nghiêm. Thế là hắn lớn tiếng quát lớn.

Nghe được Mã Chí đều cái bộ dáng này thế mà còn dám khiêu khích Âu Dương Thần, người chung quanh đều cảm thấy rất kinh ngạc. Đừng nói là người khác, liền ngay cả Âu Dương Thần chính mình cũng cảm thấy kỳ quái, ẩn lý thuyết hôm qua mới thu thập Mã Chí Cừu Cừu Hoàng Quỳnh Thiên. Mã Chí lúc này hắn là rất điệu thấp mới đúng.

Thế nhưng là Mã Chí thế mà còn như thế can rở, một bộ thiên hạ đệ nhất bộ dáng."Chẳng lẽ là Hoàng Quỳnh Thiên cũng không có đem hắn thất bại sự tình nói cho Mã Chí?" Âu Dương Thần cuối cùng nghĩ đến khả năng này, kể từ đó hắn nhìn về phía Mã Chí ánh mắt liền thay đổi, trở nên rất là đồng tình. Đây coi là không tính là bị nhà mình Cừu Cừu vùng hổ đây.

Nghĩ tới đây Âu Dương Thần liền muốn cười, cùng Lưu Phong liếc nhau, phát hiện Lưu Phong giống như chính mình nghĩ đến cùng đi. Nhất thời Âu Dương Thần cảm thấy lại trên đùa Mã Chí cũng không có có ý tứ gì. Khi dễ tàn tật nhân sĩ cũng không tính là gì Anh Hùng Hào Hãn.

Thế là Âu Dương Thần trực tiếp là đứng lên, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mã Chí. Bị Âu Dương Thần như thế nhìn chằm chằm, Mã Chí chỉ cảm thấy là toàn thân băng lãnh, phảng phất có cái gì không chuyện tốt sẽ phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thân Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Lâm Nhã thực lực

Quả nhiên tại Mã Chí hoảng sợ ánh mắt bên trong, Âu Dương Thần trực tiếp một bàn tay đập vào Mã Chí trên má phải, nhất thời trên mặt như là in ấn một dạng, cổ nào năm ngón tay ấn.

"Người dám đánh ta? Âu Dương Thần, người chết chắc! Ta nhất định sẽ giết chết người!" Bất thình lình bị đánh một bàn tay, Mã Chí có chút mộng, vài giây đồng hồ sau khi mới kịp phản ứng, kích động nói ra.

Đối mặt Mã Chí uy hiếp lời nói, Âu Dương Thần phảng phất như là không có nghe được một dạng, trở tay lại là một bàn tay đánh vào hắn một bên khác trên mặt. Lần này Âu Dương Thần ra tay có chút nặng. Chỉ gặp Mã Chí trong nháy mắt khóe miệng đỏ máu, há mồm phun một cái, mấy khóa hàm răng rơi là tả trên đất.

Nhìn thấy một màn này người chung quanh đều có chút mộng, đây chính là Mã Chí a, trước kia Mã Chí là cảnh tượng như vậy. Hiện tại thế mà bị liên tiếp đánh hai cái bạt tai, răng đều đánh rụng.

"A a a! Ta muốn người chết! Âu Dương Thần, người đây là muốn chết. . ." Mã Chí nhất định đều nhanh sắp điên, bị một cái hắn xem thường người liên tiếp đánh hai cái bạt tai, răng đánh rụng không nói, hiện tại cả người còn sưng giống đầu heo một dạng. Đồ mặt tựa như là đầu heo sưng huyết phát tình một dạng.

Không để ý đến Mã Chí kêu rên, Âu Dương Thần vỗ vỗ tay phảng phất là đánh vào Mã Chí trên mặt chuẩn bị tay hắn đều bần.

Nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà còn không nhìn chính mình, Mã Chí cảm giác hắn chịu đến khó mà hình dung vũ nhục. Cả người khí nói không ra lời, miễn cưỡng duỗi ra một cái tay tới chỉ Âu Dương Thần: "Người. . ."

Lúc này một bên Lưu Phong nhìn có chút không đi xuống, Mã Chí hiện tại này một bộ tôn dung thật sự là để cho người ta cảm thấy buồn nôn. Huống hồ Lưu Phong cũng biết Mã Chí ý vào là cái gì, thế là chỉ gặp Lưu Phong đi đến Mã Chí bên tai nhẹ nhàng nói câu: "Ta khuyên người vẫn là không cần nào xuống dưới, như thế sẽ chỉ thảm hại hơn, vẫn là về nhà trước đi xem một chút cừu cừu người tình huống như thế nào đi. . ."

Mã Chí xoay đầu lại nhìn xem Lưu Phong này giống như cười mà không phải cười bộ dáng, lại liên tưởng đến vừa mới Lưu Phong nói chuyện qua. Trong lòng nhất thời có loại cảm giác không ổn. Phải biết hắn hiện tại có thể tại Âu Dương Thần trước mặt phách lối hoàn toàn là cảm thấy mình Cừu Cừu có thể giáo huấn Âu Dương Thần, nếu là hắn Cừu Cừu xảy ra chuyện gì, này. . . Mã Chí quả thực là không dám tưởng tượng chính mình những ngày tháng sau này.

Mã Chí nhất thời liền gấp: "Trương Tiểu Vĩ, tranh thủ thời gian tiễn ta về nhà đi!"

"A?"

Nhìn thấy Trương Tiểu Vĩ thế mà còn một mặt mòng ép, Mã Chí khí không đánh một chỗ tới.

"Ba!"

Nguyên lai là Mã Chí trong cơn tức giận thế mà trực tiếp một bàn tay đánh vào Trương Tiểu Vĩ trên mặt, cứ việc bởi vì Mã Chí hiện tại không có gì khí lực, Trương Tiểu Vĩ so người càng không cảm giác được đau đớn, nhưng là chung quanh đồng học này chế giễu ánh mắt, để cho trên mặt hắn nóng bỏng. Phảng phất là chịu đến vô số điểm thương tổn giống như.

Lại nghĩ tới chính mình vì là Mã Chí chạy trước chạy về sau, hiện tại chẳng qua là ứng vì là Mã Chí mình đã bị vũ nhục, thế mà cảm khí vung đến trên người mình. Trương Tiểu Vĩ cảm giác mình cũng là cái kẻ ngu, thế mà lại đi theo Mã Chí cái phế vật này lăn lộn. Thật sự là càng nghĩ càng tức giận.

Thế là Trương Tiểu Vĩ trực tiếp cảm Mã Chí hướng về bên cạnh đẩy, Mã Chí vốn chính là dựa vào Trương Tiểu Vĩ nâng, hiện tại cái này đẩy trực tiếp cũng là đem hắn đẩy lên mặt đất. Cái này vẫn chưa xong, Trương Tiểu Vĩ còn cảm thấy chưa hết giận, thế là hắn chỉ Mã Chí cái mũi mắng to: "Mã Chí người chính là cái phế vật, cay gà, đồ bỏ đi. . ."

Nhắc tới Trương Tiểu Vĩ cũng thật đúng là một nhân tài, cứ như vậy liên tục mắng vài phút, thô tục còn không mang theo lặp lại. Không chỉ Mã Chí chính mình nghe sùng sốt một chút, liền ngay cả một bên Âu Dương Thần, Lưu Phong, Diệp Mộ Linh bọn họ đều là cảm thán Trương Tiểu Vĩ thật là một cái kỳ hoa.

Lúc này, Mã Chí mới thật sự là ở cái này lớp học mất đi sở hữu mặt mũi, căn bản là không có có khuôn mặt lại chờ đợi tại lớp học. Thế là một người xám xịt khắp khiêng chạy trốn.

Tất nhiên Mã Chí đều đi, bạn cùng lớp cũng liền giải tán lập tức, không tiếp tục vây quanh ở Âu Dương Thần tại đây. Mã Chí chỉ là cái tiểu nhân vật, Âu Dương Thần vốn không muốn quan nhiều, nhưng là tất nhiên chính hắn đi tìm cái chết, Âu Dương Thần cũng liền tác thành cho hắn. Chủ yếu là không thể để cho hắn dây dưa nữa Diệp Mộ Linh.

Chỉ có điều Diệp Mộ Linh dù sao cũng là Lớp Trưởng, lớp học phát sinh dạng này sự tình tóm lại là ảnh hưởng không tốt, khẳng định muốn nói với Lâm Nhã một chút.

Âu Dương Thần không lay chuyển được nàng cũng liền đồng ý, nhưng là bởi vì Âu Dương Thần vốn chính là muốn đi Lâm Nhã nơi đó hồi báo một chút mấy ngày nay tình huống, cho nên bọn họ hai người cùng một chỗ đến Lâm Nhã văn phòng.

Cứ việc chỉ là mấy ngày không có nhìn thấy Lâm Nhã, nhưng là Âu Dương Thần cảm giác Lâm Nhã lại thay đổi xinh đẹp. Một thân trang phục nghề nghiệp, trên đùi phủ lấy vớ màu da, dưới chân là một đôi cao gót giày da. Ăn mặc đơn giản nhưng là thỏa đáng cảm Lâm Nhã này hoàn mỹ đáng người hiện ra phát huy vô cùng tinh tế. Trên thân tản mát ra loại kia thành thực nữ tính mị lực càng là làm cho Âu Dương Thần mê muội không thôi. Nhưng là Âu Dương Thần cũng không có biểu hiện ra ngoài.

"Mộ Linh, có chuyện gì sao?" Mặc dù là nhìn thấy Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh cùng một chỗ tiến đến, nhưng là Lâm Nhã nhưng là nhìn cũng không nhìn Âu Dương Thần liếc một chút, xem như hắn không tồn tại giống như. Mà chính là trực tiếp hỏi Diệp Mộ Linh vì sao mà đến.

"Lâm lão sư, là như thế này. . ." Diệp Mộ Linh cảm vừa mới chuyện phát sinh cùng Lâm Nhã nói. Sau đó liền chờ đợi Lâm Nhã trả lời chắc chắn.

Nghe được Âu Dương Thần vừa về đến liền đã thương Mã Chí, Lâm Nhã hung hăng trừng Âu Dương Thần liếc một chút. Nhưng là chuyện này lại là Mã Chí chính mình trên chộc, cũng chưa nói tới đi quai Âu Dương Thần. Lâm Nhã thật đúng là xử lý không tốt, cũng không thể đánh Âu Dương Thần một hồi đi.

Thế là Lâm Nhã xoa xoa trán mình, lộ ra rất là đau đầu bộ dáng, sau cùng cũng chỉ là bất đắc dĩ nói: "Ta biết, Mộ Linh ngại về trước phòng học đi, chuyện này ta sẽ xử lý. Ngươi an tâm học tập là được."

Chờ đến Diệp Mộ Linh sau khi đi, nhìn thấy trong văn phòng không có người khác, Âu Dương Thần cười hắc hắc, đi vào Lâm Nhã sau lưng, hai tay nhẹ nhàng giúp nàng xoa bóp bả vai, "Lâm tỷ, đừng quá mệt mỏi, ta giúp ngươi xoa bóp thư giãn một tí."

"Còn không phải ngại, vừa về đến liền làm ra dạng này sự tình đến, cái này nếu là Mã Chí gia trưởng nháo đến trường học đến, ta nhưng không cách nào bảo đảm ngại." Lâm Nhã trên mặt một vòng vẻ giận, nói tiếp: "Ngươi nói ngại liền không thể điệu thấp một điểm, lần trước cảnh sát tới phòng học bắt người đã là huyền não toàn trường đều biết, lần này ngại chẳng lẽ còn muốn lại để cho cục cảnh sát người đến bắt ngại một lần?"

Nghe được Lâm Nhã lời nói, Âu Dương Thần chẳng hề để ý nói ra: "Lần này sự tình ngại cứ yên tâm đi, ta sẽ xử lý tốt. Tuyệt đối sẽ không lại phát sinh lần trước loại sự tình này."

"Tiểu Thần, ta biết ngại là võ giả, nhưng là ngại còn nhỏ, rất nhiều chuyện ngại cũng không biết, cái thế giới này không hề giống trong tưởng tượng của ngại đơn giản như vậy." Lâm Nhã tận tình khuyên bảo nói ra, thể hiện ra nàng đối với Âu Dương Thần quan tâm.

Nghe được Lâm Nhã thế mà biết mình là võ giả, Âu Dương Thần lúc này mới quan sát tỉ mỉ lên trước mắt cái này mỹ nữ tỷ tỷ. Lúc này mới phát hiện Lâm Nhã cùng bình thường nữ sinh có chút khác biệt, trong cơ thể nàng phảng phất là có một cỗ cường đại lực lượng. Chẳng qua là Lâm Nhã có ý ẩn tàng, Âu Dương Thần cũng không có tận lực đi xem, đến mức đến bây giờ Âu Dương Thần mới biết được Lâm Nhã thế mà cũng là võ giả, với lại thực lực còn không thấp.

"Lâm tỷ, vậy là ngại đẳng cấp gì võ giả à?" Âu Dương Thần có chút hiếu kỳ hỏi. Bởi vì Lâm Nhã tận lực ẩn tàng, Âu Dương Thần tuy nhiên có thể cảm

giác được Lâm Nhã đại khái thực lực, nhưng là vẫn không thể biết Lâm Nhã cụ thể đẳng cấp võ giả.

"Hoàng cấp đại viên mãn" Lâm Nhã vẩy lên tóc dài, cười nhạt một tiếng.

Âu Dương Thần mặc dù biết Lâm Nhã thực lực rất mạnh, nhưng là vẫn không nghĩ tới thể mà cao hơn chính mình ba cái tiểu đẳng cấp, nhất thời rầu rĩ không vui.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Vừa trở về muốn xin nghỉ

Lúc đầu Âu Dương Thần còn tưởng rằng mình bây giờ Hoàng cấp sơ kỳ đỉnh phong thực lực đã rất mạnh đâu, không nghĩ tới liền ngay cả Lâm Nhã thực lực đều mạnh hơn hẳn.

Nhìn thấy Âu Dương Thần sắc mặt, Lâm Nhã vậy còn không biết Âu Dương Thần đang suy nghĩ gì, có chút không đành lòng. "Thực sự người cái tuổi này, có thực lực này đã rất mạnh, rất nhiều người cả một đời đều đột phá không Hoàng cấp. Ta là do ở đặc thù nguyên nhân, cho nên mới sẽ tăng lên nhanh như vậy, với lại ta vẫn còn so sánh người năm thứ năm đại học tuổi đây. Đợi đến người đến ta cái tuổi này khẳng định sẽ so với ta mạnh hơn."

Đúng vậy a, ta còn có thời gian. Nghĩ như vậy, Âu Dương Thần cũng chẳng phải phiền muộn. Nhưng là nghĩ đến chính mình hôm nay là hướng Lâm Nhã xin phép nghỉ. Nhất thời lại có chút không có ý tứ. Dù sao mới vừa vặn trở lại trường học, cái này lại muốn xin phép nghỉ, giống như có chút không thể nào nói nổi.

Tuy nhiên Lâm Nhã không hồ là lão sư, kiến thức nhiều, liếc thấy đi ra Âu Dương Thần có chuyện. Thế là chủ động hỏi: "Tiểu Thần, có phải hay không có chuyện muốn nói?"

"Ách, là có chuyện muốn nói, nhưng là ta lại sợ người không cao hứng..." Âu Dương Thần ấp úng nói ra.

"Nói đi, ta sẽ không trách người." Lâm Nhã đối Âu Dương Thần nở nụ cười xinh đẹp.

"Ta muốn mời vài ngày nghỉ" Âu Dương Thần thấp giọng nói ra.

"Cái gì?" Lâm Nhã còn tưởng rằng là chính mình nghe lầm. Thẳng đến Âu Dương Thần lặp lại một câu về sau, Lâm Nhã âm điệu không tự giác kéo cao: "Người không phải tại nói đùa ta đi, người mới vừa vặn trở lại trường học đi học, lại phải xin phép nghỉ. Người phải biết người vẫn là một học sinh, suốt ngày không lên lớp giống thượng diện bộ dáng. Người dạng này ta làm sao hướng về Tư Mộng dặn dò."

Tuy nhiên đoán được Lâm Nhã có khả năng sẽ nổi giận, nhưng là Âu Dương Thần thật sự là không nghĩ tới Lâm Nhã phản ứng vậy mà như thế kịch liệt. Nhìn qua nàng này bởi vì sinh khí mà hơi đỏ lên khuôn mặt, nghe được nàng cái kia vừa mới quan tâm lời nói. Âu Dương Thần tâm lý ủ ảm, khỏe miệng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

Nhưng là xin phép nghỉ sự tình vẫn là không thể không làm, bởi vì Âu Dương Thần đã là cùng Quân Hạo nói xong ngày mai cùng đi Hồng Đô thành phố giải quyết cái kia Hắc Lão Đại. Nghĩ tới đây Âu Dương Thần bất đắc dĩ cười cười: "Ta ngày mai dự định đi một chuyến Hồng Đô thành phố. Cho nên..."

"Hồng Đô thành phố? Đến đó làm gì?" Lâm Nhã nhíu nhíu mày nghi hoặc hỏi.

"Đi giúp huynh đệ của ta Quân Hạo đòi lại cái công đạo à" Âu Dương Thần cười hi hi nói ra.

Lâm Nhã thờ dãi, có chút bất đắc dĩ nói: "Người còn dự định cứ như vậy đơn thương độc mã một người chạy đến Hồng Đô thành phố đi đối phó một cái Hắc Bang Lão Đại? Việc này nguy hiểm cỡ nào người không biết? Người có phải hay không cho là mình đã thiên hạ vô địch?"

Lâm Nhã cảm giác mình bị Âu Dương Thần đánh bại, thể mà còn muốn lấy một người đi chọn một cái Hắc Bang. Lâm Nhã quả thực là không thể nào hiểu được Âu Dương Thần loại này ý nghĩ điên cuồng.

Biết Lâm Nhã là muốn tốt cho mình, Âu Dương Thần một bên giúp Lâm Nhã xoa bóp, một bên giả ngây thơ nói: "Ta là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, cũng không phải cuồng vọng tự đại. Ta có chính mình dự định, cam đoan an toàn trở về. Lâm tỷ người liền đáp ứng ta đi."

Cuối cùng tại Âu Dương Thần một phen không ngừng nỗ lực dưới, Lâm Nhã cuối cùng vẫn là đồng ý Âu Dương Thần thỉnh cầu, nhưng là cũng có yêu cầu cũng là: Nhất định phải đúng hạn gọi điện thoại cho nàng báo cáo tình huống. Đặc biệt là tại gặp được vô pháp xử lý sự tình thời điểm.

Giải quyết Lâm Nhã về sau, Âu Dương Thần liền trở lại lớp học, lập tức tới ngay ăn cơm buổi trưa thời gian, Âu Dương Thần dự định mang theo Diệp Mộ Linh cùng đi ăn bữa trưa, sau đó cảm chính mình dự định nói một chút.

Cầm Hoa nhà hàng, Bờ Biển Êgê bao sưng.

Vẫn như cũ là lam sắc ánh đèn, lam sắc bộ đồ ăn, lam sắc cái bàn. Hết thấy vẫn là như vậy duy mỹ, đặt mình vào bên trong, phảng phất hết thấy cũng là tốt đẹp như vậy. Cảm giác cả người đều hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Vẫn là mấy người kia, Âu Dương Thần, Diệp Mộ Linh, Lư Phong còn có Triệu Mạn Nhu. Diệp Mộ Linh ngồi tại Âu Dương Thần bên cạnh, Triệu Mạn Nhu thì là lần đầu tiên ngồi tại Lư Phong bên người. Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần vụng trộm hướng về Lư Phong giơ lên ngón tay cái, mà Lư Phong thì là cười đắc ý. Trong mắt còn có một sợi không để lại dấu vết cảm kích, nếu không phải Âu Dương Thần trợ giúp hấn thành công giảm béo, Triệu Mạn Nhu tuy nhiên vẫn là có khả năng sẽ đáp ứng làm hấn bạn gái, nhưng là tuyệt đối không phải là hiện tại.

"Là như thế này, ta ngày mai muốn đi một chuyến Hồng Đô thành phố, cho nên các người nhất định phải chiều cố thật tốt tốt chính mình, nếu như có chuyện liền đi tìm Lâm lão sư, nàng lại trợ giúp các người." Âu Dương Thần cũng lo lắng tại chính mình rời đi trong mấy ngày này, Diệp Mộ Linh bọn họ gặp được nguy hiểm.

"Yên tâm đi Âu Dương, ta sẽ bảo vệ tốt bọn họ" Lư Phong lớn tiếng nói. Nói xong nâng nâng chính mình hai tay, phảng phất là đang nói ta hiện tại cũng là võ giả, bảo vệ tốt bọn họ còn không phải một bữa ăn sáng.

Lấy Lư Phong thực lực bây giờ, nói chưa dứt lời, kiểu nói này. Âu Dương Thần thật đúng là sợ bọn họ sẽ xảy ra chuyện. Thế là nghiêm túc nhắc nhở: "Người điên, ta đây không phải tại cùng người nói đùa, vấn đề này thật sự là rất nghiêm trọng. Lấy người bây giờ thực lực thật đúng là không đủ để bảo vệ tốt chính mình."

Lư Phong nghe xong thế mà nghiêm trọng như vậy, biểu lộ nhất thời liền nghiêm túc lên, vỗ vỗ chính mình bộ ngực, nói: "Âu Dương, yên tâm đi, cha ta cho ta phái một cao thủ bảo hộ ta. Nghe nói là Hoàng cấp cao thủ, có hấn tại hấn là không có vấn đề. Không phải nói Hoàng cấp cao thủ cũng khan hiếm nha, lại không giống rau cải trắng như thế đầy đường cũng là "

"Dạng này ta cứ yên tâm chờ nào" Âu Dương Thần buông lỏng một hơi, tất nhiên dạng này, vậy hấn liền có thể yên tâm đối phó Hắc Lão Đại.

Đối với Âu Dương Thần dạng này quan tâm, Diệp Mộ Linh toàn trường cũng là duy trì mỉm cười, biết mình bạn trai quan tâm như vậy chính mình an nguy. Diệp Mộ Linh cứ việc mặt ngoài không có biểu hiện ra ngoài, nhưng là nội tâm nhưng là tràn ngập hạnh phúc.

Phảng phất là biết Diệp Mộ Linh nội tâm suy nghĩ, Âu Dương Thần quay đầu nhìn xem Diệp Mộ Linh, dặt qua tay nàng, phảng phất là cầm hai trái tim buộc cùng một chỗ. Mà Diệp Mộ Linh cũng là hàm tình mạch mạch nhìn xem Âu Dương Thần, này giữa lòng mây tình ý nồng phảng phất đều muốn cháy ra nước.

"Ô ô u, tại đây còn có người đâu, các người cứ như vậy mất đi mầy lại không tốt a. Có phải hay không làm chúng ta không tồn tại a."

Bất thành linh Triệu Mạn Nhu âm thanh vang lên, Diệp Mộ Linh lập tức quay đầu đi, gương mặt trong nháy mắt ửng đỏ. Cứ việc cũng là người quen, nhưng là Diệp Mộ Linh vẫn có chút thẹn thùng. Nhưng là Âu Dương Thần cũng không quan tâm cái này, trong nháy mắt liền phản bác: "Mạn Nhu a, ta nhìn người hiện tại cùng người điên quan hệ rất tốt sao, lúc nào mời chúng ta uống rượu mừng a" nói xong còn hướng lấy Lư Phong nháy mắt.

"Cái gì uống rượu mừng a, Âu Dương Thần người cũng chớ nói lung tung, ta cùng Lư Phong sự tình không cần người quản" Triệu Mạn Nhu hừ một tiếng, mạnh mẽ nói ra.

Ngược lại là Lư Phong đầy đủ lý giải Âu Dương Thần nháy mắt ý tứ, chỉ gặp hấn đứng lên rất là kiên định nói: "Chờ đến ta cùng Mạn Nhu kết hôn thời điểm, Âu Dương người liền cho ta làm bạn chúng đi. Mộ Linh ngược lại là có thể làm bạn mẹ a "

Nghe được Lư Phong cái này tựa như là vĩ đại tuyên ngôn giống như lời nói, Âu Dương Thần bọn họ cũng sờ một chút tiếp theo liền đều cười, Âu Dương Thần còn hướng về Lư Phong dựng thẳng lên ngón tay cái. Còn Triệu Mạn Nhu thì là tại ngăn ngừa sờ về sau, trong nháy mắt khuôn mặt đỏ bừng. Đuổi theo muốn đánh Lư Phong.

Dù sao cứ việc Triệu Mạn Nhu tại làm sao mạnh mẽ, vẫn chỉ là một cái học sinh cấp ba mà thôi, chỗ nào nghĩ đến Lư Phong thế mà ngay trước nàng mặt nói tương lai muốn cưới nàng loại hình lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Hồng Đô thành phố Mị Ảnh quán bar

Hồng Đô thành phố Trạm Xe Lửa.

Mặc dù đã là cuối mùa thu, nhưng là Hồng Đô thành phố nhưng vẫn là rất nóng. Không hồ là Hoa Hạ mấy lò lửa lớn một trong.

Người chung quanh người tới hướng về, dẫn theo các loại hành lý tới tới đi đi mọi người đi qua Trạm Xe Lửa đi hướng mỗi cái địa phương, cũng có người từ hân địa phương đi vào Trạm Xe Lửa. Mỗi cái phong trần mặt mũi, một bộ phi thường bận rộn bộ dáng.

Tại xuất trạm miệng, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo thân ảnh rút cục từ bên trong đi ra.

"Âu Dương, hiện tại chúng ta đi làm nha, chẳng lẽ trực tiếp đi tìm Hắc Lão Đại?" Trên mặt vẫn còn ở chảy xuống mồ hôi Quân Hạo hỏi.

So sánh với Quân Hạo đầu đầy mồ hôi, một bên Âu Dương Thần thì là hoàn toàn không cảm giác được cái này nóng rực khí trời giống như. Trên thân không có chút nào biến hóa, một điểm mồ hôi đều không có. Đây chính là đột phá Hoàng cấp chỗ tốt, có thể điều tiết tự thân cùng ngoại giới hoàn cảnh ở giữa biến hóa, duy trì tự thân thoải mái dễ chịu.

Không để ý đến Quân Hạo hăm mộ ánh mắt, giải được Quân Hạo nói tới tình huống, Âu Dương Thần trước khi tới cũng đã là nghĩ kỹ đón lấy kế hoạch. Thế là hân nói thẳng: "Đi trước tìm một chỗ nghỉ ngơi, chờ đến tối thời điểm đi người nói cái kia Hắc Lão Đại thường xuyên đi cái kia Mị Ảnh quán bar nhìn xem, chuyện còn lại đến lúc đó rồi nói sau."

Thế là bởi Quân Hạo dẫn đường, hai người trực tiếp tại Ly Mị ảnh quán bar không xa địa phương thuê phòng.

Sau đó sự tình liền tương đối nhàm chán, Âu Dương Thần thật sự là không có hứng thú bởi tiếp Quân Hạo một cái Đại Nam Nhân ở nơi đó nói chuyện phiếm, thế là trực tiếp gọi điện thoại cho Diệp Mộ Linh, cũng may mắn là năm giờ chiều nhiều, không phải vậy lời nói Diệp Mộ Linh còn không có tan học cái này xấu hổ. Có Diệp Mộ Linh bởi tiếp nói chuyện phiếm, Âu Dương Thần lúc này mới cảm giác không có nhàm chán như vậy.

Mà một bên Quân Hạo nhìn thấy Âu Dương Thần đang cấp Diệp Mộ Linh gọi điện thoại, trò chuyện như vậy này, hoàn toàn cũng là không để ý tới chính mình. Thế là cũng là trực tiếp lấy điện thoại cầm tay ra đến cho Hứa Trúc gọi điện thoại. Nghĩ thầm, cũng không phải chỉ có người có bạn gái. Ta cũng có, ai sợ ai a! Thế là rất thú vị một màn xuất hiện, trong phòng hai người hoàn toàn không để ý đối phương, mà chính là cho mình bạn gái gọi điện thoại, trò chuyện phi thường vui sướng.

Thời gian dần dần đi qua, Âu Dương Thần điện thoại di động đều nhanh không có điện, không có cách nào rút cục đành chỉ gọi điện thoại. Mà tại Viên Xuân Diệp Mộ Linh thì là mừng rỡ đồng thời cũng cảm thấy phi thường kỳ quái, nàng biết Âu Dương Thần đi Hồng Đô thành phố muốn đi giúp Quân Hạo lấy lại công đạo, nhưng là không nghĩ tới thế mà cùng mình gọi điện thoại trò chuyện hai giờ.

Hiện tại thời gian là buổi tối bảy giờ nhiều, cảm giác được chính mình bụng có chút đói, Quân Hạo đưa ra đi ra ngoài trước ăn một chút gì, dù sao tối nay khẳng định là có đại động tác, không ăn no không còn khí lực làm việc a.

Cứ như vậy rất nhanh liền đến tối hơn chín điểm, nghe Quân Hạo nói, bình thường lúc này Hắc Lão Đại đều sẽ đi Mị Ảnh quán bar. Cho nên Âu Dương Thần cùng Quân Hạo liền trực tiếp đi vào Mị Ảnh quán bar.

Hơn chín điểm, nếu trong quán bar còn không tính là chân chính náo nhiệt, nhưng là cũng có rất nhiều tan ca lãnh đạo còn có hân các loại chức nghiệp người ở chỗ này làm cần phát tiết. Âu Dương Thần cùng Quân Hạo tìm một cái đài ngồi xuống, tùy ý điểm một điểm từ về sau liền yên tĩnh ngồi ở chỗ đó một bên nhìn xem trong quán bar tùy ý phát tiết đám người, một bên chờ lấy Hắc Lão Đại hiện thân.

Có lẽ là do ở Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đáng đáp đều rất đẹp trai, với lại tuổi tác nhìn cũng không phải rất lớn, loại này nhìn trắng tinh thiếu niên bộ dáng đối với loại kia thói quen các loại Chức Tràng nữ sinh tới nói Lực sát thương không thể bảo là không lớn.

Liền một hồi thời gian, đã là có mấy phát nhìn rất xinh đẹp nữ sinh tới bắt chuyện. Đương nhiên những này trò xiếc Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đều hết sức quen thuộc. Ít nhất Âu Dương Thần cũng là tại quán bar làm kiêm chức thời gian dài như vậy, mà Quân Hạo, ở trong xã hội lăn lộn lâu như vậy, quán bar càng là thường đến chỗ này phương.

Không để ý đến những này đối khát thiếu phụ, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo chỉ là an an tĩnh tĩnh ngồi ở chỗ đó uống rượu, sau đó chờ đợi Hắc Lão Đại đến.

Ngay tại Âu Dương Thần cùng Quân Hạo các loại hơn một cái giờ về sau, bất thành linh tiếng cãi vã hấp dẫn bọn họ chú ý. Nắm lấy nhân rồi cũng là nhân rồi ý nghĩ, Âu Dương Thần liền đi qua mở mang kiến thức một chút, mà Quân Hạo thì là vẫn như cũ ngồi tại chỗ mình ngồi chờ lấy Hắc Lão Đại.

Đến gần vừa nhìn, vừa vận nghe được mấy cái nhuộm các loại màu sắc tóc dáng vẻ lưu manh tiểu côn đồ đang tại đùa giỡn một cái uống say nữ sinh. Chỉ gặp nữ sinh kia ngồi ở trong góc, trên mặt bàn trưng bày mấy cái khoáng trống chai bia, thậm chí còn có hân chai rượu.

Nữ sinh kia ăn mặc màu trắng Váy đầm, bởi vì uống say cả người tóc tai bù xù, nhưng là từ nàng trong lúc lơ đãng lộ ra bên ngực cùng hoàn mỹ đáng người vẫn là có thể nhìn ra đây là một người phi thường xinh đẹp nữ sinh.

Âu Dương Thần đi qua thời điểm, cái kia nhuộm tóc vàng xem bộ dáng là dẫn đầu nam tử, đang muốn dùng hân dơ bản tay đi đẩy ra nữ sinh kia tóc, muốn nhìn một chút nàng cuối cùng mỹ mạo. Miệng bên trong còn nói lấy muốn dẫn nàng đi chơi lời nói.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần nhất thời liền giận tím mặt, đẩy ra ngăn tại trước mặt hắn đám người, vài giây đồng hồ thời gian liền đến nữ sinh kia trước mặt, sau đó vung tay lên, cầm cái kia Hoàng Mao nam từ đây ra.

Cái kia dẫn đầu Hoàng Mao nam từ căn bản là nghĩ không ra ở cái địa phương này thế mà còn biết có người dám cùng hắn động thủ, không có phòng bị phía dưới trực tiếp liền bị Âu Dương Thần đẩy té ngã ở phía sau mặt đất, ngẩng đầu thấy một lần lại là một cái trường so với hắn còn tiến, niên kỷ nhìn so với hắn còn nhỏ nam sinh không nói. Hiện tại thế mà còn muốn lấy muốn anh hùng cứu mỹ, tại trong miệng hắn đoạt thức ăn.

Hoàng Mao nam từ nhất thời giận dữ, mắng: "Móa, dám đẩy lão tử, cũng không nhìn một chút đây là ai địa bàn!" Nói hướng phía đằng sau người khác quát: "Các huynh đệ, đánh hắn, lên cho ta!"

Sau đó Hoàng Mao Tiểu Tử một cái bật lên liền đứng lên, cầm lấy bên cạnh một cái chai bia muốn hướng về Âu Dương Thần trên đầu đập tới. Đằng sau mấy cái tiểu tử nhìn thấy đại ca của mình đều lên, nhất thời học Hoàng Mao Tiểu Tử bộ dáng, cầm bia lên bình liền hướng phía Âu Dương Thần trên thân chào hỏi.

Đối mặt bọn hắn tiến công, Âu Dương Thần cười lạnh một tiếng: "Thứ gì, liền các ngươi đám người này cặn bã còn muốn động thủ với ta." Nói Âu Dương Thần giống như như thiểm điện xông về bọn họ, đồng thời một quyền tiếp theo đâm ra một quyền, trực tiếp đánh vào trên mặt bọn họ, trực tiếp đánh bọn hắn miệng mũi đỏ máu. Thậm chí có hàm răng đều bị đánh rơi. Từng cái chặt vật như chó.

Mấy cái tiểu tử lập tức liền mộng, bọn họ cũng không thấy Âu Dương Thần có động tác, liền trong nháy mắt bị đánh thành bộ này cầu dạng. Chỉ có điều tại ngã ngửa thất thần về sau, cái kia Hoàng Mao nam từ tỉnh táo lại, lấy tay che chính mình thụ thương khuôn mặt, lập tức kêu to: "Bảo an, bảo an đây! Lão tử đều bị người đánh thành dạng này, các ngươi làm sao còn chưa tới, đều đi ăn Cheung á!"

Cho đến lúc này, chung quanh quan sát người mới kịp phản ứng, có mấy người xem bộ dáng là thường xuyên đến tại đây nhận biết cái này Hoàng Mao nam từ người một bộ rất là đồng tình bộ dáng nhìn xem Âu Dương Thần đối hắn nói: "Ngươi gây ra đại họa, đây chính là Hắc Lão Đại nhi tử, người tại quán bar đánh con của hắn, đây chính là không được, ta nhìn ngươi vẫn là đi nhanh lên đi, không phải vậy lời nói đợi chút nữa Hắc Lão Đại tới cũng không có người tốt trái cây để ăn."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Say rượu nữ sinh xinh đẹp

"Hắc Lão Đại nhi tử?" Âu Dương Thần suy nghĩ một chút cái này thật đúng là vô ý cảm Thành Âm a, đang lo tìm không thấy Hắc Lão Đại đâu, cái này đụng tới Hắc Lão Đại nhi tử. Nhưng là tìm Hắc Lão Đại tính sổ sách là khẳng định không thể ở chỗ này, trong quán bar quá nhiều người.

Cái này nếu như bị người đập tới tóc đến trên Internet đi, này Âu Dương Thần thật đúng là liền đồ, này Siêu Việt Nhân Loại nhận biết lực lượng cũng sẽ bị vô số người bình thường biết được, đây cũng không phải là Âu Dương Thần hy vọng.

Ngay tại lúc này, một bên nữ sinh kia nhưng là bắt lấy một tay Âu Dương Thần y phục, một cái tay khác thì là gợn chén rượu, tóc tai bù xù, mồm miệng không rõ nói ra: "Uống, ta còn muốn uống, ngươi theo giúp ta uống a!"

Âu Dương Thần quay đầu nhìn lại nữ sinh này rõ ràng cũng là say không được, mắt say lơ mơ mơ màng màng, ngã trái ngã phải ngồi đều có chút ngồi không vững. Âu Dương Thần lấy ra nữ sinh kia tay, ấn lại nàng để cho nàng tại chỗ ngồi ngồi xuống đến, sau đó lại đưa nàng chén rượu trong tay lấy đi.

"Còn uống, cũng không biết ngươi uống bao nhiêu, thật sự là, hiện tại nữ sinh đều làm sao, một người liền dám chạy đến quán bar tới uống rượu, còn uống nhiều như vậy." Âu Dương Thần có chút không cao hứng, nữ sinh này cũng quá không tự ái. Chỉ có điều gặp được cũng không thể mặc kệ a. Lắc đầu, cũng mặc kệ nàng có nghe hay không đến xong: "Hôm nay may mắn là ta, bằng không lời nói, ngươi liền phải mấy người này cặn bã chà đạp!"

Nói chỉ Hoàng Mao nam từ bọn họ một châu thóa mạ.

Nghe được Âu Dương Thần lại mắng bọn hắn, Hoàng Mao nam từ nhất thời cũng là hùng hùng hổ hổ mắng lại trở về, nghĩ hắn thân là Hắc Lão Đại nhi tử, tại Hắc Lão Đại cái này Nhất Mẩu Tam Phân lúc nào nhận qua dạng này thua thiệt, khẩu khí này thật sự là nuôi không trời.

"Cái gì? Ngươi còn dám mắng trở về? Lá gan rất lớn a! Tiểu gia ta cũng mặc kệ đây là ai địa bàn, muốn mắng ngươi liền mắng ngươi, muốn đánh ngươi liền đánh ngươi." Âu Dương Thần đối Hoàng Mao cười hắc hắc, sau đó trong nháy mắt một chân đá vào bộ ngực hắn bên trên, nhất thời Hoàng Mao nam từ kêu thảm một tiếng bay rót ra ngoài.

"Đậu phộng, người đừng quá mức. Nơi này chính là cha ta địa bàn. Ta muốn để người đừng đi ra tại đây." Hoàng Mao nam tử phun ra một ngụm máu, lúc nói chuyện người chung quanh phảng phất cũng có thể cảm giác được cái kia huyết tinh vị đạo.

Đổi mặt Hoàng Mao nam tử uy hiếp, Âu Dương Thần cười nhạt một tiếng, lắc đầu nói ra: "Ta nói mặc kệ là ở nơi nào, ta muốn đánh người liền đánh người. Không cần không tin" nói xong trong nháy mắt thân ảnh biến ảo, xuất hiện tại Hoàng Mao nam tử trước người, tại Hoàng Mao nam tử hoảng sợ ánh mắt bên trong, một bàn tay lắc tại trên mặt hắn.

"Ba!" Một tiếng vang giòn, tại cái này huyền ảo trong quán bar đều truyền đi thật xa, rất nhiều người đều nghe được, cảm thấy thật sự là thật không thể tin. Hắc Lão Đại nhĩ tử thể mà tại nhà mình địa bàn bị người liên tiếp cho đánh.

"Chẳng lẽ là hắn bang phái người tìm đến sự tình?" Cơ hồ tất cả mọi người trong đầu nổi lên cũng là ý nghĩ này, nhưng là chỉ có Hoàng Mao nam tử tự mình biết hắn cũng không nhận ra Âu Dương Thần, với lại tại hắn trong ấn tượng, hắn bang phái cũng không có Âu Dương Thần nhân vật này.

Không để ý đến người chung quanh cái nhìn, Âu Dương Thần đỡ dậy nữ sinh kia muốn đi ra ngoài, tất nhiên Hắc Lão Đại nhĩ tử đã bị đánh hắn một trận. Lấy Hắc Lão Đại có thù tất báo tính cách, khẳng định sẽ tìm hắn báo thù. Như vậy hiện tại chỉ cần tìm cơ hội liền có thể giải quyết Hắc Lão Đại.

Cho nên Âu Dương Thần hiện tại chỉ muốn trước đem nữ sinh này dàn xếp lại, không phải vậy lời nói, quán bar người càng ngày càng nhiều, đến lúc đó miễn còn không có hắn phiền phức. Thế là Âu Dương Thần trực tiếp cho Quân Hạo tóc cái tin tức liền vịn nữ sinh này đi đầu đi ra quán bar.

Trên con đường này cũng có người tới ngăn cản Âu Dương Thần, không cho hắn rời đi, nhưng là tại Âu Dương Thần bạo lực phía dưới. Vẫn không có người nào có thể ngăn được.

Làm vừa ra tới thời điểm, gió lạnh thổi đến, nữ sinh này cũng là hơi thanh tỉnh một điểm, ngẩng đầu dùng nàng này mê ly ánh mắt nhìn xem Âu Dương Thần: "Người là ai a?" Sau đó lại cảm thấy đến mình tại Âu Dương Thần trong ngực, trong nháy mắt lại kêu to lớn tiếng: "Thả ta ra! Có ai không! Phi Lễ a!"

Âu Dương Thần bắt đầu dĩ cười cười, nữ sinh này thật đúng là sẽ ác nhân cáo trạng trước. Mặc dù là rất muốn cứ như vậy trực tiếp ném nữ sinh này mặc kệ, nhưng là loại sự tình này Âu Dương Thần thật đúng là làm không được. Thế là cũng chỉ có thể không để ý tới nữ sinh cái lộn, một đường gian khổ đưa nàng xách về mở tốt trong phòng.

Cũng bởi vì dạng này, cái kia trước sân khấu Đại Mục còn cần một loại dị dạng toàn bộ hành trình nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, phảng phất là Âu Dương Thần là cái gì người xấu giống như.

Nhìn xem nằm ở trên giường nữ sinh, Âu Dương Thần lúc này mới xem như chân chính nhìn thấy nữ sinh này chân chính dung mạo. Không thể không nói nữ sinh này đúng là xinh đẹp, liền xem như lấy Âu Dương Thần như thế bất bệ nhân quang đến xem, nữ sinh này cũng là một cái chân chính mỹ nữ, cứ việc hiện tại niên kỷ còn không tính quá lớn, nhưng là loại kia dung mạo đã thể hiện đi ra.

Thanh tịnh sáng ngời đồng tử, cong cong lông mày, lông mi dài hơi hơi rung động, trắng nõn không tì vết da thịt lộ ra nhàn nhạt Hồng Phấn, hơi mỏng đôi môi như cánh hoa hồng kiều nộn ướt át. Thật dài tóc đen thui tùy ý vẩy vào bên giường, một thân màu trắng Váy đầm càng đem nàng này như ma quỷ đáng người hoàn mỹ biểu hiện ra ngoài.

Bởi vì uống say, nữ sinh liên tục nói chuyện, nghĩ linh tinh bộ dáng càng là hiển lộ ra một phần đáng yêu.

Cầm nữ sinh giày cởi xuống, vì nàng đổi đắp kín mền. Liền để nữ sinh kia ngủ thật say, nhưng là trong lúc lơ đãng chạm đến này da thịt, khiến cho Âu Dương Thần đều có chút cảm giác có lỗi với Diệp Mộ Linh. Càng không ngừng đọc lấy Thanh Tâm Quyết, Âu Dương Thần xoay người rồi đi ra khỏi phòng.

Chỉ có điều làm Âu Dương Thần rồi đi đi qua trước sân khấu thời điểm, Đại Mục quái dị ánh mắt lại là luôn luôn mất thấy hắn rồi đi. Xem Âu Dương Thần tâm lý một trận run rẩy, ánh mắt kia rõ ràng cũng là đang nói hắn không được giống như.

Âu Dương Thần rất muốn quay người đứng tại Đại Mục trước mặt, đối nàng lớn tiếng hô một câu: "Người kia cái gì ánh mắt, ta cùng nữ sinh kia quan hệ thế nào đều không có được rồi..." Nhưng là cuối cùng vẫn không có làm, mà là đi cách đó không xa một cái Sông mặt trượt. Hắn đã cùng Quân Hạo hẹn gặp tại nơi đó sẽ cùng.

Chỉ có điều Âu Dương Thần vừa đến, đã nhìn thấy Quân Hạo lấy một loại rất là quý dị bị coi thường nhân quang nhìn xem hắn. Nhìn thấy loại vẻ mặt này, Âu Dương Thần trong nháy mắt cũng là nhất chỉ đánh vào Quân Hạo trên đầu: "Đừng có dùng loại kia nhân quang nhìn ta!"

"Làm sao rồi, người dám làm ta xem một chút còn không được. Chỉ có điều người nhanh như vậy, ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, nhìn rất rắn chắc à, làm sao vài phút liền kết thúc chiến đấu." Quân Hạo xoa xoa đầu, tiện hễ nhìn xem Âu Dương Thần tiện tiện nói ra.

Nhìn thấy Âu Dương Thần lại muốn đánh hắn, Quân Hạo vội vàng tránh thoát đi.

"Đừng nói giỡn, ta cùng nàng cái gì đều không có, người cũng chớ nói lung tung, cái này nếu như bị Mộ Linh biết nàng sẽ không cao hứng." Âu Dương Thần vậy vậy chính mình Lưu Hải, sau đó rất là nghiêm túc nhìn xem Quân Hạo. Hắn cũng không muốn để cho Diệp Mộ Linh hiểu lầm cái gì.

"Biết biết, ta mới không có lớn như vậy miệng, sẽ không nói lung tung" Quân Hạo giả bộ như rất là nghiêm túc bộ dáng.

"Ừm, như vậy hiện tại liền thương lượng một chút giải quyết như thế nào Hắc Lão Đại, vừa mới ta đã đánh con của hắn, tin tưởng hiện tại hắn đang khắp

nơi đang tìm ta, như vậy chúng ta liền có thể dạng này..." Âu Dương Thần nói ra chính mình đối phó Hắc Lão Đại kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Lấy một địch trăm

Ngay tại Âu Dương Thần bọn họ thương lượng như thế nào đối phó Hắc Lão Đại thời điểm, giờ khắc này ở Mỹ Ảnh quán bar. Tại đây đã không có khách nhân, Hắc Lão Đại nhĩ từ đều bị người đánh thành dạng này, quán bar người quản lý mặt sẹo nơi nào còn có tâm tình làm ăn a.

Chuyện này nếu là xử lý không tốt, liền xem như Hắc Lão Đại lại thế nào nhìn kỹ mặt sẹo, mặt sẹo cũng phải ăn không ôm lấy đi. Thế là hiện tại trong quán bar lưu lại toàn bộ đều là bang phái người.

Chỉ có điều cùng thường ngày một đám người tụ hội thật vui vẻ uống rượu happy khác biệt, hôm nay tại đây bầu không khí vô cùng kiềm chế.

Hoàng Mao nam tử đã được đưa đi bệnh viện, nghe nói là thương tổn thật nghiêm trọng.

Giờ phút này mặt sẹo tâm lý nhất định chính là muốn mắng chửi người, hết lần này tới lần khác là tại chính mình quản lý tràng tử bên trong, phát sinh loại sự tình này. Với lại hiện tại liền ngay cả Âu Dương Thần ở đâu, họ gì, người nào cũng không biết. Giống như là vô duyên vô cớ xuất hiện một người sau đó càn quét băng đảng con trai của Lão Đại một hồi, sau đó lại không khỏi diệu biến mất.

"Cái này mẹ nó cũng là chuyện gì a!" Mặt sẹo nghĩ thầm."May mắn hiện tại Hắc Lão Đại đang giúp lấy người Hoàng gia vội vàng buổi đầu giá sự tình, không có gấp trở về, bằng không lời nói, hẳn thật sự là không biết làm sao đối mặt Hắc Lão Đại mới tốt."

Đang lúc mặt sẹo trầm tư thời điểm, một tiểu đệ tới bẩm báo nói: "Đao ca, chúng ta tìm rất nhiều người, đều nói không biết người kia, với lại camera giám sát đầu nơi đó cũng không có phát hiện người kia thân ảnh."

"Chẳng lẽ lại vẫn là quý sao, cái này cũng không có vậy cũng không có, ta nuôi dưỡng người bọn họ là bất tài a, chút chuyện này đều làm không xong." Không đợi cái kia tiểu đệ nói xong, mặt sẹo liền giận không kềm được, trực tiếp cắt ngang hẳn lời nói. Sau đó gầm thét lên.

"Đao ca đừng nóng giận, Ta tin tưởng người kia khẳng định là sợ chúng ta, hiện tại trốn đi, chỉ cần chúng ta phát động bang phái lực lượng đi tìm, nhất định sẽ tìm tới người kia." Nhìn thấy mặt sẹo sinh khí, một cái hẳn coi như tương đối coi trọng tiểu đệ đứng lên an ủi.

Hắn tiểu đệ cũng là nhao nhao phụ họa.

"Khôi hài, thật sự là khôi hài! Liền các người đám rác rưởi này cũng xứng để cho ta trốn tránh?"

Đúng lúc này, bất thành linh âm thanh từ bên ngoài truyền đến, còn đều là trào phúng. Mặt sẹo vốn là sinh khí sắc mặt nhất thời càng thêm âm trầm, phảng phất đều có thể nhỏ ra Mực Thủy tới. Quay đầu nhìn lại thế mà còn là cái kia đã thương thiếu gia người, cả người như là một cái sản thức ăn như dã thú, điên cuồng âm ngoan nhìn chằm chằm đối tới Âu Dương Thần cùng Quân Hạo hai người.

Tiếng gầm âm từ trong miệng hắn phát ra: "Người thế mà còn dám xuất hiện ở đây! Muốn chết!" Âu Dương Thần cùng Quân Hạo vừa xuất hiện, mặt sẹo liền nhận ra, nhưng là ý vào bên cạnh mình có người, mặt sẹo cảm thấy lần này không chỉ có thể trợ giúp Hoàng Mao nam tử báo thù, càng là có thể báo mình tại Viên Xuân thành phố mất mặt thù.

Cho nên mặt sẹo căn bản là không có cảm Âu Dương Thần cùng Quân Hạo để vào mắt.

So sánh với mặt sẹo âm ngoan nổi giận, Âu Dương Thần thì là biểu hiện rất bình tĩnh tự nhiên, phảng phất không nhìn thấy trong quán bar một nhóm người này, khẽ cười một tiếng nói ra "Ha ha, ta nói qua mặc kệ nơi này là người nào địa bàn, ta muốn tới thì tới, muốn đánh người liền đánh người, các người thật đúng là không đủ tư cách!"

"Âu Dương, bá khí!" Bên cạnh Quân Hạo còn lớn hơn công bố khen.

Nhìn thấy Âu Dương Thần cùng Quân Hạo phách lối như vậy, hoàn toàn cũng là không đem hẳn mặt sẹo cùng huynh đệ bọn họ để vào mắt, mặt sẹo đã là không thể nhịn được nữa, quát to một tiếng "Các huynh đệ lên cho ta, đánh cho đến chết, đánh chết coi như ta!"

Nghe được mặt sẹo tiếng rống, đằng sau tiểu đệ đã sớm nhìn không được, trực tiếp liền quơ lấy gia hỏa hướng phía Âu Dương Thần cùng Quân Hạo xông tới. Bởi vì cơ bản đều nhận ra Quân Hạo trước kia thân phận, đến mức rất lớn một bộ phận trước kia liền cùng Quân Hạo có mâu thuẫn người, trực

tiếp cũng là nghĩ đến báo thù, dẫn đến kết quả chính là rất lớn một bộ phận người lại là cảm gia hòa đối Quân Hạo trên thân chào hỏi.

"Móa, Nhị Cầu Tử, trước kia ca thế nhưng là không xử bạc với ngươi, ngươi thế mà còn cái thứ nhất nghĩ đến tới đánh ta, lúc này mới bao lâu, một điểm tình cảm đều không nói" Quân Hạo một quyền cảm một cái nhiễm Lục Đầu phát xanh năm đánh ngã về sau, hùng hùng hổ hổ nói ra.

"Hừ, Quân Hạo ngươi tên phản đồ này, còn mặt mũi nào mặt mà nói tình nghĩa, đi chết đi cho ta!" Một cái mặt mũi tràn đầy mặt đỏ nam tử giờ một cái chai bia liền nghĩ vung tại Quân Hạo trên đầu.

Dù sao cũng là Âm Kinh trung kỳ cao thủ, làm sao có khả năng dễ dàng như vậy bị những người bình thường này đánh tới, Quân Hạo trực tiếp tránh thoát đi, sau đó trở tay nhất chương bổ vào trên mặt hán, trực tiếp đem hán mặt đỏ đều cho đánh rớt, nhất thời máu tươi chảy đầm đìa.

...

Trái lại Âu Dương Thần bên này, bởi vì Quân Hạo thật sự là kéo quá nhiều cừu hận, ngược lại là không có bao nhiêu người tới thu thập hán, nhưng là cũng còn có đại khái ba bốn người tả hữu, bên trong còn bao gồm lấy mặt sẹo chính mình.

Dù sao tại mặt sẹo trong ấn tượng, Quân Hạo không phải người luyện võ, không có luyện võ qua, không thể nào là đám kia tiểu đệ đối thủ, ngược lại là Âu Dương Thần, lần trước tại Viên Xuân thành phố tuy tiện liền đánh bại hán. Đến mức dù cho hiện tại có nhiều như vậy người trợ giúp, mặt sẹo cũng cảm giác không có quá nhiều phần thắng.

Nhưng là đi ra lẫn lộn lá gan tóm lại là so với thường nhân lớn như vậy một điểm, chỉ gặp mặt sẹo trực tiếp cũng là cảm lấy một cái Tây Qua Dao làm chém hình, đối Âu Dương Thần nơi bả vai liền muốn chém đi xuống, xem bộ dáng là không có ý định chú ý Âu Dương Thần chết sống.

Đối mặt mặt sẹo điên cuồng, Âu Dương Thần không nhúc nhích, giống như là dọa sợ một dạng. Nhìn thấy dạng này Âu Dương Thần, mặt sẹo phảng phất đã là nhìn thấy Tây Qua Dao chém vào Âu Dương Thần bả vai, máu tươi chảy ròng ròng trắng cánh, cả người càng lộ ra điên cuồng, một đôi mắt giống như Xà Hạt âm ngoan.

Cuối cùng Âu Dương Thần động, chỉ gặp hán lấy một loại thường nhân vô pháp nhận ra tốc độ một chân bước ra, cả người đằng không mà lên, trên không trung tới cái 360 độ xoay tròn, sau đó một chân đá vào mặt sẹo bên trên.

Liền nghe đến một tiếng hét thảm, mặt sẹo cả người sau này ngã xuống, trên mặt không chỉ là máu tươi tràn ra, hàm răng cũng là nát mấy khóa, càng thêm buồn cười là, trên mặt còn có Âu Dương Thần dấu giày.

Nhưng là quá trình này ngay tại trong nháy mắt, thật giống như trước một giây mặt sẹo còn tưởng tượng lấy có thể chém thương tổn Âu Dương Thần, xuống một giây cả người liền như là chó bay rớt ra ngoài.

Cái này không thể không nói là một cái thật lớn mĩ mai đâm!

Nhưng là cái này vẫn chưa xong, đón lấy phảng phất là đến Âu Dương Thần cá nhân biểu diễn xuất sắc thời gian, chỉ gặp Âu Dương Thần khi thì là đâm ra một quyền, hoặc mà chính là nhất cước đá ra. Nhưng là mỗi một lần xuất kích đều nương theo lấy một tiếng hét thảm cùng một người tiếng ngã xuống đất âm.

Đương nhiên Âu Dương Thần cũng không có dùng toàn lực, không phải vậy lời nói tại đây có thể hay không có người sống hạ xuống thật đúng là rất khó nói.

Cứ như vậy, ngắn ngủi một phút đồng hồ, có lẽ còn chưa không có một phút đồng hồ. Mặt đất đã nằm đầy kêu thảm kêu rên người. Có thể đứng đấy cũng chính là Âu Dương Thần cùng Quân Hạo hai người.

"Xong!" Âu Dương Thần vỗ vỗ tay thoải mái nói ra. Giống như là uống một chén nước đơn giản như vậy thoải mái.

So sánh với Âu Dương Thần nhẹ nhàng thoải mái, Quân Hạo ngược lại là có chút bị thương, tuy nhiên không có trở ngại, tuy nhiên trên thân cũng nhiễm đại lượng vết máu, tuy nhiên phần lớn cũng là người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Hoàng gia phòng đấu giá

Mặc dù biết Âu Dương Thần rất lợi hại, nhưng là mặt sẹo tuyệt đối không nghĩ tới sẽ như vậy biến thái. , dạng này thân thù, chỉ sợ cùng ngay cả chuyên môn thù hận tại Hắc Lão Đại bên người Bàn Hồ đều không phải là Âu Dương Thần đối thủ đi! Nghĩ tới đây, mặt sẹo lòng như tro nguội.

Sớm biết dạng này, mặt sẹo tuyệt đối là sẽ không đi trêu chọc Âu Dương Thần, tại loại này mãnh nhân trước mặt, Hắc Lão Đại nhi tử bị đánh liền bị đánh thôi! Chính mình tại sao phải lợi cái này Hồn Thủy.

Giờ phút này nhìn xem trên trận này hai cái như là Mars thân ảnh, cuồng mãnh khí thế, tuyệt đối thân thù. Dẫn đến trên trận kêu thảm ngã xuống đất cái này trên trăm người toàn bộ cũng không biết nên như thế nào suy nghĩ! Hoàn toàn cũng là bị đánh mộng!

Nhưng là Âu Dương Thần thế nhưng là không có tính toán cứ như vậy buông tha mặt sẹo, thế là tại mặt sẹo hoảng sợ ánh mắt bên trong, Âu Dương Thần thân ảnh không ngừng tới gần. Cuộc bộ rất chậm, nhưng lại phảng phất có được một loại nào đó ma lực, khiến cho mặt sẹo cùng người khác trái tim đều giống như không tự giác đi theo Âu Dương Thần cuộc bộ đang nhảy nhót!

Giờ phút này Âu Dương Thần giống như là một cái thượng đế, hiện tại đang muốn trừng phạt trái với ti lệ người, mà tại mặt sẹo tâm lý, chính mình là bên trong cái kia!

"A!"

Có lẽ là thực sự chịu không được khăn trương như vậy kiểm chế bầu không khí, mặt sẹo bên cạnh một tiểu đệ bất thành linh kêu to. Khiến cho bên cạnh mặt sẹo đều tiếp theo nhảy, kém chút nhảy dựng lên.

Mặt sẹo kịp phản ứng mới phát hiện trên trận người khác lấy một loại cũng khinh bỉ nhãn quang nhìn xem hắn, cường ép vượt qua lại chính mình nội tâm hoảng sợ. Mặt sẹo rống to: "Nhìn cái gì vậy, muốn chết a!"

Tuy nhiên mặt sẹo hiện tại kết cục cùng hắn tiểu đệ một dạng chặt vật, nhưng là dù sao nhiều năm uy nghiêm vẫn còn, thế là hắn tiểu đệ vẫn có chút e ngại mặt sẹo.

Nhưng là cái này bên trong cũng không bao quát Quân Hạo, chỉ gặp Quân Hạo nhanh chóng chạy hướng về mặt sẹo, sau đó trực tiếp một chân đá vào bộ ngực hắn bên trên: "Nhón nháo cái gì mà nhón nháo! Hiện tại ngươi cho rằng ngươi vẫn là cái kia Đạo ca a!"

Không khỏi điệu bị đá một chân, với lại người này hay là trước kia tự mình nhìn không dậy nổi người, loại này cự đại tương phản để cho mặt sẹo có loại muốn cùng Quân Hạo liều xúc động.

Nhưng là nghĩ lại, mạng nhỏ mình hiện tại liền nắm giữ tại Âu Dương Thần cùng Quân Hạo trên tay, nhất thời lại là bỏ đi suy nghĩ!

"Nói một chút cái kia Hoàng Mao Tiểu Tử đi cái nào" lúc này Âu Dương Thần rốt cục đi vào mặt sẹo trước mặt, nhìn xuống nhìn xem hắn, thẳng thành đạo sẹo xem tâm lý hoảng sợ. Sợ một cái khó mà nói liền đem hắn cho rằng rắc rối!

Thế là mặt sẹo cẩn thận từng li từng tí nơm nớp lo sợ trả lời: "Thiếu gia đã được đưa đi bệnh viện trị liệu." Cứ như vậy một câu đơn giản lời nói, mặt sẹo lại trả lời kinh tâm động phách, bởi vì luôn luôn không nhìn thấy Âu Dương Thần biểu lộ, mặt sẹo bên trên mồ hôi đều chảy ra.

"Ồ?" Âu Dương Thần nhẹ nói một câu, tiếp theo lại nhanh chóng nói: "Hắc Lão Đại hiện tại ở đâu bên trong? Lấy hắn có thù tất báo tính cách, không có khả năng con trai mình bị người đánh đều không ra giúp con trai của hắn báo thù!"

"Cái này..." Mặt sẹo do dự một chút, phải biết tiết lộ Hắc Lão Đại hành tung, cái này không chỉ có là vi phạm Giang Hồ Đạo Nghĩa, nếu như bị Hắc Lão Đại biết cũng chắc chắn sẽ không tùy tiện tha cho hắn, đến lúc đó kết cục tuyệt đối được không đi nơi nào.

"Nói nhanh một chút! Không nói gọi ngay bây giờ tàn ngươi!" Nhìn hắn do dự dự, Quân Hạo trực tiếp vung tay cũng là một bàn tay, đe dọa.

"Tại Hoàng gia phòng đấu giá!" Mặt sẹo quát to một tiếng, tinh thần đều có chút sụp đổ, hôm nay phát sinh sự tình tuyệt đối là vượt qua hắn tưởng tượng. Với lại sau này trên giang hồ, tại HH thành phố mảnh này dưới mặt đất thế giới, mặt sẹo tuyệt đối là không có nơi sống yên ổn.

Chỉ sợ càng nhiều vẫn là đến từ Hắc Lão Đại truy sát! Nghĩ đến đây chút, mặt sẹo liền có loại dờn lên thạch đầu nện chính mình chân cảm giác, hôm nay hắn thật sự là không nên lợi cái này Hồn Thủy.

Không để ý đến mặt sẹo tâm lý biến hóa, tại cùng Quân Hạo ánh mắt sau khi trao đổi, phát hiện liền ngay cả Quân Hạo cũng không biết cái này Hoàng gia phòng đấu giá ở nơi nào, thế là Âu Dương Thần trực tiếp lại là hỏi một câu: "Hoàng gia phòng đấu giá? Cẩn thận nói một chút!"

"... Chính là như vậy, các ngươi bỏ qua cho ta đi, ta biết đã toàn bộ nói." Mặt sẹo đau khổ cầu khẩn nói.

"Buông tha ngươi? Đương nhiên có thể, ngươi bây giờ liền có thể đi!" Khi biết mình muốn đồ vật về sau, Âu Dương Thần mỉm cười nói.

Nhưng là hắn nhưng lại không biết, hiện tại hắn mỉm cười, tại mặt sẹo bọn người trong mắt nhất định cũng là ác ma mỉm cười! Khùng bổ!

Được cho biết mình bây giờ liền có thể đi, mặt sẹo bọn người còn có chút không tin, bọn họ coi là coi như không giết cũng sẽ là đoạn cánh tay gãy chân, không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền bỏ qua bọn họ!

Đến mức một đám người tại nguyên chỗ dừng sờ nửa ngày, thẳng đến Quân Hạo một cái bàn tay đập vào một tiểu đệ trên mặt: "Đều không muốn đi đúng

không!"

Thanh thủy tiếng vang cùng Quân Hạo cuồng bạo âm thanh, lúc này mới làm bọn hắn kịp phản ứng, từng cái vội vàng lộn nhào, lẫn nhau nâng ra quán bar.

Thăng đến đi ra quán bar về sau, bọn họ vẫn là lòng còn sợ hãi, tin tưởng chuyện này nhất định sẽ tồn tại bọn họ trong đầu cực kỳ lâu!

Mà một bên Âu Dương Thần cùng Quân Hạo rốt cục biết Hắc Lão Đại hạ lạc, nhưng là hiện tại lại có hắc phiền phức bày ở trước mặt.

Đạo này sẻo không hồ là Hắc Lão Đại thân tín, giống như Hắc Lão Đại thật lâu. Đi qua hắn kể ra, cái này Hắc Lão Đại vốn chính là một cái tay chân, nhưng là một lần ngẫu nhiên cơ hội cưới Hoàng gia một cái nữ.

Sau đó ngay tại Hoàng gia trợ giúp phía dưới, thành lập Hắc Hồ bang. Từ đó từng bước một phát triển lớn mạnh, cho tới bây giờ đã trở thành HH thành phố dưới mặt đất thế giới ngũ đại Hắc Bang một trong.

Cho nên Hắc Lão Đại cùng Hoàng gia quan hệ phi thường tốt, sau đó hiện tại lại là Hoàng gia phòng đấu giá tổ chức thời gian sắp đến.

Hoàng gia phòng đấu giá ba tháng tổ chức một lần, mỗi lần đấu giá cũng là phi thường vật trân quý, đúng là như thế, mỗi lần tổ chức, Hoàng gia đều sẽ phi thường thận trọng. Mà Hắc Lão Đại hôm nay chính là đi Hoàng gia phòng đấu giá hỗ trợ làm việc đi.

Lúc này mới dẫn đến liền ngay cả Hoàng Mao nam tử bị đánh, Hắc Lão Đại cũng không có lập tức gấp trở về. Mà chính là như trước đang Hoàng gia phòng đấu giá hỗ trợ, cũng là bởi vì Hoàng gia đối với lần đấu giá này thật sự là quá coi trọng, nghe nói là lần này Hoàng gia sẽ xuất ra một chút vật trân quý đi ra đấu giá!

Đến mức lần đấu giá này tuyệt đối là không thể sai sót. Bằng không Hoàng gia liền tổn thất đại!

Nghe được dạng này tin tức, Âu Dương Thần cũng không biết nói nên nói chính mình là vận khí tốt vẫn là hồng.

Chỉ có điều rất khéo là, Hoàng gia cùng Hắc Lão Đại lại là một đám, lời như vậy, nói không chừng có thể duy nhất một lần đem bọn hắn giải quyết hết, nhưng là cứ như vậy, độ khó khăn liền gia tăng thật lớn, Âu Dương Thần mặc dù là đối với mình có rất lớn tự tin, nhưng lại sẽ không cảm chính mình đặt hiểm cảnh.

Nhưng là không khỏi, Âu Dương Thần nhưng là cảm giác được một loại hưng phấn, nam nhi coi như là đại náo một trận, làm một phen sự nghiệp. Chỉ có dạng này mới xem như không uổng công kiếp sau bên trên đi một lần, cùng Quân Hạo liếc nhau, lẫn nhau đều phát hiện đối phương cũng giống như mình ý nghĩ.

Hai người cũng là cười ha ha, sau đó rời đi Mỹ Ảnh quán bar. Trời tối ngày mai cũng là Hoàng gia phòng đấu giá đấu giá ngày, mà Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đã là chuẩn bị vào ngày mai động thủ, cho nên hiện tại cũng là về trước đi nghỉ ngơi thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Trương gia đại viện

Trở lại gian phòng của mình, Âu Dương Thần lúc này mới nhớ tới gian phòng của mình bên trong là có người, nhìn xem nằm ở trên giường ngủ chính hương cô gái xinh đẹp, Âu Dương Thần bất đắc dĩ lắc đầu.

Mặc dù mình hiện tại cần nghỉ ngơi thật tốt, nhưng là cũng không thể muốn hắn hiện tại đem cái này nữ hài kêu lên đi, loại chuyện này hắn có thể làm không ra.

Lần nữa vì là nữ hài đắp kín mền về sau, Âu Dương Thần liền đến một bên mặt đất tu luyện, may mắn hắn hiện tại là Hoàng cấp cao thủ, mỗi ngày có thể dùng tu luyện để thay thế ngủ, với lại dạng này hiệu quả còn càng tốt hơn.

Bởi vì ngày mai khẳng định là sẽ có một trận đại chiến, kết quả cụ thể, Âu Dương Thần thật đúng là không thể đoán trước.

Mà lúc này đây, một cái khác trong phòng, Quân Hạo sớm đã là tiến vào Ngủ say.

Rất nhanh, một đêm trôi qua, mới nhất trời đến. Làm tượng trưng cho mới nhất Thiên Tân hi vọng ánh sáng mặt trời chiếu vào gian phòng thời điểm.

Thượng Quan Tinh Nhi chậm rãi mở ra mớ hồ hai mắt.

Đập vào mi mắt là lạ lẫm gian phòng, lạ lẫm giường, tất cả mọi thứ cũng là lạ lẫm, dùng sức lắc đầu, muốn nhớ lại hôm qua đến phát sinh chuyện gì, chính mình lại vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Nhưng là rất mơ hồ, cũng không có nhớ tới quá nhiều, chỉ là nhớ mang máng chính mình là bị người tới tại đây. Người kia còn rất đẹp trai!

Nghĩ tới đây, Thượng Quan Tinh Nhi nhất thời quát to một tiếng.

"A!"

Sau đó vén chăn lên, nhìn thấy trên người mình y phục còn hoàn hảo, không có lộn xộn dấu vết. Trong nháy mắt lại là an tâm lại, cái này nói rõ chính mình còn không có bị người làm bấn.

Tuy nhiên người kia tựa như là rất đẹp trai bộ dáng, nhưng là nàng Thượng Quan Tinh Nhi cũng không phải Hoa Si - mê gái (trai) người, năm nay mới 17 tuổi nàng vẫn là rất đơn thuần, tuy nhiên trong trường học có rất nhiều người theo đuổi, cũng được xưng là Hoa Khôi. Nhưng là ở nhà người bảo hộ phía dưới, Thượng Quan Tinh Nhi còn không có nói qua yêu đương, thậm chí chỉ cần có người dám theo đuổi nàng, đều sẽ bị người nhà nàng an bài bảo tiêu nhắc nhở.

Nhưng là cho dù là tại dạng này trong hoàn cảnh, Thượng Quan Tinh Nhi có đôi khi vẫn sẽ có cũng kinh người cử động.

Nhưng là nàng lúc đó, ngược lại là giữ cửa bên ngoài vừa mới mua bữa sáng trở về Âu Dương Thần giặt mình, còn tưởng rằng là phát sinh cái gì không chuyện tốt.

Thế là Âu Dương Thần lập tức mở cửa xông đi vào, nhưng là như thế một chuẩn bị liền xấu hổ. Nguyên lai lúc này Thượng Quan Tinh Nhi đang tại chỉnh lý y phục, Váy đầm đằng sau khóa kéo tựa như là rơi xuống. Bởi vì là ở sau lưng, Thượng Quan Tinh Nhi chính mình cũng không thể rất tốt chạm đến cái chỗ kia.

Âu Dương Thần lúc đi vào đợi đúng lúc là Thượng Quan Tinh Nhi phía sau xuân quang, này chỉ riêng óng ánh da thịt, để cho Âu Dương Thần ánh mắt đều có chút không thể rời bỏ. Chỉ gặp hần thẳng tắp nhìn chăm chăm nơi đó.

Mà Thượng Quan Tinh Nhi căn bản là không có có nghĩ đến lại đột nhiên xuất hiện một người, đến mức chính nàng tại chỗ liền sững sờ, ngây ngốc nhìn xem Âu Dương Thần, tay còn vẫn như cũ đậu ở chỗ đó. Phía sau xuân quang vẫn như cũ bại lộ ở trong mắt Âu Dương Thần.

May mắn Âu Dương Thần không phải loại kia nhìn thấy mỹ nữ liền đi bất động đường nam nhân, cuối cùng vẫn kịp thời kịp phản ứng. Liền vội vàng nói mấy câu thật xin lỗi.

Ánh mắt cũng là nhanh chóng chuyển dời đến nơi khác.

Lúc này Thượng Quan Tinh Nhi cũng rốt cục hoàn hồn. Tay phải liên tục sau này đủ, muốn cầm khóa kéo kéo lên đi, nhưng là cũng xấu hổ là cái này khóa kéo cũng là kéo không đi lên.

Rơi vào đường cùng, Thượng Quan Tinh Nhi đối Âu Dương Thần lộ ra một giọng nói ngọt ngào nụ cười, môi đỏ hé mở: "Suất ca, ta gọi Thượng Quan Tinh Nhi, người tên là gì à. Giúp ta đem cái này kéo lên đi có được hay không?"

"Người có thể gọi ta Âu Dương Thần" sau đó Âu Dương Thần trực tiếp liền đi tới sau lưng nàng giúp nàng kéo lên khóa kéo, nhưng là trong lúc lơ đãng chạm đến nàng này tron mềm da thịt, Âu Dương Thần vẫn không khỏi run rẩy một chút.

Có lẽ là cảm giác được Âu Dương Thần có chút then thùng, Thượng Quan Tinh Nhi thực chất bên trong yêu tinh tính cách lại đi ra, chỉ gặp nàng trong nháy mắt xoay người lại, một cái tay khoác lên Âu Dương Thần trên bờ vai. Ngập nước mắt to ra vẻ thâm tình nhìn chăm chú Âu Dương Thần: "Người còn then thùng? Có phải hay không ta quá đẹp à "

Họa Phong trong nháy mắt biến hóa, Âu Dương Thần có chút trở tay không kịp, nhưng là dù sao cũng là có bạn gái người, làm sao có khả năng bị dạng này liền bị dọa cho phát sợ. Nhất định phải phản kích, muốn để nàng biết mình lợi hại, Âu Dương Thần thàn thán.

Âu Dương Thần không có trả lời Thượng Quan Tinh Nhi lời nói, trực tiếp cũng là lấn người mà lên, cả người cũng là giống ép đến Thượng Quan Tinh Nhi trên thân. Sau đó đưa tay phải ra câu lên nàng cái cằm: "Đúng là đẹp vô cùng!"

"A!"

Thượng Quan Tinh Nhi lập tức đẩy ra Âu Dương Thần, sau đó vội vàng chạy đi.

Thấy được nàng cái kia khả ái bộ dáng, Âu Dương Thần khoe miệng hơi hơi giương lên, không tự giác liền cười.

Có lẽ là động tĩnh có chút lớn, lúc này Quân Hạo rốt cục tới, nhìn thấy Âu Dương Thần trong phòng thế mà thêm một cái nữ hài. Mặc dù biết hôm qua Âu Dương Thần cứu một cái nữ hài, nhưng là Quân Hạo thật sự là không nghĩ tới Âu Dương Thần sẽ đem nữ hài kia đặt ở gian phòng của mình.

Cảm nhận được Quân Hạo quỹ dị ánh mắt, Âu Dương Thần đoạt trước nói: "Quay lại lại giải thích với người "

"Ta muốn trở về, một buổi tối không có trở về, Lam Lạc tỷ khẳng định cũng lo lắng ta, đây là ta số điện thoại di động, có thể gọi điện thoại cho ta ưc "

Thượng Quan Tinh Nhi đi đến Âu Dương Thần trước mặt, ngọt ngào nụ cười vẫn như cũ treo ở khóe miệng. Lời nói dí dỏm lời nói làm cho người phẳng phát có thể quên ly biệt sầu não.

Nhìn xem trong điện thoại di động lưu giữ tốt số điện thoại, nhìn qua Thượng Quan Tinh Nhi đi xa thân ảnh, Âu Dương Thần cười cười, đối với Thượng Quan Tinh Nhi hẳn ngược lại là không có bao nhiêu ý nghĩ xấu, càng nhiều là nàng loại kia đáng yêu xinh xắn bộ dáng để cho Âu Dương Thần cảm thấy rất là thân thiết.

Tuy nhiên tất nhiên Thượng Quan Tinh Nhi đã rời đi, Âu Dương Thần đương nhiên sẽ không dù sao là nhớ thương.

Hiện tại trọng yếu nhất cũng là làm sao giải quyết buổi đấu giá sự tình, căn cứ mặt sẹo thuyết pháp là mỗi lần buổi đấu giá trước khi bắt đầu, Hoàng gia cũng đã là cảm thiệp mời tức đến khách nhân trong tay.

Cho nên muốn tiến vào buổi đấu giá lời nói, đó là nhất định phải có thiệp mời.

Hiện tại Âu Dương Thần việc cấp bách là muốn lấy tới thiệp mời, cũng chính là buổi đấu giá Thông Hành Chứng, không phải vậy lời nói nếu là ngay cả môn còn không thể nào vào được, vậy cũng khỏi phải nói còn muốn trên đấu giá hội làm ra một ít chuyện.

Thế là Âu Dương Thần gọi điện thoại cho Lưu Phong, dù sao trước khi đến Lưu Phong cũng đã nói nếu là có cái gì giải quyết không sự tình có thể gọi điện thoại cho hắn. Cũng là huynh đệ, lúc này Âu Dương Thần cũng sẽ không như vậy khách khí. Còn vì sao không có đánh cho Lâm Nhã, khả năng này cũng là thiếu niên lòng tự trọng tại quấy phá.

Hồng Đô thành phố xong hồ khu, Trương gia đại viện.

Tại đây tọa lạc lấy Hồng Đô thành phố một trong tam đại gia tộc Trương gia. Tại Lưu Phong dưới chỉ thị, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo lại tới đây.

Ngoài viện bức tường màu trắng vòng hộ, xanh xung quanh buồng xuống. Trong nội viện Già Sơn san sát, dòng suối nhỏ bao quanh.

Tại cái này một mảnh Nháo Thị bên trong có như thế hoàn toàn yên tĩnh lạnh nhạt kiến trúc, lệnh đệ một lần đến Âu Dương Thần cùng Quân Hạo cũng là giật nảy cả mình, liền ngay cả Quân Hạo cũng không biết thế mà lại có như thế một vùng.

Bởi vì Lưu Phong đã bắt chuyện qua, Trương gia phái người tới dẫn Âu Dương Thần cùng Quân Hạo hai người tiến vào. Nhưng là thẳng đường đi tới, Âu Dương Thần cũng cảm giác được chung quanh trần giữ nghiêm mật, không chỉ có camera rất nhiều, hơn nữa còn có rất nhiều người trông coi, trang bị đầy đủ.

Cái này khiến lần đầu nhìn thấy loại này đại trận xu thế Âu Dương Thần cùng Quân Hạo cũng là có chút khẩn trương.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đến Hoàng gia phòng đấu giá

Xuyên qua kéo dài hành lang, tại người hầu dẫn dắt phía dưới, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo rốt cục đi vào Trương gia nội bộ trong đại sảnh.

Chỉ gặp lúc này trong đại sảnh chỉ có hai người, một cái lão già, ngồi tại chính giữa trên ghế, nhìn ước chừng là sáu mươi tuổi khoảng chừng, nhưng là tinh thần quốc thước. Mặc một bộ phục cổ Đường Trang, trong tay cầm hai cái ngọc thạch tại đùa bỡn.

Ở sau lưng lão ta thì là đứng đấy một thanh niên, tuổi chừng so Âu Dương Thần lớn một chút, chừng hai mươi lăm tuổi. Ăn mặc hưu nhân trang, tùy ý đứng ở nơi đó, phẳng phát đều mang theo một loại nào đó khí tràng. Tướng mạo tuy nhiên phổ thông, nhưng là cả người nội tại nhưng là làm cho người cảm giác mới mẻ.

"Lão đại này gia hần là người điên nói Trương gia gia chủ Trương Chính Thanh, mà đứng sau lưng hần thanh niên hần là hần tôn tử Trương Tiêu đi." Tiến đại sảnh, Âu Dương Thần liền có thể cảm nhận được bọn họ loại kia khí tràng, cùng người bình thường hoàn toàn không giống nhau.

Dù sao cũng là tới có việc cầu người, cái kia có lễ phép vẫn là đến có. Thế là Âu Dương Thần cùng Quân Hạo lập tức tiến lên đi mấy bước, hướng về Trương lão gia tử vấn an.

"Là Luru Phong gọi các người tới đi?" Trương Chính Thanh gật gật đầu, lộ ra hiền lành nụ cười.

"Được" Âu Dương Thần cùng Quân Hạo liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra kinh ngạc, không nghĩ tới Luru Phong tiểu tử kia thật đúng là được a!

"Luru Phong tiểu tử thú kia đã nói với ta các người là muốn tiến vào Hoàng gia phòng đấu giá, nhưng là có thể hay không nói một chút các người tại sao phải đi vào? Dù sao ở trong đó đồ vật cũng không tiện nghi." Trương Chính Thanh dù sao cũng là chủ nhân một gia đình, làm chuyện gì cũng sẽ không tùy tiện như vậy, dù cho Âu Dương Thần cùng Quân Hạo là Luru Phong giới thiệu tới.

Đi vào con mắt khẳng định là không thể nói cho bọn hắn, không phải vậy lời nói nếu để cho bọn họ biết mình là đi vào đập phá quán. Âu Dương Thần tin tưởng liền xem như có Luru Phong giới thiệu, bọn họ cũng sẽ không hỗ trợ. Nhưng là nếu như không nói lời nào, như vậy trả lời thế nào lại là cái vấn đề, trong lúc nhất thời, Âu Dương Thần thật đúng là không có quá tốt lý do.

"Nếu các người nếu có muốn mua đồ, có thể nói cho ta biết, có lẽ các người không cần đi vào, ta có thể giúp người mua về." Lúc này đứng đấy Trương Tiêu nói ra.

"Nếu chúng ta cũng là muốn vào xem, thấy chút việc đời. Dù sao luôn luôn nghe nói phòng đấu giá làm sao làm sao thần bí, bên trong đồ vật cỡ nào cỡ nào quý giá, chúng ta khó được tới một lần Hồng Đô, thế là liền muốn vào xem." Linh cơ nhất động, Quân Hạo tìm sứt sẹo lý do.

Nghe được trả lời như vậy, Trương Tiêu còn muốn nói nhiều cái gì, nhưng là ngồi Trương lão gia tử đưa tay cắt ngang hần lời nói. Bình tĩnh nói ra: "Vậy được rồi, buổi tối hôm nay các người liền cùng chúng ta cùng đi chứ, hiện tại các người có thể ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt một chút hoặc là đi chung quanh một chút cũng có thể "

Rời đi đại sảnh, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo lựa chọn một cái phòng nghỉ ngơi. Lúc này Âu Dương Thần cũng có chút nói không chính xác, Trương Chính Thanh khẳng định là nhìn ra hai người bọn họ người cũng không phải vô cùng đơn giản đi gặp các mặt xã hội. Nhưng là thế mà không có vạch trần, ngược lại là đáp ứng.

Không nói đến Âu Dương Thần mơ hồ, lúc này Trương Tiêu cũng cảm giác được rất là nghi hoặc. Dù sao tại hắn trong ấn tượng, gia gia vẫn luôn là phi thường cẩn thận người, lần này thế mà như thế qua loa liền đem người mang vào phòng đấu giá, vạn nhất xảy ra chuyện. Vậy coi như sai lầm.

Có lẽ là nhìn ra Trương Tiêu nghi hoặc, Trương Chính Thanh nhàn nhạt nói một câu: "Trong bọn họ có một cái là Hoàng cấp võ giả."

"Hoàng cấp võ giả? Thật giả?" Trương Tiêu có chút mộng, phải biết liền ngay cả hắn hiện tại vẫn chỉ là Hóa Kính đại viên mãn, chỉ có như vậy, tại Hồng Đô thành phố đã là rất nổi danh. Mà Âu Dương Thần bọn họ niên kỷ so với hắn còn muốn nhỏ rất nhiều. Thế nhưng là thế mà đã là Hoàng cấp võ giả, cái này cự đại tương phản để cho Trương Tiêu có chút khó mà tiếp nhận.

"Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân a!" Lão gia tử nhìn xem cháu mình khẽ thở dài một cái. Mặc dù mình tôn tử giống như thường nhân so đã cũng ưu tú, nhưng là trên cái thế giới này không bao giờ thiếu cũng là những cái được gọi là thiên tài, mà có ít người thật sự là chỉ có ngưỡng vọng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, lập tức tới ngay sáu giờ tối nữa. Mà tám giờ chính là phòng đấu giá lúc bắt đầu ở giữa. Bởi vì Hoàng gia phòng đấu giá là tọa lạc tại WL Khu, cách nơi này còn có một khoảng cách.

Thế là tại Trương Chính Thanh dẫn dắt phía dưới, Âu Dương Thần một đoàn người ngồi trên xe liền hướng bên kia đuổi.

Đi qua như thế mấy giờ tiếp xúc, Âu Dương Thần phát hiện Trương Tiêu là một cái cũng sáng sủa người, có thể điều động bầu không khí, với lại đối bọn hắn cũng chiều chuộng. Cho nên chậm rãi quan hệ bọn hắn cũng là dần dần tốt.

Lúc này Trương Tiêu đang tại cho Âu Dương Thần cùng Quân Hạo giới thiệu Hoàng gia phòng đấu giá tình huống.

Hoàng gia phòng đấu giá là Hoàng gia tại ba mươi năm trước thành lập, chủ yếu là đấu giá các loại danh quý đồ vật, bên trong liền bao quát danh nhân Từ Hòa, trân quý Danh Từu bảo thạch các loại trân bảo. Nhưng là chính yếu nhất cũng là trọng yếu nhất cũng là võ giả tu luyện cần thiết các loại đồ vật tài liệu.

Chính là có phòng đấu giá tồn tại, Hoàng gia mới có thể tại gần gũi trong hơn mười năm trở thành Hồng Đô thành phố một trong tam đại gia tộc, thậm chí có người bây giờ nói Hoàng gia cũng là Hồng Đô thành phố Đệ Nhất Gia Tộc.

Bởi vậy có thể thấy được, phòng đấu giá là cỡ nào món lợi kếp sù, với lại lại là cỡ nào có sức ảnh hưởng. Một tấm thiệp mời, trừ phi là chân chính có địa vị có thân phận người, Hoàng gia sẽ đích thân cầm thiệp mời đưa tới cửa. Còn người khác, muốn có được một tấm thiệp mời liền cần dùng tiền tới mua hoặc là dùng hần đồ vật tới cùng Hoàng gia trao đổi.

Cũng là bởi vì đủ loại này nguyên nhân, tại chung quanh nơi này thành phố, Hoàng gia sức ảnh hưởng là phi thường lớn.

"Tất nhiên phòng đấu giá như thế món lợi kếp sù, vậy tại sao gia tộc của hắn không thành lập một cái phòng đấu giá đâu?" Quân Hạo nghi hoặc hỏi. Mà đây cũng là Âu Dương Thần muốn biết.

"Liền biết các người sẽ như vậy hỏi, nếu trước kia cũng có người muốn bắt chước Hoàng gia, thành lập một cái phòng đấu giá, nhưng là Hoàng gia có thể thành công là bởi vì thời gian dài như vậy đến nay không ngừng có trân bảo xuất hiện tại phòng đấu giá bên trong. Mà gia tộc của hắn hoặc là cũng không

cách nào tiếp tục xuất ra vật phẩm quý giá tới đầu giá, hoặc là chính là không có thực lực kia để duy trì phòng đầu giá trật tự. Đương nhiên bên trong khả năng còn có hần nguyên nhân a" Trương Tiêu cười cười cùng bọn hắn nói ra bên trong Huyền Cơ.

"Dạng này a" Âu Dương Thần có điểm tâm không tại chỗ này ứng một câu. Nội tâm nhưng là nghĩ đến lại không có khả năng chính mình thành lập một cái thuộc về mình phòng đầu giá, dù sao muốn báo thù, tài lực là ắt không thể thiếu.

Mặc dù bây giờ khả năng này chỉ là một cái ý nghĩ, nhưng là khó đảm bảo về sau sẽ không thực hiện, với lại chuyện này cũng là tại Âu Dương Thần trong lòng chôn xuống một gốc chủng tử.

Xe như trước đang đường sá nhanh chóng chạy, giống một thót Ngựa chứng mất dây trời, tận tình điên cuồng gào thét tại ngựa xe như nước trên đường. Ngoài xe phong cảnh đang không ngừng biến hóa, mà trong xe người nhưng là lâm vào riêng phần mình trong trầm tư, lúc này trong xe một mảnh tĩnh mịch.

Cứ như vậy, đi qua một canh giờ, xe rốt cục đứng ở Hoàng gia phòng đầu giá trước cửa.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Hoàng gia tài đại khí thô

Sau khi xuống xe, Âu Dương Thần rốt cục nhìn thấy tòa kiến trúc này.

Hai tầng cao ốc tầng tại cái này ồn ào phồn vinh trong chợ lộ ra vô cùng đột ngột. Nhưng khi ngước thấy nó toàn cảnh thời điểm liền sẽ bị nó cao đại thượng sở kinh thần.

Phòng đầu giá toàn thân là lấy kim hoàng sắc làm chủ sắc điệu, phía trước đứng sừng sững lấy bốn cái Đại Thạch Trụ, phía trên treo một cái đèn lớn, tản ra hào quang màu vàng óng. Mà ở phía trên càng là vàng óng ánh vài cái chữ to: Hoàng gia phòng đầu giá. Lại càng không cần phải nói bên cạnh hai khỏa xanh biếc Tùng Thụ đứng thẳng ở nơi đó, vì là cái này kim sắc bên trong tăng thêm một vòng lục sắc, lộ ra chẳng phải Tục Khí.

Tuy nhiên nội tâm đối với Hoàng gia là căm ghét, nhưng khi nhìn thấy cái này sở kiến trúc thời điểm, cũng không thể không sợ hãi thán phục Hoàng gia đại thủ bút.

Lúc này tại đây đã là tới rất nhiều người, bên ngoài ngừng đếm không hết danh quý xe, cái gì BMW, Mercedes, Ferrari các loại. Âu Dương Thần nguyên bản còn tưởng rằng chính mình cũng coi là có chút ít tiền, nhưng nhìn đến loại tình huống này mới biết được chính mình điểm này tiền căn bản cũng không tính là cái gì.

Tại đây tụ tập đủ loại người, nhưng lại có một cái cộng đồng đặc điểm: Nam trên cơ bản cũng là ăn mặc âu phục, đánh lấy Cà vạt, mà nữ sĩ cũng đều là ăn mặc các loại chính thức Lễ Phục, nói tóm lại, mỗi người cũng là xuyên cũng chính thức lại tới đây.

Mà trái lại Âu Dương Thần cùng Quân Hạo, xuyên cũng là hưu nhân trang, tuy nhiên hai người nhan giá trị đều không kém, nhưng là cùng người chung quanh so sánh lại có vẻ phi thường đột ngột, tựa như là một đám Dương bên trong lẫn vào hai cái sói. Cùng người chung quanh không hợp nhau.

Đang lúc Âu Dương Thần vẫn còn ở âm thầm sợ hãi thán phục thời điểm, một người mặc hắc sắc tây trang trung niên nam tử đi tới, mỉm cười nói "Trương Lão, hôm nay con gió nào làm sao cảm ngại cho thoải mái. Chẳng lẽ lại là được cái gì tin tức? Thuận tiện lời nói lộ ra dưới cũng tốt để cho ta có cái chuẩn bị "

"Là tiểu vương a, làm sao người Vương lão bản có thể tới, ta lão đầu tử này liền không thể tới đến một chút nào nhiệt?"

Âu Dương Thần nhìn ra người này khẳng định là cùng Trương gia có khúc mắc, bằng không lời nói Trương Lão cũng sẽ không như thế ép buộc, với lại người này vừa mới lời nói hiển nhiên cũng là không có hảo ý.

"Trương Lão chuyện này, tại cái này Hồng Đô thành phố đầu còn có người có thể ngăn cản người Trương Lão tới lui a." Bị Trương Lão như thế trào phúng, cái này Vương lão bản cũng không tức giận, vẫn như cũ là duy trì bộ kia mỉm cười.

"Biết liền tốt, ta Trương gia liền xem như lại xuống dốc, cũng không phải người một cái nhỏ nhỏ Vương Nhị chó có thể rung chuyển" lúc này Trương Tiêu rốt cục nhìn không được, thay đổi trên xe ôn hòa, lạnh lùng nói ra.

"Người. . ." Vương lão bản chỉ Trương Tiêu đang muốn nói chuyện, nhưng là một bên Trương Lão nhưng là nhìn chăm chăm hắn, trên thân khí thế không

ngừng tăng lên, phảng phất là muốn động thủ tiết tấu.

Cảm nhận được Trương Lão trên thân không ngừng lên cao khí thế, Vương lão bản âm thầm thở dài một hơi, cũng chỉ có thể cảm muốn nói chuyện nuốt xuống.

Mà một bên Âu Dương Thần lúc này mới phát hiện Trương Lão thực lực tại Hoàng cấp đại viên mãn, hơn nữa còn là loại kia Điện Phong Đại Viên Mãn, giống như là sẽ phải đột phá đến Huyền Cấp cao thủ bộ dáng, nhưng là chính là như vậy từng chút một khoảng cách, nhưng là vậy khôn vô số Tu Luyện chi Nhân, phải biết võ giả tu luyện, cảnh giới càng cao, đột phá càng chậm.

Tuy nhiên nhìn Trương Lão tựa như là sẽ phải đột phá đến Huyền Cấp cảnh giới, nhưng là thời gian này nhưng là có khả năng phi thường dài. Với lại quan trọng hơn là Trương Lão niên kỷ cũng coi là so sánh lớn, thân thể các phương diện cũng không bằng người trẻ tuổi, đến mức kẹt ở chỗ này vài chục năm vẫn luôn là không có tiến triển.

Không để ý đến ngăn người Vương lão bản, Trương Lão mang theo Âu Dương Thần bọn họ trực tiếp tiến vào phòng đấu giá. Mà trước cửa trông coi người thật giống như cũng là nhận ra Trương Lão giống như, trực tiếp cũng là cho đi.

Tiến vào bên trong, Âu Dương Thần lúc này mới phát hiện bên ngoài trang trí nhất định không coi là cái gì, tráng lệ hành lang gấp khúc, là vàng trang trí, treo trên tường Thủy Tinh Đăng, hết thảy hết thảy không một không đang nói rõ lấy Hoàng gia tài đại khí thô, phòng đấu giá hào hoa tinh xảo.

Trong phòng đấu giá mặt chia làm hai tầng, một tầng ngay phía trước trưng bày một cái dài ba mét bàn vuông, đây là dùng để trưng bày vật đấu giá. Mà ở phía sau thì là trên trăm cái cấp cao đại khí chỗ ngồi, người bình thường cũng là ngồi ở chỗ này.

Mà đệ nhị tầng thì là có mười cái bao sương, những này bao sương là vì những thân phận đó tôn quý người hoặc là gia tộc chuẩn bị.

Làm Hồng Đô thành phố một trong tam đại gia tộc Trương gia, cứ việc những năm này cùng Hoàng gia có chút không hợp, nhưng là ở chỗ này vẫn là có một cái ghế ló.

Lúc này Âu Dương Thần bọn họ chính là tại người Hoàng gia dẫn dắt phía dưới đi tới nơi này cái chuyên thuộc về Trương gia bao sương. Lúc này khoảng cách phòng đấu giá bắt đầu chỉ có mười phút đồng hồ, phía dưới trên chỗ ngồi trên cơ bản đã là ngồi đầy người.

Lầu hai trong rạp cũng lục tục ngo ngoe có người đi vào. Hiện tại hết thảy liên tục, liên đới đến đấu giá bắt đầu.

Nhưng là giờ phút này Âu Dương Thần nhưng là có chút sảo muộn, hấn nhưng là tìm đến hắc lão đại tính sổ sách. Âu Dương Thần thật sự là không nghĩ tới trong phòng đấu giá mặt lại là cái tình huống như vậy. Như bây giờ đừng bảo là tìm hắc lão đại tính sổ sách, liền xem như muốn tìm một chút chuyện làm cũng không dễ dàng a.

Nghĩ tới đây, Âu Dương Thần không khỏi cười khổ, xem ra hôm nay cũng chỉ có thể là xem như tới gặp từng trai.

Nhìn thấy Âu Dương Thần trên mặt cười khổ, Quân Hạo cũng là biết hôm nay kế hoạch thất bại, nhưng là loại tình huống này đúng là bọn họ không nghĩ tới, chủ yếu cũng là bọn họ cảm sự tình nghĩ tới tại đơn giản, không ngờ rằng trên thực tế là cái dạng này.

Mà vừa lúc này, phía dưới đại sảnh ánh đèn bất thành linh dập tắt, mà không chờ sau đó phương đám người xao động. Phía trước bàn đấu giá nơi đó nhưng là hiện ra một chùm quang mạng.

Thế là tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở nơi đó, nhưng là xuất hiện nữ tử này nhưng là để cho Âu Dương Thần cũng là miễn không kinh thán nàng mỹ lệ.

Tóc xoã tung co lại, mặt trắng nõng. Tuyết trắng vành tai treo hai cái trắng bạc hình cái vòng khuyên tai. Chỉ là hóa đồ trang sức trang nhã, trên môi bôi trắng nhạt môi son, quẩy vênh lên lông mi vút sáng vút sáng, sáng ngời đôi mắt tàn mát ra vô hạn mỹ lực.

Nàng dáng người cao gầy, ăn mặc trang phục nghề nghiệp, nhưng là cả người tuyệt hảo tư thái nhưng là làm cho ở đây tất cả mọi người là kinh thán không thôi.

Ngay tại cái này mọi người tiếng hoan hô bên trong, mỹ nữ mặt hướng mọi người cúi cái cung, môi đỏ hé mở nói: "Mọi người tốt, ta chính là lần này đấu giá sư Đường Huyền. Đầu tiên phi thường cảm tạ các vị có thể tham gia lần hội đấu giá này, lần này buổi đấu giá sẽ xuất hiện một chút hi hữu đồ vật. Tin tưởng nhất định sẽ không để cho mọi người thất vọng."

"Đường Huyền" Âu Dương Thần âm thầm nhớ kỹ cái tên này, tin tưởng ở đây rất nhiều người đều là giống như Âu Dương Thần, yên lặng nhớ kỹ nữ nhân này, điểm ấy từ Quân Hạo ánh mắt bên trong, Âu Dương Thần liền có thể nhìn ra.

Đúng lúc này, Đường Huyền lại nói: "Lần này buổi đấu giá từ hiện tại bắt đầu, phía dưới mời kiện thứ nhất vật đấu giá."

Vừa dứt lời liền có một tên xinh đẹp thiếu nữ cầm một vật lên, thượng diện che kín vải đỏ, mọi người nhất thời còn không thể nhìn ra cụ thể là thứ gì.

"Tranh thủ thời gian, đừng đi lêu lổng!"

Có ý gấp người thật sự là chịu không đấu giá sư bựa như vậy người khẩu vị, thế là không để ý hình tượng đứng lên lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Không kém ai

Có lẽ là gặp cỡ nào loại trăng diện này, Đường Huyền đối với người kia chất vấn sắc mặt cũng không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ là cười mỉm nhìn xem các vị đang ngồi ở đây.

"Dựa theo Hoàng gia phòng đấu giá quy củ, kiện thứ nhất vật phẩm đấu giá bình thường đều là lấy danh nhân Tử Họa làm chủ, cho nên lần này buổi đấu giá tự nhiên cũng không ngoại lệ."

Nói đến đây, Đường Huyền dừng lại một chút, chờ đến mọi người chú ý lực lần nữa tụ tập đến trên người nàng thời điểm, nàng nói lần nữa: "Lần đấu giá này phẩm là Hoàng gia từ một vị hải ngoại thương nhân nơi đó thu thập đến, là Minh Triều thời kỳ Văn Chính Minh đại sư chỗ lấy < Hành Thư Ngũ Ngôn sách trực >."

Vừa dứt lời, tên kia cầm vật phẩm đấu giá thiếu nữ cũng là phối hợp cầm vài đồ cầm xuống, đồng thời tại Đường Huyền phía sau trên màn hình lớn cũng là thả ra lần này Tử Họa tin tức. Đề tại đang ngồi tất cả mọi người có thể giải được bộ này Tử Họa sở hữu đặc thù.

Mà lúc này đây, Đường Huyền cũng là chậm rãi đi đến đấu giá trước bàn, chỉ trên mặt bàn đồ vật, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch: "Văn Chính Minh tiên sinh hẳn là không cần ta quá nhiều giới thiệu, tin tưởng các vị đang ngồi ở đây đều hẳn, về phần bộ này Tử Họa thì là Văn Chính Minh tiên sinh tại lúc tuổi già thời kỳ tác phẩm xuất sắc."

Lúc này trong đại sảnh sớm đã Thị Nghị nói chuyện nhao nhao. Dù sao Văn Chính Minh danh khí thật sự là quá lớn, với lại đang ngồi có thể đi vào phòng đấu giá thật là có một chút là ái mộ Tử Họa, yêu thích sưu tầm danh nhân Tử Họa nhân sĩ, đến mức ở đây tất cả mọi người đang thảo luận bộ này Tử Họa.

Nếu không chỉ là trong đại sảnh, liền ngay cả là ngồi tại trong rạp người, cũng bị phòng đấu giá lần này đại thủ bút làm cho có chút không có manh mối nào. Ngày xưa tuy nhiên cũng là nổi danh Nhân Tự vẽ ra hiện, nhưng là không có lần nào là trân quý như thế.

Phải biết mấy năm trước Văn Chính Minh tiên sinh một cái khác bức chữ họa thể nhưng là tại Hương Giang đấu giá tám trăm vạn Thiên Giới. Tin tưởng lần này cũng sẽ không ít hơn so với số này.

Lúc này Âu Dương Thần chỗ trong rạp, từ khi bộ này Tử Họa xuất hiện về sau, Trương Lão tâm tình liền có chút kích động, lộ ra là cũng là cũng ưa thích bộ này Văn Chính Minh tiên sinh Tử Họa.

"Gia gia, đợi chút nữa ta nhất định sẽ giúp người đấu giá hạ xuống." Lâm Trương Lão tôn tử, Trương Tiêu chỗ nào còn không biết lão gia tử lớn tuổi, bình thường trừ tu luyện cũng là yêu thích thu thập loại này danh nhân Tử Họa, riêng là Văn Chính Minh tiên sinh Tử Họa, càng thêm lão gia tử chỗ yêu thích.

"Ừm, tiêu nhi có ý," nhìn xem cháu mình, Trương Lão vui mừng gật gật đầu.

Mà Âu Dương Thần cũng là chú ý đến bộ này chữ, chỉ thấy phía trên viết: "Tháng hai xuân còn sớm, Thanh Nê không có lan mầm. Đông Phong ngày đêm gấp, thổi mưa lâm Dao Hoa. Ngọc Long ép tầng mái hiên nhà, Tổ Nguyệt lưu lạnh Sa. Hương thơm đỏ trực bay không, khiến cho người ức Đông Hoa."

Làm cho Âu Dương Thần cảm thấy hứng thú không phải bộ này chữ, mà chính là trong này truyền đạt ra ý cảnh như thế kia, Âu Dương Thần làm sao trong cảm giác có loại vô đạo tu luyện ý vị ở bên trong.

Nhưng là trong lúc nhất thời Âu Dương Thần cũng vô pháp lý giải, chỉ có thể coi như thôi.

Mà trong đại sảnh, Đường Huyền gặp bức chữ này thành công hấp dẫn mọi người chú ý lực, liếc nhìn phía dưới liếc một chút, khẽ cười nói: "Tin tưởng mọi người đã biết bức chữ này giá trị, như vậy hiện tại bắt đầu đấu giá, giá khởi đầu một trăm vạn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 10 vạn"

"Một trăm hai mươi vạn"

Vừa dứt lời, nhất thời liền có một cái bụng phệ trung niên nam tử ra giá, hiển nhiên là đối với bức chữ này có ý tưởng.

"Một trăm hai mươi vạn liền muốn lấy đi Văn Chính Minh đại sư chữ, làm sao có khả năng! Ta ra một trăm năm mươi vạn, bức chữ này ta muốn, ai cũng chớ cùng ta đoạt!"

Một cái đồng dạng là tai to mặt lớn một mặt nhà giàu mới nổi bộ dáng trung niên đại thúc kêu lên.

Nhìn thấy mình bị khinh bỉ, lúc trước kêu giá cái kia bụng phệ nam tử rõ ràng cho thấy có chút không cao hứng, lại tới đây ai còn không bao nhiêu tiền. Thế là hần lập tức đáp lễ nói: "Ta ra ba trăm vạn, có bản lĩnh người liền lại giống như a!"

"Giống như liền giống như, ai sợ ai a! Ta ra năm trăm vạn!"

Nhà giàu mới nổi đại thúc cũng là không cam lòng yếu thế, lập tức liền đáp lại nói.

Nhìn xem hai người cạnh tranh, lần thứ nhất nhìn thấy loại tràng diện này Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đều cảm thấy có chút thật không thể tin.

"Cứ như vậy một bức chữ, liền đáng giá nhiều tiền như vậy?" Quân Hạo áp ứng tự nói. Hôm nay xem như mở mang hiểu biết, cũng chịu đả kích.

Nghĩ hần muốn phấn đấu bao lâu mới có thể kiếm được nhiều tiền như vậy a, thậm chí người bình thường đừng bảo là kiếm lời, liền ngay cả thấy cũng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy!

Mà trong đại sảnh, những người đó vẫn như cũ vẫn còn ở cạnh tranh, lúc này lại xuất hiện một người khác, bức chữ này giá tiền cũng bị mang lên tám trăm vạn!

Đây đã là mấy năm trước bộ kia chữ giao dịch giá cả, nhưng là hôm nay tại đây giá cả hiển nhiên sẽ vượt qua cái giá tiền này.

Đang lúc Âu Dương Thần vẫn còn ở cảm thán thời điểm.

"Một ngàn vạn!"

Đây là Trương Tiêu âm thanh, Âu Dương Thần quay đầu sững sờ một chút, tuy nhiên lúc trước liền nghe đến Trương Tiêu nói muốn vỗ xuống bộ này chữ, nhưng là nghe được một ngàn vạn cái số này, Âu Dương Thần cũng vẫn là có chút mộng, đây cũng không phải là một ngàn khối a. Đây là một ngàn vạn a!

Mà một bên Quân Hạo hiển nhiên cũng là hù đến.

Đối mặt bọn hần nghi vấn, Trương Tiêu không nói gì chỉ là ôn hòa cười cười. Nhưng là loại kia nụ cười nhưng là cho Âu Dương Thần mang đến rất chấn động mạnh lay.

Người sống cả đời, nếu như không thể làm người kia trên người, như vậy đi tới nơi này trên đời còn có cái gì ý tứ.

Mà hần Âu Dương Thần lại có thể yếu tại người khác, người khác có được, Âu Dương Thần tự nhiên có được;

Người khác không có, Âu Dương Thần tự nhiên có được!

Hần Âu Dương Thần sẽ làm không kém ai, nhất định lập nên vô tận huy hoàng,

Đứng ở cái thế giới này đỉnh phong, nắm giữ này vô thượng quyền thế, làm này Vô Thượng Hoàng Giả!

Trương Tiêu sẽ không biết cũng là bởi vì hần một cái nhìn như ôn hòa ánh mắt, mặc dù không có ý trào phúng, nhưng lại tại Âu Dương Thần trong lòng chôn xuống chủng tử, thẳng đến một ngày nào đó hạt giống này chung quy là sẽ nảy mầm lớn mạnh!

Một ngàn vạn! Không chỉ là Âu Dương Thần cùng Quân Hạo, liền xem như trong đại sảnh người, cũng là bị tác phẩm lớn này cho rung động đến, duy nhất một lần liền thêm hai trăm vạn a!

Bất quá khi bọn họ nghe được âm thanh là đến từ lầu hai trong rạp thời điểm, mọi người cũng liền không còn xoắn xuýt, phải biết tuy nhiên bọn họ ở trong mắt người bình thường là phi thường có tiền, nhưng là giống như lầu hai trong rạp người so sánh vẫn có chút chênh lệch.

Có lẽ là bị một ngàn vạn bị dọa cho phát sợ, lại hoặc là không muốn đắc tội kêu giá người, tóm lại làm Trương Tiêu hô lên một ngàn vạn về sau, trên trận trong chốc lát an tĩnh lại, liền ngay cả nguyên bản kêu giá tám trăm vạn người kia cũng là không có tiếng âm.

Mà đứng đang đấu giá trước bàn Đường Huyền nhìn thấy loại tình hình này, cái miệng nhỏ nhắn có chút bất mãn ý bĩu một chút, phải biết làm đấu giá sư, mỗi đánh ra một kiện vật phẩm đấu giá năng đều năng lượng cảm tới chia, giá đấu giá nghiên cứu càng cao, sau cùng chia hiển nhiên cũng liền càng cao.

Tuy nhiên một ngàn vạn đã là vượt qua bộ này chữ bản thân giá trị, nhưng là dựa theo vừa mới tình huống, hiển nhiên sau cùng giá tiền là không chỉ chừng này.

Chỉ có điều bởi vì Trương Tiêu vừa mới trong nháy mắt thêm hai trăm vạn, với lại lại là ngồi tại lầu hai trong rạp, đến mức đang ngồi trong nháy mắt cũng là không có tiếng âm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Đình gia đại thiếu

Nhưng là làm một cái đầu giá sư, nàng là không có tư cách đi yêu cầu quý khách tăng giá, thế là Đường Huyền cũng là chỉ có thể cảm lấy đầu giá chùy, miễn cưỡng vui cười: "Lầu hai khách quý ra giá một ngàn vạn, còn có hay không cao hơn này?"

"Một ngàn vạn, lần thứ nhất "

"Một ngàn vạn, lần thứ hai "

"Một ngàn vạn..."

"Ta ra một ngàn hai trăm vạn! Không có ý tứ, Trương Đại Thiếu, bức chữ này lão gia nhà ta từ cũng cảm thấy rất hứng thú!"

Bất thành linh truyền ra báo giá âm thanh, khiến cho toàn trường cũng là lặng ngắt như tờ. Với lại cái thanh âm này giống như Trương Tiêu đồng dạng là từ một cái lầu hai bên trong bao sương truyền tới.

Xem tình huống người này hiển nhiên vẫn là cùng Trương Tiêu nhận biết, tuy nhiên trong lời nói lộ ra rất là tôn kính, nhưng là người sáng suốt vừa nhìn liền biết hai người kia là có khúc mắc. Quan hệ khẳng định không hữu hảo.

"Đình Trạch!" Trương Tiêu song quyền nắm chặt, hiển nhiên là bị tức đến, hẳn cùng Đình Trạch nhận biết nhiều năm như vậy, tự nhiên non có thể phân biệt ra được đây chính là Đình Trạch âm thanh.

"Đình Trạch là ai?" Bên cạnh Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đương nhiên cũng là nghe được Trương Tiêu âm thanh. Cũng nhìn ra hẳn phần nộ.

Trương Tiêu giải thích nói: "Đình Trạch là Hồng Đô thành phố tam đại gia một trong Đình gia Trường Tôn, trong gia tộc địa vị đại khái cùng ta không sai biệt lắm. Bởi vì niên kỷ tương tự, gia tộc thực lực cũng không kém bao nhiêu, đến mức tuy nhiên hai người chúng ta luôn luôn đấu tranh, nhưng lại là đều có thắng bại. Ai cũng không chiếm được tiện nghi. Thẳng đến..."

Không đợi Trương Tiêu nói hết lời, một bên Trương Lão tiếp lời: "Nhưng là bởi vì mấy năm gần đây, Trương gia dần dần xuống dốc. Dẫn đến rất nhiều trước kia phụ thuộc vào Trương gia gia tộc thế lực cũng là chuyển đầu người khác, mà Đình gia nhưng là ngày càng lớn mạnh, điều này sẽ đưa đến Tiêu nhi vì là lấy đại cục làm trọng, ba phen mấy bận tại này Đình Trạch trước mặt roi thể diện. Mà đây đều là ta sai a "

"Gia gia, cái này cũng không trách người!" Nhìn thấy tám mặt mo bên trên vẻ thống khổ, Trương Tiêu nhưng là phảng phất coi nhẹ, trái lại an ủi hẳn.

Mà Âu Dương Thần cũng là giải được một chút tin tức, đại khái cũng là Trương gia cùng Đình gia sớm có khúc mắc, nhưng là bởi vì lúc trước hai nhà thực lực không kém bao nhiêu, mặc kệ là tại võ lực phương diện, vẫn là tại tài lực, quân sự phương diện. Hai nhà đều không kém nhiều, thậm chí trước kia Trương gia thực lực là muốn vượt qua Đình gia.

Nhưng là đối với năm năm trước phát sinh cực độ tương phản, tại một lần ngoài ý muốn bên trong, Trương Tiêu phụ mẫu cũng chính là con trai của Trương Lão cùng Con Dâu. Kinh lịch trải qua một trận tai nạn xe cộ, từ đó làm cho Trương Tiêu phụ mẫu chết thảm tại chỗ.

Mà cái này cũng liền mang ý nghĩa Trương gia thiếu một cái Hoàng cấp sơ kỳ cao thủ

Cùng một cái Hóa Kính đại viên mãn cao thủ.

Sự tình tạo thành ảnh hưởng xa xa còn không chỉ như thế, bởi vì người đầu bạc tiền người đầu xanh, Trương Lão hối hận không thôi, bởi vì lần kia là Trương Lão tự mình để bọn hắn ra ngoài làm việc. Cho nên cái này để cho Trương Lão cho rằng là chính mình hại chết bọn họ.

Trực tiếp dẫn đến Trương Lão thực lực ngừng bước tại Hoàng cấp Đại Viên Mãn Cảnh Giới, mặc dù là sẽ đột phá đến Huyền Cấp, nhưng lại là chậm chạp vô pháp đột phá.

Mà hết thảy này, đi qua Trương gia nhiều năm như vậy điều tra, cho rằng lần kia tai nạn xe cộ cũng không phải là ngoài ý muốn, rất có thể là Đình gia một tay sách lược. Nhưng là bởi vì không có chứng cứ, Đình gia cũng sẽ không ngượng thừa nhận, cho nên việc này cũng chỉ có thể xem như là ngoài ý muốn xử lý, không.

Đây hết thảy hết thảy liền trực tiếp để cho vốn cũng không cùng Trương gia cùng Đình gia hiện tại quan hệ trở nên như nước với lửa.

Cho nên đang nghe là Đinh Trạch âm thanh về sau, Trương Tiêu mới có thể lộ ra như vậy phần nộ, đầy ngập nộ hỏa không chỗ phát tiết.

"Đinh gia đại thiếu?"

"Cái này có ý tứ, Trương gia đại thiếu Trương Tiêu cùng Đinh gia đại thiếu Đinh Trạch đồng thời xuất hiện!"

Hiển nhiên hiện trường cũng không thiếu có kiến thức người, có người không chỉ có nhận ra hai người bọn họ thân phận, còn biết năm đó hai nhà ân oán.

Về phần Đường Huyền, nguyên bản còn tưởng rằng bộ này chữ một ngàn vạn liền đến đỉnh, không nghĩ tới lại chạy đến một cái Đinh gia đại thiếu. Làm Hoàng gia phòng đầu giá thủ tịch đầu giá sư, năng tự nhiên cũng là biết cái này Đinh gia đại thiếu, thậm chí Đinh Trạch còn không chỉ một lần đưa ra muốn theo đuổi nàng.

Về phần tại mặt khác trong rạp Đinh Trạch, lúc này đang hút xì gà, một bộ tự cao tự đại bộ dáng.

Lúc này, Đinh Trạch tâm tình cũng khá, dù sao hiện trường mọi người phản ứng vẫn là làm hắn hài lòng.

Nghĩ hắn đường đường Hồng Đô thành phố một trong tam đại gia tộc Đinh gia đại thiếu, đi tới chỗ nào không phải mọi người bao quanh, hạc giữa bầy gà. Coi như đây là cùng là một trong tam đại gia tộc Hoàng gia địa bàn, nhưng là hắn Đinh Trạch chính là muốn hưởng thụ loại này bị mọi người sợ hãi thần phục cảm giác.

"Một ngàn năm trăm vạn!" Trương Tiêu lần nữa báo ra giá cả, không nói trước gia gia hắn đúng là ưa thích bức chữ này, liền hướng Đinh Trạch cái này thái độ, Trương gia cũng không có khả năng tại Đinh gia trước mặt cúi đầu.

"Một ngàn tám trăm vạn!" Đinh Trạch lại là duy nhất một lần thêm ba trăm vạn, hiển nhiên hắn không chỉ là muốn cảm xuống bức chữ này, để cho Trương Tiêu mặt mặt mới là hắn trọng yếu nhất ý nghĩ. Dù sao hắn biết Trương gia hiện tại đang tại đi xuống dốc, tuy nhiên lạc đà gãy vẫn lớn hơn ngựa, nhưng là Trương gia tài lực là không thể nào cùng hắn Đinh gia so sánh.

Thế là Đinh Trạch không có sợ hãi.

"Hai ngàn vạn!" Đối mặt Đinh Trạch tăng giá, Trương Tiêu đồng dạng là không cam lòng yếu thế.

"Hai ngàn ba trăm vạn!"

"Hai ngàn năm trăm vạn!"

"Ba ngàn vạn!"

"..."

Đang nghe Đinh Trạch báo ra ba ngàn vạn giá cả về sau, Trương Tiêu còn muốn lần nữa ra giá, nhưng là lúc này Âu Dương Thần đưa tay ngăn cản Trương Tiêu, không tiếp tục để hắn ra giá.

Bởi vì cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê kẻ bàng quan thì tỉnh, Đinh Trạch mắt sáng lộ ra liền không tại bộ này chữ bên trên, mà chính là muốn để cho Trương Tiêu hoa càng nhiều tiền, bởi vì hắn hiểu biết Trương lão gia tử, hắn biết Trương Tiêu là cái hiểu thuận người, vì là Trương lão gia tử, liền xem như tốn nhiều tiền hơn nữa Trương Tiêu cũng sẽ không chớp mắt.

Nhưng là cứ như vậy, Trương gia tiền tài sẽ xuất hiện vấn đề, một khi lại xuất hiện hắn vấn đề, Trương gia khả năng sẽ xuất hiện tiền tài không đủ tình huống, từ đó bị Đinh gia thừa lúc vắng mà vào.

Mà Âu Dương Thần hiển nhiên là đã nhìn ra Đinh Trạch ý nghĩ, thực sự hắn ý nghĩ bên trong Trương lão gia tử khẳng định đồng dạng là phát hiện vấn đề, nhưng là không biết vì sao Trương lão gia tử cũng không có nói đi ra.

Nhưng là Âu Dương Thần nhưng là có chút không đành lòng, dù sao Trương gia cũng coi là trợ giúp bọn họ, nếu không phải Trương gia, khả năng Âu Dương Thần cùng Quân Hạo còn không thể xuất hiện tại Hoàng gia phòng đầu giá.

Trương Tiêu đang muốn tăng giá đầu, bất thành linh nhìn thấy Âu Dương Thần ngăn cản chính mình, phải biết liền xem như Trương gia lại xuống dốc, đó còn là Hồng Đô thành phố một trong tam đại gia tộc, tại cái này Hồng Đô thành phố nhưng không có quá nhiều người dám ngăn cản hắn Trương Tiêu làm ra quyết định.

Đang muốn nổi giận đầu, liền nghe đến Âu Dương Thần nói: "Tiêu ca, cái kia Đinh Trạch rõ ràng cũng là ý không ở trong lời, hắn con mắt căn bản cũng không là bộ này chữ, mà chính là Trương gia..."

Nói đến đây Âu Dương Thần liền dừng lại, lời kế tiếp căn bản là không có có cần phải nói ra, lấy Trương Tiêu thông minh không có khả năng hiện tại còn phát hiện không vấn đề chỗ.

Quả nhiên Trương Tiêu nhất thời liền kịp phản ứng, trên mặt lộ ra nghĩ mà sợ biểu lộ, cái này nếu là tăng giá nữa xuống dưới, tại loại này Trương gia tiền tài vốn là khan hiếm thời điểm, hoa mấy ngàn vạn đi mua một bức chữ đúng là không quá thỏa đáng.

"Cảm ơn người, Âu Dương Thần "

Sau khi nghĩ thông suốt, Trương Tiêu chân thành giống như Âu Dương Thần nói lời cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Hoàng cấp công pháp

Một bên Trương lão gia tử cũng là đối với Âu Dương Thần biểu thị tán thưởng.

Lúc đầu dựa theo hấn bản ý là để cho Trương Tiêu chính mình kịp phản ứng, nhưng là không nghĩ tới sau cùng nhưng là Âu Dương Thần mở miệng nhắc nhở.

Nếu từ khi Trương Tiêu cùng Đinh Trạch tại đấu giá thời điểm, toàn trường lộ ra rất là yên tĩnh. Mà Đường Huyền ước gì có người có thể cảm xúc chữ này giá tiền nâng lên, thế là cũng là luôn luôn không có chen vào nói, liền chờ đợi hai người bọn họ người ai có thể phân ra một cái thắng bại.

Thế nhưng là lúc này rồi Đinh Trạch báo ra ba ngàn vạn giá tiền về sau đã qua mấy phần chuông. Nhưng là Trương Tiêu âm thanh nhưng là chậm chạp không có vang lên.

Cái này không chỉ có để cho trong đại sảnh người cảm thấy nghi hoặc, liền ngay cả Đinh Trạch bản thân cũng cảm thấy rất là kỳ quái, lấy hai người bọn họ người ta đời bối cảnh thân phận, vô luận là ai đều khó có khả năng sẽ tùy tiện nhận thua, cho nên lúc này Trương Tiêu bất thành linh từ bỏ đấu giá, cái này để cho Đinh Trạch rất bất đắc dĩ, tâm tình trong nháy mắt trở nên không tốt.

Nhưng là hấn còn muốn tái tranh thủ một chút, làm sao cũng phải để cho Trương Tiêu vỡ xuống bức chữ này, bởi vì Đinh Trạch nguyên bản cũng không phải là ôm muốn vỡ xuống kiện vật phẩm này con mắt đi.

Lại nói hoa ba ngàn vạn mua như thế một bức chữ, đúng là không đáng. Phải biết Hương Giang bức kia chữ cũng bất quá cũng là tám trăm vạn a.

"Trương Đại Thiếu, cái này từ bỏ? Đây cũng không phải là người phong cách a! Chẳng lẽ lại người thừa nhận chính mình so ta yếu?"

Nghe được Đinh Trạch lời nói, Trương Tiêu cười nhạt một tiếng: "Ta đúng là so ra kém người đình đại thiếu, cứ như vậy một bức lời năng lượng hoa ba ngàn vạn vỡ xuống!"

Mà lúc này, Đường Huyền âm thanh cũng là vừa đúng vang lên: "Đình gia đại thiếu, báo giá ba ngàn vạn, lần thứ nhất "

"Ba ngàn vạn, lần thứ hai "

"Ba ngàn vạn, lần thứ ba, thành giao! Chúc mừng đình đại thiếu thành công vỡ xuống Văn Chính Minh đại sư bộ này < Hành Thư Ngũ Ngôn sách trực > "

Lần này Đường Huyền nói chuyện tốc độ rất nhanh, tựa hồ là sợ Đinh Trạch đổi ý. Nội tâm nhưng là hoan hỉ dị thường, phải biết bức chữ này lúc đầu tại năng dự định bên trong nhiều lắm là cũng là hơn một nghìn vạn, hiện tại trực tiếp vỡ xuống ba ngàn vạn Thiên Giới, cứ như vậy năng năng lượng cảm tới chia coi như nhiều.

Lúc này Đinh Trạch sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, hắc phảng phất đều có thể nhỏ ra Mặc Thủy đến, vốn là hấn muốn ác tâm một phen Trương Tiêu, thuận tiện lấy suy yếu Trương gia tài lực, nhưng là hiện tại ngược lại là bị Trương Tiêu bày một đạo.

Ba ngàn vạn a! Đây cũng không phải là số lượng nhỏ. Coi như hấn là Đình gia đại thiếu, cũng không có khả năng vô duyên vô cớ hoa ba ngàn vạn đi mua như vậy một kiện vô dụng đồ vật. Nhà hấn lão gia tử cũng không phải thật ưa thích đùa bỡn Tử Họa, đây bất quá là hấn nói một cái lấy cớ a.

Nhưng là bây giờ đã không có bất cứ ý nghĩa gì, lúc này công tác nhân viên đã đem bộ kia chữ cảm tới trước mặt hấn...

Chờ đến Đinh Trạch Phó Hoàn khoản, buổi đấu giá tiếp tục...

Không thể không nói Hoàng gia phòng đấu giá đúng là tài đại khí thô, từng cái từng cái vật phẩm đấu giá cũng là bên ngoài khó gặp đồ tốt. Trong đại sảnh người cả đám đều là giật ra cuống họng đi hô, từng cái cũng đều là vùng tiền như rác, không chút nào chớp mắt.

Âu Dương Thần xem rõ ràng, bọn họ làm như vậy con mắt không chỉ là nhìn trúng đồ vật, càng nhiều là vì bác Đường Huyền cái này mỹ nữ cười một tiếng.

Mà hết lần này tới lần khác Đường Huyền cũng là không cười, vô luận giá đấu giá nghiên cứu cao cỡ nào, phảng phất bất cứ chuyện gì cũng sẽ không gây nên năng chú ý.

Nhưng là những người này có tiền trình độ nhưng là cảm Âu Dương Thần cùng Quân Hạo giật mình. Xuất thủ liền không có kém hơn một trăm vạn.

"Phía dưới là lần này buổi đấu giá đếm ngược thứ ba kiện vật phẩm đấu giá, cái này vật phẩm đấu giá mặc dù là chỉ có như vậy rải rác vài trang giấy, nhưng lại là rất nhiều võ giả chỗ tha thiết ước mơ bảo bối."

Đón đến , chờ đến tất cả mọi người bị hấp dẫn về sau, Đường Huyền môi anh đào mở ra, chậm rãi nói ra: "Hoàng cấp tu luyện công pháp < Dừng Lực Quyết > "

Mấy chữ nói xong, rất nhiều người đều còn không có kịp phản ứng, một cái trung niên đại hán đứng lên lớn tiếng nói: "Cái này ta muốn!" Với lại tự thân Hóa Kính đại viên mãn khí thể cũng là phát ra, hiển nhiên là kích động tới cực điểm.

"Khâu Minh! Người nói muốn cũng là người? Thật sự là khôi hài! Phần này bí tịch ta muốn!"

Trung niên đại hán vừa nói xong, một tên khác nhìn rất là nhã nhặn nho nhã ăn mặc hắc sắc tây trang trung niên nam tử đồng dạng là đứng lên nói ra. Với lại trên thân khí thể đồng dạng là không còn che giấu phóng xuất ra.

"Là Bành Nguyên Lượng! Đồng dạng là Hóa Kính đại viên mãn cao thủ!"

"Đã sớm nghe nói bọn họ có ân oán, không nghĩ tới lần này thế mà đụng vào nhau."

"Đó là khẳng định a, bọn họ đều là Hóa Kính đại viên mãn cao thủ, nhưng là bởi vì không có Hoàng cấp công pháp đến mức chậm chạp không thể đột phá, lần hội đấu giá này xuất hiện Hoàng cấp công pháp, không biết sẽ khiến thế nào tranh đoạt!"

Không nghĩ tới bọn họ vẫn rất nổi danh, hiện trường không ít người đều nhận ra bọn họ. Trọng yếu nhất là bọn họ sớm có ân oán.

Nhất thời Âu Dương Thần cảm thấy trò vui tới! Cả người đều trở nên tinh thần cỡ nào!

"Các vị không nên gấp gáp, đấu giá trước đó vẫn là để ta hơi giới thiệu một chút cái này < Dừng Lực Quyết > tác dụng" Đường Huyền gặp bọn họ luôn luôn tranh cãi, vội vàng đôi chủ đề.

"Nhắc tới < Dừng Lực Quyết > đâu, chủ yếu cũng là tu luyện thân thể người, làm cho liên tục thôi luyện, lặp đi lặp lại thôi luyện về sau, thẳng đến Lượng Biến sinh ra biến chất. Sau cùng khai thác đan điền..."

"Tốt, không cần giới thiệu rõ ràng như vậy, nói thẳng giá khởi đầu đi!"

Không đợi Đường Huyền giới thiệu xong công pháp này đặc tính, cái kia trung niên đại hán liền chờ không vội, trực tiếp cắt ngang Đường Huyền lời nói.

"Tục!"

Tên kia nho nhã trung niên nam tử khinh bỉ nói ra.

Nhìn thấy hai người phảng phất lại có tranh cãi diêm báo, Đường Huyền tranh thủ thời gian tuyên bố giá cả: "Ba ngàn vạn! Mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm vạn!"

Nghe được cái giá tiền này, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đồng thời hít sâu một hơi, lúc đầu coi là bộ kia chữ đã là đủ quý, không nghĩ tới quyền này Hoàng cấp bí tịch vừa ra tới giá khởi đầu cũng là ba ngàn vạn.

Cái này còn không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là Âu Dương Thần biết Dược Vương trong không gian cất giữ có rất nhiều Vô Cực đại đế đã từng cướp bóc công pháp võ kỹ các loại. Với lại những đẳng cấp đó cũng còn không thấp. Như thế vừa so sánh, Âu Dương Thần trong nháy mắt chính mình làm gì còn muốn hâm mộ người khác có tiền.

Mình mới là cái kia lớn nhất Phú Ông a!

Cứ như vậy ngắn ngủi vài phút, Âu Dương Thần tâm tính đã là phát sinh biến hóa rất lớn, cái này vì hán về sau đứng ở thế giới đỉnh phong cung cấp cực độ trợ giúp.

Mà phía dưới đại sảnh sớm đã là hỗn loạn tung bừng, tuy nhiên ba ngàn vạn giá khởi đầu có lẽ là rất đắt, nhưng là tại những cái kia kẻ có tiền trong mắt thật đúng là không quan tâm. Trọng yếu nhất là bọn họ biết một bản Hoàng cấp bí tịch tầm quan trọng.

Có lẽ bản này Hoàng cấp bí tịch liền có thể để cho mình người đột phá trở thành Hoàng cấp cao thủ, đến lúc đó không chỉ có thọ mệnh tăng lên trên diện rộng, thực lực càng là so Hóa Kính có một cái chất bay vọt!

Điều này sẽ đưa đến giá cả một mực đang trướng, với lại tham dự người còn không ít.

"Ta ra sáu ngàn vạn!"

Âu Dương Thần theo tiếng kêu nhìn lại, là cái kia lúc trước liền đứng lên cái kia gọi Khâu Minh trung niên đại hán!

Cứ như vậy ngăn ngừa vài phút, giá cả cũng đã là tăng gấp đôi. Hơn nữa nhìn bộ dáng giá tiền còn muốn trướng.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Hoàng gia chi chủ

Quả nhiên tại Âu Dương Thần trong dự liệu, cái kia nho nhã trung niên nam tử lập tức cũng là không chút nào yếu thế: "Bảy ngàn vạn! Có bản lĩnh người liền lại giống như!"

Nghe được cái này khủng bố giá cả, ở đây hán nguyên bản còn muốn cạnh tranh người đều không khỏi âm thầm thở dài. sau cùng cũng không thể không lựa chọn từ bỏ, bởi vì dù sao Bành Nguyên Lượng cùng Khâu Minh hai người không chỉ có tài lực kinh người, liền ngay cả thực lực ở chỗ này cũng là rất cường đại.

Đương nhiên đây cũng là tại lâu hai trong bao sương người không có xuất thủ nguyên nhân.

Cho nên hiện tại cũng là còn lại hai người bọn họ người đang không ngừng tăng giá cạnh tranh.

...

"Tốt, hiện tại Bành tiên sinh ra đến chín ngàn vạn, còn có cao hơn sao?"

Một lúc sau, Đường Huyền này mỉa hoặc âm thanh truyền đến.

Từ Âu Dương Thần góc độ nhìn sang, có thể rõ ràng nhìn thấy cái kia gọi Khâu Minh trung niên đại hán rất là không phục, nhưng là bởi vì tiền tài không đủ dẫn đến chỉ có thể là từ bỏ, nhưng là cứ như vậy liền mang ý nghĩa hán có khả năng đời này cũng không thể đột phá đến Hoàng cấp, phải biết tại hiện tại địa cầu, công pháp bí tịch là lớn nhất khan hiếm.

Nếu là không có sinh ở một cái tốt gia tộc, hoặc là nói xong kỳ ngộ, đó là rất khó chiếm được tốt công pháp, bỏ lỡ cơ hội lần này, Khâu Minh có lẽ không có cơ hội lần nữa đến tiếp theo Bản Bí Tịch.

"Khâu Minh, làm sao? Không được? Tăng giá nữa a! Ta còn có thể lại cùng người thật tốt chơi đùa!" Đúng lúc này, Bành Nguyên Lượng thì là hùng hổ dọa người.

Nhìn thấy Bành Nguyên Lượng bộ dạng này không tha người, Âu Dương Thần nguyên bản còn cảm giác hán là một cái chính nhân quân tử, nhưng là hiện tại xác thực cảm thấy hán chỉ là một cái ngụy quân tử a. Không có một chút đo lường.

Đối mặt Bành Nguyên Lượng ép buộc, Khâu Minh cũng là không có chút nào mập mờ. Căn bản cũng không hư. Trực tiếp cũng là đáp lại trở lại: "Bành Nguyên cầu, người đừng quá đắc ý, liền xem như người đạt được công pháp, lấy người này tư chất cũng không có khả năng đột phá!"

Tại nhiều như vậy mặt người trước bị như thế nhục mạ, Bành Nguyên Lượng giận dữ, trên thân khí thế phóng đại, nguyên bản nho nhã khuôn mặt cũng là lộ ra vô cùng dữ tợn.

Mấy bước bước ra, thoáng qua ở giữa liền đến Khâu Minh trước người, đồng thời nâng lên chính mình Hữu Quyền muốn đập xuống!

"Bành Nguyên Lượng, dừng tay!"

Một đạo trầm thấp thanh âm giữa nua từ bàn đầu giá lối đi phía sau bên trong truyền đến, chỉ là trong nháy mắt, người kia đã đến đại sảnh bên trong.

Chỉ gặp hán người mặc một bộ hồng sắc Đường Trang, tóc hoa râm, nhìn rất lớn tuổi, nhưng là sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, nhưng lại cùng hán bộ này niên kỷ không hợp.

"Là chủ nhà họ Hoàng Hoàng Ba Quang "

"Nghe nói Hoàng gia người là Hoàng cấp đại viên mãn cao thủ!"

"Đúng vậy a ai cũng không thể trên đầu giá hội động võ, lần này xem ra Bành Nguyên Lượng không ổn a!"

...

Từ khi người này vừa xuất hiện, trong đại sảnh rất nhiều người đều nhận ra thân phận của hắn, nhất thời nghị luận âm ỉ, rất nhiều người đều muốn đi lên lôi kéo làm quen, nhưng là cảm nhận được Hoàng Ba Quang này trên thân không giận tự uy khí tràn ngập nhưng lại ngừng bước.

Lớn như vậy tràng diện, Âu Dương Thần tự nhiên cũng là biết được lão gia này thân phận. Âm thầm cảm ứng, phát hiện lão đầu này xác thực rất mạnh, Hoàng cấp đại viên mãn thực lực không nói, phảng phất còn đã chạm đến Huyền Cấp cánh cửa.

Có lẽ lại cho hắn một thời gian ngắn liền có khả năng đột phá trở thành Huyền Cấp võ giả!

Nghĩ đến chính mình cùng Hoàng gia kết xuống cừu oán, Âu Dương Thần không khỏi âm thầm đánh giá, suy nghĩ chính mình đem hết toàn lực có thể hay không đánh thắng.

Một phen dò xét về sau, cảm thấy lấy mình bây giờ bất hết hòa lực thực lực, chưa hẳn không có sức liều mạng.

Ngay tại Âu Dương Thần âm thầm suy nghĩ thời điểm, bên cạnh Trương Lão thì là khó được mất đi phong độ, có chút cảm hận nói ra:

"Mấy tháng không thấy, không nghĩ tới lão gia hóa này thực lực lại tăng lên!"

"Chẳng lẽ là đột phá đến Huyền Cấp?"

Trương Tiêu có chút chấn kinh nói ra.

"Còn không có, tuy nhiên xem tình huống cũng nhanh..." Trương Lão có chút cô đơn nói ra.

Phải biết Hồng Đô thành phố tam đại gia tộc gia chủ đương thời, Trương gia gia chủ Trương Chính Thanh, chủ nhà họ Hoàng Hoàng Ba Quang, còn có Đinh gia gia chủ Đinh Đức Minh.

Mấy người bọn họ cũng là cùng bối phận người, bọn họ cạnh tranh cả một đời, quan hệ phức tạp. Có chút muốn hiện tại Trương Tiêu cùng Đinh Trạch quan hệ như vậy.

Cả một đời ai cũng không chịu thua, nhưng là không nghĩ tới hiện tại Hoàng Ba Quang sẽ đột phá đến Huyền Cấp, mà Trương Lão nhưng là kẹt tại Hoàng cấp đại viên mãn vô pháp tiến lên.

Đến mức Trương Lão hiện tại tâm tình rất là thất lạc, cô đơn.

"Hoàng Lão, cũng là ta Tiểu Bành không tốt, quá lỗ mãng. Quý nhiều ngài đại giá, mong rằng ngài đại nhân có đại lượng, quán ta lần này, quay đầu ta nhất định đến nhà tạ tội!"

Bành Nguyên Lượng thấy một lần lại là Hoàng Ba Quang tự mình đến, nơi nào còn dám động thủ, hồi hận ruột đều Thanh, Hoàng gia cũng không phải hắn có thể đắc tội lên!

"Mọi người im lặng một chút, để cho ta lão đầu từ nói mấy câu." Hoàng Ba Quang làm một cái phát tay tư thế, liếc nhìn một chút hiện trường, chờ đến tất cả mọi người an tĩnh lại về sau nói ra: "Mọi người có thể tới ta Hoàng gia phòng đầu giá là cho ta Hoàng gia mặt mũi, là đối ta Hoàng gia tín nhiệm, nhưng là hôm nay nhưng là kém chút xuất hiện làm cho người không thoải mái sự tình! Ta trước tiên ở tại đây giống như mọi người tiếp cái không phải "

Nói Hoàng Ba Quang đối phía dưới cúc khom người.

"Hoàng lão thái khách khí..."

Năng lượng có Hoàng Lão như thế lên cao vọng trọng người cho bọn hắn cúi đầu, trong đại sảnh người nhao nhao đáp lại, dạng như vậy tựa như là đến bao lớn tiện nghi giống như.

"Hừ nguy!"

Ngược lại là ngồi tại Âu Dương Thần bên cạnh Quân Hạo bất thành linh xuất hiện một câu nói, để cho Âu Dương Thần không khỏi cười to.

Âu Dương Thần bọn họ dạng này biểu hiện, ngược lại để Trương Tiêu có chút lau mắt mà nhìn.

Trong lòng hắn, vốn cho là Âu Dương Thần bọn họ muốn tới phòng đầu giá cũng là tới giống như Hoàng gia lôi kéo làm quen. Nhưng là hiện tại xem ra tình huống cũng không phải là hắn muốn như thế.

Có lẽ là bị thổi phồng lợi hại, Hoàng Ba Quang giả bộ như thỏa mãn mọi người yêu cầu giống như: "Tất nhiên mọi người hôm nay tâm tình còn giống như không tệ, như vậy ta cũng liền không muốn quét mọi người hưng. Bành Nguyên Lượng cũng chính là tính tình gấp một điểm, còn không có xuất thủ cái kia coi như."

Một trận nháo kịch cứ như vậy kết thúc, mà Bành Nguyên Lượng tại giao xong tiền cầm tới Hoàng cấp công pháp về sau liền rời đi.

Tại giải quyết sự tình về sau, Hoàng Ba Quang liền một lần nữa từ bàn đấu giá ló đi phía sau rời đi.

Không có người phát hiện từ khi Hoàng Ba Quang xuất hiện về sau, cái kia gọi Khâu Minh trung niên đại hán vẫn là một bộ khinh bỉ bộ dáng, với lại thỉnh thoảng miệng khinh động, phảng phất không chỉ là xem thường Hoàng Ba Quang, càng là một bộ thâm cừ đại hận bộ dáng.

Chỉ có điều bởi vì Âu Dương Thần một mực đang quan sát cái kia trung niên đại hán, cho nên hắn mới có thể phát hiện những thứ này.

"Mọi người mời xem cái này bên trong."

Không hề nghi ngờ, đây cũng là Đường Huyền âm thanh: "Đây chính là lần hội đấu giá này thứ hai đếm ngược kiện vật phẩm đấu giá."

"Đan dược?"

Là, trên màn hình xuất hiện một khóa đường kính mười centimet màu trắng hình tròn viên thuốc.

Khóa này viên thuốc chợt nhìn lại giống như không có gì khác biệt, có điểm giống tiệm thuốc bên trong loại kia phổ thông thuốc, nhưng là nhìn kỹ liền sẽ phát hiện nó phía trên có chút một chút kỳ quái nhưng là phảng phất lại tràn ngập quy luật cảm giác hoa văn.

"Không phải là Bồi Nguyên Đan a?" Nhìn thấy viên đan dược này, Âu Dương Thần cảm thấy nó có điểm giống Dược Vương gia gia cho hắn tu luyện dùng Bồi Nguyên Đan. Nhưng là lại có chút khác biệt, Dược Vương cho hắn nhìn hoa văn càng nhiều, với lại còn giống như có hân khác biệt địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Năng Lượng Thạch

Nhìn thấy thành công câu lên mọi người tốt quan tâm, Đường Huyền cũng không bán cái nút, nói thẳng: "Nó gọi Bồi Nguyên Đan, chủ yếu là Hoàng cấp cao thủ dùng để tu luyện dùng. Một hạt chống đỡ lên nhiều ngày tu luyện."

Lúc này một cái hùng hồn âm thanh từ lâu hai trong rạp truyền đến giữa sân: "Cái này Bồi Nguyên Đan ta Đình gia muốn, mặc kệ có mấy hạt, ta Đình gia tất cả đều muốn!"

"Ha ha, Đình Trạch người có phải hay không nằm mơ ban giữa ngày còn chưa làm tỉnh, người cho rằng đây là người Đình gia? Người nói muốn muốn!"

Cái này Bồi Nguyên Đan vừa xuất hiện, Trương Tiêu liền chuẩn bị bất kể thế nào dạng nhất định phải cầm xuống, bởi vì Bồi Nguyên Đan công hiệu hắn biết rõ, có nhất định xác suất có thể làm cho Trương Lão đột phá đến Huyền Cấp.

Cho nên Trương Tiêu lần này khẳng định là sẽ không dễ dàng từ bỏ.

Hai người bọn họ người thanh âm vừa ra tới, ở đây người khác là một trận thầm mắng, lúc đầu bọn họ còn muốn lấy nếu như đan dược nhiều, còn có thể tranh đoạt bên trên như vậy một hai khóa, nhưng nhìn hai người bọn họ thái độ rõ ràng cho thấy muốn toàn bộ cầm xuống.

Liều tài lực bọn họ khẳng định là không sánh bằng Lương Đại Gia Tộc. Cứ như vậy bọn họ chẳng phải là chỉ có thể biến thành Khán giả, cái này để cho một chút có dã tâm người thầm mắng không thời.

"Trương Tiêu, người muốn cùng ta đoạt? Có hay không làm, liền hiện tại Trương gia đâu còn có thực lực cùng ta Đình gia so." Đình Trạch phách lối nói ra. Ngự khí thật sự là vô hạn cần ăn đòn.

"Người có thể thử nhìn một chút!" Hai người đối chọi gay gắt, ai cũng không chịu thua!

"Ách, hai vị không cần phải gấp, cái này Bồi Nguyên Đan hết thấy có mười hạt nhiều, tin tưởng là có thể thỏa mãn các người yêu cầu!" Đường Huyền cảm thấy hôm nay cuộc bán đấu giá này đấu giá hạ xuống thật sự là mệt mỏi, gấp được nhiều như vậy người, tuy nhiên dạng này sẽ để cho giá cả đáng

lên rất nhiều, nhưng là mình thật sự là không dễ khổng chế tràng diện.

"Hừ, mười hạt ta toàn bộ muốn!" Đinh Trạch vẫn như cũ là kiêu ngạo như vậy!

Trương Tiêu phản bác."Đinh Trạch ta nói ngươi là không phải đốp cút a, nói chuyện làm sao thái như vậy! Thật là khiến người ta chịu không "

Nói ra lời nói làm cho đang ngồi người đều là cười ha ha.

Liền ngay cả Âu Dương Thần cũng là cảm thấy kinh ngạc, không nghĩ tới cái này Trương Tiêu nhìn nhả nhận, cũng có thể nói ra lời như vậy tới.

...

Cuối cùng Đường Huyền mị hoặc âm thanh vang lên lần nữa: "Bởi vì Bồi Nguyên Đan thật sự là đắt đỏ, cho nên lần đấu giá này phương thức có chỗ khác biệt, không tiếp thụ trong thế tục tiền tài, mà chính là lựa chọn dùng Năng Lượng Thạch phương thức đấu giá!"

Quả là thế, nghe được Đường Huyền lời nói, có một bộ phận người lộ ra nhưng biểu lộ.

"Cái gì là Năng Lượng Thạch?" Quân Hạo hỏi.

"Năng Lượng Thạch là võ đạo giới dùng để trao đổi một loại tiền tệ, nếu thi tương đương với trong thế tục tiền tài, nhưng là đối với loại cao thủ kia tới nói, tiền tài thật sự là không có ý nghĩa. Cho nên đang trao đổi vật phẩm trọng yếu thời điểm đều sẽ lựa chọn dùng Năng Lượng Thạch, " Trương Tiêu hồi đáp.

Âu Dương Thần gật gù đầu, nói bổ sung: "Mặt khác chính là năng lượng thạch là có thể dùng để tu luyện, cái này muốn so đơn thuần hấp thu thiên địa linh khí hiệu quả muốn tốt rất nhiều. Với lại Năng Lượng Thạch cũng là chia đẳng cấp, dù sao Năng Lượng Thạch cũng là từ trong mỏ quặng khai quật ra, bên trong giàu có năng lượng cũng là có chỗ khác biệt, đại khái đẳng cấp phân chia cùng đẳng cấp võ giả phân chia là một dạng, chỉ có điều một khối Huyền Cấp Năng Lượng Thạch bù đắp được một trăm khối Hoàng cấp Năng Lượng Thạch "

"Không sai, đại khái chính là như vậy." Trương Tiêu cũng là đồng ý nói.

Mà lúc này phía dưới trong đại sảnh lại có khác biệt biến hóa, chỉ gặp Đường Huyền lần nữa môi son khẽ nhếch: "Rất xin lỗi, lần này mười hạt Bồi Nguyên Đan sẽ tại cùng một chỗ đấu giá, nói cách khác người nào giá cả tối cao liền có thể đạt được toàn bộ mười hạt Bồi Nguyên Đan!"

Lời này vừa ra, nhất thời gây nên toàn trường oanh động, mười hạt cùng một chỗ đấu giá, toàn trường chỉ có một người có thể có thể có được Bồi Nguyên Đan, người tinh tường này vừa nhìn liền biết sau cùng cái này mười hạt Bồi Nguyên Đan khẳng định là rơi vào Lưỡng Đại Gia Tộc bên trong một trong, với lại cực độ khả năng cũng là rơi vào Đinh gia trong tay. Dù sao hiện tại Trương gia thế nhưng là xuống dốc.

"Hiện tại bắt đầu đấu giá, giá khởi đầu, một trăm khối Hoàng cấp Năng Lượng Thạch!" Đường Huyền hợp thời nói ra.

"Năm trăm khối Hoàng cấp Năng Lượng Thạch!"

Vừa dứt lời, Đinh Trạch cường thế âm thanh liền quanh quẩn tại mọi người bên tai.

"Tiêu, chúng ta còn có bao nhiêu Năng Lượng Thạch?" Trương Lão hỏi.

"Đại khái còn có hai ngàn khối bộ đáng!" Trương Tiêu hồi tưởng một chút sau đó hồi đáp.

"Vậy thì kêu giá đi! Cái này Bồi Nguyên Đan chúng ta nhất định phải cầm xuống!" Trương Lão cắn răng một cái, quyết định nói.

Đạt được gia gia chỉ thị, Trương Tiêu nhất thời liền bắt đầu cường thế.

"Một ngàn khối!"

Tôm lại cái này Bồi Nguyên Đan hẳn là không có khả năng dễ dàng buông tha!

...

"Hai ngàn khối!" Đinh Trạch này căn ăn đòn âm thanh truyền đến, ngữ khí nói không nên lời phách lối.

Thật sự là muốn đánh hấn một hồi, Âu Dương Thần tâm lý thầm nghĩ.

Nhưng là bây giờ là Đinh Trạch kêu giá hai ngàn khối, hết lần này tới lần khác Trương gia đã là không có dư thừa Năng Lượng Thạch, thở dài một hơi Trương Tiêu tâm tình trong nháy mắt liền không tốt.

Nếu là vô pháp cầm xuống cái này Bồi Nguyên Đan, bị Đinh gia gia chủ Đinh Đức Minh cầm tới, nói như vậy, có lẽ Trương gia thật sự là đến xuống dốc thời điểm.

"Hai ngàn vạn lần thứ nhất!"

"Hai ngàn khối lần thứ hai!"

"Hai ngàn khối lần thứ ba, thành giao!"

Nhìn thấy không ai lại cạnh tranh. Đường Huyền trực tiếp cũng là định ra tới.

Mà cầm tới Bồi Nguyên Đan Đình Trạch thì là tiếp tục khiêu khích nói: "Thế nào, Trương Tiêu? Không có Năng Lượng Thạch đi! Liên hiện tại Trương gia dựa vào cái gì cùng ta Đình gia so!"

"Người..."

Trương Tiêu còn muốn phản bác, nhưng là bị Trương Lão cho ngăn cản, nếu là tài nghệ không bằng người cũng không cần phải lại tranh luận.

Nhưng là Âu Dương Thần tâm lý ngược lại là đối với cái này còn không có gặp mặt Đình Trạch sinh ra cực độ căm ghét.

"Quá phách lối." Tại trước mặt người khác phách lối cũng liền thôi, lại còn tại hấn Âu Dương Thần trước mặt phách lối như vậy ương ngạnh.

"chớ bị ta chờ đến cơ hội, bằng không trực tiếp đánh một trận!"

"Phía dưới là lần này buổi đấu giá sau cùng một kiện vật phẩm đấu giá, kiện vật phẩm này thật sự là một chuyện rất tốt đồ vật, Ta tin tưởng ở đây mỗi một vị đều sẽ có cực kỳ hưng thịnh thú."

Đường Huyền khoát khoát tay, liền có người lập tức cầm kiện vật phẩm cuối cùng này mang lên.

Rốt cục đến sau cùng một kiện vật phẩm đấu giá, trong đại sảnh người vẫn như cũ là duy trì cực độ nhiệt tình, Âu Dương Thần xem hoàn toàn, có rất nhiều người ánh mắt thế nhưng là luôn luôn đứng ở Đường Huyền trên thân.

Cho nên bọn họ đến tới cùng là tới đấu giá đồ vật vẫn là đến xem mỹ nữ, cái này Âu Dương Thần thật đúng là khó mà nói.

Đúng lúc này, Đường Huyền thon thon tay ngọc duỗi ra, người bên cạnh liền đem cái kia đồ vật đặt ở đấu giá trên bàn, với lại đồng thời phía sau nàng trên màn hình cũng là xuất hiện đồ vật hình dáng.

Âu Dương Thần cũng ngưng thần nhìn lại, một thanh kiếm.

Đây là một mũi lưà hồng sắc kiếm, dài một mét khoảng chừng, trên thân kiếm còn điêu khắc hình thoi ám văn, mà trên chuôi kiếm nhưng là khắc dấu phong cách cổ xưa chữ "Tam Dương"

Liền xem như xa một khoảng cách, nhưng là ở đây các vị vẫn như cũ là có thể cảm nhận được Tam Dương kiếm khí tức bén nhọn.

Mà lúc này Đường Huyền âm thanh cũng là vang lên lần nữa: "Đây là một thanh Huyền Cấp vũ khí, gọi là Tam Dương kiếm! Chúng ta phòng đấu giá cũng là tại cơ duyên xảo hợp phía dưới mới đến chuôi này Huyền Cấp vũ khí. Huyền Cấp vũ khí giá trị không cần nói cũng biết. Hiện tại bắt đầu đấu giá, giá khởi đầu một vạn Hoàng cấp Năng Lượng Thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một ngàn Hoàng cấp Năng Lượng Thạch"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Bảo Ma Lão Đầu

"10 vạn Năng Lượng Thạch, chuôi kiếm này ta muốn!"

Một đạo thanh âm già nua từ cửa đại sảnh nơi truyền đến, nghe được cái này mười vạn khối Năng Lượng Thạch báo giá, tất cả mọi người rất ngạc nhiên, nhao nhao quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp nháy mắt công phu, nguyên bản vẫn còn ở nơi cửa bóng người mấy cái lên xuống ở giữa liền đến trong đại sảnh.

Âu Dương Thần cũng là bị hấp dẫn tới, ngưng thần nhìn lại.

Chỉ gặp đó là một cái nhìn bảy mươi tuổi lão đầu, tóc một nửa Bạch một nửa hắc, nhìn khá là quái dị. Trên mặt có chút nếp nhăn. Ánh mắt khi thì híp, giống như là vận sức chờ phát động sói. Hai tay uốn lượn, nhìn có chút thô ráp, phảng phất trong ruộng lao động Nông Dân.

Nhưng là cả người nhưng là tản ra sắc bén khí thế, để cho người ta khó mà nắm lấy.

"Vị này lão gia gia, ngài thật ra giá 10 vạn Năng Lượng Thạch?" Đường Huyền có chút giật mình, 10 vạn Năng Lượng Thạch cũng không phải số lượng nhỏ, tuy nhiên vị lão đầu này nhìn không giống như là người bình thường, nhưng là nàng vẫn có chút không tin hẳn năng lượng xuất ra 10 vạn Năng Lượng Thạch.

"Người đây là đang nghi vấn ta? Không phải liền là 10 vạn Năng Lượng Thạch nha, chẳng lẽ ta lão đầu sẽ còn gạt người sao!"

Nghe vậy, lão già sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, lớn tiếng quát lớn. Phảng phất trong mắt hắn, 10 vạn Năng Lượng Thạch thật không tính là gì.

"Không phải không phải, tất nhiên ngài ra giá 10 vạn vậy cái này cũng là người!" Đường Huyền tuy nhiên cũng là võ giả, nhưng là nàng hiện tại cũng chỉ là Hóa Kính thực lực. Căn bản là ngăn cản không nổi lão đầu này khí thế áp bách. đành phải là trước đem lão già này trấn an hạ xuống, một bên khác nhưng là trong bóng tối thông tri Hoàng Ba Quang.

Hiện tại cũng chỉ có Hoàng Ba Quang xuất mã mới có thể lúc lão già này đối thủ.

Về phần trên trận hẳn quý khách, đồng dạng đẳng cấp võ giả không phải đặc biệt cao, thật không có nhân sĩ lão già này đối thủ. Đến mức cả đám đều cúi đầu xuống, sợ lão nhân này dưới con nóng giận liên lụy đến chính mình.

"Tất nhiên dạng này, vậy thì lấy tới đi!" Câu nói này, lão đầu giống như là dùng bên trên chân khí. Âm thanh đinh tai nhức óc, tiếng vọng trong đại sảnh.

Không chỉ như vậy, vừa nói, lão đầu thân hình cũng là chuyển động theo. Cũng không biết hắn là dùng cái gì tốc độ. Liền vài giây đồng hồ công pháp, thân ảnh liền xuất hiện đang đứng trước bàn.

Tại Đường Huyền còn không có kịp phản ứng thời điểm, già nua che kín nếp nhăn thủ chương trực tiếp bắt lấy chuỗi này Huyền Cấp vũ khí.

Chờ đến Đường Huyền lấy lại tinh thần thời điểm, lão đầu đang muốn vứt ra trở ra.

"Người dám "

Đúng lúc này, hết lớn một tiếng từ phía sau truyền đến, tiếp theo liền thấy Hoàng Ba Quang đang vận chuyển một loại bộ pháp. Thân ảnh cũng là phút chốc liền đến đến Đường Huyền bên cạnh, đồng thời chân khí lưu chuyển tại trong tay, nắm tay, vung ra. Mấy cái này động tác ngay tại giây lát kia hơi thờ bên trong hoàn thành.

"Ta Hoàng gia đồ vật cũng dám cầm, muốn chết! Ăn ta một quyền!"

Lúc đầu Hoàng Ba Quang vẫn còn ở đằng sau pha trà uống đầu, coi là hôm nay chính mình biểu diễn. Hắn là chán nể đến một chút ý đồ bất chính người.

Nhưng là không nghĩ tới vừa mới qua đi một chút thời gian, chính mình ly kia trà cũng còn không uống xong đâu. Liền lại nhận được Đường Huyền truyền tin.

Có người lại muốn trắng trợn cướp đoạt đang tại đấu giá Huyền Cấp vũ khí. Hoàng Ba Quang thả ra trong tay chén trà, vội vàng chạy tới. Khi thấy lão đầu kia Thủ Trảo tại trên thân kiểm.

Cái này sao có thể nhẫn, thế là Hoàng Ba Quang căn bản ngay cả không cần suy nghĩ, trực tiếp cũng là một quyền oanh sát đến già đầu trước ngực.

Hoàng cấp đại viên mãn cao thủ bao hàm tức giận một quyền, quyền đầu lướt qua, phảng phất không khí đều bị đánh bạo. Chỉ để lại chân không kỳ.

Chỉ có điều có thể tới Hoàng gia phòng đấu giá giật đồ người quả nhiên vẫn là có chút bản lĩnh thật sự. Tại Âm Dương Thần góc độ nhìn lại, chỉ gặp lão đầu kia đối mặt Hoàng Ba riêng này một quyền không trốn không né.

Lúc đầu triệt thoái phía sau chân phải cũng là trong nháy mắt dừng bước lại, cả người đứng tại chỗ, sau đó liền thấy lão đầu kia làm một cái trầm xuống tư thế, tay trái ở trước ngực hoạt động, nơi lòng bàn tay có hỏa hồng sắc chân khí lưu động, sau đó nhất thời một chương vỡ ra.

"Ầm!"

Một quyền nhất chương vừa chạm liền tách ra.

Sau đó liền thấy lão đầu kia lui lại bốn năm bước, dưới chân đá cắm thạch sàn nhà đều chấn vỡ tứ phân ngũ liệt.

Cảm nhận được tay trái mình truyền đến đau đớn, lão đầu không những trên mặt không có chút nào đau khổ biểu lộ, ngược lại là nhếch miệng cười một tiếng: "Không hổ là Hoàng gia chi chủ. Quả nhiên không tầm thường."

Mà trái lại Hoàng Ba Quang, tuy nhiên đồng dạng là lui lại bốn năm bước, nhưng là từ cái kia rũ xuống tay phải, rõ ràng đó có thể thấy được lần này

trong đụng chạm, Hoàng Ba Quang hẳn là rơi vào hạ phong.

Nhưng là tại nhà mình địa bàn, Hoàng Ba Quang cũng không thể lộ ra một tia xu hướng suy tàn.

Dùng sức vẩy vẩy tay, để cho mình tay có thể đủ tốt chịu một chút. Hoàng Ba Quang ra vẻ thoải mái nói ra: "Không chỉ ngươi là vị nào, thế mà còn dám tới ta Hoàng gia địa bàn giật đồ."

"Ha ha, ngay cả ta là ai cũng không biết, các ngươi Hoàng gia cũng liền dạng này." Lão đầu khinh thường nhìn xem Hoàng Ba Quang, ngông cuồng âm thanh từ trong miệng hắn truyền ra: "Lão đầu ta nhìn trúng chuôi kiếm này, muốn mượn tới chơi mấy ngày, Hoàng gia người không phải là không cho phép à?"

"Mượn đi chơi mấy ngày?" Ở đây người người nào nhìn không ra, lão nhân này rõ ràng cũng là đoạt được rồi. Ở đâu là mượn, lại nói cứ như vậy bị hắn mượn đi. Hoàng gia mặt mũi hướng về cái nào thả.

Tại cái này trên giang hồ, Hoàng gia còn lẫn lộn không lẫn lộn, phòng đấu giá về sau còn có mở hay không.

Hoàng Ba Quang làm sao có khả năng sẽ để cho hắn lấy đi chuôi kiếm này.

"Ngươi đây là đùa lừa!" Trầm thấp thanh âm phần nộ từ Hoàng Ba Quang trong miệng nói ra lời nói, xa xa xua, Âu Dương Thần đều có thể cảm nhận được này phân nộ hỏa. Quả thực là không thể phát tiết!

Chỉ có điều suy nghĩ kỹ một chút cũng thế, cái này nếu là đổi lại chính mình, có người dám ở chính mình địa bàn trắng trợn cướp đoạt đồ vật, chính mình cũng sẽ không tùy tiện quân hắn. Với lại đây cũng không phải là cái gì đơn giản đồ vật. Đây chính là Huyền Cấp vũ khí, có được về sau thực lực nhưng là sẽ tăng nhiều, đối với bất luận cái gì võ giả tới nói cũng là khát vọng tồn tại.

"Ta liền biết Hoàng gia người không cho mượn, cho nên ta liền chính mình cầm!" Nói lão đầu kia còn phát phát trong tay mình kiếm.

Cái này ngà ngón khiêu khích động tác quả thực là tại tiến một bước chọc giận Hoàng Ba Quang.

Quả nhiên Hoàng Ba Quang đại giận, trên mặt tóc xanh bạo khởi, dưới chân trùng trùng điệp điệp đạp một cái, thân ảnh như mũi tên xông về lão đầu.

Thân ảnh chuyển động ở giữa, chân khí trong cơ thể cũng là không ngừng tràn vào chính mình hai tay.

"Băng Sơn quyền!"

Hoàng Ba Quang đại quát một tiếng, song quyền đẩy ra, nặng nề lực lượng giống như Thái Sơn Áp Đình đánh về phía lão đầu.

"Hừ, điều trùng tiểu kỹ! Để ngươi cũng nhìn xem ta võ kỹ!"

Vừa dứt lời, lão đầu đồng dạng là hai tay vung ra, nhưng là năm ngón tay thành trảo, già nua ngón tay phảng phất có được cực độ uy lực.

"Bảo Ma trảo!"

Quả nhiên, lão đầu thanh âm trầm thấp truyền ra. Tiếp theo liền thấy hắn song trảo trực tiếp là bắt lấy Hoàng Ba Quang song quyền. Cường đại khí lãng truyền ra, chấn động người chung quanh cũng là không khỏi lui lại.

Hai người cũng là run lên, tuy nhiên lão đầu thì là vẫn đứng tại chỗ, mà Hoàng Ba Quang nhưng là lui lại một bước.

Hoàng Ba Quang tay giờ lên phát hiện mình trên tay đã bị lão đầu trảo thương tổn, hiện tại đang liên tục đổ máu.

Nghĩ đến chính mình vừa mới nghe được âm thanh. Hoàng Ba Quang nhất thời sắc mặt đại biến!

"Bảo Ma trảo! Ngươi là Bảo Ma lão đầu?"

"Ha ha ha, Hoàng Ba Quang ngươi còn không tính là quá ngu!" Nhìn thấy Hoàng Ba Quang đã nhận ra mình, lão đầu cũng không còn giấu diếm, trực tiếp thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Đại chiến bắt đầu

"Nguyên lai là người, không nghĩ tới người còn dám đi ra nháo sự!"

Đạt được Bảo Ma Lão Đầu thừa nhận, Hoàng Ba Quang có chút kiêng kỵ nói ra.

"Ha ha ha, có gì không dám! Ta lần này đi ra cũng là tới báo thù, lúc trước các người cùng một chỗ liên hợp lại đối phó ta, lần này một cái đều chạy không thoát. Chết hết cho ta đi!"

Tiếng cười âm lãnh quanh quẩn tại phòng khách này bên trong, khiến cho người không rét mà run. Bảo Ma Lão Đầu này tràn ngập cửu hận ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hoàng Ba Quang, phảng phất giống như là một cái phát cuồng dã thú muốn nuốt mất hân giống như.

Điều này không khỏi làm Hoàng Ba Quang tâm lý sinh ra một tia e ngại, đi qua vừa rồi giao thủ, hân đã biết chỉ bằng vào chính mình không thể nào là Bảo Ma Lão Đầu địch thủ.

Nghĩ đến cái này, Hoàng Ba Quang cắn răng một cái một phát hung ác, hướng về phía lầu hai Đình gia chỗ bao sương hô:

"Đình lão đầu, người còn phải xem bộ phim đến lúc nào, vừa rồi hân lời nói người cũng nghe đến. Hân cũng là trở về báo thù, đừng quên lúc trước sự kiện kia các người Đình gia cũng có phần! Thừa dịp hiện tại hai người chúng ta liên thủ khẳng định có thể đánh bại hân "

Hoàng Ba Quang vừa mới dứt lời, chỉ nghe thấy một trận cười hắc hắc âm thanh, tiếp theo liền thấy đến một cái đồng dạng nhìn sáu bảy mươi tuổi ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn lão giả trực tiếp từ lầu hai nhảy xuống. Rơi vào Hoàng Ba Quang bên cạnh.

"Hắc hắc, Hoàng Ba Quang, bình thường người không phải tự xưng là thực lực rất mạnh nha, hiện tại thế mà còn muốn liên thủ với ta, cái này nếu là truyền đi, các người Hoàng gia mặt mũi nhưng liền không có, ta Đình gia dù sao là không quan tâm."

Đối với Đình lão đầu trào phúng, Hoàng Ba Quang căn bản không thèm để ý, hiện tại trọng yếu nhất là cùng một chỗ liên thủ đối phó Bảo Ma Lão Đầu, liền để cái này Đình lão đầu ngoài miệng chiếm chiếm tiện nghi căn bản cũng không là sự tình.

"Hôm nay thật sự là đại nhân đánh nhau, tiểu hài tử gặp nạn a! Không nghĩ tới chỉ là một lần nhìn rất bình thường buổi đấu giá, thế mà lại phát sinh dạng này sự tình. Dựa vào, hiện tại chỉ hy vọng những đại nhân vật này không cần lan đến gần chúng ta!"

Nói chuyện trong đại sảnh một cái tới tham gia buổi đấu giá thanh niên, hân thực lực chỉ có ám kinh trung kỳ, căn bản là vô pháp ngăn cản trong đại sảnh những người kia khí thế áp bách. Vừa mới hân chỉ là đứng rồi này Bảo Ma Lão Đầu gần một điểm, liền bị hai người đại chiến khí lăng cho trùng kích lùi lại, đâm vào hậu phương trên ghế ngồi.

Bạch bạch bạch đáp!

Đúng lúc này, cửa ra vào xuất hiện mấy chục hào ăn mặc Luyện Công Phục nam tử, có trung niên đại hân cũng có lão giả thanh niên. Đến từ sau khi trực tiếp cũng là phong tỏa ra ngoài đại môn.

Sau đó bên trong một số người cầm Bảo Ma Lão Đầu cho vây quanh, mắt lộ ra hung quang nhìn xem hân!

"Móa, các người làm gì không cho chúng ta ra ngoài!"

"Mau đem cửa mở ra, dựa vào cái gì không cho chúng ta ra ngoài. Ta muốn báo cảnh! Các người đây là phạm pháp "

Nhìn thấy người Hoàng gia Tướng Môn phong tỏa, trong đại sảnh người tất cả đều hoảng, mỗi một người bọn hân đều coi là kẻ có tiền, ở bên ngoài đều là uy phong凛凛, đối bọn hân cũng là phi thường tôn kính.

Nhưng là hôm nay phát sinh sự tình nhưng là hoàn toàn phá vỡ bọn họ thế giới quan, mặc dù biết võ giả tu luyện tới nhất định đẳng cấp về sau thực lực sẽ có long trời lở đất biến hóa, nhưng là Bảo Ma Lão Đầu cùng Hoàng gia đứng đầu chỗ bày ra thực lực nhưng là hoàn toàn để bọn hân trọn mắt hốc mắt.

Càng trọng yếu hơn là hiện tại bọn hân chỉ muốn muốn rời khỏi nơi này, thế nhưng là người Hoàng gia lại phong tỏa đại môn. Thế là lập tức liền có người lấy điện thoại di động ra muốn báo động.

Thế nhưng là canh giữ ở cửa ra vào đều là võ giả, thấy có người dự định báo động trực tiếp liền đi qua khống chế hân, sau đó đem hân điện thoại di động đánh ngã.

"Các người đây là phạm pháp, đây không phải là pháp luật cầm tù!"

Người kia còn muốn hô to, chỉ gặp người kia trực tiếp một cái vỗ miệng từ vựng đi qua, trong nháy mắt người kia liền im miệng.

"Chúng ta Hoàng gia hiện tại chỉ là để phòng lão đầu kia chạy trốn, cũng không phải là muốn hại các vị, hi vọng các vị có thể phối hợp. Sau đó chúng ta Hoàng gia nhất định sẽ có chỗ báo đáp!"

Chỉ thấy đám người bên trong một cái thoát nhìn là Hoàng gia cao tầng lão giả hướng về mọi người giải thích nói. Ngự khí tuy nhiên ôn hòa nhưng là thái

độ rõ ràng cũng là cường thế đến.

Tại đây chuyện phát sinh chỉ là một cái khúc nhạc dạo ngắn, nếu sở hữu ánh mắt vẫn là tụ tập tại Bảo Ma Lão Đầu cùng Hoàng Ba Quang ba người bọn hắn trên thân người.

Nhìn thấy trước kia cừu gia từng cái hiện thân, Bảo Ma Lão Đầu trong mắt một màn kia tàn nhẫn càng thêm nồng, chỉ gặp hắn vậy mà bắt đầu cười to, có chút điên cuồng.

"Tốt tốt tốt, đã các ngươi đều đến đông đủ, như vậy sở hữu sổ sách đều cùng một chỗ kết toán đi!"

Nói liên tục ba cái tốt, có thể thấy được hắn hiện tại tâm tình đến cỡ nào kích động.

Cái cuối cùng chữ nói xong, chỉ gặp hắn nhưng là cảm vừa mới chiếm được chuỗi này Huyền Cấp vũ khí Tam Dương bặt kiếm đi ra, chỉ Hoàng Ba Quang cùng Đinh lão đầu.

Trên thân kiếm tản ra hơi thở nóng bỏng, lại phối hợp thêm Bảo Ma Lão Đầu trên thân khí thế, trong lúc nhất thời khí thế nhất định đến một cái đỉnh phong.

"Đi chết đi cho ta!"

Bảo Ma Lão Đầu hét lớn một tiếng, toàn thân chân khí phun trào, cường đại chân khí bao phủ toàn thân, trong tay nắm lấy Tam Dương kiếm mang theo đóa tiếng âm thanh, trong nháy mắt một kiếm đâm ra, kiếm mang phích lịch mà ra, khí thế bàng bạc.

"Băng Sơn quyền!"

"Phi Hạc Thủ!"

Hai âm thanh vang lên.

Chỉ gặp Hoàng Ba Quang hai tay vung lên, một đạo chân khí màu vàng trực tiếp bao trùm tại song quyền phía trên, mang theo khủng bố ba động áp bách lấy mọi người.

Mà đối thành một bên Đinh lão đầu thì là cả người thân thể làm ra một cái kỳ quái tư thế, tay phải ở trên, tay trái tại hạ, giống như Phi Hạc.

"Phanh phanh phanh!"

Một trận tiếng va chạm về sau, chỉ gặp nguyên bản ba người đại chiến địa phương đã là một mảnh hỗn độn. Kiếm mang trong nháy mắt nổ tung, mấy người chân khí vắng tứ phía, chung quanh đá cẩm thạch sàn nhà cũng là phá nát một mảnh.

"PHỐC PHỐC!"

Chỉ gặp hai ngụm máu phun ra, Hoàng Ba Quang cùng Đinh lão đầu cũng là liên tiếp lui về phía sau, y phục trên người cũng là rách mướp, bị Tam Dương kiếm kiếm khí tàn phá bừa bãi. Sắc mặt hai người rất là khó coi, vừa mới một lần kia va chạm bọn họ đã là thụ thương.

"Àm!"

Thân kiếm rơi xuống đất, hiển nhiên cùng hai người liều mạng, Bảo Ma Lão Đầu cũng không chịu nổi, chỉ gặp hắn cầm kiếm tay hổ khẩu đều đã vỡ ra, rõ ràng cho thấy tại vừa mới trong đựng chạm thụ thương.

"Hoàng Ba Quang, Đinh Đức Minh. Xem ra các ngươi đã Lão, hiện tại liền để ta tới chung kết các ngươi đi, tính các ngươi lại đi tai họa người khác!"

Bảo Ma Lão Đầu nhật lên mặt Tam Dương kiếm, hung hăng nhìn xem hai người, liền xem như thụ thương nhưng trên thân khí thế vẫn là bàng bạc khiếp người.

"Nếu không phải Tam Dương kiếm, ngươi đã sớm chết. Còn ở lại chỗ này nói khoác mà không biết ngượng. Muốn giết chúng ta, ngươi có thể tới thử một chút, năm đó có thể cho ngươi như chó rơi xuống nước chạy ra Hồng Đô, hôm nay vẫn như cũ có thể." Hoàng Ba Quang cũng là không chút nào chịu lui bước, há miệng cắn bản cũng không rơi xuống hạ phong.

"Vậy ngươi liền đón thêm ta một chiêu này, nhìn ngươi có chết hay không!"

"Kiếm Quang Liên Thiên!"

Bảo Ma Lão Đầu lần nữa khởi xướng tiến công, vô số đạo kiếm quang giống như sợi tơ trần ngập toàn bộ không gian.

"Oanh!"

Một đạo tiếng âm âm vang lên, vô số kiếm quang trực tiếp mang theo khí thế khủng bố trực tiếp hướng về hai người đánh tới.

Hai người nhanh chóng vận công ngăn cản, nhưng là bởi vì kiếm quang này thật sự là quá nhiều, với lại mỗi một đạo kiếm quang cũng là mang theo Tam Dương kiếm tự thân sắc bén khí thế, điều này sẽ đưa đến Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh căn bản là vô pháp hoàn toàn chống cự hạ xuống.

Hữu Kiếm chỉ riêng vọt thẳng phá phòng ngự đánh vào trên người bọn họ.

"Phanh phanh!"

Thân thể hai người trong nháy mắt liền bay ngược ra ngoài, trong miệng máu tươi không muốn sống chảy ra. Trước ngực ấn ra một đạo thật dài vết máu, giọt giọt máu tươi nhỏ xuống trên mặt đất. Trước ngực huyết nhục ra bên ngoài trở mình, nhìn thấy mà giật mình.

"Tích đáp tí tách "

Âm thanh truyền đến trong tai mọi người, mỗi người đều không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Tình thế lại biến

Mà lúc này Bảo Ma Lão Đầu cũng là không dễ chịu, vừa rồi một kích kia đã đem trên người hắn đại bộ phận chân khí dành thời gian.

Một chiêu này là hắn tại trong lúc vô tình đạt được Huyền Cấp võ kỹ, uy lực đúng là kinh người, nhưng là tiêu hao chân khí cũng không phải hắn một cái Hoàng cấp võ giả có thể gánh chịu.

Cứ việc trong cơ thể có loại cảm giác suy yếu, nhưng nhìn đến ngã trên mặt đất hai người, Bảo Ma Lão Đầu nhất định hưng phấn không kiềm chế được.

"Ha ha ha ha, ta cuối cùng báo thù, các ngươi đi chết đi cho ta!"

Nói Bảo Ma Lão Đầu kéo lấy Tam Dương kiếm, lão đảo từng bước một hướng phía hai người đi đến, đá cắm thạch trên sàn nhà xẹt qua một đạo sắc bén dấu vết.

"Ngăn hắn lại cho ta, nhanh ngăn hắn lại cho ta!"

Nhìn thấy từng bước một tới gần Bảo Ma Lão Đầu, Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh hai người nhất định bị dọa sợ, không để ý hình tượng hô to, đồng thời không ngừng mà sau này chuyển dời.

Nghe được gia chủ mình mệnh lệnh, Hoàng gia những người đó từng cái hai mặt nhìn nhau, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nói đùa, người này mạnh như vậy, thực lực mạnh như vậy, liên Liên gia người cùng Đinh gia người liên thủ đều không phải là đối thủ của bọn họ, chính mình đi lên đây không phải muốn chết đi! Thế là tràng diện hết sức khó xử, mặc cho hai người như thế nào đe dọa, Hoàng gia cùng người nhà họ Đinh cũng là không đi lên.

Mất thấy Bảo Ma Lão Đầu càng ngày càng gần, loại kia tàn nhẫn oán hận ánh mắt liên tục trong mắt bọn hắn phóng đại, hai người giờ phút này hận không thể chính mình bao dài vài đôi chân.

"Bảo Ma Lão Đầu, có chuyện thật tốt nói, nếu năm đó chúng ta cái gì cũng không có làm, bây giờ không có tất yếu làm cho kết cục này, chỉ cần ngươi thả qua chúng ta, chúng ta có thể cho ngươi đền bù tổn thất! Ngươi muốn bao nhiêu đều có thể."

Hai người nịnh nọt nói ra. Biểu tình kia tựa như là nhìn thấy chính mình Cha một dạng.

Sớm biết là như thế này kết cục, Đinh Đức Minh tuyệt đối sẽ không nhảy ra liên hợp Hoàng Ba Quang cùng một chỗ đối phó Bảo Ma Lão Đầu. Lúc này Đinh Đức Minh trong lòng tràn ngập hối hận.

"Vô dụng, hôm nay liền xem như các ngươi nói cái gì ta cũng sẽ không buông tha ngươi!"

Nhưng là rất rõ ràng Bảo Ma Lão Đầu đối với bọn hắn oán hận thật sự là quá sâu, căn bản cũng không để ý tới bọn họ lời nói. Một lòng chỉ nghĩ đến giết chết bọn hắn hai người.

Mà lúc này tại Trương gia trong rạp, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo bọn họ đối với cái này bất thành linh xuất hiện Bảo Ma Lão Đầu cũng rất là hiếu kỳ. May mắn là bên cạnh bọn họ còn ngồi Trương Lão, thế là Trương Lão liền nói ra giữa bọn hắn ân oán.

Nghe Trương Lão kể ra, Âu Dương Thần rốt cục biết sự tình ngọn nguồn.

Nguyên lai rất nhiều năm trước, Bảo Ma Lão Đầu gia tộc cũng là Hồng Đô thành phố đại gia tộc, tên là Triệu gia. Tại Hồng Đô thành phố cái địa phương này cũng là có rất lớn uy danh.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, tại một lần xuất hành bên trong, Triệu gia mấy tên cao thủ xảy ra tai nạn xe cộ, đồng thời hiện trường còn có đánh nhau dấu vết.

Từ đó về sau, Triệu gia bởi vì thiếu khuyết mấy tên cao thủ, thực lực đại tổn. Ngay tại lúc này, Hoàng gia cùng Đinh gia liên hợp lại tập kích Triệu gia, cướp đi Triệu gia rất nhiều tu luyện đồ vật, bên trong bao quát Triệu gia cất giữ Năng Lượng Thạch, đan dược bình khí các loại.

Có người tới giết đồ, người Triệu gia đương nhiên là không chịu, nhưng là bởi vì thực lực thật sự là chênh lệch cách xa, Triệu gia căn bản cũng không là hai nhà bọn họ liên hợp đối thủ.

Điều này sẽ đưa đến nguyên bản liền thực lực đại tổn Triệu gia trực tiếp cũng là xuống dốc, nhân viên đại giảm, sau cùng thậm chí là chỉ còn lại có Bảo Ma Lão Đầu một người chạy trốn.

Tuy nhiên sau cùng Bảo Ma Lão Đầu cũng nhiều lần trở về muốn báo thù, nhưng là bởi vì thực lực không kém nhiều, ngày xưa mấy lần Bảo Ma Lão Đầu căn bản đánh không lại hắn bọn họ, cho nên cũng liền không.

Nhưng là không nghĩ tới lần này Bảo Ma Lão Đầu thực lực tăng lên nhanh như vậy, còn cướp được Hoàng gia lấy ra đấu giá Huyền Cấp vũ khí. Lại có thể đánh bại Hoàng Ba Quang liền thủ với Đinh Đức Minh.

Biết được đây hết thảy về sau, Âu Dương Thần cùng Quân Hạo đối với trong đại sảnh Bảo Ma Lão Đầu biểu thị đồng tình, nhưng nhìn đến hắn vậy mà thật sự là muốn đánh giết hai người, chưa từng gặp qua máu Âu Dương Thần cùng Quân Hạo cũng là có chút không đành lòng hai mắt nhắm lại.

Mà Trương Lão cùng Trương Tiêu hai người thì là nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm trong đại sảnh.

Đúng lúc này, trên trận cục thế lại có biến hóa.

"Lão đầu, đừng quá mức! Đừng ép ta xuất thủ!"

Nghe được âm thanh, Âu Dương Thần mờ mắt ra nhìn lại, trên trận bất thành linh thêm một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, mặc hàng hiệu y phục, mang theo Danh Biểu. Cách ăn mặc cũng Thời Thượng Trào Lưu.

Hiện tại hắn đang đứng tại Bảo Ma Lão Đầu cùng Hoàng Ba Quang giữa bọn hắn, ngăn trở Bảo Ma Lão Đầu tiến lên đường, vừa rồi âm thanh cũng là từ hắn đến trong miệng nói ra.

"Đinh Trạch!"

Người thanh niên này vừa xuất hiện, Trương Tiêu liền nhận ra hắn.

"Là Đinh gia đại thiếu!" Quả nhiên vẫn là người nhà họ Đinh đáng tin, người xem một chút cái này người Hoàng gia, nhà mình gia chủ đều sắp bị giết, thế mà cả đám đều thờ ơ tham sống sợ chết.

"Đinh đại thiếu tốt lắm!"

Trên trận cũng có thân cận người nhà họ Đinh lớn tiếng reo hò, phảng phất nhìn thấy đinh đại thiếu nhất chương cảm cái này Bảo Ma Lão Đầu đập tới trên mặt đất. Đối với Hoàng gia, bọn họ thì là rất là căm ghét, mặc dù bây giờ trở ngại Hoàng gia uy nghiêm không dám nhiều lời, nhưng là lần này sự kiện về sau, người Hoàng gia mặt mũi rõ ràng cho thấy mất hết.

"Người dám cản ta? Vẫn là người nhà họ Đinh? Muốn chết "

Nhìn thấy thế mà còn có người nhà họ Đinh đi ra ngăn cản, Bảo Ma Lão Đầu giận dữ, đưa tay cũng là nhất chương.

Chương phong tàn phá bừa bãi, thổi đến Đinh Trạch khuôn mặt đều đau nhức.

Đối mặt khủng bố như thế nhất chương, Đinh Trạch phảng phất là dọa sợ, không nhúc nhích, cả người như là một tòa hình người điêu khắc thẳng tắp đứng ở đó.

Mất thấy Bảo Ma Lão Đầu nhất chương liền muốn đánh tại Đinh Trạch trên ót.

Lúc trước còn nói đinh đại thiếu tốt lắm người kia cũng là mắt tròn tròn, đây chẳng lẽ là đi tìm cái chết? Có chút nhát gan càng là hai mắt nhắm lại, phảng phất đón lấy cũng là một trận huyết tinh thịnh yển.

"Muốn chết!"

Nhưng là đón lấy sự tình nhưng là đại xuất bọn họ dự kiến, trong tưởng tượng huyết tinh tràng diện không có phát sinh, chẳng qua là trong đại sảnh lại thêm ra một cái trung niên đại hán, dáng người khô ngô, mắt lộ ra hung quang. Cả người tản ra khí thế cường đại.

"PHỐC "

Không trung vấy ra một đạo Huyết Tiễn, Bảo Ma Lão Đầu thân thể như là điều đứt dây trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất bên trên.

"Sur phụ, ngươi tới!"

Nhìn thấy trung niên đại hán, Đinh Trạch trên mặt có không che giấu được vẻ vui thích.

"Huyết Thủ tiên sinh, ngươi cuối cùng tới!"

Đinh Đức Minh già nua suy sụp tinh thần trên mặt cũng là một lần nữa có một tia huyết sắc, giống như là nhìn thấy thắng lợi hi vọng.

"Yên tâm đi, có ta ở đây, chỉ bằng hán coi như không được cái gì!"

Được xưng Huyết Thủ tiên sinh trung niên Đại Hán Triều lấy Đinh Đức Minh khẽ gật đầu, tiếp theo khinh thường nhìn xem ngã trên mặt đất Bảo Ma Lão Đầu, ngữ khí phách lối nói ra.

"Huyết Thủ, Huyết Thủ! Ngươi chính là cái kia bị người giang hồ gọi là Huyết Thủ tiên sinh Huyết Thủ? Ngươi không phải đã chết nha, năm đó rất nhiều người đều nhìn thấy."

Bảo Ma Lão Đầu ấp úng tự nói, thanh âm bên trong tràn ngập nghi vấn, hán làm sao cũng không nghĩ ra nguyên bản người giang hồ xưng đã chết đi người thể mà lại xuất hiện ở đây, hơn nữa còn ngăn cản hán giết Đinh gia đứng đầu, càng trọng yếu hơn là tại vừa mới cảm giác bên trong, Bảo Ma Lão Đầu phát hiện Huyết Thủ thể mà đột phá đến Huyền Cấp sơ kỳ.

Dạng này thực lực, liền xem như tại hán toàn thịnh thời kỳ cầm Huyền Cấp vũ khí khả năng còn có sức liều mạng, nhưng là hiện tại hán không chỉ có chân khí trong cơ thể tiêu hao hơn phân nửa, với lại tại vừa mới so đấu bên trong đã là thụ thương. Tiếp tục như vậy hán chỉ có đường chết một đầu, chớ đừng nói chi là báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Âu Dương Thần xuất thủ

Tràng diện bên trên rắc rối tình thế phức tạp đã là xem bạo mọi người nhãn cầu. Bọn họ căn bản không biết kế tiếp còn sẽ phát sinh sự tình gì.

Lấy Huyết Thủ Huyền Cấp sơ kỳ thực lực, tự nhiên là có thể nghe được Bảo Ma Lão Đầu nói tới.

"Lúc đầu ta là nhanh muốn chết, nhưng là Đinh gia người cứu ta, Đinh gia đối với ta có đại ân, nhưng là không nghĩ tới hôm nay ngươi lại muốn giết Đinh gia người. Nếu không phải ta tới sớm như vậy một chút, không chừng liền để ngươi ử thành sai lầm lớn."

Huyết Thủ âm thanh rõ ràng không phải rất lớn, nhưng lại có thể rõ rệt vang vọng khắp nơi trận mỗi người trong tai. Phảng phất cũng là tại bọn họ bên tai nói tới.

"Huyền Cấp cao thủ quả nhiên đến, cái này Huyết Thủ bất quá là Huyền Cấp sơ kỳ, liền có loại thủ đoạn này." Âu Dương Thần thầm nghĩ, nhìn thấy phía dưới lão đầu, âm thầm suy nghĩ muốn hay không đem hán cứu được, dù sao địch nhân địch nhân cũng là bằng hữu nha.

Lại nói biết được Bảo Ma Lão Đầu kinh lịch trải qua về sau, Âu Dương Thần đối với hán ở sâu trong nội tâm còn có chút đồng tình.

Tuy nhiên Huyền Cấp sơ kỳ Huyết Thủ không phải dễ đối phó như vậy, nhưng là Âu Dương Thần cũng không sợ. Từ khi đạt được hoàn chỉnh Vô Cực Huyền Thể quyết, đồng thời kinh lịch trải qua Được Vương trong không gian kỳ ngộ về sau, Âu Dương Thần phát hiện mình lột xác thanh kim sắc chân khí không chỉ có là có liệu thương đặc hiệu, tại phương diện chiến đấu, uy lực càng là kinh người.

Cho nên cứ việc hiện tại Âu Dương Thần đẳng cấp võ giả còn không phải rất cao, nhưng là Âu Dương Thần thực lực bây giờ nhưng là ngay cả chính hán

cũng không biết đến cỡ nào cường đại. Đến mức Âu Dương Thần vô cùng cần thiết một trận nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề chiến đấu để phát tiết chính mình.

"Mặc kệ, vẫn là trước tiên cứu hấn đi!" Âu Dương Thần trầm tư nói.

Tất nhiên quyết định Âu Dương Thần liền định xuất thủ.

"Chuột , chờ sau đó người thừa dịp loạn trực tiếp chuẩn bị. Ta quyết định xuất thủ cứu người này." Âu Dương Thần tại Quân Hạo bên tai nhẹ nói.

Nói xong cũng không đợi Quân Hạo trả lời, ngược lại nói với Trương Lão "Trương Lão , chờ sau đó còn xin người giúp ta đem Quân Hạo đây an toàn ra ngoài."

Trương Lão cũng không biết Âu Dương Thần nói như vậy là có ý tứ gì, bởi vì hấn thấy lấy Âu Dương Thần Hoàng cấp thực lực muốn bảo vệ tốt Quân Hạo hấn là không thành vấn đề. Nhưng là hiện tại tất nhiên Âu Dương Thần thỉnh cầu hấn chiếu cố tốt Quân Hạo, Trương Lão cũng chỉ đành là đáp ứng.

Đạt được Trương Lão hứa hẹn về sau, Âu Dương Thần nhất thời an tâm không ít, hiện tại tại đây thực lực cùng Trương Lão tương đối cũng chính là mấy cái như vậy, nhưng là Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh cũng đều bị thương nặng, chỉ có một cái Huyết Thủ tiên sinh có thể đối với Trương Lão tạo thành uy hiếp, nhưng là Âu Dương Thần tin tưởng mình có thể ứng phó hấn.

Vừa nghĩ như thế, Âu Dương Thần nhất thời cứ yên tâm nhiều. Cảm thấy vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu tự mình ra tay cái này Đông Phong.

Phát giác được Quân Hạo lo lắng ánh mắt, Âu Dương Thần cho hấn một cái yên tâm biểu lộ, sau đó trực tiếp mở ra cửa bao sương đi ra ngoài.

Lúc này, trong đại sảnh Huyết Thủ tiên sinh lại có động tác mới, tại Đinh Đức Minh bọn người sai sử phía dưới, Huyết Thủ chuẩn bị xuất thủ trực tiếp giết chết Bảo Ma Lão Đầu, về phần giết người xong về sau sự tình, dù sao sẽ có hai đại người nhà hỗ trợ xử lý.

Chỉ gặp hấn giẫm lên một loại không biết tên bộ pháp, nhìn như vô cùng chậm rãi, nhưng là trong nháy mắt đến Bảo Ma Lão Đầu trước người. Đồng thời nâng lên che kín chân khí màu trắng thủ chương liền chuẩn bị nhất chương cầm chụp chết.

Cảm nhận được trên đỉnh đầu truyền đến bành trướng cường đại chân khí áp bách, Bảo Ma Lão Đầu thân thể không khỏi run nhè nhẹ, trên mặt mồ hôi không khỏi chảy xuống. Khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, giống như là tại nhớ lại chính mình cả đời lại hoặc là tại tiếc nuối chính mình còn không có báo thù.

"A!"

Sau cùng có lẽ là thực sự tiếp nhận chẳng nhiều loại tử vong trước cảm thụ, Bảo Ma Lão Đầu quát to một tiếng, bắt lực hai mắt nhắm lại.

"Ha ha ha ha, Bảo Ma Lão Đầu, người rốt cục muốn chết, về sau rốt cuộc không cần lo lắng sẽ có người tới tìm ta phiền phức!"

Nhìn thấy Bảo Ma Lão Đầu đã bỏ đi chống cự, Hoàng Ba Quang hưng phấn muốn chết, tuy nhiên thương thế trầm trọng nhưng là giờ phút này nhưng là hoàn toàn đề nén không được chính mình kích động, che kín nếp nhăn trên mặt vẻ mừng rỡ rõ ràng.

Chung quanh người Hoàng gia đồng dạng là cười ha ha, vừa rồi khăn trương không khí lúng túng quét sạch sành sanh, phảng phất đã thấy Bảo Ma Lão Đầu chết thảm tại Huyết Thủ tiên sinh dưới lòng bàn tay trắng cảnh, bọn họ giờ phút này thần sắc vô hạn ngông cuồng, thậm chí dữ tợn, ngữ khí trong tiếng cười tràn ngập đối với Bảo Ma Lão Đầu trào phúng.

"Bành "

Chỉ nghe thấy một đạo đỉnh tai nhức óc tiếng vang truyền đến trong tai mọi người, tiếp theo mọi người liền thấy Huyết Thủ lui lại thân ảnh, trên mặt lộ ra bị đau biểu lộ.

Mọi người chấn kinh, lúc này mới phát hiện tại Bảo Ma Lão Đầu bên cạnh thế mà thêm ra một thiếu niên, mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, ăn mặc màu trắng huu nhàn trang, anh tuấn suất khí trên mặt mang theo một tia tà tiếu.

"Thiếu niên này là người nào, thế mà năng lực tiếp được Huyết Thủ tiên sinh nhất chương!"

Ở đây có người nhìn thấy vừa mới một màn kia, nhất thời kinh hô, thần tình kích động, phảng phất thấy cái gì thật không thể tin sự tình.

"Tiểu tử, người là ai? Lại dám ngăn cản ta giết người, là đang tìm cái chết đi!"

Vừa mới Huyết Thủ căn bản là không có có ngờ tới có người sẽ ra ngoài ngăn cản, căn bản là không có có vận dụng toàn lực, chỉ là vận dụng ba phần chân khí. Bằng không cũng sẽ không lui lại.

Giờ phút này hấn khuôn mặt dữ tợn, hai mắt chăm chú nhìn Âu Dương Thần, giống như thực chất sát khí từ trong mắt của hấn phát ra, hai tay nắm chắc thành quyền. Khí thế cường đại đang không ngừng leo về phía trước, cả người tản mát ra cường đại khí tràng, dưới chân đá cẩm thạch sàn nhà đều phảng phất không chịu nổi, phát ra ken két tiếng vang.

"Ha ha, không cần khăn trương như vậy, ta cũng không muốn cùng người động thủ, chỉ có điều người này người không thể giết, bởi vì ta muốn bảo đảm hấn!"

Đôi mắt Huyết Thủ cường đại như thể khí thế, Âu Dương Thần giống như là căn bản không bị ảnh hưởng, phát sinh một tiếng cười khê, chỉ bên cạnh Bảo Ma Lão Đầu bá khí nói ra, dạng như vậy hoàn toàn liền không có cảm Huyết Thủ để vào mắt.

"Tiểu tử này là ai vậy? Thế mà phách lối như vậy, đôi mắt Huyết Thủ tiên sinh thế mà còn có thể bật cười, hơn nữa còn một bộ hoàn toàn không quan tâm bộ dáng."

"Đúng vậy a bất quá hần cái dạng này thật tốt tiến a!"

...

Đứng ngoài quan sát người đối với bất thành linh xuất hiện Âu Dương Thần nghị luận âm ỉ. Có quý phụ thậm chí còn phạm Hoa Si - mê gái (trai).

"Cảm ơn... Cảm ơn người tiểu hỏa tử..."

Về phần Bảo Ma Lão Đầu lúc đầu đã là đang chờ chết, hiện tại phát hiện bất thành linh có người tới cứu hần, loại kia giành lấy cuộc sống mới cảm giác nhất thời để cho hần vui đến phát khóc. Cả người kích động ngay cả lời đều nói không ra.

"Móa, tiểu tử người là ai a! Thế mà còn dám cùng ta Đình gia đối nghịch, có phải hay không sống được không kiên nhẫn!"

Cứ việc vừa mới thoát nhìn là Huyết Thủ ăn chút thiệt thòi nhỏ, nhưng là Đình Trạch đối với mình sư phụ vẫn là vô cùng tin tưởng, dù sao Huyền Cấp bản thân võ giả thực lực liền cùng Hoàng cấp võ giả có chênh lệch thật lớn.

Bởi vậy Đình Trạch nói tới nói lui cũng là không chút khách khí, phi thường ngông cuồng. Trừ Hữu Tướng tin chính mình sư phụ thực lực bên ngoài, đối với Âu Dương Thần bản thân niên kỷ nhỏ như vậy, nhưng là vừa mới lại có thể đón lấy chính mình sư phụ nhất chương, cái này lập tức để cho hần sinh ra một loại tâm tư đồ kị lý.

Thế là giờ phút này hần phi thường muốn xem đến Âu Dương Thần bị Huyết Thủ đánh thành nửa chết nửa sống bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Vô Cực quyền đệ tam thức lôi đình

"Ta là ai? Ta là người không thể trâu vào người a!"

Vừa dứt lời, Âu Dương Thần lập tức vận khởi Đấu Chuyển Tinh Di thân pháp, nhất thời Âu Dương Thần thân thể giống như quỷ mị, cả người tựa như là một cái như u linh cực tốc hướng phía Đình Trạch mà đi.

Huyết Thủ thời khắc chú ý đến Âu Dương Thần, tại hần vừa động thời điểm, Huyết Thủ cũng cảm giác được Âu Dương Thần ý đồ, cho nên lập tức Huyết Thủ cũng động, muốn ngăn cản Âu Dương Thần.

"Cùng ta so tốc độ, ngay thơ!"

Âu Dương Thần tự nhiên nhìn thấy Huyết Thủ động tác, khóe miệng hơi hơi giương lên, khinh thường nói ra.

Trong nháy mắt lại là tăng thêm tốc độ, hết thấy liền phát sinh ở đao quang kiếm ảnh ở giữa, Âu Dương Thần rời Đình Trạch đã không đủ một mét, mà Huyết Thủ nhưng là chậm một nhịp, bây giờ còn đang ba mét có hơn.

"Ba!"

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, Đình Trạch trên mặt thêm ra năm cái dấu đỏ, khóe miệng chảy ra vết máu, hai mắt sững sờ, giờ phút này hần hoàn toàn không biết Âu Dương Thần sẽ xuất hiện tại trước người hần, còn đánh hần một bàn tay.

Đây hết thấy cùng hần suy nghĩ hoàn toàn không giống nhau, tại hần tưởng tượng bên trong, hần là Âu Dương Thần như một đầu như chó chết nằm trên mặt đất, nhưng là sự thực là Âu Dương Thần trong nháy mắt một bàn tay liền đem hần mòng đánh nát. Để cho hần nhận rõ hiện thực.

"A! Ta muốn người chết!"

Tại trước mắt bao người, bị Âu Dương Thần như thế vũ nhục, Đinh Trạch nhất định đều nhanh sắp điên, phát ra mãnh liệt tiếng rống. Cái này cự đại si nhục sẽ nương theo hấn cả đời, về sau đi ra ngoài, ngoại nhân nhắc lên hấn Đinh gia đại thiếu, tất cả mọi người sẽ nói là cái kia tại Hoàng gia phòng đấu giá bị đánh một bàn tay người.

Âu Dương Thần một tát này không chỉ có đánh nát hấn mọng còn đánh vỡ hấn sở hữu mặt mũi, để cho hấn không khuôn mặt lại tại Hồng Đô thành phố lẫn vào.

Mà vung một bàn tay Âu Dương Thần thì là như cái người không việc gì một dạng một lần nữa trở lại Bảo Ma Lão Đầu bên cạnh, phảng phất vừa rồi sự tình không phải hấn làm.

"Đều nói đừng chọc ta! Lần này chỉ là cái giáo huấn! Hiện tại ta có thể dẫn hấn đi thôi!"

Âu Dương Thần vẩy vẩy trên trán Lưu Hải, đôi mắt thâm thúy bình tĩnh nhìn xem Huyết Thủ bọn họ.

"Đi? Hôm nay nếu để cho ngươi đi ta Đinh gia khuôn mặt hướng về cái nào phóng! Tuy nhiên tốc độ ngươi rất nhanh, nhưng là hôm nay ngươi nhất định phải chết!"

Nhiều năm như vậy hạ xuống, Huyết Thủ đã sớm đem tự mình nhìn làm là người nhà họ Đinh, huống chi vừa mới Âu Dương Thần đánh vẫn là hấn đồ đệ, nhiều năm như vậy sủng ái hữu gia đồ đệ, này làm sao có thể làm cho Huyết Thủ không giận.

Chỉ nhìn Huyết Thủ chân dưới đạp về phía sau, thân ảnh cuồng bạo hướng phía Âu Dương Thần xông lại, hai tay hóa chưởng. Nơi lòng bàn tay quần quanh lấy chân khí màu trắng, nhìn qua uy thế mười phần.

Huyết Thủ tiên sinh luyện được cũng là trên tay công phu, tên là Huyết Ma Thủ. Năm đó cũng là bằng vào đôi tay này chưởng thành tựu hấn Huyết Thủ tên.

Bây giờ đột phá Huyền Cấp, một thân thực lực không biết so năm đó cường thịnh bao nhiêu.

Huyết Thủ song chưởng huy động, phảng phất bị phá vỡ không khí, phát ra tiếng nổ đùng đoàng. Giờ phút này trên mặt hấn lộ ra vô cùng dữ tợn, hấn phảng phất là nhìn thấy Âu Dương Thần tại hấn cái này một đôi Huyết Thủ dưới bị đập thành thịt nát kết cục.

Đôi mắt Huyết Thủ khí thế hung hung, Âu Dương Thần mặt không đổi sắc, trong nháy mắt xuất thủ. Mang theo tiếng gió vun vút. Một quyền vung ra, quyền đầu lướt qua, không khí phảng phất đều bị rút sạch, chỉ để lại trên năm tay mang theo thanh kim sắc chân khí.

"Oanh "

Quyền Chưởng giao tiếp, phát ra cự đại oanh minh. Khí lăng từ trên thân hai người bao phủ mà đi, dưới chân đá cẩm thạch sàn nhà cũng là bị chấn động đến tứ phân ngũ liệt, rơi là tã trên đất.

Hai người thân thể cũng là run lên, tiếp theo liền thấy Âu Dương Thần lui lại năm bước, mà Huyết Thủ thì là chỉ lui ba bước.

"Không hổ là Huyền Cấp cao thủ, quả nhiên không tầm thường."

Như thế vừa đụng chạm, Âu Dương Thần cũng cảm giác được Huyết Thủ thực lực so với hấn đoán trước còn mạnh hơn một chút. Huyết Thủ tên quả nhiên. Vừa mới một chưởng kia, Âu Dương Thần cảm giác mình phảng phất là một quyền đánh vào cương thiết phía trên.

Khiến cho hiện tại hấn cũng còn cảm thấy quyền đầu có đau một chút, may mắn hấn Thanh Kim chân khí có chữa trị hiệu quả, cứ như vậy một chút thời gian, Âu Dương Thần có thể rõ ràng cảm giác được quyền đầu nơi đau đớn đang tại chậm rãi rút đi.

"Quá khen, lấy ngươi niên kỷ có thể làm được dạng này đã rất không tệ!"

Huyết Thủ da cười nhạt nói ra, ngữ khí nhìn như ôn hòa kì thực chất chứa sát cơ. Đi qua vừa rồi tiếp xúc, Huyết Thủ đã đánh giá ra Âu Dương Thần thực lực đại khái tương đương với Hoàng cấp đại viên mãn, có lẽ còn mạnh hơn một chút.

Nhưng là mình thế nhưng là Huyền Cấp võ giả, cho nên Huyết Thủ cho là mình hoàn toàn có thể giải quyết Âu Dương Thần.

"Huyết Ma Thủ!"

Huyết Thủ lại lần nữa lao ra, nơi lòng bàn tay chân khí màu trắng càng nồng đậm, hai cái thủ chưởng đều hiện ra màu trắng, giống như Bạch son ngọc thủ.

Lần này Âu Dương Thần sắc mặt hơi ngưng trọng một điểm, nhưng là nhìn kỹ lại năng lượng trong mắt hấn phát hiện này vẻ hung phấn, vui sướng. Đó là tại đụng phải đối thủ lúc biểu hiện.

"Tiểu tử, quái thì trách ngươi muốn xuất danh tiếng, chọc tới ta Huyết Thủ!"

Huyết Thủ hét lớn một tiếng, nhất thời song chưởng đánh ra, chưởng phong lướt qua, nhắc lên tầng tầng khí lăng, thổi đến người bên cạnh mặt mũi đau nhức.

"Tới vừa vậy!"

Âu Dương Thần đồng dạng là hét lớn một tiếng, trong mắt này một tia hưng phấn càng thêm rõ ràng.

Nắm tay thành quyền, thanh kim sắc chân khí liên tục không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, hội tụ tại song quyền phía trên.

Vô Cực quyền đệ tam thức lôi đình

Thanh âm trầm thấp từ Âu Dương Thần trong miệng truyền ra, trên nắm tay kèm thêm từng trận lôi điện, phát ra Điện Thiểm tiếng âm âm.

"Phanh "

Lại là một lần kịch liệt va chạm, cường đại khí lăng nhất định muốn đem đại sảnh nóc nhà lật tung. Vốn là trong đại sảnh bày đặt chỉnh tề cái ghế nhất thời bất ổn, rơi là tà trên đất. Bên cạnh vậy xem người may mắn cũng đều không phải người bình thường, miễn cường năng lượng có sức tự vệ.

Dù vậy, cũng đều là ngã trái ngã phải, thậm chí có người còn thụ thương.

"May mắn là luyện thành đệ tam thức, không phải vậy lời nói lần này chỉ sợ thật sự là dữ nhiều lành ít "

Giờ phút này Âu Dương Thần có vẻ hơi chật vật, trên thân nguyên bản màu trắng huu nhân trang bây giờ nhìn đứng lên có vẻ hơi bẩn. Trên nắm tay cũng là có chút vết thương, khoe miệng càng là tràn ra máu tươi.

Tuy nhiên may mắn là Âu Dương Thần tự thân thanh kim sắc chân khí có chữa trị hiệu quả, với lại hiệu quả còn phi thường tốt, giờ phút này trên thân thương tổn đang từ từ chuyển biến tốt đẹp.

Mà trái lại một bên khác Huyết Thủ, mặc dù là Huyền Cấp võ giả, khả năng tại lượng thượng diện, Huyết Thủ chân khí là so Âu Dương Thần chân khí trong cơ thể nhiều. Nhưng là làm sao Âu Dương Thần chân khí là đi qua đặc thù cải tạo, tại chất thượng diện so Huyết Thủ chân khí tốt nhiều.

Cho nên điều này sẽ đưa đến Huyết Thủ tại cứng đối cứng thượng diện vậy mà cùng Âu Dương Thần liều cái lực lượng ngang nhau. Nhưng là giờ phút này Huyết Thủ nhưng là so Âu Dương Thần còn muốn chật vật.

Mặc trên người y phục phần lớn phá nát không chịu nổi, tại vừa rồi trong đống chạm phá nát.

Thế là liếc nhìn lại, Huyết Thủ giống như là xuyên tên ăn mỳ Trang, với lại trên thân còn dính nhuộm máu dấu vết. Đây là đang vừa mới trong đống chạm tự thân huyết khí bất ổn, không chế không nổi một ngụm máu tươi phun ra.

Tro bụi tán đi, mọi người lúc này mới nhìn thấy hai người bộ dáng, nhất thời đều mắt tròn. Rõ ràng tại lần va chạm đầu tiên bên trong, Huyết Thủ tiên sinh là chiếm thượng phong, nhưng là ai có thể ngờ tới va chạm lần nữa hai người lại là tương xứng, hơn nữa thoát nhìn Huyết Thủ tiên sinh thậm chí hơn một điểm.

Hiện tại Huyết Thủ nhìn tựa như là một cái ăn mỳ khát cái, toàn thân y phục phá nát không chịu nổi, trên mặt vô cùng bẩn, còn có vết máu. Mà lại nhìn Âu Dương Thần, cứ việc y phục trên người cũng có chút bẩn, nhưng là ít nhất xem toàn thể đứng lên vẫn là rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Cái thứ hai cái tát

"Có thể đem ta bức đến loại tình trạng này, người một cái Hoàng cấp võ giả cũng đủ để tự hào! Nhưng là không có đột phá Huyền Cấp, người vĩnh viễn sẽ không biết Huyền Cấp võ giả sẽ có như thế nào thực lực."

Cúi đầu nhìn xem chính mình bộ dáng chật vật, Huyết Thủ giận quá mà cười, cả người lộ ra càng thêm dữ tợn, lau đi khoe miệng vết máu, nói ra: "Đón lấy liền để người mở mang kiến thức một chút ta Huyền Cấp cao thủ thực lực, để cho người chết nhắm mắt."

"Thật sao? Ta còn thực sự muốn kiến thức một chút Huyền Cấp võ giả đến đến cỡ nào lợi hại!"

Âu Dương Thần hỏi ngược một câu, một mặt vô tội nói ra.

"Hừ, tiểu tử ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi chết chắc, vừa rồi chỉ là ta sợ không có phát huy ra thực lực, chờ một hồi ngươi liền sẽ biết sợ ta đáng sợ. Thức thời hiện tại hướng về đập mấy cái khẩu đầu, lớn tiếng đến đâu hướng về ta chịu nhận lỗi. Không chừng đại thiếu ta tâm tình tốt liền bỏ qua ngươi!"

Nghe được Huyết Thủ lời nói, Đinh Trạch cũng là cảm thấy mình sợ là Huyền Cấp võ giả, mà Âu Dương Thần nhưng vẫn là một cái Hoàng cấp võ giả, cứ như vậy chính mình sợ khẳng định có thể đánh thắng Âu Dương Thần.

Thế là Đinh Trạch liền muốn thừa này thời cơ, dùng ngôn ngữ mê hoặc Âu Dương Thần. Tuy nhiên ngoài miệng nói là tâm tình tốt liền sẽ buông tha Âu Dương Thần, nhưng là tại nội tâm của hắn cũng không phải dạng này.

Hôm nay Âu Dương Thần để cho hắn ném khỏi đây bao lớn mặt mũi, hắn định đại thiếu làm sao có khả năng sẽ bỏ qua Âu Dương Thần, hiện tại làm như vậy chẳng qua là muốn vẫn hồi điểm thể diện a.

"Cái này thật đúng là không cần ngươi định đại thiếu tâm tình tốt, ngươi bây giờ liền có thể tới đánh ta a! Chỉ có điều ngươi dám không?"

Âu Dương Thần chỗ nào còn nhìn không ra Đinh Trạch ý tưởng chân thật, căn bản cũng không cho hắn bắt luận cái gì thể diện. Liền mấy cái đơn giản chữ: Ngươi dám không?

Trực tiếp liền đem Đinh Trạch sau đó phải nói chuyện cho chặn ở trở lại.

"Ngươi..."

Đinh Trạch nhất thời ngậm miệng không tiếng động, trên mặt một khối xanh một miếng Bạch, hiển nhiên là tức gần chết, nếu là hiện tại ánh mắt năng lượng giết người, đoán chừng Âu Dương Thần đều bị Đinh Trạch này tràn ngập hận ý âm trầm ánh mắt giết không biết bao nhiêu lần.

"Lên a, định đại thiếu đừng sợ, chúng ta ủng hộ ngươi!"

Xem nào nhiệt người quả thực là không chê chuyện lớn, rõ ràng nhìn thấy Đinh Trạch trên mặt không dễ nhìn. Nhưng là một đám người vẫn là nhao nhao ồn ào, ồn ào muốn Đinh Trạch đi lên vẫn hồi tôn nghiêm.

Cứ như vậy, Đinh Trạch càng là như là người cảm ăn hoảng liên, có khổ nói không nên lời. Nếu là đánh thắng được chỗ nào còn cần đám người này tới nói.

"Đừng nói nhảm, tới đi!"

Lúc này Huyết Thủ là nhìn ra đồ đệ mình tại đối mặt Âu Dương Thần thời điểm là một điểm tính khí đều không có, bị ép tới gắt gao.

Làm sợ, đồ đệ dạng này biểu hiện, Huyết Thủ sắc mặt cũng là không tốt lắm, thế là căn bản cũng không muốn lại cho Âu Dương Thần nói chuyện cơ hội, trực tiếp liền muốn trấn áp thô bạo Âu Dương Thần.

Mọi người chỉ thấy giờ phút này Huyết Thủ trên thân khí thế đang không ngừng dâng lên, trên thân vốn là phá nát y phục càng là không gió phiêu động.

Trong chớp lát, Huyết Thủ cuối cùng động, chân khí màu trắng quấn quanh ở trên hai tay, chỉ có điều lần này tay phải trên không trung múa, phảng phất là một cái Phi Hạc lăng không phi hành. Mà tay trái thì là huyết hồng như ngọc, toàn bộ thủ chương cũng là huyết hồng chi sắc, nhìn qua vô cùng làm người ta sợ hãi.

"Phi Hạc Thủ!"

"Huyết Ma Thủ!"

Huyết Thủ hét lớn hai tiếng, cả người nổ bắn ra mà ra, hướng phía Âu Dương Thần mà đi, trên thân khí thế cường đại quả thực là muốn xẹt qua chân trời.

Tay trái là ma, tay phải là ngọc.

Huyết Thủ liền hợp hai đại võ kỹ, đồng thời công hướng về Âu Dương Thần.

Phi Hạc Thủ công bên trên, Huyết Ma Thủ đánh hạ, lúc lên lúc xuống. Huyết Thủ đây quả thực là phong kín Âu Dương Thần trốn tránh đường lui. Trực tiếp ý vào chính mình là Huyền Cấp võ giả, chân khí càng đầy muốn nhất cử đánh tan Âu Dương Thần.

Đối mặt Huyết Thủ cường thế tiến công, Âu Dương Thần tuy nhiên giật mình hắn cường đại, nhưng là vẫn như cũ duy trì tỉnh táo, đây là trở thành một cường giả nhất định phải có tố chất.

Chỉ gặp hắn mặt không đổi sắc, mọi người cho là hắn là dọa sợ.

Kì thực Âu Dương Thần trong cơ thể Đan Điền Không Gian, sở hữu thanh kim sắc chân khí toàn bộ đều hội tụ tại hắn song quyền phía trên.

Lúc này nếu có người có thể nhìn thấy Âu Dương Thần song quyền lời nói, liền sẽ phát hiện trên nắm tay thỉnh thoảng có ầm ầm tiếng sấm, thậm chí xen

lấn vù vù phong bạo âm thanh.

"Hiện tại vừa vặn thử một chút Được Vương gia nói cảm Vô Cực quyền Đệ Nhị Thức Phong Diệt cùng đệ tam thức lôi đình kết hợp lại uy lực. Nhìn xem đến có phải hay không như là Được Vương gia nói tới uy lực như vậy sẽ hiện lên mấy hợp bội số gia tăng."

Âu Dương Thần trầm nghĩ.

Ở đây bất luận kẻ nào cũng sẽ không nghĩ đến tại như vậy nguy cấp tình huống phía dưới, Âu Dương Thần thế mà còn muốn lấy muốn ném thử Tân Vô kỹ năng dung hợp.

Nhưng nhìn Âu Dương Thần trên nắm tay tình huống, cái này còn hết lần này tới lần khác thành công. Cái này không thể không nói là trời cao chiếu cố.

Coi như Âu Dương Thần võ kỹ dung hợp hoàn thành thời điểm, Huyết Thủ công kích cuối cùng đến.

"Ầm ầm!"

Khi nhìn đến Huyết Thủ phong tỏa chính mình đường lui về sau, Âu Dương Thần đồng dạng là lấy quyền đối chưởng, ngăn cản được Huyết Thủ đợt công kích thứ nhất.

Mãnh liệt tiếng oanh kích ầm ầm vang vọng toàn bộ đại sảnh. Bên cạnh trên cửa sổ pha lê đều bị chấn nát rơi trên mặt đất.

Một kích không có kết quả, Huyết Thủ lần nữa khởi xướng tiến công, xoay người một cái, Huyết Thủ đang muốn vây quanh Âu Dương Thần đằng sau tiến hành công kích.

Nhưng là so thân pháp, Âu Dương Thần là hoàn toàn nghiền ép Huyết Thủ, ngay tại Huyết Thủ vừa mới vây quanh hậu phương thời điểm, Âu Dương Thần một cái Đầu Chuyển Tinh Di, cả người hoàn toàn biến mất tại Huyết Thủ trước mặt.

"Ba!"

Một đạo thanh thủy thanh vang lên, ngay sau đó đình đại thiếu như giết heo tiếng kêu thảm thiết vang lên.

"A! Tiểu tử, ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi..."

Mọi người vừa mới bắt đầu còn không biết phát sinh cái gì, thẳng đến nhìn thấy Đình Trạch một bên khác trên mặt xuất hiện một cái cùng lúc trước gần như giống nhau huyết hồng dấu ngón tay lúc.

Lúc này mọi người rốt cục biết, nhìn về phía Đình Trạch ánh mắt liền hoàn toàn thay đổi.

Có đồng tình, có thương hại, có cao hứng...

Tóm lại cái gì cũng có, nhưng khi bọn họ nhìn về phía cách đó không xa Âu Dương Thần thì thì là thống nhất e ngại hoảng sợ ánh mắt.

Có Đình Trạch cái này ví dụ tại, hiện tại bọn họ tâm lý khẳng định là muốn hàng vạn hàng nghìn không thể đắc tội Âu Dương Thần, không phải vậy lời nói thật sự là sẽ rất thảm, xem hiện tại Đình Trạch liền biết.

"Nếu đi... Ta là cảm thấy nhìn như vậy đứng lên càng đối xứng một điểm, lộ ra ngươi đẹp trai hơn."

Nhìn thấy tất cả mọi người nhìn về phía mình, Âu Dương Thần cảm thấy mình hẳn là muốn nói chút gì. Nhưng là hắn chậm rãi ngừng lại, lại phối hợp vẻ mặt vô tội, để cho người ta thấy thế nào đều giống như đang giễu cợt trêu đùa Đình Trạch thậm chí là Huyết Thủ.

Quả nhiên, vốn là thống khổ Đình Trạch, giờ phút này nghe được Âu Dương Thần lời nói, càng là xấu hổ vô cùng. Hắn không thể tìm khe hở chui vào, nhưng là cái này đều là đã cảm thạch sạn nhà, tuy nhiên hủy hoại thế nhưng không có khe hở để cho hắn xuyên a.

Về phần Huyết Thủ, tại hắn bảo hộ phía dưới, Âu Dương Thần còn có thể hai lần một bàn tay lách tại Đình Trạch trên mặt. Càng làm cho trong lòng của hắn nộ hỏa vọt hơn.

Nếu như nói lần thứ nhất còn có thể là bởi vì chủ quan, nhưng là cái này lần thứ hai đây. Còn như vậy xuống dưới có phải hay không còn sẽ có lần thứ ba?

Cái này lập tức làm cho Huyết Thủ nộ hỏa Trung Thiên, trong mắt nhất định muốn phun lửa. Dưới chân đá cảm thạch sạn nhà đều bị hắn tại vô ý giữa dẫm đến vỡ nát.

Chương 79: Huyền Cấp võ giả chỗ đáng sợ

Tuy nhiên Huyết Thủ nộ hỏa đang không ngừng tăng lên, nhưng là Âu Dương Thần căn bản cũng không quan tâm, dù sao tại vừa mới so đấu Trung Âu dương thần đã chứng thực mình bây giờ thực lực là có thể đánh thắng Huyết Thủ.

Hiện tại tất cả mọi người chú ý lực đều tập trung tại Huyết Thủ cùng Âu Dương Thần trên thân, tất cả mọi người phi thường chờ mong đón lấy Huyết Thủ sẽ làm sao đối phó Âu Dương Thần.

Không có người phát hiện, ở đại sảnh nơi cửa, đang có một cái cùng Âu Dương Thần niên kỷ không sai biệt bao nhiêu năm bộ dáng người đang vụng trộm ra bên ngoài chuồn mất.

Người này đương nhiên cũng là Quân Hạo, thừa dịp không ai chú ý, Quân Hạo thân ảnh rất nhanh liền rời đi Hoàng gia phòng đấu giá.

Nhìn thấy Quân Hạo đã thành công rời đi, Âu Dương Thần lại càng không có nỗi lo về sau, hiện tại với hắn mà nói chỉ cần cầm Bảo Ma Lão Đầu mang đi là được.

"Sự phụ, giúp ta báo thù, ta muốn hắn chết, ta muốn hắn chết! A!"

Muốn nói trên trận người nào tâm tình không tốt nhất, này không hề nghi ngờ cũng là Đinh Trạch, chỉ gặp hắn lúc này đang chỉ Âu Dương Thần, cả người đều nhanh muốn sụp đổ. Hôm nay chuyện phát sinh thật sự là phá vỡ ngày xưa sở hữu hình tượng.

"Tốt, sự phụ sẽ cho ngươi báo thù."

Huyết Thủ đáp ứng, ngược lại nhìn về phía Âu Dương Thần, nói: "Tiểu tử, cũng là thời điểm tiễn đưa ngươi đi chết "

"Ha ha, tới đi! Nếu như Huyền Cấp võ giả chỉ có ngần ấy thực lực, vậy thật đúng là làm ta thất vọng."

Âu Dương Thần khẽ cười một tiếng, ra vẻ tiếc nuối nói ra.

"Tốt tốt tốt!"

Nhìn thấy Âu Dương Thần hoàn toàn là một bộ xem thường hắn bộ dáng, Huyết Thủ hô to ba tiếng, cả người khí thế đạt tới một loại đỉnh phong.

Lúc này chỉ gặp hắn hai tay thành chưởng, thủ chưởng xoay chuyển, ngưng chưởng thành đao, trong cơ thể chân khí màu trắng không ngừng dâng lên mà ra, hội tụ thành một cái đại đao bộ dáng.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần trong lòng bình tĩnh.

Cứ việc đã sớm nghe Dược Vương gia nói qua, cái gọi là Huyền Cấp võ giả, Ngưng Khí Thành Cương, cũng chính là cảm chân khí trong cơ thể huyền hóa thành binh khí, lúc này Huyền Cấp cao thủ mới có uy năng.

Với loại này biến ảo mà thành binh khí uy lực còn rất mạnh, nhưng là Âu Dương Thần dù sao vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy.

Rời rất xa, Âu Dương Thần đều có thể cảm thụ được Huyết Thủ nơi đó đại đao trong tay đao khí, kể từ đó, cứ việc Huyết Thủ không có binh khí, nhưng là Âu Dương Thần cũng không dám vững vàng đón đỡ lấy một đao kia.

Mà người chung quanh, nhìn thấy cái này thần hồ kỹ năng một màn, từng cái nguyên bản còn rất xem trọng Âu Dương Thần, hiện tại toàn bộ đều chuyển qua hướng về Huyết Thủ phía kia.

Đinh Trạch càng là nhất thời tới tinh thần, cả người trở nên phấn khởi, bởi vì hắn thấy Huyết Thủ một đao kia xuống dưới, Âu Dương Thần không nói bị đánh thành hai nửa cũng nhất định là trọng thương.

Nhìn thấy người chung quanh biểu lộ, Huyết Thủ khoe miệng lộ ra một vòng tàn nhẫn nụ cười: "Tiểu tử, hiện tại ngươi nếu là thúc thủ chịu trôi, ta còn có thể suy nghĩ phảng phất ngươi, không phải vậy..."

"Thúc thủ chịu trôi con em ngươi a! Thật sự cho rằng Tiểu Gia là dễ khi dễ!"

Huyết Thủ còn muốn nói chuyện, nhất thời liền bị Âu Dương Thần cắt đứt.

Một câu con em ngươi a! Nhất thời để cho Huyết Thủ vốn là giận không kiềm được tâm tình, khiến cho càng là không thể khống chế.

Kết quả là, Huyết Thủ căn bản cũng không lại nói, nhất đao bỏ ra, Đao Khí Tung Hoành, kéo dài ngàn dặm.

Khi nhìn đến Huyết Thủ vung ra trong nháy mắt đó, Âu Dương Thần vội vàng hướng về bên cạnh tránh đi, nhưng là cái này đao khí thật sự là quá nhanh chóng, tới quá nhanh, cứ việc Âu Dương Thần đã là cố gắng né tránh, nhưng là vẫn bị cái này đao khí lau tới tay trái cánh tay.

"Xì..."

Âu Dương Thần hít sâu một hơi, cúi đầu vừa nhìn, trên cánh tay y phục đã vỡ nát không thấy, trên cánh tay thịt đều hướng bên ngoài trổ mình, máu tươi liên tục chảy ra ngoài, nhỏ xuống trên mặt đất tí tách.

"Thế nào, cái này Huyền Cấp võ giả độc hữu Ngung Khí Thành Cương uy lực không tệ đi."

Tuy nhiên thật đáng tiếc không có nhất đao trọng thương Âu Dương Thần, mà chỉ là thương tổn cánh tay, nhưng nhìn tới đó máu tươi chảy đầm đìa, Huyết Thủ vẫn là không nhịn được giễu cợt nói.

Nghe được Huyết Thủ trào phúng lời nói, Âu Dương Thần vẫn như cũ là mặt không đổi sắc, ngữ khí vẫn là như vậy bình thản: "Còn tốt, không có khiến ta thất vọng, chẳng qua nếu như ngươi cứ như vậy lời nói, chỉ sợ hôm nay là không làm gì được ta."

"tiểu tử, còn nói cái gì khoác lác, ngươi hôm nay nhất định sẽ chết ở chỗ này!"

Bên này Huyết Thủ còn chưa lên tiếng, một bên khác Đinh Trạch nhìn thấy Âu Dương Thần bị Huyết Thủ đã thương, máu tươi chảy ròng. Nhất thời hết lớn. Phảng phất muốn cầm lúc trước sĩ nhục đều cho rửa sạch trở về.

Lại nghe được Đinh Trạch đang nói chuyện. Âu Dương Thần quay đầu liếc nhìn lại, bình thản ánh mắt rơi ở trong mắt Đinh Trạch lại phảng phất là có một loại nào đó ma lực, nhất thời Đinh Trạch liền không lại ngôn ngữ, giữ yên lặng.

"Nếu là lại để cho ta nghe được ngươi nói chuyện, coi như không phải một bạt tai!"

Giải quyết Đinh Trạch về sau, Âu Dương Thần ánh mắt lại nhìn về phía Huyết Thủ. Vừa mới một chiêu kia xác thực uy lực cự đại, cho Âu Dương Thần tạo thành phiền toái rất lớn. Nhưng là Âu Dương Thần tin tưởng chỉ cần cho mình cơ hội, hẳn liền sẽ một kích giải quyết Huyết Thủ.

Lúc này, Huyết Thủ một kích lại đến. Chỉ gặp hần trong tay chân khí đao không ngừng vung vẩy, từng đao từng đao đao khí nhanh như thiểm điện, thế như chẻ tre, bổ về phía Âu Dương Thần.

Lần này Âu Dương Thần không có lựa chọn né tránh, mà chính là quyết định đón đỡ. Dù sao này từng đao từng đao đao khí thật sự là dày đặc, cho dù là Âu Dương Thần có Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp, cũng không phải tốt như vậy né tránh.

Chỉ gặp hần song quyền phía trên thanh kim sắc chân khí hội tụ mà lên, toàn thân khí thế không ngừng kéo lên, y phục trên người đều không gió mà bay. Âu Dương Thần ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Huyết Thủ chiêu thức.

Động tác trên tay cũng là không có đình chỉ, cuối cùng thanh kim sắc chân khí càng lúc càng nồng nặc, nương theo lấy sấm sét gió lốc thanh âm.

"Rầm rầm rầm!"

Cuối cùng cả hai va nhau, phát ra mãnh liệt tiếng vang điếc tai.

"Xoạt!"

Âu Dương Thần một cánh tay bị đao khí gây thương tích.

"Phanh "

Lợi dụng thời gian rảnh, Âu Dương Thần một quyền đánh vào Huyết Thủ trên ngực.

Âu Dương Thần song quyền trên không trung trước người không ngừng vung vẩy, đại bộ phận đao khí bị hần ngăn cản hạ xuống, nhưng là vẫn có số ít mấy đao đao khí đột phá Âu Dương Thần phòng thủ, đánh vào trên người hần. Không chỉ có vạch phá hần y phục, thậm chí mang ra mấy đạo Huyết Tien.

May mắn Huyết Thủ bỏ ra đao khí số lượng có chỗ tăng lên, nhưng là tại uy lực bên trên liền không kịp lúc đầu một đao kia. Không phải vậy lời nói Âu Dương Thần thật là có khả năng bị thương nặng.

"Ha ha ha ha. Tiểu tử không được đi, lần này xem ngươi chết như thế nào!"

Có lẽ là nhìn thấy Âu Dương Thần bị Huyết Thủ bỏ ra đao khí đánh tới trên thân, dẫn đến Âu Dương Thần thụ thương. Một bên Đinh Trạch hoàn toàn quên vừa mới Âu Dương Thần không cho hần nói chuyện sự tình, trực tiếp lại là trở nên mui phần can rờ, la lớn.

Lớn tiếng như vậy, Âu Dương Thần tự nhiên là nghe được, nhưng là hiện tại muốn đối phó Huyết Thủ, Âu Dương Thần cũng liền trước tiên tùy theo hần, dù sao đợi chút nữa có hần đẹp mắt.

Nếu có cẩn thận người liền sẽ phát hiện, tại cái này không ngừng ngăn cản đao khí quá trình bên trong, Âu Dương Thần đang không ngừng hướng về Huyết Thủ tới gần, giữa bọn hắn khoảng cách đang không ngừng rút ngắn.

"Hiện tại mới phát hiện, xong!"

Chờ đến giữa bọn hắn khoảng cách đã không đủ ba mét thời điểm, Huyết Thủ rốt cục phát hiện không đúng sức lực, muốn lui lại. Nhưng là khoảng cách gần như vậy đối với Âu Dương Thần tới nói cũng chính là như vậy trong nháy mắt sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Dùng tiền chuộc chính mình?

Quả nhiên, chỉ gặp Âu Dương Thần căn bản là không có định cho Huyết Thủ chạy trốn cơ hội, trực tiếp cũng là vận dụng mình bây giờ có thể nắm giữ lớn nhất sát chiêu —— Lôi Đình Diệt Thế

Ở phía trước dung hợp thành công Vô Cực quyền Đệ Nhị Thức Phong Diệt cùng đệ tam thức lôi đình về sau, Âu Dương Thần chính mình mệnh danh.

Chỉ gặp một chiêu này quả nhiên không hổ là hai đại võ kỹ dung hợp, đâm ra một quyền, sấm sét vang dội, bạo phong gào thét. Mang theo Cường Đại Uy Năng, tại Huyết Thủ ngốc trệ dưới con mắt, trực tiếp là đánh vào bộ ngực hắn bên trên.

Dưới một kích này đi, sinh ra uy lực ngay cả Âu Dương Thần chính mình cũng giật mình, chỉ nhìn Huyết Thủ ở ngực phảng phát đồ sụp, trung gian trúng quyền địa phương so với hắn địa phương bàn con centimet.

"PHỐC "

Cuối cùng nhịn không được, Huyết Thủ một ngụm máu tươi dâng lên mà ra. Cả người uể oải xuống dưới, sắc mặt trắng bệch hiển nhiên là thụ thương không nhẹ.

Âu Dương Thần cũng không có thừa cơ hạ sát thủ, ngược lại là đem ánh mắt nhìn về phía Đình Trạch.

Mà lúc này miệng hắn mở ra, hai mắt ngốc mộng. Cả người hoàn toàn cũng không dám tin tưởng trước mắt hết thấy.

Trong mắt hắn giống như thần Nhân Sư cha, thế mà cứ như vậy bị đánh bại, hơn nữa còn bại thế thảm như thế, cả người hiện tại cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng.

Hắn không rõ, vì sao, vì sao chính là như vậy nháy mắt thời gian, nguyên bản còn ở vào thượng phong Huyết Thủ nhất thời liền bị đánh thành trọng thương. Đây hết thấy tới là nhanh như vậy, để cho người ta nhất định không thể tin được.

Giờ phút này cảm nhận được Âu Dương Thần đưa tới ánh mắt, nhớ tới vừa mới chính mình nói tới lời nói hùng hồn, Đình Trạch hận không thể kích động chính mình mấy cái cái tát. Tại sao phải nói chuyện, tại sao phải đắc tội Âu Dương Thần.

Tại sao mình cứ như vậy bị coi thường, rõ ràng cũng đã là biết Âu Dương Thần lợi hại, nhưng là mình vẫn là muốn đi trêu chọc hắn.

Đây hết thấy hết thấy tại Đình Trạch trong đầu liên tục biến hóa, biểu hiện trên mặt cũng là muôn màu muôn vẻ. Khi thì ảo não, khi thì tự trách, khi thì phẫn nộ...

"Ta có phải hay không nói qua không muốn được nghe lại người âm thanh?"

Đúng lúc này, Âu Dương Thần cuối cùng nói chuyện, mặc dù chỉ là bình thân mà chậm chạp mấy chữ, nhưng là nghe được Đình Trạch trong tai nhưng là như vậy chói tai, như vậy làm cho người rung mình.

"Nói qua "

Đình Trạch không khỏi thấp giọng hồi đáp, biểu hiện trên mặt muốn nhiều ủy khuất liền có bao nhiêu ủy khuất.

Nhìn thấy hắn biểu lộ, Âu Dương Thần muốn cười phá lên, tiếp tục đặt câu hỏi.

"Vậy ngươi còn dám nói, ngươi có phải hay không cho là ta thất bại? Sẽ bị sự phụ ngươi đánh chết, cho nên ngươi liền không kiêng nể gì cả."

"Ta không có..." Đinh Trạch vội vàng muốn giải thích, nhưng là Âu Dương Thần ánh mắt làm hắn căn bản cũng không dám nhiều lời.

"Nếu đâu, ngươi cũng không có tất yếu dạng này sợ hãi ta, ta sẽ không đánh ngươi, nhưng là..."

Sau đó lời nói, Âu Dương Thần chưa hề nói xuống dưới, chỉ là trên tay làm lấy thủ thế.

Người chung quanh một mảnh xôn xao, cái này không bày rõ ra chính là muốn tiền nha.

Làm Hồng Đô một trong tam đại gia tộc Đinh gia đại thiếu, Đinh Trạch thật đúng là chưa từng có như thế khổ rồi qua, ngay trước nhiều người như vậy mặt, bị Âu Dương Thần ám chỉ muốn bắt tiền tới bảo đảm chính mình không bị đánh. Hết lần này tới lần khác lúc này, Đinh Trạch thật đúng là không dám phản kháng, sợ Âu Dương Thần một lời không hợp liền trực tiếp đánh hắn một trận, đến lúc đó thật sự là khóc đều không địa phương đi khóc.

Hoi do dự một hồi, Đinh Trạch trực tiếp liền đem trong túi áo một tấm thẻ ngân hàng lấy ra, lưu luyến không rời vong liếc một chút, sau đó đưa cho Âu Dương Thần.

"Mặt mã là sáu cái số không "

Đinh Trạch trong lòng thật sự là có một vạn cái không bỏ được a, phải biết trong này thế nhưng là có một ngàn vạn đâu, nếu không phải lần này tới phòng đầu giá, gia gia hắn cũng sẽ không cho hắn nhiều tiền như vậy, nhưng là bây giờ lại là toàn bộ tiện nghi Âu Dương Thần.

"Vậy thì đa tạ, nếu ta không phải ý tứ này."

Âu Dương Thần tiếp nhận thẻ ngân hàng về sau còn xuất hiện một câu nói như vậy, không chỉ có để cho Đinh Trạch ở trong lòng mắng to vô sỉ, người chung quanh càng là hô to gặp qua vô sỉ chưa thấy qua vô sỉ như vậy.

Đinh Trạch sự tình giải quyết, Âu Dương Thần lại đem ánh mắt nhìn về phía Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh hai người vị trí chỗ ở.

Bởi vì vừa mới bị thương nặng kém chút mất mạng, lúc này hai người bọn họ người đang nằm ở đại sảnh một cái góc bên trong. Sợ bị đại chiến dư âm cho lan đến gần.

Lúc đầu coi là Huyết Thủ cầm xuống Âu Dương Thần là mười phần chắc chín sự tình, nhưng là vạn vạn không nghĩ đến sau cùng lại là Âu Dương Thần thắng. Cái này lập tức để bọn hắn có loại dự cảm không tốt.

Lúc này thấy Âu Dương Thần nhìn về phía bọn họ, hai người càng là kinh hồn táng đảm.

Tại bọn họ loại này hoảng sợ ánh mắt bên trong, Âu Dương Thần thân ảnh hướng phía bọn họ từng bước một đi qua, trên mặt không biểu lộ.

Cuối cùng tiếng bước chân đình chỉ, Âu Dương Thần liền đứng tại bọn họ trước người, nhìn xuống bọn họ.

"Các ngươi dự định làm thế nào?"

Ngữ khí bình thản, rơi vào hai người bọn họ trong tai nhưng là phảng phất không thể làm trái.

"Ta, ta cũng giao tiền..."

Hoàng Ba Quang vội vàng nói, sợ trễ một bước liền sẽ chịu đến Âu Dương Thần một kích.

Nhìn thấy một bên Hoàng Ba Quang nhanh như vậy động tác, Đinh Đức Minh không khỏi ở trong lòng thầm mắng, nhưng là ngoài miệng công phu nhưng cũng không chậm: "Ta cũng vậy, ta cũng giao tiền!"

"Tốt, không nghĩ tới các ngươi vẫn là rất có thích, còn biết tiền mình quá nhiều, xài không hết thế là đưa cho ta cái này tổ quốc bông hoa. Ủ, không tệ, có tiền đồ "

Âu Dương Thần một bộ coi như các ngươi thức thời biểu lộ.

Như thế một phen nói ra, chung quanh càng là hô to thật sự là chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy người, rõ ràng chính là mình muốn, ngược lại nói thành là người khác tiền đưa, rõ ràng chính mình dữ như vậy hung ác, lại ngược lại nói là tổ quốc bông hoa, khiến cho cỡ nào thuần khiết giống như.

Đang muốn tiếp nhận hai người lấy tới thẻ ngân hàng, lúc này Âu Dương Thần đột nhiên nghĩ đến cái gì: "Ta hi vọng sự tình lần này không có người khác biết, nếu để cho ta phát hiện có người dám ở bên ngoài nói lung tung, như vậy thì chớ có trách ta không nể mặt các ngươi."

Đón đến, Âu Dương Thần nói tiếp: "Tóm lại đừng bảo là ra ngoài, càng đừng nghĩ đến báo động loại hình, không phải vậy lời nói, kết cục các ngươi biết."

"Không có..."

Nghe được Âu Dương Thần nhắc nhở, mọi người nhao nhao phụ họa. Chỉ có điều nội tâm là thế nào muốn, Âu Dương Thần cũng không biết. Nhưng là cho dù thực sự có người khắp nơi đi nói hoặc là báo động, Âu Dương Thần cũng không sợ, hiện tại làm như vậy chẳng qua là muốn tránh cho một chút không tất yếu phiền phức a.

Giải quyết tại đây sự tình về sau, Âu Dương Thần liền vịn Bảo Ma Lão Đầu rời đi.

Thăng đến bọn họ rời đi, trong đại sảnh nhân tài xem như thật buồn lòng một hồi, đem tâm buông ra. Đinh Trạch càng là đặt mông ngồi dưới đất, vừa mới tiếp nhận áp lực thật sự là quá lớn, hiện tại cuối cùng có thể thở phào, cho nên cho dù là tại nhiều như vậy mặt người trước, Đinh Trạch cũng là không để ý bất luận cái gì hình tượng, dù sao hắn hiện tại cũng là không có bất kỳ cái gì thể diện.

Về phần một bên Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh hai người, liếc mắt nhìn nhau, cũng không biết đối phương là tính toán gì, với lại vừa mới Âu Dương Thần sau cùng nhắc nhở lời nói cũng là xác thực đưa đến tác dụng, dù sao bọn họ đều không phải là ngu ngốc, tại nhỏ như vậy niên kỷ liền có cường đại như vậy thực lực, bằng vào Hoàng cấp cảnh giới liền có thể đánh bại Huyền Cấp võ giả.

Vượt ngang một cái đại cảnh giới tác chiến, loại này hành vi nghịch thiên thường thường cũng là loại kia con em đại gia tộc mới có biểu hiện.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Hoàng cấp hậu kỳ

Không đề cập tới trong đại sảnh người, liền ngay cả là tại trong rạp luôn luôn không hề rời đi Trương Lão cùng Trương Tiêu hai người cũng là hai mặt nhìn nhau.

Riêng là Trương Tiêu, tuy nhiên nghe Trương Lão nói qua, Âu Dương Thần là Hoàng cấp võ giả, thực lực mạnh hơn chính mình, nhưng là hắn thật sự là không nghĩ tới Âu Dương Thần thực lực thế mà lại như thế nghịch thiên, lại là đánh bại Huyền Cấp võ giả.

Đây chính là Huyền Cấp võ giả a! Cũng không phải chợ bán thức ăn rau cải trắng, tại cái này Hồng Đô thành phố. Loại này cấp bậc võ giả thế nhưng là không nhiều, mỗi một cái cũng là chịu đến hắn võ giả sùng bái.

Nhưng là trước mắt một cái Huyền Cấp cao thủ lại là bị Âu Dương Thần cái này nhìn vẫn là học sinh mười bảy mười tám tuổi thiếu niên cho đánh chỉ còn lại có nửa cái mạng. Cái này kịch liệt tương phản thực sự để cho Trương Tiêu có chút khó có thể tin.

Lúc đầu hắn còn tưởng rằng mình bây giờ cũng đã là Hóa Kính đại viên mãn võ giả, nói không chính xác liền có thể đột phá đến Hoàng cấp, còn tính là một thiên tài. Nhưng là hiện tại vừa nhìn, chính mình cùng Âu Dương Thần so sánh nhất định liền cái gì cũng không bằng. Hắn cái gọi là thành tựu nhất định tựa như là chuyện tiểu lâm.

Nghĩ như vậy, Trương Tiêu sắc mặt trong nháy mắt âm trầm đi, cả người lộ ra mặt ủ này chau.

Một bên Trương Lão dù sao cũng là người từng trải, sao có thể không biết Trương Tiêu tâm tình, nhưng là trên cái thế giới này cũng là có như vậy một số người trời sinh cũng là viễn siêu người khác, bọn họ chính là cái này trên thế giới tương lai nhất định chủ giác.

Mà Âu Dương Thần hiển nhiên cũng là loại người này, nhưng là Trương Lão hiện tại cũng không thể để cho mình tôn tử cứ như vậy trầm luân xuống dưới: "Liền xem như làm không cái thế giới này chủ giác, như vậy thì muốn cố gắng chính mình là cái thế giới này mạnh mẽ vai phụ. Một cái thế giới rục rờ nhiều màu, vền vền nương tựa theo chủ giác là không đầy đủ, còn cần vai phụ đi tràn ngập nó."

Thờ dài, Trương Lão nói tiếp: "Vô luận như thế nào cũng không thể từ bỏ, muốn để chính mình vĩnh viễn duy trì kích tình, chỉ có dạng này, người mới có động lực đi làm một việc."

"Gia gia nói đúng, tôn nhi biết."

Có thể làm đến một cái đại gia tộc người thừa kế, Trương Tiêu các phương diện vẫn là rất không tệ, chỉ có điều cũng là lần này chuyện phát sinh thật sự là quá kinh người, lúc này mới làm hắn loạn lòng người, tại Trương Lão khuyên bảo phía dưới, Trương Tiêu vẫn là cố gắng muốn làm chính mình điều chỉnh xong.

Mà lúc này tại Âu Dương Thần bọn họ ngay từ đầu liền mở tốt trong phòng, Quân Hạo, Âu Dương Thần đều tại, bên cạnh trên giường còn nằm Bảo Ma Lão Đầu.

Rời đi phòng đấu giá về sau, Âu Dương Thần liền mang theo Bảo Ma Lão Đầu lại tới đây. Bởi vì bị thương nặng, Bảo Ma Lão Đầu hiện tại có chút uể oải.

Một bên Âu Dương Thần thì là khác nhau rất lớn, tuy nhiên tại vừa mới Đại Chiến Chi Trung, hắn cũng bị Huyết Thủ gây thương tích, nhưng là thời gian dài như vậy bên trong, ở trong cơ thể mình thanh kim sắc chân khí chữa trị hiệu quả phía dưới, Âu Dương Thần thương thế cơ bản đã tốt, liền liền thân bên trên vết sẹo đều biến mất không thấy.

Cái này không bỏ chữa trị hiệu quả, liền ngay cả là chủ nhân Âu Dương Thần đều cảm thấy thật không thể tin.

Lúc này Bảo Ma Lão Đầu đã là bị Âu Dương Thần cho ăn Liệu Thương Đan Dược, không phải vậy lời nói Bảo Ma Lão Đầu nhưng không có chính mình khôi phục năng lực. Còn đưa đi bệnh viện, Âu Dương Thần thật đúng là không dám đem hắn đưa đi, không bỏ như vậy thương tổn, nếu là đổi lại người bình thường đã sớm chết.

Đi bệnh viện, cái này nếu là bác sĩ hỏi tới, cái này thật đúng là khó trả lời, sẽ khiến không tất yếu phiền phức.

May mắn là Âu Dương Thần tại Dược Vương trong không gian tìm tới Liệu Thương Đan Dược, Vô Cực đại để truyền thừa đan dược, tuy nhiên đẳng cấp không cao, nhưng là tại hiện tại thời đại, cũng là tương đối trân quý, lấy ra Âu Dương Thần đều có chút không nỡ. Hiện tại cũng liền chờ lấy dược hiệu phát tác, có thể tận lực chữa cho tốt Bảo Ma Lão Đầu.

Chờ đến Âu Dương Thần cảm thấy hết thấy lâm xong, đã sớm đầy mình lòng hiếu kỳ Quân Hạo lập tức cũng là hỏi Âu Dương Thần phòng đấu giá phát sinh sự tình.

Đang nghe Âu Dương Thần nói liên tiếp vung Đỉnh Trạch mấy cái cái tát về sau, Quân Hạo hưng phấn nhảy dựng lên, dạng như vậy phảng phất là chuyện này là hắn làm một dạng.

Được nghe lại Âu Dương Thần nói đánh Huyết Thủ phảng phất một đầu như chó chết nằm trên mặt đất, hít vào thì ít thở ra thì nhiều thời điểm, càng là hô to hả giận, đã sớm xem cái kia Huyết Thủ không vừa mắt, ngu bức hống hống. Giống như chính mình là có bao nhiêu lợi hại, kết quả là còn không phải bị Âu Dương Thần đánh thành chó.

Sau cùng nghe được Âu Dương Thần muốn chính bọn hắn lấy tiền chuộc chính mình thời điểm, Quân Hạo càng là để cho lấy Âu Dương quá vô sỉ, nhưng là ta thích.

Nhưng là không có cùng Âu Dương Thần cùng nhau đối mặt, Quân Hạo vẫn có chút tiếc nuối.

"Không có việc gì, về sau dạng này cơ hội còn nhiều là, chỉ cần ngươi tốt nhất tu luyện là được."

Âu Dương Thần an ủi, sau đó lấy ra này vài tờ thẻ ngân hàng. Cảm bên trong tấm kia Đỉnh Trạch, trực tiếp đưa cho Quân Hạo: "Trong này có một ngàn vạn, ngươi cầm chính mình dùng."

Nhìn thấy Âu Dương Thần đưa qua thẻ ngân hàng, Quân Hạo muốn cự tuyệt, nhưng là Âu Dương Thần thái độ kiên quyết, rất nhiều một bộ ngươi không cầm cũng là không coi ta là huynh đệ bộ dáng.

Sau cùng cũng là đành phải nhận lấy, nhưng là nghe được có một ngàn vạn như thế vẫn là rất giật mình, dù sao hắn ở bên ngoài lăn lộn như thế mấy năm, cũng không có kiếm đến tiền, ngược lại là lần này Âu Dương Thần là vì hắn tìm đến hắc lão đại tính sổ sách, nhưng là không nghĩ tới thế mà còn duy nhất một lần cho hắn nhiều tiền như vậy.

Đây càng thêm để cho hắn cảm kích.

Bởi vì Bảo Ma Lão Đầu tại cái này liệu thương, thế là Âu Dương Thần lại mở một cái khác gian phòng, mà Quân Hạo thì là trở lại gian phòng của mình nghỉ ngơi đi, bọn họ đã quyết định ngày thứ hai liền quay về Viên Xuân thành phố, tuy nhiên hắc lão đại sự tình còn không có giải quyết, nhưng là hắc lão đại chỗ dựa Hoàng gia đã là bị thương, muốn đến hắc lão đại cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Đi vào gian phòng về sau, Âu Dương Thần ngồi xếp bằng trên giường, tại trải qua một trận sau đại chiến, Âu Dương Thần cảm giác mình có đột phá dấu hiệu.

Cho nên tại hoàn toàn sự tỉnh về sau, Âu Dương Thần lập tức vận chuyển lên Vô Cực Huyền Thể quyết, tuy nhiên bình thường Vô Cực Huyền Thể quyết cũng sẽ tự chủ vận chuyển, hấp thu thiên địa linh khí, nhưng là dạng như vậy hấp thu thiên địa linh khí cũng không nhiều, cái này giống như Âu Dương Thần bây giờ còn chưa cảm Vô Cực Huyền Thể quyết tu luyện tới càng cao tầng thứ có quan hệ, cũng giống như hiện tại địa cầu thượng thiên địa linh khí suy kiệt có quan hệ.

Nhưng là một khi Âu Dương Thần chủ động vận chuyển lời nói, Vô Cực Huyền Thể quyết không thẹn là có khả năng siêu việt Thần Cấp Công Pháp, đất trời bốn phía linh khí tại Vô Cực Huyền Thể quyết hấp dẫn phía dưới, liên tục không ngừng tràn vào Âu Dương Thần trong cơ thể.

Vô số thiên địa linh khí thông qua Âu Dương Thần tứ chi bách hài, không ngừng thổi luyện Âu Dương Thần huyết nhục, cốt cách, kinh mạch.

Tiến một bước cường hóa lấy Âu Dương Thần nhục thân, cuối cùng hội tụ tại hắn Đan Điền Không Gian bên trong, hóa thành Âu Dương Thần chân khí.

"Oanh"

Phảng phất là đánh vỡ bình chướng, một cỗ càn thêm cường đại khí thể từ trên người Âu Dương Thần phát ra, khí lẫm tùy ý vung vẩy, thổi đến trong phòng đồ vật đều ngã trái ngã phải.

Sau một khắc, Âu Dương Thần trên thân khí thể lại toàn bộ trở về bình thân, lần này đột phá, Âu Dương Thần cũng không có mượn dùng ngoại lực, trực tiếp cũng là nước chảy thành sông đột phá đến Hoàng cấp hậu kỳ cảnh giới, này chủ yếu là phía trước tại Dược Vương trong không gian hấp thu quá nhiều màu sắc sắc linh khí.

Lần kia đột phá cũng không có sử dụng hết, một bộ phận trực tiếp tồn trữ tại Âu Dương Thần trong cơ thể, mà lần này thì là phóng xuất ra. Cho nên mới dẫn đến Âu Dương Thần có thể trực tiếp đột phá đến Hoàng cấp hậu kỳ.

Nhìn thấy trên thân bởi vì đột phá mà bài xuất đen nhánh thân thể tạp chất, Âu Dương Thần nhú nhú mảy, đứng dậy liền đi phòng tắm, tẩy xong về sau ngược lại giường liền ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Tình địch Lôi Hoảng Vĩ?

Hôm sau, Viên Xuân trung học, 12A1.

Âu Dương Thần cùng Quân Hạo từ Hồng Đô thành phố gấp trở về đang gặp phải Diệp Mộ Linh giữa trưa tan học thời gian. Thế là Âu Dương Thần liền trực tiếp đi vào lớp học, chuẩn bị tìm nàng cùng đi ăn cơm. Mà Quân Hạo thì là về nhà, tuy nhiên thương lượng với Âu Dương Thần tốt hơn hai ngày liền sẽ mang theo mẹ hắn còn có Hứa Trúc tới thành phố.

Đứng tại ngoài cửa sổ hành lang, nghe tiếng chuông tan học vang lên, nhìn xem những một đống đánh linh liền chạy như điên ra ngoài đồng học, Âu Dương Thần có chút hoảng hốt.

Cứ như vậy mấy ngày không có mang ở trường học, lại phảng phất là cách một thế kỷ. Loại kia đơn thuần mỹ hảo giáo viên sinh hoạt có phải hay không liền rồi hắn mà đi?

Hắn không biết, cũng không có người có thể cho hắn đáp án. Nhưng là lần này Hồng Đô hành trình xác thực cải biến hắn.

Đang lúc Âu Dương Thần trầm tư thời điểm, một người mặc thời thượng màu trắng âu phục, giữ lại bên trong phân phát hình mang theo kim sắc khung nam sinh đeo kính, trong tay cầm một chùm hoa hồng trực tiếp từ Âu Dương Thần bên người đi qua.

"Đây không phải lớp chúng ta a?"

Âu Dương Thần nghi hoặc, bởi vì hắn thế mà nhìn thấy người kia trực tiếp tiến vào 12A1 phòng học.

Tuy nhiên Âu Dương Thần cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục xoay người chờ lấy Diệp Mộ Linh đi ra. Dù sao hắn thấy có lẽ là lớp học cái nào nữ sinh người theo đuổi đâu, dù sao lớp học vẫn là có mấy người đẹp mắt nữ sinh.

Thế nhưng là các loại vài phút về sau, Diệp Mộ Linh thế mà còn chưa có đi ra, nghĩ đến khả năng Diệp Mộ Linh vẫn còn ở học tập, dù sao mình cũng không có nói cho nàng chính mình hôm nay sẽ trở về.

Thế là Âu Dương Thần hay là chuẩn bị trở về phòng học tìm nàng.

Đi vào, Âu Dương Thần đã cảm thấy không thích hợp, tốt nhiều đồng học đều vây quanh ở Diệp Mộ Linh chỗ ngồi nơi đó. Thậm chí có người ồn ào nói cái gì đáp ứng hắn lời nói.

Lại liên tưởng đến vừa mới tự mình nhìn đến nam sinh kia, Âu Dương Thần nhất thời có loại dự cảm không tốt; "Không phải là tìm đến Mộ Linh a?"

Không do dự, Âu Dương Thần trực tiếp đẩy ra mọi người đi vào, bị đẩy ra người vừa định nói chuyện, kết quả thấy là Âu Dương Thần trở về, nhưng là cúi đầu xuống ngưng ngưng không dám ngôn ngữ.

Thật tình không biết từ khi Âu Dương Thần thu thập Mã Chí bọn người về sau, bạn cùng lớp liền đối với Âu Dương Thần sinh ra kính ý. Không còn dám hướng về lúc trước dạng như vậy khi dễ hắn.

Đi vào bên trong về sau, nhìn thấy trước mắt một màn này, Âu Dương Thần muốn cười phá lên.

Diệp Mộ Linh ngồi tại chỗ mình ngồi, lúc này nam sinh kia đang quỳ một chân trên đất, tay nâng tiên hoa, ngoài miệng nói Mộ Linh làm bạn gái của ta lời nói.

Chỉ có điều cùng nam sinh khắp khuôn mặt là nụ cười khác biệt, Diệp Mộ Linh mặt không biểu tình, phảng phất bị nam sinh thổ lộ người kia cũng không phải là chính mình. Nhìn kỹ thậm chí còn năng lượng từ trong mắt nàng nhìn ra một tia phiền chán.

Âu Dương Thần cảm thấy mình không thể lại nữa, thế mà còn dám tới hân tại đây đào chân tường. Thế là Âu Dương Thần trực tiếp đi qua, dắt qua Diệp Mộ Linh tay.

Diệp Mộ Linh vừa định giãy dụa, ngẩng đầu nhìn lên lại là Âu Dương Thần, trên mặt lập tức che kín nụ cười.

"Ta dẫn ngươi đi ăn cơm "

Ôn hòa mang theo từ tính âm thanh truyền đến Diệp Mộ Linh trong tai , khiến cho hân tràn đầy cảm động, mấy ngày không thấy rất là tưởng niệm, mà Âu Dương Thần vừa lúc tại nàng cần có nhất thời điểm tiến đến.

Tại thời khắc này, Âu Dương Thần thân ảnh tại Diệp Mộ Linh Tâm bên trong càng cao to, đó là một loại ám áp, một loại cảm giác an toàn. Phảng phất chỉ cần có Âu Dương Thần tại, Diệp Mộ Linh cái gì đều không cần lo lắng.

"Tốt "

Nàng đáp ứng nói, đứng dậy liền dự định theo Âu Dương Thần rời đi.

"Uy, ngươi là ai! Như vậy không tốt đâu!"

Nhìn thấy bọn họ liền muốn rời khỏi, nam sinh cuối cùng nhịn không được, đứng dậy ngăn tại trước mặt bọn họ đối Âu Dương Thần nói ra, dạng như vậy phảng phất là Âu Dương Thần hồng hân chuyện tốt.

"Ta là ai? Ngươi chặn lấy bạn gái của ta, ngươi còn hỏi Ta là ai!" Âu Dương Thần liếc nhìn hân một cái, từ tốn nói: "Hôm nay ta tâm tình tốt liền không cùng ngươi so đo, ngươi đi nhanh lên đi, đừng có lại làm phiền mắt của ta."

Vừa mới trở về gặp đến Diệp Mộ Linh, Âu Dương Thần cũng không muốn bởi vì việc này mà ý xấu tình, Diệp Mộ Linh xinh đẹp như vậy. Có người theo đuổi vốn là bình thường. Âu Dương Thần cũng không có khả năng đem mỗi người đều đánh một trận, này không thực tế.

"Không cùng ta so đo? Ta còn muốn cùng ngươi so đo đây!" Nam sinh ngược lại quát lớn. Ngược lại đưa tay liền muốn đi kéo Diệp Mộ Linh tay: "Mộ Linh, loại người này làm sao xứng làm bạn trai ngươi, khẳng định là giả."

Hôm nay Âu Dương Thần vẫn như cũ là một bộ màu trắng hươu nhàn trang, tuy nhiên cùng là màu trắng, nhưng là rõ ràng nhìn nam sinh này màu trắng âu phục so Âu Dương Thần tốt quá nhiều. Thế là ở cái này nam sinh xem ra, Diệp Mộ Linh là sẽ không xem ra Âu Dương Thần.

"Lôi Hoàng Vĩ, hân chính là ta bạn trai, cho nên xin ngươi đừng dây dưa nữa ta." Diệp Mộ Linh mở miệng, lúc này Âu Dương Thần rốt cuộc biết nam sinh này gọi là Lôi Hoàng Vĩ.

"Tốt, không cần để ý hân, chúng ta đi thôi" Âu Dương Thần trực tiếp mang theo Diệp Mộ Linh rời đi.

Lôi Hoàng Vĩ cũng chỉ là đứng tại chỗ không tiếp tục ngăn cản.

Cầm Hoa nhà hàng, Bờ Biển Êgê bao sung.

Âu Dương Thần mang theo Diệp Mộ Linh trực tiếp tới tại đây, đương nhiên còn có Lưu Phong cùng Triệu Mạn Nhu.

Từ khi Lưu Phong giải quyết Triệu Mạn Nhu về sau, này cảm tình thế nhưng là ngày càng ngọt ngào, hai người cả ngày dính vào nhau, không phải vậy lời nói, Lôi Hoàng Vĩ cũng sẽ không có cơ hội thổ lộ.

"Nói một chút đi, cái kia Lôi Hoàng Vĩ là cái gì tình huống?"

Một thân bài danh trang trí, Âu Dương Thần đã sớm nhìn ra Lôi Hoàng Vĩ thân phận không tầm thường.

Nghe được Âu Dương Thần hỏi, Lưu Phong thoáng có chút không có ý tứ, dù sao sớm tại Âu Dương Thần lúc rời đi đội, cũng đã nói muốn hân chiếu cố tốt Diệp Mộ Linh, ai biết hiện tại xuất hiện một người như vậy theo đuổi tìm Diệp Mộ Linh, hơn nữa còn tại chỗ liền bị Âu Dương Thần cho nhìn thấy.

Nhìn ra Lưu Phong áy náy, Âu Dương Thần biểu thị chính mình không trách hân ý tứ.

Lưu Phong lúc này mới lên tiếng nói ra Lôi Hoàng Vĩ lai lịch.

Âu Dương Thần đoán không có sai, Lôi Hoàng Vĩ lai lịch thật đúng là không tầm thường, theo Lưu Phong nói Lôi Hoàng Vĩ là đến từ Hồng Đô thành phố.

Ba hấn là Hồng Đô thành phố dưới mặt đất thế giới giáo phụ nhân vật, sáng lập Lôi Quang Bang hiện tại là Hồng Đô thành phố dưới mặt đất đệ nhất thế giới Đại Bang Phái. Với lại nghe nói ba hấn nói hòa chỉ riêng không gần như chỉ ở dưới mặt đất thế giới có rất đại năng lượng, tại hấn phương diện đồng dạng là thủ đoạn thông thiên.

Mà Lôi Hoàng Vĩ lần này tới con mắt nghe nói là Lôi Quang Bang có muốn ăn Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới ý nghĩ, trước tiên phái Lôi Hoàng Vĩ tới điều nghiên địa hình, tìm hiểu tình huống.

"Nếu là tới tìm hiểu dưới mặt đất thế giới tình huống, vậy cùng ta nhà Mộ Linh lại có quan hệ thế nào." Âu Dương Thần nghi ngờ nói.

Nghe được hấn nói nhà ta Mộ Linh, một bên Diệp Mộ Linh hơi có chút thẹn thùng, mặc dù bây giờ nàng tính cách đã dần dần sáng sủa, nhưng là Âu Dương Thần vẫn là nàng khắc tính.

"Cái này sao, thật sự là một cái ngoài ý muốn, cũng là một lần chúng ta đi ra phố mua đồ, sau đó cùng hấn đụng phải, về sau hấn liền muốn Mộ Linh làm nàng bạn gái, chúng ta đương nhiên không đáp ứng, liền trực tiếp đi" Triệu Mạn Nhu tiếp lời nói ra.

"Về sau không biết làm sao Lôi Hoàng Vĩ thế mà tìm tới lớp chúng ta lên, hơn nữa còn làm Sáp Ban Sinh. Lúc này mới có hậu mặt sự tình."

Âu Dương Thần không nghĩ tới chính mình liền rời đi vài ngày như vậy, thế mà liền phát sinh nhiều chuyện như vậy, còn không khỏi điệu thêm ra tới một cái Lôi Hoàng Vĩ. Tuy nhiên Âu Dương Thần cũng không lo lắng, coi như hấn là cái gì dưới mặt đất thế giới giáo phụ nhi tử, làm phát bực chính mình làm theo đánh toi bởi không làm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Không biết tên hạt châu

Tất nhiên biết được Lôi Hoàng Vĩ thân phận về sau, Âu Dương Thần cũng liền không nghĩ nhiều nữa, có thời gian này còn không bằng thật tốt bồi bồi Diệp Mộ Linh đây.

Âu Dương Thần kẹp lên nhất đại khối thịt hương về miệng bên trong nhét "Mấy ngày không có ăn ta đại Viên Xuân đồ ăn, rất là tưởng niệm a!"

"Ăn từ từ, lại không người cùng ngươi đoạt." Nhìn thấy cái kia ăn như hổ đói bộ dáng, Diệp Mộ Linh vừa cười vừa nói. Trong giọng nói tràn ngập ôn nhu, có một loại thê tử đối với mình trọng phụ nữ chuyện cảm giác.

"Ai u, ăn từ từ, lại không người cùng ngươi đoạt." Một bên Triệu Mạn Nhu học Diệp Mộ Linh ngữ khí nói với Lưu Phong.

Trong rạp tràn ngập hoan thanh tiếu ngữ, bọn họ trò chuyện lên mấy ngày nay trường học phát sinh chuyện lý thú.

...

Mà tại một bên khác, lầu canh giao lộ một cái một căn phòng bên trong.

Lôi Hoàng Vĩ tay cầm một chén hồng tửu ngồi trên ghế, đối bên cạnh hấn một người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn trung niên nam tử nói ra: "Giúp ta điều tra thêm cái kia hôm nay xuất hiện tại Diệp Mộ Linh bên cạnh nam sinh kia lai lịch. Ta muốn hấn sở hữu tin tức."

"Vâng, thiếu gia "

Trung niên nam tử cúi đầu hồi đáp, quay người rời đi.

"Ta Lôi Hoàng Vĩ xem ra nữ sinh, liền nhất định phải đạt được, dám cùng ta đoạt, tiểu tử ngươi chết chắc!"

Lôi Hoàng Vĩ cầm trong tay chén rượu trực tiếp ném trên mặt đất, phát ra thanh thúy tiếng vang.

...

"Đồng đồng đồng "

Tiếng đập cửa vang lên.

"Mời đến "

Nghe được Lâm Nhã âm thanh, Âu Dương Thần nhẹ nhàng đẩy cửa ra đi vào. Lâm Nhã chính phục trên bàn chấm bài tập, nghiêm túc bên mặt rất là đẹp mắt.

Mấy ngày không gặp, Âu Dương Thần thật đúng là có điểm tưởng niệm. Hôm nay Lâm Nhã vẫn là ăn mặc trang phục nghề nghiệp, chỉ có điều tóc ghim lên đến, nhìn nhiều một phần già dặn.

Cả người nhìn vẫn là như vậy xinh đẹp, thành thực, gọi cảm.

Nhẹ nhàng di động đến Lâm Nhã sau lưng, Âu Dương Thần hai tay nhẹ nhàng xoa nắn lấy bả vai nàng giúp nàng làm lấy xoa bóp: "Lâm tỷ, dễ chịu sao "

"Tại sao là ngại, ngại lúc nào trở về?"

Lâm Nhã lúc đầu coi là tiến đến là lão sư nào hoặc là học sinh, không nghĩ tới lại là Âu Dương Thần trở về.

"Ta vừa mới trở về a, mấy ngày không có gặp ngại, rất là tưởng niệm a, cái này không đồng nhất trở về ta liền đến nhìn ngại "

Âu Dương Thần mỉm cười nói, dạng như vậy phảng phất thật sự là tình huống như vậy.

Tuy nhiên Lâm Nhã cũng không ngạc "Ngươi là đi trước nhìn ngại Tiểu Nữ Hữu đi! Còn nói cái gì vừa về đến liền đến ta cái này đến, có phải hay không có việc tìm ta?"

"Hắc hắc, làm sao lại, ta thật sự là rất tưởng niệm ngại a!"

Bị vạch trần, Âu Dương Thần cũng là không có nửa điểm không có ý tứ, cười hắc hắc, nói.

"Nếu ta chính là có cái đồ vật muốn ngại hỗ trợ nhìn xem, chính ta cũng là xem thật lâu nhưng là thật sự là nhìn không ra có cái gì môn đạo."

Lâm Nhã một bộ ta còn không biết ngại biểu lộ, lắc đầu nói ra.

"Đồ vật? Lấy ra nhìn xem."

"Chính là cái này hạt châu" Âu Dương Thần từ trong túi quần xuất ra một cái hạt châu, sau đó đưa cho Lâm Nhã. Nếu đây là hắc tử vô cực trong nhãn lấy ra.

Chỉ gặp hạt châu này chợt nhìn lại liền muốn là một cái pha lê cầu. Đường kính năm centimet tả hữu, hình thể mặt ngoài cũng là lục sắc. Thượng diện có một chút kim sắc hoa văn, cũng phức tạp, thấy không rõ lắm đến là cái gì. Giống như là một loại nào đó văn tự lại hoặc là một loại đồ án.

Hạt châu này là buổi sáng hôm nay, Bảo Ma Lão Đầu vì là cảm tạ Âu Dương Thần cứu hắc tử, sau đó nói chính mình không thể báo đáp, cảm trên thân khóa này trong lúc vô tình đạt được hạt châu cho Âu Dương Thần xem như thù lao.

Chỉ có điều liền xem như Bảo Ma Lão Đầu đạt được cái khóa hạt châu này rất nhiều năm, đều không có phát hiện hắc tử công dụng, giống như là không có bất kỳ cái gì tác dụng, nhưng lại làm sao đều không thể phá hủy.

Những năm gần đây Bảo Ma Lão Đầu cũng là ném thử rất nhiều phương pháp, nhưng là cũng không cách nào tìm tới nó cụ thể công dụng, nhưng là hắc tử tưởng vững chắc đó là cái bảo bối.

Ngay từ đầu Âu Dương Thần cũng không muốn muốn, bởi vì hắc tử cứu Bảo Ma Lão Đầu cũng không phải là muốn cái gì thù lao, nhưng là không chịu nổi Bảo Ma Lão Đầu quả thực là muốn đưa, Âu Dương Thần sau cùng cũng chỉ đành là nhận lấy.

Tại tìm đến Lâm Nhã trước đó, Âu Dương Thần đã đem nó đưa cho Dược Vương gia gia xem, nhưng là liền xem như thân là thần khí Linh Dược vương cũng không biết đây là khóa cái gì hạt châu.

Về sau nghĩ đến Lâm Nhã hắc tử đến từ đại gia tộc, thế là liền lấy tới để cho nàng nhìn xem cái khóa hạt châu này.

Chỉ có điều Lâm Nhã cầm trong tay trái xem phải xem cũng là không có phát hiện hạt châu này có làm được cái gì đồ, nhìn tựa như là một cái bình thường hạt châu a.

Lời như vậy, Âu Dương Thần cũng là đành phải thôi, cầm hạt châu một lần nữa thả lại Vô Cực Giới bên trong, tất nhiên hiện tại không cách nào biết được hạt châu này công dụng, Âu Dương Thần dự định giữ lại nó, có lẽ về sau sẽ phát hiện nó tác dụng.

"Đã ngại trở về, như vậy thì đi phòng học đi học đi. Tỷ ngại thế nhưng là một mực gọi ta nhìn cho thật kỹ ngại. Nếu là ngại thi không đậu một cái đại học tốt, vậy ta thế nhưng là không mặt mũi đi gặp nàng "

Âu Dương Thần đang muốn đi, kết quả là nghe được Lâm Nhã nói như vậy. Quay đầu phàn nàn nói.

"Lâm tỷ, ta vốn là dự định đi học được rồi, nói như người vậy thật giống như ta là đến cỡ nào không muốn đi giống như."

"Thôi đi, ta còn không biết người nha."

Lâm Nhã một bộ nhìn thấu người biểu lộ.

Nhìn thấy mấy ngày không gặp Âu Dương Thần thế mà trở về đi học, bạn cùng lớp biểu lộ đều có khác biệt, có hâm mộ cũng có ghen ghét. . .

Tuy nhiên những này Âu Dương Thần đều không thèm để ý, chỉ là không nhanh không chậm đi đến chỗ mình ngồi yên tĩnh đọc sách. Tuy nhiên nghe Lư Phong nói Lôi Hoàng Vĩ đã chuyển tới 12A1 đến, nhưng là Lôi Hoàng Vĩ nhưng là cơ bản sẽ không tới đi học.

Cho nên đến trưa vô sự, Âu Dương Thần cũng là ngồi tại chỗ mình ngồi yên tĩnh nhìn một chút buổi trưa sách, những nguyên bản đó coi là Âu Dương Thần lại sẽ có đại động tác người đều cũng kinh ngạc.

Rất nhanh tiếng chuông tan học vang lên, Âu Dương Thần đứng dậy đi vào Diệp Mộ Linh bên cạnh, tại chúng nam sinh hâm mộ trong ánh mắt, dắt Diệp Mộ Linh tay rồi đi.

Lư Phong cùng Triệu Mạn Nhu theo sát sau khi.

"Lư Phong, nghe nói nhà người cũng liên quan đến Phòng Địa Sản Hành Nghiệp?"

Tựa hồ là nghĩ đến cái gì, Âu Dương Thần bất thành linh quay đầu lại hỏi nói.

Lư Phong đang cùng Triệu Mạn Nhu liếc mắt đưa tình đâu, từ khi tu luyện Âu Dương Thần cho hắn công pháp về sau, hắn đáng người đứng là so trước kia gầy rất nhiều. Bất thành linh bị hỏi sững sờ một chút mới nói "Đúng thế, làm sao rồi?"

"Là như thế này, ta muốn mua phòng nhỏ, nhà người có hay không tốt tiến cử lên."

Hoàng Ba Quang cùng Đinh Đức Minh cho hai tấm trong thẻ ngân hàng có chừng sáu ngàn vạn, Âu Dương Thần liền nghĩ mua một bộ phòng trọ, dù sao đất cho thuê phương thật sự là có chút đơn sơ, với lại nơi đó thiên địa linh khí cũng mỏng manh.

"Cái này ta còn thực sự không biết, người cũng biết ta không thể nào quản gia bên trong sự tình. Đợi chút nữa ta hỏi thăm cha ta, xem có hay không phù hợp." Lư Phong cũng biết Âu Dương Thần hiện tại là có bản lĩnh người, cùng quá khứ có rất lớn khác biệt. Cũng không có hỏi quá nhiều.

Nhưng là Triệu Mạn Nhu tính tình cùng hắn không giống nhau, là thuộc về loại kia trong bụng giấu không được lời nói người, muốn nói cái gì liền nói.

"Âu Dương Thần, người bây giờ liền muốn mua nhà á. Người lấy ở đâu nhiều tiền như vậy a?"

Phải biết mấy tháng trước Âu Dương Thần vẫn còn ở quán bar làm kiêm chức, hiện tại lại còn nói muốn mua phòng, khó trách nàng có chút không tin.

Diệp Mộ Linh cũng là nhìn xem Âu Dương Thần, muốn biết hắn sẽ trả lời thế nào.

"Người khác tiền đưa ta."

Âu Dương Thần mỉm cười, nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Ba ngàn vạn mua biệt thự

"Người tại sao không nói là người đoạt đâu? Còn người khác tiền đưa" Triệu Mạn Nhu thăm nói, dạng như vậy rõ ràng cũng là không tin Âu Dương Thần nói chuyện.

Tuy nhiên Triệu Mạn Nhu vẫn là không tin, nhưng là Âu Dương Thần cũng không có đi thêm giải thích. Loại chuyện này đúng là rất khó để cho người ta

tin tưởng.

"Ta tin tưởng người "

Đúng lúc này, Diệp Mộ Linh nhưng là thâm tình đưa tình nhìn xem Âu Dương Thần, ánh mắt bên trong để lộ ra đối với hắn tín nhiệm.

Âu Dương Thần cũng không nghĩ tới Diệp Mộ Linh thế mà nghiêm túc như vậy, nhìn nàng kia cái bộ dáng, Âu Dương Thần hơi hơi gật gật đầu, nắm tay nàng lại không tự giác kéo căng chặt, trước mắt nữ sinh này đáng giá hắn đòi sau thủ hộ.

"Mộ Linh, người..."

Triệu Mạn Nhu đang muốn nói chuyện, nhưng lại bị Diệp Mộ Linh dùng ánh mắt cắt ngang. Một bộ bị người đánh bại bộ dáng, Triệu Mạn Nhu cuối cùng vẫn là không có lại nói tiếp.

Đúng lúc này, một bên gọi điện thoại Lưu Phong cũng là kết thúc trò chuyện, đi tới, cười khổ nói.

"Cha ta mời các người đi nhà ta ăn cơm."

"Cha người mời chúng ta đi nhà người ăn cơm?"

Mấy người đều rất giật mình, phải biết tuy nhiên giống như Lưu Phong rất quen, nhưng là trong nhà hắn tình huống bọn họ đều không phải là rất rõ ràng. Nhưng là mỗi lần nâng lên Lưu Phong người nhà thời điểm, Lưu Phong liền sẽ áp ứng giống như rất không muốn nói bộ dáng, nhưng là hôm nay lại nói là ba hắn mời bọn họ đi trong nhà hắn ăn cơm.

"Đúng vậy a cha ta mấy ngày nay vừa lúc ở nhà, vừa mới ta gọi điện thoại nói với hắn Âu Dương muốn mua chuyện phòng the về sau, cha ta liền nói muốn mời các người đi nhà ta ăn cơm, đến lúc đó ở trước mặt nói mua nhà sự tình."

Nếu Lưu Phong cũng rất tò mò, phải biết ba hắn vẫn luôn bề bộn nhiều việc, lần này thế mà lại làm một phòng nhỏ sự tình mời Âu Dương bọn họ đi nhà hắn, đúng là có chút ít đặc đại tổ, nhưng là muốn nói là hắn nguyên nhân, Lưu Phong nhất thời cũng không nghĩ ra.

Tất nhiên Lưu Phong đều nói như vậy, Âu Dương Thần bọn họ cũng liền không chối từ nữa, ngay tại cửa trường học chờ lấy Lưu Phong trong nhà tài xế tới đón bọn họ.

30' sau, một cỗ cao phối màu trắng xe BMW đứng ở trước mặt bọn hắn. Tiếp theo một cái nhìn 50 tuổi khoảng chừng quần gia giống như nam tử từ trên xe đi xuống.

"Phong thiếu gia, lão gia gọi ta tới đón các người."

Lưu Phong cùng Âu Dương Thần bọn họ từng cái lên xe.

"Lưu Thúc, vất vả người."

Được gọi là Lưu Thúc nam tử vừa cười vừa nói "Hắn là "

Xe BMW một đường tiến lên, ven đường phong cảnh không ngừng biến hóa, dòng người càng ngày càng thưa thớt. Mấy mươi phút về sau, xe đứng ở một tòa cấp cao biệt thự trước mặt.

Thao trường lớn nhỏ bể bơi lẳng lẳng nằm tại biệt thự trước mặt, ánh sáng mặt trời rơi xuống dưới phản chiếu ra chung quanh hoa cỏ cây cối.

Đi theo Lưu Phong đi vào biệt thự, đại sảnh treo trên tường các loại danh nhân Từ Họa, cái gì Picasso, Van Gogh a. Bọn họ Họa Tác thế mà đều có, xem Âu Dương Thần cũng là một trận lú lủi, mặc dù biết Lưu Phong trong nhà có tiền, nhưng là không nghĩ tới lại là hào đến loại tình trạng này.

Một đường đi đến trước bàn ăn mặt, Âu Dương Thần liền thấy ngay phía trước ngồi một cái nhìn hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ. Ăn mặc hắc sắc tây trang, mang theo một bộ kính đen, nhìn rất là nghiêm túc.

Vén vén chỉ là ngồi ở chỗ đó nhưng cũng có thể để cho người ta cảm nhận được một cỗ không gian tự uy khí thế, đó là một loại làm lâu tập đoàn Lão Đại khí thế.

Nhìn thấy mọi người tới, Lưu Phong ba hắn Lưu Hưng An lộ ra vẻ tươi cười, nói ra.

"Các người cũng là Phong nhi đồng học đi, không cần câu nệ, liền đem tại đây xem như là mình nhà liền tốt."

Ngược lại lại nói với Lưu Thúc

"Lưu Thúc, có thể mang thức ăn lên "

"Thúc thúc tốt "

Âu Dương Thần bọn họ nhao nhao vắn an.

"Ừm, tốt, người chính là Âu Dương Thần đi, thường xuyên nghe Phong nhi nhắc lên người. Người muốn mua phòng?"

Lưu Hưng An cũng không có cái gì giá đỡ, chờ đến Âu Dương Thần bọn họ đều ngồi xuống về sau, hỏi.

"Ừm, ta là muốn mua phòng nhỏ" Âu Dương Thần trả lời.

Hỏi suy nghĩ một hồi, Lưu Hưng An nói ra.

"Người vẫn là học sinh, như vậy phòng trọ tự nhiên cũng là rồi Viên Xuân trung học tương đối tốt, nếu là ta nhớ không lầm lời nói, ngay tại rồi Viên Xuân trung học cách đó không xa tân uyển biệt thự khu ngược lại là có chút mấy bộ phòng trọ còn không có bán ra. Nếu là người ưa thích lời nói, ngược lại là có thể ở nơi đó chọn một bộ, liền xem như là ta cho người Lễ gặp mặt."

Nghe được Lưu Hưng An lời nói, Âu Dương Thần bọn họ đều là cảm thấy cái này thật sự là quá thỏ hào, tân uyển biệt thự kém cỏi nhất cũng là muốn hơn mấy trăm vạn, nhưng là Lưu Phong ba hấn thế mà mắt cũng không nháy một chút, nói tiền đưa liền tiền đưa.

Mặc dù biết đây là Lưu Phong ba hấn có hảo ý, nhưng là Âu Dương Thần có chính mình dự định, mặc dù hấn cùng Lưu Phong là bạn bè thân thiết, nhưng là loại chuyện này vẫn là không nên tiếp nhận, hấn không muốn giữa bọn hấn cảm tình bị loại vật chất này ảnh hưởng.

"Lưu thúc thúc, đa tạ ngài hảo ý, nhưng là không làm mà hưởng không phải ta phong cách, ta có thể dùng tiền mua xuống nó."

Nhìn trước mắt vẫn là học sinh nhưng lại có thể làm được không quan tâm mấy trăm vạn phòng trọ. Mỗi tiếng nói cử động cũng là như vậy vừa vắn. Lưu Hưng An khẽ gật đầu, thầm nghĩ: "Phong nhi cái này đồng học ngày sau thành tựu bất khả hạn lượng a "

"Đã người không nguyện ý, ta cũng không miễn cưỡng, chỉ có điều tân uyển biệt thự khu nơi đó biệt thự quả thật không tệ, người có thể đi nhìn xem, nếu có vừa ý có thể theo Giá thị trường mua xuống dạng này người thấy thế nào?"

Tất nhiên Lưu Hưng An lời nói đều nói đến phân thượng này, Âu Dương Thần cũng liền đáp ứng.

Cứ như vậy, đón lấy cũng là rất bình thường nói chuyện phiếm. Ăn cơm xong về sau, Âu Dương Thần bọn họ liền định rời đi, chỉ có điều Lưu Hưng An ngược lại là an bài Lưu Thúc chỉ huy bọn họ đi tân uyển biệt thự khu nhìn xem.

Dù sao không có việc gì, Âu Dương Thần cũng liền đáp ứng.

Âu Dương Thần không biết là, lần này gặp mặt không chỉ là đàm luận mua phòng ốc sự tình, chủ yếu vẫn là Lưu Hưng An muốn gặp hấn một chút, xem hấn là rỗng hay là giun. Đến có hay không tư cách cùng với Lưu Phong chơi đùa.

Tuy nhiên lời này bị tổn thương người, nhưng là con em đại gia tộc không cũng là dạng này nha, tục ngữ nói nhân dĩ quần phân, cái dạng gì người lẫn lộn cái dạng gì vòng tròn, nếu là thân phận chênh lệch quá lớn, nhất định sẽ sản sinh chia rẽ.

Chỉ có điều hôm nay xem ra Lưu Hưng An đối với Âu Dương Thần vẫn là thật hài lòng. Đương nhiên những chuyện này không chỉ là Âu Dương Thần không biết, liền ngay cả Lưu Phong chính mình cũng không biết nói.

Vẫn như cũ là Lưu Thúc lái xe, Âu Dương Thần bọn họ quyết định cùng đi tân uyển biệt thự khu nhìn xem. Xe tốc độ rất nhanh, nhưng là ngồi trên xe mấy người nhưng là cảm giác không thấy xóc nảy.

Cứ như vậy, cuối cùng đến tân uyển biệt thự khu.

Bởi vì tại đây chủ yếu cũng là mặt hướng loại kia có nhiều tiền nhân sĩ, cho nên tại đây dụng cụ biện pháp tốt vô cùng.

Cũng là độc lập đơn ngôi biệt thự, không có ngôi biệt thự ở giữa đều cách rất xa nhau khoảng cách, cảnh vật chung quanh cũng là phi thường tốt.

Đứng ở chỗ này, Âu Dương Thần có thể cảm giác được thiên địa linh khí rõ ràng so với chính mình cái kia phòng cho thuê tốt nhiều. Cuối cùng bọn họ nhìn trúng tận cùng bên trong nhất một tòa biệt thự.

Đây là tại đây tốt nhất một tòa, đương nhiên giá tiền cũng là đắt nhất, tuy nhiên Âu Dương Thần không phải đặc biệt chú ý, hấn nhìn trúng tại đây nguyên nhân là biệt thự này thiên địa linh khí so với hấn địa phương càng dày đặc hơn một điểm.

Cứ như vậy, Âu Dương Thần tu luyện tốc độ sẽ nhanh hơn. Đương nhiên cũng có là bởi vì Diệp Mộ Linh thế mà cũng nói ưa thích nhà này, dạng này Âu Dương Thần dĩ nhiên chính là dự định mua xuống nó.

Ba ngàn vạn!

Đây là Lưu Thúc nói cho bọn hấn giá tiền, Âu Dương Thần cảm thấy đáng giá, liền hướng về phía cái này siêu lớn bể bơi, ưu mỹ hoàn cảnh. Rộng rãi đại sảnh, sáng ngời gian phòng các loại.

Vừa lúc Hoàng Ba Quang tám thế kia bên trong cũng là ba ngàn vạn, thế là Âu Dương Thần trực tiếp cho Lưu Thúc. Còn tay hấn tục Lưu Thúc cũng sẽ

giúp hắn làm tốt.

Cho nên nói biệt thự này hiện tại cũng là thuộc về hắn, Âu Dương Thần thậm chí còn vì nó lấy tên gọi làm linh thần .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Chủ động xuất kích

Lấy lòng biệt thự về sau, mấy người liền tách ra, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh hai người tay trong tay hành tẩu tại quay về Diệp Mộ Linh nhà trên đường.

Trên đường như nước chảy, bên đường hai người xì xào bàn tán. Diệp Mộ Linh một bộ màu lam nhạt vậy, Âu Dương Thần thì là ăn mặc áo sơ mi trắng. Hai người hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, đi trên đường. Ven đường người đi đường phần lớn ghé mắt mà trông.

Thậm chí có chút cao tuổi lão thái lão gia gia dừng bước lại, nhắm mắt trầm tư. Phảng phất đang hoài niệm lúc trước chính mình vẫn là tuổi dậy thì lúc xanh chất chất mà mỹ hảo ái tình.

Hai người tay trong tay cùng đi, không có quá nhiều ngôn ngữ, chỉ là lẳng lặng hưởng thụ phần này huyền ảo trong đường phố bình an mỹ hảo.

Ngẫu nhiên bốn mắt nhìn nhau, đều có thể từ đối phương ánh mắt bên trong ra này phân hoan hi.

Đang ứng này vài câu Tiểu Thi: Ngươi là tuổi nhỏ hoan hi, ưa thích thiếu niên là ngươi.

Nhưng là thường thường sự tình không phải là mọi người tưởng tượng tốt đẹp như vậy, Âu Dương Thần không biết là, tại bọn họ phía sau, đang có một bóng người đi theo đám bọn hắn, đồng thời thỉnh thoảng thông qua bên tai tai nghe cùng người khác tại trò chuyện. Tựa hồ là đang báo cáo Âu Dương Thần bọn họ hành tung.

Cứ như vậy, một đường hành tẩu, thời gian tốt đẹp dù sao là trôi qua rất nhanh, Diệp Mộ Linh ngay ở phía trước, hai người từ này phân ngọt ngào bên trong tỉnh lại, nhìn nhau cười một tiếng, hết thảy đều không nói bên trong.

Nhẹ nhàng vuốt ve Diệp Mộ Linh tóc xanh mái tóc, Âu Dương Thần vừa cười vừa nói "Đến, đi vào đi."

"Được rồi, vậy ta đi vào "

Diệp Mộ Linh Tâm bên trong vẫn có chút tiểu thất lạc, lúc đầu nàng còn muốn gọi Âu Dương Thần đi nhà nàng ngồi sẽ đâu, nhưng nhìn đứng lên Âu Dương Thần tựa như là có chuyện muốn làm, tất nhiên lời như vậy, Diệp Mộ Linh đương nhiên sẽ không cưỡng cầu nữa.

Có lẽ là nhìn ra Diệp Mộ Linh thất lạc, Âu Dương Thần cạo xuống nàng cái mũi, nhẹ nói nói ". Ta ngày mai tới đón ngươi đi trường học."

"Tốt, vậy ta đi vào, ngươi trở lại chú ý an toàn." Diệp Mộ Linh ngòn ngọt cười, nói ra.

Chờ đến Diệp Mộ Linh đi vào, Âu Dương Thần lúc này mới hướng về chính mình thuê lại phòng trọ địa phương đi đến, hắn đi rất chậm, tựa như là cố ý đang đợi một ít người giống như.

Quả nhiên, chờ đến Âu Dương Thần đi vào một cái hẻm nhỏ về sau, phía sau cách đó không xa cũng có một người đi theo vào.

Chờ đến người này sau khi đi vào, Âu Dương Thần thân ảnh bất thành linh từ bên cạnh đi ra, nhìn qua đi xa bóng người, trong mắt có một vệt băng lãnh hiện lên.

"Được Vương gia gia nói quả nhiên không sai, thật sự là có người đang theo dõi ta."

Âu Dương Thần thầm nói.

Nguyên bản hắn là không có phát hiện có người đang theo dõi hắn, loại thần thông này, hiện tại Âu Dương Thần còn làm không được, đây là chỉ có chờ đột phá đến Thánh Cấp Cao Thủ về sau, mới có thể có thần thông. Tục xưng thần niệm, có thể xem xét tự thân chung quanh sự vật, với lại theo đẳng cấp võ giả tăng lên, xem xét phạm vi cũng sẽ dần dần mở rộng.

Nghe nói đến cảnh giới nào đó về sau, thậm chí một ý niệm liền có thể xem xét đến toàn bộ địa cầu hết thảy, đương nhiên loại cảnh giới này không phải hiện tại Âu Dương Thần có thể tưởng tượng, mà những kiến thức này một phần là đến từ Vô Cực đại đế truyền thừa, một phần là đến từ Dược Vương gia gia kể ra.

Về phần vừa mới có thể phát hiện có người đang theo dõi hắn, đây cũng là Dược Vương gia gia nói cho Âu Dương Thần, từ khi Âu Dương Thần đột phá đến Hoàng cấp khai thác đan điền về sau, Dược Vương Đình liền tiến vào Âu Dương Thần Đan Điền Không Gian, bao quát còn có tại Dược Vương trong không gian màu trắng Tiểu Thủ Đại Bạch.

Bởi vì khả năng còn không có đạt tới khi xuất hiện trên đời ở giữa, Đại Bạch tiềm lực còn không có hoàn toàn khai phát đi ra, cho nên tại Dược Vương gia gia cho ăn nó ăn một chút Vô Cực đại đế lưu lại trân quý đan dược về sau, Đại Bạch liền rơi vào trạng thái ngủ say, dùng cái này tới tiến hóa, thăng đến chính mình tiềm lực hoàn toàn khai phát đi ra.

Mà bởi vì Dược Vương Đình là cất giữ trong Âu Dương Thần Đan Điền Không Gian bên trong, cho nên Dược Vương gia gia là có thể cùng Âu Dương Thần đối thoại, chỉ cần ở trong lòng mặc niệm là được.

"Chẳng lẽ lại là Lôi Hoàng Vĩ phái tới người hay sao?"

Âu Dương Thần âm thầm suy nghĩ, chủ yếu là hắn mới từ Hồng Đô thành phố trở về không lâu, giống như cũng liền giống như Lôi Hoàng Vĩ có chút mâu thuẫn. Bộ dạng này xem ra hắn là hắn.

Âu Dương Thần không nghĩ tới Lôi Hoàng Vĩ ra tay nhanh như vậy, lại dám phái người truy tung hắn. Cái này khiến trong lòng của hắn nhất thời nổi nóng. May mắn là Lôi Hoàng Vĩ quyết định trước tiên xuống tay với hắn, cái này nếu là đối với Diệp Mộ Linh, Âu Dương Thần không dám tưởng tượng lại là kết quả gì.

Càng nghĩ Âu Dương Thần tâm lý thì càng tức giận, hắn không dám hứa chắc loại chuyện này về sau vẫn sẽ hay không phát sinh, chính mình lại có thể không thể luôn luôn thủ hộ tại Diệp Mộ Linh bên người.

"Đã người quyết định muốn chơi lời nói, vậy ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa!"

Âu Dương Thần đã quyết định chủ động xuất kích, cầm loại này tai hoạ ngầm tiêu diệt trong trứng nước, đồng thời tổ kiến chính mình thế lực ý nghĩ cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Chờ đến chính mình có đầy đủ thực lực cường đại lại thêm chính mình tổ kiến thế lực cường đại, đến lúc đó còn có người nào dám chọc hắn Âu Dương Thần cùng bên cạnh hắn người.

Lôi Hoàng Vĩ tại Viên Xuân thành phố chỗ ở, Âu Dương Thần đã sớm từ Lưu Phong nơi đó biết được. Tất nhiên quyết định chủ động xuất kích, Âu Dương Thần tiện tay chiêu xe taxi: "Đi lầu canh giao lộ."

Ngay tại Âu Dương Thần tiến đến đồng thời, lúc này ở Lôi Hoàng Vĩ trong phòng nhưng là truyền ra một đạo chén rượu phá nát âm thanh.

Bên ngoài thủ vệ người nghe xong liền biết khẳng định lại là thiếu gia nhà mình gặp được không hài lòng sự tình, dù sao Lôi Hoàng Vĩ cả đời này khí liền đánh ngã chén rượu hành vi bọn họ giống như Lôi Hoàng Vĩ lâu như vậy đã sớm biết.

Trong phòng, Lôi Hoàng Vĩ vốn đang tại nghỉ dưỡng hưởng thụ lấy trong tay cái này chén 82 năm Lafite, nhìn xem trên mặt bàn Diệp Mộ Linh ảnh chụp, chờ đợi lấy Âu Dương Thần bị bắt trở về chịu hắn giày vò.

Nhưng là vừa mới phải đi theo dõi người lại còn nói mất dấu. Phải biết hắn nhưng là phải ra Hoàng cấp trung kỳ cao thủ đi theo dõi Âu Dương Thần, với lại cái này Hoàng cấp trung kỳ võ giả vẫn là một cái am hiểu theo dõi cao thủ.

Tại hắn đạt được trong tư liệu, Âu Dương Thần mặc dù là có thể đánh một điểm, nhưng là làm sao cũng không thể nào là Hoàng cấp võ giả, nhưng là hiện tại thủ hạ lại còn nói mất dấu, cái này lập tức làm cho Lôi Hoàng Vĩ tức giận tăng vọt, trong cơn tức giận liền đem trong tay này có giá trị không nhỏ chén rượu ngã nát trên mặt đất.

Ngã nát chén rượu về sau, Lôi Hoàng Vĩ tâm tình rốt cục thoáng bình tĩnh một chút, "Chẳng lẽ là tư liệu có sai?"

Hắn trầm nghĩ. Dù sao một cái bình thường người là không có khả năng tại một cái am hiểu cách truy tung Hoàng cấp trung kỳ cao thủ theo dõi phía dưới vô duyên vô cớ biến mất.

Nhưng là Lôi Hoàng Vĩ làm sao cũng không tin Âu Dương Thần lại là một cái Hoàng cấp cao thủ, phải biết tại hiện tại thời đại này, đột phá Hoàng cấp cũng đã là kiện rất khó sự tình, có ít người thậm chí cả một đời đều không thể đột phá, chớ đừng nói chi là Âu Dương Thần niên kỷ còn như thế tiểu.

Liền ngay cả hắn Lôi Hoàng Vĩ, từ nhỏ đã được vinh dự thiên tài, cứ như vậy hiện tại hai mươi tuổi hắn cũng chính là Hóa Kính đại viên mãn thực lực, về phần đột phá Hoàng cấp còn không biết là lúc nào đây.

Tại Lôi Hoàng Vĩ vẫn còn ở suy đoán Âu Dương Thần thực lực thời điểm, hắn không biết hiện tại Âu Dương Thần đang tại hướng về hắn chỗ ở tại đây đuổi, có lẽ một hồi sẽ qua, cũng không cần hắn suy đoán, hắn thông gia gặp nhau mắt thấy biết đến Âu Dương Thần thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Lôi Hoàng Vĩ ba hấn thực lực

Lúc này chính là đi vào thu thời tiết, bóng đêm chọc người, đèn hoa mới lên.

Nhìn trước mắt trắng lè phòng trọ, Âu Dương Thần không khỏi trầm mắng một câu chó Đại Hộ, nghĩ hấn Âu Dương Thần dù sao cũng là Tam Hào học sinh, thế mà cho tới hôm nay mới có chính mình phòng trọ, thế nhưng là Lôi Hoàng Vĩ dạng này người thế mà có thể ở lại đến tốt như vậy phòng trọ.

Thế đạo này a, thật sự là người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm. Âu Dương Thần thâm than một tiếng, cũng chỉ đành là bất đắc dĩ lắc đầu.

Thoải mái vượt lên lầu ba, Âu Dương Thần đánh giá bốn phía. Dựa theo Lưu Phong cáo tri, tại đây chính là Lôi Hoàng Vĩ hiện đang ở địa phương.

Lúc này tại đây cùng sở hữu ba cái gian phòng, nhất đại hai tiểu. Đại ở giữa, hai cái phòng nhỏ phân bố tại hai bên. Nhìn tựa như là bảo vệ lấy trung gian cái kia đại phòng ở giữa một dạng.

"Xem ra trung gian cái kia cũng là Lôi Hoàng Vĩ chính mình ở lại gian phòng." Dù sao căn cứ Lưu Phong nói, Lôi Hoàng Vĩ là một cái tương đối từ đại nhân, mọi chuyện lấy chính mình làm trung tâm.

Tại Âu Dương Thần trong quan sát, bên ngoài phòng hành lang bên trên còn sắp xếp người tại thủ vệ, không chỉ như vậy, thậm chí còn có người thỉnh thoảng đang khắp nơi đi lại, đây hết thảy cũng là vì muốn tốt cho bảo hộ Lôi Hoàng Vĩ an toàn, dù sao Lôi Hoàng Vĩ là mang theo cảm xuống Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới sứ mệnh tới.

Mà Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới hiện tại thế lực lớn nhất cũng chính là Thiên Lang Bang. Đương nhiệm giúp đỡ tên là Viên Thăng Vinh. Nghe nói cái này bang phái truyền thừa thật lâu, trước kia thậm chí thống trị toàn bộ Giang Châu bắt đi thế giới bên dưới. Chỉ có điều kinh lịch trải qua nhiều lần huy hoàng cùng chán nản về sau, hiện tại cũng chỉ có thể duy trì lấy tại Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới vị trí lão đại.

Lần này Lôi Quang Bang muốn cảm xuống Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới ý đồ, Thiên Lang Bang tự nhiên cũng là nhận được tin tức.

Thậm chí vài ngày trước còn phái ra trong bang cao thủ cùng Lôi Hoàng Vĩ dẫn đầu người tiến hành một lần giao thủ. Nhưng là bởi vì song phương đều có kiêng kỵ, cho nên lần kia cũng chỉ là đơn giản giao thủ, cũng không có bộc phát ra quá lớn quy mô chiến đấu.

Nhưng là dù vậy, Lôi Quang Bang cũng là nhìn thấy Thiên Lang Bang thực lực, chỉ bằng vào chính mình mang đến những người này là bất không được đến, cho nên mấy ngày nay Lôi Hoàng Vĩ mới không có khai thác hành động, mà chính là chờ đợi ba hấn lần nữa phái người tới.

Tuy nhiên Lôi Hoàng Vĩ chính mình là quyết định không khai thác hành động, nhưng là khó tránh khỏi Thiên Lang Bang sẽ làm một cái bất thành linh tập kích, mà Lôi Hoàng Vĩ lại là như vậy yêu quý sinh mệnh mình, cho nên lúc này mới sẽ dẫn đến Âu Dương Thần hiện tại sở chứng kiến cảnh tượng.

Lôi Hoàng Vĩ an bài rất nhiều người thủ vệ chính mình, chính là vì bảo đảm chính mình an toàn.

Lúc này Âu Dương Thần còn không biết sự tình ngọn nguồn là như thế này, nhìn xem cái này bốn phía thỉnh thoảng đi lại người, Âu Dương Thần không khỏi có chút đau đầu. Tuy nhiên hấn là có thể giải quyết những người này, nhưng là sợ là sợ động tĩnh quá lớn, gây nên khủng hoảng liên không tốt.

Lúc này Âu Dương Thần đang tựa ở vách tường biên giới tìm kiếm lấy tiến vào cái kia trung gian đại phòng ở giữa cơ hội, cũng là may mắn hấn thân pháp rất nhanh, không phải vậy lời nói, còn rất là khó đảm bảo sẽ không bị phát hiện.

Căn cứ hấn quan sát, đi lại xem xét người mỗi lần đi qua nơi đó cũng là có thời gian, nương tựa theo Đẩu Chuyển Tinh Di cực tốc, Âu Dương Thần là có thể thừa dịp những người đó lúc rời đi đi vào, nhưng là trọng điểm là tại cửa ra vào còn có hai người thủ vệ tại hai bên, thực lực cũng không đủ gây cho sợ hãi, hấn là âm kinh võ giả.

Nhưng là tại hai bên phòng nhỏ bên trong có lẽ vẫn là có Lôi Quang Bang cao thủ, nếu là động tĩnh quá lớn, có thể sẽ kinh động bọn họ.

"Quên, mặc kệ, đại không hết thảy đánh ngã!"

Âu Dương Thần ở trong lòng nói ra.

Cùng lúc đó, Đan Điền Không Gian bên trong thanh kim sắc chân khí trong nháy mắt lưu chuyển khắp dưới chân, Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp trong phút chốc khởi động, giống như một đạo tinh quang lấp lóe mà qua. Âu Dương Thần thân hình trong nháy mắt xuất hiện ở trung tâm gian kia đại phòng ở giữa trước cửa.

Bất thành linh nhìn thấy một bóng người xuất hiện, trước cửa trông coi hai người vừa định đưa tay ngăn cản, nhưng là Âu Dương Thần so với bọn hắn tốc độ càng nhanh. Tả hữu đồng thời mở cung, hai phát Thủ Dao trực tiếp chém vào bọn họ trên ót, nhất thời hai người ngay cả lời đều không nói ra, liền ngã xuống đất ngất đi bên trên.

Đem bọn hắn thân thể chuyển qua bên cạnh về sau, Âu Dương Thần nhẹ nhàng đẩy cửa ra đi vào.

Lúc này Lôi Hoàng Vĩ đang ngồi ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần không biết suy nghĩ cái gì.

Tiến vào tại đây về sau, Âu Dương Thần ngược lại là không lo lắng bị phát hiện, bởi vì tại vừa mới hắn bất thành linh cái biến ý nghĩ, tất nhiên quyết định muốn chủ động xuất kích, như vậy thì muốn đánh ra bản thân uy phong, chính mình khí thế.

Chỉ có cảm người khác đánh sợ, đánh bọn hắn từ nội tâm liền sợ hãi người hoảng sợ người, đến lúc đó liền thật sự là dương danh.

"Uy, tỉnh. Đừng giả bộ thâm trầm."

Âu Dương Thần trực tiếp đi đến Lôi Hoàng Vĩ trước mặt vỗ vỗ bả vai hắn.

"Lôi Hoàng Vĩ lúc này đang nằm mơ mơ tới chính mình trở thành một cái Thần Cấp Cao Thủ, lật tay thành mây, trở tay thành mưa. Xung bá thể giới không gì làm không được đâu, không nghĩ tới bị Âu Dương Thần trực tiếp đánh thức, mộng tự nhiên cũng là phá nát.

Mở mắt vừa nhìn, đây không phải chính mình vừa mới còn muốn lấy đối phó Âu Dương Thần nha, không phải nói mất đầu nha, thế nhưng là tại sao lại xuất hiện ở gian phòng của mình.

Xoa xoa con mắt, "Không nhìn lầm à." Lôi Hoàng Vĩ nghĩ thầm.

Nghĩ đến cái này hắn trong nháy mắt đứng lên, "Người làm sao lại xuất hiện đang ở trong phòng ta."

Lôi Hoàng Vĩ một trận hoảng sợ, cái này nếu là vừa mới Âu Dương Thần không phải lấy tay đánh thức hắn, mà chính là dùng hắn phương thức, nói thí dụ như nhất đao trực tiếp chặt đi xuống, hiện tại hắn thật sự là chết cũng không biết chết như thế nào.

"Ta tới nhìn người một chút à, lỗi đại thiếu." Âu Dương Thần nhìn ra hắn chân kinh. Đây chính là hắn muốn hiệu quả."Người không phải là không chào đón ta đi."

"Ách, " Lôi Hoàng Vĩ ấp úng không biết nên nói cái gì cho phải, chẳng lẽ còn nói là hoan nghênh hoan nghênh?

Như thế cũng quá roi hắn Lôi Quang Bang Thiếu Bang Chủ mặt mũi, thế nhưng là đối mặt nhìn như ôn hòa người thân thiết kì thực giảo giảo sát cơ Âu Dương Thần, Lôi Hoàng Vĩ phát hiện ngày xưa chính mình những đối phó đó nhân thủ đoạn thế mà giống như là quên, hoàn toàn phải không hơn công dụng.

"Lôi..."

Lôi Hoàng Vĩ vừa định la lên dưới tay mình, nhưng lại bị Âu Dương Thần cho một tay bắt hắn lại cổ, nhất thời dọa đến hắn cảm đằng sau lời nói nuốt xuống. Một đôi mắt tròn Lão Đại, ánh mắt bên trong đề lộ ra khẩn cầu thần sắc, phảng phất sợ hãi Âu Dương Thần sẽ trực tiếp bóp nát cổ của hắn.

Tựa hồ là nhìn ra hắn sợ hãi, Âu Dương Thần an ủi.

"Chớ khẩn trương, ta sẽ không giết người, chỉ là muốn hỏi người mấy vấn đề."

Cảm nhận được Lôi Hoàng Vĩ tay vẫn còn ở run rẩy, lúc này Âu Dương Thần lại cười cười, "Vấn đề thứ nhất, các người trong bang phái thực lực cao nhất là ai, cấp bậc gì võ giả?"

"Ồ ồ" Lôi Hoàng Vĩ gọi hai lần, nhưng lại nói không ra lời.

Âu Dương Thần lúc này mới phát hiện là mình dùng lực có chút lớn, vội vàng tiến đưa mở một chút, hắn cũng không muốn trực tiếp đem hắn bóp chết.

Lôi Hoàng Vĩ khuôn mặt đều có chút đỏ, vội vàng hô hấp mấy ngụm không khí về sau, mặt mang tự hào nói ra "Thực lực cao nhất là cha ta, Huyền Cấp trung kỳ cao thủ. Nếu như người bây giờ buông tha ta, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Vừa nhắc tới ba hắn, Lôi Hoàng Vĩ là gan giống như lớn một chút, nói chuyện cũng lưu loát.

Chương 87: Địa Cấp cao thủ truyền thừa

Âu Dương Thần sao có thể nghe không ra Lôi Hoảng Vĩ trong miệng uy hiếp, trở tay cũng là một bàn tay lắc tại trên mặt hán.

"Đừng cho là ta không biết ngươi đang suy nghĩ gì, nếu như thành thành thật thật trả lời ta vấn đề, cố gắng ta còn có thể tha cho ngươi, không phải vậy lời nói hậu quả ngươi có thể chính mình tưởng tượng."

Thanh thúy tiếng vang tại cái này vắng vẻ trong phòng quanh quẩn, Lôi Hoảng Vĩ trên mặt chỉ một thoáng liền thêm ra năm cái đỏ tươi dấu ngón tay.

Bởi vì phần nộ trên mặt hơi hơi ửng hồng, hai con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, nếu như ánh mắt có thể giết chết người, như vậy Âu Dương Thần đều sẽ bị hán dùng ánh mắt giết chết vô số lần.

"Đừng dùng ánh mắt ấy nhìn ta, cái này với ta mà nói vô dụng, dù sao ta cũng sẽ không làm ác mộng. Ngươi bây giờ sẽ chỉ tăng lên chính mình thống khổ a." Âu Dương Thần giả bộ như không nhìn thấy Lôi Hoảng Vĩ ánh mắt, vẫn như cũ là cười hi hi nói ra, "Vấn đề thứ hai, các ngươi Lôi Quang Bang vì sao lại bất thành linh lựa chọn tiến công Thiên Lang Bang, muốn bắt lại Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới thể lực."

Nghe được Âu Dương Thần tra hỏi, Lôi Hoảng Vĩ trong mắt một vòng do dự hiện lên, cái này khiến Âu Dương Thần nhất thời cảm thấy chuyện này không có đơn giản như vậy. Bên trong khẳng định có bí mật, mà không phải đơn giản tranh đoạt địa bàn.

Quả nhiên đúng lúc này Lôi Hoảng Vĩ hơi suy nghĩ một lúc sau mới nói: "Thiên Lang Bang hiện tại cũng chỉ có Viên Thăng Vinh là Huyền Cấp sơ kỳ võ giả, thực lực đã không lớn bằng lúc trước, chúng ta Lôi Quang Bang tự nhiên là muốn cầm xuống Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới quyền không chế."

"Còn có đây này?" Âu Dương Thần tiếp tục hỏi.

"Còn có cái gì?" Lôi Hoảng Vĩ giả bộ như một mặt mờ mịt nghe không hiểu bộ dáng.

"Ba "

Âu Dương Thần lại là một cái bàn tay đập vào trên mặt hán, vẫn như cũ là này nửa bên mặt, trong lúc nhất thời hai bên gương mặt thành một cái so sánh rõ ràng. "Chớ cùng ta Trang. Nếu là ngươi muốn chơi, ta có thể chậm rãi thật tốt chơi với ngươi. Chính là sợ ngươi không chơi nổi a!"

Âu Dương Thần giống như cười mà không phải cười nói ra.

Nụ cười kia làm cho Lôi Hoảng Vĩ tâm lý đều có chút sợ hãi.

Quả nhiên có đôi khi vẫn là muốn bạo lực một điểm, tại Âu Dương Thần bạo lực phía dưới, Lôi Hoảng Vĩ vẫn là toàn bộ dạn dò.

Nguyên lai là phụ thân hán đạt được một tin tức: Có ở đây không lâu về sau Viên Xuân thành phố một cái nào đó địa phương sẽ có một cái Địa Cấp võ giả truyền thừa hiện thế, nghe nói cái này Địa Cấp võ giả vẫn là một cái Địa Cấp hậu kỳ cao thủ, dạng này truyền thừa đừng bảo là tại Viên Xuân thành phố, liền xem như ở kinh thành cũng là chỉ có loại kia con em đại gia tộc mới có thể có được.

Mà nếu như Lôi Hoảng Vĩ ba hán có thể có được lời nói, như vậy thì tương đương với nhất phi trùng thiên, phải biết một cái Địa Cấp hậu kỳ cao thủ truyền thừa, như vậy không chỉ là công pháp, còn sẽ có rất nhiều tu luyện bảo bối, thậm chí nói Lôi Hoảng Vĩ ba hán cũng là có khả năng đột phá tới Địa Cấp võ giả tầng thứ.

Đến lúc đó Lôi Quang Bang nhưng chính là nước lên thì thuyền lên, chân chính trên ý nghĩa trở thành Giang Châu bót đi thế giới bên dưới đầu rồng. Mùi vị đó, loại kia phong quang, Lôi Hoảng Vĩ ngẫm lại đều hưng phấn.

Cho nên Lôi Quang Bang lúc này mới quyết định muốn tấn công Thiên Lang Bang, cầm xuống Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới, đây hết thảy chính là vì về sau có thể độc hưởng truyền thừa, bằng không một cái Địa Cấp hậu kỳ võ giả truyền thừa, tất nhiên sẽ dẫn tới rất nhiều người tranh đoạt.

"Nguyên lai Viên Xuân thành phố còn có Địa Cấp hậu kỳ võ giả truyền thừa, nhìn như vậy đến, trước kia Viên Xuân thành phố vẫn là một khối bảo địa a." Âu Dương Thần âm thầm suy tư. Phải biết võ giả tu luyện là cần thiên địa linh khí, mà muốn đột phá đến đẳng cấp cao hơn, như vậy nồng đậm thiên địa linh khí đó là ắt không thể thiếu.

Nếu biết Lôi Quang Bang con nết về sau, Âu Dương Thần nhất thời cảm thấy mình có thể thật tốt lợi dụng dưới điểm này, nhưng là hiện tại vẫn là muốn trước tiên giải quyết hết trước nhất chuyện này "Tốt, hiện tại chuyện của ta đâu? Đại khái liền giải quyết, nhưng là ngươi thể mà còn đi nhiều nhà ta Mộ Linh, bút trưởng này ngươi muốn làm sao quên a?"

"Cái này cái này, ta cũng không có làm cái gì a" Lôi Hoảng Vĩ một mặt hoảng sợ nhìn xem Âu Dương Thần, vừa mới mấy cái kia bàn tay là hoàn toàn đánh hán không còn cách nào khác.

"Ngươi không có làm cái gì?" Âu Dương Thần làm bộ muốn cho hắn một bàn tay.

"Đừng đánh đừng đánh." Lôi Hoàng Vĩ một mặt kinh dị nói ra. Dạng như vậy phảng phất là chịu bao lớn ủy khuất giống như. "Đại ca vậy ngươi muốn ta làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là bồi thường a!"

Quần lâu như vậy, Âu Dương Thần rốt cục nói ra chính mình chân thực con mắt. Một đôi mắt bên trong lóe ra xảo trá.

Lôi Hoàng Vĩ nhìn xem Âu Dương Thần này so với hắn còn trẻ anh tuấn bộ dáng, nội tâm nhưng là đang không ngừng chửi mắng, vốn cho rằng Âu Dương Thần vẫn là một học sinh, chính mình đối phó hắn còn không phải dễ như trở bàn tay, thế nhưng là không nghĩ tới sau cùng ngược lại là chính mình đưa tại trong tay hắn.

Muốn chính mình đường đường Lôi Quang Bang Thiếu Bang Chủ, lúc nào nhận qua bị người bóp cổ tra hỏi khi. Âu Dương Thần loại hành vi này nhất định cũng là so với hắn vừa rồi này mấy bàn tay đánh vào trên mặt còn muốn làm cho Lôi Hoàng Vĩ cảm thấy si nhục.

Tuy nhiên Lôi Hoàng Vĩ mặc dù là tự đại điểm, nhưng là cũng may còn không ngu ngốc, biết hiện tại xu thế so với người kém, còn biết muốn giả tôn từ làm người. Hắn tự nhiên biết Âu Dương Thần là muốn xảo trá hắn nhất bút, nhưng là quyền đương giáo huấn, "Trong túi ta có tấm thẻ chi phiếu, ngươi cầm lấy đi, bên trong có một ngàn vạn."

"Thật giả? Cũng đừng gạt ta. Không phải vậy lời nói ta còn sẽ tới tìm ngươi "

Nhìn xem trong tay cái này thẻ ngân hàng, Âu Dương Thần cười hỏi, dạng như vậy phảng phất thật chỉ cần trong tấm thẻ này không có nhiều tiền như vậy, hắn liền lại đến tìm Lôi Hoàng Vĩ tính sổ sách.

"Đương nhiên là thật."

Lôi Hoàng Vĩ hiện tại chỉ muốn Âu Dương Thần tranh thủ thời gian buông ra hắn, hắn tin tưởng mình thủ hạ cũng đã phát giác được không thích hợp.

Âu Dương Thần buông tay ra, nhìn xem Lôi Hoàng Vĩ ánh mắt từ tốn nói "Vậy thì tốt, Tiểu Gia hôm nay liền bỏ qua ngươi, hi vọng ngươi không cần làm ra làm ta thất vọng sự tình "

"Có ai không!"

Quả nhiên mỗi lần bị buông ra, Lôi Hoàng Vĩ chính là vội vàng lui về sau mấy bước, một bên lui lại trong miệng còn không ngừng la lên dưới tay mình.

Còn bên cạnh Âu Dương Thần thì là lạnh lùng nhìn xem hắn, phảng phất hết thảy đều tại hắn trong dự liệu, cũng không vì vì là Lôi Hoàng Vĩ tiếng gọi ầm ỹ liền lập tức rời đi, ngược lại là ngồi tại vừa mới Lôi Hoàng Vĩ ngồi trên ghế.

Cứ như vậy bình tĩnh ngồi ở chỗ đó, nhìn xem Lôi Hoàng Vĩ la to, dạng như vậy tựa như là đang nói: "Mời thỏa thích bắt đầu ngươi biểu diễn."

"Bạch bạch bạch "

Gấp rút tiếng bước chân truyền đến, Lôi Hoàng Vĩ trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Bành!"

Tiếp theo là cửa phòng bị đẩy ra, bảy tám cái trung niên đại hán kê trước ngã xuống, kê sau tiến lên tiến đến. Cầm đầu là một cái hai tay để trần tay trái cánh tay trái bên trên còn hoa văn hình xăm già đại hán đầu trọc. Trên thân Hoàng cấp trung kỳ khí thế không che giấu chút nào phát ra.

Đằng sau đi theo mấy người đại hán đồng dạng là uy phong凛凛, khí thế bức người, Âu Dương Thần cảm ứng một chút, thực lực cơ bản cũng là ở trong tối sức lực trung kỳ trở lên, còn có ba cái là Hóa Kính thực lực.

"Trách không được có thể trở thành Hồng Đô thành phố dưới mặt đất đệ nhất thế giới Đại Bang Phái, quả nhiên vẫn là có có chút tài năng." Âu Dương Thần âm thầm gật đầu. Phải biết tại bây giờ cái niên đại này có thể có nhiều như vậy võ giả đã là rất khó được.

"Thiếu Bang Chủ ngươi không sao chứ." Cầm đầu đại hán vừa tiến đến liền thấy đứng đấy Lôi Hoàng Vĩ, về phần Âu Dương Thần bởi vì là ngồi ở chỗ đó, ngược lại là trong lúc nhất thời còn không có bị phát hiện.

Chương 88: Đánh rụng hai khóa răng

Cuối cùng nhìn thấy dưới tay mình, Lôi Hoàng Vĩ không khỏi có chút lệ rơi đầy mặt cảm giác, vừa mới cái này một hồi thời gian bên trong, hán nhưng là bị Âu Dương Thần giầy vò có chút thâm, cả người đều nhanh muốn sụp đổ.

Lúc này vừa thấy được cầm đầu đại hán, nhất thời một chân đạp tới, "Người làm sao hiện tại mới đến, người làm sao không còn tới chậm một điểm? Người trực tiếp tới cho ta nhét xác tốt."

Nhìn thấy Lôi Hoàng Vĩ đá tới một chân, cầm đầu đại hán không dám trốn tránh, không phải vậy lời nói chỉ bằng vào hiện tại Lôi Hoàng Vĩ chỉ là Hóa Kính đại viên mãn tốc độ là vô pháp đụng phải hán.

Nhưng là cầm đầu đại hán tâm lý rõ ràng, đừng nhìn thiếu gia nhà mình bình thường đối với người coi như hòa thuận, nhưng nếu là một khi tại tâm tình của hán khó chịu thời điểm, vậy thì thật là muốn đánh người liền đánh người. Hơn nữa còn không thể tránh, không phải vậy lời nói kết cục sẽ thảm hại hơn.

Cho nên cho dù là tại nhiều như vậy mặt người trước, đại hán vẫn là miễn cưỡng ăn Lôi Hoàng Vĩ một cước này, đồng thời còn không có lộ ra một tia không cao hứng, ngược lại là một mặt hoảng sợ đối hán nói: "Thiếu gia giáo huấn là, là Lôi Đại tới chậm. Có phải hay không Thiên Lang Bang người đến, Lôi Đại cái này dẫn người đi diệt bọn họ cho thiếu gia người giận."

Lôi Hoàng Vĩ lại là một chân đạp tới, dùng tay chỉ ngồi trên ghế Âu Dương Thần nói ra: "Người có phải hay không mù, như thế một cái người sống sờ sờ ngồi ở chỗ đó đều không nhìn thấy!"

Vừa nói vừa là hung hăng trừng Lôi Đại nhất mắt, "Liền người dạng này thái độ, thiếu gia ta sớm muộn là sẽ bị người đùa chơi chết!"

Lôi Đại bị mắng cũng không dám lảm nhảm, tâm lý nhưng là thầm mắng: "Móa! Vốn chính là tự người nói tại người lúc nghỉ ngơi đợi không cho phép bắt luận kẻ nào đến quấy rầy người. Lần trước có cái huynh đệ cũng là tại người lúc nghỉ ngơi đợi tới báo cáo xuống tình huống liền bị người đánh một trận."

Tuy nhiên trong lòng là thầm mắng không thôi, nhưng là mặt ngoài Lôi Đại vẫn là mặt không đổi sắc. Vẫy tay, người sau lưng toàn bộ đều đuổi theo. Cùng một chỗ chậm rãi hướng phía Âu Dương Thần nơi đó mà đi.

Lúc này Âu Dương Thần lại là ngồi ở chỗ đó nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất nơi này là phòng của hán, mà Lôi Hoàng Vĩ bọn họ mới là dân ngoại lai, hoàn toàn liền không có đem bọn hán để vào mắt y tứ.

"Là hán!"

Lôi Đại đến gần vừa nhìn phát hiện lại là phía trước Lôi Hoàng Vĩ muốn hán huynh đệ lôi hai đi theo dõi ra tay người kia.

Mặc dù là nghe nói huynh đệ mình thất thủ, nhưng là Lôi Đại làm sao cũng sẽ không nghĩ đến Âu Dương Thần thế mà cũng là võ giả, hơn nữa còn vô thanh vô tức liền chậm vào thiếu gia nhà mình gian phòng, xem vừa mới tình hình, hiển nhiên là thiếu gia nhà mình ăn thiệt thòi.

Cứ như vậy Âu Dương Thần thực lực đã làm cho truy đến cùng, Lôi Đại Nguyên vốn là chậm chạp cước bộ càng là thả chậm.

"Lôi Đại ca?"

Đằng sau đi theo mấy tên đại hán hiển nhiên cũng là phát hiện Lôi Đại khác thường cử động, lên tiếng dò hỏi.

Lôi Đại tổ cái im lặng thủ thế, sau đó tay xu thế trong nháy mắt biến đổi, hóa thành quyền đầu. Trong thân thể chân khí màu trắng tại hán dẫn đạo dưới không ngừng vọt tới hán hai cánh tay trên cánh tay.

Cứ như vậy Lôi Đại vốn là so với thường nhân một vòng to cánh tay càng là lộ ra dị thường to lớn, nổi gân xanh, phảng phất bên trong có được vô cùng bàng bạc lực lượng.

Cùng lúc đó, Lôi Đại cước dưới cũng không chậm, nguyên bản vẫn là chậm rãi tốc độ, trong chốc lát phảng phất uống Red Bull, cả người trở nên tạt tốc.

Trong nháy mắt, Lôi Đại to lớn thân hình liền đến Âu Dương Thần sau lưng, một cái bật lên cả người vọt lên cao hai mét, song quyền bên trên quán quanh lấy chân khí màu trắng. Tại cái này nhỏ hẹp trong phòng lộ ra dị thường kinh người.

Cúi người dưới nhìn, nhìn thấy vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó nhắm mắt dưỡng thần Âu Dương Thần, Lôi Đại mắt to thần bên trong hiện lên một vòng tàn nhẫn sắc, khoe miệng càng là lộ ra tàn nhẫn nụ cười. Phảng phất đã thấy Âu Dương Thần sẽ ở chính mình cái này hai quyền phía dưới óc vỡ toang.

Không do dự, Lôi Đại tâm lý mặc niệm một tiếng.

"Lôi Bạo quyền!"

Trực tiếp song quyền hướng phía Âu Dương Thần đầu nện xuống.

"Àm!"

Da thật Ghé dựa trực tiếp tứ phân ngũ liệt, sàn nhà đều bị chấn nát, Hoàng cấp võ giả lực phá hoại quả nhiên cường đại.

Đứng cách đó không xa Lôi Hoàng Vĩ nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng nhất thời đại hỉ.

"Nhìn người lần này còn có chết hay không!"

Trong lòng hán hiển nhiên là coi là Âu Dương Thần đã bị Lôi Đại cho đánh chết.

Mà mấy tên đại hán càng là hét lớn "Lôi Đại ca quả nhiên lợi hại, một kích liền đánh chết hán!"

Hiển nhiên trong lòng bọn họ toàn bộ đều cho rằng Âu Dương Thần đã chết.

Nhưng là tình huống thật chỉ có Lôi Đại tự mình biết, bởi vì tại hán trong cảm giác, chính mình căn bản là không có có đánh trúng Âu Dương Thần.

Bụi bặm tán đi, mọi người lúc này mới thấy rõ ràng cụ thể tình hình. Tuy nhiên Ghé dựa tứ phân ngũ liệt, sàn nhà đều bị chấn nát. Nhưng là tại chỗ căn bản là không có có Âu Dương Thần thân ảnh. Chớ nói chi là óc bạo liệt tràng cảnh.

Lôi Đại rơi xuống đất, trên mặt lộ ra một bộ quả là thể biểu lộ. Tâm lý nhưng là một trận đáng chất. Chính mình đem hết toàn lực song quyền cũng là bị Âu Dương Thần dễ dàng tránh thoát đi.

Về phần Lôi Hoàng Vĩ cùng mấy tên đại hán càng là mắt tròn, căn bản là không có có nghĩ đến lấy Lôi Đại thực lực lại bị như thể trâu đùa. Phải biết lấy Lôi Đại Hoàng cấp trung kỳ thực lực phối hợp Lôi gia truyền thừa Hoàng cấp võ kỹ Lôi Bạo quyền, toàn lực xuất thủ Hoàng cấp đại viên mãn võ giả cũng không dám nói có thể ở trước mặt hán nịnh nọt nơi.

Nhưng là sự thật nhưng là Lôi Đại Liên Âu Dương Thần một cộng lòng đều không có đụng phải, cứ như vậy Âu Dương Thần thực lực cao bao nhiêu, "Huyền Cấp võ giả?"

Lôi Hoàng Vĩ tâm lý có chút sợ hãi, hồi hận chọc tới Âu Dương Thần.

"Thực lực rất mạnh nha, trong truyền thuyết da thật cái ghế đều bị người một quyền đánh tứ phân ngũ liệt, đất này tám tức thì bị người trực tiếp chấn vỡ." Đứng lúc này, Âu Dương Thần âm thanh từ Lôi Hoàng Vĩ sau lưng truyền đến, ngữ khí tràn ngập chế nhạo.

Vừa dứt lời, Âu Dương Thần lại là vận chuyển Đấu Chuyển Tinh Di, nguyên bản còn sau lưng Lôi Hoàng Vĩ, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt hán, cách hán chỉ có không đến một mét. "Ta nói không cần làm khiến ta thất vọng sự tình. Thế nhưng là người vẫn là làm "

Nói xong, Âu Dương Thần cả người lẳng không mà lên, cả người trên không trung xoay tròn 360 độ về sau một chân bay đến Lôi Hoàng Vĩ khuôn mặt bên trên.

"PHỐC "

Lôi Hoàng Vĩ phun ra một ngụm máu tươi, bên trong còn kèm theo hai khỏa hàm răng. Thật vừa đúng lúc, Âu Dương Thần một cước này lại là đá vào phía trước kích động hán cái tát này nửa bên mặt bên trên, thế là phi thường hí kích tính một màn xuất hiện: Lôi Hoàng Vĩ cái này nửa bên mặt nhất định sưng như cái Trư khuôn mặt, trên mặt còn trộn lẫn lấy vết máu.

Lấy tay xóa đi khóe miệng máu tươi, Lôi Hoàng Vĩ ánh mắt tràn ngập oán hận, gắt gao nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, dạng như vậy hận không thể ăn hán.

"Người sẽ chết cũng thảm, ta cam đoan!"

Bởi vì thiếu hai khỏa răng, dẫn đến nói chuyện còn hờ.

Về phần một bên Lôi Đại, thì là căn bản là còn không có kịp phản ứng, chờ đến hán tinh táo lại thời điểm, Lôi Hoàng Vĩ đã dạng này. Cái này lập tức để cho Lôi Đại mặt rung động kinh hãi, Lôi Đồng Quang thế nhưng là Lão Niên có con, xem Lôi Hoàng Vĩ như bảo bối, cái này nếu là nhìn thấy hán Bảo Bối Nhi Tử biến thành bộ dáng này vậy còn không đến đau lòng chết.

Mà hán không có bảo vệ tốt Lôi Hoàng Vĩ, cũng phải chịu đến trừng phạt.

Cho nên Lôi Đại nhất thời một cái bước xa liền vọt tới Lôi Hoàng Vĩ trước người, sợ Âu Dương Thần lần nữa đối với Lôi Hoàng Vĩ động thủ.

Chương 89: Lôi Quang Bang Lôi lão

Đối với Lôi Đại khẩn trương hộ chủ, Âu Dương Thần thì là cười nhạt một tiếng, lộ ra người vật vô hại bộ dáng, phảng phất đang nói ta là học sinh tốt, làm sao lại động thủ đây.

"Lôi Hoàng Vĩ, ta cho ngươi cơ hội, nhưng là ngươi không phải là muốn tới khiêu chiến ta tính nhẫn nại nếu ta cũng không muốn dạng này!."

Lạnh lùng âm thanh vang lên, Âu Dương Thần lần này là muốn đem bọn họ đánh sợ.

"Ngươi sẽ chết cũng thảm! Ta cam đoan!"

Lôi Hoàng Vĩ vẫn như cũ là gắt gao nhìn chăm chăm Âu Dương Thần, dạng như vậy phảng phất là muốn đem hấn thân ảnh khắc ở trong đầu của mình. Âm trầm mang theo hận ý lời nói từ trong miệng hấn nói ra.

"Lôi Đại, còn không mau bên trên, giết cho ta hấn!"

Nghe được Lôi Hoàng Vĩ lời nói, Lôi Đại hiển đến mức là vì khó, tại vừa mới trong lúc giao thủ, hấn đã biết mình không phải Âu Dương Thần đối thủ, thậm chí sẽ bị Âu Dương Thần nghiền ép, nhưng là Lôi Hoàng Vĩ lời nói lại không thể không nghe, không phải vậy lời nói trở lại Hồng Đô tổng bộ về sau, còn không biết sẽ bị Lôi Đồng Quang làm sao trừng phạt.

Có lẽ là nhìn ra Lôi Đại do dự giây dựa, Lôi Hoàng Vĩ lại là một chân đá vào Lôi Đại trên thân, "Còn không mau tiến lên! Còn muốn ta nói mấy lần!"

Tính khí vốn là táo bạo Lôi Hoàng Vĩ lại trải qua Âu Dương Thần như thế mấy lần đá kích, đã sớm là giống một khóa mang theo kíp nổ Pháo cối, thoáng một đần đốt liền sẽ nổ tung.

Lúc này hấn đã sớm quên lời đánh lớn tuy nhiên Âu Dương Thần, ngược lại là trách tội Lôi Đại không dám lên.

"A!"

Không có cách nào, Lôi Đại cũng chỉ đành hô to một tiếng, lần nữa vận khởi Lôi Bạo quyền hướng về Âu Dương Thần trùng kích.

Chân khí màu trắng bao vây lấy quyền đầu cùng thanh kim sắc chân khí quán quanh lấy quyền đầu chạm vào nhau cùng một chỗ, phát ra kịch liệt tiếng vang.

Từ trên thân hai người phát ra khí lãng càng là hướng phía tứ phía tán ra, trong phòng đồ vật đều bị thổi rơi trên mặt đất, ngã trái ngã phải.

"Tạch tạch tạch"

Đúng lúc này, từ hai người giao thủ địa phương truyền đến một trận tiếng xương gãy âm.

"A!"

Tiếp theo liền nghe đến Lôi Đại thê thảm gọi tiếng, thanh âm kia truyền đến trong tai mọi người cũng là làm cho người nổi da gà dạt thông suốt.

Mọi người lúc này mới nhìn thấy Lôi Đại hai cánh tay cánh tay cũng là rũ xuống, cánh tay chỗ khớp nối thậm chí có xương cốt lòi ra đến, lại thêm máu tươi bao trùm lên.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người là không khỏi kinh hồn táng đảm. Trách không được vừa rồi Lôi Đại hội gọi thê thảm như vậy lớn tiếng như vậy, loại đau khổ này mọi người thấy đều cảm thấy đau.

Mà trái lại Âu Dương Thần, vẫn như cũ là bộ kia lười biếng bộ dáng, đứng ở nơi đó ngay cả cước bộ đều không có chuyển dời một chút, phảng phất mới vừa cùng Lôi Đại giao thủ cũng không phải là hấn, chỉ có dưới chân chìm xuống sàn nhà có thể làm cho người nhìn ra Âu Dương Thần thực lực là cường đại cỡ nào.

"Hừ"

Đúng lúc này, một bóng người từ nơi cửa kích xạ mà đến, toàn thân tản ra khí thế cường đại, chỉ là mấy hơi thở, đạo nhân ảnh kia liền đến Âu Dương Thần trước người.

Không có dừng lại, người kia trực tiếp nâng lên quả đấm mình, màu vàng đậm chân khí trực tiếp bao trùm tại trên nắm tay.

"Lôi Bạo quyền!"

Hét lớn một tiếng, người kia trực tiếp là một quyền hướng phía Âu Dương Thần đánh tới, nồng hậu dày đặc chân khí phối hợp thêm cái này cuồng bạo quyền kỹ năng. Đánh ra một quyền này làm cho Âu Dương Thần cũng là hơi hơi ghé mắt.

Chỉ có điều tuy nhiên một quyền này rất mạnh, nhưng là tại đối mặt đột phá đến Hoàng cấp hậu kỳ Âu Dương Thần thời điểm, vẫn có chút không đáng chú ý.

Chỉ gặp Âu Dương Thần đồng dạng là biến chuyển thành quyền, Đan Điền Không Gian bên trong thanh kim sắc chân khí dâng lên mà ra, trên thân Hoàng cấp hậu kỳ khí thể đồng dạng là không còn che giấu phát ra.

Tại hán chỉ dẫn dưới, thanh kim sắc chân khí hội tụ tại hán Hữu Quyền phía trên, đối mặt người kia một quyền, Âu Dương Thần đồng dạng là đâm ra một quyền,

"Àm!"

Đồng dạng là thực lực rất mạnh hai người, hai quyền chạm vào nhau phát ra khủng bố sóng âm

"Huyền Cấp sơ kỳ võ giả?"

Âu Dương Thần nói nhỏ, bất quá hán không sợ.

Chỉ gặp hán tiếp tục lần người mà lên, một quyền tiếp theo một quyền liên tục tới lui trên thân người chào hỏi, phải biết hiện tại Âu Dương Thần cứ việc vẫn chỉ là Hoàng cấp hậu kỳ. Nhưng là bởi vì hán tu luyện công pháp cùng bị cải tạo qua chân khí.

Dẫn đến Âu Dương Thần tuy nhiên lượng chân khí không kịp người tới, nhưng là tại chất lượng bên trên là muốn vượt qua đối phương. Cái này để cho Âu Dương Thần công kích phát ra uy lực cực lớn.

"Vô Song quyền!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, cả người khí thể lại tăng cường một chút, thanh kim sắc chân khí quán quanh ở trên nắm tay, đâm ra một quyền. Phảng phất mang theo thiên hạ vô song, bỏ ta người nào khí thể.

Đối mặt Âu Dương Thần một quyền này, người kia cũng cảm giác được khủng bố, chỉ gặp hán thân hình lui về sau mấy bước. Hai tay trước người xẹt qua, màu vàng đậm chân khí liên tục từ trong cơ thể tuôn ra, đồng thời hai tay liên tục biến đổi thủ thế.

Chỉ gặp chân khí lưu chuyển ở giữa, một cái đại đao chậm rãi hiện ra, dài một mét khoảng chừng, chỉ có điều cùng phổ biến đại đao khác biệt là, cái này đại đao là màu vàng đậm.

"Đây là từ đất vàng dốc cao mọc ra đúng không!"

Biết được đây là Huyền Cấp võ giả chân khí Ngưng Cưng, dùng chân khí bản thân hội tụ bình khí, nhưng là Âu Dương nhưng là châm chọc nói.

"Hừ! Đợi chút nữa ngươi liền biết!"

Người kia không nói nữa, màu vàng đậm chân khí chảy đến đại đao bên trong, nhất thời đại đao quang mang bắn ra bốn phía, tán mát ra mảnh liệt đao khí.

"Ăn ta nhất đao!"

Cuối cùng tại Âu Dương Thần quyền đầu đi vào thời điểm, người kia cũng là trực tiếp hai tay nắm ở chuôi đao, hai chân hơi hơi trầm xuống. Nhất đao bỏ ra, đao khí bắn ra bốn phía, từng trận quang mang tràn ra.

Bao vây lấy thanh kim sắc chân khí quyền đầu cùng màu vàng đậm chân khí ngưng tụ đại đao va chạm cùng một chỗ.

"Àm!"

Thanh kim sắc chân khí tán đi, nhìn thấy Hữu Quyền phía trên chảy ra vết máu, Âu Dương Thần không khỏi cảm thán Huyền Cấp võ giả quả nhiên rất mạnh.

Chỉ có điều điểm ấy thương thế tại thanh kim sắc chân khí chữa trị hiệu quả phía dưới, cũng chính là một chút thời gian liền sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

Mà một bên người kia nhìn xem trong tay mình đại đao như là toái phế tán nát trên mặt đất, một trận gào to. Căn bản là không có có nghĩ đến Âu Dương Thần một quyền sẽ có lớn như vậy uy lực.

Lại có thể một quyền đem hán chân khí đánh tan, trực tiếp phá chân khí của hán Ngưng Cưng.

"Không hổ là có thể đại náo Hoàng gia phòng đầu giá người, quả nhiên lợi hại."

Người kia cười khỏ nói.

Ngược lại là một bên Lôi Hoàng Vĩ nhìn thấy người tới, cung cung kính kính gọi tiếng "Lôi lão" ngữ khí rất là dịu dàng ngoan ngoãn, cùng ngày xưa có rất lớn khác biệt.

"Ngươi biết ta?"

Cho đến lúc này, Âu Dương Thần mới chính thức thấy rõ ràng người tới hình dạng, chỉ gặp hần nhìn qua sáu bảy mươi năm tuổi. Tóc hoa râu, trên mặt nếp nhăn bịt kín, hiển nhiên niên kỷ hoàn toàn không phải sáu bảy mươi.

Chỉ có điều võ giả đột phá đến Huyền Cấp tầng thứ về sau, thọ mệnh là sẽ trên diện rộng gia tăng, thậm chí có chút Huyền Cấp võ giả có thể sống đến 300 tuổi.

"Tự nhiên là biết, chỉ có điều không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới ngươi."

Lôi lão gật đầu một cái nói nói.

Nguyên lai ngày đó Âu Dương Thần tại cứu Bảo Ma Lão Đầu về sau, liền có người điều tra ra Âu Dương Thần thân phận, nhưng là bởi vì ngày đó Âu Dương Thần nhắc nhở cùng bọn họ kiêng kỵ Âu Dương Thần thực lực, thế là luôn luôn không có tới tìm Âu Dương Thần.

Mà xem như Hồng Đô thành phố dưới mặt đất đệ nhất thế giới Đại Bang Phái, tự nhiên cũng là biết chuyện này, cho nên Lôi lão mới có thể nhận ra Âu Dương Thần, nguyên bản hần là không tin sẽ có một người như vậy, nhưng là hôm nay giao thủ, cho hần biết liền ngay cả hần cũng không phải Âu Dương Thần đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Bồi thường

Lúc này trong phòng bầu không khí hơi có chút khẩn trương, Lôi lão cũng là một mặt kiêng kỵ nhìn xem Âu Dương Thần. Còn Lôi Hoàng Vĩ, khi nhìn đến liền ngay cả Lôi lão đều không phải là Âu Dương Thần đối thủ về sau, lập tức kéo ra cùng Âu Dương Thần khoảng cách, sợ Âu Dương Thần sẽ một quyền đánh về phía hần, vừa mới thả lời nói hùng hồn cũng là hoàn toàn xem như không có nói qua.

Đối với bọn hần vì sao lại sợ hãi, Âu Dương Thần tự nhiên là biết, đây càng thêm để cho hần cảm nhận được thực lực cường đại tầm quan trọng. Chỉ có tự thân thực lực cường đại, mới có thể để cho người khác tôn trọng ngươi.

"Coi như ngươi biết ta thì thế nào, hôm nay sự tình không có khả năng đơn giản như vậy quên."

Âu Dương Thần liếc lúc này đứng tại góc tường Lôi Hoàng Vĩ liếc một chút, ngữ khí vẫn lạnh lùng như cũ, thái độ cũng không bởi vì Lôi lão đến mà có chỗ cải biến.

Nhìn thấy Âu Dương Thần dạng này biểu lộ, Lôi lão xông xáo giang hồ nhiều năm như vậy, tự nhiên biết Âu Dương Thần đây là không muốn tùy tiện buông tha bọn họ.

Đối với Lôi Hoàng Vĩ theo đuổi Diệp Mộ Linh sự tình, hần là biết, tại Hồng Đô thành phố thời điểm, Lôi Hoàng Vĩ liền thường xuyên theo đuổi loại kia đẹp mắt nữ hài tử, Lôi lão cũng không có cho rằng cái này có cái gì không tốt, Lôi gia thế hệ này cũng chỉ có Lôi Hoàng Vĩ cái này một cái con nối dõi, nếu như có thể lại nhiều mấy cái tự nhiên là tốt.

Nhưng là không nghĩ tới ở cái này bọn họ xem thường Viên Xuân thành phố thế mà lại gặp được tình huống như vậy, ai có thể nghĩ tới Âu Dương Thần lại là Diệp Mộ Linh bạn trai. Lôi lão không khỏi tại nội tâm cảm thán tạo hóa trêu người.

Lần này gặp được Âu Dương Thần cũng coi là bọn họ nhận thua, thế là cái kia già nua hai mắt nhìn về phía Âu Dương Thần: "Không biết ngươi muốn cái gì? Chúng ta có thể đền bù tổn thất!"

"Lôi lão!"

Nghe được Lôi lão nói như vậy, một bên Lôi Hoàng Vĩ không khỏi lo lắng hồ. Hẳn vốn là bị Âu Dương Thần đánh thành dạng này, hiện tại thế mà còn muốn đền bù tổn thất hần, cái này lập tức làm hần lửa giận trong lòng khó bình.

"Ai!"

Nhìn thấy Lôi Hoàng Vĩ cư nhiên như thế không chịu nổi, Lôi lão không khỏi thở dài một hơi, tục ngữ nói Nam Tử Hán Đại Trọng Phu cơ được dẫn được, nhưng là hôm nay Lôi Hoàng Vĩ biểu hiện thật là làm hần rất là thất vọng.

"Một vạn Hoàng cấp Năng Lượng Thạch, một ngàn Huyền Cấp Năng Lượng Thạch, năm ngàn vạn tiền mặt."

Nghe được Lôi lão mở miệng, Âu Dương Thần khoe miệng lộ ra một vòng đạt được nụ cười, trực tiếp liền báo ra chính mình giá cả, dạng như vậy phảng phất là đã sớm chuẩn bị kỹ càng giống như.

Tựa hồ là nhìn ra Lôi lão bọn họ muốn trả giá, Âu Dương Thần trực tiếp mở miệng "Không cần cùng ta cò kè mặc cả, những này đối với các người Lôi Quang Bang tới nói không tính là gì!"

Nghe đến đó, Lôi lão không khỏi cười khổ, tâm lý âm thầm phàn nàn "Như thế nào là không tính là gì, năm ngàn vạn tiền mặt còn dễ nói, nhưng là nhiều như vậy Năng Lượng Thạch, đây đối với bọn họ Lôi Quang Bang tới nói thế nhưng là không nhỏ tổn thất. Liền xem như làm Hồng Đô thành phố dưới mặt đất đệ nhất thế giới Đại Bang Phái, có được Hồng Đô thành phố Năng Lượng Thạch khoáng mạch khai thác cổ quyền, nhưng là bang phái chi tiêu cùng tu luyện sử dụng, khai thác hạ xuống Năng Lượng Thạch vẫn như cũ là còn thừa không có mấy."

Âu Dương Thần lần này sư tử mở rộng miệng cũng là một vạn Hoàng cấp Năng Lượng Thạch, một ngàn Huyền Cấp Năng Lượng Thạch, cái này đủ để cho Lôi Quang Bang tổn thất nghiêm trọng.

Nhưng là mấu chốt là hiện tại quyền chủ động tại Âu Dương Thần trong tay, nếu là không đáp ứng hần, vậy bọn hần mấy người an nguy coi như khó mà nói. Lôi lão thế nhưng là nghe nói Huyết Thủ hiện tại còn băng bó thạch cao tại nằm bệnh viện đâu, hần đều tuổi đã cao cũng không muốn gặp loại kia tội.

"Có thể!"

Nói Lôi lão xuất ra một cái lớn cỡ bàn tay hoàng sắc túi vải, thượng diện còn hoa văn một chút phong cách cổ xưa hoa văn.

"Túi trữ vật?" Âu Dương Thần có chút không xác định hỏi.

"Không nghĩ tới người thế mà nhận biết" Lôi lão gật gù đầu, tiếp theo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một đồng Năng Lượng Thạch từ đó đổ xuống mà ra. Chiều xuống mặt đất xếp thành tiểu sơn, phía dưới là Hoàng cấp Năng Lượng Thạch, thượng diện thì là Huyền Cấp Năng Lượng Thạch."Người có thể đếm xem!"

"Không cần, tin rằng người cũng không dám gạt ta!" Âu Dương Thần cười lạnh một tiếng, tiếp theo tay trái tại phía trước xẹt qua, sở hữu Năng Lượng Thạch bị hần thu vào Vô Cực Giới bên trong.

Nhìn thấy một màn này, Lôi lão thần sắc nhất thời trở nên ngưng trọng, so lúc trước biết Âu Dương Thần cũng là cái kia đại náo Hoàng gia phòng đấu giá thời điểm còn muốn ngưng trọng nhiều.

"Lại là trữ vật giới!" Lôi lão ở trong lòng tự lẩm bẩm, khiếp sợ không thôi.

Túi trữ vật, tên như ý nghĩa cũng là dùng để chứa đựng đồ vật một cái cái túi nhỏ, bề ngoài nhìn qua cũng là một cái lớn cỡ bàn tay cái túi, nhưng là trong túi nhưng là bên trong giấu căn khôn. Có được không gian lớn xa hơn ở bên ngoài nhìn qua như vậy. Cho nên có thể đủ Trang rất nhiều đồ vật.

Có thể chứa đựng đồ vật không gian vũ khí tự nhiên không chỉ có túi trữ vật, nghe nói còn có Trữ Vật Thủ Trạc cùng trữ vật giới các loại.

Lôi lão trong tay túi đựng đồ này vẫn là Lôi gia lưu truyền tới nay, Lôi gia hai trăm năm lịch sử truyền thừa, cũng mới lưu lại hai cái túi trữ vật, một cái trong tay hần, một cái khác tại Lôi Đồng Quang trong tay.

Với lại Lôi gia trong Túi Trữ Vật mặt không gian còn chỉ có mười cái mét khối tả hữu. Căn bản cũng không là rất lớn, thế nhưng là dù vậy, hai cái này túi trữ vật vẫn như cũ là trân quý cực kỳ.

Mà bây giờ hần thế mà nhìn thấy trữ vật giới, hơn nữa còn tại một thiếu niên trong tay. Đồng thời từ Âu Dương Thần thu lấy Năng Lượng Thạch quá trình bên trong, Lôi lão phát hiện cái này trữ vật giới không gian rõ ràng liền rất lớn.

Cái này khiến Lôi lão rất là chấn kinh, phải biết tại hiện tại cái niên đại này, theo hần biết, có thể có được trữ vật giới gia tộc thế lực đã là không nhiều, nhưng là bây giờ thế mà cảm trọng yếu như vậy trữ vật giới giao cho Âu Dương Thần như thế một thiếu niên sử dụng, điều này không khỏi làm cho Lôi lão hoài nghi Âu Dương Thần phía sau chỗ thế lực cường đại.

Có lẽ cái kia chính là một cái quái vật khổng lồ, truyền thừa thật lâu.

Cứ như vậy Lôi lão vốn còn muốn lấy lúc nào tìm tới cơ hội lấy lại danh dự ý nghĩ nhất thời ném sau ốt, tan thành mây khói. Không còn dám có bất kỳ ý nghĩ.

...

Mà lúc này tại Viên Xuân thành phố Mã gia vườn, một tòa trắng lẹ, nguy nga lộng lẫy kiến trúc bên trong.

"Cha, lần này Lôi Quang Bang bắt thành linh tới chúng ta Viên Xuân thành phố chẳng lẽ là muốn công chiếm xong Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới? Vẫn là có hấn con mắt a!"

Nói chuyện là một cái nhìn chừng hai mươi lăm tuổi thanh niên, ăn mặc âu phục đánh lấy Cà vạt, mang theo Danh Biểu, nhìn tựa như là một cái đầy hứa hẹn thanh niên. Nhưng là giữa lông mày thỉnh thoảng lộ ra lệ khí nhưng là để lộ ra đây là một cái không tốt làm cho người ta.

Tại hấn ngồi đối diện là một cái nhìn hơn năm mươi tuổi nam tử, mặt chữ quốc. Cả người lộ ra rất là khôi ngô.

"Vũ nhi, lần này Lôi Quang Bang con mắt ta cũng không phải rất rõ ràng, nhưng là đã phải người đi thăm dò. Tuy nhiên chuyện này xác thực có kỳ quái, tin tưởng sẽ điều tra ra."

Trung niên nam tử cũng là Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh, mà đứng lấy thanh niên cũng là hấn con trai duy nhất Viên Tổ Vũ.

Đối với lần này Lôi Quang Bang bắt thành linh đột kích, Thiên Lang Bang người đến nay cũng còn không có phát hiện bọn họ chân chính con mắt, cho nên lúc này mới có Viên gia hai cha con tại nhà mình thảo luận tròng cảnh. Phải biết lần này tới thế nhưng là danh xưng Giang Châu bắt đi thế giới bên dưới Đệ Nhất Đại Bang Phái, không cho phép bọn họ không thận trọng.

Chỉ bất quá đám bọn hấn sẽ không nghĩ tới, hiện tại Lôi Quang Bang người lại là bị Âu Dương Thần một người cho đánh rớt hoa dòng chảy, thậm chí bắt đầu sinh quay về Hồng Đô thành phố suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Thành lập thế lực Thần Hoàng Các

Cầm tới Năng Lượng Thạch về sau, Lôi lão lại là muốn Lôi Hoàng Vĩ lấy ra một tờ bên trong có năm ngàn vạn tiền tiết kiệm thẻ ngân hàng.

Cầm sở hữu bồi thường nắm bắt tới tay về sau, Âu Dương Thần liếc nhìn bọn họ liếc một chút, liền rời đi, nhưng là này tràn ngập nhắc nhở ý vị ánh mắt nhưng là làm cho Lôi lão cùng ở đây tất cả mọi người không cách nào dâng lên chống lại suy nghĩ.

Rời đi về sau, nhìn xem điện thoại di động đã là trời vừa rạng sáng chuông. Hiện tại lúc này, trên đường người đi đường đã không phải là rất nhiều, đại đa số cũng là loại kia trực ca đêm hoặc là đi bar người.

Nhìn xem bọn họ sinh hoạt, Âu Dương Thần không khỏi cảm khái: "Tựa hồ chính mình là càng ngày càng xa rồi loại kia nhân nhả bình thân sinh hoạt, những ngày tháng sau này bên trong nhất định nương theo lấy tranh đoạt cùng đổ máu. Nhưng là ta chẳng sợ hãi!"

Ban đêm gió mát phát phơ, Âu Dương Thần một thân một mình đi tại trên đường về nhà.

Sau khi về nhà, Âu Dương Thần cũng là ngã đầu liền ngủ, hôm nay mặc dù rất nhẹ nhàng liền giải quyết Lôi lão bọn người, nhưng là Âu Dương Thần vẫn là cảm giác được rất mệt mỏi.

Sáng sớm hôm sau, Âu Dương Thần sớm liền rời giường, đáp ứng hôm nay muốn tiếp Diệp Mộ Linh đi trường học. Thế là hấn rất nhanh đuổi tới Cẩm Tú Hoa Viên tiểu khu.

Liếc thấy đến Diệp Mộ Linh đã ở nơi đó chờ lấy, nhìn thấy Âu Dương Thần đến từ về sau, Diệp Mộ Linh ngòn ngọt cười.

Nhất thời liền để Âu Dương Thần cảm thấy hi sinh giác ngủ thời gian đạt được thỏa mãn. Giúp nàng túi sách về sau, hai người cùng một chỗ tiến về Viên Xuân trung học.

Chờ đến hai người tới trường học về sau, có lẽ là hồi lâu không nhìn thấy Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh cùng đi trường học. Rất nhiều đồng học nhìn thấy hai người bọn họ đều biểu hiện cũng hưng phấn, thế mà không phải ghen ghét.

Cái này khiến Âu Dương Thần cũng là cảm thấy lẩn lộn, phải biết ngày xưa hấn cùng Diệp Mộ Linh cùng đi thời điểm, thế nhưng là có rất nhiều nam sinh sẽ trực tiếp đi tới nói hấn Âu Dương Thần không xứng với Diệp Mộ Linh. Nhưng là hiện tại thế mà một cái đều không có, cái này khiến Âu Dương Thần

còn có chút không quen.

Có lẽ là nhìn ra Âu Dương Thần nghi hoặc, bên cạnh Diệp Mộ Linh che miệng cười một tiếng, sau đó khẽ hé môi son nói ra: "Từ khi người đánh Mã Chí, diệt Đỗ Uy uy phong về sau, rất nhiều người đều biết người đại danh. Cho nên liền không có người nào sẽ đến chọc giận người."

"Đối với Mã Chí Đỗ Uy bọn họ bây giờ đang địa phương nào?"

Diệp Mộ Linh nhắc lên bọn họ ngược lại để Âu Dương Thần nhớ tới còn có như thế một chuyện vặt.

"Bọn họ đều chuyển trường á!" Diệp Mộ Linh biểu lộ quái dị nhìn xem Âu Dương Thần, "Đây không phải người khiến cho nha, còn hỏi ta "

Âu Dương Thần không còn gì để nói, lúc trước còn không phải bởi vì người này mới khiến Mã Chí cùng Đỗ Uy cùng hấn kết thù, sau cùng dẫn đến hấn không thể không động thủ. Hiện tại thế mà còn đối với hấn làm ra dạng này biểu lộ.

...

Cứ như vậy, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh một đường cãi nhau ầm ĩ đến phòng học, an an ổn ổn hơn mấy tiết khóa về sau, rốt cục đến giữa trưa tan học thời điểm, Âu Dương Thần giống như Diệp Mộ Linh nói một tiếng về sau liền một thân một mình đi vào vô danh Quán Ăn.

Xử lý tốt trong nhà sự tình về sau, Quân Hạo trở về. Đi qua hấn kể ra là tại lầu canh bên kia mua phòng nhỏ, hiện tại bọn hấn người một nhà đều ở tại nơi này.

Bởi vì là một mực đang mượn nhờ Năng Lượng Thạch cùng Bồi Nguyên Đan tu luyện. Cho nên Quân Hạo thực lực tăng lên rất nhanh, lần này Âu Dương Thần phát hiện Quân Hạo thế mà đã là đột phá đến Hóa Kính trung kỳ.

Với lại đối với thiên phú tốt hơn Hứa Trúc tới nói, càng là đột phá đến Hóa Kính hậu kỳ, tựa như là sắp đột phá đến Hóa Kính đại viên mãn. Đến lúc đó cũng là khai thác đan điền đột phá Hoàng cấp võ giả.

Không thể không nói thiên phú đáng sợ, bằng không liền xem như có các loại tư nguyên cũng chưa chắc có thể thuận lợi đột phá.

"Ta muốn thành lập một cái thế lực, một cái chuyên thuộc về chính chúng ta thế lực."

Chậm rãi, Âu Dương Thần cảm trong lòng cái ý nghĩ này thật lâu ý nghĩ nói ra.

"Ta chờ người câu nói này chờ thật lâu!"

Cười lớn một tiếng, Quân Hạo nện Âu Dương Thần ở ngực một chút, vừa cười vừa nói.

Như thế để cho Âu Dương Thần sững sờ một chút, hấn còn tưởng rằng Quân Hạo ít nhất muốn hỏi rõ ràng là một cái cái dạng gì thế lực, không nghĩ tới Quân Hạo không có một chút do dự trực tiếp sẽ đồng ý.

"Lúc đầu ta cho là mình sẽ ngờ ngợ ngắc ngắc vượt qua cả đời này, nhưng là là người Âu Dương Thần, cái biến ta. Tại ta gian nan nhất thời điểm, là người trợ giúp ta, không chỉ có giúp ta giải quyết mặt sẹo, thậm chí còn đi Hồng Đô tự mình đi tìm hắc lão đại tính sổ sách, đây hết thảy ta đều ghi tạc trong lòng."

Đón đến Quân Hạo tiếp tục nói: "Không chỉ như vậy, người còn truyền thụ cho ta công pháp, dẫn ta đi bên trên tu luyện cường đại con đường, thậm chí còn cho ta một ngàn vạn để cho ta có thể cho mẹ ta được sống cuộc sống tốt, người không biết coi ta mù vào ở căn phòng lớn thời điểm, đó là cỡ nào hưng phấn, một mặt hạnh phúc bộ dáng, ta mãi mãi cũng sẽ không quên."

"Đây hết thảy đều là người cho ta, người không chỉ có là huynh đệ của ta càng là ta ân nhân, cả đời này liền giao cho người. Ta tin tưởng người sẽ không để cho ta thất vọng, sẽ mang ta xông ra một cái huy hoàng tương lai "

Quân Hạo càng nói càng kích động, âm thanh càng lúc càng lớn.

Nghe được Quân Hạo tín nhiệm hấn như vậy, Âu Dương Thần nội tâm cũng cũng cảm động, cái gọi là huynh đệ cũng không cần rất nhiều, nhưng là loại này Quân Hạo loại huynh đệ này tuyệt đối là tin được.

Tất nhiên khẳng định muốn thành lập thế lực, như vậy tất nhiên là muốn lấy một cái tên rất hay.

"Thần Hoàng Các thế nào?"

Âu Dương Thần hơi mang theo điểm tự luyện nói ra. Cái tên này hấn ngược lại là nghĩ kỹ mấy ngày, nhưng là dù sao một cái thế lực không thể chỉ có một mình hấn, cho nên Âu Dương Thần cũng là mặt dày mày dạn nói ra, dù sao hiện tại cũng chỉ có hai người bọn họ người.

"Ách" nghe được cái tên này, Quân Hạo cũng là sững sờ một chút, nhưng là suy nghĩ kỹ một chút, cái thế lực này đầu tiên là Âu Dương Thần thành lập, sau đó hiện tại Âu Dương Thần thực lực lại là mạnh nhất, lại nói Thần Hoàng cái tên này nghe cũng cũng bá khí.

Có thể đem bọn hấn cái thế lực này khí thế cho đánh đi ra, cho nên hơi sững sờ một chút cũng liền đồng ý.

Tất nhiên Quân Hạo cũng là đồng ý lời nói, như vậy cái thế lực này tên cũng liền định ra tới.

"Thần Hoàng Các!"

Không ai có thể đủ nghĩ đến cái này về sau uy chấn địa cầu thế giới thế lực thế mà cũng là ở loại tình huống này phía dưới thành lập.

Thành lập chính mình thế lực về sau, Âu Dương Thần lộ ra rất là hưng phấn, nhưng là hiện tại đứng trước vấn đề chính là người thật sự là quá ít, chỉ có hai người bọn họ, đương nhiên còn có Lư Phong, đây cũng là hắn chuẩn bị kéo vào được người.

Nhưng là cho dù là tăng thêm Lư Phong vậy cũng chỉ có ba người a, cho nên bước đầu tiên chính là muốn tìm chút có thể tin được người tiến vào chính mình thế lực.

Đương nhiên loại chuyện này cũng không thể gấp, tại Âu Dương Thần ý nghĩ bên trong, cho dù là thiếu người cũng không thể thật giả lẫn lộn. Nhất định là muốn loại kia tin được người.

Hôm nay tìm Quân Hạo tới con mắt đã đạt tới, Thần Hoàng Các đã thành lập, chuyện còn lại không phải trong lúc nhất thời liền có thể giải quyết, lúc này Âu Dương Thần cũng không có quá thật tốt biện pháp, nhưng là nội tâm của hắn bên trong đã có mấy người tuyển. Những người này là có thể tranh thủ để bọn hắn gia nhập Thần Hoàng Các.

Sau đó Âu Dương Thần cùng Quân Hạo cũng chính là cùng một chỗ ăn thật ngon bữa cơm, vô danh Quán Ăn đồ ăn vẫn như cũ là ăn ngon như vậy.

Sau khi ăn xong bọn họ liền tách ra, chuyện cụ thể còn phải lại thương lượng.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Vì Tôn Mộc lấy lại công đạo

Hồng Đô thành phố, Lôi Quang Bang tổng bộ tiếp khách đại sảnh.

Lôi Quang Bang Bang Chủ Lôi Đồng Quang ngồi trong đại sảnh phía trước vị trí, chủ nhà họ Hoàng Hoàng Ba Quang cùng Đỉnh gia gia chủ Đỉnh Đức Minh phân biệt ngồi ở hai bên người hắn hai bên. Cùng lúc đó Hoàng gia đại thiếu gia Hoàng Quỳnh Thiên cùng Đỉnh gia đại thiếu Đỉnh Trạch đồng dạng là ngồi tại bên cạnh bàn.

Giờ phút này bọn họ chính đang thương nghị lấy như thế nào giải quyết Âu Dương Thần...

Lúc này khoảng cách Âu Dương Thần giải quyết Lôi Hoàng Vĩ sự tình đang đi qua một ngày thời gian, tuy nhiên cảm thấy si nhục, nhưng là Lôi Hoàng Vĩ cũng không thể không hướng mình phụ thân báo cáo lần này tình huống, bởi vì hắn là biết mình phụ thân đến đến cỡ nào quan tâm lần này tiến công Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới sự tình.

Nghe tới con trai mình lại là bởi vì một cái nữ kém chút hủy chính mình bang phái đại sự thời điểm, liền xem như luôn luôn phi thường sùng ái Lôi Hoàng Vĩ Lôi Đồng Quang cũng là chửi ầm lên.

Nhưng là đối với Lôi Đồng Quang là không thể nào từ bỏ lần này Địa Cấp truyền thừa, cho nên khi biết Âu Dương Thần thực lực cư nhiên như thế khủng bố thời điểm, Lôi Đồng Quang quả quyết mời đồng dạng là tại Âu Dương Thần trên tay ăn thiệt thòi Hồng Đô thành phố mấy gia tộc lớn. Dự định cộng đồng giải quyết Âu Dương Thần.

...

Viên Xuân thành phố được tài thị trường.

Nơi này là Viên Xuân thành phố lớn nhất mua bán được tài địa phương, nghe nói có mấy trăm năm lịch sử. Tại trước đây thật lâu nơi này chính là thương nhân đầu cơ trực lợi được tài địa phương. Tuy nhiên theo thời đại biến thiên, hiện nay trân quý được tài càng ngày càng khan hiếm.

Nhưng là ở chỗ này hàng năm vẫn như cũ sẽ có người có thể lấy rất ít tiền mua được phi thường trân quý được tài, cũng có người tiêu tốn rất nhiều tiền tài nhưng là mua được không đáng tiền được tài. Bởi vì ở chỗ này mua được tài một mặt là nhìn người có hay không đầy đủ tài lực, một phương diện khác còn cùng người có hay không nhãn lực có quan hệ.

Lúc này Âu Dương Thần cùng Lư Phong đang tại đây du lịch, chủ yếu là Dược Vương gia nói cần một chút dược tài dùng để luyện đan, Vô Cực đại đế bảo tồn những dược liệu kia cũng là phi thường trân quý, lấy hiện tại Âu Dương Thần thực lực tới nói cũng không dùng được.

Cho nên lúc nghe tại đây có thể mua được dược tài về sau, Âu Dương Thần liền lôi kéo Lư Phong cùng một chỗ tới.

Tới tại đây về sau, Âu Dương Thần đứng là mở rộng tầm mắt, trước đó mặc dù là có Vô Cực đại đế truyền thừa lại thêm Dược Vương gia dạy bảo về sau, Âu Dương Thần có thể biết rất nhiều tri thức, nhưng là biết là một phương diện, tận mắt nhìn đến lại là một loại khác thể nghiệm.

Lần này nhìn thấy nhiều như vậy dược tài, tuy nhiên bởi vì đủ loại nguyên nhân, dược tài Dược Linh phổ biến đều không phải là rất cao, nhưng là không thể không nói thân ở loại dược liệu này trải rộng địa phương, nghe khác biệt dược tài phát ra vị đạo, lại thêm duy nhất một lần nhìn thấy nhiều như vậy dược tài loại này đánh vào thị giác, cái loại cảm giác này đúng là không phải bình thường.

Liền ngay cả nguyên bản không muốn tới Lư Phong, lúc này cũng là tới tinh thần.

Một bên Âu Dương Thần cười cười, hạ thấp giọng đối hắn nói ra.

"Người điên, thế nào, ta liền nói không cần luôn cùng Mạn Nhu dính cùng một chỗ, đi ra nhìn xem cái này tốt bao nhiêu a! Có ý tứ chứ!"

Lư Phong gật gật đầu, nhưng là quay đầu nhìn về phía Âu Dương Thần sau lưng: "Âu Dương, xem, phía sau ngói cửa tiệm kia cửa hàng nơi đó phát sinh chuyện gì?"

"Cái gì?"

Âu Dương Thần còn không có nghe rõ hắn nói là cái gì, liền thấy Lư Phong hướng phía cửa tiệm kia cửa hàng chạy tới.

Âu Dương Thần cũng chỉ đành là cùng sau lưng hắn chạy tới.

"Bách Thảo Đường!"

Đến chỗ gần vừa nhìn, đây là một gia chủ bán trân quý dược tài cửa hàng, đương nhiên cũng thu mua các loại trân quý dược tài, nghe người chung quanh đàm luận bên trong. Âu Dương Thần giải dược cửa hàng này ở chỗ này còn phi thường nổi danh, nghe nói là bởi vì hắn nhà dù sao là năng lượng có trân quý dược tài bán ra.

Âu Dương Thần ngưng thần nhìn lại, lúc này Lư Phong đang vịn một cái nhìn mười bốn mười lăm tuổi nam hài, nam hài mặc một bộ giặt có chút trắng bệch trường học phục, dưới chân phủ lấy một đôi nhìn xuyên có hơi lâu hắc sắc giày cứng.

Một đầu có chút tóc vàng tóc ngắn, thanh tú trên mặt lúc này đang rung rung nước mắt. Cả người nhìn qua gầy gò yếu ớt.

"Bang "

Chỉ nghe thấy một thanh âm vang lên, một cái từ Bách Thảo Đường bên trong đi ra nhân viên cửa hàng bộ dáng hơn ba mươi tuổi nam tử ném ra một cái hình hộp chữ nhật hình dáng hộp gỗ. Miệng bên trong còn hùng hùng hổ hổ.

"Thứ đồ gì, cứ như vậy một khóa phá dược tài còn nói là cái gì Địa Cấp dược tài, cũng không nhìn một chút nơi này là địa phương nào."

Vốn là thút thút nam hài, nghe được lời như vậy càng là phẫn nộ, khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên tràn ngập tức giận.

Nếu không có Lư Phong lôi kéo hắn, đoán chừng đều sẽ đi lên liều mạng với hắn.

"Ngươi còn nhỏ đánh như thế nào qua được hắn, yên tâm đi ta sẽ giúp ngươi lấy lại công đạo." Lư Phong ở một bên an ủi.

"Người điên, chuyện gì xảy ra a?"

Lúc này Âu Dương Thần cũng rốt cục đột phá vây xem đám người, đi đến Lư Phong bên cạnh bọn họ.

"Âu Dương, ngươi đến, sự tình là như thế này, bởi vì trong nhà ra biến cố, duy nhất gia gia bởi vì bệnh qua đời. Nam hài này cầm trong nhà mình truyền thừa một khóa trân quý Địa Cấp dược tài lại tới đây muốn bán đi đổi ít tiền, để cho mình có thể sinh hoạt "

Nhìn thấy Âu Dương Thần đến, Lư Phong có chút phẫn nộ nói ra. "Nhưng là cửa hàng này lão bản nhìn thấy một gốc trân quý Địa Cấp dược tài, sau đó lại nhìn thấy xuất ra khóa này dược tài ra bán chỉ là một cái mười bốn mười lăm tuổi nam hài, thế là liền muốn tham dưới khóa này dược tài, muốn dùng một vạn khối tiền liền mua xuống khóa này Địa Cấp dược tài."

Đón đến Lư Phong nói tiếp "Khóa này dược tài giá cả nam hài trong lòng mặc dù không phải rất rõ ràng, nhưng là cũng biết tuyệt đối không chỉ như thế điểm. Thế là tự nhiên là không chịu. Lão bản vừa nhìn nam hài không cho phép bán, lại để cho nhân viên cửa hàng trực tiếp cướp đi viên kia dược tài, sau đó cầm nam hài đuổi ra."

Nghe đến đó Âu Dương Thần cũng coi là đại khái giải dược phát sinh chuyện gì. Hắn sờ sờ nam hài đầu. Hỏi: "Ngươi tên là gì a?"

"Tôn Mộc "

Nam hài thấp giọng hỏi đáp, không hăng hái lắm, còn mang theo mảnh liệt phần nộ.

"Rất tốt tên, hãy chờ xem, ca ca sẽ giúp ngươi lấy lại công đạo."

Nhìn xem nam hài này, Âu Dương Thần nghĩ đến chính mình đã từng kinh lịch trải qua , đồng dạng là gặp bất hạnh, chính mình cũng là may mắn có thể có được Vô Cực đại đế truyền thừa, không phải vậy lời nói thật đúng là không biết hiện tại chính mình lại là cái gì kết cục, lần này có thể đụng phải hán đã nói lên là hữu duyên.

Cho nên mặc kệ là bởi vì hữu duyên hay là bởi vì ở trên người hán nhìn thấy chính mình đến bóng dáng cũng được, Âu Dương Thần quyết định xuất thủ.

Thế là tại Tôn Mộc Tra kinh sợ ánh mắt bên trong, Âu Dương Thần từng bước một hướng phía Bách Thảo Đường bên trong đi đến.

"Đem các ngươi lão bản tìm đến!"

Đi vào Âu Dương Thần liền đối cái kia vừa mới vút trong hộp gỗ năm nam tử nói ra, trong giọng nói tràn ngập khinh thường.

"Ngươi là ai a! Lão bản của chúng ta bề bộn nhiều việc, cũng không phải ai cũng muốn gặp là gặp." Trung niên nam tử cũng không có nhìn thấy Âu Dương Thần trong mắt khinh thường, ngược lại rất là cao ngạo bộ dáng.

"Thật sao?"

Âu Dương Thần lần nữa thấp giọng hỏi một câu, tiếp theo tại hán không có phản ứng khi đi tới đội, trực tiếp một bàn tay đánh vào trung niên nam tử trên mặt, may mắn là Âu Dương Thần biết đối phương chỉ là người bình thường, cũng không có vận dụng chân khí, không phải vậy lời nói cứ như vậy một chút liền có thể đánh chết hán.

Tuy nhiên dù vậy, lấy Âu Dương Thần hiện tại lực lượng, mặc dù chỉ là tùy ý một bàn tay, cũng không phải trung niên nam tử như thế một cái bình thường người có thể chịu đựng được. Nửa bên mặt đều bị đánh sưng, răng đều bị đánh rơi mấy chiếc.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 93: Bách Thảo Đường lão bản đến

Lúc này Tôn Mộc cùng Lưu Phong cũng đều tiến đến, nhìn thấy Âu Dương Thần thế mà như thế dữ dội, cũng là giật nảy cả mình.

"Âu Dương, mạnh như vậy!"

Lưu Phong quát to một tiếng. Tại Lưu Phong cùng Âu Dương Thần nhận biết những trong năm này, thế nhưng là còn không có gặp qua Âu Dương Thần lúc nào bạo lực như vậy.

Về phần Tôn Mộc , đồng dạng là không thể tin được, tuy nhiên vừa mới nghe được Âu Dương Thần nói sẽ vì hán lấy lại công đạo, nhưng là hán coi là chỉ là trên miệng nói vài lời thôi, không nghĩ tới trực tiếp động thủ. Xem bộ dạng này hiển nhiên không phải nói đơn giản vài câu, mà chính là dự định chân chính vì hán làm chủ. Cái này khiến Tôn Mộc rất là cảm kích.

"Hiện tại có thể gọi các ngươi lão bản?" Âu Dương Thần không có trả lời Lưu Phong lời nói, ngược lại là cười cười, đem ánh mắt nhìn về phía cái kia trung niên nam tử. Ánh mắt bên trong tràn ngập trêu tức, đối với loại này đánh nam hài người, Âu Dương Thần thế nhưng là không có ý định tùy tiện buông tha.

"Ô ô "

Trung niên nam tử nguyên lành nói, bị đánh nát mấy chiếc răng, trong lúc nhất thời thật đúng là nói không ra lời.

Dùng ngón tay chỉ chính mình đặt ở trên mặt bàn điện thoại di động, ánh mắt bên trong tràn ngập khản cầu, sợ Âu Dương Thần lần nữa cho hán một bàn tay.

Cầm điện thoại di động lên cho cái kia cái gọi là lão bản gọi điện thoại về sau, Âu Dương Thần liền quay đầu cùng Tôn Mộc nói chuyện, không để ý đến trung niên nam tử cầu khẩn.

Nhìn thấy một màn này, cùng theo vào đám người toàn bộ đều nổ tung, bọn họ thế nhưng là biết nhà này Bách Thảo Đường bối cảnh, nghe nói là cùng Thiên Lang Bang Bang Chủ quan hệ rất tốt.

Đây chính là Thiên Lang Bang, Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới đầu rồng, tại cái này Viên Xuân thành phố, người nào không cho bọn họ một chút mặt mũi.

Thế là tiến đến người nhìn xem Âu Dương Thần bọn họ ánh mắt đều thay đổi, dạng như vậy giống như là đang nhìn ngu ngốc một dạng.

"Tiểu hóa tử, các ngươi đi nhanh lên đi, thừa dịp hiện tại lão bản kia còn chưa tới, không phải vậy lời nói các ngươi muốn đi đều đừng đi." Một cái nhìn rất là hiền lành Lão Đại Gia hảo ý nhắc nhở.

Tuy nhiên Âu Dương Thần bọn họ làm sao rời đi, chính là vì các loại lão bản kia đến, thế là cự tuyệt Lão Đại Gia.

Nhìn thấy Âu Dương Thần bọn họ thế mà còn cự tuyệt, còn ở nơi này không đi, một đám người càng là bày ra một bộ nhìn nguoi cũng là ngu ngốc biểu lộ. Lão Đại Gia nhìn thấy chính mình thuyết phục không có hiệu quả cũng là thầm than một tiếng rồi đi, phảng phất là không muốn nhìn thấy Âu Dương Thần bọn họ kết cục bi thảm.

Đúng lúc này, bên ngoài xe hơi tiếng oanh minh vang lên, một cỗ màu trắng cao phối BMW từ đằng xa lái tới đứng ở Bách Thảo Đường trước cửa.

Cửa xe mở ra, một cái nhìn hơn bốn mươi tuổi ăn mặc danh quý trong quần áo người đàn ông từ trên xe đi xuống, đi vào cửa hàng, nhìn thấy nhà mình nhân viên cửa hàng bị đánh thành đầy người vết máu, lời nói đều nói không rõ ràng. Cam Sơn khuôn mặt trong nháy mắt liền âm trầm xuống.

Tiếp theo nhìn thấy một bên đang cùng Tôn Mộc nói chuyện Âu Dương Thần cùng Lưu Phong, trong lòng nhưng, "Cũng là các ngươi cầm ta nhân viên cửa hàng đánh thành dạng này?"

Trong giọng nói mang theo một tia băng lãnh, nghĩ hán Cam Sơn tại cái này Viên Xuân thành phố tốt xấu cũng coi là một nhân vật, hiện tại thế mà bị như thế mấy cái nhìn giống như là học sinh người đánh hán nhân viên cửa hàng, cái này nếu là truyền đi, hán Cam Sơn mặt mũi hướng về cái nào thả, về sau còn sẽ có người nào sẽ đến cái này Bách Thảo Đường mua được tài.

"Ngươi chính là cái này Bách Thảo Đường lão bản?"

Không có trả lời hán lời nói, liền tùy ý nghiêng mắt nhìn hán liếc một chút, Âu Dương Thần ngược lại là hỏi lại

.

"Nhanh lên đem hán được tài cho ta trả lại, không phải vậy lời nói hậu quả ngươi sẽ biết tay!"

"Ha ha ha, thật sự là nghe con mới sinh không sợ cọp, ngươi cho rằng ta Bách Thảo Đường là địa phương nào, ta Cam Sơn là ai, liền mấy người học sinh các ngươi mà thôi, còn dám ở ta nơi này quấy rối "

Cam Sơn cười to nói, trong giọng nói tràn ngập phách lối, không phải liền là mấy cái học sinh nha, hán Cam Sơn còn không sợ, "Có ai không, đem bọn hán mấy cái cho ta oanh ra ngoài, một người cắt ngang một cái chân."

Tiếp theo liền thấy ngoài cửa tiến đến năm sáu đại hán. Từng cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn, lộ ra rất là nhanh nhẹn dũng mãnh.

Trực tiếp liền hướng về Âu Dương Thần bọn họ đi tới, trên mặt còn mang theo tàn nhẫn nụ cười.

Nhìn xem mấy người bọn hán, Cam Sơn trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, phải biết mấy cái này đều là hán tử mĩ chọn lựa tay chân, sinh ý làm đến lớn như vậy, cuối cùng sẽ có ít người tới tìm hán phiền phức, nhưng là mỗi lần chỉ cần mấy cái này đại hán vừa xuất mã, hai ba cái liền giải quyết.

Lần này tự nhiên cũng là sẽ không ngoại lệ, cho nên Cam Sơn phảng phất đã thấy Âu Dương Thần mấy người bọn hán trên mặt đất cầu xin tha thứ trắng cảnh, loại chuyện này trước kia cũng không phải không có phát sinh qua.

"Sợ sao?"

Âu Dương Thần quay đầu nhìn về phía Tôn Mộc, nhẹ giọng hỏi.

Tôn Mộc lắc đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập quật cường cùng kiên cường.

Nhìn thấy một màn này Âu Dương Thần có chút vui mừng cười, mặc dù mình là dự định giúp hán, nhưng là tốt xấu cũng phải Tôn Mộc chính mình có chút chí khí mới được, không phải vậy lời nói hỗ trợ liền lộ ra không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Chỉ bất quá bây giờ Tôn Mộc biểu hiện còn tính là tương đối làm hán hài lòng, để cho Lưu Phong thật tốt chiếu khán hán về sau, Âu Dương Thần đem ánh mắt nhìn về phía Cam Sơn, mở miệng nói.

"Người khẳng định muốn làm như thế?"

Lúc này, mấy người đại hán đã là đến Âu Dương Thần trước mặt, Cam Sơn coi là Âu Dương Thần là đang cầu xin tha, có lòng muốn muốn cho hán điểm màu sắc nhìn xem, thế là căn bản cũng không để ý đến hán, ngược lại muốn này mấy tên đại hán gõ mõ cầm canh nặng một chút.

"Tất nhiên dạng này, vậy thì không trách ta." Âu Dương Thần ở trong lòng mặc niệm nói.

Tiếp theo liền thấy hán chân trái hướng phía trước một bước, cùng lúc đó Hữu Quyền cũng là đến, không có cái gì dễ nói, Âu Dương Thần trực tiếp cũng là một quyền hướng về cầm đầu tên kia đại hán trước ngực chào hỏi.

"Phanh, "

Tên kia đại hán căn bản là không có có nghĩ đến Âu Dương Thần thế mà còn dám động thủ trước, hoàn toàn không có phản ứng liền bị Âu Dương Thần một quyền đánh vào trước ngực.

Cả người trực tiếp bay rớt ra ngoài, đi theo phía sau hán mấy người cũng là bị liên lụy đến bay ngược xa mấy mét. Bởi vậy có thể thấy được Âu Dương Thần một quyền này uy lực, với lại vừa mới hán là không có sử dụng chân khí trong cơ thể, chỉ là chỉ bằng vào Nhục Thân Lực Lượng, đây chính là Vô Cực Huyền Thể quyết khủng bố, hấp thu thiên địa linh khí sẽ thôi luyện Âu Dương Thần nhục thân, điều này sẽ đưa đến Âu Dương Thần thân thể lực lượng cực kỳ cường đại.

Mấy tên đại hán rơi đập trên mặt đất, trong nháy mắt liền mất tròn, không chỉ là bọn họ, Cam Sơn, vậy xem đám người, từng cái trên mặt cũng là tràn ngập không tin thần sắc.

Từ trên thể hình bên trên xem, Âu Dương Thần làm sao cũng sẽ không là này mấy tên đại hán đối thủ a. Thế nhưng là không nghĩ tới sự thật lại là Âu Dương Thần đem bọn hán mấy cái đánh rớt trên mặt đất.

"A a!"

Mấy tên đại hán trong nháy mắt phần nộ, bị một cái nhìn vẫn là học sinh người một quyền đánh ngã xuống đất bên trên, đây chính là vô cùng nhục nhã, thế là từng cái nhao nhao đứng lên, hướng phía Âu Dương Thần trừng kích.

"Phanh phanh phanh!"

Không có bất kỳ cái gì lo lắng, mấy người lại là bay rớt ra ngoài. Tuy nhiên mấy người bọn hán cũng là võ giả, nhưng chỉ là ám kinh võ giả thôi, bình thường đối phó người bình thường ngược lại là dễ như trở bàn tay, hiện tại bọn hán đối mặt thể nhưng là có thể lực áp Huyền Cấp sơ kỳ võ giả Âu Dương Thần.

Song phương thực lực sai biệt thật sự là quá lớn, căn bản là không có có thể so tính, Âu Dương Thần chỉ là một người một quyền liền đem bọn họ đánh bay.

Tiếp theo Âu Dương Thần đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía Cam Sơn, ánh mắt bên trong tràn ngập khinh thường cùng miệt thị.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Tử Huyết Linh Chi

Lúc này đã là năm giờ chiều nhiều, mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà chiếu nghiêng tiến đến, vẩy vào Âu Dương Thần tuần lã trên mặt, vốn là phi thường mỹ hảo. Nhưng là ở trong mắt Cam Sơn nhưng là lộ ra như vậy làm cho người sợ hãi.

Không ai có thể đủ nghĩ ra được như thế một cái cute thiếu niên thế mà lại có như thế thực lực cường đại, này nhìn cũng không cường tráng trong thân thể tại sao có thể có lấy cường đại như thế lực lượng.

Lúc này Cam Sơn thật sự là tiến thối lưỡng nan, nhiều người như vậy nhìn xem đâu, hôm nay sự tình nếu là không năng lực rất tốt giải quyết, như vậy hán cái này Bách Thảo Đường danh tiếng thế nhưng là thối. Đến lúc đó nhưng liền không có người lại tới nơi này mua được tài.

"Người muốn thế nào?"

Trong giọng nói đã là mang theo điểm chịu thua ý tứ.

Âu Dương Thần không có trước tiên trả lời, ngược lại là cảm hỏi thăm ánh mắt nhìn về phía một bên Tôn Mộc. Muốn nhìn một chút Tôn Mộc sẽ làm thế nào.

"Đem của ta cấp Linh Dược trả lại cho ta."

Tôn Mộc thấp giọng nói ra, chỉ là muốn quay về chính mình Linh Dược, cũng không có ý có Âu Dương Thần chỗ dựa làm hấn sự tình.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần ánh mắt bên trong hiện lên một tia khen ngợi, như thế xem ra Tôn Mộc phẩm chất đúng là rất không tệ.

Ngược lại là Cam Sơn nghe xong Tôn Mộc muốn cầm lại Linh Dược, trên mặt một tia đau lòng biểu lộ, lúc này trong lòng của hắn càng là hối tiếc không thôi, sớm biết dạng này, ở phía trước Tôn Mộc lúc đến đợi, hắn liền sẽ không muốn cưỡng đoạt, mà chính là trực tiếp ra ít tiền mua xuống liền tốt.

P phía trước hắn rời đi cũng là tìm người đi giám thường khóa này Linh Dược đi, đi qua giám định phát hiện cái này không chỉ có là một khóa Địa Cấp Linh Dược đơn giản như vậy, liền xem như trên mặt đất cấp Linh Dược bên trong cũng là thuộc về loại kia phi thường trân quý.

Khóa này Linh Dược gọi là Tử Huyết Linh Chi, là luyện chế Tử Huyết kim kỳ bá đạo đan tài liệu chính. Mà Tử Huyết kim kỳ bá đạo đan thì là Địa Cấp đỉnh phong đan dược. Chủ yếu tác dụng là dùng tới rèn luyện võ giả nhục thân, làm có thể thoát thai hoá cốt, tăng lên tư chất. Tuy nhiên tăng lên tư chất không nhiều, nhưng là đối với võ giả tới nói, bất kỳ cái gì có thể tăng lên tư chất đan dược cũng là trân quý cực kỳ.

Huống chi viên đan dược này còn có thể rèn luyện võ giả nhục thân, làm võ giả thể chất đạt được tăng lên rất nhiều, thậm chí có Hoán Huyết hiệu quả, cầm cự thân huyết dịch chuyển đổi thành tử sắc. Tử Huyết kim kỳ bá đạo đan cũng chính là bắt nguồn ở đây.

Đương nhiên Tử Huyết Linh Chi từ luyện chế thành đan dược bên ngoài, còn có thể lựa chọn trực tiếp phục dụng, tuy nhiên như thế hiệu quả không phải tốt như vậy. Dù vậy, khóa này Địa Cấp Linh Dược giá trị cũng là kinh người.

Chớ nói chi là hiện tại thời đại này, Linh Dược ít ỏi như thế, khóa này Tử Huyết Linh Chi niên đại lại là cao đến năm trăm năm. Đây là phi thường kinh người, theo đoán chừng khóa này Địa Cấp Linh Dược giá cả ít nhất là trăm vạn Huyền Cấp Năng Lượng Thạch.

Dạng này giá trị, đừng nói là Cam Sơn như thế một cái nhỏ nhỏ ám kinh võ giả, liền xem như Địa Cấp võ giả chỉ sợ cũng là không có dạng này giá trị con người.

Nhưng là bây giờ lại để cho hắn giao ra, thế là Cam Sơn có chút do dự, tâm lý tại mâu thuẫn đến muốn hay không cầm Linh Dược trả lại Tôn Mộc. Nếu là trả à nha, tâm lý thật sự là không nở, trăm vạn Huyền Cấp Năng Lượng Thạch a, vậy hắn hưởng thụ bao nhiêu năm, thế nhưng là không trả đi, trước mặt Âu Dương Thần hiển nhiên cũng không phải ăn chay, Cam Sơn khả năng không có dễ dàng như vậy rời khỏi.

Thế là vài phút đi qua, Cam Sơn ánh mắt luôn luôn lấp lóe, nhưng là luôn luôn không có trả lời, cứ như vậy trầm mặc, không biết nội tâm của hắn suy nghĩ cái gì.

Thế nhưng là Âu Dương Thần đã là chờ không nổi, cất bước đi đến trước người hắn, chân trái nâng lên, uốn lượn. Trực tiếp một chân đá vào hấn chỗ đùi, kịch liệt đau đớn làm Cam Sơn kịp phản ứng, nhưng là lúc này hắn bắp đùi đã là không bị không chế đang run rẩy, đây là bởi vì gặp trọng kích tạo thành.

Nhìn thấy hấn bộ dáng này, Âu Dương Thần cũng không có bất luận cái gì đồng tình. Có thể che giấu lương tâm mình đi chiếm lấy một cái mười bốn mười lăm tuổi nam hài đồ vật, đối với loại người này, Âu Dương Thần luôn luôn là xem thường, cho nên hắn không có bất kỳ khó chịu nào.

"Trả, ta còn!"

Cam Sơn cắn răng nói ra. Kịch liệt đau đớn cuối cùng để cho Cam Sơn minh bạch tại loại này thực lực tuyệt đối phía dưới, bất luận cái gì vi phạm Âu Dương Thần ý nghĩ hành vi cũng là vô dụng, một kích này liền để hắn hiểu được hắn chỉ có thể là nhận mệnh, không có hắn lựa chọn.

Nói Cam Sơn chịu đựng kịch liệt đau nhức khắp khiêng từ bên ngoài trên xe lấy ra một khóa màu tím nhạt Linh Chi bộ dáng Linh Dược đưa cho Tôn Mộc.

Kết quả Linh Dược về sau, Tôn Mộc trên mặt mới rốt cục là lộ ra vẻ tươi cười.

"Quên, cứ như vậy đi. Người điên chúng ta đi thôi!"

Nhìn thấy Cam Sơn đã là dạng này. Âu Dương Thần cũng liền không muốn lại đi làm khó hắn, liền mang theo Lưu Phong cùng Tôn Mộc rời đi.

Mà lúc này tại Âu Dương Thần trong đầu thì là xuất hiện một cái thanh âm già nua: "Tiểu Thần, cầm nam hài này giữ ở bên người, bằng vào ta quan sát, nam hài này hắn là sẽ là cái luyện đan thiên tài, tại phương diện luyện đan bên trên sẽ có không giống bình thường thiên phú."

"Luyện đan?"

Âu Dương Thần sửng sờ, ở trong lòng hỏi.

"Vâng, phương diện luyện đan thiên tài, nếu có thể đi qua ta chỉ đạo, lại phối hợp năm đó Vô Cực đại đế cướp bóc này bộ luyện đan công pháp < luyện đan Bảo Điện >. Kể từ đó, nam hài này thiên phú sẽ đạt được cực độ khai phát, đến lúc đó có khả năng sẽ trở thành một đời luyện đan đại đế cũng khó nói."

"Bởi vì lúc trước tu luyện luyện đan Bảo Điện người kia cũng là một đời đại đế, chỉ có điều bởi vì đủ loại nguyên nhân vãn lạc, này mới khiến Vô Cực đại đế cơ duyên xảo hợp phía dưới đạt được bộ công pháp kia."

"

Nói đến đây Dược Vương gia gia âm thanh phảng phất đều có chút run rẩy, đây là bởi vì kích động dẫn đến.

Mà Âu Dương Thần trong lúc nhất thời nghe được cái này cũng là có chút điềm động, chính mình trong lúc vô tình trợ giúp một cái nam hài cũng là một cái thiên phú dị bẩm người?

Nếu không phải những lời này là Dược Vương gia gia nói ra, Âu Dương Thần thật đúng là không tin a.

Chỉ bất quá bây giờ chính mình nếu là đã biết, như vậy thì không có khả năng đem hắc tử tiện thả đi a, vừa vặn chính mình cái này Thần Hoàng Các còn không có bao nhiêu người đâu.

Cầm Hoa nhà hàng.

Rời đi Bách Thảo Đường về sau, Âu Dương Thần liền mang theo Lưu Phong cùng Tôn Mộc lại tới đây, một mặt là xem Tôn Mộc thật sự là đối, một phương diện khác cũng chính là Âu Dương Thần chuẩn bị cầm Tôn Mộc biến thành người một nhà.

Ăn uống no đủ về sau, Âu Dương Thần cũng là giải được Tôn Mộc trong nhà tình huống cụ thể, nguyên lai trong nhà hắc tử vốn chính là hắc tử cùng gia gia hai người sống nương tựa lẫn nhau. Gia gia thân thể còn luôn luôn không phải rất tốt, bất hạnh tại hơn mười ngày trước bởi vì bệnh nặng qua đời, thể là hiện tại Tôn gia cũng chính là còn lại Tôn Mộc một người.

Cầm Linh Dược lấy ra bán đi cũng là gia gia tại trước khi chết nói cho hắc tử biết, nếu không phải đến bệnh nan y chỉ sợ khóa này Linh Dược đã sớm bán đi cầm lấy đi chữa bệnh.

Lúc đầu Tôn Mộc là không muốn bán đi khóa này Linh Dược, nhưng là bởi vì bây giờ trong nhà cũng chỉ còn lại một mình hắc tử, cũng không có cái gì thân thích, không có tiền để duy trì sinh hoạt, bất đắc dĩ Tôn Mộc cũng chỉ đành là cầm Linh Dược lấy ra dự định bán đi.

Nhưng là không nghĩ tới gặp được loại chuyện này, sau cùng cũng là may mắn đụng tới Âu Dương Thần cùng Lưu Phong bọn họ. Không phải vậy lời nói Tôn Mộc thật sự là không biết nên làm sao bây giờ mới tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Tôn Mộc gia nhập

"Cảm ơn các người, hôm nay nếu không phải là các người lời nói, có lẽ ta liền sẽ cũng thảm."

Tôn Mộc cảm kích nói ra. Tuy nhiên tuổi còn nhỏ, nhưng là có lẽ là nhà nghèo sớm biết lo liệu việc nhà. Đối với trên xã hội những sự tình kia, Tôn Mộc đã là hiểu rất nhiều.

Âu Dương Thần khoát khoát tay, ra hiệu không cần khách khí. Tiếp theo hắc tử nói ra: "Tôn Mộc đã người trong nhà chỉ còn lại có một mình người, hiện tại còn đắc tội cái kia Bách Thảo Đường lão bản, trong lúc nhất thời ngược lại là không có việc gì, nhưng là rất khó cam đoan người kia sẽ không trả thù người. Bằng không người liền theo ta đi, ta sẽ chiếu cố người. Dù sao người cũng liền so với ta nhỏ hơn ba bốn tuổi, có thể gọi ta ca ca."

Nghe được hắc tử lời nói, Lưu Phong cũng là sửng sốt, bởi vì hắc tử cũng không biết Âu Dương Thần thế mà lại làm ra quyết định như vậy, hắc tử thấy giúp Tôn Mộc là được, nếu là quyết định chiếu cố hắc tử lời nói, vậy thì mang ý nghĩa thời gian rất lâu.

Về phần Tôn Mộc chính mình cũng là có chút điềm không tin, trước tiên bên trong hắc tử nghĩ tới có thể là Âu Dương Thần nhìn trúng hắc tử Linh Dược, nhưng là tại vừa mới biểu hiện đến xem, Âu Dương Thần cũng không phải là loại người này, nếu là nhìn trúng hắc tử Linh Dược lời nói, tại Bách Thảo Đường liền có thể lấy đi không cần thiết khai thác loại thủ đoạn này.

Thế là hắn có chút do dự, cũng không có lập tức trả lời Âu Dương Thần.

"Nếu chúng ta rất giống, cũng là một người, như vậy cô độc nhưng là lại kiên cường còn sống, ta là muốn trợ giúp ngươi. Ngươi có thể là sẽ có chút không tin, nhưng là ta là thật tâm."

Có lẽ là nhìn ra hắn có chút do dự, Âu Dương Thần tiếp tục nói. Lời nói này hắn là thực tình, cũng không phải là bởi vì Tôn Mộc là cái phương diện luyện đan thiên tài mới có thể nói như vậy, mà thật sự là bởi vì loại kia tương tự kinh lịch trải qua.

Một bên Lưu Phong nhìn thấy Âu Dương Thần đều như vậy, cũng là nhìn ra Âu Dương Thần lần này là nghiêm túc, đồng dạng là khuyên lơn Tôn Mộc. Đương nhiên cũng có nguyên nhân là bởi vì Tôn Mộc đúng là rất dễ cho người ta đồng tình. Vì hắn an nguy suy nghĩ, có Âu Dương Thần bảo hộ, ít nhất có thể an toàn rất nhiều.

...

Mà lúc này tại Bách Thảo Đường, tuy nhiên Âu Dương Thần bọn họ đã rời đi, nhưng là vây xem đám người lại phảng phất là càng ngày càng nhiều, rất nhiều người đều là nghe được đồn đại nói Bách Thảo Đường bị người đập phá quán, muốn đến xem náo nhiệt.

Đối với những người này, Cam Sơn thật đúng là không có làm rất dễ pháp luật đi giải quyết, cũng không thể cầm tất cả mọi người đánh một trận đi. Lại nói đi qua sự kiện lần này về sau, Bách Thảo Đường danh tiếng là hoàn toàn hủy.

Nhìn xem nhà mình nhân viên cửa hàng vẫn còn ở thống khổ kêu rên, bắp đùi mình cũng đang không ngừng đau đớn. Loại kia đau không chỉ là trên thân thể, càng nhiều là đến từ trong lòng của hắn. Tân tân khổ khổ thành lập Bách Thảo Đường cứ như vậy hủy.

Nghĩ tới đây Cam Sơn tâm lý liền hiện lên một tia tàn nhẫn. Cam Sơn không cam lòng, chuyện này hắn không thể nhịn, tất nhiên Âu Dương Thần có thể đánh như vậy, như vậy thì tìm một cái càng có thể đánh người tới.

Cam Sơn vẫn thật là không tin không ai có thể đánh qua Âu Dương Thần, thế là hắn trực tiếp lái xe chạy tới Thiên Lang Bang tổng bộ. Thế nhân nói hắn giống như Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh là bạn tốt chuyện này đúng là thật.

...

"Ta đáp ứng ngươi, Âu Dương đại ca!"

Đi qua một trận do dự suy nghĩ về sau, Tôn Mộc rốt cục đáp ứng. Cứ như vậy đối với song phương cái kia cũng là có chỗ tốt.

Tất nhiên Tôn Mộc đáp ứng, Âu Dương Thần cũng liền đem chính mình tổ kiến Thần Hoàng Các sự tình nói ra, không nghĩ tới cái này Nhất Cương nói ra, Tôn Mộc ngược lại là còn không có phản ứng gì.

Cũng là một bộ mặc cho Âu Dương Thần quyết định bộ dáng, nhưng là Lưu Phong nghe nói Âu Dương Thần tổ kiến chính mình thế lực thế mà không để cho chính mình gia nhập, nhất thời liền yêu cầu muốn gia nhập. Nói cái gì huynh đệ một trận, loại đại sự này tự nhiên là muốn cùng một chỗ.

Như thế nói đến Thần Hoàng Các liền có bốn người. Đương nhiên hiện tại tuy nhiên nhân số có chút kém, nhưng là Âu Dương Thần có sung túc tự tin đem hắn phát triển lớn mạnh.

Rời đi Cẩm Hoa nhà hàng, Âu Dương Thần mang theo Tôn Mộc đi vào linh thần biệt thự, biệt thự này hiện tại đã là thuộc về Âu Dương Thần. Thủ tục cũng đã làm tốt.

Âu Dương Thần cũng định chuyển tới ở chỗ này, mang theo Tôn Mộc lại tới đây cũng là bởi vì Dược Vương gia gia muốn đem luyện đan Bảo Điện truyền thụ cho hắn.

Thế là tại biệt thự trong đại sảnh, Âu Dương Thần tay trái vung lên, tiếp theo liền thấy nhất tôn Tiểu Đỉnh từ trong thân thể của hắn bay ra ngoài, rơi xuống đất Bàn Thượng.

Tiếp theo tại Tôn Mộc chấn kinh trong ánh mắt, Dược Vương Đỉnh chậm rãi có lớn chừng bàn tay chậm rãi thay đổi đến cao hơn hai mét. Tiếp theo liền thấy hắn nắp đỉnh trực tiếp liền mở ra, sau đó Tôn Mộc một tiếng kinh hô, cả người liền chậm rãi dâng lên, sau đó rơi vào Dược Vương Đỉnh bên trong.

Lúc này Âu Dương Thần cũng đồng dạng là tiến vào Dược Vương không gian.

Tôn Mộc đứng tại Dược Vương trong không gian, vẫn có chút không thể tin được chính mình sở chứng kiến hết thảy, thế mà lại có một chiếc đỉnh trực tiếp đem hắn chuẩn bị tiến đến, sau đó còn có một cái thần kỳ như vậy không gian.

Cái này bốn phía nhìn thấy hết thảy cũng là mộng ảo như vậy, tựa như là tại hoang trường bên trong. Hết thảy cũng là như vậy không chân thực, tỉ như tại đây không khí thể mà tựa như là tản ra mùi thơm ngát.

Lúc này, Dược Vương gia gia thân ảnh xuất hiện tại Tôn Mộc trước người, trên mặt vẫn là treo hiền lành nụ cười. "Tôn Mộc đứng không, lần này đem ngươi chuẩn bị tiến đến, chủ yếu là nhìn thấy ngươi tại phương diện luyện đan thiên phú thật sự là kinh người. Ta cũng không muốn ngươi thiên tư cứ như vậy lãng phí hết, thế là ta muốn hỏi ngươi có nguyện ý hay không đi theo ta học tập luyện đan."

Bất thành linh nhìn thấy một cái râu trắng lão gia gia, Tôn Mộc còn có chút không có tỉnh táo lại, lúc này lại nghe được hắn nói cái gì mình tại phương diện luyện đan có rất cường đại thiên phú, khiến cho Tôn Mộc có chút hoài nghi. Không biết chính mình có nên hay không tin tưởng hắn "

So sánh với Dược Vương gia gia mà nói, hắn vẫn là càng muốn tin tưởng Âu Dương Thần, thế là hắn đem ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Thần. Muốn hỏi thăm ý hắn gặp.

"Đáp ứng hắn đi, đối với người không có chỗ xấu, chỉ có để cho mình trở nên cường đại, mới có thể để cho chính mình không nhận người khác khi dễ. Mới có thể có tôn nghiêm sống sót."

Âu Dương Thần nói ra, ngữ khí có chút trầm thấp. Nhưng lại là tràn ngập kiên định tín niệm

Nghe được Âu Dương Thần lời nói, nghĩ đến chính mình hôm nay gặp đãi ngộ, Tôn Mộc rốt cục đáp ứng Dược Vương gia gia. Tại Dược Vương gia gia chỉ dẫn phía dưới bắt đầu tu luyện luyện đan Bảo Điện.

Mà lúc này tại Viên Xuân thành phố cục cảnh sát cửa ra vào, Lưu Phong nhưng là có chút buồn bực ngăn ngấm chờ lấy, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía cục cảnh sát phương hướng.

Cuối cùng đang đợi mười mấy phút về sau, một đạo dáng người dị thường khôi ngô người từ bên trong đi tới, nhìn thấy người này, Lưu Phong rốt cục thở phào, tại cục cảnh sát cửa ra vào bọn người thật sự là không dễ chịu.

Tuy nhiên đây cũng là Âu Dương Thần giao cho hắn nhiệm vụ, không phải vậy lời nói Lưu Phong cũng sẽ không bỏ công như vậy. Lần nữa mời được đại bá của hắn xuất mã lúc này mới cảm lớn con đem thả đi ra.

Cũng là may mắn đại bá của hắn quan chức đủ cao, quyền lực đủ lớn, không phải vậy chuyện này thật đúng là không nhất định năng lượng thành.

Tuy nhiên không biết vì sao Âu Dương Thần sẽ muốn hắn cảm lớn con cho cứu ra, nhưng là tất nhiên gia nhập Thần Hoàng Các, Âu Dương Thần dù sao cũng là các chủ, hắn lời nói Lưu Phong vẫn là muốn nghe.

Tất nhiên hiện tại đã thành công cảm lớn con đem thả đi ra, đón lấy chỉ cần đem hắn mang đến Âu Dương Thần nơi đó là được. Còn lại liền không có chuyện ta. Lưu Phong nghĩ thầm

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 96: Tiểu Đao Môn

Vào đêm, trăng sáng treo cao, tối nay không có chằm nhỏ, bầu trời có vẻ hơi âm đạm.

Viên SD đường, tại đây bình thường cũng không có bao nhiêu người đến, tối nay lại có vẻ có chút náo nhiệt.

Trùng trùng điệp điệp có chừng hơn trăm người đứng ở nơi đó, có cầm khảm đao có cầm Côn Bồng. Tuyệt đại bộ phận trên mặt người đều có vẻ hơi ngưng trọng. Phụ trợ toàn bộ không gian đều có chút trầm nặng. Phảng phất sẽ có cái gì đại sự phát sinh.

Chỉ gặp lúc này góc rẽ có cái nhìn đại khái mười lăm tuổi thiếu niên chạy tới, trong miệng còn gọi hô bọn họ tới. Bọn họ tới.

Nghe được cái này, toàn trường hơn trăm người càng căng thẳng hơn. Nhưng là nhìn kỹ liền có thể phát hiện trong đám người vị trí có một thứ đại khái hai mươi lăm tuổi bộ dáng thanh niên, ăn mặc hắc sắc hươu nhân trang, cả người cũng không có giống người khác khăn trương như vậy, ngược lại là tại bên cạnh hắn một cái khác ăn mặc trang phục màu vàng thanh niên cũng không có cỡ nào khăn trương, chân chính cũng buông lỏng.

Nhìn thấy bên cạnh chính mình hảo hữu như thế biểu lộ, ăn mặc trang phục màu vàng thanh niên cười nhạt một tiếng, nói ra: "Cao Nhiên, không cần lo lắng quá mức, ta đã thông báo ta huynh đệ, chỉ cần hắn đến, Thiên Lang Bang người căn bản không đáng để lo. Người cứ yên tâm đi!"

Thanh niên mặc áo đen khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, có chút không xác định hỏi: "Chuột, người xác định người huynh đệ kia thật rất biết đánh nhau? Thiên Lang Bang thế nhưng là có Huyền Cấp sơ kỳ võ giả, coi như buổi tối hôm nay chỉ một bộ phận người, nhưng này cũng có Hoàng cấp hậu kỳ thậm chí đại viên mãn võ giả."

Được gọi là Cao Nhiên thanh niên mặc áo đen vẫn có chút lo lắng, "Huống hồ người nói niên kỷ của hắn thậm chí so người còn muốn nhỏ một điểm, hơn nữa còn chỉ có một người, thật có thể đánh thắng được Thiên Lang Bang nhiều người như vậy sao?"

Đối với mình hảo hữu nghi vấn, thanh niên mặc áo vàng cũng chính là Quân Hạo đại khái cũng là có thể lý giải tâm tình của hắn, chính mình lúc trước không phải cũng là không tin Âu Dương thực lực nha, nhưng là Âu Dương đã dùng hành động thực tế chứng minh hắn là có thể đánh thắng Huyền Cấp võ giả, lúc trước Huyết Thủ không phải liền là Huyền Cấp võ giả nha.

Cho nên Quân Hạo đối với Âu Dương Thần đó là tuyệt đối tin tưởng, thế là hắn nói lần nữa: "Ta tất nhiên nói vậy thì nhất định là thật, Huyền Cấp sơ kỳ võ giả huynh đệ của ta cũng không phải không có đánh thắng nổi, yên tâm đi. Bất quá ta hi vọng đợi đến giải quyết Thiên Lang Bang về sau, người đáp ứng ta điều kiện có thể nhất định phải thực hiện a!"

Nhìn thấy Quân Hạo này nghiêm túc bộ dáng, Cao Nhiên cũng đứng là hơi yên tâm một điểm, biểu hiện trên mặt dần dần thư giãn.

"Yên tâm đi, chuột, con người của ta người còn không biết nha, tất nhiên đáp ứng người, tự nhiên sẽ đi làm, huống chi có thể gia nhập một cái càng thêm cường đại thế lực cũng là ta vinh hạnh."

Cao Nhiên nghiêm túc nói.

Nhìn thấy Cao Nhiên lần nữa đáp ứng, Quân Hạo rốt cục an tâm, hắn hiểu biết Cao Nhiên, chỉ cần là đáp ứng sự tình, liền nhất định sẽ làm đến.

Nghĩ đến hôm nay đi qua, Thần Hoàng Các liền có thể có hơn trăm người gia nhập, Quân Hạo liền rất là hưng phấn.

Hôm nay sự tình có thể nói là một cái trùng hợp, Quân Hạo cùng Cao Nhiên thật lâu trước đó liền nhận biết, thật là tốt bằng hữu, nhưng là về sau bọn họ tách ra, rất dài một đoạn thời gian đều không có liên hệ, xê chiều hôm nay bất thành linh dụng tới.

Cho nên bọn họ tự ôn chuyện, lúc này, Cao Nhiên phát hiện Quân Hạo thế mà đã là Hóa Kính hậu kỳ võ giả, đương nhiên cũng nói với Quân Hạo hắn đã là Hoàng cấp sơ kỳ võ giả. Lúc này đến phiên Quân Hạo mắt tròn, phải biết hắn nếu không phải là bởi vì có Âu Dương Thần truyền thụ công pháp, cũng không có dễ dàng như vậy đã đột phá đến Hóa Kính hậu kỳ thực lực. Nhưng là Cao Nhiên đẳng cấp thế mà còn cao hơn hắn.

Về sau Quân Hạo rốt cục biết, nguyên lai là bởi vì Cao Nhiên một lần ngẫu nhiên cơ hội, đạt được cái nào đó Thần Bí Cao Thủ truyền thừa, cụ thể là cái gì truyền thừa, Cao Nhiên cũng không có nói, nhưng là cũng là lần này truyền thừa khiến cho hắn tại ngắn ngủi hai năm bên trong liền từ một cái không có tu luyện người bình thường trở thành hiện tại Hoàng cấp sơ kỳ võ giả.

Mà tại trong lúc này. Cao Nhiên trực tiếp là tổ kiến chính mình bang phái, gọi là Tiểu Dao Môn. Tại đây hơn trăm người cũng là Tiểu Dao Môn thành viên. Bên trong có bốn cái Hóa Kính võ giả, thậm chí còn có một cái là Hóa Kính đại viên mãn võ giả. Người khác cũng đều là các loại thực lực võ giả, có ám kính cũng có Minh Kính võ giả.

Đi qua hai năm phát triển, Tiểu Dao Môn tại Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới cũng là có chút điểm danh khí. Tuy nhiên so ra kém đầu rồng Thiên Lang Bang, nhưng là người bình thường thật đúng là không dám chọc bọn họ.

Nhưng là sự tình là từ vài ngày trước biến hóa, Thiên Lang Bang bất thành linh trắng trơn tiến công hắn bang phái, muốn thu phục bọn họ. Tiểu Dao Môn tự nhiên cũng là bọn hắn mục tiêu, buổi tối hôm nay cũng là bọn họ cùng Thiên Lang Bang đàm phán thời điểm, cùng nói là đàm phán không bằng nói là thực lực so đấu.

Chỉ có thực lực bọn hắn có thể làm cho Thiên Lang Bang kiêng kỵ, mới có Nhất Tuyến Sinh lưu giữ cơ hội. Không phải vậy lời nói, tối nay Tiểu Dao Môn có lẽ muốn đứng trước nguy cơ giải tán.

Mà Quân Hạo đang nghe tin tức này thời điểm, nhất thời liền nghĩ đến Âu Dương Thần vừa mới tổ kiến Thần Hoàng Các, hiện tại Thần Hoàng Các chân chính là cần nhân thủ thời điểm, mà Cao Nhiên lại là hảo hữu, nhân phẩm là đáng giá tin nhiệm.

Cho nên Quân Hạo liền đưa ra Âu Dương Thần có thể giúp bọn họ giải quyết Thiên Lang Bang phiền phức, nhưng là điều kiện cũng là bọn họ muốn gia nhập Thần Hoàng Các. Đương nhiên nếu là Cao Nhiên thật sự là không nguyện ý gia nhập Thần Hoàng Các, Quân Hạo cũng sẽ không miễn cưỡng, làm vì muốn tốt cho Cao Nhiên bằng hữu, liền xem như bọn họ không gia nhập, Quân Hạo cũng sẽ tìm Âu Dương Thần xuất thủ giải cứu Tiểu Dao Môn.

Nhưng là cũng may mắn là Cao Nhiên đáp ứng, chỉ cần Âu Dương Thần có thể giải quyết Thiên Lang Bang, bọn họ liền sẽ gia nhập Thần Hoàng Các, mà lại là sở hữu thành viên đều sẽ gia nhập. Cho nên Quân Hạo mới có thể hưng phấn như vậy. Lập tức cảm tại đây sự tình thông tri Âu Dương Thần.

Trên bầu trời mây đen dày đặc, dần dần che đầy mình nguyệt, chung quanh càng thêm thâm.

Đúng lúc này, phương xa xuất hiện một đám người, nhìn ra nhân số cùng Tiểu Dao Môn không sai biệt lắm, cũng là hơn trăm người, cảm đầu là một thanh niên, chừng hai mươi lăm tuổi, ăn mặc âu phục đánh lấy Cà vạt, y phục cách giày khí thế rất là bất phàm.

Tại phía sau hắn thì là đi theo ba cái trung niên nam tử, tướng mạo phổ thông, ăn mặc cũng là phổ phổ thông thông. Giống như là không có cái gì đặc biệt, nhưng là cẩn thận cảm ứng, nhưng là có thể cảm nhận được trên người bọn họ tản mát ra khí thế cường đại.

Hoàng cấp võ giả, hơn nữa còn không phải phổ thông Hoàng cấp võ giả, ít nhất cũng là Hoàng cấp trung kỳ võ giả, không phải vậy lời nói sẽ không tản mát ra cường đại như thế khí thế. Còn đằng sau đi theo hắn người thực lực ngược lại là giống như Tiểu Dao Môn không sai biệt lắm,

Nhìn thấy bọn họ đến, khí thế cường đại không thêm bất luận cái gì che giấu đánh thẳng vào Tiểu Dao Môn mọi người. Nhìn thấy thế mà tới ba cái Hoàng cấp võ giả, vừa mới hơi có chút an tâm Cao Nhiên nhất thời cả người liền có chút khẩn trương.

"Không nghĩ tới Thiên Lang Bang thế mà lại phải tới ba cái Hoàng cấp võ giả, thật sự là quá nhìn lên ta Tiểu Dao Môn."

Cao Nhiên cười khổ nói. Nhìn thấy Thiên Lang Bang phái tới đội hình, lúc này Cao Nhiên cũng không biết là nên khóc hay là nên tự hào.

Ngược lại là một bên Quân Hạo vẫn là hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, thật giống như tới không phải ba cái Hoàng cấp võ giả mà chính là ba cây rau cải trắng, mặt không đổi sắc.

Đối với Quân Hạo tới nói, hần tin tưởng Âu Dương Thần thực lực, mặc kệ là tới mấy cái Hoàng cấp võ giả. Hần thấy Âu Dương Thần cũng là có thể giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Loạn chiến lên, Âu Dương Thần đến

Cho nên Quân Hạo vẫn như cũ là cười nhạt một tiếng, an ủi: "Cao Nhiên, không cần lo lắng, chờ huynh đệ của ta tới. Hết thấy một người một quyền dạy bọn họ làm người."

"Tốt, hiện tại cũng chỉ có thể là tin tưởng người."

Có lẽ là Quân Hạo nụ cười tự tin cảm nhiễm hẳn, Cao Nhiên hét lớn một tiếng vì chính mình tăng thêm lòng dũng cảm. Ánh mắt càng thêm kiên định, nhìn trời Lang Bang mọi người.

Lúc này Thiên Lang Bang người tới đã đến bọn họ phụ cận.

"Các người ai là Tiểu Dao Môn chủ sự? Một đồng người đứng cùng một chỗ giống như chợ bán thức ăn mua thức ăn giống như. Nơi đó giống như là lẫn lộn bang phái, như thế không có tổ chức."

Thanh niên cầm đầu tiến lên một bước, khinh thường nhìn xem Tiểu Dao Môn mọi người, ngữ khí càng là phách lối.

"Người..."

Vừa đến đã như thế vũ nhục bọn họ, Tiểu Dao Môn thành viên quả thực là nộ hỏa dâng lên, có chút tính khí nóng nảy càng là muốn tiến lên động thủ. Tuy nhiên bị Cao Nhiên cho ngăn cản hạ xuống.

"Người chính là Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ? Bang chủ của các người Viên Thăng Vinh làm sao không có tới" Cao Nhiên đồng dạng là tiến lên một bước, nhìn xem thanh niên cầm đầu nói ra. "Ta chính là Tiểu Dao Môn môn chủ Cao Nhiên, muốn các người Bang Chủ tới tìm ta nói đi, người còn chưa đủ tư cách!"

Nghe được Cao Nhiên lời nói, một bên Quân Hạo thì là hướng phía hần dựng thẳng lên ngón tay cái, lúc trước ngăn cản trong môn thành viên là sáng suốt, tuy nhiên có vẻ hơi uất ức, nhưng là ít nhất là cam đoan hần an toàn, dù sao hiện tại Thiên Lang Bang tới ba cái Hoàng cấp võ giả.

Thực lực là so bên này mạnh, nhưng là về sau Cao Nhiên lại vạch chính mình là tiểu đạo môn môn chủ, ít nhất cái thân phận này liền cao hơn Viên Tổ Vũ một cái cấp bậc, phải biết tại thế giới dưới lòng đất là tương đối chú trọng bối phận. Cứ như vậy cũng là ngược lại đem hần một quân, giúp mình thành viên lấy lại công đạo.

Quả nhiên nghe được Cao Nhiên lời nói, Viên Tổ Vũ sắc mặt có chút không dễ nhìn. Mặc dù nói xuôi tai điểm hần là Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ, nhưng là nếu bằng thực lực lời nói, hần là không đủ tư cách. Hướng chỉ Cao Nhiên đã là Hoàng cấp sơ kỳ võ giả, hần vẫn chỉ là một cái Hóa Kính đại viên mãn võ giả, chỉ bằng vào điểm ấy tới nói Cao Nhiên cũng đã là nghiền ép hần.

"Hừ, bớt nói nhiều lời, hôm nay chúng ta tới cũng là muốn biết người Tiểu Dao Môn quyết định, đến muốn hay không quy thuận chúng ta Thiên Lang Bang."

Nhìn thấy nhà mình Thiếu Bang Chủ có chút chống đỡ không được, ba cái Hoàng cấp võ giả bên trong đứng ra một cái hơi có vẻ tuổi trẻ nhưng là vẫn có hơn ba mươi tuổi nam tử nói ra.

"Quy thuận là không thể nào, có bản lĩnh lời nói tiện tay dưới xem hư thực đi, nhìn xem các người Thiên Lang Bang có phải là thật hay không lợi hại như

vậy."

Cao Nhiên cũng không phải dễ dàng như vậy khuất phục người, huống chi còn có Quân Hạo nói tới người kia sẽ đến tương trợ.

Người kia nghe vậy trong nháy mắt sắc mặt thay đổi, tuy nhiên sớm đã có suy đoán Cao Nhiên bọn họ sẽ không như vậy mà đơn giản quy thuận, nhưng là như thế quang minh chính đại phản kháng bọn họ Thiên Lang Bang, tại cái này Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới thế nhưng là không nhiều, cái này nếu là không tiến hành trừng trị, về sau làm thế nào dưới mặt đất thế giới Lão Đại.

Làm sao ra lệnh.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, đã các ngươi muốn chết vậy cũng đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi."

Nói vọt thẳng đến Cao Nhiên trước mặt, một chân hướng phía Cao Nhiên ở ngực đá vào.

"Toàn Phong Thích!"

Người kia hét lớn một tiếng, chân khí màu trắng quán ở trên đùi nương theo lấy tiếng gió vun vút, giống như là đánh vỡ không khí, trong nháy mắt liền đến Cao Nhiên trước mặt.

Người kia thế nhưng là Hoàng cấp trung kỳ võ giả, vói lại vừa lên tới liền sử xuất toàn lực, cơ hồ là toàn thân chân khí trực tiếp quán chú tại trên đùi, lại thêm Hoàng cấp võ kỹ tăng thêm, một kích này đều có thể đối với Hoàng cấp hậu kỳ võ giả tạo thành uy hiếp.

Đối mặt khủng bố như vậy một kích, Cao Nhiên cũng là không dám khinh thường, hấn hiện tại vẫn chỉ là Hoàng cấp sơ kỳ, nhưng là hấn tu luyện công pháp cũng không phải Thiên Lang Bang người kia có thể so sánh.

Chỉ gặp Cao Nhiên sắc mặt vẫn như cũ bất biến, chân phải phía trước, chân trái sau này xẹt qua ba trăm sáu mươi độ, cả người trong nháy mắt lảo không mà lên, đùi phải uốn lượn, duỗi thẳng.

Chân khí trong cơ thể đồng dạng là chạy như điên tại trên đùi phải, chỉ gặp nguyên bản nhìn chỉ là người bình thường phẩm chất đùi phải, tại trải qua chân khí quán chú về sau trong chốc lát liền biến lớn một vòng.

Hỏa hồng sắc chân khí phát ra nóng rực quang mang, một chân đá ra, phát ra khí thế thể mà không thể so với Thiên Lang Bang người kia này nhất cước kém.

"Ầm!"

Cuối cùng tại tất cả mọi người nhìn chăm chú bên trong, hai người va chạm cùng một chỗ, phát ra khí lẳng quả thực là muốn xẹt qua chân trời. Chung quanh tiêu thảo đều bị thổi làm ngã xuống, mặt đất bụi đất càng là bay lên.

Bụi đất tán đi, hai người rơi xuống đất.

Chỉ gặp lúc này Cao Nhiên sắc mặt rất khó coi, khí huyết có chút bất ổn, trên mặt tựa như là uống rượu có chút ửng hồng.

Mà Thiên Lang Bang người kia cũng là cảm thụ không được tốt cho lắm, lúc này trong lòng của hấn quả thực là có một vạn đầu khốn kiếp chạy qua, tình báo không phải nói Cao Nhiên chỉ có Hoàng cấp sơ kỳ nha, thế nhưng là vừa mới một cước kia lại có thể cùng hấn đấu cái lực lượng ngang nhau.

"Ca ca ngươi không sao chứ "

Lúc này phía trước cái kia mười lăm tuổi nam hài chạy đến Cao Nhiên bên người quan tâm nói ra. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút sốt ruột, rất là lo lắng Cao Nhiên.

"Tiểu Hào, đừng lo lắng, ca ca không có việc gì. Ngươi đi trước người Quân Hạo ca ca nơi đó." Cao Nhiên đầu tiên là triu mến mò xuống nam hài tóc, nhẹ nói nói, tiếp theo lại đem ánh mắt nhìn về phía Quân Hạo, ý là muốn hấn bảo vệ tốt đệ đệ của hấn Cao Hào.

Quân Hạo lúc này thoáng có chút không có ý tứ, nói xong Âu Dương Thần sẽ trực tiếp tới giải quyết Thiên Lang Bang, nhưng là không nghĩ tới hiện tại Âu Dương Thần còn chưa tới, Cao Nhiên nhưng là thụ thương.

Đúng lúc này, Thiên Lang Bang người kia lại là vung tay lên, ngũ khí băng lãnh nói ra "Thiên Lang Bang các huynh đệ, lên cho ta. Giải quyết Tiểu Đào Môn. Trùng trùng điệp điệp có cùng "

Vừa dứt lời, người kia lại là hướng thẳng đến Cao Nhiên phóng đi, phảng phất hôm nay cũng là cùng hấn đòn khiêng bên trên, nhất định phải đánh bại hấn.

Mà phía sau hấn Thiên Lang Bang mọi người nghe được trùng trùng điệp điệp có cùng, cả đám đều mất đồ, dù sao theo bọn hấn nghĩ Tiểu Đào Môn hôm nay khẳng định là phải bị bọn họ đánh cho tàn phế. Hiện tại lại có ban thường, từng cái toàn bộ đều hướng phía Tiểu Đào Môn mọi người xông tới.

Mà Tiểu Đào Môn mọi người đồng dạng là không cam lòng yếu thế, tất nhiên có thể đi theo Cao Nhiên kiên trì đến bây giờ liền không có một cái thứ hèn nhất. Thế là xa xa liền thấy Tiểu Đào Môn cùng Thiên Lang Bang người trực tiếp đánh nhau ở cùng một chỗ.

Vài trăm người trùng trùng điệp điệp cầm các loại binh khí trực tiếp chém giết cùng một chỗ, tràng diện kia thật là khiến người nhiệt huyết sôi trào lại là nhìn thấy mà giật mình.

Mà Thiên Lang Bang mặt khác hai cái Hoàng cấp võ giả liếc mắt nhìn nhau,

"Nhanh chóng giải quyết a "

Cho nên bọn họ đồng dạng là trực tiếp gia nhập Cao Nhiên cùng Thiên Lang Bang người kia bên trong chiến trường.

Lúc đầu đối mặt một người, Cao Nhiên liền có chút không chịu đựng nổi, hiện tại càng là lại nhiều hai người, Cao Nhiên phía sau trực tiếp chịu một quyền.

Một cái nhiệt huyết không bị khống chế phun ra, thân thể kém chút đều có chút đứng không vững.

Thế nhưng là đúng lúc này, một đạo churong mất bạch quang từ đằng xa phóng tới, tận lực bồi tiếp xe hơi tiếng oanh minh, vài giây đồng hồ về sau, một cỗ hắc sắc Mercedes đứng ở trước mặt bọn hắn.

Nhìn qua từ trên xe đi xuống thân ảnh, Quân Hạo rút cục đại tiến đưa một hơi , chờ lâu như vậy, Âu Dương Thần rút cục tới.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Một quyền hiệu ứng

Vài trăm người chém giết tràng diện thật sự là rung động, mà tại Cao Nhiên cùng Thiên Lang Bang mấy người bọn hắn Hoàng cấp võ giả quyết đấu, tuy nhiên nhân số không có nhiều như vậy, nhưng là đánh nhau tạo thành hiệu quả nhưng là cũng không kém.

Trước đó tại Cao Nhiên chịu một quyền về sau, Thiên Lang Bang người kia vẫn như cũ là không có bất kỳ cái gì do dự, lần nữa thừa dịp Cao Nhiên điều chỉnh trạng thái thời điểm, một chân đá vào bộ ngực hắn phía trên.

Cao Nhiên hoàn toàn là vô pháp ngăn cản, đồng thời đối mặt ba người giáp công, có thể kiên trì đến bây giờ đã là không dễ dàng.

Lúc này, Âu Dương Thần từ trên xe đi xuống, liếc thấy trình diện bên trên tình huống, đã là mười phần nguy cấp. Dương nhiên đối với ở trước đám người mặt Cao Nhiên Quân Hạo bọn người càng là nhưng.

Nhìn thấy Cao Nhiên sắp không kiên trì nổi, Âu Dương Thần lập tức vận chuyển lên Đấu Chuyển Tinh Di thân pháp, đi qua như thế liền sau khi luyện tập, Âu Dương Thần thân pháp rút cục đột phá đến thành thạo cấp, đến cấp bậc này, Âu Dương Thần mượn nhờ Đấu Chuyển Tinh Di thân pháp tốc độ di chuyển càng thêm nhanh chóng.

Muốn nói trước đó cùng hắn đẳng cấp tương đối người, khả năng còn có thể đuổi kịp tốc độ của hắn, nhưng là hiện tại trừ phi là đồng dạng là tu luyện Thần Cấp Công Pháp người, không phải vậy lời nói không cách nào đụng chạm đến Âu Dương Thần ống tay áo.

Cho nên liền muốn chết một đạo ánh sáng nhạt hiện lên, Âu Dương Thần thân ảnh liền xuất hiện tại Thiên Lang Bang một cái Hoàng cấp võ giả sau lưng, đây là một cái Hoàng cấp trung kỳ võ giả, lúc này hắn đang làm ra hình quả đấm, muốn nhất cử đánh tan Cao Nhiên, nhưng là bất thành linh xuất hiện Âu Dương Thần nhưng là làm cho trong lòng của hắn giật mình.

Có lòng muốn muốn né tránh, nhưng là Âu Dương Thần tốc độ thật sự là nhanh kinh người, chỉ gặp hắn như thiểm điện ra một quyền.

Vô Song quyền

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, một quyền xẹt qua trời cao trực tiếp đánh vào người kia trên ngực.

Một tiếng hét thảm từ trong miệng hắn truyền ra, sau đó liền thấy người kia trực tiếp là té ngã trên đất, không rõ sống chết.

Thiên Lang Bang hai người khác nhìn thấy Âu Dương Thần một quyền thế mà uy lực to lớn như thế, ánh mắt trừng đến giống như Ngưu Nhân giống như Lão Đại.

Âu Dương Thần đến bọn họ là biết, lúc trước bọn họ cũng không chấp nhận. Dù sao từ về ngoài bên trên nhìn, Âu Dương Thần tựa như là một cái học sinh bộ dáng, dạng này người bọn họ ngày xưa không biết gặp bao nhiêu, thế nhưng là đón lấy Âu Dương Thần cái kia quý dị tốc độ làm cho bọn họ giật nảy cả mình.

Cái này cũng chưa hết, không nghĩ tới về sau Âu Dương Thần lại là một quyền trực tiếp đánh cùng bọn hắn cùng đi người kia té ngã trên đất, không rõ sống chết. Cái này thực lực kinh khủng liền xem như luôn luôn nhìn quen sinh tử, kinh lịch trải qua giết chóc hai người cũng là có chút điểm kinh hồn táng đảm.

Tại bọn họ trong ấn tượng, tại Thiên Lang Bang chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh có lẽ có thể làm đến điểm này. Thế nhưng là Thiên Lang Bang Bang Chủ đó là cái gì người, đây chính là Huyền Cấp cường giả. Cũng không phải cái gì rau cái trắng, chẳng lẽ nói trước mắt cái này nhìn học sinh bộ dáng người lại là một cái Huyền Cấp võ giả?

Âu Dương Thần tại một quyền giải quyết một người về sau, liền không có lần nữa xuất kích, mà chính là lựa chọn cứu Cao Nhiên, không phải vậy lời nói, Cao Nhiên có thể sẽ chịu đến càng nặng thương tổn.

Mà này hai cái Hoàng cấp võ giả thì là lựa chọn trước tiên ngưng chiến, bởi vì bọn hắn thật sự là không có nắm chắc đánh thắng Âu Dương Thần.

"Tất cả dừng tay!"

Cao Nhiên đồng dạng là hét lớn một tiếng, để cho Tiểu Đào Môn mọi người dừng lại, nhưng là cũng là như thế một chút thời gian, Tiểu Đào Môn thành viên đại bộ phận đã là xuất hiện khác biệt thương thế, liền ngay cả mấy cái kia Hóa Kính võ giả cũng là chịu khác biệt trình độ thương tổn, dù sao cứ việc Tiểu Đào Môn người thực lực cùng Thiên Lang Bang người so sánh vẫn có chút chênh lệch, huống chi tình huống còn sẽ có Hoàng cấp võ giả đi vào xuất thủ.

Tuy nhiên cho dù là thụ thương, nhưng là Tiểu Đào Môn thành viên trên mặt ngược lại là đều lộ ra coi như kiên cường, thậm chí có chút thành viên càng là hưng phấn. Một trận đại chiến hạ xuống, mỗi người đều chiếm được một điểm trưởng thành.

Tuy nhiên Cao Nhiên lúc này thương thế nhưng là có chút nghiêm trọng, phía sau đang không ngừng đổ máu, ở ngực nơi đó càng là giống sứt xuống dưới, không ngừng chảy máu, cảm giác là thương tổn đến nội tạng.

Giờ phút này sắc mặt hắn rất là tái nhợt, cơ hồ là không nhìn thấy huyết sắc. Nhìn thấy loại tình huống này. Đệ đệ của hắn Cao Hào nước mắt tại trong hốc mắt càng không ngừng đảo quanh, rất là lo lắng hắn. Từ nhỏ đã tại ca ca chiếu cố cho trưởng thành hắn, bây giờ nhìn thấy ca ca bộ dáng này, chính mình nhưng là vô pháp giúp một tay rất là tự trách.

Quân Hạo giống như sau lưng hắn, tâm tình cũng rất là không tốt, về phần Tiểu Đào Môn mọi người thì càng là toàn bộ sụp đổ dưới khuôn mặt. Bình thường Cao Nhiên liền đối bọn hắn rất là chiều cố, nếu không phải Cao Nhiên, Tiểu Đào Môn cũng không có khả năng có hôm nay loại tình trạng này. Hiện tại Cao Nhiên chịu nặng như vậy thương tổn, bọn họ tâm tình đều rất nặng nề.

"Âu Dương, có biện pháp gì hay không có thể cứu Cao Nhiên" Quân Hạo hỏi.

Nhìn thấy lúc này Cao Nhiên trên thân vẫn còn ở đổ máu, nguyên bản hồng nhuận phon phớt mặt hiện lên đang thay đổi tái nhợt vô cùng, rất là đau lòng.

"Hô"

Âu Dương Thần thờ dài ra một hơi, chuyện này cùng hắn là có liên quan hệ, nếu không phải hắn đến như vậy buổi tối, Cao Nhiên cũng sẽ không biến thành dạng này.

Chỉ gặp hắn Tâm Niệm nhất động, từ vô cực trong nháy mắt xuất ra một cái đan dược. Nói ra.

"Đây là Phục Thể Đan, thuộc về Hoàng cấp đan dược, có thể cực độ chữa trị Cao Nhiên thương thế."

Âu Dương Thần cầm đan dược đưa cho Cao Nhiên, không thể không nói Vô Cực đại đế lưu lại đan dược cũng là so với bình thường đan dược mạnh, chỉ sơ đoán ngắn vài phút, Cao Nhiên thương thế liền đạt được khống chế, trên mặt cũng là chậm rãi thay đổi tốt.

Nhìn thấy một màn này, Quân Hạo hướng phía Âu Dương Thần dựng thẳng lên ngón tay cái. Cao Hào cũng là hướng về hắn nói lời cảm tạ, về phần Tiểu Đào Môn mọi người càng là khâm phục.

Tất nhiên Cao Nhiên thương thế đạt được khống chế, khôi phục chính là thời gian vấn đề, Âu Dương Thần để cho Quân Hạo chiều cố thật tốt hắn về sau, liền một thân một mình đi vào Thiên Lang Bang mọi người sở tại địa phương.

Tại cùng Tiểu Đào Môn trong lúc đánh nhau, Thiên Lang Bang mọi người cũng là chịu khác biệt trình độ thương tổn, về phần cái kia bị Âu Dương Thần một quyền oanh không biết sinh tử Hoàng cấp võ giả hiện tại càng là nằm trên mặt đất còn không có tỉnh lại, tuy nhiên Âu Dương Thần đã tính toán tốt, một quyền kia có thể sẽ để cho hắn chịu đến trọng thương, nhưng là tuyệt đối sẽ không trí mạng.

Nhưng là dù vậy, hiện tại Âu Dương Thần tại Thiên Lang Bang trong mắt mọi người, vậy cũng tuyệt đối là một cái sát tinh tồn tại. Liền một quyền liền đem bọn họ trong bang thực lực mạnh như vậy người đánh thành trọng thương.

Cho nên bây giờ thấy Âu Dương Thần hướng phía bọn họ đi tới, cả đám đều khó tránh khỏi tâm lý sẽ có đối với Âu Dương Thần cảm giác sợ hãi. Liền

ngay cả hai cái Hoàng cấp võ giả cũng là như thế.

"Bạch bạch bạch "

Âu Dương Thần tiếng bước chân tại cái này tĩnh mịch ban đêm lộ ra vô cùng chói tai, riêng là vang ở Thiên Lang Bang trong tai mọi người.

Lộ trình cũng không xa, Âu Dương Thần có lẽ liền không cần đến một phút đồng hồ, liền đi tới trước mặt bọn hắn, nhưng là tại bọn họ cảm giác bên trên nhưng là qua rất lâu. Không có trải qua, mãi mãi cũng không biết một cường giả chỗ bày ra thực lực cùng trên thân tán mát ra khí thế.

Loại kia giống như đế vương uy áp làm cho bọn họ không thể thở nổi.

"A, ta chịu không "

Đúng lúc này một cái đại hán quát to một tiếng, cả người bất thành linh hướng về phương xa chạy mất, đối với người này rời đi, Âu Dương Thần cũng không có để ý, cũng không có đuổi theo. Cứ như vậy tùy ý hắn rời đi.

Nhưng là tạo thành hiệu quả tựa như là Hiệu Ứng Đomino, xoát xoát xoát, một người chạy, đón lấy lại là mấy người rời đi, đến sau cùng trên trận trực tiếp cũng chỉ còn lại có năm mươi người không đến.

Chạy một nửa người còn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Thần Hoàng Các lớn mạnh

Nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ tuy nhiên đã tại cố gắng giữ lại, thậm chí sử dụng đe dọa thủ đoạn, nhưng là mọi người nhao nhao không hề bị lay động.

Nói đùa, hiện ở trong mắt tại bọn họ, Âu Dương Thần cũng là kinh khủng nhất. Theo bọn hắn nghĩ lưu tại nơi này cũng là chờ chết.

Không tốt may mắn Thiên Lang Bang hai cái Hoàng cấp võ giả vẫn là tại tại đây, không phải vậy lời nói Viên Tổ Vũ thật đúng là khóc không ra nước mắt.

"Các ngươi làm sao còn không đi?"

Sau khi dừng lại, Âu Dương Thần có ý dùng một loại rất kỳ quái ánh mắt nhìn xem lưu lại mọi người, bên trong liền bao quát Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ.

Bị Âu Dương Thần nhìn chăm chăm, Viên Tổ Vũ không khỏi cảm giác được trái tim băng giá.

"Ngươi đừng quá phách lối , chờ phụ thân ta tới ngươi sẽ biết tay."

Có lẽ là vì là làm dịu chính mình hoảng sợ, Viên Tổ Vũ lớn tiếng nói.

"Phụ thân ngươi? Thiên Lang Bang Chủ Viên Thăng Vinh? Ha ha, quá cùi bắp" Âu Dương Thần duỗi ra một ngón tay ở trước mắt lung lay, rất là khinh thường nói ra. "Ngươi có thể gọi hắn tới, một quyền dạy hắn làm người."

Âu Dương Thần nghe nói qua Viên Thăng Vinh, Huyền Cấp sơ kỳ võ giả, nếu là đặt ở trước kia khả năng hắn còn sẽ có một chút sợ hãi, nhưng là tại thực lực đột phá đến Hoàng cấp hậu kỳ, thân pháp đột phá đến thành thạo cấp về sau, Âu Dương Thần thực lực đã tăng vọt, đối phó Huyền Cấp sơ kỳ võ giả thật sự là chỉ cần một quyền liền đủ.

Tuy nhiên những người khác nhưng không biết, hắn loại biểu hiện này tại người khác trong mắt, phảng phất cũng là nói khoác khoác lác.

Về phần Viên Tổ Vũ càng là bầu không khí không thôi, trong mắt hắn, tại Viên Xuân thành phố ba hắn cũng là mạnh nhất. Nhưng là bây giờ Âu Dương Thần lại còn nói một quyền liền giải quyết ba hắn. Cái này để cho Viên Tổ Vũ vô pháp bình tĩnh.

Chỉ gặp hắn trực tiếp là Kính Lực hội tụ tại chính mình hai chân, vận chuyển lên bản thân sở học bộ pháp. Cả người hướng về Âu Dương Thần chạy mà

đến. Dạng như vậy phảng phất là muốn cùng Âu Dương Thần liều mạng.

Chỉ có điều Âu Dương Thần tốc độ cũng không phải hẳn có thể so sánh với, căn bản là không có có nhìn thấy Âu Dương Thần có cái gì động tác, nhưng là Âu Dương Thần thân ảnh đã xuất hiện sau lưng hắn, mà Viên Tổ Vũ thậm chí còn không có phát giác.

Chỉ có Thiên Lang Bang này hai cái Hoàng cấp võ giả miễn cưỡng có thể phát giác được Âu Dương Thần động tác. Cứ như vậy mấy lần về sau, Viên Tổ Vũ rốt cục cảm giác được chính mình hoàn toàn không phải Âu Dương Thần đối thủ. Dừng lại, cả người lộ ra rất là uể oải.

"Các ngươi thế mà cứ như vậy nhìn xem, còn không cho ta bên trên." Viên Tổ Vũ có chút sụp đổ, hướng về phía Thiên Lang Bang mọi người lớn tiếng nói, riêng là này hai cái Hoàng cấp võ giả.

Nghe được Viên Tổ Vũ lời nói, Thiên Lang Bang tất cả mọi người là có chút do dự, Âu Dương Thần lợi hại bọn họ là kiến thức, loại kia thủ đoạn xác thực không phải bình thường người có thể đối phó được. Nhưng là cứ như vậy bị một người dọa đến không dám ra tay, như thế bọn họ Thiên Lang Bang danh tiếng thế nhưng là toàn bộ hủy.

Liên xem như hôm nay an toàn trở lại, Viên Thăng Vinh cũng sẽ không buông tha bọn họ. Nghĩ tới đây, hai cái Hoàng cấp võ giả liếc nhau, từ đối phương trong mắt nhìn thấy ý nghĩ. Thế là chỉ gặp bọn họ hai người cơ hồ là đồng thời hét lớn một tiếng.

Trên thân hai người Hoàng cấp võ giả khí thế nhất thời toàn bộ phát huy ra, trên thân màu trắng thật sắc tuôn ra, hai người khí thế lại lại lần nữa dâng lên một chút.

"Các huynh đệ, lên cho ta, cũng không tin một mình hắn có thể đối phó được chúng ta nhiều người như vậy."

Bên trong một người nói ra.

Nhìn thấy chính mình trong bang cao thủ đều chuẩn bị xuất thủ, còn lại mọi người cũng là nhao nhao hưởng ứng, cùng nhau hét lớn một tiếng. Tất cả mọi người là cùng tại Hoàng cấp võ giả sau lưng hướng phía Âu Dương Thần nhào tới.

Mấy chục người khí thế thật sự là hùng vĩ, to lớn.

Liên ngay cả luôn luôn đối với Âu Dương Thần rất có lòng tin Quân Hạo lúc này cũng là có chút điểm lo lắng. Dù sao nhiều người như vậy, tục ngữ nói song quyền nan địch bốn tay. Nhiều người như vậy cùng lên một loạt đến, Quân Hạo không biết Âu Dương Thần biết đánh nhau hay không qua được.

Lại nói bên này Cao Nhiên, ăn Âu Dương Thần đan dược, tại trải qua một đoạn như vậy thời gian khôi phục. Trạng thái so trước đó đã là tốt hơn nhiều, nhìn thấy một màn này, hắn dùng hết lực khí toàn thân nói ra: "Tiểu Dao Môn các huynh đệ, lên cho ta. Không có khả năng để cho Âu Dương Thần một người đối mặt Thiên Lang Bang thành viên."

"Được"

Tiểu Dao Môn mọi người cùng nhau đáp.

Tiếp theo muốn xông lên hỗ trợ.

Nhưng đúng lúc này, luôn luôn không có hành động Âu Dương Thần thì là quay đầu lắc đầu, nói ra: "Không cần, ta một người đầy đủ."

Nói tại Tiểu Dao Môn mọi người còn không có kịp phản ứng thời điểm, Âu Dương Thần đã là như sói đi vào bầy nhốt cừu, động tác phi thường nhanh chóng, chỉ gặp hắn một quyền hoặc là một chân đều sẽ có người ngã xuống.

Hoàn toàn cũng là nghiền ép, ba phút về sau, Thiên Lang Bang mọi người đã là toàn bộ ngã xuống, mỗi người nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói cũng chỉ chịu Âu Dương Thần một chân hoặc là một quyền. Liên ngay cả này hai cái Hoàng cấp võ giả cũng không ngoại lệ.

Nhưng là Âu Dương Thần hiện tại lực đạo vì sao to lớn, coi như chỉ là không có phụ gia chân khí, cũng không phải bọn họ đủ khả năng tiếp nhận. Thế là cơ hồ tất cả mọi người là tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thống khổ kêu rên. Chỉ có một người ngoại lệ. Cái kia chính là Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ, đây là coi là Âu Dương Thần cũng không muốn đánh hắn.

Bởi vì nhìn hắn thật sự là quái đáng thương. Trần đầy phấn khởi, trùng trùng điệp điệp mà đến, muốn chinh phục Tiểu Dao Môn, tại phụ thân hắn trước mặt tranh công, nhưng là không nghĩ tới kết cục cũng không phải là chính mình muốn như thế, ngược lại là tới một cái lớn như vậy tương phản.

Thiên Lang Bang mọi người cơ hồ cũng là chịu khác biệt trình độ thương tổn, lời như vậy, Viên Tổ Vũ trở lại Thiên Lang Bang tổng bộ, chẳng những sẽ không đạt được khen thưởng ngược lại là lại nhận trừng phạt.

Giải quyết Thiên Lang Bang mọi người về sau, Âu Dương Thần vẫn như cũ là bộ kia lạnh nhạt bộ dáng, phảng phất vừa mới sự tình không phải hắn làm, trở lại Tiểu Dao Môn mọi người sở tại địa phương. Âu Dương Thần lúc này mới lộ ra vẻ tươi cười.

"Có thể a! Âu Dương, không hổ là huynh đệ của ta. Quả nhiên cũng là cường đại. Một người đơn đấu nhiều người như vậy vẫn còn ở ngắn ngủi vài phút bên trong liền giải quyết bọn họ "

Chờ đến Âu Dương Thần vừa về đến, Quân Hạo ngay tại bộ ngực hấn nện một quyền, hưng phấn nói ra.

"Bình thường rồi!" Âu Dương Thần đắc ý nói ra, tại người quen trước mặt hấn có thể không kiêng nể gì cả. Không cần che giấu chính mình.

"Nha, còn đắc ý bên trên, tuy nhiên cũng xác thực đáng giá kiêu ngạo a." Quân Hạo vừa cười vừa nói.

Sau cùng Âu Dương Thần đi vào Cao Nhiên trước người, hấn muốn biết Cao Nhiên lúc trước đáp ứng Quân Hạo còn làm không đếm.

Tuy nhiên trong lòng hấn vẫn là cũng hi vọng Cao Nhiên có thể gia nhập Thần Hoàng Các, bởi vì như vậy vừa đến, Thần Hoàng Các liền sẽ càng nhanh lớn mạnh, với lại trọng yếu nhất là Cao Nhiên tin được.

"Tiểu Đào Môn nguyện ý gia nhập Thần Hoàng Các!"

"Các chủ tốt!"

Không để hấn thất vọng, tại Âu Dương Thần mới vừa tới đến Cao Nhiên bên người thời điểm, Cao Nhiên âm thanh liền vang lên.

Tận lực bồi tiếp Tiểu Đào Môn mọi người tiếng la, tại cái này trông trái Viên SD đường truyền đi thật xa.

Lúc này, Âu Dương Thần cũng là không cách nào lại duy trì lạnh nhạt thần sắc, lớn tiếng bật cười, tâm tình phi thường kích động.

Đây là Thần Hoàng Các bước đầu tiên lớn mạnh, bước ra một bước này liền mang ý nghĩa Âu Dương Thần bắt đầu đập vào hành trình, hấn thực lực sẽ càng ngày càng mạnh. Hấn thể lực sẽ càng ngày càng to lớn, đem đối ứng hấn muốn đứng trước khiêu chiến cũng sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng là Âu Dương Thần không sợ.

Chính là muốn từng bước một cường đại, từng bước một đi đến thế giới đỉnh phong. Có được có thể bảo vệ mình người nhà, huynh đệ cùng yêu thích nhân lực lượng. Không tiếp tục để lúc trước bị kịch diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Tiểu Đào Môn tổng bộ

Cho đến lúc này, hắc sắc Mercedes-Benz bên trên lần nữa hạ xuống hai người, cả người cao sọ là có hai mét, dáng người rất là khôi ngô, chột nhìn lại tựa như là một cái người lớn, nhưng là nhìn kỹ khuôn mặt nhưng là có thể phát hiện niên kỷ của hấn cũng không lớn, chẳng qua là trưởng thành quá nhanh a.

Một cái khác thì là 170 tả hữu, dáng người hơi béo, mỡ to mắt nhỏ. Chính là Lư Phong, mà vừa mới cái kia rõ ràng cũng là lớn con. Hai người lúc này đang hướng phía Âu Dương Thần bọn họ đi qua.

"Âu Dương, ngươi vừa rồi thật sự là khốc. Một quyền kia một chân, thật sự là quá lợi hại." Còn chưa đi gần, Lư Phong liền kêu to lên, khoa tay múa chân, dạng như vậy nhất định so với hấn chính mình đánh còn muốn hưng phấn.

Về phần lớn con vừa mới nhìn thấy Âu Dương Thần thực lực về sau, càng là hưng phấn dị thường, hấn cùng Lư Phong khác biệt, hấn bởi vì luôn luôn đáng người so người đồng lứa muốn lớn mạnh nhiều, thế là khi còn bé liền thường xuyên đánh nhau.

Cho nên đối với Âu Dương Thần dạng này thực lực rất là hâm mộ cùng hướng tới.

Đối với cái này, Âu Dương Thần nếu sớm có đoán trước, lần này để cho Lư Phong dẫn hấn tới một phương diện cũng là vì để cho hấn có thể kiến thức dưới thực lực mình, một phương diện khác là lớn con cũng là vừa mới gia nhập Thần Hoàng Các, nhân cơ hội này cũng vừa lúc để cho hấn cùng Thần Hoàng Các người khác quen biết một chút.

Tuy nhiên có một việc làm cho Âu Dương Thần rất là bất đắc dĩ, bởi vì tại gia nhập Thần Hoàng Các thời điểm, hấn hỏi một chút lớn con tên, dù sao về sau cũng không thể cứ như vậy kêu. Kết quả lớn con chính mình nói tên hấn thế mà gọi Ngô Tiểu Tinh. Lúc ấy, Âu Dương Thần đang uống nước, nghe xong danh tự kém chút phun ra ngoài, vừa nhìn lớn con vóc người này, kết quả nói tên hấn thế mà gọi Tiểu Tinh.

Âu Dương Thần không còn gì để nói, cũng thật sự là không biết cha mẹ hấn nghĩ như thế nào. Lên cái tên như vậy, tuy nhiên lớn con tuổi tác thế mà chỉ có mười sáu tuổi, so Âu Dương Thần còn muốn nhỏ hai tuổi. Đối với tình huống như vậy, Âu Dương Thần cũng chỉ có thể nói là lão thiên trên người.

"Đi thôi, đi trước Tiểu Dao Môn tổng bộ nhìn xem. Đến lúc đó ta sẽ có việc tuyên bố." Âu Dương Thần đối bọn họ nói ra.

Nói xong cũng mang theo mấy người bọn hắn đi theo Tiểu Dao Môn phía sau mọi người đi đến, Tiểu Dao Môn tổng bộ cách nơi này cũng không xa, vài phút liền đến.

Một tòa ba tầng lầu kiến trúc, chiếm diện tích hai trăm cái mét vuông tả hữu, bề ngoài sửa sang cũng không phải là rất tốt, bên trong ngược lại là sửa sang đầy đủ.

Căn cứ Cao Nhiên giới thiệu, lầu một cơ bản không có bao nhiêu thứ, cũng là rất bình thường đồ vật, có một ít Máy tập thể hình, chủ yếu là dùng để mê hoặc người khác, tỉ như cảnh sát hoặc là thể lực đối địch. Mà lầu hai thì sự tình dùng để tiếp đãi khách đến thăm, bởi vì thỉnh thoảng sẽ có người tới tìm bọn hắn Tiểu Dao Môn hỗ trợ giải quyết phiền phức.

Về phần lầu ba thì là Tiểu Dao Môn thành viên nghỉ ngơi địa phương, tuy nhiên cũng không phải là tất cả mọi người lại ở chỗ này nghỉ ngơi, có một bộ phận thành viên là có gia đình, sợ dĩ phải đi về nhà lại, nơi này là cho những cái kia còn không có người nhà họ Thành chỗ ở phương. Với lại cũng là vì thủ vệ Tiểu Dao Môn, không phải vậy lời nói tổng bộ bị người chép liền không tốt.

Bởi vì Cao Nhiên mặc dù là ăn Âu Dương Thần cho hắn đan dược, nhưng là vẫn không có hoàn toàn khôi phục. Sợ hữu liền đi tĩnh dưỡng.

Tiểu Dao Môn Phó Môn Chủ, cũng chính là Tiểu Dao Môn bên trong trừ Cao Nhiên bên ngoài thực lực cao nhất người, tên hắn gọi Chu Thành, ba mươi tuổi tả hữu, lúc này ở hắn dẫn dắt phía dưới. Âu Dương Thần bọn họ đi vào một căn phòng bên trong, tiếp theo lại tại hắn chỉ dẫn phía dưới, bọn họ trực tiếp là đi vào một cái dưới đất thất.

Trong này tích so với phía trên kiến trúc còn muốn lớn, chỉ sợ có hơn ba trăm mét vuông, để đó rất nhiều thiết bị, bao quát đo tốc độ, lực lượng các loại các phương diện, rất là đầy đủ. Nhìn nơi này chính là Tiểu Dao Môn thành viên dùng để đoán luyện thân thể của mình địa phương.

Dù sao tại thể giới dưới lòng đất, cao thủ rất nhiều, tự thân có thể càng cường đại một điểm, có lẽ về sau còn sống xác suất càng lớn hơn. Đi qua hiểu biết, Âu Dương Thần phát hiện Tiểu Dao Môn thành viên phần lớn không có tu luyện rất tốt công pháp, rất nhiều người tu luyện cũng là loại kia tại thể giới dưới lòng đất giao dịch thị trường bên trên có thể mua được công pháp, vẫn tương đối Hạ Cấp Công Pháp.

Dạng này liền dẫn đến tuy nhiên bọn họ cũng có thể trở thành võ giả, nhưng lại rất khó đột phá đến càng cao tầng thứ, dù sao tốt công pháp đối với một cái võ giả tác dụng là phi thường lớn. Thậm chí có chút có thể đưa đến tính quyết định tác dụng.

Liền giống với Chu Thành, hắn tại hai năm trước đã đột phá đến Hóa Kính Đại Viên Mãn Cảnh Giới, nhưng là bởi vì tu luyện cũng không phải là Hoàng cấp công pháp, đến mức hiện tại cũng còn chưa mở Đan Điền đột phá đến Hoàng cấp.

Đây cũng là vì sao Tiểu Dao Môn chỉ có Cao Nhiên một người là Hoàng cấp võ giả, bởi vì hắn đạt được cường giả bí ẩn truyền thừa, nhưng là thật đáng tiếc là phần này truyền thừa là chỉ có thể chính hắn một người dùng, nói cách khác hắn đạt được công pháp liền xem như lấy ra truyền thụ cho Tiểu Dao Môn thành viên, bọn họ cũng là tu luyện không.

Cho nên cho dù là đệ đệ của hắn Cao Hào cũng là không có tu luyện hắn công pháp. Từ nơi này liền thể hiện ra công pháp tầm quan trọng. Trên cơ bản tại võ đạo giới nói là không có Hoàng cấp trở lên công pháp, là không thể nào khai thác đan điền đột phá đến Hoàng cấp.

Cái này cũng liền dẫn đến một loại khác thuyết pháp, chỉ có Hoàng cấp võ giả mới có thể xem như chân chính tiến vào võ đạo giới, chân chính tính là một cái võ giả.

Cũng chính là những cái kia còn không có đột phá đến Hoàng cấp, thậm chí cũng không thể nói là một cái võ giả, thuyết pháp này tuy nhiên tàn khốc, nhưng là võ đạo giới cũng là như thế tàn khốc.

Mà lúc này tại Thiên Lang Bang tổng bộ, Viên Tổ Vũ mang theo thất bại Thiên Lang Bang mọi người rốt cục gấp trở về. Chỉ có điều cùng lúc trước ra ngoài lúc uy phong lẫm liệt, hiển hách uy danh khác biệt, lúc trở về chật vật mà về. Trừ Viên Tổ Vũ bên ngoài, Thiên Lang Bang mọi người mỗi người đều bị thương, hơn nữa còn thụ thương không nhẹ.

Tại tổng bộ thành viên kinh ngạc nghi vấn trong ánh mắt, Viên Tổ Vũ một người đi vào Thiên Lang Bang phòng họp. Nơi này là Thiên Lang Bang cao tầng dùng để khai hội thương thảo vấn đề địa phương, lúc này đã là ngồi năm sáu người, cũng là Thiên Lang Bang cao tầng nhân sĩ. Cảnh giới đều không có kém hơn Hoàng cấp trung kỳ. Thực lực đều rất mạnh.

Đẩy cửa ra đi vào, Viên Tổ Vũ trực tiếp cũng là quỳ xuống ba hán Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh trước mặt. Một cử động kia ngược lại là làm cho ở đây người đều là nghi hoặc không thời.

"Phát sinh chuyện gì, Vũ nhi? Ngươi trước tiên đứng lên từ từ nói "

Viên Thăng Vinh đem hắn nâng đỡ nói ra.

"Là như thế này..."

Viên Tổ Vũ cảm sự tình từ từ tế tế nói ra, cũng không có bất kỳ giấu giếm nào, bởi vì hắn biết nếu như nói láo Thiên Lang Bang cao tầng cũng là có thể điều tra ra.

Nghe được hán tự thuật, một người mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn trung niên nam tử nói ra "Người nói nguyên bản các người đều nhanh muốn giải quyết Tiểu Dao Môn, kết quả bất thành linh xuất hiện một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên. Dễ như trở bàn tay liền đem các người tất cả mọi người đánh bại, liền ngay cả Hoàng cấp trung kỳ cao thủ cũng là một quyền liền quật ngã."

"Vâng, "

Viên Tổ Vũ gật đầu một cái nói nói. Nhưng là thật không dám nhìn về phía vị này trung niên nam tử, bởi vì hán là Thiên Lang Bang bên trong trừ ba hán bên ngoài thực lực người mạnh nhất, là Hoàng cấp đại viên mãn cao thủ.

Mà người khác thì là không nói, chỉ có điều Viên Tổ Vũ minh bạch xuất hiện như thế một việc sự tình, hán là khẳng định phải phụ trách nhiệm, dù sao Thiên Lang Bang cũng không phải hán Viên gia độc hữu, lần này hán làm cho Thiên Lang Bang gặp tổn thất lớn như vậy, khẳng định là phải bị phạt.

Về phần Viên Thăng Vinh cũng là sắc mặt ngưng trọng, không biết nên làm sao vì là con trai mình giải vây.

Chỉ có điều đối phó Âu Dương Thần ngược lại là trở thành trong lòng bọn họ nhất trí lựa chọn, dù sao Thiên Lang Bang uy danh cũng là đánh ra đến, hiện tại không có khả năng tùy ý Âu Dương Thần như thế một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên chà đạp.

...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Thần Hoàng Các Tứ Điện

Tiểu Dao Môn tổng bộ tầng hầm ngầm.

Đi qua Chu Thành tự thuật, Âu Dương Thần đã sơ bộ hiểu biết Tiểu Dao Môn hiện trạng. Trong lòng cũng là có một ít mưu đồ. Tiếp theo hán để cho Chu Thành cảm tất cả mọi người triệu tập đến.

Nhìn phía dưới cái này trên trăm hào hiện tại thuộc về Thần Hoàng Các thành viên, Âu Dương Thần trong lòng tràn ngập vô hạn hào hùng, giờ này khắc này, nơi đây. Cũng là hán mộng tưởng bắt đầu địa phương, cũng chính là hán bước ra hành trình bước đầu tiên.

Âu Dương Thần giờ lên chính mình hai tay, ra hiệu bọn họ an tĩnh lại. Tiếp theo hán lớn tiếng nói: "Thần Hoàng Các hoan nghênh các người gia nhập, từ đó về sau, hi vọng Thần Hoàng Các Thần Hoàng Các thành viên không phân khác biệt, cùng kết nhất tâm, thế tất yếu đang đánh ra chúng ta Thần Hoàng Các uy phong, muốn trên giang hồ lưu lại Thần Hoàng Các truyền thuyết!"

Âu Dương Thần càng nói càng kích động: "Từ hôm nay bắt đầu, chúng ta cũng là huynh đệ, ta hi vọng các người sau này lại bởi vì chính mình là Thần Hoàng Các thành viên mà tự hào, Thần Hoàng Các cũng sẽ bởi vì có các người mà kiêu ngạo!"

"Sau này chỉ cần là đối với Thần Hoàng Các có công huynh đệ đều có thể thu hoạch được khen thưởng, nhưng là nếu như bị ta phát hiện có người làm thương tổn tự gia huynh đệ, vi phạm Thần Hoàng Các sự tình. Vậy cũng đừng trách ta không nể mặt mũi!"

Âu Dương Thần nói ra, sắc bén ánh mắt liếc nhìn toàn trường.

Lúc này Lưu Phong tiểu tử kia trong đám người hô to một tiếng!

"Thần Hoàng anh minh! Thần Hoàng Các vô địch!"

Tiếp theo sở hữu thành viên toàn bộ đều là la lớn.

"Thần Hoàng anh minh! Thần Hoàng Các vô địch!"

"Thần Hoàng anh minh! Thần Hoàng Các vô địch!"

...

Mọi người tiếng la tại cái này dưới đất trong phòng quanh quẩn, một tiếng lỗi nặng một tiếng.

Thăng đến Âu Dương Thần đưa tay ra hiệu, mọi người mới dừng lại, nhưng là mọi người thực chất bên trong loại kia kích tình nhưng là hoàn toàn bị Âu Dương Thần cho điều động. Bây giờ bọn họ mặc dù là vừa mới gia nhập, nhưng lại là sơ bộ tán đồng Thần Hoàng Các như thế tên, chậm rãi vứt bỏ rơi chính mình Tiểu Dao Môn thân phận, ngược lại là dần dần tiếp nhận chính mình bây giờ thân là Thần Hoàng Các thành viên thân phận.

"Phía dưới, ta còn muốn lại nói một ít chuyện!" Âu Dương Thần nhìn chăm chú lên phía dưới người nói. "Ta dự định tại Thần Hoàng Các bên trong thiết lập bốn cái điện, theo thứ tự là Bạch Hồ điện, Thanh Long điện, Chu Tước điện cùng Huyền Vũ điện."

"Bên trong Bạch Hồ điện cùng Thanh Long điện Tướng Chủ sát phạt chinh phục con đường, chủ yếu chính là vì Thần Hoàng Các tiêu diệt địch nhân, chinh phục địch nhân. Vì là Thần Hoàng Các đánh ra uy danh, giết ra danh tiếng. Hiện tại bởi Cao Nhiên đảm nhiệm Bạch Hồ điện điện chủ, Quân Hạo đảm nhiệm Thanh Long điện điện chủ. Còn người khác thành viên thì là bởi chính các người đi an bài."

Bởi vì Cao Nhiên lúc này đang tại tu dưỡng, thể là liền từ đệ đệ của hắn Cao Hạo đi ra lĩnh mệnh, về phần Quân Hạo thì là quá lớn. Chiều hiện ra hắn quyết tâm

"Chu Tước điện nhiệm vụ cũng là phát triển tình báo cùng nghĩ biện pháp kiểm lấy Thần Hoàng Các thành viên tu luyện cần thiết vật tư. Còn có thành viên khen thưởng các loại cũng là tại Chu Tước điện nhận lấy. Hiện tại bởi Lưu Phong đảm nhiệm Chu Tước điện điện chủ. Ta thể nhưng là rất xem trọng người."

Âu Dương Thần có điểm giống nói đùa nhưng lại là rất chân thành nói ra.

Đối mặt Âu Dương Thần cho trọng yếu như vậy chức vị, Lưu Phong cảm giác được có rất lớn áp lực, nhưng là tất nhiên quyết định muốn làm một vô lớn, khẳng định là sẽ không ở bước đầu tiên này liền lùi bước. Hắn cũng là lớn tiếng nói.

"Thần Hoàng, ta sẽ cố gắng! Sẽ không để cho người thất vọng!"

Âu Dương Thần gật gật đầu, đem ánh mắt nhìn về phía Chu Thành, "Huyền Vũ điện điện chủ bởi Chu Thành đảm nhiệm, Huyền Vũ điện chủ nếu là phụ trách tổng bộ an nguy cùng Thần Hoàng Các hình phạt vấn đề. Nếu có người dám tới tấn công chúng ta Thần Hoàng Các, ta hi vọng Huyền Vũ điện có thể đại sát địch nhân, bảo vệ tốt chúng ta Huyền Vũ điện. Đương nhiên không chỉ là tổng bộ, bao quát Thần Hoàng Các thành viên gia thuộc người nhà an nguy đồng dạng là như thế."

"Sau cùng nếu có Thần Hoàng Các thành viên phạm sai lầm, ta cũng hi vọng Huyền Vũ điện có thể theo lẽ công bằng chấp pháp, đừng làm loạn."

Chờ đến Âu Dương Thần nói xong, Chu Thành tiến lên một bước, lớn tiếng đáp lại nói, biểu thị chính mình nhất định sẽ nỗ lực làm tốt chính mình cái kia làm sự tình.

"Tốt, phía dưới ta hi vọng các người bốn người có thể tề tâm hiệp lực cảm Thần Hoàng Các quản lý tốt."

Âu Dương Thần gật gật đầu, sau cùng nói ra.

Sau đó cũng là riêng phần mình trong điện thành viên vấn đề, tuy nhiên chuyện này Âu Dương Thần đã quyết định để bọn hắn chính mình đi làm, coi như là bước đầu tiên đi.

Hắn thì là kêu lên Lón Con đi vào thượng điện một cái phòng bên trong.

"Đây là một bản Thánh Cấp Công Pháp, người cảm lấy đi thật tốt tu luyện, lấy người thể chất phi thường thích hợp tu luyện quyền công pháp này, ta hi vọng người có thể mau sớm trưởng thành, dù sao nam nhi tại thế, tự nhiên lập xuống một phen sự nghiệp. Xong ra chính mình danh tiếng."

Âu Dương Thần xuất ra chép tốt công pháp đưa cho Lón Con nói ra.

Đi qua Dược Vương gia gia nói, Lón Con thể chất đặc thù, bản này Kim Cương Quyết Công Pháp phi thường thích hợp hắn, Âu Dương Thần cũng là phi thường hi vọng hắn có thể tu luyện thành công, đột phá Hoàng cấp thậm chí là cảnh giới cao hơn, dù sao hiện tại Thần Hoàng Các vẫn là quá mức nhỏ yếu.

Cầm Kim Cương Quyết, Lón Con hốc mắt có chút ướt át, từ khi nhà hắn người đi đời về sau, hắn cũng là một người một mình sinh hoạt, nhưng là bây giờ Âu Dương Thần không chỉ có giúp hắn từ cục cảnh sát đi ra, càng là truyền thụ cho hắn công pháp. Để cho hắn có thể trở nên cường đại, tuy nhiên khả năng Âu Dương Thần cũng là có chính mình tư tâm, nhưng là tại Lón Con trong lòng, hiện tại Âu Dương Thần cũng là hắn người thân nhất người.

Phải biết Lón Con tuy nhiên nhìn xem đáng người bao la hùng vĩ, khôi ngô. Nhưng là dù sao cũng chính là cái mười sáu tuổi hài tử, cho nên đối với Âu Dương Thần rất là cảm kích.

"Ta nhất định sẽ thật tốt tu luyện, ta phải biến đổi đến mức cường đại, ta phải thật tốt giúp người."

Kiên định âm thanh từ trong miệng hắn nói ra, càng thêm biểu đạt ra hắn giờ phút này tràn ngập cảm kích cùng kích động.

Âu Dương Thần mỉm cười gật gật đầu.

Để cho Lón Con đi tu luyện về sau, hắn một lần nữa trở lại tầng hầm ngầm, lúc này Lưu Phong bọn họ đã đem thành viên chia tốt, trên cơ bản vẫn là chia

đều bộ dáng. Tiểu Dao Môn nguyên bản có đại khái một trăm cái thành viên tả hữu, Hiện Tại Kinh qua bọn họ chia xong về sau, đại khái mỗi cái điện có khoảng hai mươi lăm người.

Nhìn thấy Âu Dương Thần đến, mỗi cái điện thành viên cũng là tại chính mình điện chủ dưới chỉ thị dừng lại, phảng phất là chờ lấy Âu Dương Thần tới duyệt binh.

Bởi vì có chút thành viên lúc trước cùng Thiên Lang Bang trong lúc đánh nhau thụ thương, chờ đến chia xong người về sau, bọn họ liền trở về băng bó hoặc là đi bệnh viện xử lý vết thương.

Lúc này Âu Dương Thần cầm ba cái điện chủ gọi vào trước người đến, nói ra: "Hiện tại ta quyết định cầm tại đây liền làm chúng ta Thần Hoàng Các tổng bộ, nhưng là trong mắt của ta hiện tại cái dạng này vẫn có chút tiểu. Còn mở rộng diện tích, mua sắm càng nhiều thiết bị tới để cho Thần Hoàng Các các huynh đệ đạt được tốt hơn đoán luyện. Chỉ có dạng này thực lực mới có thể càng nhanh tăng lên."

Tiếp theo Âu Dương Thần đem ánh mắt nhìn về phía Lưu Phong, nói ra: "Chuyện này liền giao cho Chu Tước điện đi làm, cũng coi là nhiệm vụ thứ nhất đi, dù sao cầm chung quanh nơi này có thể mua xuống đều có thể mua lại, sau đó tìm người thật tốt hoạch định một chút "

Nói Âu Dương Thần cầm từ Lôi Hoàng Vĩ nơi đó đạt được tám kia năm ngàn vạn thẻ ngân hàng giao cho Lưu Phong, "Nơi này có năm ngàn vạn, cầm lấy đi thật tốt làm việc, sau đó rút ra một chút phân phát cho mỗi cái huynh đệ."

Sau đó hắn lại chưa từng vô cùng trong nhẫn xuất ra một bản công pháp giao cho Chu Thành. Có thể nương tựa theo một bản bắt nhập lưu công pháp tại như vậy lúc tuổi còn trẻ liền tu luyện tới Hóa Kinh Đại Viên Mãn Cảnh Giới, có thể nhìn ra Chu Thành tư chất vẫn là rất tốt.

"Ta hi vọng người có thể mau sớm đột phá đến Hoàng cấp."

Nhìn qua trong tay cầm Lôi Hỏa Kinh Công Pháp, Chu Thành không biết nên làm sao đi biểu đạt chính mình tâm tình. Hắn đột phá Hóa Kinh đại viên mãn đã hai năm, cũng là bởi vì không có tốt công pháp mà vô pháp đột phá, hiện tại Âu Dương Thần vừa đến đã cho hắn tốt như vậy công pháp.

"Ta nhất định sẽ thật tốt thủ hộ Thần Hoàng Các!"

Hắn ở trong lòng quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Đi Thiên Lang Bang tổng bộ ngắm cảnh

Hôm sau.

Hồng Đô thành phố Lôi Quang Bang tổng bộ trong phòng họp, Bang Chủ Lôi Đồng Quang, phó bang chủ các loại cao tầng cơ hồ đều tại, bởi vì căn cứ tin tức, Viên Xuân thành phố cái kia Địa Cấp cao thủ truyền thừa đã đến sắp hiện thế cấp độ.

Chỉ gặp Lôi Đồng Quang xem ở trận người liếc một chút, chậm rãi nói ra: "Lần này truyền thừa, chúng ta Lôi Quang Bang nhất định phải đạt được, chỉ cần đạt được truyền thừa, thực lực chúng ta liền có hi vọng cao hơn một tầng, nói không chừng cũng có thể đột phá tới Địa Cấp cảnh giới, đến lúc đó thế nhưng là có năm trăm năm thọ mệnh."

Nghĩ đến đây bên trong, ở đây tất cả mọi người hô hấp cũng là không tự giác nặng.

...

Cầm Tú Hoa Viên tiểu khu, lúc này Âu Dương Thần đang chờ Diệp Mộ Linh đi ra. Đang quyết định Thần Hoàng Các sự tình về sau, Âu Dương Thần trở lại Linh Thần biệt thự nhìn xem Tôn Mộc tình huống, nhìn thấy hắn vẫn còn ở tu luyện thế là nghỉ ngơi một đêm về sau, ngày thứ hai sáng sớm sẽ tới đón Diệp Mộ Linh cùng đi trường học.

Gần nhất sự tình hơi nhiều, Âu Dương Thần cảm thấy mình đều không có thật tốt bởi bởi Diệp Mộ Linh, cho nên thừa dịp hiện tại không có chuyện gì thời điểm, Âu Dương Thần quyết định dùng nhiều chút thời gian đến bồi theo nàng.

Chờ một lúc sau, Diệp Mộ Linh thân ảnh từ đằng xa đi tới, liếc nhìn lại Âu Dương Thần chỉ cảm thấy thật đẹp.

Hôm nay Diệp Mộ Linh ăn mặc phần quần màu lam, vạt áo quá gối. Trắng nõn không tí vết da thịt lộ ra nhàn nhạt phần hồng, tóc đen thui như thác nước thẳng đứng choàng tại trên vai, tính xảo khuôn mặt treo Thiên Thiên nụ cười, quả thực là như là họa bên trong đi ra bộ dáng. Là xinh đẹp như vậy rung động lòng người.

Nhìn thấy Âu Dương Thần thể mà đã đang chờ nàng, Diệp Mộ Linh trong mắt lóe lên một tia cảm động cùng kính hi. Nụ cười trên mặt càng thêm rõ ràng. Cả người càng là đẹp tuyệt luân.

Âu Dương Thần dời bước đi qua, một cái dất nàng ngọc thủ.

"Đi, dẫn người đi trường học."

Nhìn xem hán phảng phát là tuyên bố chủ quyền giống như tính trẻ con hành vi, Diệp Mộ Linh ngồn ngọt cười, mặc cho Âu Dương Thần lôi kéo tay mình cùng một chỗ hướng trường học đi đến.

Đi tới trường học, Âu Dương Thần an an tĩnh tĩnh bồi tiếp Diệp Mộ Linh thật tốt hơn mấy tiết khóa, riêng là Lâm Nhã lớp Anh ngữ thời điểm, càng là ngồi đoan đoan chính chính. Đến mức Lâm Nhã đều cảm thấy hán hôm nay là làm sao, chẳng lẽ chịu cái gì kích thích.

Rất nhanh một ngày liền đi qua, Âu Dương Thần giữ khuôn phép đi học, sau khi tan học tiễn đưa Diệp Mộ Linh về nhà.

Màn đêm buông xuống, Âu Dương Thần lại lần nữa đi vào bây giờ Thần Hoàng Các tổng bộ. Bởi vì Âu Dương Thần cảm Lôi Hỏa Kinh giao cho Chu Thành không chỉ là để cho chính hán tu luyện, đồng dạng là có thể truyền thụ cho trong các thành viên, đến mức trên cơ bản tất cả mọi người đạt được công pháp, lần đầu đạt được cao cấp như vậy công pháp, bọn họ tự nhiên là nỗ lực tu luyện.

Lúc này Cao Nhiên đang ăn dưới cái viên kia Phục Nguyên Đan về sau, hiện tại không sai biệt lắm hoàn toàn khôi phục.

Âu Dương Thần cảm chính mình kế hoạch nói cho hán biết về sau, liền rời đi, nhưng là từ Cao Nhiên hưng phấn ánh mắt bên trong có thể tưởng tượng Âu Dương Thần đón lấy cử động khẳng định là kinh người.

Đêm đó, Nguyệt Hắc Phong Cao.

Thiên Lang Bang tổng bộ bên ngoài, một người mặc hươu nhàn trang thiếu niên chậm rãi đi tới, cước bộ nhẹ nhàng lại kiên định mạnh mẽ. Toàn thân trên dưới không có tản mát ra một tơ một hào khí thế nhưng lại làm cho người không dám khinh thường. Người này cũng là Âu Dương Thần.

Nhìn trước mắt Cao Lâu Đại Hạ, Âu Dương Thần ánh mắt bắt đầu dần dần trở nên sắc bén.

"Dừng lại, nơi này là tư nhân địa bàn, không cho phép người tới gần!" Nhìn thấy hướng phía Thiên Lang Bang tổng bộ cửa ra vào đi tới thiếu niên, hai tên tại cửa ra vào thủ vệ Thiên Lang Bang thành viên nhất thời hét lớn một tiếng, trong ánh mắt mang theo hoài nghi.

"Ha ha, ta là tới tại đây ngắm cảnh à!" Âu Dương Thần cười hắc hắc.

"Ngắm cảnh?" Trong lòng hai người nghi hoặc, không biết bọn họ Thiên Lang Bang tổng bộ lúc nào biến thành du lịch cảnh điểm, còn có người tới ngắm cảnh.

"Đúng vậy a!" Tựa như là xem thấu bọn họ ý nghĩ một dạng, Âu Dương Thần mỉm cười nói. Bất thành linh thân hình lóe lên, đi thẳng tới trước người bọn họ, một người cho một cái Thủ Dao, trong nháy mắt hai người liền ngất đi.

Vượt qua hai người, Âu Dương Thần tiếp tục hướng phía bên trong đi đến.

"Người là ai? Làm sao lại xuất hiện ở đây!"

Bất thành linh, bảy tám cái Thiên Lang Bang thành viên phát hiện Âu Dương Thần, lạnh lùng hỏi.

"Ngắm cảnh a!"

Âu Dương Thần vẫn như cũ là như thế này trả lời, nhưng là tự thân nhưng là vận chuyển Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp, này bảy tám cái đại hán còn không có kịp phản ứng, trong nháy mắt liền bị Âu Dương Thần một người cùng một quyền, trực tiếp cũng là té ngã trên đất, kêu rên không thôi.

"Thật sự là quá không trải qua đánh!"

Âu Dương Thần nói thầm một tiếng, cước bộ nhưng là không có đình chỉ, tiếp tục hướng phía trong cao ốc đi đến. Hán đã từ Cao Nhiên nơi đó biết Thiên Lang Bang cao tầng đều sẽ ở tại cao ốc lầu ba. Lần này Âu Dương Thần tới con mắt chính là muốn duy nhất một lần giải quyết Thiên Lang Bang, không chế Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới, cho nên Âu Dương Thần từng bước một hướng phía lầu ba đi đến.

Không thể không nói, Thiên Lang Bang phòng vệ vẫn là cũng nghiêm mật, rất nhanh liền lại có Thiên Lang Bang thành viên từ cao ốc mỗi cái địa phương đi ra, hiển nhiên là nghe được động tĩnh âm thanh.

Chỉ có điều lấy Âu Dương Thần thực lực bây giờ, những người này thật sự là không đáng chú ý, trên cơ bản cũng là một quyền hoặc là một chân liền dạy bọn họ làm người.

Rất nhanh Âu Dương Thần thân ảnh liền đến lầu hai, liếc nhìn lại, tại đây thả rất nhiều thiết bị cùng binh khí. Hiển nhiên nơi này chính là Thiên Lang Bang thành viên đoán luyện, tăng thực lực lên địa phương. Thậm chí rất nhiều tay sai bên trong còn cầm đủ loại vũ khí.

Nhìn thấy Âu Dương Thần lên, từng cái cầm vũ khí gấp hướng phía hấn xông lại.

Bên trái một cái đại hán cầm đại đao trong tay liền hướng phía Âu Dương Thần trên bờ vai chào hỏi, trên mặt lộ ra tàn nhẫn nụ cười.

"Oanh!"

Một tiếng tiếng ầm ầm vang lên, đại hán kia trực tiếp bay rớt ra ngoài, đập ầm ầm trên mặt đất, ngất đi. Đại đao trong tay tại Âu Dương Thần một quyền kia phía dưới trực tiếp phá nát.

"Hưu hưu hưu!"

Đúng lúc này, Âu Dương Thần hai tay liên tục huy động, từng đạo từng đạo thanh kim sắc chân khí như là Đạn Châu hướng phía Thiên Lang Bang mọi người bắn ra mà đi.

"A a a!"

Nhất thời lầu hai tiếng kêu thảm thiết liên tục, Thiên Lang Bang mọi người từng cái té ngã trên đất, kêu thảm không thôi.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần hài lòng gật gật đầu, cái này Tiểu Kỳ Xảo là hấn gần nhất vừa định đi ra, nhìn hiệu quả cũng không tệ lắm, với lại đây đã là hấn không chế chính mình thanh kim sắc chân khí uy năng. Không phải vậy lời nói cứ như vậy một kích, những này còn không có đột phá Hoàng cấp Thiên Lang Bang thành viên cũng là gánh không được.

Vỗ vỗ tay, Âu Dương Thần tiếp tục hướng phía lầu ba đi đến. Cước bộ vẫn như cũ là không nhanh không chậm. Giống như là trong nhà mình. Ngược lại là thang lầu hai bên Thiên Lang Bang thành viên nhìn thấy ngã trên mặt đất kêu rên không đã thành thành viên, cả đám đều kinh hồn táng đảm, không còn dám ngăn cản Âu Dương Thần tiến lên.

Mà liền tại lầu ba trong phòng họp, Thiên Lang Bang cao tầng chính là một từng cái sắc mặt nghiêm túc ngồi tại cái bàn hai bên, thông qua tại đây màn hình lớn, bọn họ đã là nhìn thấy Âu Dương Thần sở tác sở vi. Nhưng là bọn họ cũng là bị Âu Dương Thần thực lực kinh sợ đến.

Liền cả Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh lúc này cũng là sắc mặt âm trầm, bởi vì căn cứ hấn phán đoán, Âu Dương Thần tuy nhiên còn không có đột phá đến Huyền Cấp, nhưng là thực lực khả năng đã vượt qua hấn.

Cho nên bọn họ chậm chạp không dám ra tay, cũng là muốn các loại Âu Dương Thần tiêu hao quá nhiều, hoặc là lộ ra sơ hở thời điểm, sau đó lại liên thủ nhất cử đánh tan Âu Dương Thần, nhưng là Âu Dương Thần tựa như là phát hiện bọn họ ý đồ, căn bản là không có có vận dụng thực lực gì.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Viên Gia Lão Tổ Tông

Đối mặt khí thế hung hung Âu Dương Thần, Thiên Lang Bang cao tầng ngơ ngác nhìn vào ta, ta nhìn vào ngơ ngác, cả đám đều không biết nên nói cái gì cho phải.

"đi thôi, là họa tránh không khỏi!"

Cuối cùng vẫn là bang chủ Viên Thăng Vinh cắn răng một cái đứng lên, bắt đầu đi nói ra.

Lúc này Âu Dương Thần cũng là vừa lúc bên trên lầu ba, nhìn xem từ bên trong đi ra mấy vị, trào phúng nói: "Làm sao? Không còn nhìn nhiều một hồi?"

"Tiểu tử, đừng quá phách lối. Chúng ta thừa nhận ngươi là rất mạnh, nhưng là chúng ta người ở đây nhiều như vậy, thật muốn động thủ, ngươi sẽ biết tay!"

Thiên Lang Bang thực lực kia gần như chỉ ở bang chủ phía dưới Hoàng cấp đại viên mãn võ giả hung hăng nói ra. Hấn vốn chính là ngông cuồng người, bình thường tại Thiên Lang Bang tại liền bang chủ lời nói hấn còn nghe một chút, nhưng là hiện tại đối mặt Âu Dương Thần như thế một thiếu niên, cứ việc Âu Dương Thần thực lực rất mạnh, nhưng là hấn vẫn là thực chất bên trong vẫn là không phục.

"Thật sao?"

Âu Dương Thần thấp giọng hỏi một câu, lại như là đang làm bầm lều bầu. Nhưng là hấn thân ảnh nhưng là trong nháy mắt di động.

Người kia nguyên bản còn muốn trả lời nói là, kết quả là nhìn thấy Âu Dương Thần thân ảnh đã tại trước người hấn cách hấn không đến một mét. Người kia đột nhiên giật mình liền muốn triệt thoái phía sau. Nhưng là Âu Dương Thần nơi nào sẽ cho hấn cơ hội này, thanh kim sắc chân khí bộc lấy quyền đầu tại hấn hoảng sợ ánh mắt bên trong vô hạn phóng đại, sau cùng trực tiếp đánh vào hấn khuôn mặt bên trên.

Ngay cả một tia hoàn thủ cơ hội đều không có. Một cái Hoàng cấp đại viên mãn cao thủ trực tiếp liền bị Âu Dương Thần một quyền đánh sập bay ra ngoài.

Càng thêm làm bọn hấn giật mình là, Âu Dương Thần tốc độ thật sự là quá nhanh, phải biết bọn họ rời Âu Dương Thần vị trí chỗ ở có chừng mười mấy mét. Nhưng là Âu Dương Thần tốc độ nhanh làm bọn hấn không có bất kỳ cái gì phản ứng. Cũng chỉ nhìn thấy cái kia Hoàng cấp đại viên mãn vô giá bay ngược thân ảnh.

Đây chính là bọn họ Thiên Lang Bang thực lực Đệ Nhị Cường Giả, kết quả là như thế bị miểu sát. Giờ phút này còn lại người bên trong trừ bang chủ Viên Thăng Vinh bên ngoài cũng là khó nén vẻ khiếp sợ. Tất cả mọi người bị Âu Dương Thần chỗ bày ra thực lực cho kinh sợ đến.

Cảm giác được Âu Dương Thần ánh mắt quét về phía bọn họ, từng cái tất cả đều không tự giác cúi đầu xuống, không dám cùng đối mặt. Chỉ có bang chủ Viên Thăng Vinh một người còn miễn cưỡng có thể nhìn thẳng. Nhưng là đồng dạng là mất đi tới đánh nhau tự tin.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần chậm rãi lắc đầu, nội tâm rất là thất vọng, phải biết võ giả cũng là vượt khó tiến lên, không thể bởi vì một điểm nhỏ nhỏ ngăn trở liền đánh mất tự tin.

Bạch bạch bạch!

Đúng lúc này, hỗn loạn tiếng bước chân truyền đến.

"Âu Dương, chúng ta tới!"

Tiếp theo liền nghe đến Quân Hạo âm thanh, Âu Dương Thần quay đầu nhìn lại liền thấy Quân Hạo, Cao Nhiên, còn có Lưu Phong mang theo Thần Hoàng Các thành viên đều đến.

Thấy không Chu Thành, Âu Dương Thần khẽ gật đầu, biết Huyền Vũ điện thành viên tại thủ vệ tổng bộ.

Nhìn thấy đã đánh mất chiến đấu lực Thiên Lang Bang mọi người, Âu Dương Thần đối với mấy Đại Điện Chủ nói ra:

"Các ngươi tới vừa vặn, có thể bắt đầu tiếp thu Thiên Lang Bang tài sản. Nếu có phản kháng không cần lưu thủ, tuy nhiên cũng phải chú ý đúng mực "

Mọi người nhao nhao biểu thị hiểu biết, tiếp theo liền thấy Quân Hạo trực tiếp mang theo mấy cái Thanh Long điện thành viên, trong tay cầm dây thừng, muốn cầm Thiên Lang Bang cao tăng cho trói lại.

Nghĩ đến chính mình sẽ trở thành Tù nhân, Thiên Lang Bang cao tăng trong mắt nhao nhao hiện lên một chút do dự. Không biết là cái kia phản kháng vẫn là tùy ý bọn họ trói lại.

Sau cùng có lẽ là lý trí chiến thắng tôn nghiêm, bọn họ thế mà một cái đều không có phản kháng, trực tiếp bị trói đứng lên.

Sau đó sự tình liền đơn giản nhiều, cũng là Lưu Phong mang theo Chu Tước điện người tại đề ra nghi vấn bọn họ tài sản để tại cướp bóc. Mà Âu Dương Thần mang theo Quân Hạo cùng Cao Nhiên thì là đi vào bên trong một cái phòng bên trong, đi qua vừa mới thăm vấn, đã từ Viên Thăng Vinh trong miệng biết được, nơi này chính là Thiên Lang Bang nhà kho, bên trong để đó Thiên Lang Bang qua nhiều năm như vậy võ giả tu luyện vật tư.

Dựa theo Viên Thăng Vinh thuyết pháp, Quân Hạo phát hiện một đạo cửa ngầm, đẩy cửa ra, bọn họ phát hiện đây là một cái mật thất, trở ra. Thành đồng như ngọn núi nặng lượng màu trắng thạch kém chút chói mù bọn họ ánh mắt.

"Ta dựa vào, nhiều như vậy Năng Lượng Thạch, cái này cần có mười mấy vạn đi!"

Quân Hạo không khỏi bạo câu nói tục, giật mình nói ra.

"Nghe nói Thiên Lang Bang nắm giữ Viên Xuân thành phố Năng Lượng Thạch khai thác, hiện tại xem ra hấn là thật!"

Cao Nhiên tựa hồ là nhớ tới cái gì nói ra.

"Người nói." Âu Dương Thần nói với hấn, đồng thời dùng Vô Cực Giới cầm tại đây Năng Lượng Thạch thu vào đi.

Nhìn thấy Âu Dương Thần trên tay giới chỉ, hai người cũng là tràn ngập hâm mộ, đây chính là trữ vật giới a, bình thường người nào có cơ hội có được. Với lại Âu Dương Thần cái không gian này còn lớn như vậy.

Tuy nhiên hâm mộ thì hâm mộ, hai người bọn họ tin tưởng về sau chính mình cũng có thể lấy tới.

Tiếp theo Cao Nhiên nói lần nữa: "Ta nghe nói Hoa Hạ Năng Lượng Thạch khoáng mạch cũng là thuộc về Thủ Hộ Thần Điện quản lý, nhưng là bởi vì Thủ Hộ Thần Điện nhân thủ có hạn, không biết là ở năm nào liền chế định một cái quy định."

"Đại khái ý tứ chính là năng lượng Thạch Khoáng mạch sở tại địa thế lực có thể có được khoáng mạch quyền khai thác, nhưng là khai thác đi ra Năng Lượng Thạch một nửa là cần nộp lên cho Thủ Hộ Thần Điện. Thủ Hộ Thần Điện sẽ phái người tới thu lấy. Nếu là khai thác ra cao cấp Năng Lượng Thạch, càng là còn có hần quy tắc."

Đón đến, Cao Nhiên nói tiếp: "Nhưng là Viên Xuân thành phố là có được to to nhỏ nhỏ thế lực không xuống mười nhà, đây là những cái kia có được Hoàng cấp võ giả thế lực. Cho nên Thiên Lang Bang có thể phân đến Năng Lượng Thạch đại khái tại khoảng ba phần mười, nhưng là dù vậy, vẫn là có nhiều như vậy."

Những chuyện này, Âu Dương Thần trước kia thật đúng là không biết, hiện tại xem ra bên trong còn có rất nhiều môn đạo.

"Thủ Hộ Thần Điện lại là cái gì?"

Âu Dương Thần hỏi, cái tên này hắn còn là lần đầu tiên nghe được.

Tựa hồ là cũng nghi hoặc lấy Âu Dương Thần khủng bố như vậy thực lực thế mà không biết Hoa Hạ Thủ Hộ Thần Điện. Cao Nhiên lấy một loại cũng kinh ngạc ánh mắt nhìn xem Âu Dương Thần.

Liền xem như lấy Âu Dương Thần da mặt dày cũng là chịu không được Cao Nhiên dạng này ánh mắt, thế là hắn trực tiếp một chân đạp tới.

"Mau nói!"

Cao Nhiên lúc này mới chậm rãi nói tới.

...

Mà đúng lúc này, tình huống bên ngoài lại phát sinh biến hóa, lúc này Lưu Phong cùng Thần Hoàng Các thành viên có chút thảm, cả đám đều thụ thương, rất nhiều thậm chí là trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất. Tiếng kêu rên liên hồi hiển nhiên là thụ thương không nhẹ.

"Không nghĩ tới các người Thiên Lang Bang thế mà còn ẩn giấu đi một lão quái vật như vậy "

Lúc này Lưu Phong nằm trên mặt đất nhìn xem một cái mặt mũi tràn đầy lão nhân Ban lão đầu nói ra.

Lúc đầu bọn họ hết thấy cũng rất thuận lợi, nhưng là không nghĩ tới đối với Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ mang theo một cái lão đầu về sau, liền hoàn toàn thay đổi.

Lão đầu này vừa đến đã lấy thực lực cường đại trực tiếp đả thương bọn họ tất cả mọi người, bọn họ căn bản là không có có chút Phản Kháng Năng Lực.

Phải biết bọn họ đều là một đám không có đột phá đến Hoàng cấp người, nhưng là lão nhân này khí thế theo Lưu Phong so Viên Thăng Vinh còn cường đại hơn. Với lại mạnh còn không phải một chút điểm

Càng trọng yếu hơn là, Lưu Phong nghe được Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ đối với hắn xưng hô là Tăng Tổ Phụ, nói cách khác lão nhân này có khả năng đã hơn một trăm tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Thủ Hộ Thần Điện

Nghe Cao Nhiên tự thuật, Âu Dương Thần rốt cục biết Thủ Hộ Thần Điện là cái dạng gì thế lực.

Tên như ý nghĩa, Thủ Hộ Thần Điện chủ yếu chính là vì thủ hộ Hoa Hạ tạo dựng. Thủ Hộ Thần Điện cũng không biết là thành lập bao nhiêu năm. Nhưng là nhiều năm như vậy đến nay luôn luôn cũng là Hoa Hạ thủ hộ thần. Thủ hộ Hoa Hạ mảnh đất này. Bảo hộ lấy nó không bị nước khác nhà chỗ xâm lược.

Thủ Hộ Thần Điện bên trong có một tên điện chủ, hai tên Phó Điện Chủ, Thập Đại Trưởng Lão. Đan Đường đường chủ, Khí Đường đường chủ các loại. Nhưng là nghe nói Thủ Hộ Thần Điện điện chủ Thạch Bàn là Địa Cấp đại viên mãn cao thủ, thậm chí đều có nghe đồn xưng hắn đã đột phá đến Thiên Cấp.

Không chỉ là dạng này, liền ngay cả hai tên Phó Điện Chủ bên trong Dương Văn Khang Phó Điện Chủ cũng là Địa Cấp đại viên mãn cao thủ, hẳn trong điện thành viên đồng dạng là có chút rất mạnh thực lực.

Thủ Hộ Thần Điện là thủ hộ Hoa Hạ thế lực, một mặt là chống cự nước khác nhà xâm lấn, một phương diện khác cũng là quản lý toàn bộ Hoa Hạ bên trong võ giả ở giữa mâu thuẫn chém giết các loại.

"Cường đại như vậy, trách không được có thể làm hắn thế lực tin phục."

Âu Dương Thần thầm nói, dạng này thế lực xác thực chấn kinh đến hắn, nhưng là đồng dạng là trong lòng hắn gieo xuống một khóa chủng tử, Thần Hoàng Các cũng phải trở thành dạng này tồn tại !

"Thần Hoàng!"

Lúc này, bên ngoài tiếng kêu thảm thiết, tiếng gọi âm ỉ. Rốt cục kinh sợ đến Âu Dương Thần bọn họ.

"Khẳng định là phát sinh chuyện gì, chúng ta đi ra xem một chút!"

Âu Dương Thần đối hai người nói ra, thân hình nhưng là liên tục biến hóa, chỉ là trong tích tắc liền biến mất tại trước mặt hai người.

Hai người hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể là ra sức đuổi theo.

Âu Dương Thần sau khi đi ra liền phát hiện Thần Hoàng Các mọi người toàn bộ đều ngã trên mặt đất, Lưu Phong càng là trên thân vẫn còn ở tích huyết.

Mà nguyên bản buộc chặt lấy Thiên Lang Bang cao tầng lúc này thì là tại một cái lão đầu trước mặt, từng cái cúi đầu, tựa hồ là đang tiếp nhận lão đầu rắn dạy.

Nhìn thấy Âu Dương Thần cuối cùng đi ra, Thần Hoàng Các thành viên cũng là tinh thần đại chấn, từng cái trong miệng lớn tiếng kêu Thần Hoàng hai chữ! Phảng phất đang giờ khắc này chỉ cần có Âu Dương Thần tại, hết thảy đều không phải là vấn đề. Liền xem như ông tổ nhà họ Viên lại thế nào cường đại cũng không phải Âu Dương Thần đối thủ.

Mà Thiên Lang Bang Thiếu Bang Chủ Viên Tổ Vũ nhìn thấy Âu Dương Thần hiện thân, mặt đều đỏ, hai tay không tự giác nắm chặt quyền đầu, cho thấy giờ phút này hắn phần nộ tâm tình.

"Tăng Tổ Phụ, cũng là hắn. Cũng là hắn để cho chúng ta Thiên Lang Bang biến thành dạng này, ngươi nhất định phải thật tốt đánh hắn một trận, cắt ngang hắn 5 chi!"

Viên Tổ Vũ đối lão đầu liên tục găm thét lên, ngoan độc lời nói từ trong miệng hắn nói ra.

Âu Dương Thần nghe xong Viên Tổ Vũ thế mà ác độc như vậy, đây quả thực là không muốn để cho hắn tốt sống a! Nhất thời nguyên bản đối với Thiên Lang Bang một tia đồng tình cũng là không có. Đáng thương người tất có chỗ đáng hận. Dạng này người cũng là thật tốt đánh một trận, đánh tới hắn hoảng sợ!

Chỉ gặp hắn lòng mảy may nhú lại, khinh thường nói ra: "Lão đầu, đã ngươi đều một nắm lớn niên kỷ liền hảo hảo ở lại nhà đừng đi ra, ngươi nhìn ngươi này một mặt lão nhân ban, đi ra đi loạn là sẽ hù đến tiểu bằng hữu. Như thế coi như thật là sai lầm!"

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Lão đầu nghe xong Âu Dương Thần lời nói, nhất thời giận dữ. Một cái cự đại thủ chương mang theo khí thế cường đại như là một ngọn núi lớn hướng thẳng đến Âu Dương Thần vỗ xuống tới.

"Oa! Lão đầu, có phải hay không nói ra sự thật á. Còn giận xấu hổ thành giận."

Âu Dương Thần vận chuyển lên Đầu Chuyển Tinh Di thân pháp, khó khăn lắm tránh thoát một kích này.

"Phanh "

Chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, một chương này trực tiếp rơi vào trên vách tường. Nhất thời ào ào trên vách tường quay đầu rơi là tã trên đất. Nhắc lên vô số tro bụi.

"Uy lực thật là lớn!" Âu Dương Thần thầm nói: "Không hổ là Huyền Cấp hậu kỳ võ giả, lần này có chút khó khăn!"

Bất quá hắn biểu lộ vẫn là như vậy lạnh nhạt, nhìn không ra có một tơ một hào ngưng trọng, nhưng là trong lòng của hắn nhưng là treo lên trăm phần trăm tinh thần. Đây lại là một trận ác chiến!

"Tiểu hóa từ tốc độ rất nhanh à! Cũng là không biết lần này ngươi còn có thể hay không tránh thoát được!" Lão đầu thấy một lần Âu Dương Thần thể mà tránh thoát hẳn Đệ Nhất Kích, ngữ khí băng lãnh nói ra.

"Thiên Lang Quyền!"

Vừa dứt lời, đâm ra một quyền, cường đại chân khí trực tiếp dâng lên mà ra, một quyền này như là một cái ngà lang kiếm ăn mang theo băng lãnh khí thể hướng phía Âu Dương Thần đánh tới.

Cảm nhận được một quyền này cường đại, Âu Dương Thần vẫn như cũ là muốn vận dụng Đấu Chuyển Tinh Di thân pháp tránh thoát đi, nhưng là trong chốc lát phát hiện đầu này ngà lang phảng phất là khóa chặt hẳn, bức bách Âu Dương Thần vô pháp thoát đi một quyền này phạm vi công kích!

Âu Dương Thần trong lòng hơi kinh hãi, tình huống như vậy là hẳn không nghĩ tới. Nhưng là Âu Dương Thần cũng không phải chờ chết người, tất nhiên vô pháp né tránh đi, vậy thì trực tiếp cứng đối cứng đi!

"Tới đi! Liền để ta kiến thức một chút Huyền Cấp hậu kỳ võ giả đến đến cỡ nào cường đại!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng.

Nhất thời Đan Điền Không Gian bên trong thanh kim sắc chân khí như là suối nước tuôn ra, hội tụ tại hán Hữu Quyền phía trên.

"Lôi Đình Diệt Thế!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, vừa ra tay cũng là cường đại nhất chiêu thức.

Chỉ gặp tại hán Hữu Quyền phía trên thỉnh thoảng có lôi điện hiện lên, càng nương theo lấy gió lốc thổi qua. Thanh kim sắc chân khí bao quanh tại hán Hữu Quyền phía trên, trong chốc lát, Âu Dương Thần đột nhiên Hữu Quyền oanh ra, cuồng bạo lực lượng đánh ra, phảng phất là đánh vỡ không gian.

"Oanh!"

Một tiếng tiếng ầm ầm vang lên, Thiên Lang Bang cùng Thần Hoàng Các người đều là vội vàng che chính mình lỗ tai, tại mọi người trong ánh mắt, chỉ gặp Âu Dương Thần một quyền kia trực tiếp là đánh vào ngà lang niêng phía trên. Nhưng là ngà lang cũng là trực tiếp nuốt vào này mang theo lôi cùng gió một quyền.

Tiếp theo liền thấy ngà lang thân thể trong nháy mắt phá nát, lộn xộn chân khí trực tiếp phiêu tán ở trong không gian, mà Âu Dương Thần một quyền kia cũng là hao hết năng lượng, trực tiếp phai mờ.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần trong lòng có chút lo lắng, bởi vì đây đã là hán mạnh nhất chiêu thức, nhưng là cũng chỉ là cùng Thiên Lang Bang lão đầu kia một quyền triệt tiêu. Với lại hẳn thấy cái này còn không phải lão đầu thủ đoạn mạnh nhất.

Quả nhiên tại một kích này về sau, lão đầu lần tiếp theo công kích lại đến. Căn bản cũng không cho Âu Dương Thần lại bất luận cái gì thở dốc cơ hội, lại là một đầu ngà lang mang theo khí thể cường đại trực tiếp chạy Âu Dương Thần mà đến, dạng như vậy tựa hồ là muốn trực tiếp nuốt vào Âu Dương Thần thân thể.

Không có cách nào, Âu Dương Thần đành phải là sử xuất chính mình mạnh nhất chiêu thức -- Lôi Đình Diệt Thế!

"Oanh!"

Vẫn như cũ là một tiếng tiếng ầm ầm vang lên, hai quyền trực tiếp triệt tiêu trên không trung, năng lượng hao hết.

"Rầm rầm rầm!"

Lại là liên tục mấy quyền oanh đến, Âu Dương Thần không thể làm gì, chỉ có thể là lựa chọn phòng thủ. Nhưng là lần lượt vận dụng Lôi Đình Diệt Thế. Tiêu hao chân khí thật sự là quá lớn.

Liền xem như Vô Cực Huyền Thể quyết có thể tự chủ vận hành, hấp thu thiên địa linh khí bổ sung tự thân, nhưng là tiêu hao thật sự là quá nhanh, bổ sung căn bản chính là hạt cát trong sa mạc. Tiếp tục như vậy không lâu sau, Âu Dương Thần chân khí trong cơ thể liền sẽ tiêu hao sạch sẽ.

Mà Thần Hoàng Các mọi người thấy loại tình hình này càng là lo lắng Âu Dương Thần an nguy.

Chương 105: Vô Cực Kiếm ra

"Oanh!"

Lại là một quyền oanh đến, lần này Âu Dương Thần không có chống lại, trực tiếp bị một quyền này đánh vào bộ ngực hần phía trên.

"PHỐC!"

Nhất thời một cái nhiệt huyết phun ra, nhuộm đỏ sàn nhà. Lau khô khoe miệng vết máu, Âu Dương Thần ánh mắt dần dần trở nên sắc bén. Một đôi mắt tàn mát ra băng lãnh khí tức.

Mà Thần Hoàng Các mọi người càng là nhin không được kinh hô, ánh mắt bên trong tất cả đều là vẻ lo lắng.

Bọn họ không ngờ rằng Thiên Lang Bang lão nhân này mạnh như vậy, lại có thể cảm Âu Dương Thần đánh không có sức hoàn thủ.

Mà Thiên Lang Bang người thì là vẻ vui thích trần vu biểu mặt, nhìn thấy Âu Dương Thần bộ dáng này, bọn họ thật sự là quá thái.

"Tiểu tử, ngươi không phải rất mạnh, rất chảnh nha. Hiện tại làm sao thụ thương?" Viên Tổ Vũ dương dương đắc ý nói ra: "Ngươi lại túm cho ta xem một chút a, không phải nói một quyền dạy cho chúng ta làm người nha. Tới a, cho ta một quyền a! Tới dạy ta làm người a!"

Lời như vậy lại phối hợp cái kia bị coi thường biểu lộ, Thần Hoàng Các mọi người nhao nhao hô to vô sỉ, hôm qua tại Viên SD đường thời điểm, thế nhưng là như là một đầu như chó chết chặt vật, hiện tại có người làm chỗ dựa liền kéo dậy. Sớm biết dạng này hôm qua nên trực tiếp đánh hấn sinh hoạt không thể tự gánh vác, đánh hấn gọi mẹ đều không được. Tình bây giờ đang tại đây chút chút oa oa.

Đừng bảo là Thần Hoàng Các người, liền xem như Thiên Lang Bang thành viên nhìn thấy nhà mình Thiếu Bang Chủ vô sỉ như vậy, bị coi thường cũng là nhìn có chút không đi xuống, hóa ra nhà mình Thiếu Bang Chủ ngày xưa loại kia hình tượng cũng là Trang.

"Tốt, Vũ nhi, trở về đi!" Lúc này Viên Gia Lão Tổ Tông hướng phía Viên Tổ Vũ vẫy tay, nói ra.

Đồng thời vừa nhìn về phía Âu Dương Thần: "Tiểu tử, lão già ta ném qua muối so ngươi đi qua đường đều nhiều, ngươi lá gan thật đúng là lớn. Tuổi còn nhỏ liền dám đến ta Thiên Lang Bang tổng bộ giương oai. Lần này ta lão đầu tử thế tất yếu thay trong nhà người người thật tốt giáo huấn một chút ngươi "

Nói lão đầu dưới chân giẫm lên huyền ảo tốc độ, cả người khí thế nhất thời thay đổi. Vừa mới vẫn là như là một cái bình thường lão đầu, chẳng qua là khí thế cường đại. Bây giờ lại phảng phất là biến thành một con sói, hơn nữa còn là Lang Vương. Cả người tràn ngập dã tính, cuồng bạo.

Ánh mắt bên trong để lộ ra âm lãnh khí tức , khiến cho đến chung quanh cũng là toàn thân không được tự nhiên.

Mà tại Âu Dương Thần cảm thụ bên trong, giống như là bị một con sói vương để mắt tới. Cái loại ánh mắt này làm cho hấn cũng không thoải mái.

"Không có cách nào, chỉ có thể là sử xuất ta đòn sát thủ!" Âu Dương Thần ở trong lòng mặc niệm nói.

Ánh mắt dần dần trở nên kiên định, chỉ gặp hấn tay trái trước người hoạt động.

"Vô Cực Kiếm, ra đi!"

Nhất thời một đoàn quang hoa nở rộ mà ra, giống như hoa sen mới nở, ung dung mà mát lạnh. Trên chuôi kiếm hoa văn trang sức như tinh tú vận hành, lóe ra thâm thúy quang mang, trên thân kiếm quang tuyến liền thành một khối. Giống Thanh Thủy khắp qua hồ nước, thông dong mà thư giãn, mà kiếm nhận tựa như là thẳng đứng vạn trượng Đoạn Nhai, cao thượng mà nguy nga.

Âu Dương Thần đưa tay phải ra, Vô Cực Kiếm rơi vào trong tay. Một đạo kiếm khí bắn ra, rơi vào trên vách tường, nhất thời xâu vào. Sắc bén như vậy.

"Tới đi, đây coi như là chúng ta lần thứ nhất kề vai chiến đấu, ta đáp ứng ngươi sẽ không bôi nhọ ngươi uy danh, đây hết thảy liền từ nơi này nhất chiến bắt đầu đi!"

Âu Dương Thần gầm thét lên, âm thanh to mà lại kiên định!

Vô Cực Kiếm hơi hơi rung động, giống như là tại đáp lại!

Tất cả mọi người bị Vô Cực Kiếm ra sân rung động, này hoa lệ thân kiếm, phức tạp đường vân, kinh người kiếm khí. Toàn bộ đều là như vậy rung động.

"Giữa chúng ta chênh lệch không phải dựa vào một thanh kiếm liền có thể đền bù, đã ngươi vẫn là chưa từ bỏ ý định. Ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút ta thủ đoạn chân chính!" Âm thanh lạnh như băng từ Viên Gia Lão Tổ Tông trong miệng nói ra, cùng lúc đó, thân hình hấn cũng đang không ngừng di động, chỉ là nháy mắt công phu. Cũng nhanh muốn tới Âu Dương Thần trước mặt.

Mà lúc này Viên Gia Lão Tổ Tông một cái tay biến quyền thành trào, sắc bén phong mang từ hấn trên vuốt đi ra , khiến cho người hơi kinh hãi.

"Thiên Lang trào!"

Chỉ gặp hấn hét lớn một tiếng, cả người như là một cái cuồng bạo Lang Vương, hướng phía Âu Dương Thần nhào tới. Tay phải thành trào, đột nhiên hướng về Âu Dương Thần cô chớp tới. Tàn hấn cử động làm cho vây xem Thần Hoàng Các tất cả mọi người là đột nhiên kinh dị, đây quả thực là không cho Âu Dương Thần đường sống, một trào này nếu là bất nể. Chỉ sợ Âu Dương Thần cô đều sẽ đứt gãy.

"Ác như vậy!" Liền ngay cả Âu Dương Thần cũng là không khỏi kinh hô, cái này rõ ràng chính là muốn mạng hấn ý tứ a!

"Phong Vân Kiếm Pháp Đệ Nhất Thức Phong Vân Động!"

Âu Dương Thần hô to một tiếng. Tay trái đánh lấy thủ thế, nắm Vô Cực Kiếm tay phải liên tục huy động, nhất thời Phong Vân mãnh liệt, gió lốc gào thét, tầng mây liên miên bất tuyệt. Khí thế kinh người.

Sau cùng chỉ gặp Âu Dương Thần trực tiếp cầm trong tay Vô Cực Kiếm hướng phía trước đưa tới, liên tục múa, mũi kiếm phảng phất là tại nhảy vọt không gian trong nháy mắt xuất hiện tại Viên Gia Lão Tổ Tông trước mặt.

Trực tiếp đâm xuyên bàn tay hấn, máu tươi trực tiếp phun ra.

Ông tổ nhà họ Viên căn bản là không có có nghĩ đến Âu Dương Thần một kiếm này sẽ như thế nhanh chóng, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, trong mắt lóe ra nộ hỏa. Lấy hấn Huyền Cấp hậu kỳ thực lực đối đầu chỉ có Hoàng cấp hậu kỳ Âu Dương Thần thế mà còn thụ thương. Tuy nhiên Âu Dương Thần là mượn nhờ Vô Cực Kiếm uy lực, nhưng là cái này nếu là truyền đi, hấn danh tiếng coi như tất cả đều hủy.

"Tiểu tử, ngươi là thành công chọc giận ta!" Ông tổ nhà họ Viên âm trầm nói ra. Sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Thiên Lang Chưởng, Thiên Lang Quyền!"

Chỉ gặp hấn trong nháy mắt đánh ra nhất chưởng một quyền. Cùng lúc đó, ông tổ nhà họ Viên thân hình tiếp tục lần người mà lên.

Đối mặt cái này khủng bố công kích, Âu Dương Thần cũng là không cam lòng yếu thế , đồng dạng là liên tiếp vung ra vài kiếm, kiếm khí đập dòn bắn ra bốn phía.

"Phanh phanh phanh!"

Chỉ nghe được mấy tiếng trầm đục, chỉ một thoáng bụi đất tung bay, trên trận người khác là thấy không rõ hai người bọn họ động tác.

Đúng lúc này, ông tổ nhà họ Viên thân ảnh bất thành linh từ Âu Dương Thần bên cạnh đánh tới. Trong tay cầm một cái đại đao, đây là hấn dùng chân khí ngưng tụ thành đại đao. Nhất đao hướng thẳng đến Âu Dương Thần bờ tới, nhất thời Đao Khí Tung Hoàn, kích xạ ngàn dặm.

Lạnh lùng khí tức đánh tới Âu Dương Thần trên mặt làm cho hấn khẽ nhíu mày.

"Phong Vân Kiếm Pháp Đệ Nhị Thức Phong Vân Vũ!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, thân hình di động, trong tay Vô Cực Kiếm đang không ngừng trước người vung vẩy, huyền hóa ra một cái vòng tròn màn. Đây là Phong Vân Kiếm Pháp bên trong Chủ Phòng Ngự Nhất Thức, cái này tròn màn là từ Vô Cực Kiếm tán mát ra kiếm hoa ngưng tụ thành.

Mặc dù là Chủ Phòng Ngự nhưng là cũng có công kích.

"Bang!"

Chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn, đại đao cùng tròn màn phát sinh va chạm. Chỉ thấy được chuôi này đại đao vọng tưởng đột phá tròn màn chém thẳng vào Âu Dương Thần thân thể, nhưng là Âu Dương Thần dùng Vô Cực Kiếm kiếm hoa ngưng tụ thành tròn màn nhưng là phảng phất màn nước, mặc dù sẽ lồm xồm dưới, nhưng là thủy chung là ngăn trở đại đao tiến một bước xâm nhập. Làm cho hấn thủy chung vô pháp đột phá.

"Cái kia ta!"

Lúc này Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, trong tay Vô Cực Kiếm đột nhiên hướng phía trước đâm một cái, nhất thời chỉ gặp nguyên bản tròn màn trực tiếp như là phân giải, hóa thành vô số kiếm hoa đột nhiên hướng về ông tổ nhà họ Viên bay đi.

Kiếm hoa bay tán loạn, rực rỡ nhiều màu, nhưng lại là tràn ngập nguy hiểm. Chỉ thấy được từng đạo từng đạo kiếm hoa cấp tốc rơi vào ông tổ nhà họ Viên trên thân,

Ông tổ nhà họ Viên căn bản là không có có kịp phản ứng, trên thân đã là hiện đầy vết thương, máu tươi như là suối phun bắn ra bốn phía ra. Chiều xuống mặt đất nhất thời nhuộm đỏ một mảnh.

Mà Âu Dương Thần lần này không tiếp tục lưu thủ, chỉ gặp hấn tiếp tục vận chuyển Đầu Chuyển Tinh Di thân pháp, chính xác người như là U Linh sử giả

trực tiếp xuất hiện tại ông tổ nhà họ Viên trước người, đâm ra một quyền, ông tổ nhà họ Viên thân thể như là điều đứt dây tán mất ở phía xa trên sàn nhà.

"PHỐC!"

Cả người nhện không được trực tiếp là phun ra một ngụm máu tươi, sau đó ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Diệp Mộ Linh cô cô

Nhìn qua hôn mê trên mặt đất ông tổ nhà họ Viên, Âu Dương Thần không khỏi vì là Vô Cực Kiếm uy lực mà cảm thấy kinh ngạc. Phải biết hắn vừa mới chỉ sợ chỉ vận dụng Vô Cực Kiếm một phần ngàn thậm chí là một phần vạn uy năng, nhưng là cũng là khủng bố như vậy. Tuy nhiên vận dụng Vô Cực Kiếm chỗ tiêu hao chân khí cũng là khủng bố.

Âu Dương Thần hiện tại có thể cảm nhận được trong cơ thể mình chân khí trống rỗng. Xem ra cái này Vô Cực Kiếm thật đúng là không thể tùy tiện vận dụng a, Âu Dương Thần nghĩ thầm.

Cái này phát sinh hết thảy tới đều quá nhanh chóng, Thiên Lang Bang bọn người hoàn toàn còn không có phản ứng, sau đó liền nhìn xem đến ông tổ nhà họ Viên té ngã trên đất. Bọn họ toàn bộ đều mộng, hoàn toàn không biết làm sao.

Về phần Thần Hoàng Các mọi người lúc này mặc dù là thụ lý thương tổn, nhưng là tâm tình kích động lộ rõ trên mặt.

"Thần Hoàng!"

"Thần Hoàng!"

...

Cũng không biết là ai trước tiên hô, dẫn đến về sau tất cả mọi người cùng theo một lúc hô. Tiếng vang nhất định muốn bị phá vỡ chân trời.

Về phần Thiên Lang Bang người thì là mặt xám như tro, vừa sợ lại sợ.

Âu Dương Thần một cái lắc mình, đi vào Lưu Phong trước mặt, dùng đến trong cơ thể số lượng không nhiều chân khí thay hắn liệu thương, dù sao thanh kim sắc chân khí thể nhưng là có chút chữa trị hiệu quả.

Không nhiều sẽ, Lưu Phong thương thế liền đạt được không chế, đón lấy sự tình liền giao cho bọn hắn mấy cái điện chủ đi làm, Âu Dương Thần tin tưởng bọn họ có thể làm tốt. Mà Âu Dương Thần thì là lựa chọn một cái phòng đi vào liệu thương cùng khôi phục chân khí trong cơ thể.

...

Mà lúc này, tại Cẩm Tú Hoa Viên tiểu khu, Diệp Mộ Linh trong phòng, trừ Diệp Mộ Linh bên ngoài thể mà còn có một người khác.

Đây là một cái nhìn hơn ba mươi tuổi quý phụ bộ dáng nữ nhân, toàn thân tán mát ra một loại khí chất cao quý. Mà lúc này Diệp Mộ Linh thể mà rúc vào nàng bên cạnh, nhìn ra được quan hệ bọn hắn phi thường tốt.

"Cô cô, người tại sao có thể có thời gian đến xem ta à!"

Diệp Mộ Linh cảm đầu tựa ở nữ nhân trước ngực, lộ ra dị thường đáng yêu.

Thế nhưng là nàng thể mà xưng hô nữ nhân này vì là cô cô, trách không được các nàng thân mật như vậy.

Chỉ gặp nữ tử này vườn ngọc thủ nhẹ nhàng vuốt ve Diệp Mộ Linh đầu, cung chiều nhìn xem nàng nói ra: "Đều do đại ca không phải muốn đem người đặt ở đời này tục giới bên trong, nói là muốn ứng đối đón lấy Đại Kiếp. Khiến cho người bây giờ đều gây, với lại kia là cái gì Đại Kiếp cũng không có xuất hiện a!"

Nữ tử có chút phàn nàn, nhưng là từ nàng trong lời nói nhưng là để lộ ra đối với Diệp Mộ Linh yêu thích.

Tuy nhiên không đợi Diệp Mộ Linh trả lời, chỉ gặp nàng nói lần nữa: "Bất quá lần này ta tới đây, chính là muốn đón ngươi trở về! Đợi đến sau khi trở về, thật tốt làm chút ăn cho ngươi bồi bổ thân thể."

"Trở về?"

Diệp Mộ Linh nhìn không được lên tiếng kinh hô, chuyện này là nàng không nghĩ tới.

"Ta đi ra thời điểm, phụ thân không phải nói muốn ta ở thế tục giới gốc đến Cao Trung Tốt Nghiệp nha, . Làm sao hiện tại bất thành linh muốn ngươi đến mang ta trở lại?"

Diệp Mộ Linh nghi hoặc hỏi, phải biết tại nàng đi ra thời điểm, phụ thân nàng nói là muốn để hần đợi đến Cao Trung Tốt Nghiệp thời điểm lại phái người tới đón nàng trở lại. Nghe nói những này tựa như là giống như một trận Thiên Địa Đại Kiếp có quan hệ.

"Tại mấy tháng trước, động thiên bên trong có người suy đoán ra Thiên Địa Đại Kiếp tiến đến thời gian phát sinh biến hóa, với lại sự biến hóa này không biết hần là tốt là xấu, nhưng là có một chút là mọi người chỗ công nhận, cái kia chính là Thiên Địa Đại Kiếp tiến đến thời gian trì hoãn. Chỉ có điều cụ thể trì hoãn đến lúc nào chúng ta vô pháp biết được."

Thương tiếc xem Diệp Mộ Linh liếc một chút, nữ tử chậm rãi nói ra. "Cũng là bởi vì Thiên Địa Đại Kiếp đã trì hoãn, thế là đại ca mới chịu ta tới đón ngươi trở lại. Huống hồ trong gia tộc quyền kia mạnh nhất công pháp cũng là thời điểm phải có người tu luyện."

Nghe được tin tức này, Diệp Mộ Linh Tâm bên trong có chút mất mát, nguyên bản nàng là khát vọng về đến gia tộc bên trong, nhưng là hiện tại có Âu Dương Thần. Nàng biết người trong gia tộc là sẽ không đồng ý nàng giống như một cái giới trần tục bên trong người cùng một chỗ.

Cho nên hiện tại Diệp Mộ Linh rất là mâu thuẫn, nàng không biết nên làm sao đi làm, nếu như cảm chuyện này nói cho cô cô, như vậy phát sinh hậu quả, nàng không dám tưởng tượng.

"Chẳng lẽ ngươi còn có cái gì không nỡ sao? Đi ra lâu như vậy, người trong gia tộc đều rất nhớ ngươi "

Tựa hồ là nhìn ra Diệp Mộ Linh do dự, nữ tử trực tiếp hỏi.

"Không phải, chỉ là qua mấy ngày cũng là khảo thí thời gian, ta muốn thi xong thử lại trở lại, với lại ta cũng muốn giống như đồng học thật tốt tạm biệt một chút. Dù sao cũng là đồng học một trận."

Diệp Mộ Linh suy nghĩ hồi lâu rốt cục nghĩ đến một cái lý do, nàng vẫn là không dám đưa nàng cùng Âu Dương Thần sự tình nói cho cô cô.

"Dạng này a" nữ tử than nhẹ một tiếng, nói tiếp: "Đã ngươi còn muốn lại đợi mấy ngày, vậy cũng có thể, vậy ta qua mấy ngày lại đến tiếp ngươi, vừa vặn cô cô cũng có chút sự tình muốn làm."

"Vậy thì quyết định như thế "

Diệp Mộ Linh thở phào một hơi nói ra.

Tiếp theo nữ tử thân ảnh loé lên một cái trực tiếp là từ cửa sổ nhảy ra ngoài, sau đó phần sắc chân khí từ trong cơ thể nàng dâng lên mà ra, hóa thành một đôi phần sắc hai cánh. Cả người thế mà phiêu phù ở không trung, thực lực kinh khủng hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ. Hướng phía Diệp Mộ Linh phát phát tay, nữ tử bay thẳng đi.

Nếu là Âu Dương Thần ở chỗ này liền sẽ phát hiện đây chính là tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa xuất hiện Địa Cấp cao thủ chân khí Hóa Dực thủ đoạn. Có thể trợ giúp võ giả ngăn ngừa phi hành, nhưng là đối với võ giả chân khí tiêu hao cực độ.

Mà Diệp Mộ Linh nhưng là trong phòng đi qua đi lại, không biết nên như thế nào nói với Âu Dương Thần ra chuyện này.

...

Thiên Lang Bang tổng bộ, lúc này Thiên Lang Bang cao tầng từng cái uest suy sụp, hoàn toàn không có Hoàng cấp cao thủ khí chất phong phạm. Mà tại bọn họ trước mặt thì là chất đồng nước cờ mười cái thẻ ngân hàng, Chu Tước điện thành viên thì là từng cái ghi chép bọn họ mỗi người trong thẻ ngân hàng đến có bao nhiêu tiền.

Về phần Lưu Phong chính mình, thì là trong tay cầm một cái phong cách cổ xưa hắc sắc cái túi, cười ngay cả một đôi mắt đều nhìn không thấy.

"Đây chính là túi trữ vật a!" Lưu Phong nghĩ thầm."Hôm qua vẫn còn ở hãm mộ Âu Dương Thần cái kia trữ vật giới đâu, không nghĩ tới hôm nay liền lấy tới một cái túi trữ vật, tuy nhiên trong này không gian không lớn, nhưng là cũng có một cái phòng lớn như vậy."

Liếc mắt một cái vẫn như cũ hôn mê trên mặt đất ông tổ nhà họ Viên, Lưu Phong cười ha ha.

"Thật sự là rất cảm tạ ngươi vì ta mang đến túi trữ vật!"

Nói xong đá hần một chân làm cảm tạ.

"Chu Tước điện chủ, chúng ta ở bên kia phát hiện một cái mật thất, bên trong có rất nhiều dược tài. Xem ra hẳn là Thiên Lang Bang nhiều năm qua dự trữ."

Đúng lúc này, một cái Chu Tước điện thành viên chạy đến Lưu Phong trước mặt, hưng phấn nói ra. Nói rõ lần này phát hiện dược tài nhất định không ít.

"Mang ta đi nhìn xem!" Lưu Phong lập tức nói ra: "Nếu là thật có rất nhiều, cho các người ghi công, sau khi trở về Thần Hoàng có cùng!"

Nói xong, đi theo phía sau hắn theo hắn mà đi.

Mà Thiên Lang Bang Bang Chủ Viên Thăng Vinh nghe được cái thanh âm này về sau, kém chút không bị ngắt đi đi qua. Bởi vì đây chính là bọn họ Thiên Lang Bang cái này nhiều năm qua thu thập dược tài, bên trong không thiếu rất nhiều trân quý Linh Dược, nhưng là bây giờ xem ra hết thảy đều muốn tiện nghi Thần Hoàng Các.

Nghĩ tới đây, Viên Thăng Vinh trong lòng liền tràn ngập hối hận, sớm biết liền không đi nghỉ lấy thu phục Tiểu Dao Môn, hiện tại ngược lại tốt, Tiểu Dao Môn không có giải quyết, còn lấy ra một cái Thần Hoàng Các, các chủ thể mà còn biến thái như vậy, bằng chừng ấy tuổi liền có thể đánh bại hắn ông tổ nhà họ Viên.

Thế nhưng là trên thế giới không có thuốc hối hận!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Hoàng cấp đại viên mãn

Lại nói Lưu Phong đi theo cái kia thành viên trực tiếp là đi vào một chỗ trong mật thất, chỉ gặp nơi này có rất nhiều to to nhỏ nhỏ hộp, trong hộp chứa các loại dược tài. Bên trong trừ trong thể tục phổ biến Nhân Sâm, Hà Thủ Ô, Đương Quy các loại dược tài bên ngoài, thậm chí còn nổi danh quý Linh Dược, như sao linh thảo, Sinh Cốt Hoa, Ngưng Huyết Thảo các loại.

Nhìn thấy nhiều như vậy dược tài, Lưu Phong hưng phấn không thôi, phải biết Âu Dương Thần đã đem một chút phổ biến dược tài tên cùng bộ dáng đều nói cho bọn hắn, chính là vì về sau có thể tốt hơn thu thập dược tài, để dùng để luyện chế đan dược, tăng thực lực lên.

...

Lúc này trong phòng Âu Dương Thần, đi qua thời gian dài như vậy tu luyện, chân khí trong cơ thể đã hoàn toàn khôi phục. Nhưng là Âu Dương Thần còn không có đình chỉ tu luyện, bởi vì tại vừa mới liên tục sau đại chiến, hắn phát hiện mình trong cơ thể Đan Điền Không Gian lại có xuẩn xuẩn dục động xu thế, đây là sẽ phải đột phá đến Hoàng cấp đại viên mãn dấu hiệu.

Thế là tại Âu Dương Thần trong cơ thể, Vô Cực Huyền Thể quyết vận chuyển càng thêm nhanh chóng, nếu như có thể nội thị liền sẽ phát hiện lúc này ở trong cơ thể hắn, vô số thiên địa linh khí lấy một loại vô cùng có quy luật tuyến đường ở trong cơ thể hắn đi đi lại lại lưu động.

Đi qua hắn tứ chi bách hài, cuối cùng hội tụ tại hắn Đan Điền Không Gian bên trong. Lúc này Âu Dương Thần Đan Điền Không Gian bên trong, thanh kim sắc chân khí càng tụ càng nhiều, Âu Dương Thần có thể rõ ràng cảm giác được Đan Điền Không Gian đang khuếch đại, tuy nhiên khuếch trương cũng không rõ ràng. Nhưng là loại biến hóa này là tồn tại.

Cái này mang ý nghĩa cứ việc chỉ là tại Hoàng cấp hậu kỳ đột phá đến Hoàng cấp đại viên mãn quá trình bên trong, Âu Dương Thần Đan Điền Không Gian vẫn như cũ là tại khuếch trương. Cái này để cho Âu Dương Thần tại đột phá thời điểm không khỏi sinh ra nghi vấn. Bởi vì tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa. Mỗi lần Đan Điền Không Gian khuếch trương cũng là tại đột phá một cái đại cảnh giới thời điểm.

Cũng tỷ như nói là Hoàng cấp võ giả đột phá đến Huyền Cấp võ giả, tại loại này đột phá bên trong là sẽ nương theo lấy Đan Điền Không Gian khuếch trương, nhưng là Âu Dương Thần loại tình huống này thật đúng là rất kỳ quái.

Nhưng là loại này Đan Điền Không Gian khuếch trương, đối với bản thân võ giả tới nói là có chỗ tốt, bởi vì Đan Điền Không Gian càng lớn liền mang ý nghĩa võ giả có thể chứa đựng càng nhiều chân khí. Cái này để cho võ giả chiến đấu năng lực càng gia trì hơn lâu.

Cho nên đang suy nghĩ không thông suốt về sau, Âu Dương Thần quả quyết từ bỏ suy nghĩ, mà chính là chuyên tâm chuẩn bị đột phá.

Tâm Niệm nhất động, mấy hạt Bồi Nguyên Đan xuất hiện trong tay, Âu Dương Thần một cái trực tiếp nuốt vào, trong nháy mắt đại lượng năng lượng trực tiếp tại Âu Dương Thần trong cơ thể nổ tung, cũng may Âu Dương Thần là có chuẩn bị, Vô Cực Huyền Thể quyết vận chuyển tới cực hạn, nguyên

bản có chút tán loạn năng lượng tại Âu Dương Thần chỉ dẫn phía dưới, dần dần có thứ tự chảy qua hần gân cốt huyết nhục.

Tại Âu Dương Thần chỉ dẫn phía dưới, những năng lượng này không ngừng đối với Âu Dương Thần thân thể tiến hành thói luyện.

"Oanh!"

Sau cùng phẳng phất là nổ tung một chỗ không gian, khí thể cường đại không tự giác từ trên người Âu Dương Thần phát ra, trong phòng bày đặt đồ vật bị loại khí thể này cho thổi ngã trái ngã phải.

Giờ phút này Âu Dương Thần có thể cảm ứng được trong cơ thể mình Đan Điền Không Gian thật sự là khuếch trương rất nhiều, không chỉ là như thế, hần nhục thân càng thêm cường đại. Mặc dù chỉ là đột phá một cái đoạn ngắn vị trí, nhưng là đối với có được cường đại công pháp cùng cải tạo qua Đan Điền Không Gian Âu Dương Thần tới nói, mỗi một lần đột phá, hần thực lực đều sẽ có tăng lên cực lớn.

Nếu là hiện tại giống như ông tổ nhà họ Viên đối oanh lời nói, Âu Dương Thần tin tưởng giờ phút này nếu là hần sử xuất Lôi Đình Diệt Thế chiêu này, nhất định sẽ không giống trước đó như vậy chật vật.

...

Lúc này ở Ngô Giang tỉnh Hàng Thành thành phố, một chỗ Cao Lâu Đại Hạ bên trong. Nơi này là Hàng Thành dưới mặt đất thế giới tứ đại bang phái một trong Phi Ngự môn tổng bộ.

Mà tại lầu ba phòng họp bên trong, Phi Ngự môn cao tăng cơ hồ toàn bộ đến đông đủ. Ngồi tại phía trước nhất cũng là Phi Ngự môn môn chủ Ô Hàn Phi. Nhắc tới Ô Hàn Phi thật đúng là một cái thiên tài tu luyện, năm nay bất quá là 35 tuổi hần cũng đã là Huyền Cấp đại viên mãn võ giả.

Phải biết tại hần cái tuổi này, bình thường người có thể đột phá đến Huyền Cấp võ giả cũng đã là rất mạnh, nhưng là hần lại có thể đột phá đến Huyền Cấp đại viên mãn, nghe nói không cần hai ba năm, là hần có thể đủ đột phá tới Địa Cấp.

Liên xem như tiếp qua hai ba năm, tại võ đạo giới, Ô Hàn Phi cũng bất quá là một cái bất mãn bốn mươi tuổi thanh niên a. Với lại Địa Cấp võ giả theo lý mà nói là có năm trăm tuổi thọ mệnh. Điều này càng làm cho người bình thường cảm nhận được hần đáng sợ.

Ánh mắt đầu tiên nhìn tới, Ô Hàn Phi cũng không có chỗ đặc thù gì, chỉ là có chút hắc. Nhưng là nhìn kỹ liền sẽ phát hiện trong mắt của hần thỉnh thoảng tỏa ra ánh sao.

Đúng lúc này, một cái trung niên đại hán đứng lên hưng phấn nói ra:

"Môn chủ, đi qua nhiều lần tìm hiểu, chúng ta rốt cục phát hiện chỗ kia tin tức nói tới cái kia Địa Cấp võ giả truyền thừa sở tại địa."

"Úc, ở đâu?"

Ô Hàn Phi nói ra, ngữ khí tuy nhỏ nhưng lại tràn ngập cường thế.

"Ngay tại Viên Xuân thành phố một nơi nào đó, cụ thể chỉ có chờ truyền thừa hiện thế mới có thể biết. Người xem chúng ta muốn hay không phái người đi tranh đoạt một chút, dù sao cũng là Địa Cấp võ giả truyền thừa, tuy nhiên không biết cụ thể là ai, nhưng là mỗi một cái Địa Cấp võ giả đều không thể khinh thường, có lẽ lần này trong truyền thừa sẽ xuất hiện một chút cửa đối diện người hữu dụng đồ vật"

Cái kia trung niên đại hán nói ra ý nghĩ của mình.

"Dù sao gần đây cũng là vô sự, đến lúc đó ta tự mình dẫn người tới!"

Ô Hàn Phi từ tốn nói.

...

Mà lúc này Lưu Phong cũng là cảm sở hữu được tài đều cái trang túi trữ vật bên trong, nụ cười trên mặt vẫn không có đình chỉ qua, xem một bên Quân Hạo cùng Cao Nhiên đều có loại muốn đánh hần xúc động.

Cũng không phải bởi vì bọn hần muốn cướp công lao nguyên nhân, mà chính là bởi vì đây chính là túi trữ vật a. Nho nhỏ cái túi liền có thể chứa đựng một cái phòng lớn như vậy đồ vật, ai không muốn muốn.

Nhìn thấy Lưu Phong thỉnh thoảng cầm túi đựng đồ kia lấy ra khoe khoang, Quân Hạo thật nghĩ trực tiếp đoạt nó.

Âu Dương Thần sau khi ra ngoài, nhìn thấy một màn này cũng là muốn cười phá lên, Lưu Phong vốn chính là một cái giỏi về khôi hài người, lúc này càng thêm là cảm loại này đặc tính phát huy đến cực hạn.

"Không phải liền là một cái túi trữ vật nha, chờ sau này lại có liền cho Quân Hạo cùng Cao Nhiên. Các người phải tin tưởng về sau hết thấy đều sẽ có"

Âu Dương Thần cũng không muốn bọn họ luôn luôn dạng này chơi tiếp tục, dò hỏi: "Tại đây tất cả vật tư đều giải quyết?"

Nghe xong Âu Dương Thần nâng lên cái này, Lưu Phong mắt nhỏ liền lại híp mắt nhìn không thấy, chuyện này thế nhưng là Chu Tước điện làm.

Thế là hần lông mày nhướn lên, đặc ý nói ra: "Giải quyết, năng lượng cảm tuyệt đối là không có buông tha. Không nên cảm cũng đều cảm không sai biệt lắm."

Nói xong dương dương trong tay mình túi trữ vật, "Trong này thế nhưng là Trang rất nhiều dược tài. Tin tưởng nhất định có thể luyện chế ra rất có bao nhiêu dùng đan dược."

Nghe được có dược tài, Âu Dương Thần cứ yên tâm nhiều, hần đang lo không có dược tài luyện chế đan dược đây. Dù sao phải biết hần nhưng là tu luyện hoàn chỉnh Vô Cực Huyền Thể quyết, đằng sau công pháp thượng diện liền có luyện chế đan dược phương pháp, huống chi hiện tại Dược Vương trong không gian còn có một cái Tôn Mộc ở đây. Cho nên cái này dược tài là càng nhiều càng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Vô Định động thiên

Cầm tất cả mọi thứ toàn bộ đều thu nhập Vô Cực Giới về sau, Âu Dương Thần mang theo Thần Hoàng Các mọi người liền rời đi Thiên Lang Bang tổng bộ, về phần Thiên Lang Bang người bọn họ cũng không có tận lực đi đánh giết, liền mặc cho bọn họ ở lại nơi đó.

Dùng Âu Dương Thần lời nói tới nói, đều đã đánh cho tàn phế, cần gì phải quan tâm có phải hay không giết chết, dù sao Thiên Lang Bang đã là phế. Hiện tại bọn hần Thần Hoàng Các mục tiêu là hần càng thêm cường đại bang phái, mà không phải cái này đã tàn phế Thiên Lang Bang.

Trở lại Thần Hoàng Các tổng bộ về sau, Âu Dương Thần cảm bốn vị điện chủ toàn bộ kêu đến.

Nhìn thấy trước mắt đã đột phá đến Hoàng cấp Chu Thành, Âu Dương Thần vui mừng gật gật đầu, nhìn như vậy tới Chu Thành thiên tư cũng khá.

Mà trái lại Chu Thành, thì là đội Âu Dương Thần tràn ngập cảm kích, nếu không phải Âu Dương Thần ban cho hần công pháp, hần muốn đột phá đến Hoàng cấp còn không biết là lúc nào, cho nên hiện tại Chu Thành phi thường may mắn chính mình gia nhập Thần Hoàng Các.

"Bởi vì chúng ta lần này đánh bại Thiên Lang Bang, như vậy chúng ta bước kế tiếp chính là muốn nắm giữ Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới. Cho nên ở sau đó một thời gian ngắn bên trong, các người đều muốn nắm chặt thời gian tu luyện, muốn để thực lực mình mạnh hơn, đương nhiên các người điện hạ thành viên thực lực đồng dạng là như thế."

Dừng lại một chút, Âu Dương Thần nói tiếp: "Tại Thiên Lang Bang nơi đó đạt được Năng Lượng Thạch các người đều có thể cầm lấy đi sử dụng. Tóm lại dù cho một câu nói, mau sớm tăng thực lực lên, bởi vì qua một đoạn thời gian nữa liền lại có một trận đại chiến muốn đánh."

"Từ cái đó ra, ta muốn các người dùng hết sở hữu phương pháp đi tìm hiểu Viên Xuân thành phố dưới mặt đất thế giới đến có bao nhiêu thế lực, đương nhiên là những cái kia có được Hoàng cấp võ giả thế lực. Còn có dưới mặt đất thế giới hần tin tức cũng phải tận lực tìm hiểu."

Sau đó Âu Dương Thần đem ánh mắt nhìn về phía Lưu Phong, "Người điên, hiện tại người có thể suy nghĩ thật kỹ, có phải hay không còn muốn tiếp tục đảm nhiệm Chu Tước điện điện chủ, bởi vì dù sao người vẫn là một cái Cao Tâm Học Sinh, người còn muốn học tập, cao hơn kiểm tra một chút đại học. Với lại trong nhà người có phải hay không sẽ đồng ý người làm dạng này sự tình. . ."

Đón lấy lời nói, Âu Dương Thần cũng không có nói, nhưng là ý hần ở đây người đều minh bạch.

"Âu Dương, ta biết người là vì muốn tốt cho ta mới nói lời như vậy, nhưng là ta cũng có thể minh xác nói cho người biết, ta sẽ không rời đi, tất nhiên ta đã làm Chu Tước điện điện chủ, như vậy ta liền sẽ một mực làm xuống dưới. Trừ phi là ta chết."

Lưu Phong có chút kích động, nhưng là thái độ rất là cứng rắn.

"Về phần thi đại học, người cứ yên tâm đi, bằng vào ta thành tích học tập thi cái đại học vẫn là không thành vấn đề, còn có nhà ta bên trong tình huống tuy nhiên ta không thật nhiều nói, nhưng là ta sẽ thuyết phục bọn họ."

Nhìn thấy Lưu Phong thái độ vậy mà như thế kiên định, Âu Dương Thần bọn họ đều là vì hần mà cảm thấy cao hứng.

Chuyện ấy, Âu Dương Thần liền rời đi. Bởi vì Diệp Mộ Linh thế mà cho hần gửi tin tức nói hơi nhớ nhưng hần. . .

Bởi vì nơi này cách Diệp Mộ Linh trong nhà có chút khoảng cách, Âu Dương Thần trực tiếp là đánh tới. Ngồi trên xe, Âu Dương Thần không khỏi nghĩ đến vừa mới đầu kia tin tức. Đây chính là Diệp Mộ Linh lần thứ nhất cho hắn tốc loại tin tức này, cho tới nay cũng là Âu Dương Thần chủ động phát cho nàng.

Hôm nay bất thành linh thu đến Diệp Mộ Linh phát tới tin tức, Âu Dương Thần nhưng là có chút bận tâm Diệp Mộ Linh có phải hay không xảy ra chuyện gì tình.

"Quên, không muốn. Dù sao lập tức liền muốn tới nhà nàng."

Suy nghĩ hồi lâu, Âu Dương Thần cũng không có nghĩ đến cụ thể lại là tình huống như thế nào. Dứt khoát không còn hao tổn chính mình tế bào não.

Mà lúc này trong phòng Diệp Mộ Linh cũng là cũng xoắn xuýt, không biết lúc này cho Âu Dương Thần tốc tin tức này đến đúng hay không, bởi vì nàng thật sự là không biết nên làm sao nói với Âu Dương Thần ra chuyện này, nàng đều không dám tưởng tượng Âu Dương Thần biết chuyện này thời điểm lại là cái dạng gì biểu lộ.

Nhưng là vô luận Diệp Mộ Linh làm sao suy nghĩ, nàng vẫn là không có một cái biện pháp tốt, phương pháp duy nhất cũng là thẳng thắn nói cho Âu Dương Thần.

Mà Âu Dương Thần đang ngồi nửa giờ Taxi về sau, rốt cục đến Cẩm Tú Hoa Viên tiểu khu, trả tiền xuống xe. Nhìn qua này tòa nhà còn tính là tương đối quen thuộc biệt thự, Âu Dương Thần bất thành linh có một loại dự cảm không tốt.

"Đồng đồng đồng!"

Nghe được bên ngoài phòng vang lên tiếng đập cửa, Diệp Mộ Linh biết là Âu Dương Thần đến, nàng không có trước tiên đi mở cửa, bởi vì lúc này nàng nhịp tim đập thật nhanh.

Tại thở sâu mấy hơi thở về sau, Diệp Mộ Linh lúc này mới đem cửa mở ra tới.

Nhìn thấy trước mắt xuất hiện Diệp Mộ Linh, Âu Dương Thần trực tiếp là đi lên ôm chặt lấy nàng, nghe trên người nàng mùi thơm. Giờ phút này Âu Dương Thần có một loại an tâm cảm giác. Loại cảm giác này trước mắt chỉ có Diệp Mộ Linh có thể cho hắn.

Mà bị Âu Dương Thần ôm lấy Diệp Mộ Linh, nàng chỉ cảm thấy loại cảm giác này thật tốt, loại kia cảm giác an toàn không phải nói Âu Dương Thần thực lực đến cỡ nào mạnh, mà là tại Âu Dương Thần trên thân, Diệp Mộ Linh có thể cảm giác được loại kia Âu Dương Thần sẽ vì nàng mà chiến. Sẽ đứng ở trước mặt nàng vì nàng ngăn cản được sở hữu địch nhân.

Cứ như vậy, hai người đều không có nói chuyện, chỉ là lặng lẽ hưởng thụ lấy phần này bình an mỹ hảo.

Hồi lâu, hai người tách ra.

Lần này là Diệp Mộ Linh lôi kéo Âu Dương Thần đi vào mép giường ngồi xuống.

"Muốn ta à "

Cuối cùng vẫn là Âu Dương Thần mở miệng trước, ngữ khí hoàn toàn như trước đây ấm áp thân mật.

"Ừm, có chuyện muốn nói cho người?" Diệp Mộ Linh vẫn là quyết định nói thẳng ra tới.

"Chuyện gì à?" Âu Dương Thần xem thường, nhìn thấy Diệp Mộ Linh không có việc gì về sau, hắn là hoàn toàn yên tâm. Dù sao với hắn mà nói chỉ cần Diệp Mộ Linh ở bên cạnh hắn liền không có cái gì tổn sợ.

"Ta có thể muốn rời đi. Cô cô ta tới đón ta trở lại."

Thế nhưng là Diệp Mộ Linh lời nói nhưng là sấm sét giữa trời quang đánh vào Âu Dương Thần trên ngực, nhất thời để cho hắn khó mà nói ra lời nói, đến mức hắn rõ ràng biết Diệp Mộ Linh là sẽ không gạt người, hắn vẫn là chưa từ bỏ ý định vẫn an mấy lần. Thẳng đến Diệp Mộ Linh mấy lần thừa nhận nói mình là thật muốn đi, Âu Dương Thần giờ mới hiểu được Diệp Mộ Linh là thật muốn đi.

Lúc này Âu Dương Thần trong lòng là sụp đổ, tộc nhân tại hắn còn không có xuất sinh cũng đã là thảm tạo sát hại rồi đi hắn, mẫu thân hắn coi là một trận tai nạn xe cộ rồi đi hắn, phụ thân hắn bởi vì muốn đi làm một ít sự tình rồi đi hắn. Mà bây giờ duy nhất bạn gái cũng sẽ phải rời đi hắn.

"Nhà người ở đâu? Ta có thể đi tìm người à "

Âu Dương Thần ra vẻ kiên cường nói ra.

Nhìn thấy hắn bộ dáng này, Diệp Mộ Linh đồng dạng là phi thường đau lòng. Nhẹ nói nói: "Người đi không, nơi đó cùng nơi này có bản chất khác biệt."

"Coi như ta hiện tại đi không, nhưng là đó cũng không có nghĩa là ta về sau đi không. Chỉ cần người nói cho ta biết, ta nhất định sẽ đi!"

Âu Dương Thần lớn tiếng nói, ánh mắt kiên định.

"Vô Định động thiên! Ta đến từ Vô Định động thiên."

Diệp Mộ Linh nói ra. Nàng đồng dạng hi vọng Âu Dương Thần có thể đi đến gia tộc của nàng sở tại địa phương, nhưng là nàng biết đó là có bao nhiêu khó.

"Thần, ta thật hi vọng ngươi có thể tới" Diệp Mộ Linh chờ mong nhìn qua Âu Dương Thần, khát vọng nói ra: "Ta sẽ chờ ngươi, vô luận bao lâu ta đều sẽ chờ ngươi. Đời này, duy ngươi không gả!"

"Sẽ, ta nhất định sẽ đi!"

Âu Dương Thần kiên định nói ra. Đây là thiếu niên đối với yêu thích người sở tác ra hứa hẹn, đời này nhất định hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Tách rời, truyền tống trận

Một đêm không ngủ, Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh hai người cứ như vậy cùng một chỗ nói chuyện, Âu Dương Thần không nhắc lại Diệp Mộ Linh sẽ phải rời đi sự tình, Diệp Mộ Linh cũng không có, phảng phất là hình thành ấn ý nào đó. Chỉ nói là lấy những ngày này, hai người cùng một chỗ chuyện lý thú.

Tại Diệp Mộ Linh thuyết pháp bên trong, cô cô nàng sẽ ở ba ngày sau đó tới đón nàng trở lại. Cho nên lưu cho Âu Dương Thần cùng Diệp Mộ Linh thời điểm còn có ba ngày. Lấy điện thoại di động ra hướng về Lâm Nhã xin phép nghỉ.

Tất nhiên chỉ còn lại có ba ngày thời gian, Âu Dương Thần quyết định thật tốt bồi bồi Diệp Mộ Linh. Bọn họ đi Nguyệt Sơn, đi Thanh Vân Sơn Đạo. Đi Âu Dương Thần lúc trước làm kiêm chức Hoàng Hậu quán bar, đi cửa hàng, bởi vì Âu Dương Thần nhớ tới lâu như vậy chính mình còn giống như không có cho Diệp Mộ Linh mua qua lễ vật gì.

Thậm chí bọn họ còn đi Du Nhạc Tràng, cùng đi chơi rất nhiều trước kia không có chơi qua hạng mục. Bọn họ còn đi rạp chiếu phim xem một trận điện ảnh, tựa như là phổ thông tình lữ một dạng, nhìn thấy khôi hài nơi sẽ cười, nhìn thấy bi thương nơi sẽ rơi lệ.

Cứ việc hai người ai cũng không tiếp tục đi nhắc lên sẽ phải phân biệt sự tình, nhưng là thời gian sẽ không bởi vì một người nào đó mà đình chỉ vận động. Ba ngày thời gian rốt cục đến.

Ngày này Âu Dương Thần làm theo là tiễn đưa Diệp Mộ Linh về nhà, vẫn như cũ là Cẩm Tú Hoa Viên. Những ngày gần đây, nơi này hắn tới rất nhiều lần, nhưng không có cái nào một lần cảm giác lại so với lần này càng thêm mãnh liệt, bởi vì hắn không biết lần này từ biệt, lần sau gặp lại cần bao lâu thời gian.

Lưu luyến không rời buông xuống Diệp Mộ Linh tay, Âu Dương Thần nỗ lực khống chế chính mình không cho nước mắt đến rơi xuống, âm thanh vẫn như cũ ôn nhu."Đi thôi, ta liền không đi vào. Nhìn thấy ngươi đi vào ta lại rời đi "

"Ừ" Diệp Mộ Linh miễn cưỡng vui cười, nói. Sau đó quay đầu đi, nàng không muốn Âu Dương Thần thấy được nàng rơi lệ bộ dáng, tại cuối cùng này thời khắc, nàng muốn Âu Dương Thần nhớ kỹ nàng mỉm cười bộ dáng, mà không phải bi thương.

Từng bước một hướng phía biệt thự đi đến, Diệp Mộ Linh không dám quay người. Nàng sợ quay người lại nàng liền sẽ thay đổi chủ ý, nàng càng đáng sợ người trong gia tộc hội thương tổn Âu Dương Thần.

Về phần Âu Dương Thần, nước mắt không đứng ở trong hốc mắt đảo quanh, sau cùng rốt cục rơi xuống. Nhỏ xuống trên mặt đất.

Nam nhi có nước mắt không dễ rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Theo Diệp Mộ Linh thân ảnh dần dần biến mất không thấy gì nữa, Âu Dương Thần dần dần cảm thu suy nghĩ lại đến, về kết vẫn là thực lực mình không đủ, nếu là chính mình có đầy đủ thực lực cường đại, cường đại đến làm cho Diệp gia run rẩy. Như vậy loại chuyện này cũng sẽ không phát sinh.

"Xem ra kế tiếp là thời điểm tăng tốc tiết tấu." Âu Dương Thần ở trong lòng mặc niệm nói.

Lần lượt sự tình nói cho hắn biết, chỉ có thực lực cường đại mới có thể bảo vệ chính mình chỗ người yêu, bằng không lời nói, sự tình lần này khó đảm bảo

sẽ không lại lần phát sinh ở người khác trên thân.

Mà lúc này Diệp Mộ Linh, trở lại gian phòng của mình về sau, nghĩ đến cùng với Âu Dương Thần từng li từng tí. Bị sa vào. Sau cùng nghĩ đến tại này trong ba ngày, Âu Dương Thần truyền thụ cho nàng quyền kia công pháp -- Linh Lung Phượng Vũ quyết.

Nàng không biết Âu Dương Thần là thể nào đạt được, nhưng là nàng có thể cảm giác được quyền công pháp này chỗ cường đại. Với lại càng thêm máu chốt là, quyền công pháp này còn giống như phi thường thích hợp với nàng thể chất. Tuy nhiên nàng còn không có tu luyện, nhưng là nàng cũng là có một loại không khỏi cảm giác.

"Ta phải thật tốt tu luyện, chờ đến chính mình cường đại về sau lại đến tìm thân."

Diệp Mộ Linh ở trong lòng thầm nghĩ.

Đang lúc Diệp Mộ Linh vẫn còn đang suy tư lấy, một trận làn gió thơm thổi qua, sau đó liền thấy một cái quý phụ nữ từ ngòi tại nàng bên cạnh, toàn thân tản ra mê người mị lực: "Mộ Linh, đang suy nghĩ gì đấy, có phải hay không đang suy nghĩ bạn trai a?"

"Không có a. Ta nào có bạn trai, " Diệp Mộ Linh vội vàng phản bác.

"Không có liền tốt, gia tộc là sẽ không đồng ý người tại đời này tục giới tìm bạn trai." Nữ tử nghiêm túc nói ra. "Sự tình đều xử lý tốt đi, như vậy chúng ta liền đi đi thôi!"

Nói chỉ gặp nàng chân khí trong cơ thể tuôn ra, sau đó liền thấy sau lưng nàng xuất hiện một đôi dùng chân khí ngưng tụ thành cánh chim. Tiếp theo nàng kéo Diệp Mộ Linh tay, thân pháp thôi thúc, sau đó liền mang theo Diệp Mộ Linh cùng nhau bay ra đi.

Lúc này, Âu Dương Thần tựa hồ là cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu nhìn lên trời không trung nhìn lại, kết quả lại là không phát hiện chút gì.

...

Nữ tử mang theo Diệp Mộ Linh một đường bay qua, nếu như Âu Dương Thần có thể phát hiện lời nói, liền sẽ biết các nàng lại là hướng phía Nguyệt Sơn phương hướng đi.

Quả nhiên sau cùng nữ tử mang theo Diệp Mộ Linh đi vào một chỗ Nguyệt Sơn bên trong phi thường bí ẩn địa phương, sau đó liền thấy nàng toàn thân chân khí lưu chuyển, tiếp theo liền tục hướng mặt trước trên vách đá đánh lấy thủ ấn. Sau cùng chỉ nghe thấy một tiếng âm vang, sau đó liền thấy nguyên bản bóng loáng không tí vết thạch bích bỗng nhiên từ giữa đó tách ra.

Sau cùng chữa lại một cái có thể dung nạp hai, ba người thông qua thông đạo, sau đó nữ tử cùng Diệp Mộ Linh cũng không có kinh ngạc biểu lộ, phảng phất hết thảy liền nên là như thế này. Sau đó liền thấy hai người bọn họ theo thông đạo đi vào bên trong đi.

"Không có đến Thiên Cấp, phi hành thật sự là quá hao tổn chân khí, huống chi còn mang theo người." Nữ tử vừa đi vừa phàn nàn nói: "Với lại mở ra nơi này thể mà cũng phải nhiều như vậy chân khí, nếu không phải ta đột phá tới Địa Cấp đại viên mãn. Thật là có điểm không giải quyết được."

Về phần một bên Diệp Mộ Linh thì là cười cười không nói gì.

Ước chừng mấy phút nữa về sau, bọn họ đi vào cuối thông đạo, tại đây cũng không có cái gì khác biệt, khác biệt duy nhất chỗ chính là chỗ này xuất hiện một cái lực giác mang tính hình dáng trận đài, nó cao chừng chừng một mét, thượng diện hẳn là có thể dung nạp mười người tả hữu.

Trận đài phía trên khắc họa lấy phức tạp đường vân, khiến cho người hoa mắt thần mê. Tại tay trái bên cạnh còn có một cái lỗ khảm, tựa hồ là dùng để để đặt đồ vật.

"Rốt cục đến, truyền tống trận, đi thôi!"

Nhìn thấy cái này trận đài, nữ tử hưng phấn nói ra, mà từ trong miệng nàng nhưng là nói ra trận này đài tên -- truyền tống trận. Trong truyền thuyết truyền tống trận có thể cảm người truyền tống đến rất xa địa phương, thậm chí là vượt giới truyền tống.

Trước mắt cái này hiển nhiên cũng là vượt giới truyền tống trận. Đứng tại trận đài trước mặt, liền có một loại lịch sử tang thương khí tức đập vào mặt.

Nếu là Âu Dương Thần ở chỗ này nhất định sẽ giật nảy cả mình, bởi vì có thể vượt giới truyền tống trận thật sự là không nhiều. Phải biết liền xem như truyền tống trận chỉ ít cũng là cần Thánh Cấp võ giả mới có thể kiến tạo thành công, mà loại này nghe nói là võ giả cấp Thần mới có thể thành công.

Chờ đến hai người đi lên về sau, nữ tử tay trái vùng lên, một khối Thiên Cấp Năng Lượng Thạch xuất hiện tại trong tay nàng. Hiển nhiên Diệp Mộ Linh cô cô cũng là có trữ vật vũ khí. Tiếp theo liền thấy nàng cầm Năng Lượng Thạch đặt ở bên tay trái lỗ khảm bên trong. Sau đó liền thấy Năng Lượng Thạch bên trong năng lượng đang không ngừng bị rút đi.

Nguyên bản không có động tĩnh truyền tống trận bắt đầu xuất hiện quang hoa, năng lượng theo từng đạo từng đạo đường vân đang không ngừng di chuyển.

Nữ tử điều động toàn thân chân khí, Địa Cấp đại viên mãn thực lực không giữ lại chút nào phóng xuất ra, tiếp theo chỉ gặp nàng giống như là vận dụng một loại nào đó công pháp, sau đó vận dụng chân khí vì nàng cùng Diệp Mộ Linh làm một cái Phòng Hộ Trảo.

Đây là bởi vì vận dụng truyền tống trận là gặp nguy hiểm, riêng là loại này vượt giới truyền tống trận. Huống chi hiện tại Diệp Mộ Linh còn không có tu luyện, chỉ là người bình thường, cho nên nàng muốn chi lớn nhất thực lực bảo vệ tốt Diệp Mộ Linh.

Sau đó liền thấy quang mang lóe lên, hai người thân ảnh đã không thấy, truyền tống trận lại khôi phục thành bộ dáng ban đầu.

Mà trong khoảnh khắc đó, Âu Dương Thần chỉ cảm thấy mình cùng Diệp Mộ Linh khoảng cách trở nên phi thường xa xôi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Gặp lại Lâm Nhã

Đột nhiên không có Diệp Mộ Linh ở bên người, Âu Dương Thần không khỏi cảm thấy tâm lý trống rỗng, không biết đi con đường nào, cứ như vậy không có phương hướng không có mục tiêu tại trên đường cái lắc lư.

...

Mà tại Hồng Đô thành phố Thủ Hộ Thần Điện Phân Bộ, một căn phòng bên trong.

"Dương Thiên chấp sự, không biết người tới tìm ta có chuyện gì?"

Ăn mặc một thân quần áo bó Dương Lam Lạc hướng phía ngồi trên ghế áo trắng trung niên nam tử nói ra.

Nếu là Âu Dương Thần nhìn thấy nữ tử này lời nói, khẳng định sẽ giật nảy cả mình. Bởi vì cái này nữ tử không phải liền là hắc tại Nguyệt Sơn cứu nữ sinh kia nha. Không nghĩ tới nàng thế mà lại là Thủ Hộ Thần Điện thành viên.

"Là như thế này, ngày mai tại Viên Xuân thành phố sẽ có một cái Địa Cấp võ giả truyền thừa hiện thế, thượng diện cho mệnh lệnh là muốn chúng ta tận lực cầm xuống cái này truyền thừa." Áo trắng trung niên nam tử chậm rãi nói ra.

Dương Lam Lạc nghi hoặc hỏi thăm "Vì sao? Địa Cấp võ giả truyền thừa chúng ta Thủ Hộ Thần Điện căn bản không thiếu, chẳng lẽ trong này có cái gì bảo bối không thành."

"Người đoán không tề, cái này Địa Cấp võ giả tên là Thiên Quang Thượng Nhân, hoặc là nói là Đa Bảo Thượng Nhân cũng không đủ. Hắc mặc dù chỉ là một cái Địa Cấp hậu kỳ võ giả, nhưng là bởi vì hắc tu luyện công pháp thiên hướng về thân pháp, đến mức tốc độ của hắc thật nhanh, càng thêm đáng hận là hắc trộm cắp công pháp càng thêm đáng sợ."

"Người căn bản cũng không biết hắc sẽ ở lúc nào trộm đi người đồ vật. Điều này sẽ đưa đến hắc tài phú phi thường to lớn, thậm chí rất nhiều gia tộc bảo bối đều bị hắc trộm đi."

Mà lần này hắc truyền thừa hiện thế, tất nhiên sẽ nương theo lấy những bảo bối kia hiện thế."

Bạch y nam tử nói ra, trong giọng nói có chút mỗi một.

Dương Lam Lạc lúc này xem như mình bạch, chỉ gặp nàng môi son khẽ mở: "Cho nên ngày mai Viên Xuân thành phố sẽ lên một trận gió tanh mưa máu, thượng diện mệnh lệnh chỉ sợ không chỉ là để cho chúng ta cầm xuống truyền thừa đi, còn muốn ngăn cản bọn họ phát sinh đại quy mô hỗn chiến"

Bạch y nam tử gật gật đầu, đây chính là đầu hắc đầu địa phương, tại đây chỉ là Thủ Hộ Thần Điện một cái Phân Bộ, cũng không có quá nhiều võ giả, muốn ngăn cản nhiều người như vậy, sợ rằng sẽ xuất hiện biến cố. Thế nhưng là thượng diện mệnh lệnh cũng không thể vi phạm.

...

Không chỉ là Thủ Hộ Thần Điện người chuẩn bị ngày mai đến cướp đoạt Thiên Quang Thượng Nhân truyền thừa, tại hắc địa phương cũng có người đang thương lượng ngày mai làm một võ lớn.

Vào lúc này Âu Dương Thần thì là chuẩn bị đi tìm Lâm Nhã.

Thế nhưng là khi hắc vừa mới đi đến Lâm Nhã cửa phòng làm việc miệng thời điểm, liền nghe đến bên trong truyền đến tiếng cãi vã, tiếp theo môn loảng

xoảng một tiếng liền mở, sau đó liền thấy một thứ đại khái hơn ba mươi tuổi làn da ngăm đen trung niên nam tử từ bên trong đi ra. Sắc mặt âm trầm, tựa hồ tâm tình thật không tốt.

"Tiểu thí hài, nhìn cái gì vậy!"

Nhìn thấy Âu Dương Thần đứng ở ngoài cửa, trung niên nam tử mắng một tiếng sau đó đẩy ra Âu Dương Thần liền đi.

Ngược lại là khiến cho Âu Dương Thần một trận không khỏi diệu, không biết tình huống như thế nào. Không cùng hấn so đo, Âu Dương Thần trực tiếp là vào Lâm Nhã văn phòng.

Lúc này Lâm Nhã đang dựa vào ghế, nhắm hai mắt, tựa hồ là đang nghỉ ngơi, thế nhưng là từ hấn hơi hơi run run bả vai đến xem liền biết nàng tâm tình cũng không bình tĩnh. Âu Dương Thần chậm rãi đến gần nàng.

Nhìn xem Lâm Nhã trên mặt có chút giận dữ thần sắc, nghĩ thầm hấn là vừa mới cái kia trung niên nam tử chộc giận nàng sinh khí.

"Lâm tỷ, đừng nóng giận, vì là cái loại người này sinh khí không đáng."

Thanh âm ôn hòa vang lên, Lâm Nhã trực tiếp liền nhảy dựng lên, quay đầu lại nhìn thấy Âu Dương Thần, đưa tay liền ôm lấy hấn.

Cảm nhận được trong ngực hơi hơi nức nở Lâm Nhã, Âu Dương Thần lúc này hận chết cái kia trung niên nam tử, cũng không biết bọn họ đến nói là cái gì, có thể làm cho Lâm Nhã tức giận như vậy.

"Thật là không có sự tình, người kia đã đi!"

Âu Dương Thần an ủi.

Có lẽ là Âu Dương Thần đến để cho Lâm Nhã an tâm một điểm, Lâm Nhã rốt cục bình tĩnh trở lại, chỉ có điều nghĩ đến chính mình thế mà như thế không rụt rè, chủ động ôm Âu Dương Thần, khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt liền đỏ, giống một cái táo đỏ.

"Ai bảo người ôm ta, còn không mau buông ra!"

Kiểu tiếng hừ lạnh âm vang lên, ngược lại là khiến cho Âu Dương Thần rất bất đắc dĩ, rõ ràng là Lâm Nhã chính mình ôm tới, trái lại còn trách hấn.

Chỉ bất quá bây giờ cũng không phải và Lâm Nhã tranh luận những khi này, thế là Âu Dương Thần trực tiếp buông nàng ra.

Làm Âu Dương Thần buông ra về sau, Lâm Nhã nhưng là không khỏi cảm thấy một trận cảm giác mát mát, phảng phất là không nên dạng này giống như.

Ý nghĩ này vừa ra, Lâm Nhã chính mình cũng giật mình, dùng sức lắc đầu, cảm loại ý nghĩ này ném đến sau đầu, Lâm Nhã lúc này mới ngẩng đầu nhìn xem mấy ngày không có nhìn thấy qua Âu Dương Thần.

Chẳng qua là mấy ngày không gặp, Lâm Nhã nhưng là cảm thấy Âu Dương Thần giống như có rất lớn biến hóa, trên mặt tuy nhiên vẫn sẽ có nụ cười, nhưng là nhìn kỹ liền sẽ phát hiện hấn ánh mắt bên trong thường xuyên mang theo vẻ đau thương.

Lúc này Lâm Nhã cũng không biết Diệp Mộ Linh đã rời đi, nàng chỉ coi là Âu Dương Thần gần nhất gặp gỡ không hài lòng sự tình a.

"Người nam kia là ai a!"

Âu Dương Thần ngược lại là có cái gì nói cái gì, hấn dù sao xem người nam kia khó chịu.

"Ách, không có gì, một người bạn!"

Lâm Nhã từ tốn nói, hiển nhiên là không muốn nhiều lời.

Âu Dương Thần tự nhiên cũng là minh bạch Lâm Nhã ý tứ, thế là không tiếp tục hỏi. Đón lấy bọn họ cũng là tâm sự thoải mái đề tài.

Một giờ về sau, Âu Dương Thần quyết định đi, hấn còn có chuyện muốn đi làm, chỉ có điều đi qua như thế một giờ nói chuyện phiếm, tâm tình của hấn ngược lại là thay đổi tốt một chút.

Hiện tại hấn cảm Diệp Mộ Linh để trong lòng linh chỗ sâu, tuy nhiên ngoài miệng không nói, nhưng là nội tâm nhưng là luôn luôn nhớ nàng.

Rời đi trường học, Âu Dương Thần đi thẳng tới Thần Hoàng Các tổng bộ, chỉ có điều vừa đến đã đạt được trọng yếu như vậy tin tức là hấn không nghĩ tới.

Viên Xuân thành phố cái kia Địa Cấp vô giả truyền thừa sẽ hiện thế, ngay tại ngày mai.

Tin tức này vừa ra, Âu Dương Thần nhất thời có chút trở tay không kịp cảm giác. Ngắn như vậy thời gian bên trong, lấy hiện nay Thần Hoàng Các thành viên thực lực chỉ sợ là vô pháp tham dự tranh đoạt.

"Các ngươi cảm thấy chúng ta lần này hẳn là làm thế nào?"

Nhìn trước mắt Tứ Điện điện chủ, Âu Dương Thần hỏi.

"Ta cảm thấy chúng ta hẳn là đi thử xem" Cao Nhiên nói ra, "Không phải vậy lời nói, nếu là hơi gặp được một ít chuyện, chúng ta Thần Hoàng Các liền lùi bước lùi nói, như vậy còn thể nào cường đại lên. Tất nhiên lựa chọn con đường này, muốn kiên định không thay đổi đi xuống, vô luận gặp được khó khăn gì cũng không thể bị hù dọa."

Nghe được Cao Nhiên lời nói, hẳn mấy người cũng là biểu thị đồng ý, nhưng là bây giờ chọn lựa quyền là tại Âu Dương Thần trong tay.

Nhìn thấy tất cả mọi người nhìn mình, Âu Dương Thần bất thình lình mình bạch làm một cái thể lực đứng đầu cũng không phải là đơn giản như vậy sự tình. Tựa như hiện tại một dạng, tất cả mọi người sinh mệnh liền nắm giữ trong tay, nếu là làm sai quyết định khả năng liền sẽ dẫn đến Thần Hoàng Các hủy diệt.

Thế nhưng là sợ hãi rụt rè thật sự là không phải Âu Dương Thần tính cách, huống chi hiện tại Âu Dương Thần đang kìm nén nỗi giận trong bụng đầu, Diệp Mộ Linh gia tộc hẳn là không có cách nào đối với nó thể nào. Nhưng là ngày mai tại Địa Cấp truyền thừa tranh đoạt bên trên, Âu Dương Thần có loại muốn đại sát tứ phương xúc động.

"Vậy thì đi, nhưng là chỉ cần ta một người đi là được. Các ngươi liền lưu tại nơi này thật tốt tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá!"

Âu Dương Thần nói ra. Ngực khí mурi phản kiên định.

Mấy người tuy nhiên không muốn nhưng cũng chỉ đành tuân theo.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Tề tụ núi Thương Long

Núi Thương Long ở vào Viên Xuân ngoại ô thành phố bên ngoài hơn hai mươi dặm địa phương, nơi này có rất nhiều sơn phong, chỉ có điều từ không trung trên hướng xuống xem, núi Thương Long hình dáng giống như một đầu Thương Long ngủ say ở đây, cho nên khi người đem nó gọi là núi Thương Long.

Nếu là đặt ở bình thường, tại đây tuy nhiên cũng sẽ có người đến, nhưng này cũng bất quá là phụ cận một chút Nông Dân lên núi tới chém củi các loại làm chút đơn giản sự tình.

Nhưng là hôm nay tại đây, cái này bình thường quanh quệ địa phương nhưng là lộ ra một trận náo nhiệt. To to nhỏ nhỏ khác biệt phong cách, đại biểu khác biệt thể lực xe cộ tại đây đường đều cho chặn ở đến cực kỳ chặt chẽ.

Bởi vì, đa số thể lực đều chiếm được tin tức, Thiên Quang Thượng Nhân truyền thừa sẽ tại tại đây mở ra.

Trời xanh Long Sơn đỉnh đường chỉ có một đầu, nhưng là thể tới lực đều là không nhỏ, ai cũng không chịu muốn cho, ai cũng muốn tranh mất mũi này, cũng không thể nói còn không có nhìn thấy Thiên Quang Thượng Nhân truyền thừa đâu, nhà mình thể lực liền mất mặt. Thấp hẳn thể lực một đầu.

Tình huống bây giờ là, đến từ Hàng Thành Phi Ngự Môn bởi vì có Ô Hàn Phi cái này Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ tồn tại, một mình chiếm cứ bên trái đường. Thậm chí có loại muốn trực tiếp mạnh lên ý tứ.

Mà lúc này nếu như Âu Dương Thần ở chỗ này lời nói liền sẽ phát hiện, Lôi Quang Bang Thiểu Bang Chủ Lôi Hoàng Vĩ cùng chủ nhà họ Hoàng Hoàng Ba Quang còn có Đình gia gia chủ Đình Đức Minh thể mà liên hợp cùng một chỗ, không riêng như thế, lần này bọn họ đều mang trong thể lực cao thủ đến đây, Lôi Quang Bang Bang Chủ Lôi Đồng Quang liền đứng sau lưng Lôi Hoàng Vĩ.

Lôi Đồng Quang là một cái nhìn hơn bốn mươi tuổi trung niên người đàn ông, dáng người rất là khô ngô, khí thể rất cường đại.

Mà tại Hoàng Ba Quang cùng Đình Đức Minh sau lưng đồng dạng là riêng phần mình đứng đấy một cái lão đầu, tóc hoa râm, nhìn qua niên kỷ không nhỏ. Lúc này bọn họ đứng ở nơi đó, mặc dù là không có một tơ một hào khí thể phát ra, nhưng là người sáng suốt liếc một chút liền có thể nhìn ra hai người bọn họ thực lực rất mạnh. Chỉ ít cũng là Huyền Cấp trung kỳ võ giả.

Mà tại một phương khác, nhưng là Thiên Lang Bang người, lần này Thiên Lang Bang người tới cũng không nhiều, nhưng là mỗi một cái thực lực đều

mạnh, ít nhất cũng là Hoàng cấp trung kỳ võ giả, với lại Viên Gia Lão Tổ Tông cũng tới, tuy nhiên lần này nhìn so với lần trước thoáng có chút già yếu, nhưng là Huyền Cấp hậu kỳ thực lực còn tại đó, cũng không có người nào dám đến gây Thiên Lang Bang.

Còn lại cũng là một chút Tiểu Bang Phái, trong bang thực lực mạnh nhất cũng bất quá là Hoàng cấp trung kỳ cái dạng này. Ở đây người Đại Bang Phái trên cơ bản đều không đem bọn hắn để vào mắt, bây giờ còn chưa có xua đuổi bọn họ bất quá chỉ là muốn bọn họ làm bia đỡ đạn a.

Khả năng chính bọn hắn trong lòng cũng rõ ràng, nhưng là thật sự là ngăn cản không nổi Địa Cấp cường giả truyền thừa dụ hoặc. Vạn nhất nếu là đạt được, vậy coi như là nhất phi trùng thiên a.

Trên trận bầu không khí hơi có chút khẩn trương, tuy nhiên còn không có nhìn thấy truyền thừa, nhưng là cái kia thế tới lực cơ bản đều đến, lúc này nếu là có thể cầm một số người đào thải ra khỏi đi, vậy đối với còn lại người mà nói cũng là tin tức tốt.

"Ta muốn bởi chúng ta Phi Ngư Môn đi lên trước, các người sẽ không có ý kiến chứ?" Lúc này, Ô Hàn Phi rốt cục chờ không nổi, trước tiên mở miệng nói ra.

"Ha ha, Phi Ngư Môn dù sao cũng là đường xa mà khách tới người, Địa Cấp truyền thừa sở tại địa tất nhiên là nương theo lấy nguy hiểm, không bằng liền để chúng ta Lôi Quang Bang đi trước cho các người tìm kiếm đường đi!"

Lôi Đồng Quang đồng dạng là không cam lòng yếu thế nói ra, tuy nhiên Ô Hàn Phi thực lực là mạnh nhất, Phi Ngư Môn cũng còn có một cái Huyền Cấp sơ kỳ võ giả, nhưng là lúc này dù sao cũng là bọn họ Hồng Đô thành phố mấy đại thế lực liên thủ, muốn nói thật đánh đứng lên, bọn họ thật đúng là không sợ Phi Ngư Môn.

Nghe được Lôi Đồng Quang nói Phi Ngư Môn là đường xa mà khách tới người, một bên Viên Thăng Vinh không khỏi thầm mắng một câu, "Móa, nói ra đường xa mà đến, bọn họ Hồng Đô thành phố người tới Viên Xuân thành phố không làm theo là khách nhân."

Chỉ bất quá bây giờ ở đây thế lực bên trong cũng chính là bọn họ Thiên Lang Bang thoát nhìn là yếu nhất, cho nên những lời này Viên Thăng Vinh cũng không có nói ra. Tùy ý hai người bọn họ thế lực ở nơi đó đối chọi gay gắt.

Thế nhưng là Ô Hàn Phi cùng Lôi Đồng Quang cũng không phải ngu ngốc, tại có người ngoài tại tình huống phía dưới, bọn họ cũng sẽ không thật đánh, chẳng qua là đánh một chút nước bọt chiến a.

Mấy đại thế lực cứ như vậy giằng co mười mấy phút, ai cũng không chịu muốn cho, đúng lúc này, kịch liệt xe hơi tiếng oanh minh phá vỡ cục diện bế tắc.

Mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ gặp nơi xa có bốn chiếc xe hơi đang chạy nhanh đến, Xem ra hiển nhiên là hướng về tại đây tới.

Sau đó xe dừng lại, sau đó liền thấy mỗi chiếc xe bên trên hạ xuống bốn người. Từng cái khí thế phách lối, một bộ rất cường thế bộ dáng, ngang đầu ưỡn ngực hướng phía mọi người đi qua.

Một người cầm đầu, xem niên kỷ sợ là có hơn năm mươi tuổi, hai bên tóc mai hơi bạc, ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, tuy nhiên lớn tuổi, nhưng là lộ ra rất là hoạt bát.

Tuy nhiên coi như lão giả này vừa xuất hiện thời điểm, Ô Hàn Phi đồng tử không khỏi co rút lại một chút, một bộ như lâm đại địch bộ dáng, hiển nhiên hẳn là nhận biết lão giả này.

Chỉ có điều thoáng qua liền khôi phục thần sắc, sau đó chỉ gặp hắn bước nhanh về phía trước mấy bước, cười tủm tỉm nói ra: "Không biết là trận gió nào cầm Xích lão ngài cho thổi tới. Tại đây khí trời hay thay đổi, ta xem ngài vẫn là tại Hàng Thành thật tốt tình đường mới là "

Nghe được Ô Hàn Phi lời nói, ở đây người đều rất giật mình, nhao nhao suy đoán lão giả thân phận, lại có thể để cho Huyền Cấp đại viên mãn thực lực Phi Ngư Môn môn chủ nói ra lời như vậy tới.

Mọi người coi là vừa mới Ô Hàn Phi là cung kính, mà chỉ có Phi Ngư Môn thành viên cùng lão giả chỗ thế lực biết, hai cái thế lực quan hệ thế như thủy hỏa, Ô Hàn Phi cũng không phải thật đối với lão giả cung kính, đây chẳng qua là muốn cho lão giả một cái hạ mã uy a.

Lão giả tên là Xích Hoành, đến từ Hàng Thành, là Hàng Thành Xích Hóa Hội Hội Trường, Huyền Cấp đại viên mãn thực lực. Niên kỷ cũng không quá rõ ràng, chỉ có điều nghe nói là tuổi nguyệt không nhiều. Cho nên lần này vừa được đến tin tức nói nơi này có Địa Cấp võ giả truyền thừa, Xích Hoành lập tức thả ra trong tay sự tình chạy đến.

Mà Phi Ngư Môn cùng Xích Hóa sẽ quan hệ rất kém cỏi, cùng thuộc Vu Hàng thành tứ đại bang phái, tại Ô Hàn Phi thực lực còn không có đột phá đến Huyền Cấp đại viên mãn thời điểm, bởi vì một việc, hẳn đặc tội Xích Hoành, mà Xích Hoành thực lực đã sớm đột phá đến Huyền Cấp đại viên mãn, thực lực mạnh mẽ.

Khi đó Xích Hoành dưới cơn nóng giận trực tiếp là bên trên Phi Ngư Môn tổng bộ, muốn giết chết Ô Hàn Phi, nhưng là bởi vì hắn người ngăn cản không thành công, nhưng là chuyện này bị Ô Hàn Phi coi là cả đời sỉ nhục, mà chính là bởi vì dạng này, Phi Ngư Môn cùng Xích Hóa sẽ quan hệ thế như thủy hỏa.

Cho nên đối mặt Ô Hàn Phi khiêu khích, Xích Hoành không có cho sắc mặt tốt, lạnh lùng nói ra: "Thân thể ta tốt đây, cũng là không biết người ở ngực cái kia đạo vết sẹo có thể đánh tan?"

Nghe được Xích Hoành nâng lên vết sẹo, Ô Hàn Phi sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, không còn là cười tủm tỉm mà chính là âm trầm vô cùng, cái kia đạo vết sẹo chính là mấy năm trước Xích Hoành đánh lên Phi Ngư Môn tổng bộ lúc dùng một cái đại đao chém vào bộ ngực hấn trên tạo thành.

Hiện tại Xích Hoành thế mà còn dám nhắc lên, này làm sao năng lượng không cho Ô Hàn Phi nổi nóng, chỉ gặp hấn nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Năm Xích lão phúc, đã sớm tốt."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Truyền Thừa Chi Địa phong ấn

Nghe được hai người dạng này đối thoại, người khác cũng là phát giác được giữa hai người quan hệ cũng không tốt.

Lúc này Thiên Lang Bang Bang Chủ trong lòng có tính kế, chỉ gặp hấn trông mắt đi dạo, sau đó hướng phía Xích Hoành nói ra: "Xích lão, đã ngươi cùng cái này Phi Ngư Môn có thù, như vậy không bằng chúng ta cùng một chỗ hợp tác trước đem Phi Ngư Môn cho. . ."

Sau đó lời nói, tuy nhiên Viên Thăng Vinh chưa hề nói, nhưng là đang ngồi đều không phải là ngu ngốc, sao có thể không rõ ý hấn.

Thế nhưng là còn không đợi Xích Hoành nói chuyện đây. Một bên Lôi Đồng Quang vội vàng nói: "Chuyện này ta cảm thấy có thể "

Nói xong cũng đem ánh mắt nhìn về phía Xích Hoành, hiển nhiên là muốn biết ý hấn.

Mà Xích Hoành cũng không có làm bọn hấn thất vọng, trực tiếp điểm đầu đồng ý.

Bọn họ nói chuyện, Ô Hàn Phi tự nhiên cũng là nghe được, nhìn thấy loại tình huống này sớm đã có ý nghĩ. Chỉ gặp hấn trực tiếp đối với mình thủ hạ, hô to một tiếng: "Đi!"

Sau đó đã sớm chuẩn bị kỹ càng Phi Ngư Môn thành viên trực tiếp vận chuyển thân pháp hướng về trên đỉnh núi chạy tới, mấy đại thế lực còn không có kịp phản ứng, liền thấy Phi Ngư Môn người đều chạy mau không thấy. Bên trong Ô Hàn Phi càng đem Huyền Cấp đại viên mãn thực lực phát huy đến cực hạn, tốc độ cực nhanh.

"Truy! Không thể để cho bọn họ đem truyền thừa lấy đi."

Mấy đạo tiếng la đồng thời vang lên, tiếp theo liền thấy mọi người nhao nhao đuổi theo.

Mà lúc này tại Viên Xuân thành phố rồi núi Thương Long không đến mười dặm trên đường lớn, một cỗ hắc sắc trên xe Audi, vẫn như cũ là quần áo bó màu đen Dương Lam Lạc cùng ăn mặc Bạch hươu nhân trang Dương Thiên chấp sự ngồi ở trong xe.

Đằng sau đi theo mấy chiếc xe, hiển nhiên cũng là Thủ Hộ Thần Điện người, cũng là không biết Thủ Hộ Thần Điện người vì cái gì đến như vậy buổi tối.

...

Mà tại núi Thương Long đỉnh, nơi này có hoa có thảo, vừa nhìn cũng là cũng ưu mỹ địa phương. Tại Đông Nam Phương Hướng một tảng đá lớn đầu về sau, Âu Dương Thần đang ngồi ở nơi đó. Nơi này là toàn bộ vùng núi điểm cao nhất, từ nơi này có thể nhìn thấy dưới núi tình huống, cho nên vừa mới dưới núi chuyện phát sinh, trên cơ bản đều bị Âu Dương Thần nhìn thấy.

Nghĩ đến chỗ này thường có nhiều người như vậy đến, Âu Dương Thần không khỏi có chút đau đầu. Phải biết hấn nhưng là tại đêm qua rồi đi Thần Hoàng Các tổng bộ về sau, liền lập tức chạy tới nơi này. Tuy nhiên cũng có hấn thể lực người dưới chân núi canh chừng, nhưng là nương tựa theo khung bố thần pháp, Âu Dương Thần vẫn là tại không làm kinh động bất luận kẻ nào tình huống đến nơi trước tiên đỉnh núi.

Lại tới đây về sau, Âu Dương Thần trái tìm phải tìm, vẫn là không có phát hiện cái kia Địa Cấp võ giả truyền thừa đến ở nơi nào. Sau cùng Âu Dương Thần suy đoán hấn là còn chưa tới truyền thừa mở ra thời gian. Thế là Âu Dương Thần ngay ở chỗ này chờ đợi.

Nhưng là hiện tại hấn thể lực người cũng sắp đến đỉnh núi, nếu như chờ đến người khác đến, liền xem như truyền thừa mở ra, đến lúc đó Âu Dương Thần cũng không nhất định có thể giành được đến. Dù sao người tới bên trong, chỉ riêng Huyền Cấp Đại Viên Mãn Cảnh Giới võ giả liền có hai cái. Hơn nữa còn có người khác tại.

Đang lúc Âu Dương Thần suy tư, trên đỉnh núi nhưng là phát sinh biến hóa, Âu Dương Thần ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một khóa cổ lão dưới tán cây, bắt

thình lình xuất hiện một chỗ son động, cái này đại động khái có một mét gấp bao quát, cao chừng hai mét. Chỗ động khẩu còn tản mát ra hào quang nhỏ yếu. Tại ban ngày cũng không hiển nhiên, nhưng là Âu Dương Thần vẫn như cũ là cảm nhận được.

Âu Dương Thần thân thể loé lên một cái, trong nháy mắt liền xuất hiện tại cái kia son động trước mặt, nhìn qua trước mắt son động, Âu Dương Thần muốn đây chính là truyền thừa sở tại địa phương, bởi vì cái này son động lúc trước tuyệt đối là không có, đây là vừa mới xuất hiện.

Tất nhiên truyền thừa đã hiện, Âu Dương Thần tự nhiên là muốn tiên hạ thủ vi cương, thế là Âu Dương Thần trực tiếp liền nghĩ đi vào, chỉ gặp hấn nhắc chân muốn đi vào trong.

"Àm!"

Chỉ nghe một tiếng vang trầm, Âu Dương Thần đầu phảng phát là va chạm bên trên thứ gì giống như.

"Cái gì cũng không có a!"

Âu Dương Thần nói thầm một tiếng, bởi vì trong tầm mắt hấn, hang động này trừ điểm này ánh sáng nhạt bên ngoài, cũng không có hấn đồ vật. Thế nhưng là vừa mới hấn thật sự là giống đụng vào một dạng.

Âu Dương Thần không tin tã, lại là một chân hướng phía trước giẫm đi, lần này hấn cũng không có để cho trước tiên bên trên, mà chính là để cho chân đi trước thử một chút.

"A, giẫm không đi xuống? Thật chẳng lẽ có cái gì trở ngại lấy người đi vào?"

Âu Dương Thần phát hiện mình một cước này vẫn là giẫm không đi xuống, giống như là có một tầng bình chướng ngăn tại động khẩu, trở ngại lấy hấn tiến lên.

"Là phong ấn "

Lúc này Vô Cực Kiếm âm thanh truyền đến Âu Dương Thần trong đầu, từ lần trước sử dụng Vô Cực Kiếm về sau, Âu Dương Thần liền phát hiện Vô Cực Kiếm tựa như là dần dần bắt đầu tiếp nhận hấn. Thình thoảng tại Âu Dương Thần gặp được khó khăn thời điểm cũng sẽ chủ động trợ giúp hấn.

"Úc, nguyên lai là dạng này, ta làm sao lại không nghĩ tới đây."

Đạt được Vô Cực Kiếm nhắc nhở về sau, Âu Dương Thần liền nhớ lại đến, cái này tại Vô Cực đại đế trong truyền thừa là có đề cập tới. Cái gọi là phong ấn, cũng là những cường giả kia làm thủ hộ vật gì đó, hoặc là hấn nguyên nhân vận dụng một loại thủ đoạn.

Con mắt chính là vì để cho mình đồ vật có thể không bị người khác nhiều đến đến, bởi vậy cũng Diễn Sinh một loại chức nghiệp, cái kia chính là Trận Pháp Sư, bọn họ đối với Phong Ấn Trận pháp luật các loại đều có nghiên cứu, tại võ giả bên trong địa vị rất cao, riêng là tại Vô Cực đại đế niên đại đó, Trận Pháp Sư địa vị càng là cao quý.

Nhưng là hiện tại bởi vì Thiên Địa Đại Biến về sau, rất nhiều bí tịch đều đã mất đi, Trận Pháp Sư truyền thừa cũng liền lục tục ngo ngoe đoạn. Đến bây giờ càng là cơ hồ chỉ có tại những đại gia tộc kia đại thế lực bên trong mới có thể nhìn thấy Trận Pháp Sư.

Về phần hấn địa phương cơ hồ là không có, dù sao hiện tại Âu Dương Thần là còn không có nhìn thấy Trận Pháp Sư.

Mặc dù biết là phong ấn, nhưng là Âu Dương Thần thật đúng là không có rất tốt thủ đoạn để phá trừ hấn, không nói đến nương tựa theo Âu Dương Thần thực lực bây giờ không nhất định có thể đánh vỡ cái này phong ấn, lại nói Âu Dương Thần thật đúng là không dám đánh phá nó, bởi vì hiện tại hấn người đang từ dưới núi hướng về trên núi tập trung, nếu là làm ra động tĩnh quá lớn.

Để bọn hấn nhìn thấy Âu Dương Thần, sau đó còn đi đầu tiến vào Truyền Thừa Chi Địa, đến lúc đó Âu Dương Thần khẳng định sẽ bị mọi người hợp nhau tấn công. Cho nên Âu Dương Thần muốn một cái hoàn toàn kẻ sách vào son động.

"Kiếm Thần, người có thể hay không giúp ta đi vào?"

Lúc này, Âu Dương Thần vẫn là nghĩ đến Vô Cực Kiếm, dù sao Vô Cực Kiếm thế nhưng là thần khí, có lẽ là sẽ có một chút Âu Dương Thần không biết thần thông.

"Không thể, nếu là ta xuất thủ, đánh vỡ phong ấn ngược lại là có thể làm được, nhưng là bởi như vậy động tĩnh sẽ rất lớn, bởi vì cái này phong ấn ít nhất là Địa Cấp phong ấn, tuy nhiên đi qua tuế nguyệt tẩy lễ, uy lực cắt giảm, nhưng là hiện tại cái này phong ấn cũng còn có thể ngăn cản Địa Cấp sơ kỳ phía dưới võ giả tiến vào."

Vô Cực Kiếm từ tốn nói, mặc dù bây giờ bắt đầu chậm rãi tiếp nhận Âu Dương Thần, nhưng là ngữ khí vẫn là như vậy lạnh lùng, không có một tia cảm tình.

Âu Dương Thần tuy nhiên tâm lý có chút không thoải mái, nhưng là nghĩ đến Vô Cực Kiếm vốn là không phải người, với lại Kiếm Thần cũng chỉ bất quá là một cái thần khí linh thôi, không có cảm tình cũng là bình thường.

Nhưng là liền ngay cả Vô Cực Kiếm cũng không thể vô thanh vô tức đánh vỡ phong ấn, Âu Dương Thần thật sự là không biết còn có cái gì biện pháp có

thể đi đầu tiên vào Truyền Thừa Chi Địa.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đại Bạch phá phong ấn

Thế nhưng là ngay tại Âu Dương Thần còn đang suy nghĩ biện pháp thời điểm, đột nhiên hắn cảm giác được Đan Điền Không Gian bên trong có chút dị động, Tâm Niệm nhất động nguyên lai là Dược Vương Đình làm ra động tĩnh, thế là chỉ gặp Âu Dương Thần tay trái vung lên, Dược Vương Đình liền từ hắn Đan Điền Không Gian bên trong đi ra, rơi vào bên cạnh mặt đất.

Cũng là may mắn hiện tại tại đây cũng không có người khác tồn tại, không phải vậy lời nói nếu là nhìn thấy Âu Dương Thần đột nhiên từ trong thân thể xuất ra như thế một cái đồ vật, đoán chừng coi hắn là thành chuột bạch cầm lấy đi giải phẫu.

Sau đó tại Âu Dương Thần kinh ngạc trong ánh mắt, một đạo bạch sắc quang mang từ Dược Vương Đình lóe ra đến, trực tiếp rơi vào Âu Dương Thần trên bờ vai.

Né người nhìn lại, nguyên lai là Đại Bạch, chỉ bất quá bây giờ nó cùng trước đó Âu Dương Thần nhìn thấy có chút khác biệt, nguyên bản toàn thân trên dưới cũng là khiết bạch vô hạ, nhưng là hiện tại Âu Dương Thần nhìn sang nhưng là phát hiện tại Đại Bạch trên đầu nơi đó có một bộ phận lông tóc mang theo một vòng kim sắc. Tựa hồ là thú bên trong vương giả biểu tượng. Nhưng là Âu Dương Thần thật sự là không có nhìn ra Đại Bạch nơi nào có Vương Giả Khí Chất.

Mà ở trên người phần lưng vị trí nhưng là tại màu trắng da lông bên trong xen lẫn một chút bộ lông màu xanh, riêng là tại hai bên vị trí còn có chút thịt thịt đồ vật, Âu Dương Thần ngẫm lại vẫn là không có nghĩ rõ ràng đến là cái gì cái tình huống. Đại Bạch hình dáng cũng không có quá đại biến hóa, nhìn vẫn là như vậy đáng yêu, một đôi tròng mắt vẫn là như vậy linh động.

Nhưng là Âu Dương Thần nhưng là có thể cảm giác được nó biến hóa, loại biến hóa này không phải ở bề ngoài mà chính là nội tại một loại hấn đồ vật.

Lúc này ngay tại Âu Dương Thần vẫn còn đang suy tư thời điểm, đột nhiên tại trên bả vai hắn Đại Bạch trong nháy mắt động, phảng phất là hóa thành một đạo bạch quang từ Âu Dương Thần trước mắt thổi qua, sau đó Âu Dương Thần liền thấy nó trực tiếp là tiến vào trong động.

Nhìn thấy Đại Bạch rơi trên mặt đất, nên bước bàn chân nhỏ ở nơi đó đi vài vòng, thậm chí còn đuổi người một cái, Âu Dương Thần một mặt mòng ép. Không phải nói có phong ấn nha, vậy làm sao Đại Bạch có thể đi vào.

"Người làm sao đi vào? Cũng mang ta đi vào a."

Âu Dương Thần thu được Vương Đình sau đó đi đến trước động, ngồi xổm người xuống đối Đại Bạch nói ra. Ánh mắt muốn nhiều chân thành liền có bao nhiêu chân thành, cũng mặc kệ Đại Bạch có thể nhìn hiểu hay không.

Nghe được Âu Dương Thần lời nói, Đại Bạch nghiêng đầu nhìn xem Âu Dương Thần, ra vẻ suy nghĩ hình, sau đó duỗi ra móng vuốt chỉ chỉ động khẩu, sau đó lại chỉ chỉ chính mình, dạng như vậy phảng phất là đang nói cứ như vậy tiến đến à.

Âu Dương Thần một trận bất đắc dĩ, Đại Bạch mặc dù lớn khái năng lượng nghe hiểu chính mình nói chuyện, nhưng là muốn để nó thật tốt trả lời chính mình vấn đề, vẫn là rất khó, cũng có thể là vừa rồi vấn đề quá mức phức tạp.

Tất nhiên dạng này không được, Âu Dương Thần liền quyết định thay cái phương thức, dù sao hiện tại đã biết Đại Bạch có thể đi vào, bước kế tiếp cũng là nhìn nó có thể hay không mang chính mình đi vào.

Thế là Âu Dương Thần lại phải Đại Bạch trước tiên đi ra, sau đó chỉ chỉ nó sau đó lại chỉ chỉ chính mình. Ý tứ nói đúng là bọn họ đi vào chung. Mới đầu Đại Bạch vẫn không rõ, thẳng đến Âu Dương Thần liên tiếp làm tốt mấy lần động tác tại phối hợp lời nói về sau, Đại Bạch rốt cuộc minh bạch.

Sau đó liền thấy Đại Bạch nhảy lên, nhảy đến Âu Dương Thần trên bờ vai, sau đó chỉ chỉ phía trước động khẩu.

"Lắm bầm!"

Ý kia cũng là để cho Âu Dương Thần đi lên phía trước.

"Ừm? Trực tiếp đi qua?" Âu Dương Thần nghi hoặc hỏi, thẳng đến Đại Bạch lần nữa gật gật đầu, sau đó ngoẹo đầu nhìn xem Âu Dương Thần, phảng

phát là đang nói cái này ai vậy ngốc như vậy, rõ ràng như vậy chỉ thị đều xem không hiểu.

Bởi vì Âu Dương Thần cùng Đại Bạch ở giữa có loại không khỏi liên hệ, Đại Bạch một chút cử động, Âu Dương Thần đại khái còn có thể minh bạch. Lúc này thấy đến nó thế mà còn khinh bỉ chính mình. Vươn tay liền muốn tại nó trên ót đánh một chút, nhưng là Đại Bạch tựa như là Dự Tri đến Âu Dương Thần ý đồ.

Tại Âu Dương Thần ngón tay còn chưa rơi xuống trước đó, Âu Dương Thần chỉ cảm thấy trước mắt mình một trận gió thổi qua, sau đó liền thấy nguyên bản vẫn còn ở chính mình bên trái trên bờ vai Đại Bạch, chỉ chớp mắt liền ghé vào chính mình bên phải trên bờ vai.

Một đôi mắt còn nghiêng nhìn xem Âu Dương Thần, dạng như vậy tựa như là đang nói: Liền người dạng này tốc độ còn muốn đánh ta?

Bất đắc dĩ lắc đầu, Âu Dương Thần cũng chỉ đành là thỏa hiệp, nói chuyện tốc độ, chính mình thật đúng là không sánh bằng Đại Bạch. Bất quá bây giờ trọng yếu nhất cũng là vào sơn động, thế là Âu Dương Thần một lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía động khẩu, vẫn như cũ là tán ra ánh sáng nhạt, tại Âu Dương Thần trong tầm mắt không có phát hiện hắc đồ vật.

Nhưng là Âu Dương Thần biết tại chỗ động khẩu là có phong ấn tồn tại. Chỉ bất quá bây giờ lưu cho hắn thời gian đã không nhiều, hắn thế lực cũng nhanh muốn tới. Âu Dương Thần hiện tại cũng chỉ đành là lựa chọn tin tưởng Đại Bạch.

Chỉ gặp Âu Dương Thần trực tiếp bước ra chính mình chân phải, tiếp theo trong nháy mắt hướng phía trước đạp xuống.

"PHỐC "

Tựa như là trực tiếp xuyên qua, cũng không có vừa mới Âu Dương Thần tự mình một người lúc đụng phải bình thường cảm giác. Né người vừa nhìn, nguyên lai lúc này Đại Bạch trên thân đang tán phát ra nhàn nhạt quang mang, giống như là phá giải phong ấn.

Không do dự, Âu Dương Thần trực tiếp là bước nhanh đi vào bên trong.

Thẳng đến Âu Dương Thần cùng Đại Bạch toàn bộ sau khi tiến vào, quay đầu nhìn qua động khẩu, Âu Dương Thần nhìn không được cho Đại Bạch một cái ngón tay cái. Sau đó cười nhạt một tiếng, nhẹ nói nói: "Có phong ấn này cản trở động khẩu, chắc hẳn bọn họ lại nhận trở ngại, đến lúc đó ta liền có càng nhiều thời gian đi đoạt được truyền thừa."

Sau khi nói xong, Âu Dương Thần quay người đi vào bên trong đi.

...

Mà lúc này tại khoảng cách đỉnh núi không đến hai trăm mét địa phương, Ô Hàn Phi vận dụng thân pháp xông lên trước cấp tốc Mercedes tại phía trước nhất, theo sát sau khi cũng là Xích Hoàn lão giả, hai người cùng là Huyền Cấp Đại Viên Mãn Cảnh Giới võ giả, ở phương diện này vẫn là chiếm cứ ưu thế.

Mà tại vị thứ ba cũng không phải là Huyền Cấp hậu kỳ cảnh giới ông tổ nhà họ Viên, ngược lại là Lôi Đồng Quang, lúc này nhìn qua, Lôi Đồng Quang thân pháp Huyền Huyền vô thường, thình thoảng còn kèm theo lôi quang thoảng qua, phảng phất là một tia chớp bay qua.

Lại đằng sau cũng là người khác, tuy nhiên mặc dù là Ô Hàn Phi cùng Xích Hoàn mấy người ở phía trước, nhưng là giữa bọn hắn chênh lệch khoảng cách cũng không xa, ngược lại là tại trên đường thình thoảng động thủ quấy nhiễu đối phương, đến mức người phía sau đều có thể đuổi theo.

Hai trăm mét khoảng cách đối với võ giả tới nói chính là như vậy mười mấy giây đồng hồ, thậm chí là vài giây đồng hồ sự tình. Cho nên không bao lâu, ở phía trước Ô Hàn Phi cùng Xích Hoàn cùng Lôi Đồng Quang cũng đã là đến đỉnh núi.

Cơ hồ là trong cùng một lúc, mấy người đều nhìn thấy dưới tán cây mặt sơn động, căn bản cũng không dùng suy nghĩ, mấy người liền biết đó là Truyền Thừa Chi Địa. Thế là mấy người liếc nhau, sau đó vận chuyển lên tự thân thân pháp, chỉ gặp màu sắc khác nhau chân khí cơ hồ trong cùng một lúc bao trùm tại bọn họ hai chân phía trên.

Trong nháy mắt này, bọn họ cơ hồ là vận dụng toàn lực, sau đó lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ cũng là hướng phía động khẩu phóng đi.

"Hưu hưu hưu!"

Chỉ gặp ba đạo nhân ảnh từ trên mặt đất thổi qua, chỉ là nháy mắt công phu liền đến chỗ động khẩu, tuy nhiên lúc này Ô Hàn Phi nhưng là thoảng dẫn trước một thân hình khoảng cách. Quay đầu hướng phía hai người khác cười một tiếng, sau đó trực tiếp một đầu hướng phía động khẩu vào đi.

"Àm!"

Liền nghe đến một tiếng vang thật lớn, tiếp theo tại hai người còn chưa rõ chuyện gì xảy ra thời điểm, liền thấy Ô Hàn Phi thân ảnh trực tiếp bay ngược trở về, té ngã trên đất bên trên, trên đầu hiện lên một cái bọc lớn.

Chương 114: Phong ấn làm khó dễ

Nhìn xem Ô Hàn Phi bay rớt ra ngoài thân ảnh, Lôi Đồng Quang cùng Xích Hoành đã là cảm giác được không thích hợp, có lòng muốn muốn phanh lại xe, nhưng là bởi vì bọn họ tốc độ thật sự là quá nhanh, tuy nhiên đã là tại cố gắng muốn đình chỉ, nhưng là hai người vẫn là trực tiếp đụng vào chỗ động khẩu phong ấn phía trên.

"A a!"

Chỉ nghe thấy hai tiếng tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó hai người trực tiếp là thân thể ngã ra sau, té ngã trên đất.

Tuy nhiên bởi vì bọn họ hai người vẫn là chịu lực, cho nên cũng không có chịu đến quá đại thương, cũng là chỗ ngực có chút đau nhức. Mà Ô Hàn Phi liền tương đối không may, khi đó hắn nhưng là vận dụng toàn bộ chân khí tại trên chân, tốc độ cơ hồ là phát huy đến hắn có khả năng phát huy ra cực hạn.

Tại như thế nhanh chóng độ phía dưới, còn đâm đầu vào phong ấn, khiến cho hiện tại Ô Hàn Phi nằm trên mặt đất đầu đều vẫn là choáng. Còn không biết phát sinh tình huống như thế nào, chính mình liền bay ngược ra ngoài.

Mà đối thành bên ngoài hai người cũng là một mặt bất đắc dĩ, phong ấn loại vật này, tại bây giờ thời đại này, cũng không phải là bất luận kẻ nào đều biết. Ít nhất hiện tại tại đây ba người cũng không biết còn có phong ấn loại vật này tồn tại.

Cho nên cũng là ba người mắt lớn trừng mắt nhỏ, không biết nên làm sao bây giờ mới tốt. Tiếp theo người khác cũng đuổi tới đỉnh núi, nhìn thấy nằm trên mặt đất ba người, tất cả mọi người không biết đến là cái gì tình huống.

Sau đó liền có người nhìn thấy son động vị trí.

"Cái kia chính là Truyền Thừa Chi Địa a. Lên a!"

Sau đó cũng không biết là ai hô một câu, tiếp theo mọi người trực tiếp là xông đi lên, liền ngay cả Phi Ngư Môn Xích Hòa sẽ trả có Lôi Quang Bang thành viên giờ phút này phảng phất cũng là quên lão đại của mình vẫn còn ở mặt đất nằm chuyện này, tất cả mọi người là hướng về son động vị trí phóng đi.

Nhìn qua mọi người phát cuồng chạy như điên thân ảnh, mấy người hô to một tiếng dừng đi.

Nhưng là mọi người căn bản cũng không nghe, thậm chí Hoàng gia người Hoàng Ba Quang trả về quay đầu lại hét lớn một tiếng: "Móa, người cho ta là kẻ ngu a, Truyền Thừa Chi Địa là ở chỗ này, không đi chẳng lẽ còn lưu cho người a!"

Tuy nhiên tuổi già, nhưng là dù sao cũng là Hoàng cấp võ giả, Hoàng Ba Quang cái này một cuồng hống hô lên đến, toàn trường người đều nghe được. Người khác là âm thầm gật đầu, lúc này cũng không phải cảm tình nghĩa thời điểm, Địa Cấp võ giả truyền thừa mới là trọng yếu nhất, trong mắt bọn hắn, chỉ cần là có thể có được Địa Cấp võ giả truyền thừa, đừng bảo là là nhao nhao một khung, liền xem như trở mặt khuôn mặt, trực tiếp đánh một chầu cũng là có khả năng.

Nghe được Hoàng Ba Quang lời nói, hai người bọn họ ngược lại là không có gì, dù sao nên nói cũng nói, đến lúc đó bọn họ tự mình chuốc lấy cực khổ cũng trách không được bọn họ, nhưng là một bên Lôi Đồng Quang coi như sắc mặt rất khó nhìn, trong nháy mắt sắc mặt âm trầm xuống.

Trong lòng hắn cũng không biết là thầm mắng vài câu Hoàng Ba Quang dừng bút. Phải biết bọn họ trước khi tới thế nhưng là nói xong kết minh, cùng đi đoạt được Địa Cấp võ giả truyền thừa. Với lại hiện tại hắn Lôi Đồng Quang thế nhưng là tốt cho bọn họ, nhưng là bây giờ Hoàng Ba Quang thế mà lớn tiếng như vậy nói hắn, cái này để cho Lôi Đồng Quang tâm lý ngay tiếp theo đối với Hoàng gia cũng là ghi hận bên trên.

Tóm lại tại còn không có tiến vào Truyền Thừa Chi Địa thời điểm, bọn họ liền đã có chút sụp đổ I khúc nhạc dạo.

Hoàng Ba Quang tại quay đầu mắng một câu như vậy về sau, tiếp theo liền bị mấy người cho vượt qua. Sau đó ở trong lòng thầm mắng một tiếng. Sau đó Hoàng Ba Quang lập tức bắt đầu gia tăng tốc độ.

Cứ như vậy, một đám người tựa như là thi chạy, Chung Điểm cũng là động khẩu.

Sau đó động khẩu có thể thấy rõ ràng, ông tổ nhà họ Viên dẫn đầu vọt tới phía trước, tại phía sau hắn là Hoàng gia cùng Đình gia này hai cái lão đầu. Lúc này bọn họ bày ra thực lực lại là Huyền Cấp trung kỳ võ giả. Cũng không so Lôi Đồng Quang kém.

"Phanh phanh phanh!"

Mấy đạo âm thanh cơ hồ là liên tục vang lên, sau đó liền thấy ông tổ nhà họ Viên cùng Hoàng gia còn có Đình gia lão đầu đều trực tiếp là đứng vào trước động khẩu, giống như là dán tại pha lê bên trên.

Nhưng là cái này vẫn chưa xong, mấy người vừa định đứng dậy, sau đó liền bị đằng sau xông lại đám người đứng vào.

Tại Ô Hàn Phi mấy người nhìn lại, tựa như là xếp ngàn tầng bánh, mọi người nhao nhao đứng vào người trước mặt, mà thống khổ nhất cũng là phía trước nhất mấy người. Lúc này ông tổ nhà họ Viên cùng Hoàng gia Đình gia hai vị lão đầu tâm lý thật sự là có một câu mụ bán phê không biết làm gì không làm gì.

Thật sự là một vạn đầu khôn kiếp ở trong lòng chạy qua, đều không thể biểu đạt giờ phút này tâm tình a.

"Ha ha ha!"

Mà Ô Hàn Phi Xích Hoành cùng Lôی Đổng Quang nhưng là nhìn không được cười ra tiếng.

Chờ đến tất cả mọi người đứng lên về sau, ông tổ nhà họ Viên y phục cũng là tổn hại một cái tay áo.

"Đây là cái gì tình huống?"

Không biết là ai nói một câu, tiếp theo liền thấy mọi người hai mặt nhìn nhau, cũng không biết đến là cái quỷ gì, rõ ràng nhìn qua chính là cái gì đều không có, nhưng lại là để cho mọi người vô pháp đi vào.

"Chẳng lẽ là có quỷ?"

Lại là không biết cái nào Tiểu Bang Phái người ở nơi đó bịa đặt, nhưng là hần lòi này nhưng là để cho mấy người cũng là ánh mắt lấp lóe, hiển nhiên là sợ.

Mà lúc này Ô Hàn Phi mấy người cũng là từ dưới đất đứng lên, đứng tại thành viên nhà mình phía trước, nghĩ đến vừa rồi thành viên nhà mình biểu hiện, cả đám đều là mặt đen lên. Không vui rõ ràng.

Lúc này chỉ gặp Xích Hoành tiến lên một bước, đối phía trước ông tổ nhà họ Viên chấp tay một cái, "Nhưng biết đây là cái gì tình huống?"

Ông tổ nhà họ Viên đồng dạng là đáp lễ một chút, cũng không có khinh thường, dù sao hiện tại Xích Hoành cảnh giới còn cao hơn hần một cái đoạn ngắn vị trí. "Ta nghĩ một hồi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, tại hang động này hần là có phong ấn tồn tại. Nghe nói có chút cường giả là sẽ ở chính mình Truyền Thừa Chi Địa bày lên phong ấn."

"Ngày đến thế nào mới có thể đánh vỡ phong ấn, để cho chúng ta đi vào đâu?"

Nghe được ông tổ nhà họ Viên lời nói, một bên Ô Hàn Phi cũng là nhìn không được hỏi, dù sao hiện tại tại đây liền ông tổ nhà họ Viên một người biết chuyện này.

Chỉ gặp ông tổ nhà họ Viên hơi trầm tư một chút, nói ra: "Nếu là có Trần Pháp Sư hoặc là so bố trí phong ấn người càng mạnh cường giả tại lời nói, như vậy có lẽ cái này phong ấn sẽ rất dễ phá vỡ. Nhưng là hiện tại xem ra cái này phong ấn hiển nhiên ít nhất cũng là Địa Cấp võ giả bố trí, mà chúng ta tại đây đã không có Trần Pháp Sư cũng không có Địa Cấp cường giả. Chiều ta xem ra cũng chỉ có một cái biện pháp."

"Biện pháp gì?"

Lập tức liền có người hỏi.

"Cái kia chính là tập hợp chúng ta tất cả mọi người lực lượng nhìn xem có thể hay không cưỡng ép đánh vỡ cái này phong ấn. Dù sao lâu như vậy, chắc hẳn cái này phong ấn năng lượng cũng sẽ cắt giảm. Nói không chừng chúng ta có thể thành công."

Ông tổ nhà họ Viên từ tốn nói. Cũng may mắn là Viên gia Tổ Truyền một bản trên điện tịch từng có nói rõ, không phải vậy lời nói hần cũng sẽ không hiểu nhiều như vậy.

Thế nhưng là nghe được ông tổ nhà họ Viên lời nói, mọi người tại đây trong mắt cũng là lóe ra nóng lòng muốn thử quang huy. Hần không thể hiện tại liền lên đi trực tiếp bài trừ phong ấn, thật sớm điểm tiến vào bên trong động.

Mà Ô Hàn Phi mấy người liếc nhau, thầm nghĩ hiện tại cũng là không có càng dễ làm hơn pháp luật, chỉ có thể là thử một chút biện pháp này.

Sau đó tại mấy vị Huyền Cấp võ giả dẫn dắt phía dưới, mọi người nhao nhao lại lần nữa đi tới cửa động trước mặt.

Sau đó mọi người ở đây tiếng hô khẩu hiệu bên trong, mọi người đồng loạt vận dụng chính mình lực lượng. Lại tới đây cơ bản cũng là Hoàng cấp võ giả trở lên.

Cho nên liền thấy các loại màu sắc chân khí lấp lóe liên tục, mọi người nhao nhao vận dụng từ bản thân võ kỹ đánh phá phong ấn.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Có huyền cơ khác

Mọi người ở đây đang tấn công phong ấn thời điểm, đầu tiên vào sơn động Âu Dương Thần nhưng là gặp được một chút phiền toái.

Nguyên bản khi tiến vào sơn động về sau, đập vào mi mắt là một đầu U Tinh thâm thúy đường núi. Đen sì một mảnh chỉ là hơi hơi có từng tia từng tia quang mang.

Âu Dương Thần ngưng thần nhìn lại, chỉ gặp tại đây hai bên trên vách tường đều có đục khắc qua dấu vết, thâm nghĩ hẳn là nhân lực tạc ra tới thông đạo.

Cái thông đạo này luôn luôn hướng bên trong kéo dài, bởi vì quang tuyến nguyên nhân, Âu Dương Thần trong lúc nhất thời cũng không thể phân biệt ra được lối đi này đến dài bao nhiêu, chỉ gặp hần dọc theo thông đạo đi sắp tới trăm mét, sau đó một cái rẽ ngoặt, thông đạo một chia làm hai. Một đầu đi phía trái, một đầu phía bên phải. Với lại đường phía trước cũng không có nhắc nhở lời nói.

Chỉ là hơi suy tư một chút, Âu Dương Thần trực tiếp lựa chọn phía bên phải đầu kia thông đạo, sau đó tại hần vừa mới bước vào bên trong thời điểm.

"Hưu hưu hưu "

Mấy đạo tiếng xé gió vang lên, sau đó liền thấy hai bên trên vách tường mấy đạo mũi tên hướng thẳng đến Âu Dương Thần đâm thẳng tới.

Cứ như vậy mấy đạo mũi tên tự nhiên là vô pháp làm bị thương Âu Dương Thần, chỉ gặp Âu Dương Thần cước bộ biến hóa liên tục, mấy đạo mũi tên trực tiếp bị hần tránh thoát đi, mà tại trên bả vai hần Đại Bạch thì là xoay người tiếp tục ngủ, căn bản là không có có nhận đến ảnh hưởng.

Nhưng là cái này vẫn chưa xong, có lẽ là Âu Dương Thần tránh quá mức thoải mái, sau đó phảng phất là chạm đến cái gì cơ quan giống như, mấy chục đạo mũi tên lấy càng nhanh hơn độ lại lần nữa hướng phía Âu Dương Thần bắn tới.

Nhìn thấy cảnh tượng như thế này Âu Dương Thần không khỏi trầm mắng một câu: "Ta dựa vào! Nhiều như vậy quá phận a!"

Mắng thì mắng, nhưng là Âu Dương Thần thân ảnh nhưng là không có dừng lại qua, chỉ gặp Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp bị hần vận dụng đến cực hạn. Lúc này Âu Dương Thần tựa như là tại trên mũi đao khiêu vũ, tại cái này nhỏ hẹp trong thông đạo, mấy chục đạo mũi tên quả thực là một đạo đều không có làm bị thương hần, hoàn toàn bị hần tránh thoát đi.

"May mắn là đột phá đến Nhân Thực Cấp. Không phải vậy lời nói thật đúng là không dễ làm "

Cảm giác được không có mũi tên, dừng lại Âu Dương Thần không khỏi lẩm bầm.

Sau đó Âu Dương Thần tiếp tục đi lên phía trước, lần này còn tốt, liên tục đi hai ba trăm mét đều không có gặp được cái gì kỳ quái sự tình. Chỉ có điều càng đi đi vào trong, quang mang càng ngày càng mờ, với lại đã đi hơn mấy trăm mét. Đây chính là trong núi thông đạo, chẳng lẽ lại lối đi này còn xuyên qua cả tòa núi Thương Long không thành.

Âu Dương Thần càng đi càng cảm thấy đến không thích hợp, coi như đây là Địa Cấp võ giả Truyền Thừa Chi Địa, nhưng là lối đi này cũng quá sâu. Hơn nữa còn là nhân lực đục khắc, tuy nhiên Địa Cấp thực lực võ giả rất mạnh, nhưng là muốn trong núi đục khắc sâu như vậy thông đạo, đó cũng là không có khả năng.

Loại này cự đại công trình không phải một người hai người liền có thể hoàn thành.

"Chẳng lẽ lại đây không phải cái kia Địa Cấp võ giả truyền thừa, mà chính là hần Truyền Thừa Chi Địa?"

Phát sinh trước mắt hết thấy, không cho phép Âu Dương Thần không nghĩ như vậy. Thật sự là quá kinh người, nhân lực đục khắc sâu như vậy thông đạo không nói, với lại tại vừa mới đi qua hai bên lối đi trên vách tường thể mà còn ra hiện bích họa.

Cũng may mắn Âu Dương Thần là cái Hoàng cấp võ giả, tuy nhiên còn nói không hơn nhìn ban đêm, nhưng là ở chỗ này còn miễn cưỡng có thể thấy rõ ràng một ít gì đó.

Thế nhưng là càng xem, Âu Dương Thần tâm lý thì càng cảm thấy thật không thể tin, bởi vì tại tường này trên vách đá khắc họa có chút lại là nhân loại sinh hoạt tràng cảnh.

Bọn họ ăn mặc cổ đại trang phục như thế kia, đồ dùng sinh hoạt cũng là giống mấy trăm hơn ngàn năm trước loại đồ vật này. Có là một số người cùng

một chỗ nói chuyện nói chuyện phiếm trăng cảnh, có thì là một đám người vây tại một chỗ, trung gian để đó một cái đồ vật, tựa hồ là đang cử hành một cái nghi thức bộ dáng.

Trừ sinh hoạt phương diện trăng cảnh bên ngoài, tại đây thế mà còn khắc hoạ một số người đang đánh nhau trăng cảnh, Âu Dương Thần nhìn kỹ đi, có vài tờ bức tranh thượng diện đại khái cũng là biểu đạt hai người vì là tranh đoạt một cái nào đó đồ vật, sau đó quyết đấu đến phân phối vật này.

Trong khoảng thời gian này bên trong, Âu Dương Thần mặc dù là đi rất chậm, nhưng là Âu Dương Thần cảm giác mình hẳn là lại là đi mấy trăm mét, nói cách khác từ tiến vào tại đây, Âu Dương Thần đại khái đã đi không sai biệt lắm một ngàn mét, thế nhưng là Âu Dương Thần hướng phía trước nhìn lại, nhưng là còn chưa tới nơi cuối cùng bộ dáng.

"Ai, tiếp tục đi thôi!"

Bất đắc dĩ thở dài, Âu Dương Thần cũng chỉ đành tiếp tục đi lên phía trước, với lại trên vách tường đồ vật ở chỗ này nhưng là bất thành linh đình chi.

...

Mà liền tại Âu Dương Thần vẫn còn ở đi lên phía trước thời điểm, lúc này vẫn còn ở cửa sơn động mọi người, nhưng là bởi vì lại tới một nhóm người mà có chút e ngại.

Ăn mặc màu trắng huu nhân trang Dương Thiên chấp sự, thân mang quần áo bó màu đen Dương Lam Lạc cùng phía sau bọn họ mười mấy người. Bên trong Dương Thiên chấp sự là Huyền Cấp Đại Viên Mãn Cảnh Giới, mà Dương Lam Lạc thực lực nhưng là có chút kém, chỉ có Hóa Kính đại viên mãn thực lực, còn không có đột phá đến Hoàng cấp. Nhưng là phía sau bọn họ mười mấy người bên trong nhưng là có năm cái Huyền Cấp võ giả, bên trong không thiếu Huyền Cấp trung kỳ võ giả.

Liền ngay cả còn lại người cũng đều là Hoàng cấp trung kỳ trở lên võ giả. Đây cơ hồ là Thủ Hộ Thần Điện tại Hồng Đô Phân Bộ tất cả lực lượng. Lần này toàn bộ mang ra, chủ yếu cũng là bởi vì tình báo có sai.

Tại đây xác thực Thiên Quang Thượng Nhân Truyền Thừa Chi Địa, nhưng là không ai biết Thiên Quang Thượng Nhân lại là Sơn Tộc Nhân Hậu Duệ.

Như thế nào Sơn Tộc Nhân, trú đóng ở hộ thần điện điển tịch ghi chép, tại ước chừng mười vạn năm trước. Sơn Tộc Nhân bọn họ là ở tại trong núi lớn, nói cách khác bọn họ chọn một tòa núi lớn làm bọn họ nơi ở. Mà duy nhất cùng ngoại giới giáp giới cũng là từng cái thông hướng ngoài núi thông đạo.

Trong truyền thuyết Sơn Tộc Nhân là vùng núi Sùng Nhi, là Sơn Thần con nối dõi. Bọn họ yêu thích đại sơn, vui lòng cùng đại sơn vì là nơi ở. Bọn họ nhìn qua cùng người bình thường không có cái gì hai loại, tại bên ngoài một cái Sơn Tộc Nhân thực lực sẽ không suy giảm, nhưng là chỉ cần là tại giữa núi rừng, thực lực bọn họ sẽ tăng vọt.

Với lại giữa núi rừng hoa trùng điều thú đều nguyên ý cùng bọn họ làm bằng hữu, bọn họ tựa như là trong núi lớn thiên kiều.

Nhưng là không biết từ thời kỳ nào bắt đầu, Sơn Tộc Nhân thế mà đang không ngừng biến mất. Mới đầu không có người để ý, cho là bọn họ chẳng qua là trở lại trên núi mà thôi.

Nhưng là càng về sau, thế nhân phát hiện trên cái thế giới này Sơn Tộc Nhân thế mà cơ hồ không nhìn thấy. Bọn họ không còn xuất hiện, mà ngoại giới người cũng tìm không thấy bọn họ tung tích.

Dạng này thời kỳ không biết qua một số năm, về sau lục tục ngo ngoe lại có Sơn Tộc Nhân xuất hiện, nhưng là lúc này Sơn Tộc Nhân số lượng nhưng là mười phần thừa thớt.

Nhưng là không nghĩ tới cũng là như thế dồi dào thần kỳ sắc thái, dồi dào truyền thuyết Sơn Tộc Nhân sống ở chỗ thế mà lại tại Viên Xuân thành phố dạng này địa phương bị phát hiện.

Mà chính là bởi vì đang thủ hộ Thần Điện ghi chép bên trong, có quá nhiều liên quan tới Sơn Tộc Nhân truyền thuyết, dẫn đến tra một cái sáng tại đây lại là Sơn Tộc Nhân đã từng ở lại qua địa phương, Thủ Hộ Thần Điện cao tăng cũng là mười phần coi trọng.

Dương Thiên chấp sự bọn họ chẳng qua là làm đi đầu tới tận lực thủ hộ tại đây không bị hấn thế lực chỗ xâm chiếm.

Mà những này Dương Thiên chấp sự hiện tại cũng không tính nói cho ở đây hẳn thế lực. Dù sao hiện tại phong ấn còn không có phá, cứ như vậy đông dài tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Kinh sợ hiện Địa Cấp võ giả

Đối với Thủ Hộ Thần Điện mọi người đến, hần thế lực đều mất lộ ra vẻ kiêng dè.

Dù sao tại Hoa Hạ trên vùng đất này, Thủ Hộ Thần Điện uy hiếp lực vẫn là vô cùng lớn. Cho nên tại không có làm rõ ràng Thủ Hộ Thần Điện vì sao mà đến về sau, bọn họ vẫn là không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này tại mọi người dưới chỉ thị, một cái tiểu hình bang phái bang chủ đứng ra, đầu tiên hướng về Dương Thiên chấp sự chấp tay một cái, sau đó nhẹ giọng hỏi: "Không biết lần này Thủ Hộ Thần Điện lại tới đây là có chuyện gì?"

Dương Thiên chấp sự cũng biết chuyện này cũng không thể giấu diếm bao lâu, nếu như không có một cái lý do tốt, liền xem như treo Thủ Hộ Thần Điện khối này Đại Kỳ, bọn họ cũng sẽ không cùng tin tưởng.

Cho nên Dương Thiên chấp sự căn bản cũng không dự định nói ra, dù sao cũng là có thể kéo bao lâu cũng là bao lâu, thế là hần chỉ là từ tốn nói: "Thủ Hộ Thần Điện làm việc cũng là ngại có thể nghe ngóng?"

Ngữ khí tuy nhiên bình thản, nhưng là rơi vào người kia trong tai nhưng là không thua gì âm âm tiếng sấm. Làm cho người kia cũng là không dám lại nói lời nói.

Người kia bất quá chỉ là một cái Tiểu Bang Phái bang chủ thôi, liền ngay cả thực lực cũng là chỉ có Hoàng cấp trung kỳ, dạng này thực lực tuy nhiên tại hần địa phương xem như lợi hại. Nhưng là đang thủ hộ Thần Điện trong mắt cũng bất quá là một cái đại con kiến thôi, phải biết Thủ Hộ Thần Điện thủ hộ Hoa Hạ nhiều năm như vậy, bằng vào không chỉ có riêng là này phân chính nghĩa, càng nhiều vẫn là thiết huyết thủ đoạn.

Về phần hiện trường duy hai thực lực cao nhất Ô Hàn Phi cùng Xích Hoành hai người, thì là căn bản là không có có đắc tội Thủ Hộ Thần Điện ý nghĩ, tại Hằng Thành thế nhưng là cũng có Thủ Hộ Thần Điện Phân Bộ, với lại nơi đó Phân Bộ thực lực càng thêm cường đại, hai người bọn họ cũng không phải chưa từng ăn qua thua thiệt. Thế là lần này bọn họ trực tiếp là lựa chọn yên lặng.

Kết quả là hiện trường người tuy nhiên rất nhiều, nhưng là trên cơ bản người người đều không có nói chuyện, đến mức hiện trường cơ hồ chỉ có gió tiếng rít âm cùng một chút tiểu động vật gọi tiếng.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, phần này bình an cũng là bị một người đến cho đánh vỡ.

"Ha ha ha ha!"

Người chưa tới tiếng tới trước.

Mọi người chỉ nghe được một trận tiếng cười, nhưng là không có phát hiện tiếng cười kia là từ đâu truyền tới.

Liền ngay cả tại đây thực lực cao nhất Dương Thiên chấp sự, Ô Hàn Phi cùng Xích Hoành ba người cũng là hai mặt nhìn nhau, bởi vì liền ngay cả bọn họ đều là không có cảm giác đến người kia tồn tại, thật giống như căn bản không có cái này giống như, nhưng là tiếng cười nhưng là còn không có đình chỉ, với lại âm thanh nơi phát ra bọn họ thủy chung là không thể phỏng đoán.

Phảng phất người kia là đang không ngừng biến hóa vị trí, nhưng là bọn họ nhưng là hết lần này tới lần khác không phát hiện được người kia tồn tại, lúc này Dương Thiên chấp sự ý thức được là gặp được cao thủ.

Thế là hần trực tiếp đứng ra nói ra: "Không biết là vị tiền bối nào, ta là Thủ Hộ Thần Điện một tên chấp sự, ở đây làm việc, không biết tiền bối tới nơi này có chuyện gì muốn làm?"

Dương Thiên chấp sự sau khi nói xong liền đứng tại nguyên bản giống như là đang đợi người kia trả lời.

Nhưng là vào lúc này, tiếng cười bất thành linh đình chỉ, tiếp theo một đạo thanh âm già nua từ vùng núi một bên khác truyền đến, "Muốn cảm Thủ Hộ Thần Điện tới dọa ta, lão đầu ta không ưa nhất cũng là các ngươi Thủ Hộ Thần Điện người!"

Vừa dứt lời, tại mọi người kinh ngạc ánh mắt bên trong, một cái lão giả phía sau chân khí hai cánh tiến hành, mang theo một thứ đại khái chừng hai mươi thanh niên từ bên kia núi hướng thẳng đến mọi người bay tới.

"Địa cấp võ giả?"

"Không sai, cũng là Địa Cấp võ giả, cũng chỉ có Địa Cấp võ giả mới có thể mượn nhờ chân khí Hóa Dực phi hành."

...

Ở đây người vẫn là có loại kia kiến thức rộng rãi, vừa thấy được lão giả phía sau dùng chân khí ngưng tụ thành hai cánh, trực tiếp liền nhận ra lão giả là một tên Địa Cấp võ giả.

Mà một tên Địa Cấp võ giả hiện thân, khiến cho đến bọn hán cũng là không khỏi tâm lý sợ hãi. Địa Cấp võ giả truyền thuyết bọn họ nghe không ít, Địa Cấp võ giả cường đại bọn họ cũng đại khái có chỗ hiểu biết, nhưng là chân chính khi nhìn thấy Địa Cấp võ giả thời điểm, bọn họ mới biết được đó là cường đại cỡ nào, khí thế loại này mặc dù là không có hoàn toàn phóng thích tới, cũng làm cho bọn họ có một loại không thở nổi cảm giác.

Cho nên mới sẽ có loại kia thuyết pháp, võ giả tu luyện tới đẳng sau cảnh giới, liền xem như chỉ có một cái đoạn ngắn vị trí chênh lệch, thực lực cũng sẽ có khác biệt lớn.

Lão giả bản thân cũng không có cái gì khác biệt, một kiện cũng phổ thông Đường Trang, chợt nhìn lại tựa như là một cái bình thường lão đầu, nhưng là một đôi mắt nhưng là tàn mát ra xảo trá ánh mắt, về phần một bên thanh niên, trên người mặc một kiện áo sơ mi đen, phía dưới thì là một kiện hắc sắc quần bò. Tướng mạo anh tuấn, chỉ có điều cũng là cặp kia tàn nhẫn ánh mắt làm cho người cũng không thoải mái.

Vừa nhìn thấy lão giả, Dương Thiên chấp sự đồng tử trong nháy mắt tròn to, hiển nhiên là kinh hãi đến.

"Huyết Lão?"

Dương Thiên chấp sự cẩn thận hỏi.

"Không nghĩ tới ngươi thế mà còn nhận biết ta!" Nghe được Dương Thiên chấp sự lời nói, được xưng Huyết Lão lão giả cười nhạt một tiếng, nói ra: "Thủ Hộ Thần Điện những năm này luôn chen ép ta dạy, cũng là thời điểm trả giá đắt."

Lão giả mặc dù là đang cười, nhưng là nói ra lời nói cùng ngữ khí cũng là làm cho người không rét mà run.

Nghe được hai người đối thoại, bên cạnh tất cả mọi người là một mặt mờ mịt, hiển nhiên là không biết là tình huống như thế nào.

Không chỉ là bọn họ, liền liên thân làm thủ hộ thần điện một thành viên Dương Lam Lạc cũng là không rõ ràng cho lắm. Ngược lại là phía sau nàng những người đó lộ ra một bộ thì ra là thế biểu lộ, giống như là biết được đây hết thảy.

"Các ngươi Huyết Hồng Giáo làm nhiều như vậy chuyện xấu, làm nhiều như vậy đối với ta Hoa Hạ bất lợi sự tình. Chúng ta Thủ Hộ Thần Điện có chức trách bắt truy sát các ngươi!"

Vừa nhắc tới Thủ Hộ Thần Điện, Dương Thiên chấp sự phảng phất là quên mất Huyết Lão mang đến cho hắn kinh hãi hoảng sợ, ngược lại là tăng lớn âm thanh, giống như là Thủ Hộ Thần Điện có thể mang đến cho hắn lực lượng.

"Đừng kéo những cái kia có hay không, hiện tại các ngươi Thủ Hộ Thần Điện thủ tại chỗ này không cho mọi người tiến vào lại là cái gì ý nghĩ?"

Lúc này Huyết Lão bên cạnh người thanh niên kia nói ra: "Đừng bảo là các ngươi Thủ Hộ Thần Điện là vì mọi người an nguy suy nghĩ."

"Không biết ngươi là ai!"

Dương Lam Lạc nhìn không được, trực tiếp đứng ra nói ra.

Trong lòng nàng, Thủ Hộ Thần Điện thế nhưng là thần thánh nhất địa phương, thế nhưng là tại hai người này trong miệng lại là như thế không chịu nổi, cái này lập tức để cho nàng không thể chịu đựng được.

"Bọn họ đều để ta Huyết Công Tử!"

Thanh niên ngao ngễ nói ra, phảng phất cái danh hiệu này với hắn mà nói đến cỡ nào ưu việt.

"Cái gì Huyết Công Tử? Ta còn Bạch Công Tử đâu?"

Dương Lam Lạc khinh thường nói ra. Nàng căn bản là không có có nghe qua cái gì Huyết Công Tử.

So sánh với Dương Lam Lạc khinh thường, một bên Dương Thiên chấp sự nhưng là ánh mắt hơi co lại, bởi vì hắn là thật nghe qua cái này Huyết Công Tử danh hào.

Bởi vì cái này Huyết Công Tử cũng không phải là một cái tên người chữ, mà chính là một cái xưng hào, cái danh xưng này là chỉ có Huyết Hồng Giáo bên trong ưu tú nhất người trẻ tuổi mới có thể thu được xưng hào.

Cho nên có thể có được cái danh xưng này, đã nói lên thanh niên cường đại. Bởi vì nếu là không có thực lực cường đại, là không thể nào thu hoạch được cái danh xưng này.

Bởi như vậy cũng liền khó trách thanh niên một bộ ngạo ngễ bộ dáng. Còn trẻ như vậy liền có thể thu hoạch được cái danh xưng này đúng là có kiêu ngạo tư bản.

Chương 117: Huyết Công Tử thổ huyết

Nghe được Dương Lam Lạc nói như vậy, tự xưng Huyết Công Tử thanh niên sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, nguyên bản cao ngạo gương mặt nhất thời sùng sốt, phảng phất không thể tin được có người đang nghe hắn Huyết Công Tử danh hào về sau thế mà lại biểu hiện ra một bộ khinh bỉ bộ dáng.

Chỉ gặp hắn nhất thời giận dữ, nói: "Tuy nhiên ngươi rất xinh đẹp, nhưng là cũng không thể vũ nhục ta Huyết Công Tử cái danh hiệu này!"

Sau khi nói xong, bước ra một bước, cả người liền hướng phía Dương Lam Lạc xông lại, trên thân Hoàng cấp hậu kỳ khí thế không che giấu chút nào phóng xuất ra, tay phải huyền hóa thành chưởng, chân khí màu đỏ như máu nhất thời bao quanh tại cánh tay hắn bên trên, dạng như vậy phảng phất là thẹn quá hoá giận muốn hướng phía Dương Lam Lạc động thủ.

Đối mặt Huyết Công Tử đánh tới, Dương Lam Lạc mặc dù bây giờ chỉ là Hóa Kính đại viên mãn, vô pháp ngăn cản Huyết Công Tử khí thế, nhưng là nằng nằng là ánh mắt kiên định nhìn qua Huyết Công Tử, trên mặt tràn ngập không khuất phục cùng quật cường.

Rất nhanh Huyết Công Tử thân ảnh liền đến Dương Lam Lạc trước người, ở trong mắt Dương Lam Lạc tựa như là trong nháy mắt sự tình, Huyết Công Tử thủ chưởng chậm rãi ở trong mắt nằng phóng đại. Chưởng phong thậm chí có thể đánh vào trên mặt nằng, nhưng là đúng lúc này, Dương Thiên chấp sự thân ảnh nhất thời lóe lên trực tiếp là xuất hiện tại nằng bên cạnh, đưa tay trái ra trực tiếp ngăn trở một chưởng này.

Song chưởng chạm vào nhau, Huyết Công Tử ngăn cản không nổi trực tiếp là lui lại năm, sáu bước, trên bàn tay truyền đến đau đớn để cho hắn nhin không được vẩy vẩy tay. Trên mặt lộ ra bị đau biểu lộ.

Phải biết Dương Thiên chấp sự dù sao cũng là Huyền Cấp đại viên mãn võ giả, may mắn Dương Thiên chấp sự lần này không có nghiêm túc, chẳng qua là muốn cho Huyết Công Tử một bài học thôi, không phải vậy lời nói, liền lấy hiện tại Huyết Công Tử Hoàng cấp hậu kỳ thực lực, muốn thật chịu Dương Thiên chấp sự toàn lực nhất chưởng, sợ là sẽ phải trực tiếp bị hắn đánh chết.

Nhưng là bởi vì Huyết Lão ngay tại một bên nhìn xem, Dương Thiên chấp sự tuy nhiên rất nhớ đó dạng làm, nhưng là thật đúng là không dám xuống dưới tay. Không phải vậy lời nói, Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả nếu là dưới con nóng giận, không chừng tại đây tất cả mọi người sẽ chết tại Huyết Lão trong tay.

Người khác khả năng không biết, nhưng là đến từ Thủ Hộ Thần Điện Dương Thiên chấp sự vẫn là biết chuyện này, trước kia Huyết Lão ngay tại một lần trong cơn giận dữ trực tiếp là đồ sát hơn ba mươi người, cũng chính là tại lần kia sự kiện về sau, Huyết Lão tên mới chính thức bị người khác biết rõ.

Tuy nhiên Huyết Lão thực lực chỉ là Địa Cấp sơ kỳ, nhưng là tại hiện tại thời đại này, chỉ cần là đột phá tới Địa Cấp võ giả tầng thứ liền không có một cái là đơn giản, cơ hồ mỗi người đều sẽ có chỗ độc đáo, Địa Cấp sơ kỳ cùng Huyền Cấp đại viên mãn mặc dù chỉ là chênh lệch một cái đẳng cấp, nhưng là thực lực nhưng là ngày đêm khác biệt, liền xem như nhờ yếu Địa Cấp sơ kỳ võ giả cũng có thể thoải mái hành hạ đến chết một cái Huyền Cấp đại viên mãn võ giả.

Cho nên Dương Thiên chấp sự tại đối mặt Huyết Lão thời điểm mới có thể phi thường cẩn thận, sợ sẽ chọc cho giận hắn, đang thủ hộ Thần Điện cao thủ còn chưa tới lúc đến đội, nơi này chính là không có là Huyết Lão đối thủ.

Chỉ có điều Dương Thiên chấp sự không nghĩ tới là, tuy nhiên hắn là nhường, nhưng là Huyết Công Tử lại cũng không mua trượng, chỉ gặp hắn tuy nhiên lui lại mấy bước, nhưng là tại dừng bước về sau, hơi điều tức một chút, cả người thay vào đó là hướng phía Dương Thiên chấp sự chạy tới, ánh mắt hung ác, phảng phất là bởi vì vừa mới Dương Thiên chấp sự cử động để cho hắn rất là khó chịu, bây giờ muốn báo thù.

Lần này Huyết Công Tử trên thân khí thế càng sâu, hai cước giẫm trên mặt đất, mọi người tại đây phảng phất đều có thể cảm nhận được loại kia nặng nề phần mộ chấn động.

"A!"

Lúc này, Huyết Công Tử hô to một tiếng, thay đổi chưởng vì là quyền, lại đi di chuyển về phía trước động mấy bước, khoảng cách Dương Thiên chấp sự cũng liền vài mét khoảng cách.

Đứng tại Dương Thiên chấp sự bên cạnh, Dương Lam Lạc đều có thể nhìn thấy Huyết Công Tử trên mặt vẻ dữ tợn, mà lúc này Huyết Công Tử còn không có định chỉ cước bộ, từng bước một, hắn thân ảnh chậm rãi tới gần.

"Huyết Sát Quyền!"

Đúng lúc này, Huyết Công Tử hét lớn một tiếng, song quyền đẩy ra, quyền thế kinh người, tàn sát ra khí thế cường đại, một quyền này oanh ra phảng phất là xông phá không gian, trong nháy mắt liền đến Dương Thiên chấp sự trước mắt.

Ở đây hẳn Tiểu Bang Phái người nơi nào thấy qua loại tràng diện này, nhất thời hô to. Trên mặt trần ngập hưng phấn, cảm thấy lần này lại tới đây không có uổng phí tới.

Chỉ có điều loại uy lực này tại Dương Thiên chấp sự trong mắt liền có vẻ hơi không đáng chú ý, chỉ gặp Dương Thiên chấp sự chậm rãi duỗi ra chính mình hai tay, trên mặt không có một tia biểu lộ, không có một tia chấp trùng.

Theo người ngoài tựa như là Dương Thiên chấp sự thủ chương nhẹ nhàng chạm đến Huyết Công Tử song quyền.

Cũng không có trong tưởng tượng loại kia kịch liệt va chạm, có chi là mây trời nước chảy.

Nhưng là Huyết Công Tử lại phảng phất là tiếp nhận uy lực cực lớn, chỉ gặp hắn thân ảnh lần này trực tiếp là bay rớt ra ngoài, rơi xuống ở phía xa Huyết Lão bên người.

"PHỐC!"

Không nhận được, Huyết Công Tử trực tiếp là một cái nhiệt huyết phun ra ngoài.

"Người. . ."

"Người cái gì người! Chỉ có ngân ấy thực lực còn muốn quất tháo!"

Huyết Công Tử vừa định nói đùa, cũng là bị Dương Lam Lạc trực tiếp là đổi trở lại, nhất thời lời nói tại bên miệng cũng không nói đến tới.

Mà nhìn thấy loại tình huống này, mọi người tại đây cũng là không khỏi thổn thức không thôi, vừa mới nhìn thấy Huyết Công Tử khí thế cường thế như vậy, còn tưởng rằng đến cỡ nào lợi hại đâu, nhưng là thoáng qua ở giữa cũng là bị Dương Thiên chấp sự trực tiếp đánh thổ huyết.

Loại này cự đại tương phản làm cho Huyết Công Tử khó có thể chịu đựng, tuy nhiên hắn biết lấy chính mình Hoàng cấp hậu kỳ cảnh giới tuyệt đối không phải Dương Thiên chấp sự cái này Huyền Cấp đại viên mãn võ giả đối thủ, nhưng là bị nhẹ như vậy tung bay đánh bại, Huyết Công Tử lửa giận trong lòng nhưng là khó mà lắng lại.

Lúc này ánh mắt của hắn âm trầm, cả khuôn mặt cũng là tiu ngưu xuống, lộ ra rất là khó chịu.

Mà lúc này đây, một bên đứng thẳng quan vọng Huyết Lão rớt cục có động tác, chỉ gặp hắn đi lên phía trước một bước, nhìn qua Thủ Hộ Thần Điện mọi người ánh mắt dần dần sắc bén.

Mà nhìn thấy Huyết Lão động tác về sau, một bên Huyết Công Tử nhưng là không tự kìm hãm được lộ ra nét mừng.

"Huyết Lão, ngươi muốn giúp ta báo thù a!"

Hung dữ âm thanh từ Huyết Công Tử trong miệng truyền đến, khiến cho đến mọi người tại đây cũng là trong lòng không khỏi phát lạnh. Sở Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả nổi giận phía dưới sẽ gây họa tới đến chính mình.

"Ha ha!"

Thế nhưng là mọi người ở đây coi là Huyết Lão sẽ động thủ thời điểm, Huyết Lão nhưng là khẽ cười một tiếng, nguyên bản sắc bén ánh mắt cũng là chuyển biến làm ôn hòa, phủ lên một bộ hiền lành gương mặt, dạng như vậy không biết người còn tưởng rằng Huyết Lão là người tốt.

"Yên tâm đi, ta sẽ không động thủ, không phải vậy truyền đi võ đạo giới người còn không nói ta lấy lớn hiếp nhỏ."

Nghe vậy, ở đây trừ Thủ Hộ Thần Điện người nhất thời trên mặt cũng là lộ ra buông lỏng, nhưng là lúc này Dương Thiên chấp sự trên mặt nhưng vẫn là duy trì cảnh giác, bởi vì theo hắn biết, Huyết Lão cũng là một cái hi nộ vô thường người.

Tuy nhiên Huyết Lão lúc này nói sẽ không động thủ, nhưng là không chừng lúc nào liền sẽ bạo khởi giết người.

Thế nhưng là đúng lúc này, Huyết Lão lại là mở miệng nói ra: "Nhưng là cái này Dương Thiên chấp sự thế mà còn dám dă thương ta Huyết Hồng Giáo Huyết Công Tử, hơn nữa còn là ở trước mặt ta, cái này rõ ràng cũng là không đem ta Huyết Lão, không đem ta Huyết Hồng Giáo để vào mắt. Đây là ta không thể chịu đựng."

Đón đến, Huyết Lão chỉ Thủ Hộ Thần Điện mọi người nói: "Chỉ cần có người có thể giúp ta hơi giáo huấn một chút Thủ Hộ Thần Điện người, như vậy ở chỗ này sẽ chịu đến ta Huyết Lão bảo hộ, cảm không có dám đánh các người chủ ý."

Chương 118: Huyết Lão xuất thủ

Nghe vậy, một chút bang phái trên mặt người lộ ra ý động chỉ sắc, nhưng là phần lớn người vẫn là duy trì tỉnh táo, dù sao mặc dù nói hiện tại trên trận Huyết Lão thực lực là mạnh nhất, nhưng là Thủ Hộ Thần Điện nhiều năm như vậy uy danh vẫn là để những người này không dám dăng lên phản kháng suy nghĩ.

Riêng là từ Hàng Thành lại tới đây Phi Ngư Môn môn chủ Ô Hàn Phi cùng Xích Hỏa Hội Hội Trưởng Xích Hoành. Bọn họ thế nhưng là biết Thủ Hộ Thần Điện lợi hại. Đừng không nói, ngay tại Hàng Thành Thủ Hộ Thần Điện Phân Bộ bên trong liền có Địa Cấp võ giả tọa trấn.

"A? Không có người muốn thu hoạch được ta Huyết Hồng Giáo hữu nghị sao?"

Nhìn thấy không có người động thủ, Huyết Lão lần nữa đặt câu hỏi, ngữ khí tuy nhiên bình thản, nhưng là rơi vào trong tai mọi người nhưng là đầu chỉ Vu Kinh Lôi thanh âm. Làm cho bọn họ không khỏi sinh ra cảm giác sợ hãi.

"Tất nhiên lời như vậy, cũng chỉ đành là chính ta tự mình động thủ."

Huyết Lão nói lần nữa, lần này ngữ khí không còn bình thản, mà chính là mang theo nồng hậu dày đặc sát khí, phảng phất là tới từ địa ngục sử giả, hiện tại đang muốn mở ra hấn giết chóc răng nanh.

Nghe được Huyết Lão lời nói, ở đây người phản ứng không đồng nhất, một bên Huyết Công Tử trong nháy mắt hưng phấn lên, hấn nhưng là biết Huyết Lão khủng bố thủ đoạn. Một khi nổi giận động thủ cầm tuyệt đối là một trận ác mộng.

Mà về phần hấn bang phái người thì là hoảng sợ, trên mặt tràn ngập hoảng sợ, liền ngay cả Lôi Đồng Quang, ông tổ nhà họ Viên cùng Ô Hàn Phi cùng Xích Hoành cũng là không khỏi lui lại mấy bước, bởi vì bọn họ càng là có thể biết Địa Cấp võ giả thực lực kinh khủng, tuy nhiên bọn họ cũng là Huyền Cấp võ giả, tại hấn địa phương có thể Xung Bá Nhất Phương, nhưng là tại Huyết Lão đất này cấp thực lực võ giả trước mặt thật đúng là không đáng chú ý.

Liền xem như liên hợp lại, bị thua khả năng chính là thời gian vấn đề, mà một khi thất bại, kết cục khả năng cũng là tử vong.

Muốn nói ở đây còn có như vậy một tia hy vọng có thể ngăn cản Huyết Lão lời nói, cũng chính là Thủ Hộ Thần Điện người. Thế nhưng là coi như bọn họ đem ánh mắt chuyển hướng Thủ Hộ Thần Điện Dương Thiên chấp sự thời điểm, nhưng là nhìn thấy Dương Thiên chấp sự trên mặt vẻ mặt ngưng trọng.

Rất rõ ràng hiện tại chỉ là Huyền Cấp đại viên mãn thực lực Dương Thiên chấp sự căn bản cũng không là Huyết Lão đối thủ.

Mọi người biểu lộ, Huyết Lão cũng là nhìn ở trong mắt. Hấn thấy, chỉ cần mình hơi hiện ra một chút thực lực, đến lúc đó những người này nhìn thấy chính mình cường đại, tại sinh tử trước mặt, nhất định là sẽ phản bội Thủ Hộ Thần Điện, bởi như vậy, cũng coi là vì là Huyết Hồng Giáo qua nhiều năm như vậy bị khinh bỉ đòi lại một điểm công đạo.

Thế là Huyết Lão trực tiếp hướng đi Thủ Hộ Thần Điện mọi người, tay đưa ra phía trước cũng là đứng tại phía trước nhất Dương Thiên chấp sự. Nhìn thấy đi tới Huyết Lão, giờ phút này nội tâm của hấn nhưng là không khỏi bối rối, dù sao tại Dương Lam Lạc nhưng lại tại bên cạnh hấn, nếu là nằng có cái gì tốt xấu, không chừng ở kinh thành vị kia sẽ có thể nào nộ hỏa.

Thế nhưng là Huyết Lão cước bộ cũng không có đình chỉ, vẫn như cũ là hướng phía bọn họ đi tới, với lại cước bộ chậm chạp tựa hồ là không có chút nào gấp, không chỉ là như thế, nếu là nhìn kỹ còn có thể phát hiện Huyết Lão mỗi một bước cũng là đo đạc tốt, khoảng cách cơ hồ đều là giống nhau.

Giữa hai bên khoảng cách cũng không phải là rất xa, thế là cứ việc Huyết Lão tốc độ cũng không nhanh, nhưng là rất nhanh Huyết Lão thân ảnh liền đến Thủ Hộ Thần Điện trước mặt mọi người.

"Cũng là thời điểm cái kia trả nợ!"

Nhẹ nói một câu về sau, Huyết Lão trực tiếp là đâm ra một quyền, đồng dạng là Huyết Sát Quyền, nhưng là tại Huyết Lão trên tay phát huy ra uy lực tuyệt đối không phải vừa mới Huyết Công Tử hiện ra biểu hiện ra ngoài trong lúc này cường độ, mà chính là như là một cái ra thang đạn pháo, không cách nào so sánh khí thế cùng loại kia uy lực làm cho mọi người tại đây cũng là khiếp sợ không thôi.

Cứ việc lúc trước bọn họ đã có chỗ nghe nói Địa Cấp thực lực võ giả cường đại, nhưng là bọn họ không nghĩ tới là Huyết Lão một kích này sẽ có cường đại như thế uy năng, mang cho người ta một loại vô pháp ngăn cản cảm giác.

Điểm này, thân là trực tiếp tiếp nhận người Dương Thiên chấp sự càng là có thể cảm nhận được loại kia uy lực. Thế nhưng là cứ như vậy chờ chết cũng không phải thân là Thủ Hộ Thần Điện một tên Chấp Sự Hội làm sự tình, chỉ gặp Dương Thiên chấp sự đột nhiên hét lớn một tiếng, hai chân đột nhiên hướng xuống đạp mạnh, giống như mã bộ hình, chân khí màu trắng đột nhiên xuất hiện tại trong hai tay.

Màu trắng óng tay áo tung bay theo gió, trong lúc lơ đãng lộ ra trên cánh tay nổi gân xanh, tiếp theo lại là hét lớn một tiếng.

"Dương gia quyền!"

Dương Thiên chấp sự kiên định hô lên một tiếng này về sau, đột nhiên đổi đầu Huyết Lão vung tới một kích.

"Àm!"

Tiếp theo mọi người chỉ nghe được một tiếng vang thật lớn, sau đó liền thấy Dương Thiên chấp sự bay rớt ra ngoài thân ảnh, mà giữa hai người địa phương cũng là bị nhấc lên một mảnh bụi đất, chung quanh hoa cỏ cũng là bị này cổ khí sóng đánh thổi rơi xuống đất.

May mắn là Thủ Hộ Thần Điện người khác sớm rời đi Dương Thiên chấp sự bên cạnh, không phải vậy lời nói bọn họ khó tránh khỏi sẽ thụ thương.

Lúc này, Dương Lam Lạc hướng phía Dương Thiên chấp sự rơi xuống địa phương chạy tới.

Lúc này Dương Thiên chấp sự căn bản cũng không phục hồi như cũ trước tiên mọi người thấy trong lúc này áo trắng như tuyết người khiêm tốn hình tượng, ngược lại Đại Chi là toàn thân máu tươi tàn mất bên trên. Hai tay hơi hơi uốn lượn, rõ ràng cũng là gãy xương. Cũng là không biết thương tổn có nghiêm trọng không.

"Dương Thiên chấp sự, người thế nào?"

Nhìn thấy Dương Thiên chấp sự thảm trạng, Dương Lam Lạc vội vàng chạy tới, muốn đem hắn đỡ dậy, nhưng là không cẩn thận chạm đến Dương Thiên chấp sự chỗ đau, khiến cho Dương Lam Lạc có chút xấu hổ.

Mà Thủ Hộ Thần Điện người khác thì là nhìn hằm hằm nhìn xem Huyết Lão, này phần tội bộ đáng hận không thể ăn Huyết Lão. Phải biết bọn họ thế nhưng là thuộc về Thủ Hộ Thần Điện thành viên, bình thường nào dám đối bọn hắn bất kính, chớ đừng nói chi là là đem bọn hắn Thủ Hộ Thần Điện một tên chấp sự đánh thành trọng thương.

Thế nhưng là so sánh với bọn họ phần tội, Huyết Công Tử nhưng là lộ ra rất là hưng phấn, chỉ gặp hắn trực tiếp là nhảy đến Thủ Hộ Thần Điện trước mặt mọi người, lớn tiếng nói: "Gọi các người vừa mới xem thường ta, hiện tại thế nào, các người cái gọi là Dương Thiên chấp sự làm sao giống một đầu chó chết một dạng nằm ở nơi đó, tựa như là không được a!"

Nghe được Huyết Công Tử lời nói, tất cả mọi người là tội hòa sôi sục, căn bản là vô pháp dễ dàng tha thứ hắn như thế vũ nhục Dương Thiên chấp sự.

"Giết cho ta hắn!"

Một đạo âm thanh lạnh như băng truyền đến, mọi người nhìn lại, nguyên lai là Dương Lam Lạc thật sự là nhìn không được, trực tiếp ra lệnh.

Nghe được nàng lời nói, Thủ Hộ Thần Điện mọi người thật đúng là một bộ động thủ bộ dáng, hoàn toàn cảm Huyết Lão vọt qua một bên, hiện tại bọn hắn chỉ muốn giết Huyết Công Tử rửa sạch sỉ nhục.

...

Mà lúc này tại Truyền Thừa Chi Địa Trung Âu dương thần, lại giống như là đi vào một vùng đất chết.

Dọc theo thật dài thông đạo, Âu Dương Thần đi thẳng, nhắc tới cũng kỳ quái, tại như vậy thời gian dài bên trong, Âu Dương Thần cảm giác được chính mình hắn là đi nhanh có mười dặm đường, nhưng là cái lối đi này thế mà vẫn chưa hết kết.

Lúc này, Âu Dương Thần không khỏi bắt đầu hoài nghi mình có phải hay không đi vào cái nào đó trong phạm vi, bởi vì hắn phát hiện cái này Truyền Thừa Chi Địa cũng không có đơn giản như vậy cũng là một cái Địa Cấp võ giả truyền thừa, còn bao hàm hắn đồ vật, chỉ bất quá bây giờ Âu Dương Thần còn vô pháp biết được cụ thể đến là cái gì.

Nhưng là cái lối đi này, đi lâu như vậy, trên tường bích họa khi có khi không, với lại thượng diện nội dung cũng là không giống nhau, Âu Dương Thần không biết là cái kia tiếp tục đi tới đích vẫn là quay đầu từ bỏ cái này Truyền Thừa Chi Địa.

Bởi vì hắn không xác định trong này đến còn sẽ có hắn cái gì không biết sự tình phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Một cánh cửa

Thế nhưng là ngay tại Âu Dương Thần vẫn còn đang suy tư thời điểm, trong thông đạo hết thảy lại có biến hóa.

Nguyên bản thông đạo hai bên trên vách tường là có một ít bích họa, nhưng là thoáng qua ở giữa, những này bích họa thế mà toàn bộ biến mất. Thay vào đó là rất nhiều cây đèn, tản ra mùi hương sáng ngời, cảm cái này nguyên bản còn tính là u ám thông đạo chiếu thông minh.

Loại này đột nhiên Như Lai biến hóa để cho Âu Dương Thần cũng là không khỏi giật mình, bởi vì hắn không biết tại đây đến sẽ còn phát sinh tình huống như thế nào. Chỉ là hắn không có chú ý tới là tại trên bả vai hắn Đại Bạch, trông mất đi đạo không biết suy nghĩ cái gì.

Nhưng là vẫn như cũ lười biếng ghé vào Âu Dương Thần trên bờ vai, tựa hồ là không có cảm nhận được bất cứ uy hiếp gì, lại hoặc là đối với loại tình huống này không cảm thấy kinh ngạc.

Những này Âu Dương Thần là không biết, bởi vì thông đạo thông minh, theo thông đạo, Âu Dương Thần hướng về phía trước nhìn lại, lúc đầu coi là sẽ có lối ra hắn, nhìn thấy phía trước một màn lại là nhìn không được ở trong lòng thâm mắng một câu.

Nguyên lai phía trước không chỉ có chưa từng xuất hiện Âu Dương Thần trong tưởng tượng lối ra, ngược lại là trực tiếp phá hỏng.

Từ Âu Dương Thần tại đây nhìn sang, nơi xa trực tiếp là tử lộ, căn bản là không có có tiếp theo đi xuống đi thông đạo.

"Móa, đây là đang đùa ta chơi đâu?" Âu Dương Thần không khỏi thảm nói.

Thật vất vả đi đến tại đây, sau đó lại phát hiện căn bản là không có có đi xuống dưới đường, truyền thừa còn không biết ở chỗ nào, mặc dù nói tại công pháp phương diện, bởi vì có hay không Cực Đại Đế Truyền Thừa, Âu Dương Thần căn bản cũng không thiếu, nhưng là hiện tại thành lập Thần Hoàng Các, bên trong thành viên cũng phải cần các loại tư nguyên.

Khi lấy được Vô Cực đại đế truyền thừa về sau, Âu Dương Thần biết chỉ riêng một người cường đại vẫn chưa được, dù sao song quyền nan địch bốn tay, nhưng là nếu như thành lập một cái thế lực cường đại, lời như vậy, liền xem như đối mặt kẻ địch mạnh mẽ cũng là không sợ.

Hướng hồ liền ngay cả Vô Cực đại đế như thế nhân vật đều vẫn lạc, vậy hắn cừu gia lại sẽ có đáng sợ cỡ nào, cho nên Âu Dương Thần không thể không một phương diện tận lực để cho mình cường đại lên, nhưng là một phương diện khác lại muốn cho Thần Hoàng Các lớn mạnh.

Nhưng là hiện tại thời đại này, tư nguyên vốn là khan hiếm, hơn nữa còn nắm giữ tại những thế lực cường đại đó trong tay, chỉ bằng hiện tại Thần Hoàng Các thực lực muốn từ bọn họ loại kia trong thế lực đoạt được tư nguyên hiển nhiên là có chút không thực tế. Cho nên Âu Dương Thần đành phải là tìm phương pháp khác.

Nhìn qua trước mắt cánh cửa này, Âu Dương Thần không khỏi lâm vào cười khổ.

Không sai, ngăn chặn thông đạo cũng là cánh cửa này, nhưng là đi qua Âu Dương Thần một phen quan sát về sau, nhưng là không có phát hiện đầu mối gì.

Lúc đầu Âu Dương Thần là muốn nương tựa theo cậy mạnh mạnh phá cánh cửa này, nhưng là liền xem như hắn cầm Lôi Đình Diệt Thế chiếu này dùng đến, cánh cửa này thế mà còn là không nhúc nhích tí nào.

Với lại Âu Dương Thần phát hiện mình lại là không biết cánh cửa này đến là dùng làm bằng vật liệu gì làm thành, không giống thạch cũng không giống ngọc. Âu Dương Thần thậm chí nghĩ đến có thể là hắn kim khí thiết bị, nhưng là sau cùng phát hiện đều không phải là.

Tuy nhiên cánh cửa này bên trên, Âu Dương Thần ngược lại là phát hiện hắn một ít gì đó.

Đầu tiên cánh cửa này chính thể bên trên là hiện ra thổ hoàng sắc, tựa như là một khối bùn đất tằm giống như đứng sừng sững ở Âu Dương Thần trước mắt, thượng diện khắc họa lấy một chút đồ án.

"Một cái hươu?"

Nhìn thấy cái này đồ án, Âu Dương Thần nhỏ giọng thầm thì một chút, chỉ gặp phía trên này khắc họa một cái uy phong bá khí hươu, nó thân thể là màu trắng bạc, tứ chi ngắn nhỏ nhưng là thanh sắc. Đầu lâu nâng lên, trên đầu màu trắng bạc sừng giống như nhánh cây mở ra, có một loại muốn xông ra chân trời cảm giác. Nhìn kỹ, Âu Dương Thần thậm chí còn phát hiện ánh mắt nó cũng là thanh sắc.

"Cực giỏi a!"

Nhìn thấy đầu này khắc họa sinh động như thật hươu, Âu Dương Thần nhìn không được tán thưởng một câu, có lẽ là nghe được Âu Dương Thần tại tán thưởng người khác, tại trên bả vai hắn Đại Bạch ở thời điểm này, nhưng là uể oải đứng lên. Từ Âu Dương Thần trên bờ vai nhảy xuống, trực tiếp rơi vào trước cửa.

Một đôi mắt nhìn một chút trên cửa hươu, sau đó lại quay đầu đi, chỉ có điều trong mắt dường như có khinh thường thần sắc, phảng phất là xem thường trên cửa hươu.

"Rống!"

Sau đó liền nghe đến Đại Bạch rống lớn một tiếng, thanh âm kia ở trong thông đạo này đi đi lại lại quanh quẩn rất lâu, chấn động Âu Dương Thần lỗ tai đều có chút chịu không.

Sau đó Đại Bạch lại là nhảy lên ghé vào Âu Dương Thần trên bờ vai, lười biếng tựa ở nơi đó nhắm mắt lại dường như tại chợp mắt.

Nhìn thấy nó bộ dáng này, Âu Dương Thần thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải.

Chỉ có điều sau đó Âu Dương Thần liền lại đem ánh mắt nhìn về phía trước mắt cánh cửa này, dựa theo hần ý nghĩ, truyền thừa hẳn là ngay tại cánh cửa này đằng sau. Cho nên khi vù gặp cũng là làm sao cầm cánh cửa này mở ra.

Thế nhưng là tại ném thử rất nhiều phương pháp về sau, Âu Dương Thần vẫn là không có phát hiện mở ra cánh cửa này phương pháp.

...

Ngay tại Âu Dương Thần còn đang suy nghĩ biện pháp mở ra cánh cửa kia thời điểm. Động khẩu bên ngoài tình thế lại là có biến hóa.

Nguyên bản tại Dương Lam Lạc mệnh lệnh phía dưới, Thủ Hộ Thần Điện mọi người là nghĩ đến trực tiếp cầm Huyết Công Tử cho giết. Nhưng là cứ việc Thủ Hộ Thần Điện mọi người thực lực rất mạnh, có mấy người cũng là Huyền Cấp võ giả, thực lực thấp nhất cũng là Hoàng cấp trung kỳ, nhưng là bọn họ loại thực lực này tại Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả trước mặt còn chưa đủ xem.

Mà Huyết Công Tử cũng là nhắm ngay điểm này, căn bản cũng không sợ khí thế hung hung Thủ Hộ Thần Điện mọi người, ngược lại là tiếp tục gọi rầm rĩ, này một bộ cần ăn đòn bộ dáng đừng bảo là Thủ Hộ Thần Điện người chịu không, liền ngay cả một bên quan sát hần bang phái người cũng là có chút điểm chịu không được. Chỉ có điều tại đối mặt Huyết Lão loại này cường đại võ giả trước mặt, bọn họ đủ không dám biểu hiện ra ngoài a.

Nhưng là bây giờ Thủ Hộ Thần Điện mọi người cả đám đều là vô cùng phẫn nộ, phải biết ngày xưa bọn họ đi ra làm nhiệm vụ thời điểm, bên ngoài người vừa nghe đến bọn họ là Thủ Hộ Thần Điện người, cái nào không cho bọn họ một chút mặt mũi. Nhưng là hiện tại thế mà bị như thế vũ nhục.

Trong lòng bọn họ, liền xem như liều mạng trọng thương thậm chí tử vong đại giới, cũng là muốn cầm trong lòng cái này đoàn hòa cho phát tiết ra ngoài, Thủ Hộ Thần Điện tôn nghiêm không cho người khác tùy ý vũ nhục.

Huyết Lão tự nhiên cũng là biết điểm này, có lẽ Huyết Công Tử còn không phải cũng hiểu biết Thủ Hộ Thần Điện thực lực, nhưng là Huyết Lão là biết.

"Nếu là đặt ở trước kia, ta khả năng liền bỏ qua các ngươi, dù sao ai cũng không dám tùy tiện trêu chọc Thủ Hộ Thần Điện. Nhưng là hiện tại nha, coi như khác biệt ngày xưa. Thiên địa sẽ đại loạn, liền xem như chọc giận các ngươi Thủ Hộ Thần Điện vậy thì thế nào." Huyết Lão trầm nghĩ: "Cũng là đến nhận sổ sách thời điểm, ai bảo các ngươi Thủ Hộ Thần Điện trước kia quá mức cường thế."

Cũng liền ở thời điểm này, Thủ Hộ Thần Điện mọi người thân ảnh cũng là đến Huyết Công Tử trước người. Từng cái trên thân cũng là tản ra khí thế cường đại. Dạng như vậy phẳng phát tựa như là tại cùng Huyết Công Tử liều mạng, chỉ có điều Huyết Công Tử là một người.

Đối mặt như thế một đám Hồ Lang hung mãnh Thủ Hộ Thần Điện thành viên, vẫn chỉ là Hoàng cấp võ giả Huyết Công Tử chỗ nào ngăn cản khí thế loại này. Căn bản là không có có, quay người liền muốn chạy trốn, thế nhưng là Thủ Hộ Thần Điện người nơi nào sẽ cho hắn loại cơ hội này.

Từng cái cường đại chiêu thức trực tiếp hướng về Huyết Công Tử trên thân chào hỏi, hiển nhiên cũng là một bộ không đem Huyết Công Tử đánh chết thì không bỏ qua bộ dáng.

Thế nhưng là đối với Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả trước mặt lại là lộ ra như vậy tái nhợt bất lực, chỉ Kiến Huyết Lão Thân Ảnh Nhất tránh, thoáng qua ở giữa liền xuất hiện tại Huyết Công Tử bên cạnh, sau đó vung tay lên. Thủ Hộ Thần Điện mọi người đánh ra chiêu thức thế mà toàn bộ bị Huyết Lão cho ngăn cản được.

Sau đó tại mọi người còn không có kịp phản ứng thời điểm, chỉ thấy được Huyết Lão lại là một chương vỡ ra, sau đó tại người khác giật mình ánh mắt bên trong, Thủ Hộ Thần Điện mọi người trực tiếp là bị đánh bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Địa Cấp võ giả chiến

Địa Cấp vỗ giả một kích, coi như không phải toàn lực xuất thủ, nhưng dù vậy cũng không phải lúc này Thủ Hộ Thần Điện mọi người có thể ngăn cản.

Thế là chỉ thấy được Thủ Hộ Thần Điện mọi người từng cái khoe miệng nổi lên máu tươi. Hiện nhiên là bị Huyết Lão một kích kia làm bị thương.

Không có tự mình thể nghiệm qua, thật khó lấy tưởng tượng cấp võ giả cùng Huyền Cấp võ giả ở giữa chênh lệch. Lúc này Thủ Hộ Thần Điện trong lòng mọi người nổi lên vô hạn thất lạc cùng sỉ nhục.

Mà một bên quan chiến hần bang phái người nhao nhao xông vào, phải biết đây chính là Thủ Hộ Thần Điện người, nhưng là bây giờ đầu tiên là Dương Thiên chấp sự bị thương nặng, không rõ sống chết. Hiện tại Thủ Hộ Thần Điện người khác lại là bị Huyết Lão một chương võ rơi xuống đất, miệng phun máu tươi.

Cảnh tượng trước mắt cùng bọn hần bang ngày xưa nghe được liên quan tới Thủ Hộ Thần Điện uy danh hiện nhiên là không hợp. Thế nhưng là chính là như vậy mới càng thêm có thể thể hiện Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả đáng sợ, còn có Huyết Hồng Giáo đáng sợ.

Nhưng điều đến bọn hần bang không nghĩ tới là, một đạo quyền thế lấy một loại không thể ngăn cản uy thế hướng phía Thủ Hộ Thần Điện mọi người đánh tới.

Lúc này Thủ Hộ Thần Điện mọi người căn bản là không có có sức phản kháng, mà hần bang phái người dừng bảo là vốn là ngăn cản không nổi Huyết Lão một quyền này, liền xem như có thể ngăn cản, lúc này bọn họ cũng không dám đắc tội Huyết Lão a!

Thế là mắt thấy cái này quyền thế muốn rơi vào Thủ Hộ Thần Điện trên thân mọi người thời điểm. .

Một đạo chân khí màu trắng bao vây lấy quyền đầu từ nơi không xa kích xạ mà đến, tốc độ cực nhanh. Trong nháy mắt liền cùng Huyết Lão vung ra cái kia đạo quyền thế chạm vào nhau cùng một chỗ.

"Oanh!"

Nhất thời tiếng ầm ầm rung động, năng lượng thật lớn hướng phía bốn phía tản ra, bên cạnh vây xem người trong bang phái né tránh không kịp, bị những năng lượng kia đánh vào người, trong nháy mắt y phục trên người chính là phá nát không chịu nổi. Thậm chí, còn chịu không nổi thương tổn.

Mà lúc này một đạo hùng hậu mạnh mẽ âm thanh từ nơi không xa truyền đến:

"Huyết Nhị Cầu, ngươi dám!"

Nghe được cái thanh âm này, mọi người có thể nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía Huyết Lão, mà Huyết Lão lúc này sắc mặt nhưng là cực kỳ khó coi, phảng phất là ăn vô số đầu con ruồi giống như.

Mà sau đó, một bóng người đang thủ hộ Thần Điện mọi người sau lưng hiện ra.

Mọi người ghé mắt nhìn lại, chỉ gặp đây là một cái nhìn hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, người mặc hắc sắc ngắn chứa áo sơ mi.

Mà liền tại người này hiện thân thời khắc, Huyết Lão sắc mặt càng là càng khó coi.

"Dương Thành Đông! Không nghĩ tới ngươi đến trả rất kịp thời, không phải vậy lời nói, mấy người này ngươi sợ là cũng chỉ có thể là vì bọn họ nhặt xác!"

Huyết Lão giọng nói vô cùng vì là lạnh lùng. Xem ra hần bang không chỉ có là nhận biết tên này trung niên nam tử, thậm chí còn cùng hần bang có rất lớn khúc mắc.

"Đại Gia Gia, ngươi cuối cùng tới!"

Một bên Dương Lam Lạc kinh hi hô.

Được gọi là Đại Gia Gia trung niên nam tử, một cái lên xuống liền xuất hiện tại Dương Lam Lạc bên cạnh, trên mặt cương chiều nhìn qua nàng nói ra: "Đại Gia Gia tới chậm, để ngươi bị giày vò!"

"Hiện tại Đại Gia Gia đến, cái này Huyết Nhị Cầu thì sẽ không thể lại làm bị thương ngươi "

Sau khi nói xong, Dương Thành Đông đem ánh mắt nhìn về phía Huyết Lão, từ tốn nói: "Huyết Nhị Cầu, ngươi cũng chỉ có khi dễ tiểu bối bán sự! Năm đó là như thế này, hiện tại vẫn là như vậy!"

Nghe được Dương Thành Đông lời nói, Huyết Lão rõ ràng cho thấy bị kích thích, cả người lộ ra cực kỳ táo bạo, tựa như là tùy thời cũng có thể bạo phát đi ra. Huyết Lão tình huống như vậy không chỉ có là để cho hần bang phái người trong lòng run sợ, liền ngay cả đứng tại bên cạnh hần bang Huyết Công Tử cũng là một bộ sợ hãi bộ dáng.

"Dương Thành Đông, ngươi có cái gì tư cách gọi ta như vậy. Năm đó nếu không có người giúp ngươi, ngươi sớm đã bị ta giết. Hiện tại chẳng qua là ý vào thực lực cùng ta, liền liền nghĩ tranh phong, Huyết Lão ta cho ngươi biết, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Thanh âm phản nộ từ Huyết Lão trong miệng truyền tới, bên trong nội dung để cho tất cả mọi người là không rõ ràng cho lắm, liền ngay cả Phi Ngư Môn môn chủ Ô Hân Phi cũng đều là một mặt mờ mịt, chỉ có Xích Hóa Hội Hội Trưởng Xích Hoành lộ ra một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng, xem bộ dáng là đang suy tư cái gì.

"Đù tư cách hay không! Không phải ngươi nói quên, đánh liền biết. Năm đó ngươi ỷ vào lớn tuổi ta mấy chục tuổi, thực lực mạnh mẽ hơn ta, lần ta bôi nhọ ta, hôm nay ta sẽ để ngươi biết tại ngang nhau cảnh giới phía dưới, ngươi Huyết Nhị Cầu căn bản cũng không là đối thủ của ta."

Dương Thành Đông điên cuồng gào thét một tiếng, nói ra. Trong giọng nói tràn ngập đối với mình tin.

Mà lúc này tại Huyết Lão nhưng trong lòng thì nhắc lên vô biên giận dữ. Ở trong mắt Huyết Lão, Dương Thành Đông chẳng qua là một tên tiểu bối thôi, nhưng là bây giờ trong mắt hắn tiểu bối chẳng những thực lực gấp phải hắn. Càng thêm đáng giận là Dương Thành Đông cái này mở miệng một tiếng Huyết Nhị Cầu, thật sự là chọc giận hắn.

Thế là giờ phút này Huyết Lão nội tâm không còn hắn muốn, một lòng chỉ muốn cho Dương Thành Đông một điểm màu sắc nhìn xem.

Trùng hợp là Dương Thành Đông cũng là nghĩ như vậy.

Thế là trong mắt mọi người, cơ hồ là cùng một thời gian, hai người nhất thời đằng không mà lên, hiển nhiên là vận dụng chính mình ép rương tuyệt chiêu.

Cùng lúc đó, chỉ nghe thấy hét lớn một tiếng: "Huyết Sát Quyền!"

Chỉ Kiến Huyết Lão Thân bên trên chân khí màu đỏ như máu bao vây lấy hai tay của hắn, sau đó chỉ thấy hai tay của hắn hiện lên nắm tay hình, từng đạo từng đạo chân khí trải rộng bên trên, hiển nhiên lúc này Huyết Lão không có nương tay, trực tiếp vừa lên tới cũng là toàn lực xuất kích.

Trong chốc lát, Huyết Lão cực hạn xuất thủ, chỉ gặp hắn hai chân đạp về phía sau, dưới chân chân khí lao ra, trực tiếp đánh vào trên mặt đất, nhất thời bụi đất tung bay. Mà lúc này đây, Huyết Lão thân thể nhưng là như là một khóa như đạn pháo hướng phía Dương Thành Đông mà đi.

Cùng lúc đó, hắn song quyền như là đạn đạo, hướng phía Dương Thành Đông đánh tới.

Những bang phái kia người nơi nào thấy qua cường thế như vậy công kích, phải biết tuy nhiên vừa mới Huyết Lão cũng xuất thủ, nhưng là vừa mới Huyết Lão rõ ràng cũng không dùng hết toàn lực, lần này bọn họ nhìn thấy Huyết Lão thế công, nhất thời cảm nhận được Địa Cấp võ giả cường đại.

Nếu là lần này là người bình thường, khẳng định là không thể đủ ngăn cản được Huyết Lão một kích này. Nhưng là Dương Thành Đông không chỉ có Vô Giả Cảnh Giới cùng Huyết Lão một dạng, cũng là Địa Cấp sơ kỳ cảnh giới. Với lại Dương Thành Đông là đến từ Thủ Hộ Thần Điện cùng Dương gia người.

Thế là đối mặt Huyết Lão cái này cường đại một kích, Dương Thành Đông cũng không có bị hù dọa, ngược lại là hướng về phía trước bước một bước.

Cùng lúc đó, Dương Thành Đông trên thân khí thể đang không ngừng leo, trong nháy mắt liền đạt đến đỉnh phong.

"Dương Gia Quyền!"

Dương Thành Đông đồng dạng là hét lớn một tiếng.

Chân khí trong cơ thể như là như hồng thủy hiện ra đến, tụ tập tại hắn song quyền phía trên.

Lúc này, Dương Thành Đông song quyền tựa như là súng, trở nên vô cùng cường đại, với lại có thể cảm nhận được bên trong ẩn chứa năng lượng cường đại. Đây chính là Dương Gia Quyền chỗ cường đại. Có thể cảm trong cơ thể mình chân khí hội tụ tại chính mình song quyền bên trong.

Loại này hội tụ chân khí không phải hắn võ giả như vậy, mà chính là một loại khác phương thức, tuy nhiên loại phương thức này hội tụ chân khí một khi bạo phát đi ra sẽ sinh ra cực độ uy lực.

Cuối cùng, hai người quyền đầu va chạm cùng một chỗ, trong chốc lát bụi đất tung bay, trên mặt đất phẳng phất là bị quét đi một tầng giống như.

Cường đại sức lực sóng càn là thổi hai bên người không kịp kim lại được lui về sau đi.

Trừ cái đó ra, Dương Thành Đông lui về sau bảy tám bước, song quyền đều còn tại run nhẹ nhẹ, hiển nhiên vừa mới một kích kia để cho hắn cũng không tốt đẹp gì.

Mà trái lại Huyết Lão thì là lui lại vài chục bước, không chỉ như vậy, Hữu Quyền phía trên còn thoáng có chút vết máu, hai người lập tức phân cao thấp.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Môn cuối cùng mở

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong thông đạo Âu Dương Thần còn không có tìm tới mở ra cánh cửa này phương pháp, có thể nghĩ đến phương pháp, Âu Dương Thần trên cơ bản đều thử qua, nhưng là cánh cửa này cũng là không nhúc nhích tí nào, không có một chút điểm muốn mở ra bộ dáng.

Âu Dương Thần vốn đang rất có kiên nhẫn, dù sao mình là tiền tiến nhất người tới, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, trong này Truyền Thừa Chi Vật sẽ bị hấn sở được đến, nhưng là hiện tại trực tiếp là kẹt ở chỗ này, không cách nào lại hướng phía trước. Dần dần tiếp tục như thế, Âu Dương Thần có chút tâm phiền ý loạn, dù sao hấn vẫn chỉ là một cái không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi. Tuy nhiên kinh lịch trải qua rất nhiều chuyện, Âu Dương Thần so trước đó trưởng thành thành thực rất nhiều, nhưng là tại đây tình huống thật là khiến cho hấn muốn từ bỏ.

Chỉ có điều tổn hao lớn như vậy tâm tư mới đi đến một bước này, Âu Dương Thần thật đúng là không muốn dễ dàng như vậy từ bỏ.

"Cái này mở cửa phương pháp đến là cái gì đây? Luôn không khả năng là một đạo Tử môn a "

Âu Dương Thần ở trong lòng âm thầm cô.

"Cũng không có thể là là một đạo Tử môn a, nếu là Tử môn lời nói, cái lối đi này cũng sẽ không xuất hiện, lời như vậy, căn bản cũng không sẽ có người phát hiện cánh cửa này, tự nhiên cũng sẽ không có người có thể đi vào."

Lúc này Âu Dương Thần lâm vào trầm tư, hấn cảm thấy tất nhiên cậy mạnh đã là không có khả năng mở ra cánh cửa này, vậy thì nhất định sẽ có hấn phương pháp.

Chỉ có điều Âu Dương Thần không có chú ý tới là, ngay tại hấn âm thầm suy nghĩ thời điểm, tại trên bả vai hấn Đại Bạch nhưng là ở thời điểm này nhảy xuống, sau đó nên bước nó này nhẹ nhàng tứ chi chậm rãi đi tới cửa trước. Sau đó, nâng lên nó này tuyết trắng bên trong bí mật mang theo một vòng bộ lông màu vàng óng đầu, một đôi linh động mắt to cứ như vậy không nhúc nhích nhìn chăm chăm trên cửa khắc hoạ lấy cái kia không giống bình thường hươu.

Lúc này Đại Bạch ngẩng cao lên đầu lâu, ánh mắt bên trong có một loại ngày xưa không có kiêu ngạo cùng tự hào. Phảng phất cũng là một cái thú bên trong vương giả đang thâm văn nhìn chính mình con dân.

Sau đó, Đại Bạch lại đem ánh mắt chuyển hướng còn ở bên cạnh suy nghĩ Âu Dương Thần, nhìn thấy Âu Dương Thần, Đại Bạch Nhãn thần dần dần trở nên nhu hòa cùng ý lại.

Chỉ có điều những này Âu Dương Thần cũng không biết, hiện tại Âu Dương Thần chỉ là muốn mau sớm tìm tới mở ra cánh cửa này phương pháp.

Ngay tại lúc này, hồi lâu không có hành động Đại Bạch rốt cục động, chỉ thấy nó nhất thời giống như là hóa thành một vệt ánh sáng, muốn dọc theo cánh cửa này trèo lên trên, nó móng vuốt phá trên cửa kích thích châm chút lửa hoa. Chỉ có điều những này Đại Bạch giống như cũng không để ý. Vẫn như cũ là không ngừng đi lên.

"Đại Bạch, ngươi muốn làm cái gì? Có thể tuyệt đối không nên có việc a!"

Mà ở trong đó biến hóa rốt cục gây nên Âu Dương Thần chú ý, chỉ có điều lúc này Âu Dương Thần đã không thể ngăn cản đến Đại Bạch, đành phải là lớn tiếng nói. Hi vọng Đại Bạch có thể dừng lại, thế nhưng là Đại Bạch mặc dù là nghe được Âu Dương Thần lời nói, nhưng là nó cũng không có dừng lại, chỉ là thay đổi thân thể đối Âu Dương Thần kêu một tiếng, phảng phất là đang an ủi Âu Dương Thần để cho hấn không cần lo lắng.

Mà lúc này Đại Bạch thân ảnh nhưng là đi thẳng tới đầu kia đầu hươu đỉnh, không do dự, Đại Bạch trực tiếp là dùng nó trái chân trước trùng trùng điệp điệp đi xuống vồ.

"Đang!"

Âu Dương Thần chỉ nghe được như thế một thanh âm vang lên, sau đó liền thấy Đại Bạch móng vuốt trực tiếp là đập vào cái kia hươu mắt trái, không có dừng lại, lần này Đại Bạch huy động là nó phải chân trước, vẫn là như vậy tùy tính bá đạo vô, chỉ có điều lần này nó là đập vào cái này hươu mắt phải nơi.

Mà liền tại những này làm xong về sau, Đại Bạch liền một cái nhảy vọt, sau đó lại là đi thẳng tới Âu Dương Thần trên bờ vai. Gục ở chỗ này bắt đầu chọn mất đứng lên.

"Àm âm, âm âm..."

Tại Âu Dương Thần kinh ngạc ánh mắt bên trong, ngăn tại trước mặt hấn cánh cửa này thế mà cứ như vậy trực tiếp động, chỉ thấy một đạo bạch quang từ Âu Dương Thần trước mặt chợt lóe lên, sáng rõ hấn tốt nhất là nhắm mắt lại, thế nhưng là đợi đến hấn mở mắt lần nữa thời điểm, Âu Dương Thần phát hiện cánh cửa kia thế mà trực tiếp biến mất.

Lúc này Âu Dương Thần chỉ là nhớ mang máng chính mình một lần cuối cùng nhìn thấy cánh cửa này thượng diện đầu kia hươu phảng phất là sống lại. Cặp kia con mắt màu xanh hiện ra huyền quang, phảng phất là một cái Thần Lộc hạ phẩm, uy vũ bất phẩm.

Chỉ có điều những này, Âu Dương Thần đã là không muốn suy nghĩ tiếp, cánh cửa này đã mở ra, cái này mang ý nghĩa hẳn có thể đi vào bên trong thu hoạch tư nguyên, nghĩ tới đây Âu Dương Thần không khỏi bắt đầu hưng phấn lên.

Hưng phấn thuộc về hưng phấn, Âu Dương Thần cũng không phải một cái tự cho là đúng người. Hắn cũng không có lập tức đi vào, mà là tại mặt đất nhặt một chút tảng đá nhỏ ném vào trong môn. Nhìn xem bên trong sẽ có hay không có một chút cơ quan. Hiện tại hẳn thế nhưng là ý thức được chính mình đi vào nơi này căn bản cũng không chỉ là đơn giản một cái Địa Cấp võ giả Truyền Thừa Chi Địa. Cái lối đi này bên trong xuất hiện nhiều như vậy thần bí vô thường khắc họa, còn có vừa mới cánh cửa kia, Âu Dương Thần tin tưởng cái này đều không phải là Địa Cấp võ giả có thể lấy ra.

Ở trong mắt Âu Dương Thần, bảo vật cho dù tốt, tư nguyên lại phong phú. Vậy cũng phải có mệnh đi lấy mới được, nếu là mới vừa đi vào liền chết, đây chính là quá uổng phí.

Chỉ có điều, lần này Âu Dương Thần ném vào những tảng đá kia cũng không có dẫn phát bất luận cái gì ngoài ý muốn, trừ thạch đầu lúc rơi xuống đất mang đến một chút tiếng vang.

"Chẳng lẽ không có cơ quan hoặc là nguy hiểm?"

Âu Dương Thần trầm tư một chút thăm nghĩ, "Nói không chừng cánh cửa kia cũng là một cái khảo nghiệm, chỉ cần có thể mở ra cánh cửa kia liền sẽ không lại có nguy hiểm "

Thăm nghĩ tại đây, Âu Dương Thần ánh mắt không khỏi lửa nóng. Nếu là trong này có thật nhiều tư nguyên lời nói, như vậy Thần Hoàng Các lớn mạnh nhưng chính là có hi vọng a!

Thế là Âu Dương Thần thử nghiệm đi vào bên trong mấy bước, kết quả cùng hắn lường trước một dạng, cũng không có gặp được bất kỳ trở ngại nào.

Lúc này, Âu Dương Thần bắt đầu đánh giá bốn phía.

Cái này giống như là một cái hình tròn nội địa không gian, cũng là loại kia trong núi mở ra một cái cự đại không gian loại kia. Tại đây cũng không phải là đặc biệt lớn, Âu Dương Thần nhìn ra một chút, hẳn là có phương viên bảy, tám trăm mét dạng như vậy. Cao cũng có bảy tám mét.

Trong này có trên trăm tòa dùng thạch đầu đắp lên mà thành phòng trụ. Những này thạch ốc liền cái này thừa thót có thứ tự tản mát tại cái này bốn phía, với lại thạch ốc lớn nhỏ nhìn qua cùng nhân loại ở lại phòng ốc không sai biệt lắm, hiển nhiên tại đây ở lại là cùng nhân loại không chênh lệch nhiều tiểu vật loại, cũng không phải là loại kia quái vật khổng lồ, thăm nghĩ tại đây, Âu Dương Thần dần dần yên lòng, tuy nhiên hắn suy đoán trong này khẳng định là không có vật sống, nhưng là loại chuyện này ai có thể nói đúng đây. Âu Dương Thần cũng không muốn đem mạng nhỏ bỏ ở nơi này.

Theo đường hẹp quanh co hành tẩu, Âu Dương Thần chọn lựa bên cạnh một cái thạch ốc, tại đây hiển nhiên là thật lâu đều không có đã từng có người ở, thạch ốc tuy nhiên vẫn còn, nhưng là cũng bày biện ra một loại lịch sử cũ nát khí tức.

Theo Âu Dương Thần dùng lực, thạch môn phát ra kết kết âm thanh.

"Àm!"

Bất thành linh thạch môn trực tiếp sau này té ở trong phòng, không để ý đến thạch môn, Âu Dương Thần trực tiếp đi vào bên trong đi, có lẽ là hồi lâu không có Thông Phong, trong này vị đạo rất là khó ngửi, tuy nhiên vì là có thể thu hoạch được đồ tốt, Âu Dương Thần bắt đầu cẩn thận xem xét trong này đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Tiến vào

"Không biết tại đây đến là ai bố trí Truyền Thừa Chi Địa, làm sao quý dị như vậy."

"Đúng vậy a cứ như vậy một cái thông đạo, cũng không biết là thông hướng chỗ nào."

...

Những này cũng là bên ngoài những bang phái kia người, ngay tại Huyết Lão cùng Thủ Hộ Thần Điện tới Dương gia trường lão đối bính một chiêu về sau,

mọi người ngạc nhiên phát hiện phong ấn thể mà bất thành linh liền mở ra. Nếu là Âu Dương Thần biết lời nói, liền sẽ phát hiện phong ấn mở ra thời điểm đúng là hấn mở cửa ra thời điểm. Tuy nhiên những này hiện tại Âu Dương Thần là không biết. Nhưng là loại tình huống này vừa phát sinh, Huyết Lão cùng Dương Thành Đông cũng không có lại tiếp tục tranh đấu.

Huyết Lão khả năng còn không biết trong này có cái gì, nhưng là Dương Thành Đông thể nhưng là nhận được tin tức, đây chính là Sơn Tộc Nhân đã từng ở lại qua địa phương. Thầm nghĩ chính mình có cơ hội tiến vào loại kia mang theo thần bí truyền thuyết chủng tộc Cư Trụ Địa, Dương Thành Đông nơi nào còn có cùng Huyết Lão đánh nhau tâm tư. Trực tiếp dẫn theo Thủ Hộ Thần Điện mọi người đi vào, ngược lại là phái một người hộ tống Dương Thiên chấp sự trở lại.

Mà hấn bang phái càng là một bộ lấy Dương Thành Đông cầm đầu bộ đáng, giống như sau lưng bọn họ liền tiến đến.

Về phần Huyết Lão tự nhiên cũng là theo đuôi tại mọi người đằng sau, muốn nhìn một chút trong này đến họ có cái gì tốt đồ vật.

Thế nhưng là mọi người sau khi đi vào nhưng là phát hiện trong này cũng là một cái thông đạo, bọn họ căn bản cũng không biết phía sau sẽ phát sinh cái gì. Bọn họ sẽ đối mặt lại là cái gì.

"A? Trên vách tường có đồ án!"

Bất thành linh Phi Ngư Môn một cái thành viên không tự chủ kêu ra tiếng.

Nghe được thanh âm hấn, mọi người nhao nhao hướng về trên vách tường nhìn lại, quả nhiên giống như Âu Dương Thần lại tới đây một dạng, bọn họ cũng phát hiện loại này đồ án.

"Nhìn giống như là có người sinh sống trong này a?"

"Đúng a, phía trên này khắc họa là một số người cùng một chỗ sinh hoạt tràng cảnh "

"Chẳng lẽ lại tại đây còn có cái gì bí mật hay sao?"

... ..

Nhìn thấy trên vách tường khắc họa đồ vật về sau, mọi người lòng hiếu kỳ đã là hoàn toàn bị điều động.

Không khí khẩn trương cũng là có chỗ hòa hoãn. Người khác không biết đó là cái gì tình huống, nhưng là Dương Thành Đông cùng Dương Lam Lạc thể nhưng là biết. Những này đồ án khẳng định là Sơn Tộc Nhân khắc lên đi. Hai người liếc nhau, xem ra cần phải đến tình báo không có sai lầm. Nơi này chính là bọn họ muốn tìm Sơn Tộc Nhân ở lại qua địa phương.

Theo thời gian dần dần trôi qua, mọi người khoảng cách vào phương đã càng ngày càng xa. Mà đúng lúc này, phía trước nói đường cuối cùng lại xuất hiện biến hóa.

"Đại Gia Gia, chúng ta đi chỗ nào?"

Nhìn qua trước mắt xuất hiện hai cái thông đạo, Dương Lam Lạc nhẹ giọng hỏi hướng về một bên Dương Thành Đông.

Tuy nhiên nàng âm thanh cũng không lớn, nhưng là vẫn có rất nhiều người nghe được. Kết quả là một nhóm lớn người nhao nhao nghiêng tai lắng nghe, muốn biết Dương Thành Đông là thể nào lựa chọn.

Mọi người phản ứng, Dương Thành Đông tự nhiên là nhìn ở trong mắt, nhưng là đối với hấn tới nói, Huyết Lão bên ngoài, người khác hấn thật đúng là không có để vào mắt.

Thế là Dương Thành Đông trực tiếp hỏi đáp: "Theo ta thấy liền đi bên trái đầu này đi!"

Nói xong, Dương Thành Đông trực tiếp mang theo Thủ Hộ Thần Điện mọi người hướng bên trái thông đạo đi đến, mà về phần người khác thì là không nắm được chủ ý, bọn họ nhưng không có Dương Thành Đông như thể thực lực, ở cái địa phương này, nếu là không cẩn thận treo liền không dễ chơi.

Thế là có một nhóm người lớn đi theo Thủ Hộ Thần Điện phía sau mọi người, đồng dạng là tiến vào bên trái thông đạo, cái này bên trong liền bao quát Hồng Đô thành phố mấy đại thế lực cùng Thiên Lang Bang.

"Môn chủ, chúng ta đi chỗ nào?"

Cái kia trước tiên phát hiện trên tường bích họa Phi Ngư Môn nam tử hỏi.

Ô Hàn Phi nghĩ một lát nói ra: "Tất nhiên nhiều người như vậy đều lựa chọn bên trái thông đạo, vậy chúng ta liền lựa chọn bên phải cái này đi, lời như vậy, để tránh chúng ta đi cùng Thủ Hộ Thần Điện người phát sinh tranh chấp."

Ô Hàn Phi thể nhưng là biết Thủ Hộ Thần Điện thực lực, cái này nếu là không có bảo vật còn tốt, vạn nhất nếu là có bảo vật, hấn Phi Ngư Môn cũng không phải Thủ Hộ Thần Điện đối thủ. Lời như vậy còn không bằng liền lựa chọn một con đường khác. Mặc dù nói có thể sẽ có rất lớn nguy hiểm, nhưng là Ô Hàn Phi năng lượng ở cái này niên kỷ đã đột phá đến Huyền Cấp đại viên mãn thực lực, tự nhiên là có chút bản lĩnh.

Mà một bên thời khắc chú ý Phi Ngự Môn Xích Hóa hội chúng người đồng dạng là lựa chọn bên phải thông đạo. Lúc đầu luôn luôn rơi vào đằng sau Huyết Lão cùng Huyết Công Tử hai người thì là đi theo đang thủ hộ Thần Điện phía sau mọi người.

Cứ như vậy lục tục ngo ngoe, tất cả mọi người đã lựa chọn xong.

...

Đi vào thạch ốc về sau, Âu Dương Thần phát hiện trong này đồ vật nếu cũng không nhiều. Một tấm thạch đầu chế tạo giường liền trưng bày tại bên tường, thượng diện đã trần đầy tro bụi, cũng không biết là có bao nhiêu năm không có người đi vào. Trừ cái đó ra, ở giường phía trước thì là một cái thạch đầu đắp lên mà thành bàn đá, đồng dạng là tro bụi dày đặc. Chỉ có điều tại cái này trên bàn đá mặt còn để đó một cái bình nhỏ.

"Chẳng lẽ lại bên trong có đan dược?"

Đi đến bàn đá bên cạnh, Âu Dương Thần vươn tay nhẹ nhàng cầm lấy cái kia cái bình. Thế nhưng là khi hắn vừa chạm đến cái kia cái bình thời điểm, chi gặp cái kia cái bình liền bắt đầu hóa thành tro bụi. Không có cang nhiều lưu lại.

"Xoa, đây là có bao lâu thời gian, cái bình này nhìn qua cũng không phải đơn giản mặt hàng, thế mà trực tiếp liền phong hoá."

Âu Dương Thần nói ra, ngữ khí có chút không cam lòng, thật vất vả tìm tới một chút đồ vật, kết quả thế mà hóa thành công dã tràng, hắn thấy cái kia trong bình trước kia khẳng định là trang bị cũng trân quý đan dược.

Âu Dương Thần bình tĩnh lại tâm tình, tiếp tục đi đến một bên khác, nơi này có một cái tảng đá lớn giả đồ, nó hình dáng tựa như là người hiện đại trong nhà thả sách giả sách không sai biệt lắm, chỉ có điều tại đây thả không phải sách, mà chính là bình khí, nhưng là thật đáng tiếc là, phía trên này bình khí hoặc là cũng là đoạn, không thể dùng, hoặc là cũng là trực tiếp mục nát, căn bản là nhìn không ra hắn nguyên bản bộ dáng.

Rất rõ ràng tại đây bình khí đồng dạng là bởi vì để ở chỗ này thời gian thật sự là quá lâu, lúc này mới dẫn đến bọn họ hoàn toàn mất đi tác dụng.

Thăm nghĩ tại đây, Âu Dương Thần cảm giác mình tâm đều đang chảy máu, phải biết tại đây hết thảy hắn thấy đã là hoàn toàn thuộc về hắn, nhưng là hiện tại thế mà xuất hiện loại tình huống này, đây không phải để cho hắn toi công bận rộn một trận nha.

"Ái!"

Lúc này Âu Dương Thần tâm tình không phải rất tốt, tuy nhiên đây chỉ là tại đây trên trăm tòa trong nhà đá một cái, cho nên cứ việc có chút thất lạc, nhưng là tại đây còn có hắn không có đi xem xét, cho nên Âu Dương Thần quay người đi ra toà này thạch ốc, ngược lại đi thăm dò hắn thạch ốc.

"Ta cũng không tin tại đây nhiều như vậy thạch ốc, liền không có một cái bên trong có cái gì."

Ôm loại tâm tình này, Âu Dương Thần trực tiếp bước vào một cái khác thạch ốc.

Thế nhưng là ý nghĩ là tốt, hiện thực lại là như thế tàn khốc, bên trong này đồng dạng là không có phát hiện bất luận cái gì hữu dụng đồ vật.

Cứ như vậy, Âu Dương Thần từng cái thạch ốc, từng cái thạch ốc thăm dò xuống dưới. Nhưng là toàn bộ đều là không thu hoạch được gì, trong này đồ vật trên cơ bản đều không thể sử dụng.

"Thời gian lực lượng thật rất cường đại a!"

Âu Dương Thần không khỏi cảm thán một tiếng, nhiều như vậy đồ tốt đều bị thời gian cây đao này giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Thiên Quang Thượng Nhân

Theo thời gian trôi qua, Âu Dương Thần đã tìm tòi đại bộ phận thạch ốc. Lúc này một tòa cùng tại đây hắn rõ ràng khác biệt thạch ốc xuất hiện tại trước mắt hắn.

Toà này thạch ốc nhìn qua vẫn còn tương đối tân, giống như là có ở đây không lâu trước có đã từng có người ở. Nghĩ tới đây, Âu Dương Thần cẩn thận

hướng về toà này thạch ốc đi đến.

Đứng tại Thạch Môn nghiêng về phía trước nghe một hồi, Âu Dương Thần cũng không có phát hiện bất luận cái gì có người triệu chứng. Thế là Âu Dương Thần trực tiếp lấy tay đẩy ra thạch môn.

Cảnh tượng trước mắt làm hắn giật nảy cả mình.

Cùng hắn lưỡng trước không có sai, trong này trước kia xác thực có đã từng có người ở, chỉ có điều người này đã chết đi.

Tại đây bố cục cùng Âu Dương Thần tại hắc thạch ốc nhìn thấy cũng không có quá lớn chênh lệch. Cái kia chết đi người liền xếp bằng ở trên giường đá. Nhìn qua người này ba bốn mươi tuổi trung niên bộ dáng, tóc rất dài, tựa hồ không giống như là người hiện đại vật. Mặc quần áo cũng là Âu Dương Thần chưa từng gặp qua, có điểm giống Dân Quốc Thời Kỳ y phục.

"Chẳng lẽ lại người này là Dân Quốc Thời Kỳ người? Thế nhưng là đều chết đi lâu như vậy thì thế làm sao còn bảo tồn tốt như vậy." Âu Dương Thần âm thầm ở trong lòng nói thầm lấy: "Chẳng lẽ nói người này thực lực rất mạnh?"

Đối với một chút thực lực phi thường cường đại nhân vật, bởi vì bọn họ nhục thân đã là rất cường đại, cho nên mặc dù bọn họ chết đi, nhưng là bọn họ nhục thân còn có thể giữ lại rất dài một đoạn thời gian.

Nghĩ tới đây, Âu Dương Thần ánh mắt không khỏi sáng lên, thực lực cường đại như vậy nhân vật, làm sao có khả năng không có một chút bảo vật. Hắn vừa mới thế nhưng là nhìn thấy người này trong tay trái có một chiếc nhẫn, không chừng cũng là cùng hắn Vô Cực Giới một dạng trữ vật giới chỉ.

Thế là Âu Dương Thần trực tiếp là đi ra phía trước đối phía trước người bái một chút, sau đó nói ra: "Vị tiền bối này, vẫn bối Âu Dương Thần ở chỗ này cho ngài kính lễ. Đằng sau còn có rất nhiều người đem sẽ đến đến nơi đây, ngài đồ vật để ở chỗ này cũng sẽ bị bọn họ cầm tới, không bằng liền cho ta đi, cảm ơn."

Nói xong, Âu Dương Thần trực tiếp đi ra phía trước gỡ xuống chiếc nhẫn kia.

"Quả nhiên là trữ vật giới chỉ" Âu Dương Thần rất là cao hứng nói ra. Vừa mới ý hắn biết đã xuyên thấu qua đi xem đến, bên trong không gian cùng hắn Vô Cực Giới là không thể so sánh, nhưng là cũng có hai gian phòng tử lớn như vậy, đủ để chứa đựng rất nhiều thứ.

Không chỉ như vậy, hắn ở bên trong còn phát hiện rất nhiều thứ, hắn vừa mới xem xét một chút, bên trong có thật nhiều thư tịch, bởi vì là bảo tồn tại trữ vật giới chỉ bên trong, cho nên những sách vở này còn giữ lại phi thường hoàn hảo.

Trừ những này bên ngoài, bên trong còn có một số vũ khí, nhìn qua rất là bất phàm, tại cất giữ vũ khí bên cạnh còn để đó rất nhiều cái bình, theo Âu Dương Thần đoán chừng trong bình hắn là sự tinh dùng để cất giữ đan dược.

Thô sơ giản lược nhìn một chút, Âu Dương Thần cảm bên trong một quyển sách lấy ra, đây là bởi vì quyển sách này thượng diện ghi chép rất nhiều liên quan tới cái không gian này sự tình.

Âu Dương Thần nhanh chóng xem một lần, không có hoa phí bao nhiêu thời gian, đến hắn cảnh giới này, đọc sách vẫn là rất nhanh.

Căn cứ trên sách ghi chép, trong này cũng là Sơn Tộc Nhân đã từng ở lại qua địa phương, chỉ có điều đây chỉ là Sơn Tộc Nhân một nhánh Phân Mạch mà thôi. Nhưng là dù vậy, tại đây Sơn Tộc Nhân thực lực cũng là phi thường cường đại, thậm chí có Thánh Cấp Cường Giả.

...

Nhưng là bọn họ vì sao lại rời đi nơi này, phía trên này cũng không có ghi chép, tuy nhiên theo Âu Dương Thần đoán chừng, hắn là phát sinh một trận tai nạn. Lúc này mới dẫn đến tại đây Sơn Tộc Nhân toàn bộ đều rời đi.

Mà từ nơi này thượng diện, Âu Dương Thần cũng biết ngồi tại trước mặt hắn cái này thân người phân.

Thiên Quang Thượng Nhân, có được Sơn Tộc Nhân một chút huyết mạch, hắn vốn là cổ đại phong kiến thời kỳ nhân vật, Địa Cấp cường giả, nhưng là bởi vì niên kỷ quá lớn, đến mức Tọa Hóa ở chỗ này.

Đương nhiên liên quan tới Thiên Quang Thượng Nhân một ít sự tích, trong này cũng có ghi chép, nói thí dụ như, hắn dựa vào làm ngao trong lúc này thân pháp, Âu Dương Thần xem xét một chút, trong này liền có quyển bí tịch kia, Phong Linh Thuật, Thiên Cấp thân pháp. Rất là cường đại, mượn nhờ phong lực lượng khiến cho tu luyện bản thân cái này Pháp Nhân thân hình tựa hồ trở nên nhẹ nhàng linh hoạt, tốc độ di chuyển cũng biến thành thật nhanh.

Tuy nhiên Âu Dương Thần có Đẩu Chuyển Tinh Di loại này cường đại thân pháp bí tịch, nhưng là hắn thấy, bản này Phong Linh Thuật đồng dạng có hắn thích hợp địa phương.

Đương nhiên, Âu Dương Thần không có khả năng ở chỗ này tu luyện. Tại chỗ này không gian bên trong thế nhưng là còn có rất nhiều nơi hắn còn không có thăm dò đến. Huống hồ ai biết đằng sau những bang phái kia bên trong người lúc nào liền sẽ lại tới đây, cho nên Âu Dương Thần tại tìm tòi xong tại đây về sau, liền ra ngoài.

Thiên Quang Thượng Nhân thi thể, Âu Dương Thần cũng đem mai táng, dù sao đằng sau còn có người sẽ đến, hắn cũng không dám cam đoan những người đó sẽ đối với Thiên Quang Thượng Nhân thi thể làm ra chuyện gì tới.

Không do dự. Âu Dương Thần sau khi đi ra tiếp tục hướng về chính mình còn không có thăm dò địa phương đi đến.

Quả nhiên không ra hấn sở liệu, trong này hấn thạch ốc đã là không có bất kỳ cái gì thu hoạch. Thế nhưng là ở thời điểm này, tại Âu Dương Thần xuất hiện trước mặt một tòa tế đàn.

"Lại là Thần Lộc! Tình huống như thế nào!"

Âu Dương Thần không khỏi nói một câu.

Nguyên lai ở trước mặt hấn tòa tế đàn này, hấn phía dưới là một cái hiện lên ngũ giác tình trạng giả đỡ, chính thể hiện lên thổ hoàng sắc. Không biết là dùng cái gì tài liệu làm, tựa hồ tại tán ra nhân nhạ quang mang. Mà tại giả đỡ phía trên cũng là một cái hươu đứng ở phía trên.

Cái này hươu hình dáng cùng Âu Dương Thần tại trên cánh cửa kia mặt nhìn thấy cơ hồ giống như đúc. Chỉ có điều tại đây Thần Lộc hình dáng lớn hơn. Đứng ở nơi đó, trên đầu Lộc Giác ngưng cuồng tan ra bốn phía. Khí thể càng bàng bạc.

Âu Dương Thần còn chú ý tới tại Thần Lộc trên lưng tựa hồ ẩn giấu đi thứ gì, chỉ không đứng ở phía dưới thấy không rõ lắm. Đang lúc Âu Dương Thần muốn đi lên thấy rõ ràng thời điểm, một trận kịch liệt tiếng vang truyền tới.

Ầm ầm âm thanh tựa hồ là phát sinh kịch liệt đại chiến.

"Chẳng lẽ là những bang phái kia người đã tới?"

Âu Dương Thần lăm lăm.

Nếu như là lời như vậy, vậy cái này Thần Lộc trên lưng đồ vật hiện tại liền không tốt lại đi xem xét, chỉ có thể lại tìm thời cơ.

Lúc này vẫn là trước tiên tìm một chỗ trốn đi cho thỏa đáng, nếu để cho những người đó nhìn thấy hấn xuất hiện trước nhất tại chỗ này không gian bên trong, không chừng những người đó sẽ làm ra như thế nào sự tình đến, Âu Dương Thần cũng không muốn bị bọn họ vây công.

Thế là Âu Dương Thần cẩn thận đi trở về, sau đó tìm tới một chỗ đã có thể nhìn thấy không gian nhập khẩu nơi đó tình huống lại có thể ẩn tàng chỗ trốn đứng lên. Không chỉ có như thế, Âu Dương Thần còn từ vô cực trong hấn xuất ra một cái mặt nạ mang lên mặt, cảm giác bọn họ hấn là không thể nhận ra mình, Âu Dương Thần lúc này mới yên tĩnh chờ đợi bọn họ đến.

Lúc này, ầm ầm đại chiến âm thanh vẫn như cũ là liên miên không dứt truyền đến.

Âu Dương Thần cũng không vội, là ở chỗ này chậm rãi chờ lấy. Cuối cùng đại chiến âm thanh biến mất, truyền đến mọi người thanh âm nói chuyện.

"Xem ra có rất nhiều người a, còn phát sinh xung đột, cũng không biết cũng là cảnh giới gì người." Âu Dương Thần nghĩ thầm, nếu là bọn họ cảnh giới không cao lắm lời nói, liền xem như bại lộ, Âu Dương Thần cũng không sợ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Mọi người đi ra

Sơn Tộc Nhân đã từng sinh hoạt qua chỗ này không gian, mặc dù là tồn tại ở trong núi, nhưng lại cũng không khí trong lành, thiên địa linh khí rất là sung túc. Âu Dương Thần giấu ở một bên, vừa quan sát lấy bên ngoài động tĩnh, một bên hấp thu thiên địa linh khí để làm bản thân lớn mạnh.

Mà ở bên ngoài mọi người còn không biết sớm đã có người từng tiến vào.

Lúc này đại chiến đã đình chỉ, một tiếng ầm vang, bên phải môn hộ mở rộng, sau đó một đám người từ đó đi ra. Cầm đầu cũng là Huyết Lão, đi theo bên cạnh hấn là Huyết Công Tử, hấn bang phái người theo sát sau khi.

Chỉ có điều lúc này bọn họ nhìn qua có chút mệt mỏi, có ít người trên mặt thậm chí còn một bộ vạn phần hoảng sợ bộ dáng, phảng phất đang trong thông đạo gặp phi thường sợ hãi sự tình. Bây giờ bọn họ có vẻ hơi lòng còn sợ hãi.

Nhưng là mặc dù như thế, có như vậy một phần nhỏ người nhưng là tại mỗi một trong thần sắc xen lẫn vẻ hưng phấn. Riêng là Huyết Lão cùng Phi Ngư

Môn môn chủ Ô Hàn Phi còn có Xích Hóa Hội Hội Trường Xích Hoành cái này ba cái thực lực người mạnh nhất là nhất. Loại kia thần thái để cho người ta có thể liếc thấy ra bọn họ ở trong đường hầm có thu hoạch.

Trốn ở một bên Âu Dương Thần tự nhiên là nhìn thấy đầy hết thấy. Bởi vì Huyết Lão vừa mới đi ra thời điểm cũng không có che giấu mình khí tức. Cho nên Âu Dương Thần cảm nhận được để Huyết Lão làm Địa Cấp võ giả cường đại.

"Nhiều người như vậy tiến đến, này cảm đầu mấy người thực lực thế mà cường đại như vậy, riêng là lão đầu kia. Cái kia hẳn là là Địa Cấp võ giả đi. Hẳn mấy người cũng có Huyền Cấp thực lực võ giả. Xem ra lần này không dễ làm a!" Âu Dương Thần thầm nghĩ nói.

Đúng lúc này, trong đám người trò chuyện âm thanh truyền đến Âu Dương Thần trong tai.

Âu Dương Thần ngưng thần nhìn lại, chỉ gặp một người mặc áo sơ mi đen cùng hắc sắc quần bò thanh niên anh tuấn nói ra: "Không nghĩ tới lối đi này bên trong thế mà ẩn giấu đi một cái trận pháp, vẫn là loại kia khiến người ta khó mà phòng bị Huyền Trận. Có thể tại bất tri bất giác bên trong để cho người ta mất tích bên trong. Nếu không phải Tiểu Gia thực lực cường đại, bảo vệ chặt bản tâm. Không chừng liền ngóm tại đây."

Sau khi nói xong, thanh niên kia còn 45 độ sừng ngửa mặt nhìn lên bầu trời, một bộ lão thiên thứ nhất, hẳn đệ nhị bộ đáng.

Nhìn thấy hẳn cái bộ đáng này, Xích Hóa Hội Hội Trường Xích Hoành trong lòng không khỏi thầm mắng một tiếng vô si. Nhưng là mặt ngoài nhưng là bất động thanh sắc. Thậm chí mở miệng nịnh nọt nói: "Huyết Công Tử bằng chừng ấy tuổi liền có Hoàng cấp đại viên mãn thực lực, cái này thật sự là ngút trời kỳ tài a! Cái này nho nhỏ Huyền Trận tự nhiên là khôn không được Huyết Công Tử."

Lời này vừa nói ra, hẳn bang phái người đều là sững sờ. Không nghĩ tới cái này Xích Hoành thân là trưởng của một hội bây giờ lại là như thế quang minh chính đại đập Huyết Công Tử mộng ngựa. Đường nhiên trong lòng bọn họ đều rõ ràng vẹn vẹn Huyết Công Tử đương nhiên sẽ không làm cho Xích Hoành làm như thế, Xích Hoành con mắt hiển nhiên là Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả.

Đây hết thấy, Ô Hàn Phi tự nhiên cũng là nhưng tại tâm, nhưng là mặc dù là dạng này, muốn hẳn một cái Huyền Cấp đại viên mãn võ giả đi đập một cái Hoàng cấp võ giả mộng ngựa. Ô Hàn Phi hiển nhiên là làm không được, điều này càng làm cho trong lòng của hắn hô to có thể sống đến cái này niên kỷ người quả nhiên trong lòng đều tỉnh đây. Chuyện gì đều có thể làm được.

Mà hẳn một chút Tiểu Bang Phái người cũng là đồng dạng nói lời hữu ích để lấy lòng Huyết Công Tử.

"Nhìn qua người thanh niên này hẳn là có rất tốt bối cảnh. Bằng không lời nói liền Hoàng cấp đại viên mãn thực lực không thể lại để cho nhiều người như vậy nịnh nọt hẳn." Âu Dương Thần thầm nghĩ nói. Bọn họ làm ra sự tình, Âu Dương Thần ở một bên xem rất rõ ràng, khi nhìn đến Huyết Công Tử vẫn đứng tại Huyết Lão bên cạnh, Âu Dương Thần trong lòng nhưng, người thanh niên này phải cùng cái này Địa Cấp võ giả có quan hệ.

Mà đúng lúc này, lại là một đạo âm âm thanh âm. Ở bên trái thông đạo cửa mở ra. Ánh mắt mọi người toàn bộ đều chuyển hướng nơi đó. Cái này khiến Huyết Công Tử âm thầm khó chịu.

Tại mọi người trong ánh mắt, một đám người đi tới, chỉ có điều lúc này bọn họ nhìn qua lộ ra rất là chật vật. Cơ hồ có nhiều trên thân người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo vết thương. Lộ ra ở trong đường hầm bọn họ kinh lịch trải qua một trận đại chiến.

Thủ Hộ Thần Điện người đi tại phía trước, trên người bọn họ thương thế lộ ra càng thêm rõ ràng. Trưởng lão Dương Thành Đông thậm chí đoạn tay trái. Lúc này hẳn khí tức có chút bất ổn, không còn là lúc trước cái kia hăng hái Địa Cấp võ giả bộ đáng. Mà chính là có vẻ hơi uể oải.

Dương Lam Lạc tại bên cạnh hẳn đỡ lấy hắn, giờ phút này nàng mặc dù không có thụ thương, nhưng là cả người cũng biểu hiện ra một bộ gặp khó bộ đáng.

Mà sau lưng bọn họ thì là hẳn mấy vị Thủ Hộ Thần Điện thành viên, bọn họ đều là Huyền Cấp võ giả, lúc này bọn họ từng cái nhìn qua có chút mệt mỏi.

Về phần hẳn bang phái người thì đồng dạng chịu các loại thương thế.

"Chuyện gì xảy ra a? Làm sao coi trọng đi các người cả đám đều sắp chết." Nói, Huyết Công Tử còn ra vẻ hảo tâm giống như đi đến Thủ Hộ Thần Điện mọi người bên cạnh.

"Ai u, đây không phải uy phong凛凛 Dương trưởng lão nha, làm sao, Dương trưởng lão tay trái người đâu, chẳng lẽ lại bị chó ăn? Ngẩng lại đều để ta cảm thấy buồn cười."

"Người muốn chết!" Dương Lam Lạc giận mắng một tiếng. Chỉ có điều giờ phút này nàng lời nói lộ ra không có cái gì khí thế.

"Đúng a, ta chính là muốn chết. Làm sao, người tới đánh ta a!" Huyết Công Tử tiện tiện nói ra.

Này bị coi thường bộ đáng, Âu Dương Thần đều nhìn không được, mới đầu Dương Lam Lạc đi ra thời điểm, Âu Dương Thần cũng là sững sờ một chút, không nghĩ tới cái này nữ thân phận như thế không tầm thường. Nàng đỡ lấy nam tử kia mặc dù là đoạn một cánh tay, nhưng là khí thế kia rõ ràng cũng là Địa Cấp võ giả mới có thể có được.

Nghĩ tới đây, Âu Dương Thần hiện tại cấp thiết muốn phải biết lối đi kia bên trong đến phát sinh sự tình gì.

Phảng phất là có thể biết hẳn nghi hoặc một dạng, Phi Ngư Môn môn chủ Ô Hàn Phi hợp thời hỏi một câu: "Không biết các người ở bên trong đến tao

ngộ cái gì. Làm sao lại làm thành dạng này."

Nghe được hán tra hỏi, Thủ Hộ Thần Điện người cũng không nói gì, ngược lại là Thiên Lang Bang lão tổ tông Viên lão đầu nói ra: "Ồ bên trong chúng ta gặp được mười mấy cái thạch đầu khôi lỗi, thực lực bọn hán rất cường đại, rất nhiều đều có Huyền Cấp thực lực võ giả, thậm chí còn có một cái tương đương với Địa Cấp trung kỳ thực lực võ giả. Không chỉ có như thế, bởi vì không biết là dùng cái gì tài liệu làm thành, bọn họ thể phách phi thường cường đại, chúng ta công kích rất khó có hiệu quả."

"Cũng là may mắn, nhân số chúng ta càng nhiều hơn một chút, nhưng là mặc dù như thế, trong chúng ta cũng có người vĩnh viễn ở lại nơi đó. Bởi vì thực lực chúng ta tại đối với cái kia Địa Cấp khôi lỗi thì căn bản là không đánh nổi hán. Cho nên Dương trưởng lão lấy Địa Cấp sơ kỳ thực lực một mình ứng đối cái kia Địa Cấp trung kỳ khôi lỗi. Sau cùng mặc dù là đánh giết nó, nhưng là Dương trưởng lão cũng bị thương nặng."

Nghe được Viên lão đầu lời nói, người khác lúc này trên mặt còn có một loại như trút được gánh nặng cảm giác, tựa hồ vừa mới bọn họ đối mặt cũng là loại kia hồng hoang mãnh thú.

Nhưng là tại Huyết Lão nghe tới, cái này không thể không nói là một cái cơ hội tốt. Hiện tại tựa hồ bọn họ là thông qua thông đạo, bước kế tiếp cũng là tìm kiếm truyền thừa, lúc này Dương Thành Đông chịu nặng như vậy thương thế. Nay trong này người cũng là hán thực lực cường đại nhất.

Rất rõ ràng Huyết Công Tử cũng nghĩ đến điểm này, bằng không hán sẽ không như thế trắng trợn khiêu khích Thủ Hộ Thần Điện người.

Người khác lúc này tự nhiên cũng là nghĩ đến loại tình huống này, giờ phút này bọn họ chỗ đứng rõ ràng càng thêm khuynh hướng Huyết Lão bên kia.

Đây hết thảy làm tuy nhiên mịt mờ, nhưng là tại loại này không khí khẩn trương bên trong, Dương Lam Lạc tự nhiên không phải là đồ ngốc, đây hết thảy năng đều nhìn ở trong mắt, nhưng là nàng lại không có biện pháp gì tới ngăn cản bọn họ. Cho nên cứ việc trong lòng rất tức tối, lúc này lại cũng là không thể làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Tiến vào không gian

Lúc này mọi người biểu hiện, Âu Dương Thần tự nhiên cũng là nhìn ở trong mắt. Đối với Dương Lam Lạc, Âu Dương Thần vẫn có chút hảo cảm. Bằng không lúc trước cũng sẽ không cứu nàng, hiện tại trên trận cục thế rõ ràng cho thấy đối với Dương Lam Lạc mọi người bất lợi.

"Xem ra cô nàng này tình cảnh rất không ổn a!" Âu Dương Thần thâm nghĩ nói.

Cho dù đối với trên trận bọn họ thân phận tình huống, Âu Dương Thần cũng không phải là cũng hiểu biết, nhưng là liền vừa mới mọi người biểu hiện, Âu Dương Thần đã có thể nhìn ra rất nhiều thứ. Cái kia đoạn tay trái lão giả rõ ràng cũng là Dương Lam Lạc bọn họ dựa vào, hiện tại hán chịu nặng như vậy thương tổn, khẳng định không phải một cái khác lão giả đối thủ.

Quả nhiên, trên trận cục thế lại phát sinh biến hóa.

"Cút!"

Nghe được âm thanh, Âu Dương Thần vội vàng ngưng thần nhìn lại. Nguyên lai là Huyết Công Tử ý vào lúc này trên trận Huyết Lão thực lực mạnh nhất, vừa định trên đầu Dương Lam Lạc, dù sao Dương Lam Lạc xinh đẹp như vậy, Huyết Công Tử đã sớm lòng ngứa ngáy, hiện tại tìm tới cơ hội, thế là liền không nhịn được.

Nhưng là Dương Lam Lạc là ai, không chỉ là Thủ Hộ Thần Điện người, càng là Dương gia Tiểu Công Chúa. Làm sao có khả năng chịu đựng loại chuyện này. Thế là trực tiếp đánh bay Huyết Công Tử đưa qua tới tay.

Lúc này Dương Lam Lạc trên mặt mang nhàn nhạt hơi lạnh, mỹ lệ trên mặt tựa như kết một tầng băng giống như. Làm cho người nhìn thấy đều không rét mà run.

"Dám đụng đến chúng ta tiểu thư, nguoi muốn chết!"

Nhìn thấy tiểu thư nhà mình bị đùa giỡn, Thủ Hộ Thần Điện một cái đại hán trực tiếp nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức đại cát bước liền hướng phía Huyết Công Tử mà đi, trên thân Huyền Cấp võ giả khí tức không giữ lại chút nào phóng xuất ra, dạng như vậy giống như thật sự là dự định cầm Huyết Công Tử giết chết.

Huyết Công Tử đi ở phía trước, cảm nhận được sau lưng bành trướng khí thế, trong lòng mặc dù có chút sợ hãi, trên mặt lại không có biểu hiện ra ngoài, bởi vì hắn tin tưởng Huyết Lão khẳng định sẽ ra tay.

Quả nhiên, ngay tại cái kia đại hán một quyền sẽ đánh vào Huyết Công Tử trên thân thời điểm, bất thành linh một trận gió thổi qua, tuy nhiên mọi người liền thấy Huyết Lão thân ảnh xuất hiện tại tên kia đại hán cùng Huyết Công Tử ở giữa, đồng thời tên kia đại hán một kích kia cũng bị Huyết Lão dễ như trở bàn tay đỡ được.

Không chỉ có như thế, sau đó mọi người liền thấy tên kia đại hán thân ảnh trực tiếp bay rót ra ngoài, bang một tiếng rơi vào Thủ Hộ Thần Điện trước mặt mọi người.

"Dương Thạch, ngươi không sao chứ!"

Nhìn thấy người trong nhà bởi vì chính mình mà bị đánh ngã bay trở về, Dương Lam Lạc vội vàng chạy tới cầm tên kia đại hán nâng đỡ. Lúc này trên mặt nàng treo đầy tự trách cùng bi thương, nàng là Dương gia Tiểu Công Chúa, ngày bình thường Dương gia người cùng Thủ Hộ Thần Điện người đều sẽ nhường nàng, nơi nào sẽ gặp phải hôm nay loại chuyện này.

"Tiểu thư, ta không sao." Dương Thạch thất tha thất thểu đứng lên nói ra: "Là Dương Thạch vô dụng, không thể bảo vệ tốt tiểu thư!" Giờ phút này trên mặt đại hán có một tia xấu hổ, hắn là Dương gia người, bảo vệ tốt tiểu thư là hắn bản phận, nhưng là bây giờ lại. .

"Ai u! Không nghĩ tới Dương gia đại tiểu thư đối với mình thủ hạ còn như thế tốt! Không phải là có thứ gì nhận không ra người quan hệ đi!"

Huyết Công Tử một phen cắt ngang Dương Lam Lạc bọn họ nói chuyện.

Thế nhưng là như thế một phen nói ra lại là để cho Thủ Hộ Thần Điện nhân khí phần không thời.

"Hừ "

Mọi người chỉ thấy một đạo bạch quang vọt thẳng lấy Huyết Công Tử mà đi, mặc dù chỉ là một đạo quang mang, nhưng là bên trong ẩn chứa năng lượng nhưng là để cho Phi Ngư Môn môn chủ Ô Hân Phi cùng Xích Hỏa Hội Hội Trưởng Xích Hoành cũng là kinh hãi không thôi, hai người bọn họ cảm giác liền xem như bọn họ đều không nhất định có thể ngăn cản được đạo tia sáng này.

"Băng "

Lại là một đạo huyết quang bay qua, tiếp được đạo bạch quang kia, hiển nhiên đây là Huyết Lão xuất thủ.

"Ngươi có ý tứ gì?"

Huyết Lão ánh mắt nhìn về phía Dương Thành Đông, từ tốn nói.

"Không có gì, cũng là muốn cho hắn im miệng a!" Dương Thành Đông mặt không biểu tình, phảng phất vừa rồi sự tình không phải hắn làm.

"Miệng hắn quá thú! Đã ngươi không muốn quản, vậy ta liền giúp ngươi tốt nhất quản quản!"

Mà trên trận mọi người thấy hai cái Địa Cấp võ giả lại đấu đến cùng một chỗ, biểu hiện trên mặt khác nhau, trong lòng cũng đều không biết đang đánh lấy tính toán gì.

"Liền ngươi bây giờ bộ dáng, còn có cái gì tư bản giáo huấn ta người!" Huyết Lão đáp lại nói. Ngự khí tràn ngập khinh thường, tựa hồ hiện tại Dương Thành Đông trong mắt hắn căn bản cũng không tính là gì.

"Ngươi có thể tới thử một chút!"

Đối với Huyết Lão khinh thường, Dương Thành Đông không có quá nhiều lời nói, ngược lại càng thêm cứng rắn đứng lên.

"Àm!"

Ngay tại hai người đối chọi gay gắt thời điểm, tại không gian bên trong truyền đến một đạo tiếng vang, đạo thanh âm này tuy nhiên không lớn, nhưng lại đem mọi người chú ý lực đều hấp dẫn tới. Thế là chỉ là trong tích tắc, nguyên bản khẩn trương không khí hơi hòa hoãn một điểm, giờ phút này tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về phía trong không gian.

Liền ngay cả Huyết Lão cùng Dương Thành Đông đều không ngoại lệ, bọn họ lại tới đây vốn là tìm kiếm truyền thừa, tại truyền thừa trước mặt, tư nhân tranh đấu ngược lại là lần.

"Xông lên a!"

Cũng không biết là ai hô một tiếng, mấy cái đứng tại không gian cách đó không xa người trực tiếp mở rộng bước chân liền hướng bên trong phóng đi.

Thấy có người đi đến chạy tới, người khác người tự nhiên cũng là không cam lòng lạc hậu, thế là mọi người nhao nhao hướng bên trong phóng đi. Liền

ngay cả Lôi Quang Bang Bang Chủ Lôi Đồng Quang cùng hán bang phái người đầu là phần khởi bay thẳng. Sợ mình rơi vào đấng sau, vô pháp mò được chỗ tốt. Lúc này, bọn họ tuy nhiên cũng sợ hãi Huyết Lão cùng Dương Thành Đông hai cái này Địa Cấp vô giả, nhưng là tại sắp đạt được truyền thừa trước mặt, mọi người nhưng là cố kỵ chẳng phải nhiều.

Không bao lâu, Huyết Lão cùng Huyết Công Tử cũng trực tiếp tiến vào không gian bên trong, lúc này bên ngoài cũng liền chỉ còn lại có Thủ Hộ Thần Điện mấy người không có tiến vào.

Cảm nhận được bọn họ điên cuồng, Dương Lam Lạc tựa hồ là có chút kinh hồn táng đảm. Nhìn qua bên cạnh Dương Thành Đông, nhẹ giọng hỏi câu: "Đại Gia Gia, chúng ta cũng đi vào sao?"

"Đi! Trong này đồ vật tuyệt đối không thể rơi vào tay Huyết Nhị Cầu" Dương Thành Đông tuy nhiên thụ thương, nhưng là làm một cái Địa Cấp vô giả, hán thực lực vẫn như cũ rất cường đại.

Lời nói đã đến nước này, tại Âu Dương Thần chờ mong trong ánh mắt, Thủ Hộ Thần Điện mọi người cũng tiến vào không gian bên trong.

"Cuối cùng đều tiến đến, tiểu gia ta đi theo phía sau bọn họ, hắc hắc, dạng này bọn họ liền sẽ không phát hiện Tiểu Gia "

Âu Dương Thần sờ đầu một cái, khoe miệng hơi hơi giương lên, nhẹ nói nói.

Lập tức đợi đến bọn họ đều đi xa, Âu Dương Thần lúc này mới chậm rãi đi tới, sau đó chậm rãi theo sau. Trên mặt cổ như trước đang, không có lấy xuống, dù sao cũng là đã cứu Dương Lam Lạc một lần, Âu Dương Thần cũng không muốn bị nhận ra.

"Trong này thiên địa linh khí thật đầy đủ a! Giống như bên ngoài so nhất định tốt quá nhiều!"

Đi trong này, có người liền cảm nhận được trong này sung túc thiên địa linh khí.

"Nơi đó có thạch ốc, bên trong khẳng định có bảo vật!"

Trước hết nhìn thấy thạch ốc người là một cái trung niên đại hán, đây là một cái Hoàng cấp hậu kỳ vô giả, đến từ Viên Xuân thành phố một cái Tiểu Bang Phái. Hán lại tới đây cũng là muốn có được một chút bảo vật để cầu thu hoạch được càng thêm cường đại thực lực.

Thế là nhìn thấy cách đó không xa thạch ốc, người này trực tiếp liền xông tới. Trong mắt tỏa ra ánh mắt hưng phấn.

Một chân trực tiếp đá văng thạch môn, đại hán trực tiếp nhảy vào đi.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần thầm nghĩ trong lòng: "May mắn Tiểu Gia mỗi lần đều sẽ cầm thạch môn chuẩn bị cho tốt, không phải vậy lời nói liền lộ hăm!"

Tại đây thạch ốc rất nhiều, có mấy người đi theo tên kia đại hán sau lưng, xem bộ dáng là muốn tranh đoạt. Nhiều người hơn thì là trực tiếp chạy về phía hán thạch ốc.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thân Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Công dã tràng

Sơn Tộc không gian, liếc nhìn lại, trên trăm tòa thạch ốc đứng sừng sững bên trong. Lại tới đây người đầu tin tưởng trong nhà đá sẽ có bảo bối. Cho nên nhìn thấy có người sau khi đi vào, người khác cũng không cam chịu yếu thế. Từng cái tranh nhau chen lấn hướng về riêng phần mình chọn trúng thạch ốc chạy đi.

"Cha, chúng ta cũng nhanh đi tìm kiếm bảo vật đi, bằng không đều bị người khác lấy đi!"

Lôi Quang Bang Thiểu Bang Chủ Lôi Hoàng Vĩ lúc này vội vàng nói ra. Tại bên cạnh hán cũng là Bang Chủ Lôi Đồng Quang. Phía sau bọn họ cũng là Lôi Quang Bang thành viên.

Đáng nhắc tới là, cứ việc Hồng Đô thành phố mấy đại thế lực kết minh, nhưng là ở chỗ này, mọi người toàn bộ đều tách ra, hiển nhiên đối với gần ngay trước mắt bảo vật, liên minh bọn họ cũng liền tự động tan rã.

Nghe được Lôi Hoàng Vĩ lời nói, Lôi Đồng Quang nhướn mày nói ra: "Đi, chúng ta cũng đi tìm cái thạch ốc."

Nói dẫn theo bọn thủ hạ trực tiếp lao tới một cái nhìn trũng thạch ốc.

Dạng này tình hình cơ hồ tại sở hữu trong thế lực diễn ra, tất cả mọi người tại lúc này đều quên mất tranh đấu, riêng phần mình tìm kiếm nhìn trũng thạch ốc, theo bọn hán nghĩ, tại đây thạch ốc nhiều như vậy, còn chưa tới tranh đoạt thời điểm.

Thủ Hộ Thần Điện người tự nhiên cũng không ngoại lệ, hướng phía một cái thạch ốc đi đến. Cũng không biết là phục dụng đan dược gì, lúc này ở Âu Dương Thần nhìn lại, Dương Thành Đông thương thế trên cơ bản tốt, chỉ là tay gãy vẫn là không cách nào nối liền. Tuy nhiên chắc hẳn giờ phút này hẳn thực lực cũng sẽ không chịu đến quá lớn ảnh hưởng.

Muốn nói giờ khắc này ở cái không gian này bên trong, ai là nhân nhứt nhất, không hề nghi ngờ cũng là Âu Dương Thần. Dù sao tại đây thạch ốc hẳn đều thăm dò qua. Cho nên lúc này Âu Dương Thần hai tay chấp sau lưng đi tại phía sau cùng, người khác vội vàng tâm bảo đầu, căn bản là không có có người sẽ đi chú ý tới Âu Dương Thần, liền xem như ngẫu nhiên có người nhìn thấy cũng không có để ý.

Mà giờ khắc này trước hết tiến vào thạch ốc tên kia đại hán, nhìn thấy trước mắt một màn nhứt định đều kinh ngạc đến ngây người.

Cái gì đều không có, cứ như vậy một tấm Thạch Sàng, tràn đầy tro bụi, cái này cùng hẳn thăm nghĩ tượng ngàn vạn bảo vật có khác biệt quá lớn.

"A! Giả đi! Làm sao có khả năng không có gì cả chứ. Trong này thiên địa linh khí như thể sung túc, rõ ràng cũng là có đại nhân vật ở lại qua a!"

Đại hán gào thét nói, trước mắt loại tình hình này làm hẳn muốn nổi điên. Thật vất vả tiến vào trong này, kết quả là dạng này tràng cảnh. Đầu hẳn tóc bồng mở đầu, biểu lộ dữ tợn.

Hắn vốn định trong này tìm tới bảo vật tốt đột phá trước mắt cảnh giới, để thu hoạch được càng cường đại thực lực, hiện tại hết thảy đều đã thành khoảng trống. Hẳn chỉ có Hoàng cấp hậu kỳ thực lực, không có khả năng đi tranh đoạt người khác bảo vật.

"Hắc hắc! Tiểu Gia đã sớm biết, liền để các ngươi thất vọng khóc đi thôi!"

Âu Dương Thần cười hắc hắc, thăm nghĩ nói. Đại hán rống lên một tiếng, hẳn tự nhiên cũng là nghe được.

Hắn còn không có từng tiến vào người cũng là hai mặt nhìn nhau, bọn họ còn không biết đến là cái gì tình huống.

Thế là từng cái mở ra thạch môn xông đi vào, kết quả trong nhà đá tình hình đồng dạng làm bọn hắn hết sức thất vọng.

Âu Dương Thần chỉ nghe được từng tiếng thất vọng cô đơn âm thanh từ trong nhà đá truyền tới, hiển nhiên bọn họ đều không có phát hiện bất luận cái gì bảo vật.

Thế là không bao lâu, từng đạo từng đạo bóng người từ trong nhà đá đi tới, mỗi người trên mặt đều khó tránh khỏi sẽ lộ ra một chút vẻ thất vọng, có ít người thậm chí rũ cụp lấy đầu, dạng như vậy phảng phất bị người bạo một dạng.

"Cái này đến là tình huống như thế nào, nhiều như vậy thạch ốc, một chút đồ vật đều không có sao?"

Có người đưa ra nghi vấn. Hiển nhiên tình huống như vậy làm hẳn rất không cam tâm.

"Đúng vậy a trong này trừ tro bụi cái gì cũng không có."

...

Thật vất vả tiến vào tại đây, kết quả không nghĩ tới lại là cái tình huống như vậy.

"Đại Gia Gia, ngài biết đây là cái gì tình huống sao?"

Dương Lam Lạc đứng tại Dương Thành Đông bên cạnh hỏi, mỹ lệ trên mặt giờ phút này cũng có được một chút mờ hồ nhỏ xuống. Mỹ hảo tư thái làm cho rất nhiều người nhìn không được ghé mắt nhìn lại.

"Ta cũng không biết đến là tình huống như thế nào. Ta phỏng đoán có thể là bởi vì thời gian qua quá lâu, rất nhiều thứ cũng không có cách nào bảo lưu lại tới đi."

Dương Thành Đông hơi suy nghĩ một hồi hồi đáp. Nếu ngay tại vừa mới tại thạch trong phòng tìm tòi thời điểm, hẳn liền có loại cảm giác này.

Hai người bọn họ nói chuyện cũng không có khiêng kỵ người khác, thế là ở đây người cơ bản cũng nghe được.

"Thế nhưng là thật vất vả mới tiến vào, cứ như vậy tay không mà về thật sự là không cam lòng a!"

"Đúng vậy a!"

Mặc dù biết nguyên nhân, nhưng là tất cả mọi người vẫn là không cam lòng, thần sắc thất vọng lộ rõ trên mặt.

"Thật không có người thu hoạch được bảo vật?"

Lúc này, Huyết Công Tử âm thanh từ một bên truyền đến trong tai mọi người.

Nghe được hán lời nói, mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ gặp giờ phút này Huyết Công Tử liền đứng sau lưng Huyết Lão, vẫn như cũ là một thân hắc sắc. Trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nói ra lời nói nhưng là như vậy làm cho người lạnh mình.

Mọi người tự nhiên biết chân chính hỏi ra lời này là Huyết Lão, chẳng qua là giả tá Huyết Công Tử miệng a.

Giờ phút này Huyết Lão cúi đầu, tựa hồ là đang suy nghĩ sự tình giống như, nhưng là Âu Dương Thần chú ý tới nếu Huyết Lão chú ý lực đều đặt ở trên thân mọi người, nói cách khác tất cả mọi người đều nói không có từ trong nhà đã đạt được bất luận cái gì bảo vật, nhưng là Huyết Lão cũng không tin tưởng.

Trên trận bầu không khí có chút khẩn trương, đối mặt Huyết Công Tử tra hỏi, tuy nhiên bọn họ đều biết chính mình cũng không có đạt được bất luận cái gì bảo vật, nhưng là lúc này nhưng không ai dám trả lời trước, dù sao ai cũng không biết Huyết Lão ý tứ chân chính. Tại đây cũng không phải ngu ngốc, sủng bần Chim đầu đàn đạo lý tất cả mọi người hiểu.

Thế là mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía đứng đang thủ hộ Thần Điện thành viên phía trước Dương Thành Đông, trên trận duy nhất có thể cùng Huyết Lão chống lại cũng chỉ có Dương Thành Đông.

Điểm này, Dương Thành Đông tự nhiên cũng biết.

Thế là chỉ gặp hán hướng phía trước thực sự một bước, ánh mắt nhìn chăm chú lên Huyết Lão, từ tốn nói: "Tất nhiên tất cả mọi người nói không có, vậy nếu không có. Cần gì phải lại hùng hổ dọa người đây!"

Giờ phút này Huyết Lão vẫn như cũ là cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì, nhưng là mọi người có thể rõ ràng cảm nhận được Huyết Lão trên thân khí thế đang không ngừng tăng cường. Tựa như là một đầu ăn núp mãnh thú, giờ phút này đang muốn bộc phát ra nó thực lực.

"Vậy thì tốt, tất nhiên trong này không có bảo vật, vậy thì đem bọn người từ trong thông đạo đạt được giao ra đi!"

Huyết Lão khí thế vừa phát lại thu, hán ngẩng đầu nhìn chăm chú lên Dương Thành Đông, về phần hán thì là trực tiếp bị hán xem nhẹ.

Có lẽ trong mắt hán, cũng chỉ có cùng là Địa Cấp võ giả Dương Thành Đông có thể miễn cưỡng cùng hán đứng lên, dù sao giờ phút này Dương Thành Đông đã là đoạn một cánh tay.

"Thứ gì?"

Dương Thành Đông đáp lại nói. Hiển nhiên là không muốn lấy ra.

Nghe được bọn họ đối thoại, liền ngay cả Âu Dương Thần cũng rất tò mò, tại lối đi kia bên trong có thể thu hoạch được cái gì tốt đồ vật.

Mà chỉ có đồng dạng đi qua bên trái đầu kia thông đạo người ngược lại là lộ ra nhưng chỉ sắc, về phần hán thì đồng dạng khó có thể lý giải được.

"Thạch Tâm" Huyết Lão cười nhạt một tiếng nói ra, phảng phất hết thảy đều tại hán chương không bên trong.

"Không cần cùng ta ra về, thạch đầu khôi lỗi bên trong Thạch Tâm, đừng bảo là các người không có đạt được."

Nghe được hán lời nói, Dương Thành Đông trên mặt lộ ra kinh ngạc thần sắc.

"Người làm sao lại biết cái này, thạch đầu khôi lỗi thế nhưng là có rất nhiều năm chưa từng xuất hiện qua, chớ đừng nói chi là bên trong Thạch Tâm."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Đại chiến bắt đầu

"Ha ha ha ha" nghe được Dương Thành Đông lời nói, Huyết Lão cười như điên nói, "Đừng tưởng rằng chỉ có người bọn họ Thủ Hộ Thần Điện biết. Ta

Huyết Hồng Giáo bên trong điện tịch làm theo ghi chép cái này. Tốt, không nên nói nữa nói nhảm, nhanh lên đem Thạch Tâm giao ra đi!"

"Dám ở ta Thủ Hộ Thần Điện trong tay cướp đoạt bảo vật, ta nhìn ngươi là ăn hùng tâm báo tử gan. Năm đó cho ngươi giáo huấn còn chưa đủ đúng không!"

Một tên Thủ Hộ Thần Điện thành viên nhìn không được, đứng ra nói ra. Đi qua những thời giờ này, bọn họ sớm đã biết năm đó Thủ Hộ Thần Điện liền đã chèn ép qua Huyết Hồng Giáo.

Nghe được người này lời nói, mọi người nhao nhao nghĩ đến: "Đây chính là Thủ Hộ Thần Điện a, thủ hộ Hoa Hạ, ngăn cản Dị Quốc xâm lấn, trong điện thành viên thực lực kinh người, Hiệu Lệnh Thiên Hạ, Mạc Cẩm Bất Tòng!"

Tại bọn họ ý nghĩ bên trong, Hoa Hạ là không có thể lực dám cùng Thủ Hộ Thần Điện người đối nghịch.

Cho nên nghe được tên kia thành viên lời nói, bọn họ coi là Huyết Lão sẽ như vậy coi như thôi, dù sao tuy nhiên bọn họ đã sớm biết Huyết Hồng Giáo cùng Thủ Hộ Thần Điện không hợp nhau, nhưng là bọn họ tin tưởng Huyết Lão vẫn là không dám tại nhiều như vậy mặt người trước đối với Thủ Hộ Thần Điện người hạ thủ.

"Àm!"

Đang lúc mọi người còn tưởng tượng lấy thời điểm, lúc này chỉ nghe thấy phanh một tiếng, sau đó mọi người liền thấy tên kia Thủ Hộ Thần Điện thành viên thân thể bay thẳng ra xa bảy, tám mét, trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất bên trên. Trục tiếp ngắt đi, hiển nhiên thương tổn không nhẹ.

Mọi người xôn xao, liền ngay cả Âu Dương Thần đều rất giật mình, lúc này hắn đã giải những người này lai lịch, thậm chí nói Hồng Đô thành phố những người đó hắn đều rất quen thuộc. Thủ Hộ Thần Điện hắn cũng biết, thế nhưng là hắn thật đúng là không nghĩ tới vậy mà thực sự có người dám cùng Thủ Hộ Thần Điện người vạch mặt.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, hướng thẳng đến Thủ Hộ Thần Điện người hạ thủ, đây cũng là trực tiếp khiêu khích. Thủ Hộ Thần Điện tất nhiên sẽ không bỏ qua Huyết Hồng Giáo.

Đừng bảo là Âu Dương Thần, liền ngay cả Huyết Công Tử cũng là kinh hãi một chút, tuy nhiên Huyết Hồng Giáo rất mạnh, nhưng là rõ ràng còn không phải Thủ Hộ Thần Điện đối thủ a. Hắn thật sự là không biết Huyết Lão tại sao phải làm như thế.

Mà đối với Dương Thành Đông tới nói, thì càng không thể nhịn, nhiều người như vậy nhìn xem đầu, nếu là không năng lượng đòi lại mặt mũi này, còn không biết bọn họ sẽ nói thế nào Thủ Hộ Thần Điện đây.

Thế là Dương Thành Đông không tiếp tục nói nhiều một câu, lúc này, chỉ có dùng thực lực tới rửa sạch Thủ Hộ Thần Điện sỉ nhục.

"A, Huyết Nhị Cầu ngươi muốn chết!"

Chỉ gặp Dương Thành Đông hô to một tiếng, cả người tựa như là một khóa hình người đạn pháo bay thẳng hướng hướng phía Huyết Lão liền đi.

Giờ phút này hắn tuy nhiên đoạn một cánh tay, thực lực sẽ có ảnh hưởng, nhưng là dù sao cũng là Địa Cấp võ giả, với lại hắn thực lực vốn là so Huyết Lão phải cường đại. Cho nên lúc này mọi người trực giác cảm giác là một khóa đạn đạo tại bọn họ trước mặt thổi qua, sau đó mọi người liền thấy Dương Thành Đông thân ảnh xuất hiện tại Huyết Lão trước mặt.

"Thật cường đại thực lực a "

Âu Dương Thần không khỏi thầm nói. Thầm nghĩ nhưng là chính mình lúc nào có thể có dạng này thực lực.

Huyết Lão làm cùng Dương Thành Đông đồng cấp Địa Cấp võ giả, tự nhiên là không có khả năng dễ dàng như vậy liền bị Dương Thành Đông đánh tới. Cho nên chỉ Kiến Huyết vốn ban đầu đến trả hỏi có vẻ khom người thân thể đột nhiên thẳng tắp. Chân khí màu đỏ như máu trong nháy mắt rách tại trong tay, cuồng bạo chân khí phát ra xì xì âm thanh.

Sau đó Huyết Lão hai tay nhanh chóng hướng phía phía trước Dương Thành Đông phương hướng đẩy đi, cùng lúc đó, hắn hai chân mãnh mẽ hướng phía trước giẫm một cái, toàn bộ thân thể hiện ra ngửa ra sau hình, phiêu nhiên nếu sợi tóc, cả người hướng về sau lưng lướt tới.

Mà lúc này, Dương Thành Đông thân ảnh cũng đến này cổ đỏ như máu thật sắc trước mặt, đối mặt cái này cuồng bạo chân khí, Dương Thành Đông cũng không có lựa chọn tránh né, ngược lại là lần nữa tăng lớn tốc độ, dạng như vậy phẳng phát chính là muốn va chạm cùng một chỗ.

Nhưng là lúc này một cổ làm cho ở đây tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi khí tức từ trên người hắn phát ra, sau đó một đạo chân khí màu trắng từ Dương Thành Đông trong tay phải phát ra tới.

Hai luồng chân khí chạm vào nhau, chân khí màu trắng cùng chân khí màu đỏ như máu xen lẫn cùng một chỗ, chân khí màu đỏ như máu thượng diện truyền đến một loại khí tức tà ác, dần dần ăn mòn thôn phệ chân khí màu trắng.

Nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Thủ Hộ Thần Điện người không khỏi vì là Dương Thành Đông mướm mồ hôi.

Dương Thành Đông tự nhiên cũng biết thực lực mình có chỗ hạ xuống, hiện tại chỉ sợ không phải Huyết Lão đối thủ, nhưng là hiện thực không cho phép

hấn lùi bước.

Sau đó mọi người liền thấy Dương Thành Đông lại là một đạo chân khí màu trắng vung ra, tại cổ này chân khí trợ giúp dưới, chân khí màu trắng dần dần ổn định.

Mà lúc này, Âu Dương Thần phát hiện Huyết Lão tàn bạo ánh mắt trực tiếp khóa chặt Dương Thành Đông.

Quả nhiên, ngay tại một giây sau, Huyết Lão thân ảnh bay thẳng ra, hướng phía Dương Thành Đông mà đi, ở đây trên đường, một cái Cửu Hoàn Đại Dao xuất hiện trong tay hắn, phối hợp với Huyết Lão Địa Cấp thực lực võ giả, đại đao tàn sát ra một loại làm cho người khó có thể chịu đựng uy áp.

"Là huyết sát Cuồng Dao! Lần này Dương Thành Đông tuyệt đối phải chết!"

Nhìn thấy cái này đại đao xuất hiện, Huyết Công Tử trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, lớn tiếng kêu lên.

Hiển nhiên cái này đại đao cũng không phải là Huyết Lão lấy chân khí ngưng tụ mà thành. Mà chính là hắn từ trong túi trữ vật lấy ra. Nhưng nhìn Huyết Công Tử biểu lộ, Âu Dương Thần có thể khẳng định cái này đại đao uy lực khẳng định không thể coi thường.

Tuy nhiên hai bên ai thắng ai thua đối với Âu Dương Thần tới nói cũng không phải là rất trọng yếu, nhưng là tốt xấu Thủ Hộ Thần Điện danh tiếng so Huyết Hồng Giáo là tốt nhiều, với lại Dương Lam Lạc thế nhưng là Thủ Hộ Thần Điện một thành viên. Liền hướng về phía cái tăng quan hệ này tại, Âu Dương Thần cũng là hi vọng Dương Thành Đông có thể thắng.

Quả nhiên, nhìn thấy Huyết Lão xuất ra vũ khí, Dương Thành Đông sắc mặt bất biến, Tâm Niệm nhất động, một cái tam xích Đồng Kiếm xuất hiện trong tay hắn. Nhất thời kiếm quang tàn phá bừa bãi, phát ra trợn trợn ngâm khê.

Có chuỗi này Đồng Kiếm nơi tay, Dương Thành Đông trong lòng thoải mái một chút.

"Huyết sát Nhất Thức, Huyết Trảm!"

Lúc này, Huyết Lão công kích cũng đến, chỉ gặp hắn tay cầm Cửu Hoàn Đại Dao, thượng diện che kín chân khí màu đỏ như máu, bởi vì bản thân đại đao cũng là đỏ như máu. Lúc này cả hai chất chồng thêm, mọi người thấy đi lên càng thêm hãi đến hoảng.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Dương Thành Đông liền thấy một đạo đỏ như máu Trường Hồng hướng phía đỉnh đầu của mình bổ tới, nhất thời hắn nổi giận gầm lên một tiếng. Cầm kiếm tay phải trước người thay đổi một chút, thoáng chốc một đạo kiếm quang hiện lên, tất cả mọi người cảm giác mình ánh mắt vô pháp mở ra.

"Kiếm Quang Vũ Lạc!"

Dương Thành Đông ở trong lòng nói ra. Từng đạo từng đạo kiếm quang hướng thẳng đến Huyết Lão lao tới mà đi.

Kiếm quang cùng đao khí trên không trung phát sinh va chạm, không gian đều phẳng phát bị xé nứt.

Lúc này, mọi người mở hai mắt ra, liền thấy Dương Thành Đông tay phải cầm kiếm, từng đạo từng đạo kiếm quang đâm ra, Đồng Kiếm chính muốn cầm Huyết Lão đâm chết. Nhưng là Huyết Lão cũng không phải ăn dấm, Cửu Hoàn Đại Dao đùa giỡn hồ hồ sinh uy, không chỉ có đánh rớt hạ một đạo nói đâm về hắn kiếm quang, còn có thể thỉnh thoảng bỏ ra đao khí.

Hai người chiến đấu đánh cho dị thường đặc sắc hung mãnh, chỉ gặp bọn họ khi thì rơi trên mặt đất, khi thì bay đến không trung.

"Bình bình bang bang" âm thanh truyền đến trong tai mọi người, tam xích Đồng Kiếm cùng Cửu Hoàn Đại Dao giao phong làm cho mọi người không khỏi sinh lòng lạnh mình.

Địa Cấp thực lực võ giả thật sự là quá mức khủng bố, trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, khí tức khủng bố làm cho có chút thực lực kém người đều khó mà hô hấp. Không thể không rời xa này phiến đại chiến chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Xích Hoàn xuống nước

Hai người cũng không biết lui tới bao nhiêu cái hội họp, liên tục đại chiến làm cho hai người chân khí hao tổn đều hơi nhiều.

Tuy nhiên Dương Thành Đông dù sao lúc trước thụ thương, hao tổn một cánh tay không nói, trên thân còn có thương thế hằn. Tuy nhiên trước đó ném qua đan dược miễn cưỡng chữa trị xong. Nhưng là tại gần như vậy trong thời gian lần nữa đại chiến vẫn là làm hấn có chút không chịu đựng nổi.

Cho nên tại mọi người nhìn sang, giờ phút này trên người hấn khí tức hơi có chút bất ổn, cả người cũng là xuất hiện vẻ mệt mỏi. Giống như là sắp bị thua.

Một màn này tự nhiên cũng là rơi ở trong mắt Huyết Công Tử, nhìn thấy Huyết Lão sẽ phải lấy được thắng lợi, Huyết Công Tử ánh mắt không khỏi hướng phía Dương Lam Lạc nơi đó nhìn lại. Nhìn thấy này mỹ diệu tư thái, tinh xảo khuôn mặt, cứ việc lúc này Dương Lam Lạc sắc mặt rất lạnh, nhưng lại có một phen đặc biệt vị đạo. Làm cho Huyết Công Tử hô hấp cũng không khỏi đến tăng thêm một chút.

"Thật sự là xinh đẹp a!"

Huyết Công Tử thầm nghĩ nói. Lúc này hấn Dục Niệm đã khó mà rút đi.

Chỉ gặp hấn hướng thẳng đến Dương Lam Lạc đi đến, bước chân bước càng lúc càng nhanh, giống như là có chút không kịp chờ đợi.

"Ngươi tới đây làm gì! Cút!"

Nhìn thấy Huyết Công Tử đi vào trước người, Dương Lam Lạc đôi mi thanh tú nhãn nhãn, trên mặt lộ ra căm ghét biểu lộ, trầm giọng nói ra.

Nói xong cầm khuôn mặt xoay qua một bên, tựa hồ là không muốn nhìn thấy Huyết Công Tử gương mặt kia.

Nhưng là Huyết Công Tử tự nhiên không phải tốt như vậy đâu, tất nhiên đều đi đến Dương Lam Lạc trước người, ở đâu là dễ dàng như vậy liền rời đi người. Thế là cứ việc nhìn thấy Dương Lam Lạc này căm ghét biểu lộ, nhưng là Huyết Công Tử không chỉ có cũng không lui lại, ngược lại là tiếp tục hướng phía trước đi một bước.

Lúc đầu bọn họ khoảng cách đoán chừng cũng liền chừng một mét, Huyết Công Tử lần nữa hướng về phía trước bước một bước này, trực tiếp đem bọn hấn khoảng cách rút ngắn đến không đủ ba mươi centimet. Thậm chí Huyết Công Tử thân trên còn hơi hướng phía trước nghiêng.

"A!"

Dương Lam Lạc không nghĩ tới Huyết Công Tử sẽ lên đi về trước một bước, trực tiếp bị hù dọa. Vội vàng lui lại.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần trong lòng không khỏi xuất hiện một con lừa già, chính là muốn tiến lên giáo huấn một chút cái kia Huyết Công Tử, lại nhìn thấy Dương Lam Lạc sau lưng một cái Thủ Hộ Thần Điện thành viên trực tiếp tiến lên bắt lấy Huyết Công Tử bả vai, sau đó vừa dùng lực trực tiếp cầm Huyết Công Tử quăng bay ra đi.

"Nếu có lần sau nữa trực tiếp phế ngươi!"

Hiện tại còn không phải giết Huyết Công Tử thời điểm, trên trời chiến đấu còn chưa kết thúc đâu, hết thảy đều muốn nhìn xuống đất cấp võ giả thành bại.

"Cứ như vậy cũng quá tiện nghi tiêu tử kia!"

Nhìn thấy chỉ là cầm Huyết Công Tử vút bay ra ngoài, Âu Dương Thần có chút bất mãn thầm nghĩ. Hấn cảm thấy dạng này trừng phạt có chút nhẹ, nhưng là hiện tại cũng không dễ bại lộ, Âu Dương Thần cũng liền từ bỏ.

Chỉ có điều Thủ Hộ Thần Điện thành viên tưởng rằng thủ hạ lưu tình, nhưng là Huyết Công Tử cũng không phải cho rằng như vậy. Hấn thấy, không cần thiết một hồi thời gian, Huyết Lão cảm đánh bại Dương Thành Đông, bởi như vậy, tại đây liền đem lấy Huyết Lão vi tôn. Nhưng là bây giờ thế mà còn có người dám đắc tội hấn. Cái này khiến hấn rất là khó chịu.

Nhưng là tại đối mặt Thủ Hộ Thần Điện mấy Đại Huyền cấp võ giả tình huống dưới, liền lấy hấn Hoàng cấp đại viên mãn thực lực thật đúng là không đáng chú ý a. Càng nghĩ, Huyết Công Tử đem ánh mắt nhìn về phía Xích Hỏa Hội Hội Trường Xích Hoành cùng Phi Ngư Môn môn chủ Ô Hàn Phi trên thân.

Đây chính là hai cái Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ, nếu là có bọn họ tương trợ, cầm xuống Thủ Hộ Thần Điện thì không được vấn đề.

Nghĩ đi nghĩ lại, Huyết Công Tử cảm thấy phương pháp này có thể thực hiện.

"Xích Hội Trường, Ô Môn Chủ, có thể hay không giúp ta cầm xuống Thủ Hộ Thần Điện người?"

Nghe được Huyết Công Tử lời nói, Ô Hàn Phi cùng Xích Hoành sững sờ một chút, hai người trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu lộ. Không nghĩ tới Huyết Công Tử sẽ thỉnh cầu bọn họ. Lần này khiến cho hai người bọn họ rất là bất đắc dĩ.

Hai người hai mặt nhìn nhau, giúp vẫn là không giúp, đây thật là cái lựa chọn khó khăn. Một bên là đại danh鼎鼎 Thủ Hộ Thần Điện người, một bên là xu danh chiếu lấy Huyết Hồng Giáo. Quan trọng hơn là hiện tại trên trận hai đại Địa Cấp võ giả vẫn còn ở chiến đấu, này khủng bố chiến đấu phong ba, coi như bọn họ là Huyền Cấp đại viên mãn thực lực cũng phạm sợ hãi a!

Mặc dù nói bây giờ nhìn đi lên Dương Thành Đông rất có thể sẽ bị thua, nhưng là cái này Hoa Hạ dù sao cũng là Thủ Hộ Thần Điện lớn nhất. Hôm nay nếu là trợ giúp Huyết Công Tử đối phó Thủ Hộ Thần Điện người, chờ đến ra ngoài còn không biết Thủ Hộ Thần Điện sẽ làm sao đối phó bọn hắn đây. Đến lúc đó nhưng chính là muốn rơi đầu.

Nhưng là nếu là không giúp lời nói, chờ đến Huyết Lão rảnh tay, bọn họ rất có thể sẽ trực tiếp chết ở chỗ này mất.

Lúc này liền xem như Xích Hoành sống nhiều năm như vậy cũng không có đứng trước qua hôm nay dạng này lựa chọn, một gương mặt mo thịt liên tục co quắp. Trong lòng đang không ngừng đánh lấy bàn tính, trông mắt liên tục chuyển à chuyển.

Thế nhưng là lúc này Huyết Công Tử đã đợi không kịp, chỉ Kiến Huyết Công Tử ánh mắt bên trong để lộ ra hung ác, trầm giọng nói ra:

"Xích Hội Trường? Ô Môn Chủ? Không biết các ngươi suy nghĩ thật là không có có, nhưng phải nghĩ kỹ a! Cái này làm sự tình nhưng không có thuốc hồi hận có thể ăn!"

Ngữ khí tuy nhiên bình thản, nhưng là rơi vào hai người trong tai, rõ ràng cũng là uy hiếp.

Có lẽ là Huyết Công Tử lời nói có tác dụng, Xích Hoành trong lòng hung ác, trong mắt lóe lên hung quang, nói ra: "Tốt, ta đáp ứng ngươi!"

Nghe được Xích Hoành lời nói, Ô Hàn Phi trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, hẳn nhưng là biết Xích Hoành tuyệt đối là cái lão hồ ly, cũng không lý giải Xích Hoành vì sao lại đáp ứng Huyết Công Tử.

"Tốt! Ta Huyết Hồng Giáo tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!"

Huyết Công Tử ngược lại là thật cao hứng, ha ha cười nói, "Không biết Ô Môn Chủ suy nghĩ thế nào?"

Tuy nhiên có Xích Hoành trợ giúp, cầm xuống Thủ Hộ Thần Điện hẳn là không có vấn đề, nhưng là Huyết Công Tử còn muốn nhìn xem Ô Hàn Phi lựa chọn.

"Ta Phi Ngư Môn cũng không muốn dính vào, chúng ta chỉ là tới tìm bảo bối!" Ô Hàn Phi nói ra.

Cái này rõ ràng cũng là không muốn giúp trợ Huyết Công Tử, thế là Huyết Công Tử nụ cười trên mặt trong nháy mắt biến mất, từ tốn nói: "Vậy thì tốt, vậy thì hi vọng Ô Môn Chủ thật có thể tìm được bảo bối!"

Nói xong, lần nữa hướng phía Thủ Hộ Thần Điện mọi người mà đi. Sau lưng hắn, Xích Hoành mang theo Xích Hóa sẽ nhân mã theo ở phía sau.

"Ta cái ai da, Huyền Cấp đại viên mãn thực lực, vẫn là rất mạnh. Cũng không biết cái kia xinh đẹp Mỹ Mi có thể hay không ứng phó. Tiểu Gia hiện tại thật sự là không muốn ra tay a, nhưng là cứ như vậy nhìn xem mỹ nữ chịu khi dễ, đây cũng không phải là Tiểu Gia phong cách a!"

Nhìn xem như thế một đám lớn người, Âu Dương Thần trong lòng âm thầm nói thầm. Đối với Dương Lam Lạc, hắn vẫn rất có hảo cảm, dù sao đã từng đã cứu, đương nhiên, quan trọng hơn là như thế một cái xinh đẹp Mỹ Mi nếu như bị Huyết Công Tử cái loại người này khi dễ, Âu Dương Thần nhưng nhìn không đi xuống!

Đang nghĩ ngợi, bên kia Huyết Công Tử đám người đã đến Thủ Hộ Thần Điện thành viên trước người. Bọn họ nói chuyện với nhau, Thủ Hộ Thần Điện thành viên đã sớm nghe được, bọn họ không có đi ngăn cản Xích Hoành, bởi vì theo bọn hắn nghĩ, Thủ Hộ Thần Điện có Thủ Hộ Thần Điện kiêu ngạo, bọn họ không chỉ có là Hoa Hạ người thủ hộ đồng dạng thực lực cũng là mạnh nhất.

Cứ việc hiện tại xem ra, bọn họ cũng không thể đủ ngăn cản được Xích Hoành cao thủ. Nhưng là bọn họ vẫn như cũ khinh thường, có một loại mặc hắn tới lại nhiều người, ta tự có chính ta ngạo cốt cảm giác.

Đương nhiên, cái này theo Âu Dương Thần cũng là đầu óc không chuyển biến, nhưng lại là Thủ Hộ Thần Điện đám người tin ngưỡng! Sẽ không cải biến, không thể xóa nhòa!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 129: Dương Lam Lạc nguy cơ

Lúc này hai cái Địa Cấp võ giả chiến trường đã chuyển dời đến nơi xa mặt đất, hai người năng lượng quá mức kịch liệt, nhất thời không khí nổ đùng,

Cuồng Sa phi vũ. Trong lúc nhất thời, hai người liền giao thủ mấy trăm hội hợp.

Cái này liên tục đại chiến, lúc này Dương Thành Đông đã dần dần bắt đầu mềm nhũn, trong cơ thể hần chân khí tiêu hao quá nhanh, hành động dần dần trở nên chậm chạp. Mà Huyết Lão tự nhiên cũng là phát hiện loại tình huống này, hần thực lực vậy mà lần nữa bạo phát.

"Không có khả năng, ngươi vậy mà tăng thực lực lên!"

Huyết Lão bất thành linh bạo phát làm cho Dương Thành Đông có chút trở tay không kịp, càng thêm làm hần kinh hải Huyết Lão thực lực vậy mà cũng tăng cường, tiếp tục như vậy, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Ha-Ha, ngươi không nghĩ tới đi, tại cái kia trong thông đạo, tuy nhiên kinh lịch trải qua Huyền Trận, nhưng là cũng cho ta thực lực có chỗ tăng trưởng, không phải vậy lời nói ta làm sao dám xuống tay với ngươi."

Huyết Lão cười ha ha, trên mặt lộ ra đắc ý thần sắc, hần cũng là tỉnh tới thực lực mình có tăng trưởng, mà Dương Thành Đông thực lực nhưng là hạ xuống. Không phải vậy lời nói, hần cũng không dám như thế trắng trợn đối phó Thủ Hộ Thần Điện người, dù sao Dương Thành Đông có thứ gì bài là hần không biết. Nhưng là hiện tại hần lại không sợ!

Nghe được Huyết Lão lời nói, Dương Thành Đông trong lòng có chút âm đạm. Nếu như là lúc trước hần còn không có thụ thương thời điểm, Huyết Lão thực lực hần là không dễ tại mắt bên trong, nhưng là bây giờ lại dễ cho hần ứng đối đứng lên rất là có cổ hết sức.

"Hừ, chó đắc ý quá sớm!"

Dương Thành Đông hừ lạnh một tiếng, không chịu thua nói ra. Hần biểu lộ rất là nghiêm túc. Hiển nhiên hiện tại hần rất khó chịu.

...

Mà ở chỗ này, Huyết Công Tử mang theo Xích Hoàn đảm người đã tới gần Dương Lam Lạc các loại Thủ Hộ Thần Điện thành viên.

"Hắc hắc, tiểu nữ, bây giờ nhìn ngươi có thể trốn đến người nào đằng sau!"

Nhìn qua Dương Lam Lạc này tinh xảo khuôn mặt nhỏ, Huyết Công Tử tiện tiện nói ra.

Nói xong không đợi Dương Lam Lạc nói chuyện, quay người đối sau lưng Xích Hoàn đảm người nói: "Kính xin Xích Hội Trường giúp ta cầm xuống Thủ Hộ Thần Điện người khác, đến lúc đó tự sẽ có chỗ báo đáp!"

"Đây là tự nhiên, Huyết Công Tử cứ yên tâm tốt, lão già ta nhất định sẽ không để cho người khác đã quấy rầy đến ngươi!"

Xích Hoàn hồi đáp, nói xong liếc mắt một cái Thủ Hộ Thần Điện thành viên. Đây chính là trần trụi khiêu khích, tất cả mọi người không phải người ngu, rõ ràng liền nhìn ra.

"Vậy thì đa tạ Xích Hội Trường!" Huyết Công Tử nhìn như chân thành đối Xích Hoàn chấp tay một cái ngỏ ý cảm ơn.

Sau đó đã nhìn thấy nàng từng bước một gần sát Dương Lam Lạc, trong mắt mang theo đắc ý thần sắc, liền ngay cả đi trên đường, theo Âu Dương Thần cũng là như vậy cần ăn đòn!

Thủ Hộ Thần Điện thành viên vội vàng đứng ra, ngăn tại Huyết Công Tử trước mặt, không cho hần tiếp tục tiếp cận Dương Lam Lạc.

Nhưng là Huyết Công Tử lại chỉ là cười nhạt một tiếng, liếc mắt một cái Xích Hoàn bọn người. Sau đó liền hai tay khoanh đặt ở trước ngực, khí định thần nhàn đứng ở nơi đó bất động, trên mặt mang không quan trọng biểu lộ.

Tiếp thu được Huyết Công Tử tín hiệu, Xích Hoàn sống lớn như vậy số tuổi chỗ nào còn không biết hiện tại chính là mình cái kia xuất mã thời điểm, mặc dù nói tội Thủ Hộ Thần Điện người không tốt, nhưng là hiện tại dù sao cũng không có hần càng dễ làm hơn pháp luật. Tất nhiên quyết định liền quả quyết đi làm, đây cũng là Xích Hoàn có thể sống lâu như vậy một trong những nguyên nhân.

Nghĩ như vậy, Xích Hoàn liền không lại do dự, mang theo dưới tay mình trực tiếp can bên trên Thủ Hộ Thần Điện mọi người, không cho bọn họ có thể có cơ hội đi đã quấy rầy đến Huyết Công Tử.

Nhìn thấy trước mắt Xích Hoàn bọn người, cầm đầu một tên đại khái hơn ba mươi tuổi, mày rậm mắt to xem khí tức hần là Huyền Cấp hậu kỳ thực lực trung niên nam tử hét lớn một tiếng: "Xích Hoàn, ngươi là sống được không kiên nhẫn đi! Chúng ta Thủ Hộ Thần Điện người người cũng dám động!"

"Hắc hắc, ta cũng không muốn làm như vậy, nhưng là đây cũng là không có cách nào sự tình!" Xích Hoàn nói ra: "Ngươi không phải đối thủ của ta, vẫn là an tâm chờ ở tại đây đi, ta còn thực sự không muốn rơi vào cái lầy lớn hiếp nhỏ danh tiếng!"

"Hừ! Si tâm vọng tưởng! Nếu là tiểu thư của chúng ta có cái gì tốt xấu, nhìn ta không diệt ngươi Xích Hòa Hội cả nhà!" Nói xong, người cầm đầu mang theo mấy người liền hướng phía Dương Lam Lạc nơi đó phóng đi. Hần đã biết Xích Hoàn sẽ không dễ dàng dừng tay, như vậy thì chỉ có dùng thực lực nói chuyện, làm Thủ Hộ Thần Điện thành viên là sẽ không không chiến mà bại. ,

"Cản bọn họ lại!" Nhìn thấy Thủ Hộ Thần Điện người muốn đi cứu Dương Lam Lạc, Xích Hoàn vội vàng hô lớn. Sau đó liền mang theo Xích Hòa Hội

người ngăn lại Thủ Hộ Thần Điện người.

Mắt thấy vô pháp xông tới, Thủ Hộ Thần Điện người rất là sốt ruột, quả quyết cùng Xích Họa Hội thành viên đánh nhau. Chỉ gặp từng đạo từng đạo các loại chân khí từ trong cơ thể của bọn họ phun ra ngoài, tựa như chói lọi pháo hoa nở rộ.

"Ăn ta một quyền" một tên Thủ Hộ Thần Điện thành viên hô to hướng phía trước người hấn tên kia Xích Họa Hội thành viên phóng đi, trên nắm tay tản ra nóng rực năng lượng, một quyền xẹt qua hư không, phảng phất xông phá không gian, thoáng qua ở giữa liền đến đến tên kia thành viên trước ngực.

"Thật cường đại một quyền a "

"Đúng vậy a cái này cần có Huyền Cấp trung kỳ thực lực a "

"Thủ Hộ Thần Điện thành viên cũng là không tầm thường, thực lực thật mạnh!"

...

Nhìn thấy một quyền này, chung quanh quan sát bang phái thành viên nhao nhao nghị luận lên, bởi vì một quyền này làm bọn hấn rất là rung động. Huyền Cấp trung kỳ thực lực đã rất mạnh, dù sao không phải mỗi cái bang phái đều có cao như vậy tay.

Nhưng là liền tại bọn hấn coi là một quyền này đủ để cầm Xích Họa Hội tên kia thành viên đánh nổ thời điểm, khiến cho mọi người chấn kinh một màn xuất hiện, chỉ gặp tên kia thành viên không có bất kỳ cái gì trốn tránh ý tứ, ngược lại là đứng tại chỗ đâm một cái mã bộ, sau đó liền thấy hấn thân trên hơi nghiêng về phía trước, ánh mắt nhắm lại, tay phải lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế đánh ra nhất chương.

"PHỐC!"

Sau đó liền thấy Thủ Hộ Thần Điện người kia trực tiếp bay rớt ra ngoài, trên không trung phun ra một đạo Huyết Tiễn.

"Huyền Cấp hậu kỳ võ giả!" Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần ở trong lòng thầm nói."Quả nhiên là cường đại bang phái, trừ Xích Hoành bên ngoài, thế mà còn có loại cao thủ này!"

Phải biết Xích Họa Hội tên này thành viên bản thân nhìn qua cũng không thu hút, là loại kia nhét vào trong đám người cũng sẽ không có nhiều người xem hai mắt. Nhưng là cứ như vậy một người lại là Huyền Cấp hậu kỳ võ giả.

Cái này kinh người chuyển biến khiến cho người khác cũng rất là giật mình, về phần Thủ Hộ Thần Điện người thì là trong lòng âm thầm hít sâu một hơi, cái này coi như phiền phức.

Nhìn thấy Thủ Hộ Thần Điện người đều bị Xích Hoành người ngăn tại nơi đó không qua được, Huyết Công Tử đối Xích Hoành khẽ gật đầu, giống như rất là hài lòng. Lập tức, không để ý nữa Thủ Hộ Thần Điện người khác, ánh mắt nóng rực nhìn trước mắt Dương Lam Lạc, lỗ mũi nói ra: "Bây giờ nhìn còn có người có thể cứu ngươi! Ta Huyết Công Tử muốn có được người không có người có thể đào thoát!"

Nói xong, cả người như là một đầu Đại Hôi Lang nhào về phía Dương Lam Lạc, khoe miệng mang theo tiện cười bí ổi.

Dương Lam Lạc đương nhiên sẽ không thúc thủ chịu trời, vận chuyển lên Dương gia thân pháp, cả người nhất thời nhẹ nhàng linh hoạt rất nhiều, hướng phía sau bỏ chạy, năng tự nhiên không muốn bị Huyết Công Tử bắt, loại kia hậu quả nhất định vô pháp tưởng tượng.

Nhưng là Huyết Công Tử hiển nhiên không phải loại kia cảm đến miệng bên cạnh thịt lại đem thả rồi đi, cho nên hấn trực tiếp đồng dạng vận chuyển lên thân pháp đuổi theo. Tốc độ cực nhanh, dù sao hấn thực lực mạnh hơn Dương Lam Lạc quá nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Không chịu nổi một kích

Nhìn xem cách mình càng ngày càng gần Huyết Công Tử, Dương Lam Lạc trên mặt lộ ra hoảng sợ thần sắc, năng vô pháp tưởng tượng mình rơi vào Huyết Công Tử trong tay lại là kết cục gì. Vậy sẽ là năng cả đời ác mộng.

"Hắc hắc, " nhìn xem gần trong gang tấc Dương Lam Lạc, Huyết Công Tử trong miệng phát ra Dâm Đăng tiếng cười, nhìn qua lộ ra đặc biệt bí ổi.

Ngay tại lúc này, Dương Lam Lạc thân ảnh đã chạy trốn tới Âu Dương Thần bên cạnh, chỉ có điều bởi vì Âu Dương Thần mang theo mặt nạ, lúc này Dương Lam Lạc lại mệt mỏi, căn bản là không có có nhận ra Âu Dương Thần đến, nhưng là Âu Dương Thần thế nhưng là một mực đang chú ý Dương Lam Lạc.

Nhìn thấy Dương Lam Lạc như thế đáng thương, cái kia ta thấy mà yêu bộ dáng làm cho Âu Dương Thần có chút đau lòng.

Mà vừa lúc này, Huyết Công Tử tốc độ lại một lần nữa tăng lên, trong nháy mắt thân ảnh đã đến gần cùng Dương Lam Lạc ở giữa khoảng cách, vừa nhìn đã không đủ một mét. Huyết Công Tử rất tự nhiên vươn tay muốn đi đủ đến Dương Lam Lạc thân thể.

Mắt thấy muốn chạm đến Dương Lam Lạc y phục, Huyết Công Tử khốc miệng hơi hơi giương lên, phảng phất đã thấy Dương Lam Lạc đã bị hấn bỏ vào trong túi cảnh tượng. Mà Dương Lam Lạc cảm giác được phía sau mình này nhanh chóng đuổi tới đại thù, sắc mặt càng thêm tái nhợt, tim đập rộn lên, hiển nhiên là dọa cho phát sợ.

Thế nhưng là ngay tại lúc này, một cái trong suốt tựa như nữ sinh tay từ một bên đuổi ra, trực tiếp đẩy ra Huyết Công Tử cái tay kia. Sau đó tựa như một trận gió nhẹ thổi qua, Âu Dương Thần cao ngất kia thân ảnh xuất hiện tại Huyết Công Tử trước mặt.

Nhìn xem trước mặt mình cái này bất thành linh xuất hiện mang theo một cái Kỳ Lân mặt nạ, trên bờ vai nằm sắp một cái nhìn qua giống mèo sinh vật thanh niên. Huyết Công Tử trên mặt lộ ra cẩn thận mà càng nhiều là tức giận thần sắc, trầm giọng hỏi: "Người là ai, vì sao muốn ngăn cản ta! Người cũng đã biết Ta là ai!"

"Ha ha, ta đương nhiên biết người là ai, Huyết Công Tử nha, thật lớn uy phong! Cái này đều niên đại nào còn làm loại này trắng trợn cướp đoạt Dân Nữ sự tình."

Âu Dương Thần cố ý cái biến âm thanh, lớn tiếng nói. Vì là chính là muốn để cho tất cả mọi người nghe được, tuy nhiên coi như bọn họ nghe được cũng sẽ không xảy ra tới cùng Âu Dương Thần cùng một chỗ đối phó Huyết Công Tử, nhưng là Âu Dương Thần muốn chỉ là một cái lý mà thôi.

Lúc đầu Dương Lam Lạc tâm lý đều đã hết hy vọng, cảm thấy hôm nay khả năng tai kiếp khó thoát. Nhưng là không nghĩ tới thế mà lại có người đứng ra trợ giúp nàng. Cái này khiến nàng một khóa hết hy vọng lại lần nữa phát ra sức sống, hai chân không khỏi hướng về Âu Dương Thần bên người chuyển, thân thể cũng là không kim lại được hướng về Âu Dương Thần nơi đó dựa vào. Phảng phất chỉ có dạng này mới có thể để cho nàng có cảm giác an toàn. Trên mặt hơi lộ ra nhàn nhạt như trút được gánh nặng nụ cười, cái này khiến vốn là xinh đẹp nàng càng là có một loại kinh diễm mỹ lực.

Để cho một bên Âu Dương Thần cũng không khỏi ngốc một chút, thầm nghĩ: "Mị lực thật sự là quá lớn, ngay cả Tiểu Gia đều kém chút ngăn cản không nổi, trách không được Huyết Công Tử tiểu tử này một bộ khi gặp bộ dáng." Cũng là may mắn hiện tại Âu Dương Thần là mang theo mặt nạ, không phải vậy lời nói, Âu Dương Thần coi như mặt mặt thất lạc lớn.

Về phần một bên Huyết Công Tử, vốn là đối với Dương Lam Lạc rất là thêm nhỏ dãi, bây giờ thấy dạng này mị lực vô cùng nàng càng là một bộ Heo Ca giống, nước bọt đều kém chút lưu lại.

Nhìn thấy dạng này Huyết Công Tử, Dương Lam Lạc trên mặt lộ ra căm ghét ghét bỏ biểu lộ.

Lúc nào cũng chú ý nàng Huyết Công Tử tự nhiên là nhìn thấy một màn này, cái này để cho hắn càng là phần nộ, dựa vào cái gì Dương Lam Lạc đối với mang theo mặt nạ Âu Dương Thần liền cười, đối hắn liền một bộ ghét bỏ bộ dáng. Dạng này chênh lệch để cho vốn là tâm cao khí ngạo Huyết Công Tử trong lòng nổi lên vô biên nộ hỏa.

Vốn là quái Âu Dương Thần hồng hân chuyện tốt, hiện tại càng là hận không thể Âu Dương Thần đi chết mới tốt. Thế là trên mặt lộ ra tàn nhẫn thần sắc, một đôi nhất định có thể toát ra hỏa con ngươi hung dữ nhìn chăm chú lên Âu Dương Thần: "Ta mặc kệ người là ai, dám phá hỏng chuyện ta nhất định phải chết!"

Vừa dứt lời, Huyết Công Tử thân hình bất thành linh nổ bắn ra mà ra, hướng phía Âu Dương Thần phóng đi, trên thân tản mát ra khí thế cường đại, hiển nhiên là đem hấn hiện tại Hoàng cấp đại viên mãn có thể phát huy ra lực lượng toàn bộ đều phóng xuất ra, đây quả thực là không lưu tay, trực tiếp muốn đưa người vào chỗ chết dự định.

Mà Âu Dương Thần tự nhiên cũng là chú ý tới điểm này, nghĩ thầm đã người muốn chết vậy cũng đừng trách tiểu gia ta không có thủ hạ lưu tình. Tuy nhiên bọn họ đều là Hoàng cấp Đại Viên Mãn Cảnh Giới, nhưng là Âu Dương Thần thật đúng là không có cảm Huyết Công Tử để vào mắt, dù sao liền ngay cả Huyền Cấp võ giả hấn Đồ Chiến thắng qua.

Mà đúng lúc này, Huyết Công Tử một cái Sát Quyền cuối cùng đến, cuồng bạo lực lượng thậm chí xé rách lấy không khí oanh minh.

Tại Âu Dương Thần bên người Dương Lam Lạc cảm nhận được một kích này uy lực, thân thể không khỏi run nhè nhẹ, còn không có đột phá đến Hoàng cấp võ giả năng căn bản là không có có sức mạnh đi ngăn cản một chiêu này, nàng ánh mắt không khỏi hướng về Âu Dương Thần nơi đó đầu đi, tuy nhiên Âu Dương Thần mang theo mặt nạ, nàng vô pháp nhìn thấy Âu Dương Thần khuôn mặt, nhưng là giờ phút này Dương Lam Lạc phảng phất có thể cảm nhận được Âu Dương Thần trấn định tinh táo, tựa hồ bên người cái này mang theo mặt nạ nam tử căn bản là không có có cảm Huyết Công Tử để vào mắt.

Dương Lam Lạc không biết tại sao mình sẽ đạt được dạng này kết luận, nhưng là nàng lại tin tưởng vững chắc nhất định là như thế này. Mà phát giác được Dương Lam Lạc ánh mắt, Âu Dương Thần cảm thấy mềm nhũn, hắn tự nhiên biết lúc này Dương Lam Lạc rất là yếu ớt, chỉ nghe hắn nhẹ nói: "Yên tâm đi, ta sẽ bảo hộ người!"

Chỉ là phổ phổ thông thông một câu nói, không có hoa lệ từ ngữ trau chuốt, không có lời thề son sắt lí do thoái thác. Cũng không phải không có người nào cùng Dương Lam Lạc nói qua lời nói như thế, nhưng là giờ phút này Dương Lam Lạc phát hiện không có câu nào có thể bù đắp được lúc này câu này phổ phổ thông thông lời nói.

"Ừ"

Dương Lam Lạc ôn nhu đáp lại nói.

Cùng lúc đó, Âu Dương Thần thân ảnh cũng động. Chỉ gặp hần nguyên bản thẳng tắp gây yếu thân thể bên trong tại thời điểm này phóng xuất ra đồng dạng là Hoàng cấp đại viên mãn thực lực khí thế. Mà tại dưới mặt nạ thần sắc hần trở nên kiên nghị, trong mắt mang theo khinh thường thần sắc.

Từng đạo từng đạo thanh kim sắc chân khí trong phút chốc từ trong cơ thể hần tuôn ra hội tụ tại hai tay của hần phía trên, tại mọi người chú mục trong ánh mắt, Âu Dương Thần thân ảnh lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ nghiêng tiếp Huyết Công Tử này nhớ Sát Quyền.

"Oanh!"

Hai người quyền đầu va chạm cùng một chỗ, cuồng bạo lực lượng dọc theo bọn họ quyền đầu tứ tán ra, vô số bụi đất tung bay, thổi chung quanh vây xem người đều không kìm lại được lui về sau đi.

Mà lúc này Huyết Công Tử thân hình lui về sau bảy tám bước, trên mặt đất rơi xuống từng cái sâu cạn không đồng nhất dấu chân, một ngụm máu tươi phun lên hần cổ họng, vì là mặt mũi, Huyết Công Tử ngạnh sinh sinh nuốt vào, nhưng là cứ như vậy thương thế càng nặng.

Về phần Âu Dương Thần thì là chỉ lui hai ba bước, dưới mặt nạ trên mặt loại kia khinh thường thần sắc càng sâu, không do dự, Âu Dương Thần dưới chân giẫm lên phức tạp tốc độ, mọi người chỉ cảm thấy trong tích tắc ở giữa, Âu Dương Thần thân ảnh liền xuất hiện tại Huyết Công Tử trước người.

"Không sai biệt lắm!"

Nhàn nhạt nói một câu, Âu Dương Thần Hữu Quyền phía trên bất thành linh bộc phát ra so vừa rồi càng thêm cuồng bạo lực lượng, tại Huyết Công Tử hoảng sợ ánh mắt bên trong trực tiếp đánh vào bộ ngực hần.

"Ầm!"

Mọi người chỉ thấy Huyết Công Tử thân thể vẽ ra trên không trung một cái xinh đẹp đường vòng cung, một ngụm huyết tiễn trên không trung huy sai ra, sau đó liền nghe đến một tiếng vang thật lớn, Huyết Công Tử thân thể đập ầm ầm trên mặt đất. Mà lúc này Huyết Công Tử trong đầu còn không biết phát sinh cái gì, liền bị nện ngã đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Kỳ Lân tiên sinh

Đây hết thấy phát sinh quá nhanh, rất nhiều người đều còn không có kịp phản ứng, sau đó liền thấy Huyết Công Tử nằm ở nơi đó không nhúc nhích. Lúc này mọi người nhìn về phía Âu Dương Thần ánh mắt đều thay đổi, phải biết Huyết Công Tử dù sao cũng là Hoàng cấp đại viên mãn võ giả, ở chỗ này hần thực lực tuy nhiên không thể nói mạnh cỡ nào, nhưng là cũng không tính yếu, với lại hần vẫn là Huyết Hồng Giáo người, thực lực so ngang nhau cảnh giới người mạnh hơn, nhưng là dù vậy, Âu Dương Thần nhưng là nhẹ nhàng như vậy liền đánh bại hần.

Đều này làm cho bọn hần nhao nhao phỏng đoán Âu Dương Thần thực lực.

"Không biết đây là nơi nào tới hung ác gia hỏa, cứ như vậy hai ba lần liền đánh bại Huyết Công Tử."

"Đúng vậy a trên giang hồ không nghe nói cái nào nhân vật là mang theo Kỳ Lân mặt nạ a!"

"Cũng không biết người này thực lực đến mạnh bao nhiêu, có thể hay không ngăn cản được Huyết Lão. Không phải vậy lời nói đợi chút nữa chỉ sợ cũng chỉ có đường chết một đầu."

"Đúng vậy a đúng vậy a, Huyết Lão thế nhưng là Địa Cấp võ giả, thực lực quá kinh khủng. Loại kia cường đại lực phá hoại nhất định khó có thể tương trọng."

Mọi người nghị luận, Âu Dương Thần cứ việc nghe được, nhưng lại cũng không có đi để ý tới.

Chỉ có điều giờ phút này Dương Lam Lạc nhưng là đi vào bên cạnh hắn, Dương Lam Lạc vốn là sinh vô cùng xinh đẹp, lúc trước liền xem như đang bị Huyết Công Tử truy đuổi thời điểm, đó cũng là cực kỳ đẹp đẽ. Mà bây giờ nhìn thấy Âu Dương Thần trợ giúp nàng giải quyết Huyết Công Tử, tâm tình tự nhiên là rất tốt.

Giờ phút này người mặc quần áo bó màu đen nàng, trên mặt mang Thiên Thiên nụ cười, giống như là một ngọn đèn sáng cảm tại đây thấp sáng. Mang cho người ta ấm áp cùng quang minh.

"Cảm ơn người!"

Môi son khẽ mở, Dương Lam Lạc nhẹ nói nói. Lúc đầu lấy nàng lãnh đạm tính cách là sẽ không nói ra lời như vậy đến, nhưng là hôm nay chuyện phát sinh có chút vượt quá nàng dự kiến, đến mức hiện tại trong nội tâm nàng còn có chút hoảng. Nàng thực lực hiện tại cũng chỉ có Hóa Kính đại viên mãn, còn không có đột phá Hoàng cấp.

Nếu là ở bên ngoài, nếu nàng thực lực cũng không tính quá yếu, nhưng là ai có thể nghĩ tới xuất hiện ở đây cũng là người trong bang phái, tựa hồ trừ nàng ra, liền không có người khác thực lực là Hoàng cấp chỉ xuống. Cho nên trừ đối với Âu Dương Thần ngộ ý cảm ơn bên ngoài, đối với Âu Dương Thần thực lực, Dương Lam Lạc cũng là rất ngạc nhiên. Bởi vì trực giác của nàng nói cho nàng Âu Dương Thần niên kỷ cũng không phải là rất lớn.

"Không có gì, tiện tay mà thôi a. Ta cũng là không quen nhìn Huyết Công Tử phương pháp làm" Âu Dương Thần nhận nhậ đáp lại nói. Âm thanh đồng dạng là làm xử lý, vì là cũng là không cho Dương Lam Lạc phát hiện, nhưng là Âu Dương Thần sẽ không biết Dương Lam Lạc trực giác khủng bố như vậy.

Mà đúng lúc này, bên kia Xích Hoành, nhìn thấy Huyết Công Tử bị Âu Dương Thần đánh ngất xỉu, lập tức liền hoảng hốt, vội vàng vút xuống Thủ Hộ Thần Điện mọi người, nhanh chóng hướng về Huyết Công Tử nơi đó chạy đi.

Lúc này Huyết Công Tử, trên ngực tất cả đều là máu, cả người nhìn thương tổn có chút nghiêm trọng.

Nhìn thấy Huyết Công Tử bộ dáng này, Xích Hoành tâm lý nhất định hận chết Âu Dương Thần, đây chính là Huyết Hồng Giáo người a, Huyết Lão còn ở chỗ này đây, bây giờ đang chính mình mí mắt dưới chịu nặng như vậy thương tổn. Cái này Huyết Lão nếu là truy cứu tới, hẳn Xích Hoành có thể không chịu nổi Huyết Lão nộ hỏa.

Càng nghĩ càng giận, Xích Hoành giờ phút này ngay cả Huyết Công Tử đều hận đứng lên, người nói người đường đường một cái Huyết Hồng Giáo Huyết Công Tử, thế mà ngay cả một cái mạng theo mặt nạ không dám lộ diện người đều đánh không lại, đây cũng quá vô dụng đi.

May mắn đây chỉ là Xích Hoành trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, bằng không cái này nếu như bị Huyết Công Tử biết hẳn tại Xích Hoành tâm lý thế mà vô dụng như vậy, này không có bị Âu Dương Thần đánh chết cũng phải bị Xích Hoành tức chết a. Huyết Công Tử nghĩ thầm ta làm sao biết cái này mang theo người đeo mặt nạ thực lực mạnh như vậy a.

Mặc kệ tâm lý như thế nào oán trách, nhưng là Xích Hoành động tác trên tay cũng không chậm, chỉ gặp hắn vội vàng từ trên người tự mình lấy ra một khóa màu trắng đan được nhét vào Huyết Công Tử miệng bên trong. Khấp khuôn mặt là thịt đau biểu lộ, ánh mắt bên trong càng là mang theo mãnh liệt nỗi buồn.

"Hội trưởng, đây chính là tốt nhất Huyền Cấp đan được —— Huyền Nguyên đan. Ngài cũng chỉ có ba khóa mà thôi. . ."

Xích Hoành bên cạnh một cái khoe miệng dài một khóa nốt ruồi trung niên nam tử nói ra.

Chỉ bất quá hắn lời nói vẫn chưa nói xong liền bị Xích Hoành cắt đứt: "Nếu là có lựa chọn, ta cũng không muốn cầm một khóa trân quý như vậy đan được cho hắn dùng, nhưng là bây giờ còn có hắn biện pháp sao? Nếu để cho Huyết Lão biết chúng ta không chỉ có không có bảo vệ tốt Huyết Công Tử, còn không nỡ cho hắn dùng đan được. Lấy Huyết Lão này tàn bạo tính cách, chúng ta đều phải chết."

Xích Hoành ngữ khí có chút bất đắc dĩ.

"Nếu là dạng này, vậy chúng ta vì sao còn muốn hợp tác với Huyết Công Tử."

Tên nam tử kia hỏi tiếp.

"Hợp tác với Huyết Công Tử cũng là không có cách nào sự tình, ta thọ mệnh đã không có bao nhiêu, nếu là còn không thể mau sớm đột phá tới Địa Cấp cảnh giới. Như vậy chờ đợi ta chỉ có đường chết một đầu, cho nên hiện tại ta chỉ có đánh cược một lần."

Nghe được Xích Hoành lời nói, Xích Hòa Hội trên mặt mấy người đều lộ ra bi thương thần sắc, bọn họ giống như Xích Hoành đều có thời gian rất lâu, cảm tình đều rất sâu, tự nhiên là không muốn nhìn thấy Xích Hoành cứ như vậy chết đi.

"Cảm ơn vị tiên sinh này cứu ta nhà tiểu thư. Chúng ta vô cùng cảm kích." Lúc này, Thủ Hộ Thần Điện người cũng đến Dương Lam Lạc bên người, mang theo cảm kích thần sắc nói ra, "Nếu như về sau có cái gì cần chúng ta trợ giúp, cứ việc nói."

"Chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, không có gì lớn không."

Âu Dương Thần từ tốn nói. Tạm thời Âu Dương Thần cũng không cần Thủ Hộ Thần Điện trợ giúp.

"Ách, không biết vị tiên sinh này xưng hô như thế nào?" Nghe được còn có người không cần Thủ Hộ Thần Điện trợ giúp, cảm đầu tên nam tử kia có chút im lặng. Nghĩ thầm không phải là người này không biết Thủ Hộ Thần Điện danh tiếng.

"Tự ta Kỳ Lân đi!"

Âu Dương Thần đáp lại nói.

Mà một bên Dương Lam Lạc thì là có chút xấu hổ, lâu như vậy vậy mà không hỏi qua Âu Dương Thần tên.

Chỉ có điều tại nàng trong ngực, Đại Bạch đang an an ổn ổn nằm ở nơi đó, thỉnh thoảng xê dịch một chút, tựa hồ là đang tìm một cái cang ngủ ngon hơn cảm giác tư thế.

Thấy ở đây, Âu Dương Thần cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ cười cười, Đại Bạch cái này bộ dáng khả ái, Dương Lam Lạc vừa thấy được liền không nhịn được muốn ôm một cái, mà Âu Dương Thần cũng tìm không thấy cái gì cự tuyệt phương pháp, thế là cũng chỉ có thể là theo nàng.

Chỉ có điều Âu Dương Thần không nghĩ tới là, Đại Bạch thật đúng là sẽ đợi tại Dương Lam Lạc trong ngực.

"Àm ăm!"

Đúng lúc này, nơi xa Huyết Lão cùng Dương Thành Đông đại chiến địa phương đi ra từng đợt ăm ăm tiếng vang, trực tiếp đánh vỡ mọi người nghị luận, mọi người ánh mắt nhao nhao hướng phía nơi đó nhìn lại, nhưng là chỉ thấy được nơi đó bụi đất tung bay, cát bay đá chạy.

Một mờ một mảnh tro bụi, mọi người cũng không thể nhìn thấy nơi đó đến phát sinh cái gì.

"Kỳ Lân tiên sinh, ngài xem . . ."

Thủ Hộ Thần Điện cảm đầu tên nam tử kia mang trên mặt lo lắng thần sắc, đối Âu Dương Thần nói ra.

Ý hán Âu Dương Thần tự nhiên minh bạch, thế là Âu Dương Thần gật gật đầu, nói ra: "Vậy chúng ta cùng đi xem một chút đi!" Nói xong đem ánh mắt nhìn về phía Dương Lam Lạc.

Cảm đầu nam tử nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, tuy nhiên còn không biết Âu Dương Thần đến là thực lực gì, nhưng là cũng yếu không đến đi đâu.

Không chỉ là bọn họ, Xích Hoàn mấy người cũng là hướng phía nơi đó tiến đến, dù sao nơi đó tình hình chiến đấu mới là quyết định mọi người vận mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Huyết Lão chỉ uy

Rất nhanh, mọi người liền đuổi tới hai người đại chiến chỗ. Trước mắt hết thảy nhất định phá vỡ bọn họ tưởng tượng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ gặp khắp nơi đều có tro bụi, một mảnh hỗn độn cảnh tượng. Hai người đại chiến sinh ra phong ba bao phủ này một khối địa phương. Xem mọi người kinh hồn táng đảm. Địa Cấp võ giả có thể phát huy đi ra uy lực quả nhiên không phải đùa.

Mà Huyết Lão cùng Dương Thành Đông hai người phân thuộc hai bên, chỉ gặp lúc này Dương Thành Đông sắc mặt lộ ra có chút tái nhợt, chỉ có một cái tay bùm lấy bộ ngực mình, trên thân trước ngực treo vết máu. Vừa nhìn cũng là tại vừa rồi Đại Chiến Chi Trung thụ thương, với lại thương thế còn không nhẹ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Lam Lạc bọn người trực tiếp hướng về hán phóng đi, thủ hộ ở bên cạnh hán.

Mà tại một bên khác Huyết Lão trên khoe miệng có treo một vết máu, sắc mặt tuy nhiên cũng lộ ra màu trắng, nhưng nhìn đi lên so Dương Thành Đông phải tốt hơn nhiều, cả người vẫn là duy trì phong phạm cao thủ, Xem ra tại vừa rồi Đại Chiến Chi Trung cũng không có làm hán chịu thương thế quá nặng.

Đây hết thảy, Âu Dương Thần đều nhìn ở trong mắt, lúc này hán đi theo Dương Lam Lạc bọn người đằng sau, đồng dạng là đi vào Dương Thành Đông bên cạnh.

"Lam Lạc, vị tiên sinh này là?"

Dương Thành Đông trầm giọng hỏi, không cẩn thận khẽ động thương thế trên người, trên mặt run rẩy một chút.

"Đây là Kỳ Lân tiên sinh, vừa mới cứu ta..."

Dương Lam Lạc vội vàng giải thích xuống Âu Dương Thần thân phận.

"Dương Thành Đông, nhanh lên đem Thạch Tâm giao ra đi, không phải vậy nói lời tạm biệt trách ta đại khai sát giới!"

Âu Dương Thần vừa định tiến lên gửi lời thăm hỏi, lời nói còn không có nói ra miệng liền bị Huyết Lão trong miệng truyền tới lời nói cắt ngang. Tuy nhiên đồng thời trong lòng của hắn cũng rất tò mò Thạch Tâm đến là thứ gì, lại có thể để cho Huyết Lão cao như vậy tay đều như thế thêm nhỏ dãi.

"Huyết Nhị Cầu, ngươi cũng đừng vọng tưởng, Thạch Tâm ta sẽ không giao cho ngươi!"

Đối với Huyết Lão yêu cầu, Dương Thành Đông không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt.

Huyết Lão vừa định nói chuyện, đúng lúc này Xích Hoành để cho thủ hạ mang theo Huyết Công Tử đi vào bên cạnh hắn, vừa nhìn thấy Huyết Công Tử bộ dáng này, Huyết Lão trên mặt Lão thịt giật giật, hiển nhiên là khá không nhẹ.

"Nói, đây là ai làm!"

Huyết Lão vừa mới kinh lịch trải qua một trận đại chiến, lúc này trên thân khí thế còn không có hoàn toàn ẩn giấu đi, tăng thêm lúc này nhìn thấy Huyết Công Tử cái dạng này, lửa giận trong lòng dâng lên, trên thân khí thế lần nữa tăng lên, uy thế như vậy tuy nhiên không phải nhằm vào Xích Hoành mọi người, nhưng là cũng làm cho mọi người khó có thể chịu đựng.

"Cũng là đi theo Thủ Hộ Thần Điện phía sau mọi người cái kia mang theo Kỳ Lân mặt nạ nam tử, cũng là hắn bắt thành linh đi ra đánh Huyết Công Tử một cái trở tay không kịp, lúc này mới dẫn đến Huyết Công Tử chịu như thế thương thế, nhưng là ta đã cho Huyết Công Tử phục dụng Huyền Nguyên đan, Huyết Công Tử thương thế trên người chắc hẳn sau đó không lâu liền sẽ khỏi hẳn."

Xích Hóa Hội thành viên nghe được nhà mình hội trưởng trả lời như vậy, thầm nghĩ nói không hổ là lão hồ ly, bộ dạng này không chỉ có cảm chính mình thất trách sự tình tẩy thoát sạch sẽ, hơn nữa còn dõng dạc Huyết Lão phát tiết mục tiêu, trọng yếu nhất là để cho Huyết Lão biết nhà mình hội trưởng cảm trọng yếu như vậy Huyền Nguyên đan đều cho Huyết Công Tử phục dụng, cứ như vậy, Huyết Lão khẳng định sẽ nhớ kỹ nhà mình hội trưởng tình ý.

Cao, thật sự là cao a! Nếu không phải Huyết Lão trên thân khí thế quá mức dọa người, bọn họ đều muốn nhảy dựng lên cho Xích Hoành một cái ngón tay cái.

Quả nhiên, nghe được Huyết Công Tử lại là bị một cái không biết tên người đánh lén, Huyết Lão lửa giận trong lòng vọt hơn, nếu không phải nhìn thấy Huyết Công Tử chịu nặng như vậy thương tổn, đoán chừng hẳn hiện tại cũng có cảm Huyết Công Tử đánh một trận ý nghĩ, đây cũng quá vô dụng, dù sao cũng là Huyết Hồng Giáo tuyển ra tới Huyết Công Tử, nhưng là thế mà cứ như vậy tùy tiện bị một cái không biết tên người cho đánh thành dạng này.

Nhưng là hiện tại tất nhiên không thể đánh Huyết Công Tử, Huyết Lão ánh mắt tự nhiên là đặt ở Âu Dương Thần trên thân.

Âu Dương Thần vẫn còn ở nói với Dương Lam Lạc lấy lời nói đầu, bất thành linh cảm nhận được một đạo mãnh liệt ánh mắt rơi vào trên người mình, quay người lại liền thấy Huyết Lão này già nua nhưng là mãnh mẽ ánh mắt, lúc này đang nhìn chăm chăm nhìn xem chính mình.

Lại vừa nhìn, nhìn thấy vẫn còn ở này nằm Huyết Công Tử, trong lòng trong nháy mắt nhưng. Tuy nhiên kiêng kỵ Huyết Lão thực lực, nhưng là Âu Dương Thần cũng không phải đặc biệt sợ hãi.

"Lắm bầm"

Có lẽ là nằm lâu, Đại Bạch phát ra đáng yêu âm thanh, đánh vỡ Âu Dương Thần suy nghĩ.

Mà Dương Lam Lạc trên mặt thì là lộ ra mừng rỡ thần sắc, "Tiểu gia hỏa, ngươi rốt cục lên tiếng" nói xong lấy tay đi sờ sờ nó đầu.

Nhìn thấy một màn này, Âu Dương Thần nghĩ thầm quả nhiên những tiểu nữ sinh đó đối với Đại Bạch là không có sức chống cự.

"Còn có ai đạt được Thạch Tâm, tranh thủ thời gian giao ra, chỉ cần các ngươi giao ra liền không sao, không phải vậy lời nói, nếu như bị ta biết. Hậu quả chính các ngươi biết."

Đúng lúc này, Huyết Lão âm thanh lần nữa truyền đến, một cỗ sát khí từ trong miệng hắn truyền ra, loại kia nghiêm nghị khí tức mọi người đều cũng khó chịu.

Mà nghe được hắn lời nói, có một ít lúc trước đi theo Thủ Hộ Thần Điện đằng sau từng tiến vào cái lối đi kia bang phái trong lòng giật mình, bọn họ vốn cho là Huyết Lão là chỉ cần Thủ Hộ Thần Điện Thạch Tâm, nhưng là không nghĩ tới hiện tại đem ánh mắt đặt ở trên người bọn họ, lần này trong lòng bọn họ đều rất khẩn trương, phải biết bọn họ nhưng không có thực lực đi ngăn cản Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả.

Cái này bên trong, Hồng Đô thành phố mấy đại thể lực cùng Viên Xuân thành phố Nguyên Lão cấp bang phái Thiên Lang Bang bọn người càng là khẩn trương, bởi vì bọn hắn thực lực còn tính là cường đại, trong bang phái đều có Huyền Cấp võ giả, thế là ở trong đường hầm bọn họ đạt được Huyền Cấp thạch đầu khôi lỗi Thạch Tâm.

"Không có người đứng ra?"

Đúng lúc này, Huyết Lão âm thanh lại một lần truyền đến, âm điệu tuy nhiên không cao, nhưng là trong lòng mọi người càng thêm sợ hãi.

"Theo ta thấy, Huyết Lão không bằng giết gà dọa khỉ!"

Một bên Xích Hoàn nắm lấy cơ hội đập cái mộng ngựa nói ra.

"Tất nhiên dạng này, vậy được rồi!"

Nói Huyết Lão liền động, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, liền liền tại bên cạnh hắn Xích Hoàn cũng là sững sờ, hắn cũng không nghĩ tới Huyết Lão thế mà cứ như vậy nghe hắn đề nghị, hơn nữa còn lập tức liền hành động.

Mà đúng lúc này, Huyết Lão thân ảnh đã là ra ngoài xa xưa. Giờ phút này hắn mục tiêu là Thiên Lang Bang cái này uy tín lâu năm bang phái, nhìn thấy Huyết Lão mục tiêu lại là phía bên mình. Viên Gia Lão Tổ Tông trong lòng không khỏi hít một hơi lạnh khi, đồng thời cũng không khỏi ảm đạm xuống.

Mặc dù hắn có Huyền Cấp hậu kỳ thực lực, nhưng là tại đối mặt Huyết Lão cái này Địa Cấp võ giả đánh tới thời điểm, hắn không cho rằng hắn sẽ có cái gì phản kháng, càng nhiều khả năng là bị ngược sát.

Mà người khác nhìn thấy Huyết Lão thân ảnh không phải hướng phía chính mình lúc đến đội, trong lòng hơi thoải mái một chút.

Huyết Lão cũng mặc kệ mọi người là thế nào muốn, chỉ gặp hắn trong tay trực tiếp ngưng tụ thành một thanh trường đao, đao bộ dáng cùng hắn vừa rồi xuất ra cây đại đao kia bộ dáng là một dạng, đồng dạng là Cửu Hoàn Đại Đao, chỉ có điều cái này là hắn dùng chân khí ngưng tụ mà thành. Khả năng trong lòng hắn, đối phó Viên Gia Lão Tổ Tông dạng này Huyền Cấp võ giả căn bản là không có có cần phải xuất ra vũ khí mình.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Huyết Tế Chi Thuật

Không do dự, Huyết Lão người còn rồi Thiên Lang Bang mọi người còn có ba mét thời điểm, trực tiếp cũng là giờ cao đại đao, nhất đao đánh xuống. Nhất thời Đao Khí Tung Hoành, kéo dài ngàn dặm, đao quang trực tiếp thẳng hướng Thiên Lang Bang mọi người.

Đối mặt một đao kia, Viên Gia Lão Tổ Tông không có tránh né, bởi vì hắn không dám tránh cũng trốn không thoát, phía sau hắn cũng là Thiên Lang Bang người khác.

Thế là không có lựa chọn, Viên Gia Lão Tổ Tông chỉ có liều mạng. Trong tay hắn đồng dạng ngưng tụ một cái đại đao, nhất đao vung ra, cùng Huyết Lão một kích kia va chạm cùng một chỗ, nhất thời đao quang lăng liệt.

"PHỐC!"

Một đạo Huyết Tiễn từ Viên Gia Lão Tổ Tông trong miệng phun ra, tuy nhiên đồng dạng là nhất đao, nhưng là rất rõ ràng Huyết Lão thực lực cũng không phải là Viên Gia Lão Tổ Tông có thể so sánh với.

"Quá ác, Viên Gia Lão Tổ Tông lần này thật sự là bị thương nặng."

"Đúng vậy a cứ như vậy, hắn thọ mệnh khả năng đều sẽ chịu ảnh hưởng, phải biết nặng như vậy thương thế cũng không phải như vậy mà đơn giản liền có thể chữa cho tốt. Trọng yếu nhất là liền xem như chữa cho tốt, hắn cảnh giới cũng không có khả năng lại lại đột phá."

Mọi người nhìn lại, Viên Gia Lão Tổ Tông lúc này quỳ ngã xuống đất, một đạo đao ngân từ hắn cánh tay phải nơi trực tiếp kéo dài đến hắn bụng dưới nơi đó. Hiện tại máu tươi còn ứa ra, dạng này tràng cảnh xem mọi người kinh hãi không thôi. Huyết Lão ra tay quá ác, quả nhiên không hổ là Huyết Hồng Giáo đi ra người.

Tuy nhiên lời như vậy, bọn họ nhưng không dám nhận lấy Huyết Lão mặt nói, cũng liền ở trong lòng âm thầm khinh bỉ một chút.

Đối với mọi người nghị luận, Huyết Lão dùng ánh mắt quét qua, nhất thời bọn họ cũng không dám nói chuyện. Cùng lúc đó, Huyết Lão tay phải vung lên, từ trên người Viên Gia Lão Tổ Tông bay ra một cái hắc sắc túi trữ vật, đưa tay trực tiếp cầm trong tay, Huyết Lão trên mặt lộ ra hài lòng thần sắc.

Cầm túi trữ vật, Huyết Lão cũng không có bỏ qua, ánh mắt của hắn lần nữa tại chúng bang phái thành viên trên thân từng cái đảo qua, "Hiện tại còn không có ý định cầm Thạch Tâm giao ra sao?"

Nghe được Huyết Lão lời nói, mọi người không nói gì, lúc này, ai cũng không muốn lại bị Huyết Lão cho để mắt tới.

"Huyết Nhị Cầu, ngươi thật đúng là một con chó a, bắt được người nào liền cắn!"

Nhìn thấy Huyết Lão cầm Viên Gia Lão Tổ Tông đánh thành trọng thương, làm Thủ Hộ Thần Điện một thành viên Dương Thành Đông nhin không được. Thủ Hộ Thần Điện chức trách cũng là thủ hộ, nhưng là bây giờ thế mà để cho Huyết Lão tại hắn mí mắt dưới làm ra loại sự tình này. Thế là coi như Dương Thành Đông biết rất rõ ràng chính mình không phải Huyết Lão đối thủ, nhưng là vẫn đứng ra.

"Dương Thành Đông, làm một cái bại tướng dưới tay, ta cũng còn không có tìm ngươi tính sổ sách đâu, ngươi có cái gì tư cách ở trước mặt ta nói ra những lời này đến, còn muốn lấy vì bọn họ ra mặt?" Huyết Lão hừ lạnh một tiếng nói ra, "Vốn là không muốn sớm như vậy liền thu thập ngươi, nhưng là hiện tại đã ngươi chính mình muốn chết, vậy cũng đừng trách ta vô tình."

Nói Huyết Lão thân hình trực tiếp nổ bắn ra mà ra, mà hắn mục tiêu thành linh chính là được thủ hộ Thần Điện mọi người vây quanh Dương Thành Đông.

"A!" Nhìn thấy Huyết Lão vậy mà thật đến, Dương Lam Lạc nhin không được quát to một tiếng, nàng biết Dương Thành Đông vốn là không phải Huyết Lão đối thủ, hiện tại còn chịu nặng như vậy thương tổn, trên cơ bản liền không có sức tái chiến, hiện tại Thủ Hộ Thần Điện căn bản là không có có người có thể ngăn cản được Huyết Lão.

"Các ngươi đi mau!"

Nhìn thấy Huyết Lão đến, Dương Thành Đông đối mọi người nói. Hắn biết bọn họ không thể nào là Huyết Lão đối thủ.

"Không, chúng ta không đi, " Dương Lam Lạc mặc dù là có chút sợ hãi, nhưng là nàng vô pháp làm đến trợ mắt nhìn xem chính mình Đại Gia Gia chết thảm ở trước mặt mình.

"Đừng tùy hứng, ngươi đi mau! Đại Gia Gia không có việc gì!"

Dương Thành Đông quát. Quay người lại đối Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu nói ra "Đây là mệnh lệnh!"

Này người cầm đầu bắt đắc dĩ cũng chỉ đành nghe theo mệnh lệnh, cưỡng ép cầm Dương Lam Lạc mang đi.

Mà Âu Dương Thần cũng chỉ đành là cho Dương Thành Đông một cái bắt đắc dĩ ánh mắt, sau đó liền theo bọn họ rời đi.

Nhìn thấy bọn họ đều rời đi, Dương Thành Đông trên mặt vậy mà lộ ra thoải mái thần sắc.

Chỉ gặp hắn từ chính mình tùy thân mang theo trong túi trữ vật lấy ra trước kia đại chiến lúc dùng chuỗi này Đồng Kiếm. Giờ phút này Đồng Kiếm thượng diện tản ra Lãng liệt kiếm mang.

Nhìn thấy chuỗi kiếm này, Dương Thành Đông nhẹ nói câu thật có lỗi, sau đó liền thấy hắn cầm Đồng Kiếm trực tiếp đâm vào bộ ngực mình phía trên, trong miệng nói lắm bẩm, tựa hồ là một loại nào đó khẩu quyết, mà tại tiếp xúc đến máu tươi Đồng Kiếm, lúc này có vẻ hơi dị thường, thượng diện dần dần hiện ra một chút huyết sắc đường vân.

Nhìn kỹ tựa như là một loại tuyến đường, đại biểu cho lực lượng nào đó. Theo Dương Thành Đông trong miệng khẩu quyết nói càng nhiều, Đồng Kiếm bên trên tụ tập máu tươi càng nhiều, trên thân kiếm đường vân càng thêm rõ rệt, giờ phút này Đồng Kiếm bên trên tán phát khí tức càng thêm cường đại, lúc này đã là tương đương với Địa Cấp sơ kỳ võ giả mãnh liệt một kích trình độ.

Dương Thành Đông sắc mặt càng thêm tái nhợt, không có một tia huyết sắc. Hiển nhiên giờ phút này hắn thi triển không phải bình thường kỹ năng.

Mà đi xa Dương Lam Lạc khi nhìn đến loại tình hình này về sau, trên mặt lộ ra bi thương thần sắc, nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh.

"Không, Đại Gia Gia, không muốn!"

Tiếng gào đau thương âm từ trong miệng nàng truyền ra, âm thanh thê lương.

Âu Dương Thần tuy nhiên cũng nhìn ra cái này có thể là một loại không được kỹ năng, nhưng là tình huống cụ thể hắn cũng không rõ ràng.

Có lẽ là đoán được Âu Dương Thần sẽ có nghi hoặc, Thủ Hộ Thần Điện người cầm đầu kia trực tiếp giải thích nói: "Đây là Dương gia một cái Cầm Thuật, uy lực cự đại, nhưng là giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm."

Quả nhiên đúng lúc này, "Huyết Tế Chi Thuật —— huyết sát một kiếm!"

Dương Thành Đông hét lớn một tiếng, sau đó trong tay Đồng Kiếm bay thẳng bắn mà ra, như là một đầu trường xà bay về phía Huyết Lão. Trên thân kiếm huyết sắc đường vân, tản mát ra mảnh liệt khí thế, loại kia khí tức cường đại làm cho ở phía xa Âu Dương Thần đều kinh hãi không thôi.

Huyết Lão vốn là dự định tiên hạ thủ vi cương, trực tiếp cầm Dương Thành Đông cho mặt sát, sau đó trực tiếp chiếm lấy Dương Thành Đông trong tay Địa Cấp Thạch Tâm.

Nhưng là không nghĩ tới Dương Thành Đông thế mà phát huy ra quý dị như vậy Nhất Thức tuyệt sát, nhìn thấy xa xa khóa chặt chính mình huyết sắc Đồng Kiếm, này cổ cường đại khí tức làm hắn đều cảm thấy uy hiếp.

Không đợi hắn có phản ứng, huyết sắc Đồng Kiếm vậy mà giống như là ** không, thế mà trên không trung gia tốc, thẳng tắp hướng phía Huyết Lão mà đi.

"Không thể đợi thêm" Huyết Lão nghĩ thầm, thế là hắn trực tiếp lấy ra chính mình Cửu Hoàn Đại Dao, trên đại đao chín cái vòng va chạm cùng một chỗ phát ra thanh âm như kim loại.

Nhất đao xuống dưới, đại đao cùng Đồng Kiếm đụng vào cùng một chỗ, không có trong mọi người tưởng tượng loại kia tiếng leng keng âm, ngược lại giống như là một loại ôn nhu vuốt ve. Rất là quý dị, nhưng là lúc này mọi người liền thấy huyết sắc Đồng Kiếm bên trên những văn lộ kia đang phát tán ra quang mang, dần dần Đồng Kiếm bắt đầu xâm lấn, đại đao có chút không địch lại bộ dáng.

Mà lúc này, Dương Thành Đông thủ thế lại biến đổi, trong miệng lần nữa đôi khẩu quyết, nhất thời liền thấy huyết sắc Đồng Kiếm trực tiếp đâm Phi Huyết Lão Đại đao, sau đó, Đồng Kiếm lấy một loại phi thường nhanh chóng tốc độ hướng thẳng đến Huyết Lão đâm tới.

Loại tốc độ này quá nhanh, tựa như là vừa mới vẫn còn ở nơi xa, trong tích tắc liền đến Huyết Lão trước người, cứ việc Huyết Lão đã rất là cẩn thận, nhưng vẫn là không thể tránh thoát được, trực tiếp bị một kiếm đâm vào bên phải trên ngực, may mắn là Huyết Lão phản ứng cũng coi là kịp thời, lúc này mới không có bị một kiếm đâm vào trái tim.

Bằng không lời nói thật sự là mệnh ta nguy rồi, nhưng là liền xem như dạng này, Huyết Lão trên thân vẫn là trong chốc lát máu me đầm đìa, được không dọa người. Huyết Lão trực tiếp rút ra Đồng Kiếm sau đó ném xuống đất, vội vàng từ trong túi trữ vật xuất ra đan dược tới liệu thương.

Mà một bên Dương Thành Đông xem ra lên so Huyết Lão còn muốn thảm, chỉ gặp hắn lúc trước bị Đồng Kiếm đâm vào ở ngực máu tươi chảy ròng, trên thân khí tức cũng lộ ra rất yếu, cái này khiến Âu Dương Thần minh bạch phát huy ra như thế một kiếm thật sự là muốn tổn hại tự thân quá đa nguyên khí.

Dương Lam Lạc thì là trực tiếp xuất ra Liệu Thương Đan Dược để cho Dương Thành Đông ăn vào.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Xích Hoàn xuất thủ

Phục dụng đan dược về sau, Huyết Lão trên thân máu tươi đã không còn chảy ra ngoài, sắc mặt cũng dần dần trở nên chuyển biến tốt đẹp. Muốn đến tất nhiên là phục dụng cái gì không được đan dược. Nhưng là dù sao cũng là bị quý dị huyết sắc Đồng Kiếm đâm vào ở ngực, cho nên cho dù là dạng này, Âu Dương Thần còn có thể cảm nhận được Huyết Lão khí tức có chút bất ổn.

"Xem ra Huyết Lão thương thế không có nhìn qua đơn giản như vậy" nghĩ tới đây, Âu Dương Thần đem ánh mắt đặt ở Dương Thành Đông trên thân, lúc này hắn dù cho là phục dụng Dương Lam Lạc cho hắn đan dược, nhưng là sắc mặt vẫn như cũ là không dễ nhìn. Không có một tia huyết sắc.

Thậm chí là không ngừng ho khan, với lại mỗi một lần ho khan đều sẽ mang theo một tia tơ máu."Dương gia cái này Huyết tế thuật thật đúng là đến, có thể làm cho thi pháp giả thông qua tế luyện tự thân huyết dịch từ đó phát huy ra thực lực cường đại. Dạng này kỹ năng thật là khiến người khó lòng phòng bị."

Lúc này, Âu Dương Thần không khỏi bắt đầu cẩn thận, nguyên bản hắn coi là thu hoạch được Vô Cực đại đế truyền thừa, thì tương đương với cảm tới thông hướng cường giả đại môn chìa khoá, nhưng là hiện tại xem ra tuyệt đối là không thể coi thường bất luận kẻ nào a.

Sự kiện lần này tại Âu Dương Thần trong lòng sinh ra gợn sóng.

"Xích Hoàn, đi cầm Dương Thành Đông giết, đồng thời đem hắn trên thân Thạch Tâm lấy tới!"

Ngay tại Âu Dương Thần vẫn còn ở trầm tư thời điểm, Huyết Lão âm thanh truyền đến, đánh vỡ Âu Dương Thần suy nghĩ, hần ngẩng đầu nhìn lại. Nguyên lai là tại Huyết Lão nhìn thấy Dương Thành Đông tự thân đã không được, hần phể lớn như vậy sức lực cũng là muốn có được viên kia Địa Cấp khôi lỗi trên thân Thạch Tâm, hiện tại thật vất vả cảm Dương Thành Đông trọng thương, tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Nghe được Huyết Lão lời nói, Xích Hoành cũng không có trước tiên trả lời, mà chính là đứng tại chỗ trầm tư một hồi, không biết suy nghĩ cái gì, mà Huyết Lão cũng không có thúc giục, cứ như vậy lẳng lặng nhìn xem hần, một bộ giống như cười mà không phải cười biểu lộ.

Nhìn thấy hần biểu lộ, Xích Hoành biết mình đây là bị vũng hồ. Huyết Lão cái này rõ ràng cũng là muốn buộc hần một chút.

"Quả nhiên Khương vẫn là lão lạt, Huyết Lão một chiêu này quả thực là lợi hại, cũng là muốn ta hoàn toàn đắc tội Thủ Hộ Thần Điện, từ đó đứng tại hần bên này."

Xích Hoành sống như thế niên kỷ, tự nhiên không phải người ngu, Huyết Lão thủ đoạn hần đã sớm xem thấu, nhưng lại không có cách nào cự tuyệt, coi như hiện tại Huyết Lão thụ thương, nhưng là Xích Hoành cũng không dám cam đoan chính mình là Huyết Lão đối thủ, hần không dám đánh cược, vạn nhất sai vậy coi như là Xích Hỏa Hội tất cả mọi người mệnh a!

Thế là chỉ gặp Xích Hoành chậm rãi hoạt động một chút gân cốt, trầm giọng nói ra: "Tốt!"

"Xích Hoành, ngươi dám!" Nghe được Xích Hoành thật đúng là đáp ứng, Thủ Hộ Thần Điện người cầm đầu kia có chút kích động, trực tiếp quát. Hiện tại Dương Thành Đông thụ trọng thương, đã không có sức tái chiến. Mà hần cũng căn bản cũng không phải là Xích Hoành đối thủ, cứ như vậy, Thủ Hộ Thần Điện liền không có người có thể ngăn cản được Xích Hoành, như vậy chờ đợi bọn hần chỉ có đường chết một đầu.

Dạng này kết cục, Dương Lam Lạc tự nhiên cũng là nghĩ đến, nàng không ngờ rằng nàng sẽ phải chết tại cái Sơn Tộc không gian bên trong. Nhất thời trên mặt mang theo một tia bi thương. Lúc này nàng nghĩ đến rất nhiều, nghĩ đến khi còn bé vui sướng thời gian, sau khi lớn lên chấp hành nhiệm vụ lúc gian nan.

Nàng còn nghĩ tới vừa mới Huyết Công Tử muốn đối với nàng thực hành làm loạn các loại những hình ảnh này tại trong óc nàng từng cái hiện lên, bất thành linh nàng nhìn về phía đứng ở sau lưng nàng Âu Dương Thần.

Âu Dương Thần mang theo mặt nạ, không có người biết nội tâm của hần ý nghĩ. Nhưng là Dương Lam Lạc ánh mắt nhưng là không nhúc nhích nhìn chăm chú hần, tại cặp kia trong đôi mắt đẹp có hoàn toàn mong đợi.

Có lẽ tại Dương Lam Lạc trong lòng, đã đã cứu nàng một lần Âu Dương Thần còn có thể lại cứu nàng lần này.

"Ta sẽ bảo hộ ngươi!"

Thanh âm trầm thấp từ dưới mặt nạ truyền đến, lúc này, cái thanh âm này tại Dương Lam Lạc nghe tới là như vậy ôn hòa, lại tại cái này nguyên bản hắc ám thời điểm mang cho hần quang minh. Đuổi đi nội tâm của nàng hoảng sợ.

Thời gian không dài, nhưng là Xích Hoành đã đi tới trước mặt mọi người.

"Giao ra đi!"

Xích Hoành từ tốn nói, "Đầu người còn có Thạch Tâm "

Tất nhiên quyết định muốn làm, Xích Hoành liền sẽ làm việc nghĩa không chùn bước không hỏi hận đi làm, cho nên cho dù là tại đối mặt Dương Thành Đông thời điểm, Xích Hoành cũng không có khách khí.

"Xích Hoành, ngươi vẫn là người đi người, thế mà phản bội Thủ Hộ Thần Điện ngược lại đầu nhập vào Huyết Lão. Bây giờ lại còn muốn Dương trưởng lão đầu người cùng Thạch Tâm. Ngươi làm như vậy pháp luật, ta Thiên Lang Bang cái thứ nhất không đồng ý!"

Lúc này, Thiên Lang Bang Bang Chủ đứng ra quát, rất là phẫn nộ, dù sao nhà hần lão tổ tông đều bị Huyết Lão đánh thành trọng thương, bọn họ cũng không sợ đắc tội Huyết Lão.

"Ta tin tưởng các ngươi cũng không nguyện ý cầm chính mình tân tân khổ khổ đạt được Thạch Tâm cứ như vậy hiến cho Huyết Lão cái này tiểu nhân hèn hạ đi! Phải biết Dương trưởng lão vừa mới thế nhưng là còn giúp chúng ta, chúng ta không thể như thế vong ân phụ nghĩa!"

Thiên Lang Bang Bang Chủ biết chỉ dựa vào chính mình là không thể nào ngăn cản Xích Hoành, cho nên hần cực lực thuyết phục hần đạt được Thạch Tâm người, muốn cho bọn họ liên hợp lại, từ đó không cho Huyết Lão đạt được Thạch Tâm.

"Đúng, Thiên Lang Bang Bang Chủ nói đúng, chúng ta không thể cứ như vậy khuất phục."

"Đúng vậy a chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn sợ Huyết Lão nha, hần đều đã bị chuỗi này Đồng Kiếm đâm bị thương!"

Có lẽ là Thiên Lang Bang Bang Chủ lại nói phục bọn họ, lại hoặc là bọn họ nghĩ thông suốt, tóm lại thật là có rất nhiều người đứng ra, ngăn cản Xích Hoành đối phó Thủ Hộ Thần Điện mọi người,

"Huyết Lão ngài xem?"

Nhìn thấy nhiều người như vậy đứng ra, Xích Hoàn quay đầu đối với Huyết Lão xin chỉ thị. Muốn biết Huyết Lão dự định làm thế nào. Xích Hoàn cũng sẽ không cho rằng chỉ bằng chính mình, liền có thể đối phó được nhiều người như vậy. Nếu là Huyết Lão không xuất thủ, vậy cái này sự kiện đoán chừng liền đến đây là ngừng.

"Ngăn cản người, giết không tha!"

Sát khí đằng đằng lời nói từ Huyết Lão trong miệng nói ra. Luồng sát khí này mọi người đều có chút khó chịu. Lúc này có ít người trong lòng đã là có chút hối hận, không rõ tại sao mình muốn đứng ra.

Thế nhưng là đúng lúc này, Xích Hoàn thân ảnh đã động, làm một tên uy tín lâu năm Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ, hẳn thực lực tự nhiên là không thể nghi ngờ.

Mũi chân hấn trên mặt đất điểm mấy lần, cả người trong chốc lát liền xuất hiện tại Thiên Lang Bang Bang Chủ trước mặt, với lại đang di động quá trình bên trong, một cái trắng muốt trường đao xuất hiện tại tay phải hấn bên trong, trên trường đao bao quanh nồng hậu dày đặc chân khí. Một cỗ cường đại khí tức từ trên thân đao phát ra.

Rất rõ ràng đây không phải một thanh phổ thông trường đao.

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện tại trước người mình Xích Hoàn, Thiên Lang Bang Bang Chủ cũng sợ một chút, . Tiếp theo mới kịp phản ứng, sau đó liền muốn sau này rút lui, thế nhưng là ngay tại hấn vừa định muốn di chuyển bước chân hướng phía sau rút lui thời điểm, một đạo màu trắng đao khí, trong chốc lát xuất hiện tại đỉnh đầu hấn.

Hấn vốn là muốn né tránh, nhưng là lúc này hấn phát hiện hấn bị cái này đao khí cho khóa chặt, lấy hấn thực lực căn bản là không tránh thoát.

"Liều!"

"Thiên Lang Chương!"

Thiên Lang Bang Bang Chủ trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn, sau đó hai tay giơ cao khỏi đỉnh đầu, liền tiếp vung ra vài cái Thiên Lang Chương, nhất thời chân khí hóa thành từng đầu Thiên Lang hướng phía cái kia đao đao khí phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Vô Song Quyền ra

Ý nghĩ là mỹ hảo, hiện thực nhưng là tàn khốc.

Hai người bọn hấn người thực lực sai biệt quá cách xa, cho dù là Thiên Lang Bang Bang Chủ đem hết toàn lực, nhưng là cuối cùng vẫn là miễn không bị Xích Hoàn nhất đao chặt xuống đầu lâu kết cục.

Nhìn thấy dạng này tràng cảnh, khiến cho đến một chút vốn là có hậu hối hận lòng người giờ phút này càng là nghĩ mà sợ. Một cái Xích Hoàn thực lực cứ như vậy khủng bố, phải biết Huyết Lão thế nhưng là còn mỗi không có xuất thủ đây.

Xích Hoàn chặt xuống Thiên Lang Bang Bang Chủ đầu lâu về sau, không do dự, lại là đem ánh mắt nhìn về phía đứng ra Lôi Quang Bang Bang Chủ Lôi Đồng Quang.

Cảm nhận được đến từ Xích Hoàn ánh mắt, Lôi Đồng Quang thầm cười khổ không thôi.

Nhưng là lúc này, không để cho hấn lùi bước, vì tôn nghiêm, vì là bang phái, vì là Thạch Tâm. Hấn nhất định phải đứng ra.

"Lôi Bạo quyền!"

Lôi Đồng Quang hét lớn một tiếng, hai nắm đấm phía trên giống như là che kín thiểm điện. Quyền đầu vung ra, khiến cho đến tất cả mọi người kinh hãi không thôi.

Loại thực lực đó tối thiểu nhất cũng là Huyền Cấp trung kỳ.

"Ha-Ha, tới tốt, hôm nay lão đầu từ liền đại khai sát giới!"

Đối mặt Lôi Đồng Quang quyền đầu, Xích Hoàn cũng không có né tránh, ngược lại là cười ha ha, trong giọng nói mang theo khinh thường chi ý.

Trường đao từ tay phải hắn bên trong vung ra, một đạo trắng xóa đao mang giống như là muốn khai thiên tích địa, Xuyên Việt Không Gian, tàn mát ra làm cho người hoảng sợ khí thế.

Chỉ là trong nháy mắt, đao mang liền cùng quyền thế va chạm cùng một chỗ phát ra đing tai nhức óc tiếng vang, vang vọng nội tâm.

"A!"

Đợi cho quang mang tán đi, mọi người đầu tiên là nghe được một đạo tiếng kêu thảm thiết, sau đó liền thấy Lôi Đồng Quang thân ảnh trực tiếp bay rớt ra ngoài, trùng trùng điệp điệp quăng xuống đất, không rõ sống chết!

"Phụ thân, người thế nào. Người đừng dọa ta à!"

Nhìn thấy Lôi Đồng Quang thảm trạng, Lôi Hoàng Vĩ hãi hùng khiếp vía. Vọt thẳng đi qua té nhào vào trên người hắn, miệng bên trong lớn tiếng la lên tên hắn.

So với Lôi Đồng Quang thảm trạng, trái lại Xích Hoàn thì là muốn tốt nhiều, trên thân không có bất kỳ cái gì thương thế, chẳng qua là áo bị xé nứt ra, phát ra khí tức so trước đó yếu một ít a.

"Không hổ là Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ a! Liền ngay cả Huyền Cấp trung kỳ Lôi Quang Bang Bang Chủ cũng không thể thương tổn đến hắn! Dạng này thực lực trừ phi là Địa Cấp võ giả xuất thủ, không phải vậy lời nói ai có thể là đối thủ của hắn!"

"Đúng vậy a Xích Hoàn không hổ là uy tín lâu năm Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ, loại thực lực này thật sự là quá mạnh!"

...

Nhìn thấy Xích Hoàn thế mà không có thụ thương, vậy xem người điều nghị luận âm ỉ, dạng này đến thực lực thật không phải bọn họ có thể ngăn cản được. Hiện tại đã có người đang nói muốn hay không cảm Thạch Tâm trực tiếp giao cho Xích Hoàn, để tránh mang đến không tất yếu tai nạn.

Dù sao Thạch Tâm mặc dù là đồ tốt, nhưng là vậy cũng muốn được có mệnh dùng mới được, nếu là ngay cả mình tánh mạng đều mất đi lời nói, vậy coi như là thu hoạch được lại nhiều bảo vật cũng là uống phí a!

Tại giải quyết Lôi Quang Bang Bang Chủ về sau, Xích Hoàn liền lấy đến bọn họ thu hoạch được Thạch Tâm, hai khóa Huyền Cấp thạch đầu khôi lỗi trong cơ thể Thạch Tâm. Dù sao liền ngay cả bang chủ đều bại, bọn họ thật đúng là không có dũng khí lại ngăn cản.

"Xích Hội Trường, cho, đây là ta thu hoạch được một khóa Thạch Tâm."

Đúng lúc này, rốt cục có người cảm chính mình thu hoạch được Thạch Tâm tới giao cho Xích Hoàn, để phòng ngừa gặp phải Xích Hoàn thủ đoạn bạo lực.

Người đầu là cùng gió, cũng là sợ hãi. Nhìn thấy có người làm như thế, lục tục ngo ngoe lại có người cảm chính mình thật vất vả thu hoạch được Thạch Tâm cứ như vậy dễ như trở bàn tay giao cho Xích Hoàn.

Âu Dương Thần quên dưới, hiện tại Xích Hoàn ít nhất thu hoạch được chín khóa Thạch Tâm.

Mà lúc này đây, còn lại Thạch Tâm trên cơ bản ngay tại Thủ Hộ Thần Điện mọi người trong tay. Xích Hoàn ánh mắt cuối cùng lại nhìn phía Thủ Hộ Thần Điện mọi người. Bởi vì là giết người, hắn ánh mắt bên trong mang theo nồng đậm sát khí, khiến cho Âu Dương Thần đều âm thầm có chút không thích ứng.

"Cũng không biết lão gia hỏa này cả đời này đến giết bao nhiêu người, cổ này sát khí cũng không chỉ vừa mới khoảnh khắc mấy người!"

Âu Dương Thần không biết tại hiện tại xã hội này, Xích Hoàn vì sao còn có thể giết nhiều người như vậy, nhưng là chỉ bằng vào mượn cổ này sát khí còn chưa đủ lấy để cho hắn lui bước.

"Giết "

Có lẽ là giết mất đồ, Xích Hoàn hét lớn một tiếng hướng phía Thủ Hộ Thần Điện mọi người giết tới, sau đó, tại hắn hậu phương mấy cái Xích Họa Hội thành viên đi theo phía sau hắn cũng xông lại.

"Bảo hộ Dương trưởng lão, giết a!"

Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu quá to. Sau đó mang theo Thủ Hộ Thần Điện người khác nghênh đón, thế là tại nguyên chỗ chỉ còn lại Dương Lam Lạc, Dương Thành Đông cùng Âu Dương Thần.

"Xông lên a, cùng bọn hắc liễu!"

Có lẽ là vốn là biết mình không phải Xích Hoành đối thủ, này người cầm đầu ngược lại là trong lòng dấy lên một cỗ hỏa khí, không sợ hãi chút nào hướng phía Xích Hoành mà đi.

Tại rồi Xích Hoành còn có hai ba mét thời điểm, một cái quyền đầu trực tiếp oanh ra, nhất thời giống như long trời lở đất, tản mát ra to lớn thanh thế.

Xích Hoành không hổ là kinh nghiệm lão luyện, dù cho là đối mặt cái này đột nhiên Như Lai một quyền cũng là không có bối rối, mà chính là một chân bước ra, cả người giống như một đầu đang muốn xuống núi săn mồi mãnh hổ.

Sau đó đồng dạng là một cái quyền đầu đánh ra, cả hai chạm vào nhau, đánh ra kịch liệt tiếng vang.

Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu lùi lại năm, sáu bước, mà Xích Hoành lại chỉ là lui ra phía sau hai, ba bước, hai người thực lực lập tức liền đoán được.

"Uống, lại đến!"

Tuy nhiên quyền đầu vẫn còn ở tê dại, nhưng là này người cầm đầu lại không có lựa chọn lùi bước, ngược lại là vượt khó tiến lên, lần nữa là đâm ra một quyền, phảng phất là muốn oanh phá chân trời.

"Tốt!"

Xích Hoành đáp lại nói.

Hai người quyền đầu lần nữa giao phong cùng một chỗ, từng đạo từng đạo Quyền Mang tản ra, phát ra ba động đều thổi đến mặt đất tro bụi bốn giương mà lên.

Nhưng là theo hai người không đoạn giao phong, chân khí trong cơ thể tiêu hao đều có chút lớn, lúc này cảnh giới cao chỗ tốt liền thể hiện đi ra. Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu chỉ là Huyền Cấp trung kỳ thực lực, mặc dù bởi vì hắc võ kỹ càng cao hơn cực kỳ một chút, nhưng là chênh lệch cảnh giới cũng không phải này một hai loại võ kỹ liền có thể đền bù.

Thế là này người cầm đầu vùng đầu nắm đấm tốc độ càng phát ra chậm, quyền thế cũng không có như vậy dữ dội, uy lực cũng là dần dần hạ xuống, mà Xích Hoành thực lực tuy nhiên cũng có sở hạ hàng, nhưng là giữa bọn hắc chênh lệch nhưng là càng thêm rõ ràng.

Cuối cùng Xích Hoành một quyền trực tiếp đánh vào này người cầm đầu trên ngực, một đạo Huyết Tiễn từ trong miệng hắc phun ra, ở ngực đều lõm xuống dưới, máu tươi từ bộ ngực hắc nơi chảy ra, thẩm thấu y phục, cả người nhìn qua có chút thê thảm.

Nhưng là cái này vẫn chưa xong, Xem ra Xích Hoành là không có ý định tùy tiện buông tha hắc, chỉ gặp Xích Hoành chân phải cao cao nâng lên, dạng như vậy tựa hồ là muốn kết tính mạng hắc.

Nhìn đến đây, Dương Lam Lạc trên mặt tràn ngập sốt ruột chi sắc, vội vàng nói ra:

"Người có thể hay không mau cứu hắc! Tìm người!"

"Được rồi!"

Nguyên bản Âu Dương Thần là chỉ tính toán bảo hộ Dương Lam Lạc một người, nhưng là hiện tại tất nhiên nàng đều dạng này thỉnh cầu. Âu Dương Thần cũng không dễ cự tuyệt, thế là chỉ gặp hắc dưới chân hơi hơi khởi động, cả người giống như quỷ mị, tốc độ cực nhanh.

Chỉ là trong chốc lát công phu, Âu Dương Thần thân ảnh liền xuất hiện tại Xích Hoành bên cạnh, không có bất kỳ cái gì dừng lại, Âu Dương Thần trực tiếp đâm ra một quyền.

"Vô Song Quyền!"

Âu Dương Thần ở trong lòng mặc niệm nói. Sau đó một đạo mang theo Vô Song Quyền xu thế Quyền Mang, tựa như là một đạo ngang dọc thảo nguyên Thiên Lang Khiếu Nguyệt, tựa hồ là phát ra ngao ngao sói tru thanh âm.

Xích Hoành không hổ là uy tín lâu năm Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ, phản ứng cực nhanh, cảm nhận được Âu Dương Thần một quyền này là đánh về phía đầu mình bộ, không do dự, trực tiếp bỏ qua Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu, thay vào đó là hướng phía bên cạnh tránh đi, hiện lên Âu Dương Thần một quyền này.

Chương 136: Âu Dương Thần đại chiến Xích Hoàn

Nhìn qua đột ngột xuất hiện ở đây thượng diện cổ người, Lôi Quang Bang Thiên Lang Bang trung thành thành viên cũng là một mặt mờ mịt, cứ việc nhìn thấy Âu Dương Thần là từ Thủ Hộ Thần Điện trong trận doanh đi ra, nhưng là bọn họ phát hiện lúc trước bọn họ cũng không có nhìn thấy qua Âu Dương Thần.

Tuy nhiên vô luận như thế nào, chỉ dựa vào vừa mới Âu Dương Thần một chiêu bức lui Xích Hoàn, trong lòng bọn họ này nguyên bản bởi vì Thủ Hộ Thần Điện này người cầm đầu đều bị thua thất vọng tâm tình tựa hồ là lại dấy lên một tia hi vọng, bọn họ hi vọng Âu Dương Thần có thể đánh bại Xích Hoàn.

"Người đến là ai?" Né tránh đi qua, Xích Hoàn nhìn qua Âu Dương Thần nói ra. "Trên giang hồ không có nghe nói qua người nhân vật này!"

Nghe được Xích Hoàn lời nói, Âu Dương Thần cũng không có ngay đầu tiên trả lời hắn, mà chính là ngược lại đối bên người một cái Thủ Hộ Thần Điện người nói, "Diu hắn trở về đi, nơi này có ta là được."

Nói xong câu đó về sau, Âu Dương Thần mới quay đầu nhìn một chút Xích Hoàn, từ tốn nói: "Người có thể gọi ta Kỳ Lân tiên sinh."

"Kỳ Lân tiên sinh?"

Xích Hoàn niệm một lần, đồng thời trong đại não bắt đầu tìm tòi, nhưng là thật đáng tiếc hắn đối với cái này cái gọi là Kỳ Lân tiên sinh căn bản là không có có bất kỳ ấn tượng, giống như là đột nhiên xuất hiện một dạng.

Về phần Lôi Quang Bang cùng Thiên Lang Bang các loại hắc bang phái người cũng đồng dạng là hai mặt nhìn nhau, bọn họ phát hiện mình cũng không có đã nghe qua bất luận cái gì liên quan tới Kỳ Lân tiên sinh tin tức.

"Ta quán người là Kỳ Lân tiên sinh vẫn là Long tiên sinh! Người hắn không phải là Thủ Hộ Thần Điện người, người khẳng định muốn tới lợi lẫn này Hồn Thủy?"

Tại phát hiện mình căn bản cũng không biết ai là Kỳ Lân tiên sinh tình huống dưới, Xích Hoàn cũng mặc kệ, lúc đầu lấy hắn tính tình là muốn trực tiếp xử lý, nhưng là liền vừa mới Âu Dương Thần một quyền kia làm hắn phát hiện Âu Dương Thần thực lực cũng không có đơn giản như vậy, tuy nhiên hắn đối với mình cũng tự tin, nhưng là cũng không muốn phức tạp.

"Ha ha, người cũng tuổi đã cao, mắt thấy muốn xuống mồ. Không ở nhà thật tốt đợi còn chạy lung tung đi ra, nhưng phải coi chừng a, không chừng lúc nào liền ngoài ý muốn nổi lên!"

Âu Dương Thần cũng không phải dễ trêu, khẽ cười một tiếng, khinh thường phản kích nói. Giọng nói kia thật giống như căn bản là không có có cảm Xích Hoàn để vào mắt, liền xem như xa mặt nạ, tất cả mọi người tựa hồ có thể cảm nhận được Âu Dương Thần này khinh thường thần sắc.

Lời này vừa ra, Xích Hoàn cả người kém chút liền nổ, tuy nhiên hắn xác thực lớn tuổi, nếu là còn không thể tại có hạn thời gian bên trong đột phá tới Địa Cấp, hắn khả năng thực biết chết đi. Nhưng là lấy hắn Huyền Cấp đại viên mãn thực lực, thật đúng là không có bao nhiêu người dám như thế cùng hắn nói chuyện.

Hiện tại thế mà bị một cái không biết bộ dạng dài ngắn thế nào người cho khinh bỉ. Lúc này Xích Hoàn lửa giận trong lòng trực tiếp liền bốc cháy lên, cũng không che giấu nữa hắn đối với Âu Dương Thần sát ý: "Người đây là đang muốn chết!"

Vừa dứt lời, Xích Hoàn trên thân khí thế trực tiếp bạo tăng, trên thân ông tay áo không gió mà bay. Từng sợi chân khí màu trắng từ trong tay hắn lan tràn ra, có như vậy một sợi rơi trên mặt đất, trực tiếp trên mặt đất đều nứt một cái hố.

"Xích Hoàn đây là muốn đem hết toàn lực, cũng không biết cái này Kỳ Lân tiên sinh có thể hay không ngăn cản được. Phải biết liền ngay cả vừa mới Lôi Quang Bang Bang Chủ cùng Thủ Hộ Thần Điện người đều không phải đối thủ của hắn."

"Đúng vậy a Xích Hoàn thực lực liền xem như tại Huyền Cấp đại viên mãn võ giả bên trong đều xem như tương đối cường đại cao thủ. Chúng ta cũng không biết cái này Kỳ Lân tiên sinh thực lực đến tột cùng như thế nào, vạn nhất liền ngay cả hắn cũng không phải Xích Hoàn đối thủ vậy thì xong."

"Cũng không thể nói như vậy, tất nhiên cái này Kỳ Lân tiên sinh đứng ra, vậy đã nói rõ hắn là có bản lĩnh thật sự, Ta tin tưởng hắn có thể chiến thắng Xích Hoàn!"

"Đúng, ta cũng tin tưởng hắn có thể đánh thắng Xích Hoàn!"

Xích Hoàn còn không có động, riêng lấy hắn hiện tại bày ra khí thế, liền để mọi người đối với hắn hai đòn lấy chiến đấu nghị luận ảm ỉ.

Có ít người không biết Âu Dương Thần thực lực, cho nên đối với hắn rất là lo lắng, nhưng cũng có người liền đem sở hữu hi vọng đều đặt ở Âu Dương

Thần trên thân, theo bọn hán nghĩ Âu Dương Thần đứng ra vậy thì nhất định sẽ đánh thắng Xích Hoành.

Mọi người nghị luận tự nhiên truyền vào Xích Hoành trong tai, nghe đến mấy câu này lời nói, hán âm ngoan cười nói: "Nghe được à, ta sẽ để ngươi kiến thức đến giữa chúng ta chênh lệch, chờ chết đi!"

Âu Dương Thần không nói gì, chỉ là yên lặng nhìn xem Xích Hoành, đồng thời từng đạo từng đạo thanh kim sắc chân khí từ trong cơ thể hán tuôn ra, Âu Dương Thần hai tay nắm tay, thanh kim sắc chân khí bao quanh bên trên, đem hán hai tay đều ấn chiếu thành thanh sắc. Mặc dù không có khí thể phát ra, nhưng là tất cả mọi người cảm giác được Âu Dương Thần cũng không dễ trêu.

Tất cả mọi người nhìn bạch Âu Dương Thần đây là lấy hành động thực tế đi đi lại lại ứng: "Đã ngươi Xích Hoành nhìn như vậy không dậy nổi ta, vậy thì tới đi. Ta sẽ để ngươi kiến thức đến ta cường đại!"

Lúc này mọi người trong đầu đều hiện lên một cái từ: "Bá khí!"

Xích Hoành sắc mặt có chút không dễ nhìn, hán biết mình nói chuyện không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, ngược lại là để cho mình thất lạc không ít mặt mũi.

"Chết đi!"

"Bạo Liệt Quyền!"

Rống giận, Xích Hoành hai chân hướng phía dưới chân trùng trùng điệp điệp đập mạnh, sau đó vận chuyển thân pháp, thân hình mau lẹ như gió hướng phía Âu Dương Thần nơi đó mà đi. Cùng lúc đó, tay phải hán nắm tay, chân khí màu trắng hội tụ ở phía trên. Đấm ra một quyền, không khí nổ đùng, phát ra tuôn rơi âm thanh, xem mọi người kinh hồn táng đảm.

"Tối tốt!"

Đối mặt Xích Hoành một quyền này, Âu Dương Thần công bằng, cứ như vậy bình ổn đứng ở nơi đó, sau đó hai chân hơi hơi uốn lượn, thân trên nghiêng về phía trước, lúc này thanh kim sắc chân khí là cuồng bạo, tràn đầy lực lượng. Ở trên người hán liên tục du tẩu, sau cùng từng cái hội tụ tại hán Hữu Quyền phía trên.

"Phong Diệt quyền!"

"Diệt cho ta giết!"

Âu Dương Thần ở trong lòng mặc niệm nói, sau đó trực tiếp đấm ra một quyền, một quyền này phảng phất là muốn chấn nhiếp thiên địa.

"Ầm!"

Hai người chạm vào nhau cùng một chỗ, phát ra kịch liệt tiếng vang, giờ khắc này mọi người chỉ cảm thấy có một cái cự nhân tại chính mình trong tai cuồng hồng. Chấn động đến bọn họ lỗ tai đều đau nhức, nhưng là cái này vẫn chưa xong, sau đó bọn họ liền thấy mặt đất bụi đất tung bay, bốn phía tiêu thảo hoàn toàn bị tàn phá.

Xích Hoành lùi lại ba bước, Âu Dương Thần đồng dạng là lùi lại ba bước.

Vẫy vẫy hơi tê tê tay phải, Âu Dương Thần chân trái hướng phía sau mặt đất đập mạnh, cả người như là một con cạp xuống núi, trên thân tản mát ra khí thể cường đại, cỗ khí thể này tuyệt đối không giống như là Hoàng cấp đại viên mãn có thể phát huy ra.

Lại đấm một quyền oanh ra, trên nắm tay tản mát ra tiếng sấm nổ, kèm thêm thiểm điện bao quanh bên trên.

"Lôi đình quyền!"

Âu Dương Thần điên cuồng gào thét. Khó được gặp được loại cao thủ này, giờ phút này hán cảm giác được trên người mình huyết dịch đều đang sôi trào, hán hưng phấn!

Mà đứng tại Âu Dương Thần phía trước Xích Hoành, giờ phút này thì là có chút ngoài ý muốn, hán không nghĩ tới Âu Dương Thần thực lực thể mà cường đại như vậy, có thể cùng hán liều cái tương xứng. Nhưng là cảm nhận được Âu Dương Thần khí thể tuy nhiên khủng bố, nhưng vẫn là không có đến Huyền Cấp đại viên mãn trình độ, hán lúc này mới yên tâm lại.

Cảm nhận được Âu Dương Thần lần nữa phát huy ra cường đại như vậy một quyền, Xích Hoành cũng không có lựa chọn cùng Âu Dương Thần đi cứng đối cứng. Mà chính là lựa chọn tránh né.

Chỉ gặp hán dưới chân giẫm lên không biết tên tốc độ, cả người chột lạnh chột gần, tại Âu Dương Thần một quyền này sẽ phải oanh đến trên thân thời điểm, cả người lảo lảo tránh thoát đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Bạo lực một quyền

Nhìn thấy Xích Hoàn tránh thoát chính mình một quyền này, Âu Dương Thần cũng không có lộ ra vẻ uể oải, ngược lại giống như là tìm được con mồi, chỉ gặp hấn vận chuyển lên Đẩu Chuyển Tinh Di thân pháp, sau đó mọi người liền thấy Âu Dương Thần thân ảnh phảng phất là tại Xuyên Việt Không Gian, chặt chẽ đuổi theo Xích Hoàn thân ảnh.

Nếu như nói Xích Hoàn thân pháp bày ra là chột lạnh chột gần lời nói, như vậy Âu Dương Thần cũng là thực sự phá không gian, không nhận không gian khoảng cách trời buộc, nếu không phải Âu Dương Thần hiện tại đối với Đẩu Chuyển Tinh Di lý giải còn không có sâu như vậy, huống hồ lấy hấn thực lực cũng không đủ phát huy ra uy lực mạnh nhất Đẩu Chuyển Tinh Di, Xích Hoàn ở trước mặt hấn xuất sắc thân pháp cũng là chuyện tiểu lâm.

Nhưng là cho dù là dạng này, Âu Dương Thần hiện tại cũng là vững vàng đuổi theo Xích Hoàn, thậm chí giữa bọn hấn khoảng cách đang không ngừng giảm bớt, mắt thấy liền phải đuổi tới.

Cảm nhận được Âu Dương Thần thân pháp khủng bố, Xích Hoàn âm thầm ở trong lòng kêu khổ, hấn không nghĩ tới Âu Dương Thần không chỉ có thực lực mạnh như vậy, liền liền tại phương diện tốc độ mặt cũng vượt qua hấn.

Mà mọi người thấy trên trận bị Âu Dương Thần đuổi theo đánh Xích Hoàn, cả đám đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, có lẽ có ít người lúc trước lựa chọn tin tưởng Âu Dương Thần, nhưng là nếu tuyệt đại bộ phận người vẫn là không coi trọng Âu Dương Thần, không nghĩ tới hiện tại trên trận cục thế vậy mà trái lại.

Nhất thời một đám người tại bên cạnh hồ to Kỳ Lân tiên sinh danh hào.

Có cái gì Kỳ Lân tiên sinh uy vũ, Xích Hoàn phẩy vật.

Kỳ Lân tiên sinh dừng mảnh, Xích Hoàn cay gà các loại.

Tóm lại các loại chửi rủa Xích Hoàn lời nói đều có, riêng là lấy Lôi Quang Bang Thiên Lang Bang bên trong thành viên mắng càng sâu, từng cái vất hết óc muốn từ tới mắng Xích Hoàn, muốn nhờ vào đó nhiều loạn Xích Hoàn tâm thần, để cho hấn vô pháp chuyên tâm ứng phó Âu Dương Thần tiến công.

Nghe được bọn họ chửi rủa, mang theo mặt nạ Âu Dương Thần mỉm cười, tâm lý mặc niệm nói: "Có ý tứ."

Sau đó mọi người liền thấy Âu Dương Thần trên thân thanh kim sắc chân khí thay đổi thêm nồng đậm, hấn thân ảnh lộ ra càng mờ mịt, nếu không phải tất cả mọi người là võ đạo mọi người, lúc này thật đúng là không cách nào thấy rõ sở Âu Dương Thần, chỉ có thể nhìn thấy một trận gió thổi qua.

Âu Dương Thần một gia tốc, Xích Hoàn liền cảm ứng được, tâm lý trầm nghĩ không ổn, đúng lúc này, một cái Vô Song Quyền hướng thẳng đến hấn phía sau lưng đập tới, quyền thế phảng phất là muốn oanh phá không gian, thoáng qua ở giữa liền đến phía sau hấn.

Xích Hoàn còn muốn lấy muốn tránh, nhưng là lúc này, hấn phát hiện Âu Dương Thần một quyền này thật sự là quá mức dừng mảnh, loại kia tốc độ, loại lực lượng kia liền phảng phất là khóa chặt hấn, khiến cho hấn vô pháp tránh thoát khỏi đi.

"Liều!"

Xích Hoàn nghĩ thầm, sau đó chỉ gặp hấn tận chính mình tốc độ nhanh nhất cảm chân khí màu trắng hội tụ tại chính mình trong hai tay, đồng thời trên người mình ngưng tụ một cái màu trắng Phòng Hộ Trảo, dạng như vậy tựa như là trên thân ngưng kết một tầng sương một dạng.

Âu Dương Thần thấy rõ ràng, đó là Xích Hoàn lấy chân khí bản thân ngưng tụ mà thành hộ thể chân che đây, đây là đến Huyền Cấp cảnh giới về sau mới có thể có được thủ đoạn, loại này hộ thể chân che đây có thể ngăn cản người khác công kích, từ đó bảo vệ mình không bị thương tổn.

Đương nhiên, khác biệt võ giả, ngưng tụ thành hộ thể chân che đây có khả năng chống cự công kích cũng không giống nhau, bình thường tới nói hộ thể chân che đây cường độ nói chung cùng võ giả chân khí bản thân cường độ, số lượng các loại có quan hệ. Mặt khác võ giả tu luyện công pháp không giống nhau, như vậy tu luyện được hộ thể chân che đây tự nhiên cũng là không giống nhau.

Tuy nhiên những này hiện tại cũng còn không tại Âu Dương Thần chú ý bên trong, hiện tại Âu Dương Thần rất muốn nhất làm liền là đánh vỡ Xích Hoàn trên thân hộ thể chân che đây.

Thế là mọi người chỉ thấy được một trận gió thổi qua, một đạo thanh kim sắc quyền đầu trực tiếp oanh đến Xích Hoàn màu trắng hộ thể chân che đây phía trên.

"Két "

Chỉ nghe được két một tiếng, sau đó mọi người liền thấy tại này hộ thể chân che đây phía trên Âu Dương Thần quyền đầu ấn nơi xuất hiện một vết nứt. Vừa mới chính là do tại đây vỡ tan mà phát ra âm thanh.

Nhìn thấy trên người mình hộ thể chân che đây vỡ tan, Xích Hoành trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, đây chính là một cái Huyền Cấp đại viên mãn vỡ giả ngưng tụ ra hộ thể chân che đây, bình thường một chút công kích, hấn hộ thể chân che đây cơ hồ là có thể làm được không nhìn. Nhưng là bây giờ đang Âu Dương Thần dưới nắm tay, vậy mà liền trực tiếp như vậy vỡ tan.

Xích Hoành cảm thấy mình không thể lại như thế né tránh, thế là hấn lựa chọn trực tiếp cứng đối cứng, chỉ gặp hấn sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, trên thân khí thế nhưng là đang không ngừng leo, Huyền Cấp đại viên mãn thực lực không giữ lại chút nào bày biện ra tới.

Cùng lúc đó, cái kia thanh trường đao xuất hiện lần nữa trong tay hấn, chân khí màu trắng tụ hợp vào trường đao bên trong, nhất thời trường đao phát ra tranh tranh minh thanh, giống như là có được sinh mệnh.

"Cho ta để mạng lại!"

Xích Hoành hét lớn một tiếng, quay người cũng là nhất đao hướng phía Âu Dương Thần bổ tới. Nhất thời trường đao sở hướng, Đao Khí Tung Hoành.

"Tối tốt!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, khuôn mặt anh tuấn bên trên lộ ra vẻ điên cuồng, chỉ có điều bởi vì mang mặt nạ, người khác cũng không thể nhìn thấy.

Âu Dương Thần cũng không có lựa chọn sử dụng Vô Cực Kiếm, một mặt là bởi vì Vô Cực Kiếm uy lực quá mạnh, Âu Dương Thần cũng không muốn quá mức ý lại nó, một phương diện khác cũng là Vô Cực Kiếm quá mức loá mắt, Âu Dương Thần không muốn sau đó có người có thể nương tựa theo Vô Cực Kiếm biết được hấn tồn tại.

Tuy nhiên liền xem như không có sử dụng vũ khí, Âu Dương Thần cũng không cho rằng chính mình không phải là Xích Hoành đối thủ.

"Không phải liền là một thanh trường đao nha, trực tiếp đánh nát không là tốt rồi."

Thế là Âu Dương Thần Hữu Quyền phía trên tràn ngập thanh kim sắc chân khí, cuồng bạo lực lượng trên không trung tràn ngập, từng sợi thiểm điện ẩn chiếu bên trên, từng đạo từng đạo tiếng sấm từ nơi đó truyền ra.

Sau đó tại Âu Dương Thần cuồng bạo âm thanh bên trong, một cái lôi đình quyền trực tiếp oanh ra.

Trực tiếp nghênh tiếp Xích Hoành phát ra tới này nhớ trường đao, chỉ nghe thấy oanh một tiếng, Âu Dương Thần nhất thời cũng cảm giác được một trận bị đau, sau đó ngưng thần vừa nhìn, nguyên lai tại hấn trên nắm tay xuất hiện một đạo vết thương, đây là bị Xích Hoành phát ra này nhớ đao khí gây thương tích. May mà là cũng không có đá thương đến xương cốt, lấy Âu Dương Thần thanh kim sắc chân khí chữa trị hiệu quả, tin tưởng không lâu sau đó liền sẽ tốt.

"Móa!"

"Không phải đâu!"

"Mạnh như vậy!"

"Đúng vậy a đây cũng quá mãnh mẽ! Đó còn là người đi "

Nguyên bản nhìn thấy Âu Dương Thần thụ thương, Xích Hoành trong lòng cười lạnh: "Hừ, vẫn là lão già ta lợi hại!"

Nhưng là ngay tại lúc này, từng đạo từng đạo âm thanh truyền vào hấn trong tai, hấn cảm giác được có chút không đúng sức lực, bởi vì những người đó nhìn về phía hấn thời điểm cũng là một bộ đồng tình thần sắc, phảng phất hấn đến cỡ nào đáng thương giống như.

"Đáng thương ta? Không tồn tại! Ta lợi hại như vậy "

Ngay tại lúc này, xoạt xoạt xoạt xoạt âm thanh truyền đến hấn trong tai, sau đó hấn liền thấy chính mình trường đao vậy mà trực tiếp nát, hấn lấy trọng kim chế tạo vũ khí lại bị Âu Dương Thần một quyền cho đánh nát.

Cái này lập tức để cho Xích Hoành cảm thấy thượng thiên là tại nói đùa hấn !

"Lão thiên, muốn hay không như thế đùa giỡn ta!"

Xích Hoành ở trong lòng một trận kêu rên, quả thực là không thể tin được chính mình ánh mắt, cầm đao tay run một cái, sau đó liền thấy từng khối toái phiến trực tiếp ngã xuống đất. Phát ra trận trận tiếng vang, lúc này hấn cảm thấy cái thanh âm này là cỡ nào châm chọc.

Mà người chung quanh thì là cười vang, liền ngay cả Dương Lam Lạc cũng là ngậm miệng cười khê, nhìn về phía Âu Dương Thần nhãn quang cũng có

chút hứa biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Xích Hoành bại, tế đàn hiện

Cảm nhận được mọi người ánh mắt, Xích Hoành một gương mặt mo đều có chút không nhìn được, nghĩ hần đường đường Huyền Cấp đại viên mãn cao thủ, kết quả bây giờ lại bị như thế chế giễu, sống lớn tuổi như vậy, từ khi hần đột phá đến Huyền Cấp đại viên mãn về sau, dạng này sự tình vẫn là đầu một lần.

Cảm thấy hung ác, Xích Hoành trên mặt lộ ra tàn nhẫn thần sắc: "Mặc dù bây giờ mọi người là cười nhạo ta, nhưng là chỉ cần ta cầm cái này cái gì Kỳ Lân tiên sinh xử lý lời nói, ta cũng không tin còn có người dám dùng ánh mắt ấy nhìn ta."

Loại ý nghĩ này vừa ra, Xích Hoành trong đôi mắt hiện lên một đạo sát khí, sau đó găm lên thân pháp trực tiếp hướng về Âu Dương Thần nơi đó chạy đi.

Đối với Xích Hoành xuất kích, Âu Dương Thần sớm có sở liệu, dù sao mặc cho ai rơi lớn như vậy thể diện, cũng có thể làm ra một chút kinh người cử động.

Không có lui ra phía sau, ngược lại là hướng về phía trước, một chân bước ra, mặt đất đều phảng phất chấn động một chút, lại là một chân, trên mặt đất cát đá đều bị đánh bay.

Cũng chính là trong phút chốc, hai người giao thủ. Người một quyền ta nhất chưởng, trong nháy mắt liền đã tới hướng về mấy hiệp.

Nhìn thấy chính mình mấy hiệp vậy mà tại Âu Dương Thần trên thân không chiếm được bất luận cái gì tiện nghi, Xích Hoành có chút không kiên nhẫn, hần vốn là liên tục đại chiến, lúc này chân khí trong cơ thể dần dần sắp không chống đỡ được nữa. Dựa theo hần đoán chừng, tại dạng này xuống dưới, nhiều nhất mười mấy cái hội hợp, liền xem như Âu Dương Thần không có đánh bại hần, hần cũng sẽ bởi vì chân khí khô kiệt mà bại.

Thế là Xích Hoành chiêu thức càng lúc càng nhanh, uy lực một chiêu so một chiêu mãnh mẽ, đây đã là đang liều mạng.

Nhưng là Âu Dương Thần tựa như là nhìn ra hần thủ đoạn, nguyên bản một mực là lựa chọn cứng đối cứng Âu Dương Thần, lúc này lại là giống như đang cùng Xích Hoành chơi lên bịt mắt trốn tìm, cơ hồ là không giống như Xích Hoành có chính diện giao phong, cái này để cho Xích Hoành mạnh mẽ không sử dụng ra được, giống như là có vạn cân sức lực lớn nhưng là đánh vào trên bông.

"Có gan liền không cần tránh, dạng này trốn đi trốn tới có cái gì ý tứ."

Mất thấy luôn luôn theo không kịp Âu Dương Thần tiết tấu, Xích Hoành phần nộ quá.

Hần vừa nói, không đợi Âu Dương Thần nói chuyện, bên cạnh Lôi Đồng Quang liền hô: "Thôi đi, Xích Hoành người còn biết xấu hổ hay không, vừa mới cũng không biết là ai vẫn muốn lấy thân pháp tránh né, sau cùng chính mình thân pháp không tới nơi tới chốn bị Kỳ Lân tiên sinh đuổi kịp. Bây giờ lại nói ra lời như vậy đến, thật sự là tuổi đã cao đều sống đến cầu thân đi lên, như thế không cần mặt mũi!"

"Đúng vậy a thật sự là càng già càng không biết xấu hổ!"

Lôi Đồng Quang vừa nói, Thiên Lang Bang Bang Chủ cũng phụ họa nói. Dạng như vậy căn bản chính là tại Xích Hoành trên thân xát muối, phải biết Xích Hoành vốn là chú trọng mặt mũi, kết quả bây giờ lại là bị mấy người nói như vậy.

Nhất thời trên mặt Lão thật đều co lại co lại, giống như là rút gân giống như, hiển nhiên là bị tức không nhẹ.

Tuy nhiên Âu Dương Thần nghe được bọn họ lời nói, thì là cười nhạt một tiếng, mấy cái này dù sao cũng là đứng đầu một bang, nhưng là bây giờ lại là giống Phó Phưởng tiểu nhân, bắt được một chút sự tình đều không ngừng đối Xích Hoành.

Không có quá mức để ý tới Xích Hoành lời nói, Âu Dương Thần dưới chân động tác cũng không có bất kỳ dừng lại gì, vẫn như cũ là làm theo ý mình.

Mà Xích Hoành thì là miệng bên trong vẫn như cũ mắng không ngừng, trong lòng vẫn là muốn đuổi kịp Âu Dương Thần, lấy báo lúc trước chịu đến sỉ nhục.

Liền tại bọn hần hai người đánh nhau thời điểm, Lôi Quang Bang một cái thành viên nện bước không biết tên thân pháp từ đằng xa chạy tới, trên mặt

mang hung phấn thần sắc. Mãi cho đến Lôi Đồng Quang bên người về sau, lúc này mới ghé vào lỗ tai hắn nói mấy câu, mọi người không có nghe được bọn họ nói chuyện, nhưng là bọn họ lại nhìn thấy Lôi Đồng Quang thần sắc đồng dạng trở nên hưng phấn không thôi, mặc dù chỉ là chợt lóe lên.

Lúc này, bọn họ ý thức được có thể là Lôi Đồng Quang cái kia thành viên tại cái Sơn Tộc không gian bên trong đạt được bảo bối, dạng này cách nghĩ vừa ra, bọn họ rốt cuộc kìm nén không được trong lòng mình dục vọng, phải biết bọn họ lại tới đây không phải liền là vì là tầm bảo nhạ.

"Lôi bang chủ, không biết là sự tình gì, có thể nói ra nghe một chút nha. Mọi người cùng nhau tham khảo một chút."

Cũng bất quá là vài phút thời gian, Phi Ngư Môn môn chủ, Ô Hàn Phi trực tiếp liền cười tùm tùm nói ra. Mặc dù là cười nói lời nói, nhưng là hần ngữ khí nhưng là không có bao nhiêu thân cận ý tứ. Phảng phất chính là ta nói chuyện với người đã là nể mặt người, huống chi còn cười.

Đang ngồi đều là nhân tinh, tự nhiên biết vì sao ô Hàn Phi thái độ sẽ có dạng này biến hóa, có người âm thầm khinh bỉ: Lúc trước không dám nói cái gì, bây giờ thấy Huyết Lão cùng Dương trưởng lão đều bị thương nặng, liền ngay cả cùng hắn ngang nhau cảnh giới Xích Hoành đều bởi vì liên tục đại chiến dẫn đến chân khí không đủ, tại không gian này bên trong không có người nào là đối thủ của hắn, lúc này mới nhảy ra điệu võ dương oai. Vô si.

Nhưng là khinh bỉ thì khinh bỉ, tại ngoài sáng bên trên, thật đúng là không có mấy cái người nguyện ý đắc tội hắn.

Thế là coi như Lôi Đồng Quang có ở đây không đây, nhưng vẫn là hồi đáp: "Ta trong bang thành viên ở bên kia phát hiện một cái tế đàn, hơn nữa nhìn đi lên rất là bất phàm, tuy nhiên cụ thể là tình huống như thế nào còn không rõ ràng lắm. Cái này phải chờ tới nơi đó cụ thể sau khi xem mới biết được."

Nói Lôi Đồng Quang còn chỉ chỉ Âu Dương Thần phát hiện tế đàn cái hướng kia.

Nghe được hắn lời nói, mọi người không khỏi mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ, lúc đầu bọn họ còn tưởng rằng trong này không có bảo bối, còn tưởng rằng nhóm người mình bị lừa, nhưng là bây giờ lại lại có phát hiện mới, cái này lập tức để bọn họ cảm giác được ám hoa sáng lại một thôn.

Đúng lúc này, phanh một tiếng truyền đến, xáo trộn mọi người suy nghĩ, kết quả là, mọi người nhao nhao hướng phía âm thanh phương hướng nhìn lại, kết quả nhìn thấy tình hình làm bọn họ cũng không khỏi đến hít sâu một hơi, toàn thân trên dưới đều có chút đồ mồ hôi lạnh ý tứ.

Liền ngay cả Ô Hàn Phi đều không ngoại lệ.

Chỉ có Thủ Hộ Thần Điện người mỗi cái một bộ vui sướng thần sắc, riêng là Dương Lam Lạc, tính xảo tuyệt mỹ khuôn mặt phía trên lộ ra nét mặt tươi cười chi sắc, càng là tăng thêm năng mị lực. Chỉ bất quá bây giờ ánh mắt mọi người đều đặt ở lúc này mang theo mặt nạ Âu Dương Thần trên thân, ngược lại là không ai có thể đủ thấy được năng bộ này thần sắc.

Mọi người chỉ thấy được tại Âu Dương Thần dưới chân nằm một cái máu me khắp người lão già, nguyên bản y phục hoa lệ giống như là bị người cho trực tiếp đánh nát, ngực phải trực tiếp lõm xuống dưới. Nguyên bản hăng hái trên mặt lúc này lại là tràn ngập không cam lòng cùng cô đơn.

Ánh mắt bên trong tràn đầy uể oải cùng vô thần, cùng hắn hình thành so sánh cũng là đứng tại bên cạnh hắn Âu Dương Thần, mang theo thần bí Kỳ Lân mặt nạ, mái tóc đen nhánh lúc này giống như là không gió mà bay, hai tay tự nhiên buông xuống, hai tròng mắt nhìn về phương xa, mọi người phảng phất đều có thể cảm nhận được hần lạnh nhạt.

Lúc này bọn họ trong đầu không tự giác toát ra như thế một cái từ: "Trang B "

Không sai, Âu Dương Thần hiện tại cũng là đang giả vờ 13, mọi người ở đây đều đang bàn luận tế đàn sự tình thời điểm, Âu Dương Thần cảm thấy chơi chán, sau đó ngay tại Xích Hoành kinh ngạc trong ánh mắt, một quyền tiếp theo một quyền đánh vào trên người hắn.

Trước ngực hần lõm này một khối cũng là bị Âu Dương Thần lấy một cái Vô Song Quyền trực tiếp đánh tới, kết quả là biến thành hiện tại cái dạng này.

Âu Dương Thần cái này mấy quyền không chỉ là dừng lại Xích Hoành trên thân thể, càng là tại tàn phá hần tâm linh. Một quyền lại một quyền đơn giản mà thô bạo chà đạp Xích Hoành này thuộc về Huyền Cấp đại viên mãn tôn nghiêm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 139: Cùng Huyết Lão giao thủ

Đối với địch nhân, Âu Dương Thần luôn luôn đến nay cũng sẽ không thủ hạ lưu tình. Cho nên có lẽ người khác sẽ coi là Âu Dương Thần ra tay quá nặng, nhưng là những này đều không tại Âu Dương Thần suy nghĩ phạm vi bên trong.

Tuy nhiên vừa mới mọi người nói tới tế đàn sự tình ngược lại là bị hấn nghe được, Âu Dương Thần nghĩ thầm, bọn họ rốt cục phát hiện cái kia tế đàn, phải biết tại hấn vừa phát hiện cái kia tế đàn thời điểm, tại cái kia Thần Lộc trên lưng tựa như là vẫn tồn tại thứ gì, lúc ấy là bởi vì sợ bị người phát hiện cho nên mới không có đi xem xét, nhưng là hiện tại hấn cảm thấy là thời điểm.

Thế là không để ý đến dưới chân Xích Hoàn, Âu Dương Thần cất bước hướng phía Dương Lam Lạc sở tại địa phương đi đến.

Xích Hoàn đã bị hấn phế, Âu Dương Thần còn làm không được tại nhiều như vậy mặt người trước giết hấn, dù sao hiện tại Xích Hoàn liền xem như còn sống không thể uy hiếp được hấn.

Nhưng là hấn không có phát hiện là, ngay tại hấn quay người rời đi một sát na kia, Xích Hoàn trong mắt lóe lên một sợi oán hận thần sắc, đồng thời tại trên mặt hấn hiển hiện một đạo sát cơ. Chỉ có điều bởi vì Âu Dương Thần lúc này cũng không có cảm chú ý lực đặt ở trên người hấn, đồng thời Xích Hoàn lại ẩn tàng rất tốt, cho nên Âu Dương Thần cũng không có phát hiện.

Nhìn qua hướng thẳng đến chính mình tại đây đi tới Âu Dương Thần, mặc dù là không nhìn thấy Âu Dương Thần dung mạo. Nhưng là chỉ bằng mượn vừa mới Âu Dương Thần biểu hiện cùng hiện tại hấn này thon dài thân thể, thẳng tắp dáng người cùng loại kia làm cho người như mộc xuân phong khí chất, đây hết thảy đều để Dương Lam Lạc có chút si mê.

Dương Lam Lạc cũng không phải là một cái Hoa Si - mê gái (trai), thậm chí có thể nói đối với người bình thường. Nàng đều là không giả ngôn từ, lạnh lùng đối mặt. Cho nên đối với Thủ Hộ Thần Điện cùng Dương gia người mà nói, Dương Lam Lạc cũng không phải là rất dễ thân cận, nàng có thực chất bên trong lạnh lùng.

Chỉ có đối với nàng rất thân cận người, nàng mới có thể lộ ra thân thiết thần sắc. Nhưng là lúc này, có lẽ Dương Lam Lạc chính mình cũng không có phát hiện, nàng đối với Âu Dương Thần thái độ đã có rất lớn khác biệt.

"Cảm ơn người. Cảm ơn người cứu chúng ta."

Môi son khẽ mở, mỉm cười, Dương Lam Lạc nhẹ giọng đối Âu Dương Thần nói ra. Bộ dáng kia nơi nào có Dương gia đại tiểu thư giá đỡ.

"Không có gì, tiện tay mà thôi a."

Âu Dương Thần cũng không có biểu hiện quá mức nhiệt tình, hấn không muốn bại lộ thân phận.

Chỉ có điều tuy nhiên Âu Dương Thần biểu hiện rất là bình tĩnh, nhưng là người khác coi như một chút cũng bình tĩnh không xuống.

Không chỉ là Thủ Hộ Thần Điện thành viên đối với Âu Dương Thần vừa rồi phương pháp làm biểu thị cực độ cảm kích, liền ngay cả Dương Thành Đông đều tự mình nói với Âu Dương Thần câu cảm ơn.

Còn có Lôi Đồng Quang cùng Thiên Lang Bang Bang Chủ hai vị này vừa mới bị Xích Hoàn đánh bại người cũng là trịnh trọng giống như Âu Dương Thần ngỏ ý cảm ơn.

"Không phải liền là thắng một cái lão đầu tử nha, liền túm không biên giới, không phải nói phát hiện tế đàn nha, đến còn có đi hay không "

Mọi người ở đây đều tại hướng về Âu Dương Thần biểu thị cảm kích, nói lời hữu ích thời điểm. Ô Hàn Phi này lớn giọng nói ra một câu làm cho mọi người rất là mất hứng lời nói, với lại xuyên thấu qua hấn lời nói, mọi người rõ ràng có thể cảm giác được Ô Hàn Phi trong giọng nói để lộ ra một cỗ oán khí.

Nhắc tới Ô Hàn Phi đi, lúc trước vừa mới nhìn thấy Xích Hoàn thảm trạng thời điểm, hấn xác thực hù đến. Nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại, hấn cảm thấy Âu Dương Thần hấn là sử dụng cái gì thủ đoạn bị cầm kìm, bằng không lời nói Xích Hoàn tuyệt đối sẽ không thua thảm như vậy.

Với lại tại hấn trong ấn tượng, loại kia thủ đoạn bị cầm kìm, cũng phải cần trả giá đắt, thời gian ngắn bên trong không cách nào sử dụng hai lần, cho nên hấn tin tưởng mình là có thể đối phó Âu Dương Thần, bằng không lời nói hấn nào dám nói ra lời như vậy tới.

"Không biết cái này tế đàn lại là cái gì tình huống?"

Đối với Ô Hàn Phi lời nói, Âu Dương Thần trực tiếp lựa chọn không nhìn, ngược lại là giả bộ như căn bản cũng không biết tế đàn bộ dáng, tới hỏi thăm về Lôi Đồng Quang.

"Cái này tế đàn đi. Nói cũng nói không rõ ràng, ta xem ra, chúng ta liền trực tiếp đến đó nhìn một chút đi."

Lôi Đồng Quang lộ ra vẻ tươi cười, trầm giọng nói ra.

"Này tốt."

Mọi người nhao nhao đáp ứng, sau đó hơi điều chỉnh liền để Lôi Đồng Quang tên kia trước tiên phát hiện tế đàn người dẫn đường, mọi người theo đuôi sau khi.

Nhưng là ngay tại lúc này, một cỗ cường đại khí thế hướng phía mọi người áp bách tới, đó là siêu việt Huyền Cấp võ giả khí thế, uy năng cỡ này tại đây

chỉ có hai người có được, một cái là bây giờ bị Thủ Hộ Thần Điện bảo hộ lấy Dương Thành Đông, một người khác cũng là Huyết Lão.

Một đám người quay đầu, nhất thời liền thấy rơi vào phía sau mọi người Huyết Lão cùng Xích Hỏa Hội bọn người, Huyết Công Tử cùng Xích Hoàn đều bị bọn họ giờ lên đây.

Lúc đầu tại Dương Thành Đông một chiều kia Huyết Tế Chi Thuật dưới, Huyết Lão chịu rất nghiêm trọng thương tổn, nhưng là có thể là phục dụng đan dược, bây giờ nhìn đi lên Huyết Lão thương thế cũng không phải là rất nghiêm trọng. Hắn sợi tóc phiêu khởi, trên mặt nếp nhăn hăm sâu xuống dưới, ánh mắt tàn mát ra sắc bén khí thế.

Trên thân này cổ thuộc về Địa Cấp võ giả khí thế không có giữ lại phóng xuất ra, liền xem như đối mặt với nhiều người như vậy, Huyết Lão vẫn là không sợ.

Bất thành linh, Huyết Lão ánh mắt rơi vào Âu Dương Thần trên thân, ngữ khí trầm thấp nói ra: "Cũng là người đã thương Xích Hoàn?"

"Không sai, cũng là tiểu gia ta! Ngươi nếu là muốn báo thù cho hắn liền ra tay đi "

Âu Dương Thần không sợ hãi chút nào hồi đáp. Dạng như vậy giống như căn bản cũng không đem Huyết Lão để vào mắt.

"Tốt tốt tốt!" Nghe được Âu Dương Thần lời nói, Huyết Lão không những không giận mà còn cười, nói liên tục ba chữ tốt. Phải biết lấy thân phận của hắn thực lực, bình thường người nào dám như thế cùng hắn nói chuyện, nhưng là hết lần này tới lần khác Âu Dương Thần cứ làm như vậy.

"Vậy thì nhìn ngươi đến có bao nhiêu cân lượng!"

Huyết Lão gầm thét lên.

Sau đó tay phải nhấc lên một chút, cái kia thanh Cửu Hoàn Đại Dao liền xuất hiện trong tay hắn, trong cơ thể khí thế lần nữa bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, chân khí màu đỏ như máu dâng lên mà ra, đều tụ tập trong tay Cửu Hoàn Đại Dao phía trên, nhất thời đỏ như máu một mảnh. Ấn chiếu không gian xung quanh đều giống như là nhiễm lên ráng chiều.

"Huyết sát nhất đao!"

Huyết Lão quát. Sau đó hai tay cầm đao, giờ cao khỏi đỉnh đầu, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, dùng hết lực khí toàn thân hướng phía Âu Dương Thần bổ tới.

Trong chớp lát mọi người chỉ thấy một đoàn đỏ như máu như là đám mây chân khí hướng thẳng đến Âu Dương Thần nơi đó mà đi, ven đường gây nên không khí nổ đùng.

"Thật mạnh, chẳng lẽ đây chính là Địa Cấp thực lực võ giả nha."

Đối mặt Huyết Lão phát ra tới một đao kia, Âu Dương Thần có chút kinh hãi, tuy nhiên hắn đối với mình rất có lòng tin, nhưng là có lòng tin không có nghĩa là tự đại.

Ít nhất hiện tại Huyết Lão một đao kia có thể đối với hắn sinh ra uy hiếp rất lớn, không có cho hắn quá nhiều suy nghĩ thời gian, Âu Dương Thần quyết định muốn sử dụng chính mình ép rương tuyệt chiêu.

Chỉ gặp hắn trong cơ thể thanh kim sắc chân khí phun ra ngoài, quán quanh ở hai tay của hắn phía trên, đồng thời kèm thêm tiếng sấm nổ, tiếng gió vùn vụt.

"Lôi Đình Diệt Thế!"

Âu Dương Thần hét lớn một tiếng, song quyền đẩy ra, nhất thời thanh kim sắc chân khí giống như là hóa thành hai đạo Chân Long, mang theo cuồng bạo lôi đình, giống như cười mà đập gió, trực tiếp nghênh tiếp Huyết Lão phát huy ra một đao kia.

Cả hai chạm vào nhau cùng một chỗ, kèm thêm lôi đình thiểm điện, gió tanh mưa máu. Sinh ra dư âm đều làm mọi người không tự giác lui lại, không khí chung quanh đều giống như là bị rút sạch.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 140: Gặp lại tế đàn

Hai người thực lực cũng là phi thường khủng bố, cường cường quyết đấu, sinh ra uy lực tự nhiên làm cho người giật mình.

Nhưng là Địa Cấp võ giả uy năng thật sự là cường đại, Âu Dương Thần mặc dù là dùng Lôi Đình Diệt Thế cường đại như vậy chiêu thức, nhưng vẫn là cảm giác được chính mình song quyền chịu đến cực độ bị thương, cúi đầu vừa nhìn, từng sợi máu tươi từ trên nắm tay miệng vết thương tràn ra.

Đồng thời hẳn cảm giác được chính mình phé phù đều tại vừa mới một kích kia bên trong bị chấn thương.

"Không hổ là Địa Cấp võ giả a, đây vẫn chỉ là Địa Cấp sơ kỳ võ giả mà thôi, liền có cường đại như vậy thực lực."

Âu Dương Thần thầm cười khổ, nguyên bản hẳn còn tưởng rằng mình có thể đối phó được Huyết Lão, nhưng là hiện tại xem ra nếu là không vận dụng Vô Cực Kiếm, hẳn thật đúng là không phải Huyết Lão đối thủ.

Mà trái lại Huyết Lão, lúc này hẳn cũng rất khó chịu, vốn là có thương tích trong người, hiện tại lại cùng Âu Dương Thần ngạnh bính một chiêu, năng lượng cường đại chấn động thân thể của hắn bên trên nguyên bản thương thế lần nữa tái phát, một ngum máu tươi nhất thời liền xông lên đầu, bay thẳng cổ họng, nhưng là bị hắn quả thực là nuốt vào.

Hắn không thể để cho mọi người thấy đi ra hẳn chịu nặng như vậy thương tổn, bằng không lời nói hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Nhưng là dù vậy, lấy Huyết Lão hiện tại trạng thái cũng là không thích hợp xuất thủ lần nữa. Huống hồ đối với Âu Dương Thần thực lực, Huyết Lão cũng có chút kiêng kị.

Sự tình đến một bước này, nếu hai tay đều không muốn tái chiến, Âu Dương Thần cũng không rõ ràng Huyết Lão đến là cái gì thực lực, hẳn không muốn vì vậy mà vận dụng Vô Cực Kiếm, mà Huyết Lão thì càng không cần phải nói, hiện tại đoán chừng chỉ là cái xác rỗng, không có bao nhiêu chiến lực.

Lúc này, nhìn thấy song phương cũng không hề động thủ dấu hiệu, Ô Hàn Phi lại nhảy ra, đối Huyết Lão cười nói: "Nếu không hiện tại chúng ta vẫn là đi trước nhìn một chút toà kia tế đàn đi."

Ô Hàn Phi vốn là phi thường tự phụ một người, nhưng là bây giờ lại là có chút thay đổi.

"Đi thôi."

Huyết Lão đang lo không biết làm sao xuống đài đâu, Ô Hàn Phi nói một chút liền trực tiếp đồng ý.

Âu Dương Thần tự nhiên cũng sẽ không có dị nghị, thế là mọi người liền trực tiếp hướng phía toà kia tế đàn mà đi. Âu Dương Thần vẫn là giống như Thủ Hộ Thần Điện người đi cùng một chỗ.

Chỉ bất quá bây giờ hẳn thật đúng là có một loại khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân ân cảm giác chân, bởi vì hắn thụ thương, trên tay chưa chút máu, tuy nhiên tại hắn thanh kim sắc chân khí cường đại chữa trị năng lực phía dưới, máu đã bị ngừng.

Nhưng là Dương Lam Lạc nhưng vẫn là cẩn thận vì hắn băng bó một chút, loại kia thần sắc xem Âu Dương Thần đều toàn thân không được tự nhiên.

Thời gian không dài, mọi người đi theo Lôi Quang Bang tên kia thành viên đằng sau rốt cục đi vào tế đàn sở tại địa.

Liếc nhìn lại, một toà cao lớn tế đàn xuất hiện ở trước mắt mọi người, Ngũ Giác Tinh hình dáng giả đồ, nhân nhạ quang mang lấp lóe bên trên, mà tại giá đỡ phía trên tồn tại một đầu Thần Lộc. Nó có màu trắng bạc thân thể, thanh sắc tứ chi. Trên đầu màu trắng bạc ngông cuồng vô cùng sừng phảng phất muốn xông ra chân trời, mang cho người ta một loại uy phong bá khí cảm giác.

Đứng tại dưới tế đàn, mọi người không khỏi chấn kinh, loại này điều luyện sắc sảo kỹ thuật, liền xem như lấy bọn họ người hiện đại đều không nhất định có thể tạo ra dạng này tế đàn tới.

Âu Dương Thần đã là lần thứ hai gặp, nhưng là vẫn như cũ là bị hắn loại khí thế này lấy, ở đây muốn nói duy nhất không chịu ảnh hưởng hẳn là Đại Bạch, lúc này nó vẫn như cũ nằm tại Dương Lam Lạc trong ngực, híp mắt to, bình tĩnh tự nhiên nghỉ ngơi.

"Thật sự là hùng vĩ a! Loại khí thế này nhất định so Địa Cấp võ giả còn cường đại hơn vô số lần!"

Có người nói.

"Đúng vậy a! Nhất định cũng là kỳ tích a! Không thể tin được thế mà còn có người có thể kiến tạo ra dạng này tế đàn."

Một tên trắng hán phụ họa nói.

Tất cả mọi người bị trước mắt tế đàn rung động đến, liền ngay cả Huyết Lão cùng Dương Thành Đông đều là giống nhau.

Liền xem như bọn họ thân là Địa Cấp võ giả, nhưng là đứng tại cái này dưới tế đàn vẫn là cảm giác được tự thân nhỏ bé. Phảng phất chỉ cần đầu này Thần Lộc sống lại, chỉ cần một ánh mắt liền có thể đem bọn hắn diệt sát đi.

Mà lúc này Âu Dương Thần đang quan sát tỉ mỉ lấy tế đàn, hắn không có phát hiện tại hán tay trái mang theo Vô Cực Giới bên trong, một khóa toàn thân là lục sắc thượng diện mang theo kim sắc hoa văn hạt châu đang phát ra nhàn nhạt trong suốt lục quang. Thượng diện kim sắc hoa văn phảng phất là bị kích hoạt, từng đạo từng đạo quang mang ở phía trên hiện lên, dọc theo loại kia hoa văn tại hạt châu mặt ngoài liên tục nhấp nhô.

Lục quang cùng kim sắc hoa văn dần dần giao dung cùng một chỗ, dần dần hội tụ thành một loại không biết tên đồ án, cũng phức tạp.

Cùng lúc đó, tại trên tế đàn, Thần Lộc trên đầu cặp kia màu trắng bạc Lộc Giác phảng phất là sáng một chút, phát ra nhàn nhạt bạch quang, nhưng là rất kỳ quái là mọi người tuy nhiên đều tại tỉ mỉ quan sát lấy Thần Lộc, nhưng không ai phát hiện loại cảnh tượng này.

"Thần Lộc trên lưng giống như có cái gì a!"

Mười mấy phút về sau, không biết là ai nói một câu nói như vậy, kết quả mọi người ánh mắt đều hướng nơi đó nhìn lại.

"Đúng vậy a thật có đồ vật, thế nhưng là thấy không rõ lắm."

Lại có người nói nói, lần này rất nhiều người đều nhìn thấy Thần Lộc trên lưng có lấy thứ gì.

"Đi lên xem một chút chẳng phải sẽ biết."

Đây là Ô Hàn Phi âm thanh, nói xong cũng không đợi mọi người đáp lại. Hắn trực tiếp là thi triển ra chính mình thân pháp, chỉ gặp hán thân ảnh giống như một cái vượn, dùng cả tay chân, chỉ là thời gian nháy mắt, hán thân ảnh liền đến Thần Lộc trên lưng.

Mọi người tuy nhiên nhao nhao đối với Ô Hàn Phi hành vi biểu thị khinh bỉ, nhưng là dưới chân động tác lại không chậm, từng cái riêng phần mình sử xuất chính mình thân pháp, nhao nhao hướng về Thần Lộc trên thân leo, không bao lâu, cơ hồ tất cả mọi người lên tới Thần Lộc trên lưng. Cũng là may mắn Thần Lộc cũng đủ lớn, không phải vậy thật đúng là không chứa được nhiều người như vậy.

Âu Dương Thần tự nhiên cũng không ngoại lệ. Chỉ bất quá hắn không có phát hiện, tại Vô Cực Giới bên trong, cái viên kia không biết tên hạt châu thượng diện quang mang lấp lóe càng thêm lợi hại. Hạt châu thượng diện ngưng tụ thành đồ án cũng càng thêm rõ rệt. Thần Lộc trên đầu Thần Giác càng là phát ra nóng rực quang huy, sáng tới chớp chòn.

Lúc này, tất cả mọi người thấy rõ ràng Thần Lộc trên lưng đến là thứ gì. Chỉ gặp nguyên bản bằng phẳng Thần Lộc trên lưng, trung tâm bộ vị cùng bốn cái sừng vị trí đều bị đào ra một cái lỗ khảm. Cái này lỗ khảm vuông vức, không phải rất lớn, lấy Âu Dương Thần xem ra vừa lúc là có thể thả xuống được một khối Năng Lượng Thạch. Nhưng là cũng là không biết là loại kia đẳng cấp Năng Lượng Thạch.

Năm cái lỗ khảm ở giữa lấy một đạo đại khái rộng chừng một ngón tay khắc độ kết nối, trung trung trung tâm cái kia trong rãnh bộ còn khắc họa lấy đủ loại thần bí đường văn, giống như là một loại nào đó hội tụ năng lượng thủ đoạn.

Một số người nhìn thấy loại cảnh tượng này cũng là sửng sốt, không biết nên làm thế nào, nguyên bản bọn họ coi là sẽ có bảo bối cất giữ trong Thần Lộc trên lưng, nhưng là hiện tại xem ra cái gì đều không có.

Bất quá vẫn là có ít người trên mặt lộ ra vẻ suy tư, bọn họ tựa hồ đoán được loại này lỗ khảm tác dụng, nhưng là trong lúc nhất thời chính là không có người nói chuyện.

Dạng này bầu không khí tiếp tục một thời gian ngắn, cuối cùng có người chờ không nổi, mở miệng nói ra: "Cái này đến là tình huống như thế nào, nếu có bằng hữu biết có thể hay không cáo tri một chút, không phải vậy lời nói cũng không thể luôn luôn đợi ở chỗ này đi."

Lời này vừa nói ra, mọi người nhao nhao gật đầu, cảm thấy có lý. Đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía lúc trước lộ ra suy tư hình dáng những người kia.

Vừa lúc là bên trong liền có Lôi Quang Bang Bang Chủ Lôi Đồng Quang.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Vô Thượng Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.